

Presented by Master Siva

தமிழர் தகவல்

TAMILS' INFORMATION

இளவளர் மலர்

ஆண்டு பூர்த்தி 22 Anniversary Issue

பெப்ரவரி 2013 February

கனடாவில் தமிழர் 1983-2013 Tamils in Canada

சமூகநூன் இணைந்த வளர்ச்சி
Growing with the community
ESTD 1991 ஆரம்பம்

Established: February 1991 Tel: 416 920 9250 email: tamilinfo@sympatico.ca
Produced by: Eelam Tamil Information Centre (ETHIC) & Tamil Information Research Unit (THIRU)
Published by: Ahilan Associates Circulation: Monthly 5000 Copies, Annual 6000 Copies
Address: P.O. Box - 3, Station F, Toronto, ON, M4Y 2L4, Canada

ISSN: 1206-0585

Proud Sponsors of the Main Awards

Selva Vettyvel

HomeLife/Future Realty Inc.

905 201 9977

Siva Sathasivam & Samuell Medoff

Trattoria Americana Inc.

416 967 7676

Ruby Thambiah

HomeLife/Future Realty Inc.

416 999 5337

Chandran Rasalingam

iNFORCE LiFe Financial Services Inc.

416 909 0400

Balan Ratnarajah

BLR Management Services

905 206 9446

Sabesan

Anicko Interior Inc.

416 605 1990

The Law office of

Nathan Sritharan

416 499 2760

Eesan Kulasegaram & Vicky Velauthan

416 835 1700

RE/MAX VISION

416 457 7162

Proud Sponsor of the Youth Awards

Kannan Thurairajah

Kas-Kade Linen Services

நாளைய காலத்துக்கான நிகழ்காலப் பதிவு

இருபத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியாகவே இதனை மேற்கொண்டோம்.

இதழியல் பரப்பில் இது ஒரு வித்தியாசமான முனைப்பு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டே, இந்த முயற்சியில் பாதம் பதித்தோம்.

1991 பெப்ரவரியில், கனடிய மண்ணில் 'தமிழர் தகவல்' பிரசவமானது பற்றிய சிறுகுறிப்பு இது.

நவீன உலகின் அன்றாட அசைவியக்கத்துக்கு தொடர்புச் சாதனங்கள் அவசியமானவை.

செய்தி - இலக்கியம் - கட்டுரை - விமர்சனம் - குறிப்புரை - மகிழ்வளிப்பு என்பவைகளுக்கு அப்பால், தகவல் என்பது இதழியலில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் வித்தியாசமான ஒன்று.

தொடர்புச் சாதன சமூகவியலில் தொடர்பியல் நோக்கின் பரிமாணங்களை வரையறை செய்ய முடியாது.

அசைவியக்கமுள்ள சமூக சக்தி, தனக்குத் தேவையானவற்றைப் பெறுவதற்கும் அவைகளைப் பதிவு செய்வதற்கும் சமூக நடைமுறையில் தகவல் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது.

தகவல் வழங்கல் என்பது பொதுவாக ஓர் அரசாங்கத்தின் சார்பில், அதன் திணைக்களம் ஒன்றினால் மேற்கொள்ளப்படுவது. உலகில் எங்கும் தனியொரு சமூக அமைப்பினால் அல்லது சமூக வெளியீட்டினால் இது மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை.

இதனை நன்கு தெரிந்து கொண்டும், கனடியத் தமிழரின் அத்தியாவசிய தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக சேவை மனப்பான்மையில்

RECORDING OUR PAST IN THE PRESENT FOR THE FUTURE

It all began twenty two years ago as an experimentation.

We set foot on this field knowing full well that this was an unusual venture in the arena of journalism.

This is just a brief note regarding the birth of Tamils' Information on Canadian soil.

In today's world, Communication media is an unavoidable component of social mobility.

Beyond the purview of news, literature, articles, reviews, research, comments and entertainments, the sharing of information holds a special key in the world of journalism.

It is almost impossible to determine the contours of mass media in the sociological realm of communication media.

In any society, information plays a very significant role in harnessing the societal forces and in recording the practical aspects of social progress.

Information is generally provided by a specially designated department of the government. A social organization or a community publication does not undertake this task anywhere in the world.

Editor in chief : Thiru S. Thiruchelvam, Associate Editor: Ranji Thiru, Assistant Editor and Production Manager: Sasi Pathmanathan, Assistant Editors: Quintus Thuraisingam, Anojoni Kumaradasan

'தமிழர் தகவலை' வெளியிடுவதை ஒரு சவாலாகவே எடுத்துக் கொண்டோம்.

நிகழ்காலத் தகவல்களை பதிவு செய்வதென்பது, எதிர்காலத்துக்கான ஆவணமாகிறது. இதுவே பின்னரான காலத்தில் சரித்திரமாக மாறுகின்றது.

இந்த வகையில் 'தமிழர் தகவல்' என்பது கனடியத் தமிழரின் வாழ்வியலையும் செயற்பாடுகளையும் ஆவணப்படுத்தும் வகிபாகத்தை மேற்கொண்டுள்ளது.

கடந்த ஆண்டு மலரில் குறிப்பிட்டது போன்று, வரலாற்றைப் பதிவாக்கி - பதிவை வரலாறாக்கும் பணி எங்களுடையது.

தங்கள் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவதில் தமிழர் தவறியதன் எதிர்வினைகளை தாயகத்தில் நாம் சந்தித்து வருகிறோம். இதனாற்றான் சிங்கள சமூகம் தமிழரைப் பார்த்து வந்தேறு குடிகள் என விளிக்கின்றது.

இவ்வாறான தவறை புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும் நாம் விடக்கூடாது என்பதில் 'தமிழர் தகவல்' கரிசனையாக இருப்பதை, இருபத்து இரண்டு வருடகால இதழ்களிலும் அவதானிக்க முடியும்.

கனடிய அரசும் கனடிய மக்களும் தங்கள் கதவுகளை 1983இல் எங்களுக்காக அகலத் திறந்து விட்டனர். 2013, இதன் முப்பதாண்டு நிறைவு.

இதனை மனதிலிருத்தி இந்த ஆண்டு மலரை இதற்கான ஆவணப்படுத்தலுக்கு இடமாக்கியுள்ளோம்.

'தமிழர் தகவல்' ஆண்டு மலர்கள் எதிர்கால ஆய்வுக்கும், மறுவாசிப்புக்கும், தமிழரின் புலம்பெயர் வாழ்வியலைப் புரிவதற்கும் உரியதான ஆவணமாக விளங்க வேண்டுமென்ற குவிமுனையுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றது என்பதைக் கூறி, 'இளவளர்' மலரை உங்களிடம் தருகின்றோம்.

திரு எஸ். திருச்செல்வம்

We were fully aware of this, yet we took it as a challenge to publish Tamils' Information in order to fulfill an important and an urgent need of the Canadian Tamil community.

Registering the information of the present period serves as a documentation for the future and later it becomes our history. In this respect, Tamils' information serves as an authentic documentation of the life and times of Canadian Tamils.

As we have noted in our last year's Annual Edition, our service is geared to record history and to make our records historical for the future.

As Tamils of Eelam, we continue to endure the negative consequences of the mistake made by our ancestors who failed to document their history in our motherland. It is this grave omission that makes the Sinhalese today, to label us as invaders and interlopers.

It can be observed that for the past twenty two years we have taken meticulous care not to repeat the same mistake made by our ancestors in this land that we have adapted as our new home.

In the year 1983, the people of Canada and its government opened their doors widely to welcome us. In 2013 we complete thirty years of our life here. Bearing this in mind we have devoted this Annual Edition as a resourceful record of the past thirty years.

We place this Edition in your hands with the hope that the Annual Editions of Tamils' Information will serve as a resource for future research and to re-visit the life and times of the Diaspora Tamil community from the time they began settling down in Canada in large numbers.

Thiru S. Thiruchelvam

General Manager: S.T. Singam, Circulation Manager: R. R. Rajkumar, Circulation Coordinator: R. Sivalingam
Public Relation: N. Kumaradasan, Pon. Sivakumaran, P. Sivasubramaniam, S. Thirumuruga

‘இளவளர்’ உள்முகங்கள்

Tamilis' Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamilis' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamilis' Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 22nd year of publication with our February issue (2013). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamilis' Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for it is their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 22 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

The list of eminent persons honoured by us include the late Madam Nancy Pocock O.Ont, Dr.Tom Clarke, Kim Phuc - UNICEF Peace Ambassador, Madeline Ziniak O.C., Miranda Pinto, Ali Gholapour, Pam McConnell and Professor Peter Schalk.

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamilis' Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

Our total number of award recipients is 196 so far and we hope we can honour many more. Tamilis' Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

The Editor in chief of the magazine Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with over forty five years experience.

கனடாவில் தமிழர்களின் தாய்மொழிக்கல்வி ஈடுபாடு சிறந்து விளங்குவதாக அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. மொத்த மாணவர் தொகையில் 50 விழுக்காடு மாணவரே தாய்மொழிக்கல்வியில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர்.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

கனடியத் தமிழர் வாழ்வும் வளமும்

கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதி இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தமிழரின் வாழிடப் பரம்பல் தொடர்பில் முதன்மை பெறுகின்றன. பிரித்தானிய ஆட்சியின் முடிவின் பின்னர் கல்வி, தொழில் போன்றவற்றிற்காகத் தமிழர் தாயகம் விட்டகன்றமை சிறியளவில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. 1977 மற்றும் 1983ம் ஆண்டுகளில் தமிழர்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இனவழிப்புத் துயரங்களைத் தொடர்ந்து, அதுவரை காலமும் அதிகம் அறிந்திராத ஏதிலி என்ற இழப்புநிலைத் தகுதியோடு ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் ஐரோப்பிய, வடஅமெரிக்க, ஆஸ்திரேலியா நாடுகளில் தஞ்சம் அடைந்தனர்.

தஞ்சமடையும் தமிழர் தொகை 90களில் பெருமளவில் அதிகரித்து, சில இலட்சங்களைக் கடந்தது. இந்த நிலையில் 'புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம்' என்ற ஒரு புதிய வாழ்வியற்றளம் தோற்றம் கொண்டது. 90களின் தொடக்கத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகம் தொடர்பான வெளிப்பாடுகள் இத்தளத்தை மையப்படுத்தியே அடையாளப்படுத்தப்பட்டன.

தற்போது மூன்று தலைமுறைகளைக் கொண்டிருக்கும் இச்சமூக அமைப்பு, ஏறக்குறைய பத்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. இச்சமூகத்தினர், தொடக்க காலத்தில் புதிய புலங்களில் தம்மை நிலைநிறுத்த எதிர்கொண்ட போராட்டங்கள் பலவாறானவை. அன்றைய நாட்களில் புதிய வாழ்புல அறைசுவல்களை எதிர்கொண்டு வெற்றி பெற்ற எம்மவர்களின் அயராது முயற்சியும் கடின உழைப்புமே தற்போதைய வாழ்புலச் சமூகத்தின் பலமான தளம் என்பதை நாம் நினைவிற கொள்ளவேண்டும்.

இக்கட்டுரையானது, கனடாவில் பெருமளவில் குடியேறிய தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றிய ஒரு மேலோட்டமான பார்வையாக அமைகின்றது.

அதிகளவான தமிழரை உள்வாங்கிய நாடுகளில் கனடா முதன்மை பெறுகின்றது. ஏதிலி என்ற தகுதியோடு தமிழர் கனடாவில் கால் பதித்த ஆண்டு 1983 ஆகும். இக்காலப்பகுதிக்கு முன்பாக தொழில், கல்வி சார்ந்து கனடாவிற்கு குடியேறிய தமிழர் சிலர் இருந்தனர். சிறிய அமைப்பளவிலும் அவர்கள் செயற்பட்டிருந்தனர்.

குடிப்பரம்பல்

1983க்குப் பின் மெல்ல மெல்லத் தமிழ் இளைஞர்கள் ஏதிலிகளாக கனடாவை வந்தடைந்தனர். கனடாவின் பௌதீக, தட்ப வெப்ப, பொருளாதாரத் தன்மைகள் பற்றிய முன்னறிவு ஏதுமின்றியே சிலர் கனடாவுக்குள் கால் பதித்தனர். கடுங்குளிர் காலத்தில் சாதாரண செருப்புகளோடு வந்திறங்கியோர் பற்றிய செய்திகளும் உண்டு. தாயகத்தில் இருந்து கனடா வந்தடைந்த இளைஞர்களோடு, ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து பெயர்ந்த இளைஞர்களும் இருந்தனர். குடும்பமாக வந்தவர்களின் தொகை ஆரம்பகாலத்தில் குறைவாகவே இருக்க, இளைஞர்களே பெருந்தொகை குடிவரவாளர்களாக இருந்தனர்.

ரொறன்ரோவை மையமாகக் கொண்டு ஆரம்பகாலத்தமிழர் வாழ்ந்த பகுதி வெலஸ்லி, பார்லிமென்ட் சந்திப்புக்கு அருகாமையில் அமைந்திருக்கும் அடுக்குமாடித் தொடர்களாகும். பல இளைஞர்கள் ஒன்றாக ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தனர். வேலைக்கு ஏற்ப, நேரம் குறித்து தாமே சமைத்து உண்டனர். வாடகை, உணவு, தொலைபேசிக் கட்டணம் போன்ற செலவுகளை மாதந்தோறும் கணக்குப் பார்த்துப் பகிர்ந்து கொண்டனர். குடும்பங்களாக வந்த சிலரும் இந்த இடத்திலேயே குடியேறினர். விடுமுறை மற்றும் கொண்டாட்ட நாட்களில் இந்த இளைஞருக்கு தாயகச்சுவையோடு உணவளிப்பவர்களாகவும் சில குடும்பத்தினர் திகழ்ந்தனர். ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப் பின், Dufferin/King சந்திப்புக்கு அருகாமையில் உள்ள சிறிய அடுக்குமாடி வீடுகளிலும், Landsdown பகுதியிலும் தமிழர் குடியேறினர். 80களின் இறுதியில் ஸ்காபரோ பகுதியிலும் Jane/Finch சந்திப்புக்கு அருகாமையிலும் குடியேறினர். 90களில் பல்கிப்பெருகிய கனடாவாழ் தமிழர், மார்க்கம், மிசிசாகா, பிரம்டன், பிக்கரிங் என ரொறன்ரோ பெரும்பாகம் எங்கும் குடியேறத் தொடங்கினர்.

பிரெஞ்சு மொழியை முதன்மையாகக் கொண்ட மொன்றியலிலும், கல்வி, தொழில் நோக்கி நகர்ந்த நகரான ஓட்டாவாவிலும் மேற்குக் கரையான வன்சுவர் நகரிலும் குறிப்பிடக்கூடிய தொகையில் தமிழர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அண்மைக்காலமாகத் தொழில் வாய்ப்புகள் கருதி அல்பேட்டா மாகாணத்திலும் சில ஆயிரம் தமிழர் குடியேறியுள்ளனர்.

தொழில் வாய்ப்புகள்

ஏதிலிகளாகக் கனடா வந்தவர்களில் மருத்துவர், பொறியியலாளர் போன்ற துறைசார் கல்விமான்களும் இருந்தனர். பள்ளி சென்றறியாப் பாமரர்களும் இருந்தனர். தொடக்ககால தொழில் வாய்ப்புகளில் இரு சாராருக்குமே அதிக வேறுபாடு இருக்கவில்லை. பல கல்விமான்களின் தொடக்ககால தொழில்கள் எரிபொருள் நிலையத்திலேயே ஆரம்பித்தன. பல இளைஞர்கள் உணவகங்களிலும், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களாகவும் பணிகளைத் தொடங்கியிருந்தனர். கனடா ஆங்கிலச் சூழலைக் கொண்ட நாடு என்பதால் குடியேறிய தமிழர் தொழில் வாய்ப்புகளில் வேகமாக முன்னேறினர். கடின உழைப்பு, வேகமான மொழிப்பயிற்சி, தாயகக் கல்விப் பின்னணி என்பன, எம்மவரை உயர்த்தின. குறுகிய காலத்திற்குள் பலர் தொழில்சார் துறைகளில் முன்னிலை பெற்றனர். 90களின் தொடக்கத்தில் மருத்துவம், சட்டம், கணக்கியல் போன்ற துறைகளில் ஓரிருவர் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தனர். இன்று நூற்றுக்கணக்கானோர் இத்துறைகளில் முதன்மை பெற்றுள்ளனர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் தமிழரால் நடத்தப்படுகின்றன. நாடெங்கும் நூற்றுக்கணக்கான மேல்நாட்டு உணவகங்களைத் தமிழர் நடத்துகின்றனர். இந்த நிறுவனங்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் பணிபுரிகின்றனர். ஒன்றிரையோ மாகாணத்தின் வீடு விற்பனைத்துறையில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் தமிழர் ஆற்றிவரும் பங்கு வியப்புக்குரியது.

தமிழர் வணிகம்

தமிழரால் தமிழருக்கென நடத்தப்படுகின்ற வணிகத்துறையின் வளர்ச்சி பெரும் ஆச்சரியத்திற்குரியது. 1985-86ம் ஆண்டளவில் வெலஸ்லி/பார்லிமென்ட் சந்திப்புக்கு அருகாமையில் முதன்முதலாகச் சிறிய கடை ஒன்று தமிழருக்காகத் திறக்கப்பட்டது. இருபத்தேழு ஆண்டுகளின் பின்னர் தற்போது, ஏறக்குறைய சிறியதும் பெரியதுமான 4000 வணிக நிறுவனங்கள் தமிழரை முதன்மைப்படுத்தி நடத்தப்படுகின்றன. குறுகிய காலத்தைக் கொண்ட இவ்வளர்ச்சி தமிழருக்குள் நிகழ்ந்தது போல் வேறு எந்த இனத்தவருக்குள்ளும் நிகழ்ந்ததில்லை. சீனர்கள் பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளபோதும் அவர்களது வளர்ச்சிக் காலம் நீண்டது.

‘குட்டி யாழ்ப்பாணம்’ என அழைக்கப்பட்ட

வெலஸ்லி/பார்லிமென்ட் பகுதியில் வேறு சில வணிக நிறுவனங்களும் தோன்றின. 80களின் நடுப்பகுதியில் இந்திய சமூகத்தவருடைய செல்வாக்குப் பெருகியிருந்த ஜெரார்ட் வீதியில் (Gerrard/Coxwell) தமிழர், நகை மாளிகைகளையும் துணிக்கடைகளையும் ஆரம்பித்தனர். இந்தப் பகுதியிற்றான தமிழர் வணிகம் தனித்துவம் பெறத் தொடங்கியது எனலாம். தமிழ்த் திரைப்படங்களும் அங்குள்ள திரையரங்கு ஒன்றிலேயே வெளியிடப்பட்டன. 90களின் இறுதிவரை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இந்தப் பகுதி மெல்ல மெல்ல வணிகச் சிறப்பை இழந்தது எனலாம். காரணம் தமிழர் பெருமளவில் குடியேறிய இடமான ஸ்காபரோவிலும் வேறு பல இடங்களிலும் பல புதிய வணிக நிறுவனங்கள்

திறக்கப்பட்டமையே. தமிழர் வணிகம் 2000த்திற்குப் பின் பெருவளர்ச்சியுற்றது. பெருமளவில் குடியேறிய தமிழர் இவ்வளர்ச்சிக்கு உதவினர். சிறு கடைகளாக இருந்தவை பெரும் அங்காடிகளாக உருக்கொண்டன. ஒரே கூரையின் கீழ் பல சேவைகள் என விரிவாக்கம் கொண்டன. புதிய கடைத்தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. பல வணிகக் கட்டடங்களைத் தமிழர் தமதாக்கிக்கொண்டனர். இக்காலகட்டத்திற்குள் வீடு விற்பனைத்துறை தமிழர் சார்ந்து பெருவளர்ச்சி கண்டது. ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வாங்கி விற்பனை மூலம் ரொறன்ரோ பெரும் பாகத்தில் வீடு விற்பனைத்திறனைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகத் தமிழர் திகழ்ந்தனர். தமிழர் வணிகங்கள் சில தமிழரையும் கடந்து பிற சமூகத்தவரையும் ஈர்த்திருக்கின்றன.

தமிழரது வருடாந்த வணிகக் கைநூல்களை உற்று நோக்கினால் வணிக வளர்ச்சியின் உச்ச அளவை எவரும் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். வணிக முகாமைத்துவம் கற்ற இளம் தலைமுறையினர் பலர் புதிய வணிகத்துறைகளில் நாட்டம் கொண்டுள்ளனர். எதிர்காலத்தில் வல்லமைமிக்க வணிக சக்திகளாக இவர்கள் திகழ்வர் என்பதில் ஐயமில்லை.

கல்வி

தமிழர்களின் தனித்துவம் ‘கல்வி’ என்றால் அது மிகையல்ல. 90களின் தொடக்கத்திற்குள் அரசு கல்விச்சபை சார்ந்த இணைப்பு தமிழரிடையே வேருன்றியது. பாடசாலை செல்லக்கூடிய கணிசமான எண்ணிக்கையைக் கொண்ட சிறு குழந்தைகளாக இளம் தலைமுறை வெளிப்பட்ட காலம் இதுதான். தாயகத்திலிருந்து வந்த இடைநிலை, உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பெருமளவில் பாடசாலைகளில் இணைந்து கொண்டதும் இக்காலப் பகுதியிற்றான. ஆங்கில மொழிக்கல்வி பல இடையூறுகளை ஏற்படுத்திய போதும், நம் மாணவர் சமூகம் அதை எதிர்கொண்டு வெற்றி பெற்றது என்பதே உண்மை. ஒட்டாவாவில் அமைந்திருக்கும் கால்ரன் பல்கலைக்கழகமே பெருமளவு தமிழ் இளைஞர்களை ஏற்றுக்கொண்டது. (இது குட்டி யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது). ஒட்டாவாவில் பல தமிழ்க்குடும்பங்கள் குடியேறக் காரணமானதும் இதுவே. 1991/1992 இல் கால்ரன் பல்கலைக்கழக மாணவர் தலைவராக ஒரு தமிழ் இளைஞர் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும் தமிழ்ப் பெற்றோர் அரசு கல்வி அமைப்புகளோடு அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கவில்லை. மாணவர்களின் நாளாந்தக் கல்வியில் அதீத கவனிப்புக் கொண்டவர்களாகவும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். 90களின் இறுதியில் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடிய குழுசார் வன்முறைகளால் பல தமிழ் இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களிற் பலர் உயர்வகுப்பு மாணவர்களே. இதைத் தொடர்ந்து பல கருத்தரங்குகள் தமிழ்ப்பெற்றாருக்காக நடத்தப்பட்டன. பிற்காலங்களில் கல்வி தொடர்பாக ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வுக்கும் மாணவர் மீதான பெற்றாரின் ஆழமான கவனிப்புக்கும் இந்த நிகழ்வுகள் காரணமாயின. இதே காலகட்டத்தில் கல்வியில்

கவனமாக ஈடுபட்ட பலர் இன்று சிறந்து விளங்குகின்றனர். தற்போது அரசு கல்விச் சூழலோடு இணைந்து தமிழ்ப் பெற்றார் ஆற்றும் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கணிசமான இளையோர் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிவதுவும் இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் தமிழ் மாணவர் இல்லாத பாடசாலைகளே இல்லை எனலாம். எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் குறைந்தளவு ஒருவரேனும் ஏதேனும் ஒருதுறையில் சிறந்து விளங்குவதைக் கண்டுகொள்ள முடியும். கனடாவின் முதன்மையான பல்கலைக்கழகங்கள் யாவற்றிலும் தமிழ் மாணவர் பயில்கின்றனர். ஏறக்குறைய 35 விழுக்காட்டினர் பல்கலைக்கழகக் கல்வியை இடையிலேயே கைவிட்டுவிடுவதாக ஒரு புள்ளி விபரம் குறிப்பிட்டாலும், கணிசமானோர் கல்வியை நிறைவு செய்து சிறந்த தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெற்று வருகின்றனர்.

மொழிக்கல்வி

கனடாவில் தமிழர்களின் தாய்மொழிக்கல்வி ஈடுபாடு சிறந்து விளங்குவதாக அறியப்பட்டுக் கூற முடியாது. மொத்த மாணவர் தொகையில் 50 விழுக்காடு மாணவரே தாய்மொழிக்கல்வியில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். அரசு கல்விச்சபை தமிழ் வகுப்புகள் 90ம் ஆண்டளவில் தொடங்கப்பட்டு கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக இரு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. பின்னர் 1993ம் ஆண்டு சமூகக் கல்வி அமைப்பாகக் கனடா கலைதொழில்நுட்பக் கல்லூரி ஆரம்பமானது. கணினி வகுப்புகளை இது மையப்படுத்தியிருந்தாலும், இளநிலை மாணவர்களுக்கான தமிழ்மொழி வகுப்புகளையும் இது நடத்தியது. 1995க்குப் பின்னர் சில தனியார் நிறுவனங்களும் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்தின. இதே காலகட்டத்தில் கல்விச்சபை வகுப்புகளும் விரிவடைந்தன. 2001ம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்தோருக்கான கல்வி அமைப்பு ஒன்று ஜெர்மனி நாட்டில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்திற்கமைய புதிய பாடநூல்களை உருவாக்கியது. கனடா கலைதொழில்நுட்பக் கல்லூரியும் இந்த உருவாக்கத்தில் பங்குகொண்டது.

ஐரோப்பிய, வடஅமெரிக்க நாடுகளில் வாழும் மாணவர் இந்த நூல்களைப் பயன்படுத்தினர். 2005 அளவில் அனைத்துலகத் தமிழர் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை, தமிழீழக் கல்வி அமைப்பின் அனுசரணையோடு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழ்க்கல்விச்சூழலை நேர்த்தியாக ஒருங்கிணைத்து, சிறப்பான பாடநூல்களை உருவாக்கியது. 2008ம் ஆண்டு கனடாவில் தோற்றம் கொண்ட சமூகம்சார் அமைப்பான அறிவகம், அனைத்துலகத் தமிழர் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையோடு இணைந்து 8ம் வகுப்புக்கு உட்பட்ட மாணவர்களின் தமிழ்மொழிக்கல்வியைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. தற்போது ஏறக்குறைய 4000 மாணவர் அறிவகத்தோடு இணைந்துள்ளனர். இதேவேளை பெருவளர்ச்சியுற்ற அரசு கல்விச்சபை வகுப்புகளிலும் 7000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பயின்று வருகின்றனர். ரொறன்ரோ, யோர்க், பீல், டூறம் போன்ற கல்விச்சபைகள் தமிழ்வகுப்புகளை நடத்துகின்றன. சில தனியார் நிறுவனங்களும் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்துவருகின்றன.

1996ம் ஆண்டு தமிழ்மொழி Credit course என்னும் தகுதியோடு கனடா கலைதொழில்நுட்பக் கல்லூரியால் கத்தோலிக்கக் கல்விச்சபையின் அனுசரணையோடு தொடங்கப்பட்டது. மாணவர் பல்கலைக்கழகப் புள்ளிகளைப் பெற இது உதவியது. இரு வகுப்புகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கற்கை நெறியில் இப்போது 2000க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். ரொறன்ரோ கல்விச்சபை, யோர்க் கல்விச்சபை என்பனவும் Credit course எனப்படும் திறமைச் சித்தி வகுப்புகளை நடத்துகின்றன.

விருப்புக் கொண்டோர் தமிழ்மொழியில் மேலும் ஆளுமை பெறும் நோக்கோடு, கனடா தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக நெறிப்படுத்தலின் கீழ் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளை 1999ம் ஆண்டு தொடங்கியது. புலம்பெயர் தமிழரிடையே தொடங்கப்பட்ட முதற் பல்கலைக்கழக வளாகம் இதுவாகும். இப்பட்டப்படிப்பின் ஊடாக 50க்கும் மேற்பட்டோர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். தற்போது முதுகலைப் பட்டப்படிப்புகளும் நடைபெறுகின்றன.

2005ம் ஆண்டு புகழ்பெற்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகம் ரொறன்ரோவில் தோற்றம் கொண்டது. பல நுண்கலைப்பட்டப் படிப்புகளோடு, தமிழ்மொழிப் பட்டப்படிப்பையும் தொடங்கியது. இளங்கலை, முதுகலை, பட்டப்படிப்புகளோடு முனைவர் பட்டப்படிப்பினையும் இந்த வளாகம் பல்கலைக்கழகத்தோடு ஒருங்கிணைக்கின்றது. 25க்கும் மேற்பட்டோர் இப் பல்கலைக்கழகம் வாயிலாகப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்.

கனடா தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சியின் உச்சநிலையாகக் கருதக் கூடியது, கனடாப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் ஒரு பாடமாக்கப்பட்ட செய்தி. 2006/2007களில் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திலும், பின்னர் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் மொழி வகுப்புகள் ஆரம்பமாகின. 2004ம் ஆண்டளவிலேயே மாணவர் இந்த முயற்சியில் இறங்கினர். குறிப்பிட்ட தொகைப்பணத்தை வைப்பில் இட்டால் மட்டுமே மொழிக்கல்வியைத் தொடங்கலாம் என்ற பல்கலைக்கழக விதிமுறைக்கு ஏற்ப, மாணவர் சமூக அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டனர். 2005 இறுதிவரை அத்தொகையை மாணவர்களால் சேகரிக்க முடியாமற் போனமை வருத்தத்திற்குரியதே. 2006ம் ஆண்டு தமிழ்மொழிக்குச் செவ்வியல் மொழி எனும் தகுதி வழங்கப்பட்ட பின்னர், பல்கலைக்கழகம் வைப்புத்தொகை தேவையில்லை என அறிவித்தது.

இந்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து முதற்தடவையாகப் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த வகுப்புகளின் வளர்ச்சி மகிழ்ச்சி தருவதாக இல்லை. தற்போது ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக வகுப்புகள் மூடப்பட்டுள்ளன. யோர்க் பல்கலைக்கழக வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றபோதும், மாணவர் எண்ணிக்கை போதியளவு இல்லை. மாணவருக்குத் தமிழைக் கற்கவேண்டும் என்ற ஆர்வமின்மையே இதற்குக் காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

அரசியல்

கனடாத் தமிழர் கனடா அரசியலுக்குள் உள்வாங்கப்படுவதற்குக் கணிசமான கால நீட்சியை எடுத்துக்கொண்டனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. 90களின் பின்னர்தான் அரசியல் கட்சிகளோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் என்றாலும் சமூகம் சார்ந்த அரசியற் தொடர்புகள் குறைவாகவே இருந்தன. தனிப்பட்டோர் சிலர் குறிப்பிட்ட அரசியல்வாதிகளோடு இணைந்து செல்வாக்குப் பெற்றனர். எனினும் சமூக இருப்பிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அவை பயன்பட்டதாக இல்லை. 90களின் இறுதியில் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் உள்நுழைவுகள் சமூகம் சார்ந்து நிகழ்ந்திருக்கின்றன. புதிய ஜனநாயகக் கட்சியோடும், லிபரல் கட்சியோடும் நெருக்கம் ஏற்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. 2000க்குப் பின்னர் பல தேர்தல் களங்களில் தமிழர் போட்டியிட்டுள்ளனர். 2006ம் ஆண்டு மார்க்கம் பகுதியில் ஒரு கல்விச்சபை உறுப்பினரும், நகரசபை உறுப்பினரும் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் வாயிலாகக் கனடிய அரசியலில் தமிழர் கால் பதித்தனர். தொடர்ந்து 2011இல் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இது தமிழர் அரசியல் வளர்ச்சியில் ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகின்றது.

மாகாண சபைக்கான தேர்தலில் தொடர்ச்சியாகத் தமிழர் போட்டியிட்ட போதும் இதுவரை எவரும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. இனி வரும் தேர்தல்கள் அந்த வாய்ப்பை வழங்கலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தற்போது முதன்மையான மூன்று கட்சிகளிலும் தமிழர் வலுவான நிலையில் அங்கம் பெற்றுள்ளனர். அரசியற் கட்சிகளும் தமிழரது வலுநிலையை உணர்ந்துள்ளனர். இனிவரும் காலங்களில் தமிழரது அரசியல் வாய்ப்புகள் ஒளிமயமானதாக விளங்கும் என நம்பலாம்.

சமூக வளர்ச்சியில் தமிழ் ஊடகங்களின் பங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதொன்று. 80களின் இறுதியில் தோற்றம் கொண்டு இன்றுவரை புதிய தொழில்நுட்பப் பரிமாணங்களுடன் வளர்ச்சியுற்றிருக்கின்றது இத்துறை. தமிழ் ஊடகங்கள் அச்சு, ஒலி, ஒளி, இணையம் எனப் பல்வகைப்பட்டதாக எழுச்சி கண்டுள்ளன. குறிப்பிட்ட சில ஊடகங்கள் தவிர, பெரும்பாலும் தனியார் சார்ந்து இயங்கும் இத்துறையின் வளர்ச்சிகளும் பின்புலங்களும் விரிவாக எழுதப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட தலைப்புகள் விரிவாக ஆராயப்பட்டு விபரமாக எழுதப்பட வேண்டியவை. முதன்மையானதாகக் கருதப்படக்கூடிய பல தலைப்புகள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுக்கால கனடாத்தமிழர் வாழ்வியல் வேகமான மாற்றங்களுக்குட்பட்டு வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மூன்று தலைமுறைகளின் வாழ்வு வாயிலாகத் தோற்றம் கொண்ட இந்த வளர்ச்சி, உடனுக்குடன் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இன்னும் பல பத்தாண்டுகள் கடந்த பின்னர் எம் தொடக்ககால வாழ்வியல் வரலாற்றைத் தேடுவோருக்கு இப் பதிவுகள் நிச்சயமாகப் பயன்படும்.●

தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள் தொடக்க விழா

தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள் ஏற்பாட்டுக் குழுவின் முன்னெடுப்பிலான ஜனவரி மாத நிகழ்வுகள் கடந்த மாதம் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தின் பல இடங்களில் இடம்பெற்றது. நான்காவது ஆண்டாக நடைபெற்ற ஒரு மாத நிகழ்வின் ஆரம்ப விழா கடந்த மாதம் எட்டாம் திகதி ரொறன்ரோ நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கனடிய மூன்று அரசாங்க அலகுகளின் பிரதிநிதிகளும் இதில் பங்குபற்றினர். இங்குள்ள பல நகரசபைகள் ஜனவரி மாதத்தை தமிழர் மரபுரிமைத் திங்களாகப் பிரகடனம் செய்து அங்கீகாரம் அளித்தன. மேற்படி ஏற்பாட்டுக் குழுவின் நிறுவனரும் தலைவருமான நீதன் சண் தலைமையில் நடைபெற்ற தொடக்க விழாவின் சில ஒளிப்படங்களை இங்கு பார்க்கலாம்.

முன்னொரு காலத்தில் மூலைக்கு மூலை பலசரக்குக் கடைகளை மட்டுமே திறந்து வைத்துக்கொண்டு, காசு வருமெனக் காத்துக் கிடந்த தமிழர், இன்று பாரிய முதலீடுகளுடன் கூடிய பல்வேறு தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, துரித கதியில் முன்னேறி வருகின்றனர்.

க. நவம்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்களின் தவிப்பும் தன்முனைப்பும்

தமிழன்' என்ற ஒரேயொரு தகுதியே ஈழத் தமிழனின் வாழ்வியல் இருப்பினைக் கேள்விக்குள்ளாகிய பிரதான அடையாளம். அவனது அண்மைக்கால வரலாறு இந்த அப்பட்டமான உண்மையை அத்தாட்சிப்படுத்துகிறது. தனது இருப்பின் அடையாளத்துக்காகவும், அடையாளத்தின் இருப்புக்காகவும் இற்றைவரை இடையறாது போராடி வருபவன், ஈழத் தமிழன். 'பதுங்கு குழிக்குள் அடங்க மறுக்கும் குழந்தையைப் போல', வெறும் சொல்லில் அடங்க மறுக்கும் சோகச் சுவைகளைச் சுமந்து களைத்தவன். இனி இழப்பதற்கு ஏதுமற்ற ஏதிலியாய் இன்று முள்வேலிச் சிறைக்குள் முடங்கிக் கிடப்பவன். மூட்டை முடிச்சவிழ்ந்த நெல்லிக்கனி போல, உலகின் மூலை முடுக்கெங்கனும் சிந்திச் சிதறிக் கிடப்பவன். இச்சிதறு பரம்பலின் ஓர் அங்கமாக மிகப் பெருந்தொகையில் அள்ளிண்டு கனடா தேசம் வந்து கரையொதுங்கியவன். சுமார் மூன்று தசாப்தகால வரலாற்றைக் கொண்ட இந்த ஈழத் தமிழ்க் கனடியனது வாழ்வும் வளமும் பற்றிய ஒரு குறுக்கு வெட்டுமுகத்தைத் தொட்டுக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேச எல்லைக்குள் வாழ்கின்றவர்கள் என்ற வகையிலும், அவ்வாறு வாழும்பொழுது, பொதுமைப்பாடுடைய பல்வேறு அம்சங்களைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையிலும், பல்வேறு தொடர்புகளையும் உறவுகளையும் ஊடாட்டங்களையும் தமக்கிடையே மேற்கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையிலும், அக்குழுமத்தினரை 'ஒரு சமூகம்' என அழைத்தல் மரபு. இந்த வரைவிலக்கணத்திற்கு அமைய, பலதரப்பட்ட பொதுமைப்பாடுகளுடன் கனடாவில் வந்து குடியேறி, வாழ்ந்துவரும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தினரை 'ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்கள்' என்றும், 'கனடிய ஈழத் தமிழர்' என்றும் பெயர் சுட்டிக் குறிப்பிடுவர்.

தனிமனிதனானவன் அவன் வாழும் சமூகத்தின் உறுப்பினன் என்ற வகையில், அவனது வாழ்வை, அவன் வாழும் முழுச் சமூக வாழ்வுக்கான அடிப்படை அலகாகக்கொண்டு ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்துவண்டு. தனிமனித வாழ்வு என்பது ஒருவனது அன்றாட வாழ்வியலைக் குறிப்பதுடன், முழுச் சமூகத்தினது வாழ்வியலையும் ஒட்டுமொத்தமாக பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவல்ல ஒரு நியம அலகாகவும் பயன்படக்கூடியது. மேலும் இவற்றின் அடிப்படையில், தனி-

மனிதன் ஒருவன் தனது வாழ்வியல் முன்னேற்றம் கருதி, பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்துப் பெரிதும் அக்கறை கொள்கின்றான். குறிப்பாக கல்வி, பொருளாதாரம், உள - உடல் நலம், தனிமனித உரிமை, அடையாளம், குடும்ப - சமூக உறவு, செல்வாக்கு, வாழ்தரம், வாழ்முறை, திறன்கள், சாதனைகள் போன்றன அவற்றுள் பிரதானமானவை. ஆயினும் தனிமனிதனதும், அவன் வழியாக - அவன் வாழும் முழுச் சமூகத்தினதும் ஒட்டுமொத்த அபிவிருத்தியைச் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், ஆன்மீக, கல்வி, கலை, கலாசாரத் தளங்களினூடாகப் பொதுமைப்படுத்தி உற்று நோக்கும் ஒரு இலகு முறைமையும் நடைமுறையில் உண்டு. இந்த முறைமையின் வழிநின்று, ஈழத் தமிழ்க் கனடிய சமூகத்தினது இன்றைய வாழ்வியலைக் காய்தல் உவத்தலின்றி உற்று நோக்குவது பொருத்தமாகவும் இலகுவாகவும் இருக்கும்.

காலாகாலமாகக் கல்வியை மூலாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தது, எமது ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம். அதிலும் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வாதாரமே கல்விதான். அத்தகைய சமூகப் பின்னணியுடன் எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஈழத் தமிழரில் இளம் தலைமுறையினருக்கு, இலங்கை அரசின் ஓரவஞ்சனை காரணமாகவும், போர் அனர்த்தங்கள் காரணமாகவும் ஈழத்தில் முறையான கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிட்டவில்லை. கனடாவில் தமது வாழ்வைப் பொருளாதார மற்றும் குடிவரவு அந்தஸ்து ரீதியாகத் தம்மை வலுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசிய - அவசர தேவை காரணமாக, இவர்களுக்குத் தமது கல்வியை இங்கு தொடரும் வாய்ப்புக்கள் இருந்தும், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாமற் போயிற்று.

ஆங்கில மொழித் தேர்ச்சியின்மை இவர்களுள் பெருந் தொகையானோர்க்கு ஒரு மேலதிக சவாலாக இருந்தது. ஏற்கனவே கல்வித் தகைமைகளுடன் கனடா வந்தவர்களுக்கும் - ஏறக்குறைய இதே காரணங்களால் - கனடிய தராதரங்களுக்கு ஏற்ப தமது கல்வித் தகைமைகளைத் தரமேம்பாடு செய்ய முடியாதபடி தடைகள் இருந்தன. இவ்வாறாக, எண்பதுகளின் பின்னர் கனடா வந்த பெரும்பாலான ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்களுக்குப்

புதிய வாழிடத்திற்கு ஏற்ற கல்வி கிடைக்கவில்லை என்பதனால், அலுவலகப் பணிகளுக்கான வாய்ப்புக்களும் அருகிப் போயின. உடல் உழைப்பை மூலாதாரமாகக் கொண்ட வேலைகளைச் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாயினர். கல்லில் நார் உரிப்பதை ஒத்த கடுழிய வாழ்வுக்குள் அன்றைய பெரும்பாலான ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர் தள்ளப்பட்டனர்.

புதிய நூற்றாண்டின் வரவுடன் இந்நிலைமையில் கணிசமான மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. புதிய தலைமுறையினர் இவர்களிடத்தே தலை தூக்கத் துவங்கினர். தமக்குக் கிட்டாத கல்வி தமது பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் முழு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமும் வழக்கம் போலக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தது. எமது புதிய தலைமுறைப் பிள்ளைகளும் பெற்றோரது ஊக்குவிப்புடன், தமக்குக் கிடைத்த கல்வி வாய்ப்புக்களைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் கவனமாக இருந்தனர். 'கனடாவின் கல்வி வாய்ப்புக்களை வந்தேறு குடியினர் தமக்குள் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டார்களே' எனச் சீனச் சமூகத்தவர்களைப் பார்த்து ஏற்கனவே வெப்பிசாரம் அடைந்திருந்த கனடியர்களுக்கு, இந்திய மற்றும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர், மேலும் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்தனர். எமது பிள்ளைகள் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்களில் பெருவாரியான இடங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இவர்களுக்கே உரித்தான அறிவுத் திறனாலும் கடின உழைப்பினாலும் கல்வியில் முன்னணி வகித்தனர்.

கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பட்டங்களுடன் வெளியேறிய எமது இளம் சந்ததியினர் இப்போது அரசு துறைகளிலும், தனியார் துறைகளிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் உயர் உத்தியோக வாய்ப்புக்களைப் பெறத்துவங்கிவிட்டனர். பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கைக்கு மத்தியிலும் உயர் பதவிகளைப் பொறுத்தவரை இன்னமும் இலைமறை காயாக இருந்துவரும் இனத் துவேஷத் தடையையும் தாண்டி, எமது புதிய சந்ததியினர் தலைதூக்கிவர ஆரம்பித்துவிட்டனர். இது ஒருபுறமிருக்க, வர்த்தகம், வியாபாரம், சுயதொழில் போன்ற துறைகளில் துணிந்து காலடி எடுத்து வைத்த ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர் படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றனர்.

முன்னொரு காலத்தில் மூலைக்கு மூலை பலசரக்குக் கடைகளை மட்டுமே திறந்து வைத்துக்கொண்டு, காசு வருமெனக் காத்துக் கிடந்த தமிழர், இன்று பாரிய முதலீடுகளுடன் கூடிய பல்வேறு தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, துரித கதியில் முன்னேறி வருகின்றனர். பிற சமூகத்தவர் முக்கில் விரல் வைத்துப் பிரமிப்படையும் அளவுக்கு மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் வர்த்தக, வியாபாரத் துறைகளில் பிரகாசித்து வருகின்றனர்.

சுமார் மூன்று தசாப்தகால வரலாற்றை மட்டுமே கொண்ட ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர், கனடிய அரசியலிலும் வெற்றிகரமாகக் காலாற்றத் துவங்கியுள்ளமை இன்னொரு நற்சகுனமாகும். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு மாநகரசபை உறுப்பினர், ஒரு கல்விச்சபை உறுப்பினர், ஒரு

தேசியக் கட்சித் தலைவர் என்றவாறான வாய்ப்புக்களை இவர்கள் ஏற்கனவே தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் பலர் கடந்த காலங்களில் தேசிய, மாகாண, மாநகர மட்டங்களில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டுள்ளனர் இன்னமும் போட்டியிடத் தயாராகி வருகின்றனர். சகல மட்டங்களிலும் தேர்தலில் குதிக்கும் சகல வேட்பாளர்களுக்கும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவரின் ஆதரவு தேவை என்ற உண்மையை - முக்கியமாக ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் உள்ள - சகல அரசியல்வாதிகளும் உணர ஆரம்பித்துள்ளனர். ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர்களும் தமது அரசியல் பங்குபற்றலினதும், பங்களிப்பினதும், ஈடுபாட்டினதும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இப்போது செயற்பட முயற்சிக்கின்றனர். இது கனடிய பாராளுமன்றிலும், மாகாண சட்ட சபைகளிலும், மாநகர சபைகளிலும் நாமே எமது நலன்கள், உரிமைகள், சலுகைகள், அபிலாஷைகள் குறித்துக் குரலெழுப்பும் வல்லமை வலுப்பெறும் நாள் தொலைவில் இல்லை என்ற நல்ல செய்தியை எமக்குச் சொல்லி வைக்கின்றது.

அடுத்து எமது மொழி, மதம், உணவு உடைப் பழக்க வழக்கங்கள், கலை, இலக்கியங்கள் போன்ற தனித்துவம் மிக்க பல்வேறு பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தங்கு தடையின்றிப் பேணுவதற்குக் கனடாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றது. எமது குழந்தைகளுக்குத் தமிழை இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மொழியாகக் கற்றுக் கொடுக்க அரசு வசதி செய்து கொடுக்கின்றது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியாளர்கள் மட்டத்திலான தமிழ் மொழி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் வாய்ப்புகள் உண்டு. தனிநபர் ஒருவரது மத நம்பிக்கையில் பிறரோ, பிற அமைப்போ, பிற நிறுவனமோ அல்லது அரசோ தலையிடுவது கிடையாது.

எமக்கு விருப்பமான உணவுப் பழக்க வழக்கத்தை நாம் பின்பற்ற எந்தவித தடையும் கிடையாது. அது மட்டுமன்றி, ஈழத்தவருக்கே உரிய தனித்துவமான உணவு வகைகளை வெள்ளையர் உட்பட, பல இனத்தவரும் தேடி வாங்கி மனமார விரும்பிச் சுவைத்து உண்டு மகிழும் செளஜன்ய சூழ்நிலை சிறுகச் சிறுக உருவாகி வருகின்றது.

எமது வைபவங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் எமக்கு விருப்பமான உடைகளை அணிந்து செல்வதற்கு இங்கு எந்தவித தடையும் கிடையாது. எங்கள் விருப்புக்கேற்ற கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும், விழாக்களில் பங்கு கொள்வதற்கும் எமக்குப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு. மேலும் பல்வேறு கலைத் துறைகளிலும் தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் திறனும் மிக்க கலைஞர்கள் பலரும் தத்தமது துறைசார் கலைகளை எமது இளம் தலைமுறையினர்க்கும், ஏனையோர்க்கும் பயிற்றுவிக்கவும், அதனைத் தமது தொழிலாகக் கொண்டு பொருளிட்டவும் வாய்ப்பு வசதிகள் நிறையவே உண்டு. இதன் விளைவாக ஏராளமான தனியார் நடனப் பள்ளிகளும், இசைப் பயிற்சி நிலையங்களும் பலராலும் நிறுவப்பட்டு, அதன் மூலம் தாமும் முன்னேறி, பிறரையும் முன்னேற்றி வருகின்றனர்.

பல்வேறு இனக் குழுமங்களின் கலை இலக்கிய, பாரம்பரிய பண்பாட்டம்சங்களை உள்வாங்கி, எமது கலை இலக்கியங்களின் தரத்தை உலகளாவிய ரீதியில் செழுமைப்படுத்தவும் கனடிய பன்முகப் பண்பாட்டுச் சூழலைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

சுருங்கக் கூறின், ஈழத்துச் சூழ்நிலைக்கு மாறாக, கனடாவில் எமது இனத்துவ அடையாளங்களைப் பேணுவதற்கும், எல்லாத் துறைகளிலும் எம்மை முன்னேற்றுவதற்குமான எல்லாக் கதவுகளும் கனடாவில் திறந்து கிடக்கின்றன. இந்த உண்மையை ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றது. அதன் விளைவாகத் தமக்கு முன் வியாபித்துக் கிடக்கும் வளங்களைச் சாதாரியமாகப் பயன்படுத்திவரும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவரின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு, கலை இலக்கிய அடிப்படையிலான நிலை, இப்போது கணிசமான அளவு உயர்ந்து வருகின்றது என்பதுவே உண்மை.

எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் கனடாவுக்குக் குடிபெயர்ந்த ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தினரில் பெரும்பாலானோர் போர்க் கொடுமைகளுக்கு இரையானவர்கள், சொந்த பந்தங்களை இழந்தவர்கள், சொத்து சுகங்களைப் பறிகொடுத்தவர்கள், பின்தங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், கல்வி வாய்ப்பை இழந்தவர்கள், ஆங்கில அறிவு குறைந்தவர்கள், தொழிற் தகைமையோ திறன்களோ அற்றவர்கள், அகதி வாழ்வுக்குள் அகப்பட்டு அலைந்து உலைந்தவர்கள், கனடிய பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்குப் பழக்கப்படாதவர்கள். ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான பலதரப்பட்ட பின்னடைவுகளுக்கு முகம் கொடுத்தவர்கள்.

ஆயினும் இந்தப் பின்னடைவுகள்தான் இச்சமூகத்தின் இன்றைய அபரிமிதமான வளர்ச்சிக்கு ஊக்கிகளாகவும் இருந்து வருகின்றன. ஈழத்தில் எதிர்கொண்ட இழப்புக்களை ஈடுசெய்யும் முனைப்புடன் துரித கதியில் தொழிற்படவல்ல ஒரு சமூகமாக ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் இன்று மிளிர்ந்து வருகின்றமைக்கு இவ்விதமான பின்னடைவுகள் எம்மவர் மனங்களில் விளைவித்த 'ஓர்மம்' ஒரு பிரதான காரணம். இன்று கனடாவில் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் புத்துயிர்ப்புடன் கிளர்ந்தெழுந்து முன்னேறி வரும் ஒரு தனிக்குழுமமாக விளங்குகின்றது. கனடிய நாட்டின் வசதி வாய்ப்புகளையும் வளங்களையும் சரிவரப் பயன்படுத்தும் சாதாரியம் மிக்க சமூகமாக விளங்குகின்றது. ஏனைய சமூகத்தவரைவிட, வேகமாக வளர்ந்துவிட வேண்டும் என்ற ஓர்மம் கொண்ட சமூகமாக விளங்குகின்றது.

அதற்கான மூச்சையும், வீச்சையும் எமது சமூகத்துக்கு ஒன்றே ஒன்றுதான் வழங்கி வருகின்றது. அதுதான், எமது சமூகத்தின் கடந்தகால இழப்புக்களினால் ஏற்பட்ட, மனவலி! ●

சர்வதேசப் புகழ் எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கத்துக்கு 'விகடன் 2012' இலக்கிய விருது

கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கம் (75) அவர்களுக்கு தமிழக 'விகடன் 2012' இலக்கிய விருது கிடைத்துள்ளது. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'குதிரைக்காரன்' நூலுக்கு இப்பரிசு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தில் கொக்குவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகி இலங்கையில் சில வருடங்கள் பணியாற்றிவிட்டு 1972ல்

நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு ஆபிரிக்க ஆசிய நாடுகளில் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு, மற்றும் உலக வங்கி ஆகியவற்றில் உயர் பதவி வகித்துள்ளார். 1960ல் இவர் எழுதிய முதலாவது சிறுகதை 'அக்கா' இலங்கையில் தினகரன் பத்திரிகை நடத்திய போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றது. முத்துலிங்கம் அவர்களின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியும் 'அக்கா' என்ற பெயரிலேயே 1964ல் வெளிவந்தது. எழுத்துத் துறையில் இருபதுக்கும் அதிகமான நூல்களை வெளியிட்டுள்ள இவர் பல பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். கனடாவில் இயங்கும் 'தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்' அமைப்பின் முதுகெலும்பாகச் செயற்படும் அ. முத்துலிங்கம் அவர்கள், கனடாவில் 'தமிழர் தகவல்' மற்றும் 'வீடு' ஆகிய பத்திரிகைகளில் மாதாந்தம் எழுதி வருகின்றார். நல்லதொரு வாசகர் கூட்டத்தை உலகளாவிய ரீதியில் தமக்கென உருவாக்கி அவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுத் திகழும் முத்துலிங்கம் அவர்கள் தொடர்ந்து பல படைப்புகளைத் தந்திடவும், மேலும் பல பரிசுகளைப் பெற்றிடவும் 'தமிழர் தகவல்' வாழ்த்துகிறது.

நாஞ்சில் நாடனுக்கு இலக்கியத் தோட்ட இயல் விருது

கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் வழங்கும் 2012-ம் ஆண்டுக்கான இயல் விருது, மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும், நாஞ்சில் நாட்டு வட்டார மொழி-யைத் தமிழ் இலக்கிய வாசகர்களிடையே பிரபலப்படுத்தியவருமான நாஞ்சில் நாடனுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, கேடயமும் 2500 கனடிய டாலர்கள் மதிப்பும் கொண்டது. சுந்தர ராமசாமி, கே.கணேஷ், வெங்கட்சாமிநாதன், பத்மநாப ஐயர், ஜோர்ஜ் எஸ் ஹார்ட், தாச்சியஸ், லட்சுமி ஹோம்ஸ்ரோம், அம்பை, ஜோவதம் மகாதேவன், கோவை ஞானி, எஸ்.பொன்னுத்துரை, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து, இவ்வருடம் நாஞ்சில் நாடன் அவர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்படுகிறது.

கணிசமான நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட 'தமிழர் தகவல்' இதழ்கள் அதன் உள்ளடக்க நிறைவு காரணமாக பேணி வைக்கக்கூடிய ஆவணமாக அமைகின்றது.

கலாசூரி ஆ. சிவநேசச்செல்வன்

முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் - வீரகேசரி, தினக்குரல் - கொழும்பு

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

'தமிழர் தகவல்' ஒரு கூர்மையான ஆய்வேடு

தாயக உணர்வுடன் வாழும் மக்களின் மத்தியில் வெளிவரும் ஊடகங்களின் பின்னணியில், பன்முக கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் தகவல் பெட்டகமாக 'தமிழர் தகவல்' கடந்த இரண்டு தசாப்த காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

கனடாவாழ் மக்களின் புகலிட வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஆழமான அகலமான கட்டுரைகளைக் கடந்த கால இதழ்களில் பதிவு செய்துள்ளமை மனதிற்கு இதமாக இருக்கின்றது.

கனடாவில் நிலவும் ஊடக கலாசாரத்தின் மத்தியில் தனித்துவமான ஒரு ஏடாகவும், முன்னோடி இதழாகவும் 'தமிழர் தகவல்' பல்வேறு சாதனைகளைப் படைத்துள்ளது. கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் வாரத்துக்கு ஒன்று, மாதத்துக்கு ஒன்றாக வெளிவருகின்றன. அவைகளை விநியோகிப்பதுகூட மக்கள் பெருந்தொகையாக உணவு தேடிச் செல்லும் கடைகளில் அவர்களுக்கு விருந்தாக கையுறையாக இலவசமாகக் கிடைக்கின்றன.

பத்திரிகையைப் பணம் கொடுத்துப் பெறும் பழக்கம் இங்கு அறவே இல்லை. நன்கு வேரூன்றியுள்ள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் மற்றும் ஆங்கில ஊடகங்களைப் போலத் தமிழ் மொழி ஊடகங்கள் செயற்படும் சூழல் இல்லாத நிலைமையில் எல்லாமே விளம்பர பத்திரிகைகளாகவும் சஞ்சிகைகளாகவுமே தென்படுகின்றன.

பெரும்பாலும் ஐனரஞ்சகமான மகிழ்வுட்டும் செய்திகளும் ஆக்கங்களுமே நிறைந்துள்ள ஊடகங்களின் மத்தியில், 'தமிழர் தகவல்' காத்திரமான பங்களிப்பு செய்துள்ளமையைப் பார்வைக்குக் கிடைத்த பிரதிகளின் பின்னணியில் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

கணிசமான நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட 'தமிழர் தகவல்' இதழ்கள் அதன் உள்ளடக்க நிறைவு காரணமாக பேணி வைக்கக்கூடிய ஆவணமாக அமைகின்றது.

'தமிழர் தகவல்' கனடாவில் புற்றீசல் போல வெளிப்படும் ஊடகங்களின் மத்தியில் கனதியாகச் சிந்திக்கும் போக்குள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பான தகவல் மஞ்சரியாக அமைகின்றது. புலம்பெயர்வாழ் சமூகத்தின் முன்னோடி இதழ் என்ற பெருமைக்கு இலக்கணமாக விளங்கும் 'தமிழர் தகவல்'

ஆவணக் காப்பகங்களில் பேணி வைக்கப்பட வேண்டியதொன்று. வாசித்த பின்னர் இந்த இதழ்களை வீசி எறிந்துவிட முடியாது.

ஒவ்வொரு இதழிலும் காணப்படும் கனதியான ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், சுருக்கமான ஆழமான அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரைகள், தகவல் தரவுகள், வித்தியாசமான கட்டுரைகள், மக்களுக்குத் தேவையான குறிப்புகள் நிரம்பிய பயனுள்ளவை.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் மத்தியில் நடைபெறும் ஐனரஞ்சகமான நிகழ்வுகளின் பதிவுகளையும் இதழ்கள் தாங்கி வருகின்றன. ஞாபகங்கள் புதைந்து போகாது வரலாற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும், ஆவணங்களுக்கு அப்பால் பத்திரிகைகள் மூலாதாரமானவை.

புலம்பெயர்ந்த மக்கள் வாழும் நாடுகளில் உள்ள நடைமுறை வாழ்க்கை, கலை இலக்கிய அரசியல் ஈடுபாடுகள் போன்றவற்றைக் கணிசமாக அறிவதற்குத் தமிழர் தகவல் இதழ்கள் ஒரு கையடக்க ஆவணமாகவும் காணப்படுகின்றது.

உலகளாவிய ரீதியிலே ஊடகங்களும் ஊடக கலாசாரமும் பாரிய வளர்ச்சியை அடைந்து விட்டன. வாய்மொழித் தொடர்புகள், அச்ச ஊடகங்கள் என்ற நிலைமை பெற்ற பரிணாமம் இப்பொழுது கணினி வழி ஊடகக் கலாசாரமாகிவிட்டது. ஒரு வகையில் தகவல் தொடர்பு முறைமைகள் பல்வேறு கோணங்களில் புதுமைகளைச் செய்து வருகின்றன.

'தமிழர் தகவல்' வெளியீடு எனது கணிப்பில் வெறுமனே ஒரு சஞ்சிகையல்ல. இது தகவற் பெட்டகம்.

கனடாவின் ஊடகவியல் சூழலில் 'தமிழர் தகவல்' கனதியான பதிவேடாகத் தனது பணியைக் கடந்த இருபத்தியிரண்டு ஆண்டுகளாகச் செய்து வந்துள்ளது.

புலம்பெயர் நாட்டின் ஊடகம் என்ற வகையில் 'தமிழர் தகவல்' தனது பாதையில் கணிசமான பங்களிப்பின் வாயிலாக தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு பங்களித்துச் செய்துள்ளமை எமது அவதானத்திற்குரியது. இது மேலும் நிதானமாகத் தொடரப்பட வேண்டும்.●

பெற்றோரின் மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் திடீரென ஏற்பட்டவையல்ல. கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக படிப்படியாகவே மாறியுள்ளது. எமது பிள்ளைகள், பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் யாவற்றிலும் திறம்படச் செயலாற்றுகிறார்கள். பெற்றோரின் அனுசரணை இருப்பதால்தான் இது சாத்தியமாகியுள்ளது.

கனகேஸ்வரி நடராஜா

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

பெற்றோரின் மனப்பாங்குகளும் மாற்றங்களும்

எமது ஈழத்தவர் 1983இற்குப் பின்பே அதிகளவில் கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்தனர் என்பதை நாம் யாவரும் அறிவோம். முதலாம் தலைமுறையினர் இந்த நாட்டுக்கு வருகை தந்த காலத்தில் இந் நாட்டுக் கல்வி முறை பற்றிய எந்தவொரு விளக்கமுமே அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இனக்கலவரத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளையே இவர்கள் மனதில் சுமந்தபடி இருந்ததனால்தான் தமிழ்த் பதவிகள், சொத்துகள் பற்றிய கவலையே இவர்களை அதிகமாக ஆட்கொண்டிருந்தது. இந்நாட்டு கல்வி முறை பற்றிய விளக்கங்களை இவர்களுக்கு விளக்குவதற்கும் கல்விச் சபைகள் பெரிதாக ஒரு முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. பிள்ளைகள் ஏதோ பள்ளிக்கூடம் போகிறார்கள், வந்தார்கள் என்ற நிலைதான் காணப்பட்டது.

1987இற்குப் பின் இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரின் (IPKF) கண்முடித்தனமான செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஏராளமான மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் சேர்ந்தனர். இதனால் கல்விச் சபைகள் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் பெற்றோருக்கு இந்நாட்டுக் கல்விமுறை பற்றிய விழுமியங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் வகுப்புகள் (ESL) விசேட கல்வி வகுப்புகள் (Special education) இன்னொரு விடயங்களை தெரியப்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். இதற்காக பல்கலாசார ஆலோசகர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எனப் பெற்றோரோடு இணைந்து செயற்படுவதற்கான உத்தியோகத்தர்களையும் நியமித்தனர். அக்காலத்தில் இன்று இருப்பதுபோல் ரொறன்ரோ கல்விச்சபை என்று ஒரு பொதுவான கல்விச்சபை காணப்படவில்லை. ரொறன்ரோ, ஸ்காபரோ, வடயோர்க், யோர்க், கிழக்கு யோர்க், ஏற்றோபிக்கோ எனத் தனித்தனி கல்விச்சபைகள் காணப்பட்டன. ஆகவே பெற்றோர் மிகவும் இலகுவாகப் பாடசாலைகளை அணுகி, பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வசதியாக இருந்தது. ஆயினும் பெற்றோர் பெரிதாக பாடசாலைகளோடு ஒன்றிணைந்து செயல்படவில்லை.

புலம்பெயர்ந்த முதலாம் தலைமுறையினர் இந்நாட்டுக் கலாசாரம், சுவாத்தியம், வாழ்க்கைமுறை, வீட்டு வசதிகள், கணவனும் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம், குழந்தைகளை பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிய கட்டாயம் முதலிய பல பிரச்சனைகளால் நிம்மதி இழந்து திகைத்துப் போய் இருந்தனர். தாங்கள் இலங்கையிலிருந்து கொண்டு வந்த கல்வித் தகைமைகள் தொழில் அனுபவங்களோடு எவ்வாறு ஒரு தொழிலைப் பெறலாம் என்பதிலேயே ஆர்வமாக இருந்தனர். பாடசாலைகள் பெற்றோர் இரவுகளுக்கு சமூகம் அளிக்கும்படி அறிவித்தாலும் ஆங்கிலப் புலமை இருந்த பெற்றோர்கூட அக்கறைப்படவில்லை. தங்கள் பிள்ளைகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும், பெரிய பதவிகளை

வகிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தது. ஆனாலும் பாடசாலையோடு ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டுமென்ற ஆதங்கம் இவர்களிடம் காணப்படவில்லை. காலப்போக்கில் முதலாம் தலைமுறையினர் ஒரு அளவுக்குக் கால்களை ஊன்றத் தொடங்கினர். இவர்களின் பிள்ளைகளும் உயர் வகுப்புகளுக்குச் சென்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அனுமதி பெற ஆரம்பித்தனர். பிள்ளைகளுக்கு இந்நாட்டுக் கல்விமுறை பற்றிய விளக்கம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் மூலம் பெற்றோரும் பல விடயங்களை அறியத் தொடங்கினார்கள். பாடசாலையோடு தம்மையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டுமென்ற மனப்பக்குவம் பலருக்கும் ஏற்பட்டது.

இரண்டாம் தலைமுறையினர் பெற்றோராக மாறிய பின்பே பாடசாலைகளோடு பாரிய ஈடுபாடு ஏற்படத் தொடங்கியது. ஆங்கிலப் புலமையும், உயர் பதவிகளும், இந்த நாட்டிலேயே கல்வி கற்றதால் ஏற்பட்ட அனுபவமும் பாடசாலையோடு ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதற்கு வேண்டிய தன்மைபிக்கையை ஏற்படுத்தியது. சிறுபிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக வீட்டோடு இருந்த தாய்மார்கள்கூட பாடசாலைகளில் தொண்டர் சேவைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். இன்று எமது பெற்றோரை பாடசாலைச் சமூகம் மதிப்போடும், களிப்போடும் நடத்துவதை எமது சமூகத்தவர்கள் ஆசிரியர்களாகவும், உதவி அதிபர்களாகவும், தர்மகர்த்தாக்களாகவும் இருப்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பெற்றோரின் மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை பின்வரும் தலையங்கங்களின் கீழ் ஆராய்வோம்:-
கல்வித் தகைமைகள் - 1987களில் - நான் பல்கலாசார ஆலோசகராக கடமை புரிந்த காலத்தில் புதிதாக வருகை தந்த மாணவர்களை மதிப்பீடு செய்யும்போது ஒரு கேள்வி கேட்கப்படுவதுண்டு 'உமது எதிர்கால நோக்கம் என்ன' என்பதேயாகும். அதிக மாணவர்கள் தானொரு டாக்டராகவோ, என்ஜினியராகவோ வரவேண்டும் எனத்தான் சுறுவார்கள். இந்நாட்டில் இலங்கையைப்போல் மருத்துவ பீடத்திற்கு இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலை முடிந்தவுடன் பிரவேசிக்க முடியாது என்பது கூட இப்பிள்ளைகளுக்கோ, பெற்றோருக்கோ தெரியவில்லை. இலங்கையில் எத்தகைய மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தனரோ அதே அபிலாஷையையே கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இன்றைய மாணவர்களின் நோக்கமோ முற்றிலும் வேறுபட்டுள்ளது. இலங்கையில் மனதால் கூட கற்பனை பண்ண முடியாத பாடநெறிகளை இவர்கள் பின்பற்ற விரும்புவதை காண முடிகிறது. Chef training, Jazz musician, Fashion designer, Army training, police training, etc. பெற்றோருக்கும் இந்த நாட்டில் எந்தத் தொழிலுக்கும் மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு, அத்துடன் பிள்ளைகளின் மனதுக்குப் பிடித்த படிப்பைப் படித்தலே நல்லது

என விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் காணப்படுகிறது. இன்று எமது பிள்ளைகளில் பலர் Gifted program, International Baccalaureate Program முதலிய மீள்திறன் நிரல்களில் திறம்பட செயலாற்றுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் Special Education, ESL programs இலும் பிள்ளைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். பிள்ளைகளின் குறைகளை பாடசாலை மதிப்பீடு செய்து பெற்றோருக்கு அறிவிக்கும்பொழுது, பெற்றோர் பாடசாலையோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல எதிர்காலத்தை பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலை அமைத்துக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை பெற்றோரிடம் காணப்படுகிறது.

University Versus Community Colleges – எல்லாப் பிள்ளைகளாலும் பல்கலைக்கழக கல்வியில் சிறந்து விளங்க முடியாது. சமூகக் கல்லூரிகளில் ஒரு தொழில் நெறியைப் பயிலவது சில பிள்ளைகளுக்கு உகந்தது. ஆயினும் கட்டாயமாக தங்கள் பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத்தான் செல்ல வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அதிகமான பெற்றோரிடம் காணப்படுகிறது. இதனால் சில பிள்ளைகள் 3, 4 வருடங்களைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வீணாக்கிவிட்டு பின்பு சமூகக் கல்லூரிகளில் தொழில்சார் கல்வியைக் கற்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மருத்துவக் கல்வி மோகம் இங்கும் பல பெற்றோரை ஆட்டிப் படைக்கிறது. கனடாவில் மருத்துவ பீடத்திற்கு அனுமதி கிடைப்பது கடினம் என்பதால் இந்தியா, கரிபியன் நாடுகள், சில ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு பெருமளவு பணத்தைச் செலவழித்து அனுப்பும் நிலை காணப்படுகிறது. இந்த மனநிலை மாற வேண்டும்.

பிரத்தியேக வகுப்புகள்:- இந்த நாட்டில் பிரத்தியேக வகுப்புகள் எண்ணில் அடங்காது. மேற்கத்திய கலைகளை கற்றுக் கொடுக்கும் வகுப்புகள் முதல் எமது நாட்டுக் கலாசாரத்துக்கு உகந்த கலைகளைக் கற்றுக் கொடுக்கும் வகுப்புகள்வரை முழுத்திற்கு முழும் காணப்படுகின்றன. இவற்றையிடப் பாடசாலைகளின் கலைத்திட்டத்திற்கமைய ஆங்கிலம், கணிதம் முதலியவற்றையும் போதிக்கும் தனிப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களும் காணப்படுகின்றன. நீச்சல், உதைபந்தாட்டம், பனிச்சறுக்கல், இன்னோரன்ன உடற்சிறன்களை விருத்தி செய்யும் வகுப்புகளும் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பாரம்பரிய வகுப்புகள் பல பாடசாலைகளால் வழங்கப்படுகிறது. சமய வகுப்புகளுக்கும் வசதிகள் உண்டு. இங்குதான் எமது பெற்றோரின் பேராசையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஐந்து வயதுகூட நிரம்பாத குழந்தைகளை எத்தனையோ வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள் தாய்மார்கள். பிள்ளைகளை வகுப்புகளுக்குக் கூட்டிச் செல்வதும், கொண்டு வருவதுமாக தமது பொழுதில் பெரும்பகுதியை கார் ஓட்டுவதிலேயே செலவழிக்கிறார்கள். தங்கள் வாழ்க்கையில் கிடைக்காத பலவற்றைப் பிள்ளைகளுக்குத் திணித்தல் மூலம் திருப்தி அடைகிறார்கள். இத்தகைய செலவுகளைக்கூட இந்நாட்டில் மேலதிக வேலைகளைச் செய்து சம்பாதிக்கலாம் என்ற துணிவும் இவர்கள் இவற்றைச் செய்வதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக அமைகிறது. இங்குதான் பெற்றோரின் மனப்போக்கு மாறவேண்டும். எதற்கும் ஒரு வரையறை உண்டு. பிள்ளைகளுக்கு ஈடுபாடு உள்ள சில திறன்களை விருத்தி செய்தால் போதுமானது என்ற மனநிலை ஏற்பட வேண்டும். பல பிள்ளைகள் எட்டாம் வகுப்புவரை பெற்றோரின் கரைச்சலுக்காக இவ்வகுப்புகளுக்குச் சென்றுவிட்டு, பின்பு போக மறுத்து விடுகிறார்கள். எவ்வளவு பணம், நேரம் விரயமாகிறது. இதனை முன்சூட்டியே பெற்றோர் திட்டமிடல் வேண்டும்.

பல்கலாசார நிகழ்ச்சிகள்:- இந் நாட்டில் ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் எத்தகைய சுவாத்தியம் நிலவினாலும் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. பல்வேறுபட்ட கலைகளைப் பயிலும் எமது குழந்தைகளுக்கு எத்தனையோ மேடைகள்

காத்திருக்கின்றன. பாடசாலைகளிலும் பல்கலாசார கொண்டாட்டங்கள் வருட இறுதியில் நடப்பது சகஜம். 1989இல் நான் ஆசிரியையாக பணிபுரிய ஆரம்பித்த காலத்தில் இப்பாடசாலை நிகழ்ச்சிகளில் நடனமோ, பாட்டோ, வேறு ஏதாவது பங்களிப்போ செய்யும்படி எமது பிள்ளைகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தால் அதற்கு ஒருவருமே சம்மதிப்பதில்லை. சில பிள்ளைகள் ஓடி ஒளித்து விடுவதும் உண்டு. ஆனால் இன்றோ நிலைமை 180 பாகை திரும்பி விட்டது. எங்கள் கலைத்திறன் ஒன்றை வெளிப்படுத்தவோ, அன்றேல் எமது நாடு பற்றிய விளக்கங்களை வழங்கவோ பிள்ளைகள் மாத்திரமல்ல பெற்றோரும் ஆவலுடையவர்களாக உள்ளனர். எட்டாம் வகுப்பில் கைவிட்ட தமிழ் கற்றலைக்கூட உயர் வகுப்புகளுக்கு வந்தவுடன் சில பிள்ளைகள் திரும்பவும் கற்கத் தொடங்குகிறார்கள். எங்கள் மொழி, கலாசாரம், நாடு என்ற பற்று வகுப்புகள் ஏற ஏற அதிகரிப்பதையும் காணலாம். பிள்ளைகள் ஒழுங்கு செய்யும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு பல பெற்றோர் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். இதனால் பெற்றோருக்கும் பாடசாலைச் சமூகத்தில் கணிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

தொண்டர் சேவை:- இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைக் கல்வியை முடிப்பதற்கு 40 மணித்தியாலம் கட்டாய தொண்டர் சேவை தேவை என்ற நிலை ஏற்படுவதற்கு முன்பே எமது சமூகத்தவர்கள் தொண்டர் சேவைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டனர். பல்கலைக்கழக புலமைப் பரிசில்களுக்கு விண்ணப்பிக்கும் பொழுது தொண்டர் சேவைக்குப் பெறுமானம் உண்டு என்பதனால் பாடசாலையின் அனுசரணையுடன் கனடாவில் மாத்திரமல்ல, உலகின் ஏனைய பாகங்களுக்குக் கூடச் சென்று தொண்டர் சேவை செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் தொண்டர் சேவைக்கு அனுப்பத் தயங்கிய பெற்றோர்கள் தாமே வேண்டிய விளக்கங்களைப் பெற்று பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்கிறார்கள். இது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒரு மாற்றமாகும்.

பல்கலாசார விவாகங்கள்:- பெற்றோர் பிள்ளைகளின் கலப்புத் திருமணங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த காலம் மலையேறிவிட்டது. இங்கு பெரும்பான்மையான பாடசாலைகள் கலவன் பாடசாலைகளாக இருப்பதால் ஆண், பெண் உறவுகளில் நெருக்கம் ஏற்பட அதிக சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. முன்பெல்லாம் இவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பாட விசயங்கள் சம்பந்தமாக தொலைபேசியில் கதைத்தால் கூட பெற்றோர் விரும்பவில்லை. எமது இனத்தவர்களோடு காத்தல் வயப்படுமபோழுது அவர்களின் ஊர், குலம், கோத்திரம் எனப் பல்வேறுபட்ட விடயங்களை அக்குவேறு, ஆணிவேறாக ஆராய்ந்த பெற்றோர்கள் இன்று பலவிதமான நாடுகளைச் சார்ந்த பிள்ளைகளின் உறவுகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். பிள்ளைகள் தாங்கள் விரும்பியவர்களை மணந்து வெற்றிகரமாக குடும்பம் நடத்தினால் காணும் என்ற நிலை காணப்படுகிறது. பெற்றோருக்கும் வேற்று சமூகத்தவர்களோடு திருமண உறவுகள் மூலம் அந்நியோன்யமாகப் பழகும் மனத்துணிவும் காணப்படுகிறது.

பெற்றோரின் மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் திடீரென ஏற்பட்டவையல்ல. கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக படிப்படியாகவே மாறியுள்ளது. எமது பிள்ளைகள், பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் யாவற்றிலும் திறம்படச் செயலாற்றுகிறார்கள். பெற்றோரின் அனுசரணை இருப்பதால்தான் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் உலக நியதி' ஆகவே மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.●

பெற்றோர்கள், பிள்ளைகள் மத்தியில் மனக்குழப்பம் ஏற்படாத விதத்தில் தமிழ்ச் சொற்களின், சொற்றொடர்களின் சரியான - வழுவற்ற வடிவங்களை ஆராய்ந்து கற்றறிந்து, ஒரேவிதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

கனடாவில் தடுமாறும் தமிழ்ப் பண்பாடு

இலங்கையில் தாய்மொழி மூலக் கல்வித் திட்டம் நடைமுறைக்கு வரும் முன்பு, ஐம்பதுகளின் இறுதி ஆண்டுகள்வரை ஆங்கில மொழி மூலக் கல்வியே நடைமுறையில் இருந்தது. இன்று ஆங்கில மொழி, ஆங்கில இலக்கியம் தனிப்பாடங்களாக கற்பிக்கப்பட்ட தமிழ் மாணவர்கள், தமிழ்மொழி, சமயம் ஆகிய இரண்டும் தவிர்ந்த ஏனைய ஆறு பாடங்களையும் ஆங்கில மொழி மூலமே கற்றார்கள். அந்த நிலையில் கணிதம், வரலாறு, உயிரியல், வணிகம் போன்ற அந்த ஆறு பாடங்களிலும், தேர்வுகளில் சிறப்புறத் தேற வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு சரளமாகத் தேவைப்பட்டது. அத் தேவையை உணர்ந்து ஆங்கிலத்தை அக்கறையாக - ஆர்வத்தோடு கற்று ஆங்கில மொழிப் புலமையில் மேலோங்கிக் காணப்பட்டனர்.

ஆனால் பிற்காலத்தில் தாய்மொழிமூலக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் பயின்றவர்களின் பரீட்சைச் சித்திக்கு ஆங்கிலம் இன்றியமையாததாக விளங்காத காரணத்தால், ஆங்கில அறிவின் தேவை அத்தியாவசியமற்றிருந்ததால், ஆங்கிலத்தை வேண்டாவெறுப்பாக கற்க நேர்ந்து, அம்மொழி அறிவில் பெரும்பாலான மாணவர்கள் பின்தங்கியே காணப்பட்டனர்.

இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்ந்து ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, டொச்சு போன்ற வேற்று மொழிகள் மூலமே சகல பாடங்களையும் கற்கும் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு பள்ளிப்படிப்புக்கு தமிழ்மொழி அறிவு அறவே தேவையற்றதாகக் காணப்படுவதால் அவர்கள் தமிழ் கற்பதைத் தேவையற்றதாகவும், வீண் சக்தி, நேர விரயமாகவும் கருதுகின்றனர். அவர்களைத் தமிழும் கற்க வைப்பது அவர்களின் பள்ளிப்பாடப் படிப்புக்கு குந்தகம் விளைவித்து விடுமென்று தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் கருதுகின்றனர். இவற்றை கடந்து தமிழையும், அதனோடு தமிழ்ப் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்களையும், பாரம்பரிய வாழ்வியல் நம்பிக்கைகள், மனப்பாங்குகளையும், கலைகளையும் நம்பிள்ளைகள் பயின்று, சகலவிதத்திலும் தமிழர்களாக வளரவும், வாழவும் வேண்டும் என்றும், அதன் மூலமேதான் தம் வாழ்வையும் மனநிறைவுள்ளதாக அவர்கள் அமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற பேருண்மையை நன்கு விளங்கிக் கொண்டும் ஏராளம் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் பல வசதியினங்கள் மத்தியிலும் தம் பிள்ளைகளை விடுமுறை நாட்களில் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

இந்த நிலையில் இச்சிறார்கள் தம் பெற்றோர்கள், உறவினர்களுடன் அன்றாடம் உரையாடிப் பெறும் அடிப்படைத் தமிழ் அறிவோடு தமிழ் வகுப்புகளுக்கு வரும்போது,

ஆசிரியர்களும், பாடநூல்களும், பாடத்திட்டமும் அவர்களின் அந்த முன்னறிவை முடிந்தவரை அங்கீகரித்து, தட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறே பெற்றோர்கள் வழங்கும் பின்னூட்டல்களையும் அங்கீகரித்து பெற்றோருக்கும் ஊக்கமளிப்பது வேண்டற்பாலது ஆகும்.

மேலதிகமாக, புலத்து நாடுகளில் - குறிப்பாக நமது கனடாவில் பணியாற்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், இணையத் தளங்கள் என்பனவும் இப் பெற்றோர்கள், பிள்ளைகள் மத்தியில் மனக்குழப்பம் ஏற்படாத விதத்தில் தமிழ்ச் சொற்களின், சொற்றொடர்களின் சரியான - வழுவற்ற வடிவங்களை ஆராய்ந்து கற்றறிந்து, ஒரேவிதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். சில ஊடகங்கள் இயக்குநர் என்றும் சில ஊடகங்கள் இயக்குநர் என்றும் ஒரே சொல்லை இரு வேறுவிதமாக பயன்படுத்துகின்றன. இவற்றில் எது சரியானது என்ற குழப்பத்தில் பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் திணறுகின்றனர். இது போன்ற பல சொற்கள் இவர்களைக் குழப்புகின்றன. பலர் சலிப்படைந்து தமிழ்ப் படிப்பும் வேண்டாம் தேவையற்ற குழப்பங்களும் வேண்டாம் என்று ஒதுங்கும் நிலையை இங்கு நிதர்சனமாகக் காணமுடிகிறது.

இதுவுமல்லாமல் இங்கு பல்கலைக்கழகம் நுழைவதற்கு தமிழ்மொழித் திறமைச் சித்தியும் ஒரு தகைமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருவதால் தமிழ்ச் சிறார் பலரும் கனடிய அரசு மானியத் தமிழ் வகுப்புகளில் சேர்ந்து தமிழையும் தேவை கண்டு கற்று வருகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தமிழ் பாடச் சிறப்புச் சித்திக்குப் பதிலாக, வயலின், மிருதங்கம், கீபோர்ட், நாட்டியம் போன்ற கலைப் பாடங்களில் பெறப்படும் திறமைச் சித்தியும் பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தகைமைகளாக அண்மையில் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யப்பட்டிருப்பதால் தமிழ்த் திறமைச் சித்தி வகுப்பில் சேரும் தமிழ் கற்கும் மாணவர் தொகை வெகுவாகக் குறையும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஏற்கனவே, தமிழ்மயமான தமிழீழம், தமிழ்நாட்டில் கூடத் தமிழ்ப்பாட நூல்களில் சேர்க்கப்படாதனவும், பண்டிதர், வித்துவான்களுக்குமே பொருள் புலப்படாது, அவர்களே அகராதிகளைப் புரட்ட வைப்பனவுமான அருங் கடினத் தமிழ்ச் சொற்கள் தமிழ் புழங்காத புலத்துத் தமிழ்ப் பாடநூல்களில் இடம்பெற்றுத் தமிழ் கற்க முற்படுஞ் சிறார்களை அச்சுறுத்திப் பின்வாங்க வைத்து வருகின்றன.

நான் அறிந்தமட்டில் இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், கனடா போன்ற பல நாடுகளில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின்

தமிழ் அறிவுத் தகைமை பற்றிய வீணான தப்பிப்பிராயம் கொண்ட தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் பலரால் அவர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு அனுப்பப்படாமையால் பல்லாயிரம் புலத்துத் தமிழ்ச் சிறார்கள் தமிழ் கற்கும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளார்கள்.

இவற்றோடு இந்த குழப்பகரமான சொற்பயன்பாடுகளாலும் புலத்து நாடுகளில் இளம் தலைமுறையினரிடையே தமிழ்க் கல்வி பெரிதும் பாதிப்படைய நேர்கிறது. இரண்டாவதாக இன்று வழக்காற்றில் தேங்காய் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய் போன்ற, தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு எழுத்திலும் ஆட்சி வலிமை பெற்று நிற்கும் பிழையான சொற்பயன்பாடுகள் ஏற்படுத்தியுள்ள மொழிக் குழப்பத்தை மேலும் இன்று புகுந்து கொண்டிருக்கும் இயக்குனர், நலன்புரிச் சங்கம், பதட்டம், ஆராட்சி, தேனீர், மூட்டைப் பூச்சிகள், சுகயீனம் போன்ற ஏராளமான பிழையான சொல், சொற்றொடர்ப் பயன்பாடுகள் புலத்தில் பெருக்கமடைய செய்யப் போகின்றன.

இயக்கு + ந் + அர் = இயக்குநர் - இது 'உ' கர ஈற்றினை இயல்பாகக் கொண்ட 'இயக்கு' எனும் வினையடியுடன், பெயரிடை நிலையான 'ந்' உம், 'அர்' எனும் பலர்பால் விகுதியும் சேர்ந்து உருவான காரணப் பெயர். இதுவே சரியான சொல் வடிவம். இயக்குனர் என்று எழுதுவதற்கு ஏதுவாக ஒரு பெயரிடைநிலை 'ன்' என்று இல்லை. எனவே இயக்குனர் என்று எழுதுவது பிழை. இப்படியே 'ஆள்' எனும் வினையடி 'உ' சாரியையினைச் செயற்கையாகப் பெற்றே 'ந்' பெயரிடைநிலை ஏற்கும் உரிமை பெற்று.

ஆள்+உ+ந்+அர்=ஆளுநர் என வந்தது. எனவே இயக்குநர், ஆளுநர், ஓட்டுநர், நடத்துநர் போன்றவையே சரியான சொல் வடிவங்களாகும்.

அடுத்தவை பெயரெச்ச தொடர்களிலிருந்து, 'நலன்' புரி+கின்று+சங்கம் போன்றவற்றிலிருந்து உருவாக்கப்படும் நலன்புரிச் சங்கம் போன்ற வினைத் தொகைகள். இங்கு 'புரி' என்ற வினையடியுடன் சங்கம் என்ற வருமொழி இணைக்கப்பட்டு வினைத்தொகையாக்கப்பட்டது. புரிச் சங்கம் என்று 'ச்' மிகுத்து எழுதினால் புரிகளையுடைய சங்கு என்று வேற்றுமைப் பொருளில் பொருத்தமற்ற பொருள் வந்துவிடும். எனவே 'ச்', 'க்' போன்ற ஒற்றுக்களை மிகுக்காமல் நலன்புரி சங்கம், பழமுதிர் சோலை, சுடுகலன் என வினைத் தொகைகளை எழுதுவதே சரியாகும்.

அடுத்து, பதறு+அம்=பதற்றம் என்பதே சரி. 'பதடு' என்று ஒரு வினையடி இன்மையால் பதடு + அம் = பதட்டம் என்பது பொருளற்ற ஒரு வெற்று ஒலிக்கூட்டமாகிறது. இது போலவே 'ஆராய்' எனும் வினையடியுடன் 'சி' எனும் தொழிற்பெயர் விகுதி சேர்ந்து உருவாகும் ஆராய்ச்சி என்பதே சரியானது. 'ஆராய்' என்றோ, 'ஆராய்' என்றோ ஒரு வினையடி இன்மையால் ஆராட்சி என்று ஒரு சொல் உருவாக முடியாது. அதற்கு அர்த்தமும் இல்லை.

அடுத்து, தேன் + நீர் = தேனீர் ஆகும். எனவே நாம் அருந்தும் 'தே'இலை நீரினைத் 'தேனீர்' குறிக்காது. தே + நீர் = தேநீர் என்பதே அதனைக் குறிக்கும். எனவே தேநீரே சரியான சொற்றொடர்.

இதுபோலவே, பலகை மூட்டுகளில் வாழ்ந்து பெருகும் பூச்சிகள் மூட்டுப் பூச்சிகள் என்ற காரணப் பெயரால்

குறிக்கப்படுவதே சரியானது. என் நண்பர் ஒருவர் ஒரு பத்திரிகையில் 'மூட்டைப் பூச்சி' என்று எழுதியிருந்தார். நான் நட்புரிமையோடு தொலைபேசி மூலம் மூட்டுப் பூச்சி என்பதே சரியென விளக்கமுயன்றபோது, "எனக்குத் தெரியும் நீர் சொல்லத் தேவையில்லை" என்றார். சில வானொலிகளின் மரண அறிவித்தல்களில் 'இவ்வறிவித்தலை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி உறவினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்' என்று அறிவித்து வருகிறார்கள். ஒரு வாக்கியத்தின் கட்டாய உறுப்புகளில் ஒன்றான எழுவாயைக் கண்டறிய (இந்த வாக்கியத்தில்) எழுப்பப்படும் வினாவுக்கு விடையாக உறவினர்கள் என்ற பெயரே இருக்க வேண்டும். அதில் ஐ உருபு இடம்பெறக்கூடாது. இதனைச் சிலர் உரியவர்களுக்கு விளக்க முனைந்தபோது அவர்கள், "நாங்கள் மட்டுமோ தமிழில் பிழை விடுகிறோம்?" என்று கேட்டார்களாம். மற்றவர்களும் பிழை விட்டும், புலவர்களைக் காட்டி நாங்களும் பிழைவிடுவோம் என்னும் விதத்தில், "நான் முந்தி, நீ முந்தி" என்று இவ்வாறு இங்கு தமிழைப் பிழை மயமாக்குபவர்கள் இன்னொரு மலையாளமாகவோ, கன்னடமாகவோ கனடாத் தமிழை உடைத்துவிடும் ஆபத்தும், நம்முள்ளேயே புதிய நம்பியார்களையும், மேன்களையும் உருவாக்கித் தமிழினப் படுகொலையை தொடர வைக்கக்கூடிய ஆபத்தும் ஏற்பட்டால் வியப்பதற்கில்லை. பதிலாகக் கனடாவில் தமிழ் வழக்கொழியும் நிலையும் ஏற்படலாம்.

மேலும் 'பாடல்கள் ஒலிக்கிறது' என்பது போன்ற வாக்கியங்கள் நம் ஊடகங்களில் தாராளமாக இடம்பெறுகின்றன. பாடல்கள் என்ற பன்மை எழுவாய்க்கு ஒலிக்கின்றன என்னும் பன்மைப் பயனிலை இடம்பெறுவதே சரியானது. நூறு + பத்து = நூற்றுப்பத்து, நூறு + ஐந்து = நூற்றைந்து என்று எழுதப்படவே இலக்கணத்தில் விதியுண்டு. ஆனால் நூற்றிப்பத்து, நூற்றிஐந்து எனப் பிழையாக எழுதுகின்றோம். இதுபோல, சுக + ஈனம் = சுக + வ் + ஈனம் = சுகவீனம் என 'வ்' உடன்படுமெய்பெற்று வரவே விதியுண்டு. சுக + வ் + ஈனம் = சுகயீனம் என்பது வழுவான பயன்பாடாகும்.

இங்கு ஊடகங்கள் அடிக்கடி பிழையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நூற்றுக் கணக்கான சொல், சொற்றொடர்களின் வழுவற்ற - சரியான சொல் வடிவங்கள் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

திறப்புக் கோவை; அவ்வளவு, அந்த அளவு (அவ்வளவு, அந்தளவு பிழையானவை) ஆட்காட்டி; கலாசாரம்; ஒவ்வொரு பூவுமே; வினைக்கேடு; பாகற்காய்; கைந்நூல்; முந்நூறு; நானூறு; பெயர்ந்து வா; என்றன்; நீயோ அவனோ வரலாம்/நீ அல்லது அவன் வரலாம்; சமூகமளித்தார்; சுயேச்சை.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்களான வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன், கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பண்டிதர் சு.வே. கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் போன்ற பலர் எழுதிய சமகாலத்துக்குப் பொருத்தமான சிறந்த இலக்கண நூல்கள் www.noolaham.org என்னும் இணையத்தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன என்ற நற்செய்தி தங்கள் தமிழறிவைப் புடமிட்டுக் கொள்ள உண்மையில் விரும்புவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமென நம்புகிறேன்.

வேறுசில துறைகளில் நாம் பெற்றுள்ள பாண்டியத்தால் ஏற்பட்டு நிற்கும் தன்னம்பிக்கை அகந்தையாக மாறி மொழி இலக்கண விடயத்திலும் மேலாண்மை செலுத்த அனுமதித்தால் எமது மொழிச் சிதைவு தடுக்கப்பட முடியாததாகிவிடும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சி எம்மெல்லோருக்கும் ஏற்படுவதாக!●

இங்குள்ள பல பெண்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலம் தெரியாது. அதனால் பாடசாலையில் நடக்கும் கூட்டங்களுக்கு போவதற்கு, பேசுவதற்கு பிறரின் உதவியை நாட வேண்டி இருந்தது. இப்போது பெண்களிடம் நிறைய முன்னேற்றம். பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள் என்றே சொல்லலாம்.

தெய்வா மோகன் கனடிய சட்டத்தரணி

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

தமிழ்ப் பெண்களின் திருப்தியான முன்னேற்றம்

1983ம் ஆண்டுதான் எம்மவர்கள் இங்கு தொகையாக வர ஆரம்பித்தனர். அதற்கு முன்பு எப்படி இருந்தோம் என ஒரு சிறு அறிமுகம். அப்போது ஆலயங்கள், தமிழ் கடைகள் எதுவும் கிடையாது. நாங்கள் பொதுவாக சந்திக்கும் இடம் திரு. சிவா-ஐனியின் வீடு. இலங்கையில் நடக்கும் பிரச்சனைக்கு என்ன செய்யலாம் என்ற ஆலோசனைக் கூட்டமோ அல்லது நண்பர்களின் பிறந்தநாளோ, எல்லாரையும் அன்புடன் வரவேற்பார் ஐனனி. எங்கள் திருமணமும் அங்குதான் நடந்தது. சுருக்கமாக சொன்னால் அந்த வீடுதான் எங்கள் Banquet Hall.

அந்த நேரத்தில் மிகக் குறைந்தளவு பெண்களே இருந்தோம். அதனால் என்னவோ எங்களுக்கு நல்ல மரியாதை. ஆண்களும் எங்கள் கல்வித் தகைமையை மதித்து நடந்தனர். உதாரணமாக, நான் கனடாவுக்குப் புதிதாக வந்திருந்தாலும் தமிழீழச் சங்கத்தின் காரியதரிசி பொறுப்பை எனக்கு அளித்தது அந்த நேரம் பெண்களுக்கு காட்டப்பட்ட மரியாதையே. ஆனால் இந்த மரியாதையெல்லாம் வேலை தேடிப் போகும் இடங்களில் கிடைக்கவில்லை. ஆண்கள் என்றால் உடனே Security guard வேலை கிடைத்துவிடும். ஆனால் எம்மைப் போன்ற படித்த பெண்களுக்கு தகுந்த வேலை கிடைப்பது பெரிய சவாலாகவே இருந்தது. வீட்டு வேலையும் இலகுவாக இருக்கவில்லை. இப்போதுபோல் தயாரித்த உணவுகள், மினகாய்த் தூள், அரிசி மா எல்லாம் வாங்க முடியாது. அந்த மினகாய்த் தூள் தயாரித்த அனுபவத்தை எழுதுவதென்றால் இந்தக் கட்டுரை இப்போது முடியாது. எனவே 83ம் ஆண்டிலிருந்து இங்கு வந்த பெண்களைப் பற்றியும் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகளை, முன்னேற்றத்தையும் பார்க்கலாம். இங்கு எங்கள் பெண்களை முதியோர், திருமணமாகி சிறு பிள்ளைகளுடன் வந்தவர்கள், தனியே வந்த திருமணமாகாத இளம்பெண்கள் எனத் தரம் பிரித்து முதலில் முதியோரின் அனுபவத்தைப் பார்ப்போம்.

பெரும்பான்மையான முதியோர் பிள்ளைகளினால் sponsorship மூலம் வந்தவர்கள். தந்தை படித்து வேலை செய்த அனுபவம், தாய் அநேகமாக படிக்காதவர். வாழ்நாளில் வேலைக்கே போனதில்லை. இங்கு வந்தவுடன் பிள்ளைகளுடன் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். பேரப்பிள்ளையைப் பார்ப்பதே அந்தத் தாயின் முழுநேர வேலை. அனேகமான ஆண்கள் ஆங்கில அறிவு இருந்ததால் ஏதாவது சிறு வேலைக்காவது போக ஆரம்பித்தனர். ஆனால் பெண்களில் நிலைமைதான் வேதனை

தரும் விடயம். சமைக்க விடுவதில்லை, அடுப்பு பழுதாகிவிடும். பழைய சாப்பாட்டைச் சூடாக்கி சாப்பிட வேண்டும். பேரப்பிள்ளைகள் பாடசாலை போய்விட்டால் வீட்டில் தனியாக இருக்க வேண்டும். அங்கு அயலவர், உறவினர் என்று சுதந்திரமாக இருந்தவர்களுக்கு இந்த அனுபவம் கசப்பாகவே இருந்தது. பிள்ளைகள் வேலை முடிந்து வந்தவுடன் களைத்து விடுவார்கள். சனி, ஞாயிறு மட்டுமே எங்காவது வெளியில் போகலாம். அந்த நேரத்தில் முதியோர் அமைப்பு, முதியோருக்கான வசிப்பிடங்கள் என இருக்கவில்லை. எவ்வளவு காலம்தான் பொறுப்பது, தங்கள் பாட்டில் சுதந்திரமாக Social Assistance எடுக்க ஆரம்பித்தனர். இதனால் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் பிரச்சனை, ஏனெனில் sponsorship இல் வந்தவர்கள் இப்படியாகப் பணம் எடுத்தால் அது பிள்ளைகளைப் பாதிக்கும். இதையே காரணமாக வைத்து தாயையும் பிள்ளைகளையும் பிரித்து விடும் மனைவியையும் பார்த்திருப்பீர்கள்.

நாளடைவில் எமது சமூகம் வளர்ந்ததுபோல முதியோருக்கான சேவைகளும் உருவாகின. இப்போது அவர்களுக்கென யோகா வகுப்புகள், நீந்துதல், நடப்பது போன்ற பல வகுப்புகள். ஊரிலே இருப்பதுபோல பல ஆலயங்கள். மற்றவர்களிடம் தங்கியிருக்காமல் அவர்களுக்காக விசேட வாகன சேவை, புனித யாத்திரை, சுற்றுலாக்கள் என பல பொழுதுபோக்கும் ஏற்பாடுகள். இந்த மாற்றங்களினால் பல முதிய பெண்கள் சந்தோஷமாக இருந்தாலும் அவர்களது நெஞ்சத்தில் தாயக எண்ணத்தைச் சுமந்தபடிதான் வாழ்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக உயர்கல்வி பெற்ற, வேலை அனுபவமுள்ள முதிய பெண்களைப் பார்த்தால் அவர்களது சேவையும், தங்கள் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஆற்றலும் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்றே சொல்லலாம். அவர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வந்த கல்வி அறிவு, வேலை அனுபவம் அவர்களைச் சுதந்திரமாக நடக்க வைத்தது. தங்கள் அனுபவங்களை, அறிவை, கற்பனைகளை சமூகசேவை செய்வதன் மூலம் எழுதுவதன் மூலம், தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மூலம் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இதை எழுதும்போது என் மனதில் சில பெயர்கள், மணி பத்மராஜா, குறமகள், லலிதா புருடி, இவர்களைப் போல இன்னும் பல பெண்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் அவசரமாக மனதில் தோன்றுவதை எழுதுவதால் வேறு பெயர்களைக் குறிப்பிடவில்லை.

அடுத்தபடியாக சிறுபிள்ளைகளுடன் அல்லது தனியாக வந்த திருமணமான பெண்களைப் பார்க்கலாம். அவர்கள் வந்த காலகட்டத்தில் எங்கள் சட்ட நிறுவனம்தான் தமிழ் பேசும் வழக்கு நிரல்களை கொண்டிருந்தது. அதுவும் நான் பெண் வழக்கறிஞர் என்பதால் பெரும்பான்மையான பெண்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். நான் வெறும் சட்டசேவையுடன் நிறுத்தவில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு உயர்கல்வி இல்லை. ஆங்கிலம் பேச முடியவில்லை. தனியாக T.T.Cயில் வரவே பயந்தார்கள். கண்களைக் கட்டி நடுக்காட்டில் விட்டதுபோல தவித்தனர். அக்காலத்தில் தமிழ் பேசும் மருத்துவர்களும் குறைவு. அவர்களுக்கு மருத்துவரை அறிமுகம் செய்வது, பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் சேர்ப்பது, ஆங்கில வகுப்பு ஒழுங்கு பண்ணுவது என பல உதவிகள் செய்தேன். அந்த நேரத்தில் 'welcome house' இல் வேலை செய்த திருமதி பார்த்திபன் எங்கள் பெண்களுக்கு ஆதரவாக உதவி புரிந்தார்.

குடும்பத்தைப் பிரிந்து வந்த பெண்களுக்கும் பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. பிள்ளைகளை பிரிந்து வந்த வேதனை, தனியே இருக்கும் சோகம் எல்லாம் சேர்ந்து அவர்களில் பலருக்கு மன அழுத்தம் ஏற்பட்டது. அதை அவர்களுக்கு புரிய வைத்து, அவர்களை மருத்துவர்களிடம் அனுப்புவதே சிரமமாக இருந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் இப்படியான அகதிப் பெண்களுக்கு தகுந்த சிகிச்சை வழங்கி உதவி செய்த Dr. Ratnanather க்கும், பின்னர் உதவிய Dr. Sooriyabalan க்கும் எங்கள் சமூகத்தின் சார்பாக நன்றி.

தனியே வந்த பெண்களுக்கு வாகனம் ஓட்டத் தெரியவில்லை. வாகனம் வாங்கும் வசதியும் இருக்கவில்லை. இதனால் பிற ஆண்களிடம் உதவி கேட்க நேர்ந்தது. அந்த உதவியே உறவாக வளர்ந்து சில பெண்களின் குடும்பப் பிரச்சனையாக உருவெடுத்தது. கணவன் பின்பு கனடாவுக்கு வந்தாலும் இப்படிப்பட்ட உறவு காரணமாக குடும்பப் பிரிவு ஏற்படத் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் நண்பர்கள், வீட்டுப் பெரியவர்கள் தலையிட்டு குடும்பங்களைச் சேர்த்து வைத்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் பல்வேறு காரணங்களினால் எங்கள் கலாசாரம், பண்பாடு எல்லாம் மாறத் தொடங்கியது.

விவாகரத்து, குடும்பம் பிரிவது என்பது சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. எங்கள் கலாசாரத்தில் இருக்கும் குடும்ப விழுமியத்தை பொதுவாகக் காண முடியவில்லை. ஆரம்பத்தில் கணவன் குடிப்பவர், அடிப்பவர் என்பதால் மனைவி பிரிந்தா. அது நியாயமானது. ஆனால் மற்றவர்களின் தவறான புத்திமதியை கேட்டு ஒரு சிறு சம்பவத்துக்கு பொலிவை அழைப்பது, shelter க்கு போவது எல்லாம் அந்தக் குடும்பம் நிரந்தரமாகப் பிரிய நேர்கிறது. பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் ஒரு ஆணிடம் தங்கியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதும் இன்னொரு காரணம். அதே நேரத்தில் பெண்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேறி வருவதைப் பார்க்க பெருமையாகவும் இருக்கிறது. பெண் என்பவள் முதலில் ஒரு தாய் என்பதை மறக்காமலிருந்தால், குடும்பம் பிரிவதால், பிள்ளைகள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நினைத்தால், பல குடும்பப் பிரிவுகளைத் தடுக்க முடியும்.

அப்படியாக வந்த பெண்பிள்ளைகளுக்கு அனேகமாக உறவினர்கள் கனடாவில் இருந்தபடியால் பெரிதாகப் பிரச்சனைகள் இருக்கவில்லை. மொழிப் பிரச்சனை இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தை விரைவில் கற்றுக் கொண்டனர். தவிர பாடசாலையில் மற்றைய தமிழ் மாணவர்களின் ஆதரவும் இருந்தது. அவர்கள் படித்து முடித்து வேலை பார்க்கும்போது

பெற்றோர் பேசி செய்த திருமணத்தால் பலவித பிரச்சனைகளை பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. சில பெண் பிள்ளைகள் தாய்நாட்டுக்கு சென்று பெற்றோர் விரும்பியபடி மணம் புரிந்தாலும் மணமகன் இங்கு வரமுன்பு மனதை மாற்றி விவாகரத்துக்கு போயிருக்கின்றார்கள். அப்படியே மணமகன் இங்கு வந்தாலும் பெண்ணின் நாகரிகம், முன்னேற்றம் போன்றவற்றுடன் ஒத்துப்போக முடியாமல் குடும்பத்தில் பிரச்சனை. சில பெண்கள் 16 வயது வந்தவுடன் தங்கள் இஷ்டப்படி வாழ்வதற்காக நண்பர்களுடன் வாழ முற்படுவதும் எங்கள் சமுதாயத்தில் பிரச்சனை.

இங்குள்ள பல பெண்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலம் தெரியாது. அதனால் பாடசாலையில் நடக்கும் கூட்டங்களுக்கு போவதற்கு, பேசுவதற்கு பிறரின் உதவியை நாட வேண்டி இருந்தது. இப்போது பெண்களிடம் நிறைய முன்னேற்றம். பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள் என்றே சொல்லலாம். வாகனத்தில் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு மாத்திரமல்ல, சங்கீத வகுப்பு, நடனம் என பல இடங்களுக்கும் அழைத்து செல்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடன் பிள்ளையின் கல்வியைப் பற்றி மிக ஈடுபாட்டுடன் உரையாடுகிறார்கள். அண்மையில் ஒரு பெண் என்னிடம் வந்து தனது பெண்ணின் கல்வியைப் பற்றி அதிபருடன் கதைக்க வழக்கறிஞர் வேண்டும் என்று கேட்டார். எவ்வளவு முன்னேற்றம்!

அடுத்ததாக மிக இளவயதில் திருமணம் செய்யாமல் வந்த பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கலாம். மிகக் குறைவான பெண்களே இப்படி அகதியாக வந்தனர். இதை எழுதும்போது தனியாக அகதியாக வந்த ஒரு பெண்ணின் சோகக் கதையும் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. அந்த இளம்பெண்ணுக்கு கனடாவில் ஒருவரும் இல்லை. ஆங்கிலம் படித்துவிட்டு ஒரு கடையில் வேலை செய்தார். அடிக்கடி பெற்றோரை கனடாவுக்கு கூப்பிடுவது பற்றி என்னிடம் பேசுவார். அதற்காக பணமும் சேகரித்தார். இன்னொரு வேலையும் தேடிக்கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் பொலிஸ் என்னை அழைத்து அவவின் purse க்குள் எனது Business card இருந்ததாகவும் அவ தற்கொலை செய்து கொண்டார் எனவும் அறிவித்தார்கள். மிக அதிர்ச்சியாக இருந்தது. பாவம், தனது பிரச்சனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஒருவரும் இல்லாத நிலையில் அந்த முடிவை எடுத்தார். அந்த நேரத்தில் அவளுக்கு ஆதரவு வழங்கக்கூடிய அமைப்புகள் இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது இங்கு எவ்வளவோ அமைப்புகள், பெண்களின் மனநிலை, பாதுகாப்பு என்று பல சமூக சேவையாளர்கள் பெண்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள்.

இறுதியாக பொருமையுடன் குறிப்பிட வேண்டியவர்கள் எமது இளைய சந்ததி பெண்பிள்ளைகள். அரசியல், கலை, விளையாட்டு எனப் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். எங்கள் முதல் தமிழ் பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகாவைப்போல இன்னும் பல பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டு சேவை செய்ய வேண்டும். பெரிய நிறுவனங்களில் MANAGING DIRECTOR, PROGRAM MANAGER, CONSULTANT, LAWYERS, DOCTORS... என எங்கள் பெண்களைப் பார்க்கும்போது பெருமையாக உள்ளது. புலம்பெயர்ந்து வந்து வாழும் நாட்டையே தங்கள் நாடாக நினைத்து முன்னேறி வரும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

“One woman can change anything and many women can change every thing” ●

We need to reflect deeply on furthering the Tamil intellectual, cultural, academic and literary patrimony that has been handed down to us by our ancestors and as the most precious legacy of our specific human and linguistic identity.

Prof. Amuthu Joseph Chandrakanthan

University of Toronto, Canada

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

Where Do We Go from Here?

There were not even 30 Tamils of Eelam origin living in Canada in the middle of the last century, but by the end of this century the Tamil population in Canada may reach almost half a million. Eelam Tamil will therefore remain and continue to become an inseparable and an integral part of Canadian society and history for several centuries to come. As a social group we should step back and reflect what kind of society we would like to become and what form of legacy we would like to leave behind for our children and our children's children.

Eelam Tamils, estimated to be over three hundred thousand, living, studying, working, growing into old age and dying in Canada are also making highly commendable contributions to their host country Canada in the educational, commercial, political, economic, industrial, technological and cultural arenas as well as in such professional fields as engineering, medicine and industry.

In the middle of the last century, a few Tamils who chose to travel to Europe, did so, to enhance their professional knowledge and qualifications. Very few Tamil professionals immigrated to Canada in the 1960s. There were hardly ten Tamil families in Canada prior to 1950. Between 1964-65, six Catholic seminarians from St. Martin's Seminary in Jaffna came to pursue their studies for priesthood at a Seminary at Trois-Rivières in Québec. Three of them returned to work as priests in Jaffna and Mannar while the rest got married and remained here. According to them in the mid 1960s there were not even fifty Ceylon Tamils settled in Montreal.

Even as late as July 1982, when I arrived in Canada, then as a young lecturer at the University of Jaffna, to attend an International Catholic Youth Conference at St. John Vianney College in Montreal, I stayed in the city for over three weeks and did not see or meet a single Tamil person in the Metro stations, buses or in the major shopping malls. Later I came to know that there were at least thirty Tamil families living in the outskirts of the city of Montreal in early 1980s. Today the Tamil population in Montreal is over thirty thousand. In August 1982, I went by VIA train to London, Ontario and stayed with Bishop John Sherlock whom I had met the previous year in Jaffna when he came there on a short visit to open a building funded by him at St. Patrick's College. During my very brief stay in Toronto or London, I did not meet any Tamil family or individuals. Later I came to know that the families of Mr. Sivalingam, Professor Ariaratnam and Mr. Hector Joseph all of them professionals educated in England, were among the first few Tamil immigrants who chose Toronto as their home already in the mid 1960s.

On September 4, 1983 I came again to Canada, this time to pursue my Doctoral studies at the University of Ottawa. About twenty five Tamil families were in Ottawa and a good number of them came at different periods as Administrative Assistants at the Sri Lankan High Commission in Ottawa and they stayed back to settle down and work in Canada once they had completed their term of office in the High Commission. Some of them eventually brought their in-laws and other relatives or family members as the Canadian immigration policies then were quite flexible and open.

On the 28th of December 1983, Bishop Andre Chimichella, Auxiliary Bishop of the Archdiocese of Montreal was present at the first Solemn Tamil Christmas Liturgical service that I had the honour to preside in Montreal. Bishop Chimichella preached in English at this Tamil Mass that was organized by the energetic efforts of Dominic Soosaipillai, a young Tamil boy from Karampon and it was held at an Auditorium adjacent to Metro Place St. Henri. To my utter surprise there were at least four thousand Tamils all Saivite Hindus and some Christians, attending this Christmas celebration. Almost all had arrived in Montreal seeking political asylum due to the aftermath of the brutal pogrom unleashed on the Tamils in Colombo and Jaffna in July 1983. More than three thousand Tamils were killed by the Sinhala thugs, hooligans and looters who were actively aided and abetted by the Sinhala police and army.

Majority of these young men and women who came for the Mass that night were between the age of 25 to 35. My question was how did they get the information about the Mass at a time when email, internet or even Tamil print media were totally nonexistent. I was told that fliers about the Tamil Christmas gathering were posted on Metro stations and trains. The news spread like wild fire by word of mouth and telephone calls. Most of these men and women had arrived in Montreal between September to December 1983.

Almost everyone who came for the Mass brought small bags of pop cans, vadai and other home made Tamil sweets. On that cold and snowy night they all shared with each other whatever little they brought along. This was a period when Tamil shops or catering & take out stalls had not come to birth. There was a strong and palpable spirit of Tamil communal solidarity partly undergirded by the uncertainty they all faced about their asylum applications and the unstable political situation faced by their kith and kin in Eelam in those fateful years following the 1983 anti-Tamil pogrom largely fuelled by Jayawardene's Sinhala-Buddhist government.

Our group that drove from Ottawa included such eminent men as Dr. V. Elagupillai, Fr. Philip Ratnapala and Mr. S. Siva Sivasundaram, an Engineer and an eloquent graduate from the Massachusetts Institute of Technology (MIT). They all spoke at an *ad hoc* meeting immediately following the liturgical service and assured the newly arrived Tamils that they would make every effort possible to appeal to the Minister of Immigration about fast tracking their refugee claims. As promised they met with the Minister in Ottawa more than once and with Mr. Joe Stern, Chair of the Refugee Status Advisory Committee regarding the asylum applications of their compatriots.

As we fast forward to thirty years from 1983 to 2013, we proudly claim today that outside of Tamil Eelam, Canada has the largest population of Eelam Tamils and a vast majority of them live in the Greater Toronto area and in nearby cities of Mississauga, Brampton, Markham- Stouffville, Richmond Hill, Ajax, Pickering etc.

Purely on numerical terms it is not wrong to say that more Tamil students of Eelam origin are in the many universities in Europe and North America than all Tamils and Sinhala university students put together in Sri Lanka today. It should be remembered that a calculated discriminatory legislation introduced by the Sinhala government deprived Tamil students from entering Sri Lankan universities. This was one of the prime causes that urged the Tamils to engage in armed struggle to secure their human right for education. Today a large number of Tamil students are pursuing undergraduate and graduate education in the first 100 leading Universities across the world while Sri Lankan universities are relegated to lower standard lagging behind in rank over 4000 universities in the world. Tamils are also gradually venturing into non-traditional areas of professional pursuits.

From olden times Eelam Tamils have placed a greater value on education and have opted to hold the hands of Sarasvati, goddess of knowledge and wisdom than that of Lakshmi the goddess of wealth. Despite the fact that most of the parents of Tamil immigrants do not have any University education or in some cases not even a tertiary education, these parents endure many hardships and forego many luxuries to give a sound university education to their kids. It is heartening to see large numbers of Tamil students entering the many universities in Ontario and Quebec.

It should also be borne in mind that some of the parents of these students may not be able to advice and guide the children in choosing right career in keeping with their personal aptitudes, inclinations, talents and skills. A senior Tamil academic once said that there is no adequate rendering in Tamil for the word "professionalism." For instance it is very difficult to translate with precision a sentence like, "He is a professional foot ball player or he is a professional musician." We have honorific titles as Sangeetha Methai or Vithuvan extolling the expertise of a professional musician but that does not distinguish his expertise as an acclaimed professional. One of the reasons for this terminological lacuna is the fact that we limited professionalism only to such profession as medicine, engineering and legal expertise.

Our Tamil youth with their remarkable potentials and skills should be encouraged and guided to venture into professional sports, music, theatre and arts. Parents should encourage their children to seek professional career counseling which is often provided free of

charge in high schools and universities to realize their full potential in an environment of intellectual and academic freedom. Tamil parents should refrain from pushing and coercing children to go into the traditional professions as engineering, medicine and Legal studies if children do not wish to choose these toward these areas of study.

Four years ago I felt very honored to write to letter of recommendation to Jegan Vincent de Paul a Jaffna born Canadian Tamil when he wanted to pursue his doctoral studies at the Massachusetts Institute of Technology which today is World's number one educational Institution. He is now a busy architectural consultant in many countries including, China, Japan and the USA. Sometime in 2009, I was thrilled to see the Nature Conservancy's lead scientist, Dr. Muthulingam .A. Sanjayan, son of the prominent Tamil writer Muthulingam, discussing global climate change on the Late Show with David Letterman. A show viewed by several millions across the world.

Very few of our Tamil students choose political science, history and other fields in Humanities, as Philosophy, Ancient and Modern Languages and Comparative literature or such other fields as International Law, Diplomatic studies, Finance and Business, Healthcare Technology, Health care Management and Medical technology or Mass Media - both print and electronic. Taking into account the global vistas of knowledge and expertise, the enormous opportunities for knowledge building and research. our Tamil children should be encouraged to fearlessly venture into uncharted territories in their academic, intellectual and professional pursuits. Tamil seniors and people with experience should take the lead to guide the future of our children.

With limited resources and by sheer determination and hard work, a few Tamils in Canada have made a mark for themselves in the commercial and industrial sector. There are over two thousand well established, lucrative big and small commercial enterprises owned and operated by Tamils. The Canadian Tamil Chamber of Commerce (CTCC) can do a great deal by organizing strategic planning sessions and management education to the small businesses and entrepreneurs. The most practical thing is to have the best theory, CTCC must take the lead to have sessions for professional and management enhancement that will help our Tamil businessmen and women to review their occupational enterprises and to introduce innovation and creativity in keeping with the growing competition around them.

Very little is achieved by singing the past glories of the Tamil language or by bragging about our ethnic and cultural uniqueness. We need to reflect deeply on furthering the Tamil intellectual, cultural, academic and literary patrimony that has been handed down to us by our ancestors and as the most precious legacy of our specific human and linguistic identity.

This heritage should be fostered and promoted in the larger arena of today's global competition. Eelam Tamils can and should make a mark in all areas of science and technology, arts and theatre, cinema and music, mass media and politics, banking and business, literature and creative writings, politics and social emancipation because we have a creative and genetic potential reaching back to several millennia. We should always remember that energy always follows thought and that great things happen twice, first in our minds and then in reality. ●

நம்மவர் பலர் மருத்துவக் கல்வியை இங்கும், வெளிநாடுகள் பலவற்றிலும் சென்று கற்று வருகின்றனர். கடின உழைப்பு அல்லது மிகுந்த பிரயாசையின் பின் அவர்கள் இங்கு வைத்தியர்களாக வேலை செய்ய முடிகின்றது. இனிவரும் காலங்களில் பல மாற்றங்கள் இந்த தெரிவு முறைகளில் ஏற்படுத்த இருக்கின்றார்கள்.

டாக்டர் குமாரசாமி கிருபானந்தன்
மகப்பேற்று சத்திரசிகிச்சை நிபுணர்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

மகப்பேற்று வைத்திய கனடிய அனுபவங்கள்

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நாட்டுக்கு வந்தேன். நியுபவுண்லாந்து மாகாணத்தில் ஒரு புதிய வைத்தியசாலைக்கு மகப்பேறு வைத்திய நிபுணராக நான், சத்திரசிகிச்சை நிபுணராக டாக்டர் எட்வர்ட், மனநோய் வைத்திய நிபுணராக டாக்டர் தில்லைநடராசா ஆகியோர் ஒரே விமானத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்து இங்கு சேவையை தொடங்கினோம்.

என்னை வழி நடத்தி உதவி செய்தவர் எனக்கு சில வருடங்களுக்கு முன் வந்த கண் வைத்திய சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் டாக்டர் சாயுச்சியதேவன். கனடாவில் தமிழ் வைத்திய நிபுணர்கள் மிகவும் குறைவாகவே அந்நேரத்தில் இருந்தார்கள்.

புதிய இடத்தில் நாங்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டோம் என்பது முக்கியமானது. எமக்கு மிகுந்த வரவேற்பு இருந்தது. எனது முதல் நேர்முகப் பரீட்சை என்பது மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் இருந்தது.

ஒரு புதிய வைத்தியசாலை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டு இருந்தபோது, அந்த வைத்தியசாலைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கப் போகும் அம்மையார் வீதியின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார். அவரை நான் அணுகி எனது கனடா வரும் எண்ணத்தை கூறியபோது அவர் சில கேள்விகளை கேட்டார். முக்கியமாக நான் இங்கிலாந்தில் எந்த இடங்களில் வேலை செய்தேன் எனக் கேட்டறிந்தார். என்னுடன் 10-15 நிமிடங்கள் பேசியபின், உடனடியாக வைத்திய நிபுணராக என்னை புதிய வைத்தியசாலைக்கு எடுப்பதாகக் கூறினார். பின் நான் அவருடன் தொடர்பு கொண்டு எனது சுயவிபரக்கொத்தை (Resume) அனுப்பியிருந்தேன். சில மாதங்களுக்கு பின் நியுபவுண்லாந்துக்கு வைத்திய நிபுணராக வந்து சேர்ந்தேன்.

இங்கிலாந்தின் பட்டமேற்படிப்பு தகுதிகளை இவர்கள் உடன் ஏற்று வேலை தந்து வரவேற்றார்கள். இது 1988ம் ஆண்டில் நடந்தது. எங்களுக்கு அந்த நேரத்தில் குறித்த வைத்தியசாலையில் மாத்திரமே கடமை செய்ய அனுமதி இருந்தது. 2 வருட காலத்திற்கு கடமை செய்ய உறுதியளித்திருந்தேன். பின்பு அங்கு வேலை தொடர்வதாக இருந்தால் அவர்கள் அதற்கும் அனுமதி தந்தனர். நான் வேறு இடங்களில் வேலை செய்ய விரும்பியபோது எங்களுக்கு கனடிய நாட்டுப் பட்டங்கள் தேவையாக இருந்தது.

நியுபவுண்லாந்தைச் சேர்ந்த மகப்பேறு வைத்திய நிபுணர் ஒருவர் ஹலிஃபக்ஸில் பேராசிரியராக இருந்தார். அவருடைய உதவியுடன் நான் ஹலிஃபக்ஸில் Dalhousie University இல் 2 வருட பட்டமேற்படிப்பு பயிற்சி பெற்று FRCS (C) பரீட்சையில் சித்தியடைந்தேன்.

இந்நேரத்தில் FRCS தகுதி இருந்ததால் கனடா முழுவதற்குமான அனுமதி (License) ஐ ஒரு மகப்பேறு வைத்திய நிபுணராக பணிபுரிய எடுக்க உதவியாக இருந்தது. சக வைத்திய நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளும் உதவியும் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. நாங்கள் பின்பு வந்த எங்கள் நாட்டவர்களுக்கும் தொடர்ந்து உதவிகளை செய்து கொண்டிருந்தோம்.

இங்கு License எடுப்பதற்கு எங்களது அடிப்படை தகுதிகளையும், அதாவது முதற் பட்டம் (MBBS) எந்த நாட்டு சர்வகலாசாலை என முக்கியமாக கேட்டார்கள். அதன்பின்பு எந்த வகையான வைத்திய பிரிவுகளில் நாங்கள் பயிற்சி பெற்றோம் என்பதிலும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தினார்கள்.

முன்று வகைப் பிரிவுகளை வைத்து அடிப்படை வேதனங்களிலும் வேறுபாட்டைக் காட்டினார்கள்.
Category 1 – Canada + USA
Category 2 – UK, Australia, Ireland, Newzeeland
Category 3 – India, Sri Lanka, Pakistan, etc.

இது ஒருவகை தரப்படுத்தல் (Standardization) போன்றதே. இம்முறையை பல வைத்தியர்களின் முறைப்பாடுகளை அடுத்து நீக்கி விட்டார்கள்.

1970களில் இலங்கையில் வைத்திய நிபுணர்களாக வருவதானால் இங்கிலாந்து சென்று பட்டமேற்படிப்பு பரீட்சை சித்தியடைந்த பின்பு அவர்கள் அந்நிலையில் பொறுப்பேற்க முடியும். இலங்கையில் 70களின் பின்புதான் வைத்திய துறையில் பட்டமேற்படிப்பு சம்பந்தமான துறைகள் உண்டாக்கப்பட்டன.

பின்னர் 80-90களில் அந்நிலை மாறி இலங்கையில் பட்டமேற்படிப்பு துறை உருவாகி வைத்திய நிபுணர்கள் பல துறைகளிலும் பதவியேற்றார்கள்.

வடஅமெரிக்காவுக்கு வருவது குறைந்த விகிதத்தில் இருந்தது. பின்பு தமிழர்களை பொறுத்தளவில் 1983

இனப்படுகொலையை அடுத்தும் நாட்டு நிலைமைகள் சீராக இல்லாமையாலும் பலர் அதிகமாக மேற்கு நாடுகளுக்கு மேற்படிப்புக்கும், தொழிலுக்காகவும் இடம்பெயர்ந்தார்கள்.

காலப்போக்கில் பின்பு கனடாவும் வெளிநாட்டில் இருந்துவரும் வைத்தியர்களுக்கு அதிக கட்டுப்பாடுகளை வைத்தது. இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் பயிற்சிகளை அங்கீகரிப்பதில் பல சிரமங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். பயிற்சிகளை இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் மேற்கொண்டவர்களுக்கு சற்று இலகுவாக மாற்றினார்கள்.

கனடா நாட்டிற்கு வைத்தியத் தொழிலுக்கு வருபவர்களுக்கு பல பரீட்சைகளை வைத்து அதன் பின்புதான் அவர்களுக்குரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கின்றது. தற்போது பலர் வெவ்வேறு நாடுகளில் சென்று வைத்தியப் படிப்பை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இருந்தும் யாவரும் கடினமான பரீட்சைகளின் பின்புதான் பயிற்சி இடங்களுக்கு (Residency) சேர்க்கப்படுகின்றனர். இருந்தும் நம்மவர்கள் பலர் இங்குள்ள சர்வகலாசாலைகளில் பயின்று வைத்திய தொழிலில் மிகவும் நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்றார்கள். இடைப்பட்ட காலத்தில் புதிதாக வரும் வைத்தியர்களுக்கு அறிமுக சான்றிதழ் எடுப்பதற்கு மிக கடினமாக இருந்தது. இதில் பலர் எங்களின் உதவியை நாடி வருவது காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து உதவுவது எமது கடமையாகும்.

தற்போது பலர் இங்கு கரிபியன் நாடுகளில் பயின்றபின் இங்குள்ள கனடிய சோதனைகளை எடுத்து பின் பயிற்சி வைத்தியர்களாக தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இதுவும் மிக இலகுவான வழியல்ல. சிலருக்கு மட்டும் இவ்வெற்றிடங்கள் கிடைத்து தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். மற்றும் ஒரு மாகாணத்தில் மட்டும் இல்லாது கனடா நாடு முழுவதிலுமாக விண்ணப்பித்தால் அவர்களுக்கு தேர்ச்சி பெற வாய்ப்புகள் அதிகமுண்டு.

மற்றும் ஓரளவு பயிற்சியை வெளிநாடுகளில் முடித்து வரும் வைத்தியர்களுக்கு வேறு பரீட்சைகள் மூலம் தொழில் வாய்ப்புக்களை வேறு மாகாணங்கள் வழங்குகின்றன.

கடினமான பரீட்சைகளின் பின்பும் சிலவேளைகளில் அவர்கள் விரும்பும் சிகிச்சை பிரிவுகள் சிலருக்கு கிடைப்பதில்லை. சிலர் அதற்கேற்ப பயிற்சி வைத்திய துறையை பெற்று தொழிலை செய்கின்றார்கள்.

நம்மவர் பலர் மருத்துவக் கல்வியை இங்கும், வெளிநாடுகள் பலவற்றிலும் சென்று கற்று வருகின்றனர். கடின உழைப்பு அல்லது மிகுந்த பிரயாசையின் பின் அவர்கள் இங்கு வைத்தியர்களாக வேலை செய்ய முடிகின்றது. இனிவரும் காலங்களில் பல மாற்றங்கள் இந்த தெரிவு முறைகளில் ஏற்படுத்த இருக்கின்றார்கள்.

மற்றும் இங்கு இந்த கல்வியை கற்கும் மாணவர்களுக்கு முதலில் இந்த பரீட்சைகளை எடுத்து சித்தியடைந்து தொழில் பார்ப்பவர்கள் உதவுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து நம்மவர் முன்னேறுவதற்கு உதவுவோமாக.●

Canada's Health Care System Medicare

Canada's national health insurance program, often referred to as "Medicare", is designed to ensure that all residents have reasonable access to medically necessary hospital and physician services, on a prepaid basis. Instead of having a single national plan, we have a national program that is composed of 13 interlocking provincial and territorial health insurance plans, all of which share certain common features and basic standards of coverage. Framed by the Canada Health Act, the principles governing our health care system are symbols of the underlying Canadian values of equity and solidarity.

Roles and responsibilities for Canada's health care system are shared between the federal and provincial-territorial governments. Under the Canada Health Act (CHA), our federal health insurance legislation, criteria and conditions are specified that must be satisfied by the provincial and territorial health care insurance plans in order for them to qualify for their full share of the federal cash contribution, available under the Canada Health Transfer (CHT). Provincial and territorial governments are responsible for the management, organization and delivery of health services for their residents.

Canada Health Act

The Canada Health Act (CHA) is Canada's federal legislation for publicly funded health care insurance. The Act sets out the primary objective of Canadian health care policy, which is "to protect, promote and restore the physical and mental well-being of residents of Canada and to facilitate reasonable access to health services without financial or other barriers."

The CHA establishes criteria and conditions related to insured health services and extended health care services that the provinces and territories must fulfill to receive the full federal cash contribution under the Canada Health Transfer (CHT).

The aim of the CHA is to ensure that all eligible residents of Canada have reasonable access to insured health services on a prepaid basis, without direct charges at the point of service for such services.

Canadian universities

Canadian universities educate more than 1.5 million students annually. They perform more than one-third of Canada's research and development. And as a \$30 billion enterprise, our universities generate economic wealth in communities across Canada. Canada's higher education institutions are diverse – varying in size, character and breadth of programs – and they're located across the country.

Provinces and territories are responsible for all levels of education including universities. There is no federal ministry of education or formal accreditation system. Instead, membership in our association, coupled with the university's provincial government charter, is generally deemed the equivalent.

தமிழ் ஊடகங்கள் வர்த்தகர்களின் விளம்பரங்களை எதிர்பார்த்தே தமது செயற்பாடுகளை நகர்த்தி வருகின்றன. விளம்பரம் இல்லையேல் கனடாவில் தமிழ் பத்திரிகை வெளிவருவது நின்றுவிடும் என்பது ஆச்சரியமன்று. இதனால் தமிழ் பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களின் வெளியீடாக அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

புகலிட மண்ணில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்

மக்களின் சிந்தனைகளை வளம்படுத்தும் வகையிலான நல்ல கருத்துக்களையும் செய்திகளையும் தாங்கி மக்களைச் சென்றடையும் சாதனங்களே ஊடகங்கள். அவ்வகையில் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையத்தளம், திரைப்படம், நாடகம், நடனம், இலக்கியம் முதலியன இடம்பெறுகின்றன. மேற்கூலக நாடுகளின் பல்துறைப்பட்ட துரிதமான வளர்ச்சிக்கு ஊடகங்களின் பங்களிப்பு கணிசமானது. கனடாவில் 1981இல் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட “மனித உரிமைச் சாசனம்” மக்களுக்குக் கருத்துச் சுதந்திரம், ஊடகச் சுதந்திரம் எனப் பல்வேறு சுதந்திரங்களை வழங்கியதன் பயனாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. அதே வேகத்தில் எத்தனையோ பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் தொடர்ந்து வெளிவர முடியாமல் நின்றுபோயின என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. கனடாவில் 260 வருடங்களுக்கு மேலான வரலாற்றையுடைய பத்திரிகை மற்றும் ஊடகத்துறைகள் மக்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை வளர்த்து வருவதோடு, உலக விடயங்களை மக்கள் அறிந்துகொள்ளவும், பல்கலாசாரத்தைப் பேணவும் துணையாகச் செயற்பட்டுவருகின்றன.

நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பயனாக, இணையத் தளங்களினூடான தகவல் பரிமாற்றங்கள் உலகின் பல்வேறுதுறைகளில் துரித மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. மக்கள் மத்தியில் பொது அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கி, முற்போக்குப் பாதையில் அவர்களை வழிநடத்திச் செல்வதில் ஊடகங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. ஊடகங்கள் ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்தை உருவாக்கவும், அதே அரசைப் பதவிவிலகச் செய்யவும் ஆற்றல் கொண்டவை. கனடாவில் வெளிவரும் பெருநீரோட்ட ஊடகங்களான (Mainstream Media) Global Mail, Toronto Star முதலான தேசியப் பத்திரிகைகளும், ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சிகளும், வானொலிகளும் அத்தகைய ஆற்றலைத் தம்மகத்தே கொண்டவை. இவை யாவற்றுக்கும் தகுதி வாய்ந்த ஊடகவியலாளரின் ஆற்றலும் திறன்களும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. ஊடகத்துறையாளர் அரசியல், சமூகவியல், வரலாறு, பண்பாடு, மொழி, இலக்கியம் முதலான பல துறைகளில் பரந்துபட்ட அறிவும் அனுபவமும் பெற்றிருத்தலால், அவர்களால் சிறந்த கருத்துருவாக்கத்தை மக்களிடம் ஏற்படுத்தி சமுதாயத்தை நன்னெறிப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது.

பத்திரிகைகள்:

நாள்தொறும் அல்லது வாரம் என்ற அடிப்படையில் சஞ்சிகைகளின் அளவைவிட நீள - அகலம் கூடியதாகவும், அதிக பக்கங்களைக் கொண்டதாகவும், பத்தி எழுத்தாளர், கட்டுரையாளர், ஆக்க எழுத்தாளர், செய்தியாளர் முதலியோரின்

ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாகவும், விளம்பரங்களைப் பெருமளவில் தாங்கியனவாகவும் வெளிவருவனவே பத்திரிகைகள். அவ்வகையில் ரொறன்ரோவில் வெளிவந்த/வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பற்றி நோக்கும்போது, வார வெளியீடுகளாகப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. உலகத் தமிழர், தமிழர் செந்தாமரை, உதயன், உறவு, ஈழநாடு, முரசொலி, கதி-ரொளி, சுதந்திரன், தங்கத் தீபம், பூபாளம், துளசி முதலியன வாரப் பத்திரிகைகளாகும். இவற்றைவிட இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறையாக விளம்பரம், ஆதவன், இகுருவி ஆகியனவும், மாதம் ஒருமுறையாக தமிழர் தகவல், தாய்விடு முதலியனவும் வெளிவருகின்றன. 2000ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இங்கு சுமார் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகள் வெளிவந்து நின்றுவிட்டன. இவற்றுட் சில ஒரு இதழுடனும், வேறு சில ஓரிரு மாதங்களில் மறைந்ததும், ஆறுக்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் அற்ப ஆயுளுடன் காணாமற் போனமையும் கனடாத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வரலாறாகும்.

ரொறன்ரோவில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வரலாற்றை நோக்கும்போது, 1980க்குப் பின்னர் செந்தில்வேல் அவர்களால் ‘செந்தாமரை’ என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டதே முதன்முதலில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை என அறியப்படுகிறது. இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலிருந்து செய்திகளை வெட்டி ஒட்டி வெளியிடப்பட்டு, இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. 1983 ஆடிக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து அகதிகளாவும் குடிவரவாளர்களாகவும் பெருந்தொகை மக்கள் வரத்தொடங்கியதும், 1985இல் ‘உலகத் தமிழர்’ பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இப்பத்திரிகையும் தொடக்கத்தில் இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலிருந்து செய்திகளை வெட்டி ஒட்டி வெளியிடப்பட்ட பிரசுரமாகவே அமைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து M. N. முர்த்தி ‘நாயகன்’ என்ற பத்திரிகையை மொன்றியலிலிருந்து வெளியிட்டார். நேசானந்தனின் ‘மொன்றியல் புதினம்’, வீணைமைந்தனின் ‘தென்றல்’, மற்றும் சுதா பத்மநாதனின் ‘இருசு’ முதலான வார இதழ்களும் மொன்றியலிலிருந்து வெளிவந்தன. என்பதுகளின் பிற்பகுதியில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஊடகவியல் அனுபவமுள்ள டி. பி. எஸ். ஜெயராஜ் செந்தாமரைப் பத்திரிகை நிறுவனத்தில் கடமையாற்றத் தொடங்கி, அப்பத்திரிகைக்கு ஏற்றம் அளித்தார். அவருக்குப் பின்னர் சுதா குமாரசுவாமி செந்தாமரையின் ஆசிரியரானார் எனவும், அதன் பின்னர் கனக அரசரத்தினம் தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார் எனவும் அறியப்படுகிறது. ஜெயராஜ் ‘மஞ்சரி’ என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையையும், அதேவேளை ஜோர்ஜ் குருவேஷ் ‘தாயகம்’ என்ற வாரப் பத்திரிகையையும் வெளியிட ஆரம்பித்தனர்.

பத்திரிகைகளின் வாசகர் தொகையானது, கனடியத் தமிழர்

மக்களின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடுகையில் மிகக் குறுகியதாகும். பத்திரிகைகள் இலவசமாக வெளிவருவதால் வாசகர் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைந்துள்ளது. இலவசப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்களுக்கு அத்த முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், காத்திரமான செய்திகளும் கட்டுரைகளும் வெளிவருவதில்லை என்பது வாசகர் கருத்தாகும். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் விளம்பரங்களின் மூலம் பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை அதிகரிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்துகின்றனர். “பத்திரிகைகள் தரமானவையாக இருப்பதும், வாசகர் திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதும் முற்றாக எதிர்பார்க்கப்படாவிட்டாலும், தரமான வாசகர்களைத் தோற்றுவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பத்திரிகைகளுக்கு உண்டு” (தமிழர் தகவல்) என்ற கருத்தை எல்லாப் பத்திரிகையாளரும் கருத்திற் கொள்வது பத்திரிகைத் தர்மமாகும். கனடாவில் தொகையான தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவருவதை வைத்து, தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்று கணிப்பது தவறாகும். பதிலாகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரத்துறை உச்சநிலை அடைந்துள்ளது என்பதே உண்மை நிலைப்பாடு. பத்திரிகைகளின் தரம், வாசகர் வட்டம் என்பன பற்றி தமிழர் தகவல் குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்து அர்த்தமுடையதாக உள்ளது:

“ஒரு படைப்பு அல்லது ஆக்கம் தரமானதா அல்லது தரமற்றதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு அதை நுகர்கின்ற இரசிகர்களின் ரசனை மட்டும் காரணமாக இருந்துவிட முடியாது. அவனுடைய திறமையும் அதற்கு மிக அவசியமானது. ... வாசகர்களைச் சமநிலைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும், அவர்களை வாசிப்புத்திறன் கொண்டவர்களாக மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் பத்திரிகைகளுக்கு உண்டு...” - (தமிழர் தகவல்.1998:37)

இந்நாட்டில் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைச் சீரிய முறையில் வாசித்து, அவற்றின் நிறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் தரமான வாசகர்களைப் பத்திரிகையுடாகக் காண்பது மிக அரிதாகும். நாட்டு நடப்புச் செய்திகள் பற்றிச் சிலர் விமர்சனக் குறிப்புகள் எழுதிய போதிலும், அவை நடுநிலைக் கூற்றுக்களாக அமைகின்றனவா என்பதும் கேள்விக்குறியே.

தமிழ் ஊடகங்கள் வர்த்தகர்களின் விளம்பரங்களை எதிர்பார்த்தே தமது செயற்பாடுகளை நகர்த்தி வருகின்றன. விளம்பரம் இல்லையேல் கனடாவில் தமிழ் பத்திரிகை வெளிவருவது நின்றுவிடும் என்பது ஆச்சரியமன்று. இதனால் தமிழ் பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களின் வெளியீடாக அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது என்பது பொதுவான கருத்தாகும். பத்திரிகையில் விளம்பரம் என்ற நிலை மாறி, விளம்பரத்துக்கே பத்திரிகை என்ற நிலைப்பாடு தோன்றிவிட்டதால், தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை என்பது அதன் அர்த்தத்திலிருந்து தொலை தூரம் விலகிவிட்டது. பொதுவாக மக்களின் குரலைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பனவாகவும் அமைவதே பத்திரிகா தர்மம். ஆனால் ஈழத்து தமிழ் அரசியல் நிலைப்பாடும் அதன் அழுத்தங்களும் கடப்பாடுகளும் கனடா வரையும் நீண்டு, பரந்து, தமிழ் ஊடகங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்திய அதேவேளை, மக்கள் குரலுக்கும் மக்களுக்கான தொனிக்கும் தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இடம் இல்லாதுபோன நிலைமைகளும் யதார்த்தமானவை. இது குறித்து முன்னாள் நீதிபதியும் இந்தியப் பத்திரிகைப் பேரவையின் தற்போதைய (2012) தலைவருமான மார்க்கண்டே காட்டிய கூறும் கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது:

“கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கு 90 சதவீத முக்கியத்துவத்தையும், சமூக பொருளாதாரத்தன்மை வாய்ந்த மெய்யான பிரச்சினைகளுக்கு 10 சதவீத முக்கியத்துவத்தையும் ஊடகங்கள் கொடுப்பது நியாயப்படுத்த முடியாத செயலாகும். கேளிக்கைகளுக்கும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்கும் ஓரளவு

முக்கியத்துவம் வழங்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஊடகங்களின் முனைப்பான கவனம் பொதுமக்களின் நலன்களில் குவிந்திருக்க வேண்டும். முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டிய விவகாரங்கள் எவை என்பதை மதிப்பிடுவதில் ஊடகவியலாளர் பெரும் தவறிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊடகத்துறை ஒரு வணிகமாகவும் இருப்பதால் மக்கள் விரும்புவதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வாதம் ஊடகங்களைத் தரம் தாழ்த்துவதாக அமைகிறது. ஊடகத்துறை பண்டங்களடனும் சரக்குகளுடனும் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சாதாரண வணிக நடவடிக்கை அல்ல. அது கருத்துக்களுடன் சம்பந்தப்பட்டது.” - (இணையத்தள சஞ்சிகை: வானவில் 2012:9)

இக்கருத்து இந்திய ஊடகங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டாலும், கனடாவிலுள்ள தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் மற்றும் தமிழ் ஊடகவியலாளர் கவனத்துக்கும் உரியதாகின்றது.

கனடாவில் இன்னும் தினப் பத்திரிகைகள் வெளிவரவில்லை. வாரப் பத்திரிகைகளில் விடயங்கள் விசாலமானதாகவும் ஆழம் கொண்டவையாகவும் அமைதலே வழக்கம். அரசியல், பொருளாதாரம், இலக்கியம், பண்பாடு, சமயம் என்ற பல்புற அறிஞர்களின் காத்திரமான ஆக்கங்கள், விமரிசனக் கட்டுரைகள் என்பனவற்றைத் தாங்கியனவாக வார இறுதிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருதல் வழக்கம். ஆனால் கனடாவில் வெளிவரும் தமிழ் வாரப் பத்திரிகைகள் இவற்றுக்கு விதிவிலக்காகும். இப்பத்திரிகைகள் இணையத் தளங்களில் வரும் விடயங்களைத் தொகுத்து, மறுபிரசுரமாக வெளியிடுவதில் போட்டியிட்ட வண்ணமுள்ளன. இது பற்றிச் சேரன் குறிப்பிடுவதாவது:

“நவீன இதழியலை வடிவமைப்பதில், குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரையில் திருட்டும், நேர்மையின்மையும் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றன. ஏனைய மொழிச் சூழலுக்கும் இது பொருந்துமெனினும், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிச் சூழலிலும் நாடுகளிலும் திடமான உரிமைக் காப்புச் சட்டங்கள் (*Intellectual property law, Copy right law*) உள்ளன. தமிழ்ச் சூழலில் இவை இல்லை. இருந்தாலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லாமல் இணையத் தளங்களிலிருந்தும், சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் திருடிப் பிரசுரிப்பது என்பது ‘மாண்பு’ மிக்க செயலாகப் போய்விட்டது. கனடாவைப் பொறுத்தவரை இலவச வாரப் பத்திரிகைகள் குடும்பக் கைத்தொழில் மாதிரி நிலைபெற்றிருக்கிற சூழலில் லாபமீட்டுவதும் திருட்டும் ஓர் நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக மாறிவிட்டமையை அவதானிக்கலாம்.” - (தாய்வீடு: ஏப்ரல் 2010:61).

இப்பின்னணியில் கனடாவில் வெளிவரும் வாரப் பத்திரிகைகளின் அவசர வெளியீடுகளுக்குச் சேரனின் கருத்து எவ்வகையில் பொருந்தும் என்பதைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கவனிப்பது நல்லது.

இவ்வாறு வெளிவரும் சில பத்திரிகைகள் 5000 - 10000 பிரதிகள் விநியோகிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் விநியோகித்து ஒரு மணிநேரத்துக்கிடையில் சில பத்திரிகைகள் கிடைக்காமல் போவதும் ஆச்சரியமே! தொடக்கத்தில் இப்பத்திரிகைகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. விளம்பர வாய்ப்புகள் அதிகரித்ததும் அவை இலவச விநியோகமாக்கப்படலாயின. இலவசப் பத்திரிகைகளின் மூலம் வாசகரிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்துகொண்டு போகின்றது என்ற கருத்தும் யதார்த்தமே. பத்திரிகைகளில் பல்புற சார்ந்த தரமான கட்டுரைகள் வெளிவருதல் மிகக் குறைவாகும். கட்டுரையாளர்களுக்குப் பணம் கெட்டுக்கப்படுவது- மில்லை. பொதுவாக மூத்தோர் மட்டுமே அதிகமாக தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாசிக்கின்றனர். பத்திரிகைகளில் சிறுவர்

பகுதியும் மிக அரிதே. சிறுவர் பகுதி இடம்பெற்றாலும் அதனைப் பயன்படுத்தும் மாணவரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகும். தமிழ் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத இளைய தலைமுறையினர் வாழும் காலக்கட்டத்தில், தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையின் நிலைப்பாடு கேள்விக்குறியே.

கனடாவில் வெளிவந்த /வெளிவரும் பத்திரிகைகளின் அகர-வரிசைப் பட்டியல்

அக்கினி, அறிதுயில், அன்பு மக்களே, ஆசீர்வாதம், ஆய்த எழுத்து

இந்துதீபம், இருசு, இளந்தமிழ், இளந்தளிர், ஈழகேசரி, ஈழநாடு, ஈழமுரசு, ஈழமஞ்சரி

உலகத் தமிழர், உதயன், உதயம், உறவு, ஒரு தீப்பொறி, ஒரு பேப்பர்

கதிர் ஒளி, கணினி, கனகத்துாதன், கனடா ஈழநாடு, கைநாட்டு

சக்தி, சிறகு, சினித்திரன், சுடரொளி, சுதந்திரன், சுவடுகள், சுரபி, சூரியன், செங்கதிர், செந்தமிழ், செந்தாமரை ஒன்றாயியோ, சோதிடசெய்தி மலர்

தமிழர் செந்தாமரை, தங்கத்தீபம், தமிழ் அருவி, தமிழ் எழில், தமிழ் மகள், தமிழ் ஸ்டார், தமிழ் ரைம்ஸ், தமிழன், தமிழினி, தாமரை, தமிழோசை, தாய் வீடு, தாயகம், திண்ணை, திரை, துருவத் தாரகை, துளி, தூது, தெய்வ தரிசனம், தென்றல்

நம்நாடு, நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு, நாணயம், நாயகன், நாளை

பரபரப்பு, பாக்யா, புன்னகை மலர், பூபாளம்

மக்கள் குரல், மக்கள் சங்கமம், மஞ்சரி, முரசொலி, முழக்கம், மொன்றியல் புதினம்

யாழ் உதயன், விளம்பரம், வீரகேசரி, வெளிநாடு, வைகறை, வாசகன்

குறிப்பு: தமிழர்களால் வெளியிடப்படும் Tamil Mirror, The Monsoon என்ற இரு ஆங்கிலப் மாதப் பத்திரிகைகளும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கவை

சஞ்சிகைகள்

பல்லின மக்கள் வாழும் கனடாவில் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தத்தம் கலாசாரத்தைப் பேணும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வரலாயினர். இவ்வகையில் தமிழர் தம் கலை இலக்கியங்களைப் பேணவும், மற்றும் அரசியல், சமூகம் என்பன பற்றி எழுதவும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் முதலான ஊடகங்கள் ஆரம்பிக்கப்படலாயின. சஞ்சிகைகள் பற்றி நவம் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“இலக்கிய ஈடுபாடுள்ளவர்களுக்கும், தரமான வாசகர்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் தயாரிக்கப்படும் சிறு சஞ்சிகைகளோ இலட்சியப் பிடிப்பும், கொள்கை உறுதியும், சோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபாடும், புதுமைகளை வரவேற்று வளர்ப்பதில் உற்சாகமும், புதிய திறமைகளைக் கண்டு ஊக்கமளிக்கின்ற போக்கும் கொண்டவையாகும். பாரிய நிதி முதலீடுகளுடன் பெருமளவில் நடத்தப்படுகின்ற, அதிக விநியோகமுள்ள, வியாபார ரீதியிலான, ஐனரஞ்சமான சஞ்சிகைகளுக்கு முற்றிலும் மாறான சஞ்சிகை எதுவோ அதுவே சிறு சஞ்சிகை என்று பிறிதொருவகையிலும் கூறலாம். இலக்கியத்துக்கு மட்டுமன்றி, பல்வேறு கலைகளுக்கும் அறிவியல் துறைகளுக்கும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார,

தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளுக்கென்றும் சிறுசஞ்சிகைகள் இந்நாட்களில் வெளியிடப்படுகின்றன.” (தமிழர் தகவல்,2012:43)

இவ்வகையில், முதன்முதலாக மொன்றியலில் ‘கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம்’ தமிழ் எழில் என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை 1980களின் தொடக்கத்தில் வெளியிட்டு வந்தது. இது வடஅமெரிக்காவில் முதன்முதலாக வெளிவந்த தமிழ்க் கையெழுத்து இதழ் என்ற பெருமைக்குமுரியது. அதே ஆண்டில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட பிரதியாக அச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. மேலும் ‘பார்வை’ என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்து நாளைடவில் நின்றுவிட்டது. ரொறன்ரோவில் இதயச்சந்திரா என்பவர் ‘நிழல்’ என்ற பெயரில் இலக்கிய மாத சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினார். அதுவே முதன் முதலாகக் கனடாவில் மின்கணினி அச்சப் பொறிப்பில் வெளிவந்த தமிழ் சஞ்சிகையாகும். கனடாவிலும் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் ‘நிழல்’ சஞ்சிகைக்குச் சந்தாக்காரர் இருந்தனர் என்பதை அச் சஞ்சிகைக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. வன்சூவர் நகரிலிருந்து ‘புதிய காற்று’ என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்தது.

ரொறன்ரோ, மொன்றியல் நகரங்களிலிருந்து சுமார் 50 சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. ஆனால் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளில் மிகப் பெரும்பாலானவை ஓரிரு வெளியீடுகளுடன் நின்றுவிட்டன. சைவசமய சஞ்சிகைகளாக ஆத்மஜோதி, அன்பு நெறி ஆகிய சஞ்சிகைகளும், அன்பு மக்களே, தூதன் ஆகிய கிறிஸ்தவசமய சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. கீழே தரப்பட்டுள்ள சஞ்சிகைகளின் பெயர்ப் பட்டியலை நோக்கும்போது, பல சஞ்சிகைகள் தோன்றி மறைந்த சோக வரலாற்றையே கனடாவில் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. கொள்கைப் பிடிப்புடன் காலத்தைக் கடந்து நின்று வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சில சஞ்சிகைகளின் பெயர்கள் நிலைத்துள்ளன. ஆயினும் வர்த்தக அடிப்படையில் திட்டமிட்டு, வாசகர் வட்டத்தைப் பெருக்கும் முயற்சிகளும், சஞ்சிகைகளின் விநியோகமும்சுடப் பெரிதாக இடம்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக, இச்சஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்கள் ஐனரஞ்சகம் பெறாமையாலும் பெரிய வாசகர் வட்டம் இவற்றுக்கு இல்லாது போயிற்றெனலாம்.

கனடாவில் வெளிவந்த/வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் அகரவரிசைப் பட்டியல்

அம்மா, அட்சரம், அமுதம், அற்றம், அன்புநெறி, அன்பு மக்களே, ஆத்மஜோதி, ஆலயமணி, இளங்கீற்று, உலகத் தமிழோசை, உன்னதம், எரிமலை, உலகத் தமிழோசை

கரித்துண்டு, காலம், கணையாழி, குவியம், கூர், கலகலப்பு சந்தம், சரிநிகர், சுடரொளி

தமிழர் தகவல், தமிழ் எழில், தமிழ் சோர்ஸ், த சிலோன், தமிழர் பூங்கா, தமிழ் ஒளி, தமிழ் மகள், திரை, தமிழ் டைம், தூதன், தூறல், தேடல்

நடை, நண்பன், நலம், நாயகன், நிழல், நுட்பம், நிர்மாணம், நான்காவது பரிமாணம், நேர்மை

படிகள், பறை, பார்வை, புதிய காற்று, புனைகளம், புன்னகை, மண்வாசனை, மதம், மறுமொழி, மருத்துவம், மாணவர் முரசு, மாலை முரசு, மாற்று, முன்றாவது மனிதன், மேலும்

ரமில் ரைம்ஸ், ரோஜா

வசந்தம், விடுதலை முரசு, வியாபாரச் செய்திகள், வீணைக்கொடி, வானமே எல்லை, ழகரம்

கனடாத் தமிழரின் அடையாளமாக 'தமிழர் தகவல்' தன்னை நிலைநாட்டித் தொடர்ந்து 22 ஆண்டுகளை முடித்து மாதந்தொறும் வெளிவருவது ஓர் அசுர சாதனையாகும். அத்துடன் கனடாத் தமிழர் பற்றிய பன்முகப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் கொண்ட சிறப்பு மலரை ஆண்டு தோறும் பெர்வரி மாதத்தில் வெளியிட்டு வருவது பெரும் பணியாகும். தமிழர் தகவல் ஆண்டுச் சிறப்பு மலர்கள் கனடாத் தமிழரின் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவும் மதிக்கப்படும் தகுதி பெற்றவை. 1990இல் முற்போக்குச் சிந்தனைகொண்ட இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இணைந்து காலம் என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகையை தொடங்கினர். ஆண்டுக்கு மூன்று இதழ்களாக அது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் ஆசிரியராகிய செல்வம், காலம் 11ஆம் இதழில்,

"புலம்பெயர்ந்த படைப்புகள் என அழைக்கப்படும் இன்றைய முயற்சிகள் இனிமேல் கனடாத் தமிழ் இலக்கியம் என அழைக்கப்படும் ஆரம்ப காலக்கட்டத்தில் நிற்கிறோம். அதன் வரவுக்குக் காலம் வழிசமைக்கின்றது என்பதில் பெருமை அடைகிறது" - (ஆசிரியர் தலையங்கம்)

எனக் குறிப்பிடும் செய்தியானது, கனடாத் தமிழ் இலக்கியத் தடத்தின் நிலைப்பாட்டை அடையாளமிட்டுக் காட்டுகின்றது. நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே ஆழக்கால் பதித்து அவை பற்றிய விமரிசனங்களை நடத்தியும், கரிசனையோடு ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையையும் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக செல்வம் அவர்கள் நடத்திவருகின்றார். காலம் சஞ்சிகையில் இலக்கியவாதிகள், விமர்சகர்கள், திரைப்படம் - நாடகம் சார்ந்த கலைஞர்கள், தயாரிப்பாளர்கள் என கலை - இலக்கியத் தளத்தில் தடம்பதித்தவர்களின் நேர்காணலும் இடம்பெற்று வருகின்றது.

கணபதி ரவீந்திரன் 'கதிரொளி-கனடா' என்ற நாடகம் - திரைப்படம் தொடர்பான காலாண்டுச் சஞ்சிகையை மிகவும் கவர்ச்சியான முறையில், தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு நிகராகப் பலவற்றை இதழாக வெளியிட்டார். மூன்று இதழ்களுக்குப் பின்னர் அதனைத் தொடர்ந்து வெளியிட முடியாது போனமை துரதிர்ஷ்டமே. இவற்றுடன் 'Our Universe,' 'The World of Computers' என்ற இரு இதழ்கள் வெளிவருதற்குக் காலாக இருந்தவர் வ. ந. கிரிதரன் என அறியப்படுகிறது. ஆயினும் இந்த இதழ்கள் இரண்டுமே இப்போது வெளிவருவதில்லை.

மேலே பட்டியலிடப்பட்ட சஞ்சிகைகளில் பெரும்பாலானவை துரதிர்ஷ்டமாக நிலைநிற்க முடியாது போனமைக்கு அவற்றின் பொருளடக்க நிலைப்பாடும், வெளிப்புற அட்டையின் கவர்ச்சி இன்மையும், விநியோக முறைமையும், தொழில்முறையாக அத்துறையில் ஈடுபடாமையும் காரணமாகலாம். இது தொடர்பாக இரா. சம்பந்தன் கூறும் பின்வரும் கருத்துப் பொருள் பொதிந்ததாகிறது:

"பல கனடிய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுக்குச் சாவுமணி அடித்த மிகப் பெரிய சொத்து அவற்றின் வசைவரையும் திறன் ஆகும். எழுந்து நடப்பதற்கு முன்னரே கடிக்க நினைத்த இதழ்கள் கனடாவில் பல வசைமாரி பொழிவதற்கு அரசியலை, சமூகத் தொண்டுகளை, தனிப்பட்ட வாழ்வியல்களை கருப்பொருளாக்கிய கேவலம் கனடாவில் நடந்தது" - (தமிழர் தகவல் - 2005:110), அதுமட்டுமல்லாது ஈழத்தேசிய விடுதலைக்குச் சார்பற்ற இலக்கிய முயற்சிகளோ அல்லது ஊடக முயற்சிகளோ காலத்தின் கோலத்தால் தோல்வியில் முடிவுற்ற நிலைமையே காணப்பட்டன. இப்போக்கு தமிழ்ச் சஞ்சிகை களுக்குப் பெரும் சவாலாகவே அமைந்தது. அதனால் இத்தகைய சஞ்சிகைகள் மக்கள் ஆதரவற்றுத் தாமாகவே நின்றபோயின. இவற்றுக்கு

விதிவிலக்காக 'உலகத் தமிழோசை' என்ற சஞ்சிகை கவர்ச்சிகரமாகவும் தரமாகவும் வெளிவந்த போதிலும் தொடர்ந்து வெளிவராது நின்றமையையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இதேபோணியில் இப்போது வெளிவரும் 'தூறல்' சஞ்சிகையின் வாழ்வைக் காலம் நிர்ணயிக்கும் எனலாம்.

நூல் வெளியீடுகளும் விருது விழாக்களும்:

கனடிய பத்திரிகை மற்றும் சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் சிலர், சக படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களையும், தமது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த விடயங்களையும் தொகுத்து நூல்களாக வெளியிடும் பணியிலும் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். ஈண்டு வே. இராஜலிங்கம் கூறுவதைக் கவனிக்கலாம்:

"பத்திரிகைகளின் பணி, காலத்தின் நுகர்வுகள் மட்டுமல்ல, காலத்தின் பதிவுகள் என்றாகின்றபோது, அவை பதிப்பகமாகி, எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியே கொண்டு வருகின்றபோது, காலத்தின் பதிவுகள் என்ற இனத்துப் பெரும்பணி, பாரிய சமுதாயப் புலங்களைத் துளைத்து, இருப்புக்கொள்கிறது (தமிழர் தகவல்:1997:36).

இவ்வகையில் 'தமிழர் தகவல்' பத்திரிகையை வெளியிடும் 'அகிலன் அசோஸியேறஸ்' நிறுவனம் அம்பி. பொ. கனகசபாபதி, கனகேஸ்வரி நடராசா, குறமகள், வி. கந்தவனம், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, ஜவகர்லால் நேரு, கலாநிதி கே.எஸ். நடராஜா, தங்கமணி நடராஜா, ஆறுமுகம் விமலசந்திரன், வீணைமைந்தன் கே.ரி.சண்முகராஜா, பண்டிதர் எம்.எஸ். அலக்சாந்தர், ஆகியோரது நூல்களையும், மேலும் பல கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டமை பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதாகும். அடுத்ததாக ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனம் இரா. சம்பந்தன், எஸ். கே. மகேந்திரன் ஆகியோரது சிறுகதைகளையும், புலவர் சிவானந்தன், எஸ். கே. மகேந்திரன் ஆகியோரது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து தனித் தனி நூலாக வெளியிட்டது. தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகை பேராசிரியர் இ. பாலசந்தரம் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் மூன்றினையும், க. இ. இரவீந்திரனின் சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டது. உதயன் பத்திரிகை சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றினையும், நம்நாடு பத்திரிகை எஸ். பத்மநாதனின் சிந்தனைப் பூக்கள் என்ற நூலையும் வெளியிட்டது. நான்காவது பரிமாணம் சஞ்சிகையானது, கனடிய மற்றும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளான க.நவம், சக்கரவர்த்தி, சபா.வசந்தன், செவ்விந்தியன், அ. கந்தசாமி, தெனியான், அளவெட்டி சிறிசக்கந்தராஜா, இலங்கையன், பிரேம்ஜி, தேவகி ரமேஷன், எஸ். புத்மநாதன் ஆகியோரின் நூல்களையும் வேறிரு கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் இதுவரை வெளியிட்டுள்ளது என்பதும், காலம் சஞ்சிகையும் இது போன்ற நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது என்பதும், மறுமொழி ஊடக வலையம் விபுலாநந்த அடிகளாரின் யாழ் நூலை முன்றாம் பதிப்பாக வெளியிட்டதும் இங்கு பதிவுசெய்யப்பட வேண்டிய தகவல்களாகும்.

கனடாவில் தமிழ்ப் பத்திரிகை நிறுவனம் விருது வழங்கும் பாரம்பரியத்தை ஆரம்பித்து வைத்து, அதனைத் தொடர்ச்சியாகவும் நேர்த்தியாகவும் 22 ஆண்டுகள் நடத்திவரும் 'தமிழர் தகவல்' ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் புலம்பெயர் தமிழர் வரலாற்றில் பதிவாகின்றார். இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல ஊடகங்கள் தங்கள் விழாக்களில் சமூக சாதனையாளர்களுக்கு விருது வழங்கி அவர்களைக் கௌரவப்படுத்தி வருகின்றன.●

Some members of the second generation were clearly interested in an academic career that included Tamil Studies, but for many the idea of a Tamil conference was associated with the possibility of listening to experts and testing out one's own ideas about the present and the future.

Prof. Chelva Kanaganayakam

Department of English University of Toronto

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

The Tamil Studies Conference in Toronto: Rethinking Tamil Studies

In retrospect, the idea of an annual Tamil Studies Conference in Toronto appears to be both natural and almost inevitable. Where else in the diasporic world of Tamils would one think of hosting a gathering of scholars, students, and experts in the area of Tamil studies? The sheer scale of Tamil presence makes Toronto an obvious choice for academic and scholarly conversation. And yet the idea of a Tamil conference did not involve a large period of gestation. The timing was perhaps right for the notion of a Tamil conference to be conceptualized and implemented. Undergraduate students in Toronto from the late 1990s were interested and proactive in fostering a niche for learning Tamil in the University of Toronto.

They recognized that there was an urgent need for the University to offer Tamil language courses at the undergraduate level. The campaigned for and provided funding for undergraduate instruction. And yet there was no real discussion about the viability of an international Tamil conference until Dr. Darshan Ambalavanar, a graduate from Harvard University, suggested that a Tamil conference hosted by the University of Toronto might be a useful initiative. His conceptual frame was persuasive, and his enthusiasm was infectious. I was very much in favor of this attempt, and was willing to involve the Centre for South Asian Studies as a major sponsor. Professor Cheran was equally enthusiastic about including the University of Windsor as another major sponsor. And thus we organized, with the help of a number of volunteers and financial sponsors, the first Tamil Studies Conference in 2006.

The first conference was intended to function very much within the conventional model of most academic conferences. We knew that there were a number of universities in North America and Europe that included Tamil studies as part of their curriculum. We were also aware of the major scholars who were making significant interventions in the area. We saw the first conference as an opportunity to bring together scholars from diverse disciplines largely from North America, although we were conscious of the need to include scholars from other Tamil speaking parts of the world, including Europe, India, Sri Lanka, Singapore, Malaysia, and so forth. The first conference did precisely that: it brought together more than fifty scholars from disciplines such as Literary Studies, Anthropology, History, Religion, Sociology, Linguistics etc. And the conference also alerted us to other

dimensions that we needed to accommodate in important ways. Toronto, which is home to almost 250000 Tamils, included a community that not only comprised scholars but also many who were interested in a number of issues that were not necessarily scholarly, but clearly significant. For example, issues surrounding identity and hybridity were real to a community that was beginning to establish itself and think of Canada as home. While such concerns were constantly being discussed in the media, there was no real possibility of exploring such topics in an academic setting. The conference naturally presented itself as an ideal venue for such conversations to take place.

Equally important, by the time the first conference was organized the second generation of youth was beginning to think through the idea of being Tamil in a much more serious manner. Having grown up in Toronto, in a multicultural but largely Westernized context, they needed to find ways of understanding both tradition and Westernization in ways that were meaningful. The idea of home, for example, was not simply a hazy concept based on oral tales told by one's parents, or a figment of one's imagination, but a real epistemological category that needed to be analyzed and understood.

Some members of the second generation were clearly interested in an academic career that included Tamil Studies, but for many the idea of a Tamil conference was associated with the possibility of listening to experts and testing out one's own ideas about the present and the future. There was an urgency to their need for more dialogue in objective settings. With all these reasons in mind, the conference announced the following objectives on its website:

To make Toronto an important center for Tamil Studies in North America.

To bring the Toronto Tamil community into a creative relationship with both the University of Toronto and the academy of Tamil Studies scholars in North America.

To provide North American scholars with a regular opportunity to present their work before their academic colleagues and informed members of the Tamil community.

To introduce students in Toronto to the diverse disciplines of

Tamil Studies and the scholars pursuing them in North America.

To enable scholars working on Tamil Nadu and Sri Lanka to engage with each other's work and to develop a more comparative approach to the study of these Tamil regions.

To make the Tamil diaspora an important subject of academic study and engagement.

To publish selected conference papers.

The Tamil Studies Conference, from the very beginning, included three streams, although in practice there was considerable overlap, and no arbitrary attempt was made to identify and separate them. All panels were open to everyone, and although much of the conversation took place in English, we consciously encouraged both presentations and discussions in Tamil. Many of us who were more used to typical academic conferences in which only scholars and graduate students were present, were pleasantly surprised to see high school students, undergraduates, and young professionals in the audience.

At the same time, the audience included many from the community, who brought with them both expertise and experience. For the scholars from North America the conference was unlike anything they had encountered before, and they were delighted to present at a conference that was both academic and broadly cultural at the same time. For students and community members in particular, it was a treat to meet and interact with non-Tamil scholars who spoke Tamil with fluency and ease.

The first conference convinced us that such a conference had a unique role to play in the Tamil speaking world. Small academic conferences and large cultural gatherings were present in North America and elsewhere, but an annual Tamil Studies Conference that brought together scholars, students, professionals and the community together was something entirely unique. While we never forgot that Sri Lanka was in some ways an important presence, we were also clear that an international, interdisciplinary conference needed to be much more inclusive. The larger objective of the conference was to explore Tamil studies rather than the concern of Sri Lankan Tamils.

The actual functioning of the conference was relatively conventional. We ran parallel sessions over a period of two days, and we included two plenary sessions for each conference. The plenary speakers were distinguished scholars, artists, or authors who spoke either in English or in Tamil.

For the most part, full funding was provided for the two plenary speakers, and all other participants met their own expenses. Whenever possible, we offered a modest subsidy to graduate students. Our overall budget was always been modest, but that has never prevented an overall attendance of approximately two hundred, including forty to fifty scholars.

Over the last seven years, the conference was held seven times. Each year, a new theme framed the conference, and, for the most part, papers and roundtables were organized around the major theme. The organizational structure of the conference changed and grew over the years, as the composition of the academic and organizing committee changed. When Dr. Darshan Ambalavanar left Canada to pursue his interests in Sri Lanka, Mr. Sudharshan Duryappah joined the academic committee.

As the faculty at the University of Toronto grew, Professors Srilata Raman and Frank Cody joined the organization. In more recent years, Professor Aparna Sundar from Ryerson and Professor Bhavani Raman from Princeton joined the academic committee. A substantial number of graduate students and young professionals have remained the backbone of the conference. They have volunteered their time and their expertise to ensure the reach and success of the conference. The Friends of the Conference have been equally active in promoting the conference and collecting much-needed funds to meet the various costs associated with running an international conference.

A few years ago, the Centre for South Asian Studies at the University of Toronto signed a Memorandum of Understanding with the French Institute of Pondicherry in order to widen the scope of the conference and collaborate with an institution that had a proven track record for sustained research and scholarly activity in Tamil studies. The memorandum not only allows for greater participation by the French Institute but also paves the way for greater publication of scholarly material.

While conferences are tremendously important for the participants, there is no easy way to create an archive of what transpired unless a publication follows the conference. A good publication by a well-known publisher is both a difficult and time-consuming process. We have been fortunate in that we have been able to publish three volumes of essays from papers presented at the conference.

These publications are not comprehensive, but they certainly remain a valuable resource to scholars and general readers. Two of the publications were brought out by the Toronto South Asian Review publishers, and one by Scholar's Press in Toronto.

The eighth Tamil Studies Conference is scheduled to take place in May 2014. We now have a group of dedicated scholars, graduate students, experts and young professionals who are willing to set aside the time to organize and run the conference.

We are hopeful that the conference will be a crucial element in building a sense of community, facilitating exchange of ideas, and above all, shaping the future of Tamil Studies not only in North America but across the world. ●

We got the ball rolling through engaging all three parties at the provincial level in Ontario to get the proclamation passed at the provincial level. While a private member bill was introduced at Queen's Park, it did not move further due to the prorogation of the legislature in November 2012.

Neethan Shan Founder and President THM

கனடாவில் தமிழர்
Tamilis in Canada
1983-2013

The Story of Tamil Heritage Month: My Reflection

The Birth of the Idea:

Like many thousands of Tamils across the world, the severe loss faced by us in the early 2009 left me extremely sad and confused. As days passed, two things became very clear to me. The more obvious one amongst the two was that the diaspora will now need to play a greater role in the liberation of our people in Tamil Eelam. The other, much less obvious one, was the need for the diaspora to find an effective way to remember, cherish, celebrate and pass on the history, heritage and culture of Tamils to the next generation. This is critical at least until we have a government of our own that prioritizes this particular objective. After giving this important gap some thought, I had decided that it was something I can start doing something on right away.

Drawing the inspiration from other months dedicated for certain communities in Canada and building on the Tamil Language Week that had been organized in Canada for a few years prior to 2009, I decided that establishing a Tamil Heritage Month would be a strategic, symbolic and effective first step towards building a movement to protect our heritage in the diaspora.

Dream becomes Reality:

Once I had decided in my mind that establish Tamil Heritage Month (THM) is the way to go forward, the first two organizations that I decided to engage as founding partners were Arivakam Canada and Canadian Tamil Academy (at that time known as Tamil Academy of Culture and Technology).

After a meeting in November 2009 at the Markham and Eglinton branch of Canadian Tamil Academy, I was able to get the support from these two prominent, well-established organizations dedicated to the teaching of Tamil language, culture and heritage. This definitely served as a great source of momentum to move forward.

As a next step, I convened a group of individuals and organizations to expand the partnership and collaborations. Within a matter of few weeks, over 20 organizations joined as participating organizations. Many Tamil media outlets joined as supporters of the initiative as well. The following objectives became the founding objectives of the initiative.

Tamil Heritage Month aims to celebrate the history of Canada's Tamil community and its contribution to the social, cultural, political and economic strength of Canada. While recognizing our accomplishments and tracing our roots, Tamil Heritage Month will provide opportunities to celebrate of Tamils' history in Canada as well. In addition, this month will actively celebrate Tamil heritage and rejuvenate Tamil culture in Canada.

The objectives of the inaugural Tamil Heritage Month, in January 2010, are five-fold:

- To celebrate the richness of the Tamil language and literature
- To celebrate the traditions, arts and culture of Tamils around the world
- To educate Canadians of all backgrounds about the language, traditions and history of the Tamils
- To highlight the achievements of Tamils in various fields both in the past and the present
- To advance the growth and prosperity of Tamils

2010 The Inaugural Year:

With the overwhelming support of many organizations, media and individuals in the Tamil community, the inaugural year ends very successfully. In January 2010, the first time the Tamil Heritage Month, we established a Tamil Heritage Month Coordinating Committee (referred to as THMCC in the rest of the article). I was keen on ensuring that different organizations take lead role in different aspects of the month. I was also very careful to not let internal divisions in the community affect the cohesive nature of the committee. The most beautiful thing was that otherwise differing organizations united together for a common cause. I thank them all for putting their trust in me to facilitate the process in an inclusive, fair and respectful manner.

During the inaugural year, we had released an official poster, launched a website, published a guidebook on Tamils and conducted a beautiful final event titled Thamizh Vizha. In addition to the activities of THMCC, many organizations organized their own events to commemorate Tamil Heritage Month. While I was happy with many organizations and individuals coming on board with the vision, I thought it was important for me to spend a lot of time convincing others who were outside the circle as

well. So I spent a lot of time in 2010 doing the ground work to prepare for an even more successful 2011.

2011 Setting the Stage for Broader Government Recognition:

In January 2011, we managed to repeat the level of participation and activities as in 2010. But there was an important difference in this second year when the stage was set for broader recognition of Tamil Heritage Month.

The proclamation of Tamil Heritage Month nationally in Canada and across the globe had been my dream from the time the idea emerged in my head. But I knew that we need to crawl before we walk. So with the support of the team, I decided to focus on the municipalities.

Through a partnership with City of Toronto Parks, Forestry and Recreation, we were able to organize the final event of Tamil Heritage Month 2011 at the City of Toronto's City Hall. At this event, we launched the petition based campaign to get various municipalities to proclaim Tamil Heritage Month.

This set the stage for what followed in 2012. The official proclamation of Tamil Heritage Month by various levels of government is critical for us to access resources, to hold events, to partner with libraries, school boards, governments etc and most importantly to educate non-Tamils about the richness of Tamil heritage.

2012 The Year of Proclamations:

The strategy and the hard work towards broader government level recognition began to pay off in January 2012. With the support of local organizations such as Cedarwood Tamil Community Association Ratepayers, Markham Tamil Organization, Durham Tamil Association and Tamil Cultural and Academic Society of Durham and national organizations such as Canadian Tamil Congress and National Council of Canadian Tamils, we were able to get the municipal governments of Ajax, Pickering, Markham, Toronto and Brampton to declare January as Tamil Heritage Month during 2012.

We also got the ball rolling through engaging all three parties at the provincial level in Ontario to get the proclamation passed at the provincial level. While a private member bill was introduced at Queen's Park, it did not move further due to the prorogation of the legislature in November 2012. We are hoping that in 2013, we will be able to get Tamil Heritage Month Act passed with the consensus of the three Ontario parties.

In addition, during this year, we have begun discussions with representatives at the federal level to have Government of Canada proclaim Tamil Heritage Month in 2013.

Finally, another goal of mine has been to expand this initiative to other cities and countries across the world. In 2012, we have laid the foundation for Tamil Heritage Month to be declared in other countries including the United States, Europe, Australia

and New Zealand. In addition, I have also requested help from organizations and individuals in Tamil Nadu, Tamil Eelam, Malaysia, Singapore etc with respect to research and other resources.

2013 The Year of Global Expansion:

In 2013, we hope to have further expansions in other cities in Canada, including Ottawa, Montreal, Guelph, Vancouver, Mississauga, Whitby, Oshawa, Vaughan, Richmond Hill and Waterloo region. 2013 will also mark the global expansion with Tamils in many cities across the world participating in Tamil Heritage Month for the first time. I strongly believe that the Government of Ontario and Government of Canada will pass the Tamil Heritage Month Act in 2013. In addition to the website, poster, guidebook and over 50 events across the country, THMCC will produce more resources, tools and research for the protection and celebration of Tamil Heritage in Canada.

2014 The Year for Sustainability:

Looking forward, by 2014, I would like to have Tamil Heritage Month become a global phenomenon. In addition, the Tamil Heritage Month Coordinating Committee will become an organized structure with frameworks for strategic planning, accountability, staff support and functioning throughout the year. My hope is that in 2014, our young leadership emerging from our community will take this initiative on and carry forward the vision we created together.

Acknowledgement:

To conclude, due to the limitation of this being a two paged article, I was unable to explain or mention many other details. But all the small steps are part of the bigger broader success. I assure that I will submit a longer detailed history of the past three years to our website. A collective united movement like this initiative needs to be documented and its successes and challenges need to be shared.

The many hundreds of hours I spent on this initiative in the past three years came at the expense of my wife, son, parents and family members. So I wish to thank my family for supporting and encouraging me in my community involvement.

I would also like to extend my sincere thanks to all the participating Tamil organizations, supportive Tamil media, hundreds of committed volunteers, generous donors, valuable non-Tamil partners, supportive elected representatives/politicians and broader Tamil Canadian community for all the support they have provided in making Tamil Heritage Month a successful initiative. ●

ரொறன்ரோவின் வீதிகளில் அந்நாட்களில் நீங்கள் பயணம் செய்யும்போது இன்னுமொரு தமிழரைக் காண்பதே அபூர்வமாக இருக்கும். தற்செயலாக ஒருவரைக் கண்டுவிட்டால் வண்டியிலிருந்து இறங்கி நின்று உரையாடும் அளவுக்கு பிரிவு, ஏக்கம் நிறைந்த சூழல் காணப்பட்டது.

ப. சிறிஸ்கந்தன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

இனம்சார் பயணத்தின் ஒரு திருப்புமுனை

1979ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குச் சென்றபோது அப்பிரதேசமே புதிதாக இருந்தது. மொழி, பண்பாடு, வேகமான வாழ்க்கை மற்றும் எந்நேரமும் மனதின் ஒரு மூலையை அரித்துக் கொண்டிருக்கும் பய உணர்வு என்று முற்றிலும் புதிய அனுபவத்துடன் வாழ்வு எம்மை அழைத்துச் சென்றது.

வெள்ளவத்தை, கொட்டாஞ்சேனை, வத்தளை, முகத்துவாரம் போன்ற இடங்களில் அப்போது தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தனர். நாம் இருந்த இடத்தைச் சுற்றி இரு கோயில்கள், சில சாப்பாட்டுக் கடைகள், பூக்கடைகள் என்பன இருந்தன. வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி ஆகிய பத்திரிகைகள் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தன. ஆயினும் சிங்கள மொழி அறிவு இல்லை என்றால் வீட்டை விட்டு வெளியேறி வீதியில் பயணிக்க முடியாது என்ற நிலைமையும் இருந்தது.

நடகங்கள், இலக்கியக் கூட்டம், புத்தக வெளியீடு, அரங்கேற்றம் என்பனவும் அங்கு அவ்வப்போது இடம்பெற்றன. கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழைப் பேச வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்தார்கள். தமிழ் மொழி மூலத்தில் கல்வியைக் கற்க வைத்தனர். தமிழர்களை வழி நடத்திய தலைவர்கள்கூட கொழும்பிலேயே நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள்தான்.

1984 இல் கனடாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தபோது கொழும்பைவிட மிகவும் மோசமான ஒரு சூனியப் பிரதேசத்தில் தனித்து விடப்பட்ட உணர்வே ஏற்பட்டது. அப்போது ஏற்கனவே இங்கு வந்து கனடியர்களான தமிழர்கள் பொறியியலாளர்கள், கணக்காளர்கள் மற்றும் அரசு உத்தியோகத்தர்களாக நல்ல உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். எமது அடுத்த சந்ததியினர் அப்போதுதான் உருவாகத் தொடங்கியிருந்தனர். அந்தப் பிள்ளைகளைத் தமிழில் பேச வைப்பது என்பது முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போலாகிவிட்டது.

ரொறன்ரோவில் அப்போது மக்கள் பயணம் செய்யும் வடக்குப் பக்கமான கடைசி வீதியாக ஸ்டீல்ஸ் வீதியே காணப்பட்டது. அதற்கு வடக்கில் சோள வயல்களும், காட்டு மரங்களுமே நிரம்பி இருந்தன. வடக்கே காணப்படும் பல நகரங்கள் அப்போது இருக்கவில்லை. அவ்வாறு நிர்மலப் பகுதியில் காட்டு மரங்கள் நிரம்பியிருந்த இடத்தில் டிரெய்லர் மீது பிள்ளையாரை வைத்து முதற் கோவிலை உருவாக்கினார்கள். அப்போது தமிழீழச் சங்கம் மூலமாக சில தலைவர்கள் தமிழர்களை வழிநடத்தினர். அவர்களால் ஒரு தொலைபேசிச் செய்திச் சேவை இயங்கி வந்தது. ஒரு தொலைபேசி இலக்கத்தை அழுத்தினால் ஈழத்துச் செய்திகளை அது விபரமாக சொல்லியது. இலங்கைப் பத்திரிகைகளை வெட்டி ஒட்டி பிரதி எடுத்து செந்தாமரை என்ற பத்திரிகை பிள்ளையார் கோயில் வாசலில் இலவசமாகக்

கிடைத்தது. சங்கம் வருடாவருடம் பூங்கா ஒன்றுகூடலையும், கலைவிழாவையும், உள்ளரங்க விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் நடத்தியது.

இக்காலகட்டத்தில் கனடியத் தமிழர்கள் வீடுகளை வாங்கினார்கள். 18 வீத வட்டியை மோட்கேஜ் இற்குச் செலுத்தினார்கள். உதாரணத்துக்கு, ஒரு இலட்சத்துக்கு மாத வரி மட்டும் \$1500 ஆக இருந்தது. கனடியப் பொருளாதாரம் மந்தநிலையில் இருந்த காலம் அது. மெற்றோ பாஸ் மாதத்துக்கு \$28 ஆகவும் அதிகுறைந்த வேதனம் மணித்தியா-லத்துக்கு \$3.65 ஆகவும் இருந்தன. இந்தியக் கடைகளில் பலசரக்கு வகைகளையும், உறைந்த நிலையில் மீன்களை பிலிப்பைன்ஸ், சீன நாட்டவர்களது கடைகளிலும் நம்மவர்கள் வாங்கினர். தமிழர்களது கடைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இலங்கையில் இருந்து கொண்டு வந்த இடியப்ப உரலில் பிழிந்தே இடியப்பத்தை அவித்தார்கள். ரொறன்ரோவின் வீதிகளில் அந்நாட்களில் நீங்கள் பயணம் செய்யும்போது இன்னுமொரு தமிழரைக் காண்பதே அபூர்வமாக இருக்கும். தற்செயலாக ஒருவரைக் கண்டுவிட்டால் வண்டியிலிருந்து இறங்கி நின்று உரையாடும் அளவுக்கு பிரிவு, ஏக்கம் நிறைந்த சூழல் காணப்பட்டது.

இவை எல்லாம் 1980-1985 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலம். இதற்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, குறிப்பாக 1880-1885 ஆண்டுகளுக்கிடையில் ஏறத்தாழ 17,000 சீனர்கள் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பகுதியில் கடினமான புகையிரத பாதையை அமைக்கும் வேலையில் ஈடுபடுத்துவதற்காக கனடாவுக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அந்நாளில் வெள்ளை இனத்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேதனத்தின் அரைப்பங்கு சம்பளமே சீனர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதுடன் இனத் துவேசத்துடனும் அவர்கள் நடத்தப்பட்டனர். 1907இல் வன்சூவரில் அமைந்திருந்த 'சைனா டவுன்' பகுதியை ஏறத்தாழ 8000 வெள்ளையர்கள் சேர்ந்து அடித்து நொறுக்கிச் சீனர்களுக்கு எதிரான கலவரத்தை நடத்தி முடித்தனர். இவை அத்தனைக்குமாக 2006 இல் தான் கனடியப் பிரதமர் மன்னிப்புக் கோரியிருந்தார். நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் 95 வீதமான சீனர்களின் இன்றைய சந்ததியினர் சீன மொழியைப் பேசுகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

சீனர்களைத் தொடர்ந்து கனடாவில் குடியேறியவர்களில் சீக்கியர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். 1913 இல் ஆரம்பித்த குடியேற்றம் காலிஸ்தான் கோரிக்கையின் பின்னர் அதிகரித்தது. இந்தியாவில் பிறந்த விவசாயிகளான இவர்கள் பெருவாரியாக இங்கு வந்து விவசாயத்திலும், காடுகளைத் துப்பரவாக்குதல், மரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டனர். ஆரம்ப காலத்தில் தங்கள் தொழிலுக்கு ஏற்ற இடமான

வன்சுவர் பகுதியைத் தளமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இவர்கள் பின்னர் வர்த்தகத் துறையிலும் ஈடுபட்டு தற்போது பிறம்ரன் பகுதி முழுவதும் கோலோச்சி வருகிறார்கள். ஏர் இந்தியா விமானத்தை ஆகாயத்தில் சிதறடிக்க இந்த மண்ணில் வைத்தே அவர்கள் பயங்கரவாதத்துக்கு வித்திட்ட போதிலும் அதன் பின்னடைவில் இருந்து பலமான ஒரு இனமாக மீண்டு வந்தார்கள். பொலிஸ் திணைக்களத்தில் சீக்கியர்கள் தலைப்பாகையை அணியலாம் என்ற உபவிதியைக் கொண்டுவரும் அளவுக்குப் பலமாக இருந்தார்கள்.

குடும்பங்களின் கூட்டு வாழ்க்கை, கூட்டு வியாபாரம் என்று கூட்டுறவை தளமாகக் கொண்டு இயங்கி வருபவர்கள் சீக்கியர்கள். இவர்களது பிள்ளைகளும் சீனர்களைப் போலவே தமது பண்பாட்டு விழுமியங்களுடன் வாழ்வது மட்டுமல்லாது 88 வீதமானவர்கள் பஞ்சாபி மொழியைப் பேசுகிறார்கள். 1985 க்குப் பின்னான காலத்தில் ஏராளமான தமிழர்கள் அகதிகளாகவும், நிரந்தர வசிப்புரிமை பெற்றவர்களாகவும் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் ஆரம்ப நாட்களில் வெஸல்லி பகுதி, ஜேம்சன் பகுதி, கிங்-டபுளின் பகுதி போன்ற இடங்களில் இருந்த தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் பெருவாரியாக வசித்து வந்தனர். அந்த இடங்களில் முதன்முறையாக தமிழர்களின் ஒருசில கடைகள் முளைத்தன. டெலோ இயக்கம், புளொட் இயக்கம், ஈபிஆர்எஸ்எஸ் இயக்கம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் அந்தக் கடைகளை ஆரம்பித்திருந்தனர். இவை ஆரம்ப நாட்கள்.

மேற்கூறிய காலகட்டம் கனடாவில் தமிழர்களுக்கான பொற்காலமாக அமைந்து போனது. தமிழர்கள் பொருளாதார ரீதியாக அசுரமான வளர்ச்சியைக் காணத் தொடங்கினர். சொந்தமாக தொழிற்சாலைகள் சிலவற்றை கையேற்றது, புதிதாக தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தது மற்றும் இறக்குமதி, வர்த்தகம், நிதியியல், மருத்துவம் போன்ற பல துறைகளில் காலான்றி ஸ்திரமான பொருளாதார நிலைமைக்கு வழிகோலினர். வணிகர்களின் கையேட்டின் பக்கங்கள் அதிகரித்த வேகமும், உருவாகிய கோயில்களின் எண்ணிக்கையும், தோன்றிய முழுநேர வானொலிகள், தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் மற்றும் விருந்து மண்டபங்கள், அரங்கேற்ற மேடைகள் என்பவற்றின் அதிகரிப்பும் இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவுகளே.

இந்நாட்களில் ரொறன்ரோ நகரப் பகுதியில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்த நிலையில் நகரைச் சுற்றியிருந்த ஸ்காபரோ, பிரம்டன், மிச்சாகா பகுதிகளில் பல வீடமைப்புத் திட்டங்களை நகரசபையும் மாகாண சபையும் இணைந்து மேற்கொண்டன. இதனால் பல தமிழர்கள் நகரைவிட்டு வெளியேறி புதிதாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர் ஆகினர். இதன் காரணமாக ஸ்காபரோ, மார்க்கம், பிரம்டன், மிச்சாகா, மேப்பின், ஏஜெக்ஸ் ஆகிய பகுதிகளுக்கு பெருமளவில் தமிழர்கள் குடிபெயர்ந்தனர். இதுவும் தமிழர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கல்வித் துறையில் எமது இரண்டாவது சந்ததியினர் மிகவும் வேகமாக முன்னேறி வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. ரொறன்ரோ வைத்தியசாலைகளில் வைத்தியர்களாக எமது சந்ததியினர் சுமார் 80 பேர் பணி புரிவது எமக்கெல்லாம் பெருமை தருகிற விஷயமே. ஒவ்வொரு கணக்காளர்களுக்கான பரீட்சை பெறுபேறுகளிலும் சராசரியாக 10 தமிழர்களின் பெயர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவை தவிர அரசு நிர்வாகங்கள், தனியார் கம்பனிகள் போன்றவற்றின் முக்கிய பதவிகளிலும், உயர் சம்பளம் பெறுபவர்களாகவும் எமது அடுத்த சந்ததியினர் இருப்பது மகிழ்ச்சியான விடயமாக உள்ளது. குறிப்பாக கணினித் துறையில் தமிழர்கள் தற்போது தவிர்க்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆன்மீகத் துறையிலும்

தமிழர்கள் வலுமிக்கவர்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். 40க்கு மேற்பட்ட சைவக் கோயில்களும், 18 கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் 3 மசூதிகளும் இங்கு தமிழர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. அது தவிர சாயி மன்றம், நித்தியானந்தர், அம்மா பகவான், பிரம்ம குமாரிகள், குருமகராஜி என்று பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆன்மீக நிலையங்கள் தமது கிளைகளைப் பரப்பி இயங்கி வருகின்றன.

கலைகளைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒருவராவது எமது கலைகளில் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். கலை ஒரு முக்கிய குடிசைத் தொழிலாக இங்கு கையாளப்படுகிறது. எமது பாரம்பரிய கலை வடிவங்களான நாட்டுக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு போன்றவை அருகிப்போக திரையிசை நடனங்கள், கலைவிழாக்களை ஆக்கிரமித்து விட்டன. மக்களது இரசனையும் அதற்கேற்றாற்போல் மாறிவிட்டது. அரசியலில் எம்மவர் சிலர் காலான்றி வருகிறார்கள். கனடிய முறைப்படி கட்சி ரீதியாக தெரிவாகி அரசியலுக்கு வரும் இவர்கள் இங்குள்ள தமிழர்களை வழிநடத்திய தலைவர்கள் அல்ல. இனியும் அவ்வாறு தலைமை தாங்குவார்கள் என்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. ஆகவே தலைமை அல்லது வழிநடத்துவோர் பதவி இன்றும் வெறுமையாகவே உள்ளது.

எமது வருகைக்கு நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து யூதர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்ஙனும் குடிபெயர்ந்தனர். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் பெருவாரியான யூதர்கள் கனடாவுக்கு வந்தனர். இன்றும் 100 வீத யூதக் கலாசாரத்திலேயே வாழ்கிறார்கள். தமக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளையும் அநீதிகளையும் மறக்காமல் மிகவும் ஒற்றுமையான இனமாக இங்கு மட்டுமல்லாது எல்லா நாடுகளிலும் அவ்வாறே வாழ்கிறார்கள்.

மேலே தமிழ் மக்கள் கனடாவில் எப்படி வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்கள், இப்போது எப்படி இருக்கிறார்கள் போன்ற தகவல்களும் 30 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நூற்றாம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்கு வந்து சேர்ந்த சீனர்களுடனும் நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்த சீக்கியர்களுடனும் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்த யூதர்களுடனும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு எமது அடுத்த சந்ததியினர் முன்னேறி வருகிறார்கள். கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்புகளிலும் இதனைக் காண முடிகிறது. ஆயினும் வர்த்தகம், சந்தைப்படுத்தல் போன்றவற்றில் பின்தங்கிய நிலையிலேயே நாம் இருக்கிறோம். குறுகிய காலத்தில் இத்துறைகளில் சமநிலை அடைவது சாத்தியமானது அல்ல. எதிர்காலத்தில் அதற்கான முயற்சிகளை எதிர்பார்க்கலாம். யூதர்கள் சீனர்கள் போலன்றி தமது வர்த்தகத்தைத் தேசிய அளவில் விரிவுபடுத்தினர். கனடாவில் பெரியளவில் வர்த்தகத்தையும், சந்தைப்படுத்தலையும் தமது கைக்குள் வைத்திருப்பவர்கள் யூதர்களே. தமது வாழ்வாதாரத்துக்கு ஒரு மொழியால் பயனில்லை என்றால் அந்த மொழி அழிந்துவிடும் என்பது ஹீபுறு மொழி எமக்குத் தந்த பாடம்.

கனடாவில் தமிழர்களும் இவ்வாறான இரண்டும் கெட்டான் நிலையில்தான் மொழியைக் கையாளுகிறார்கள். பொருளாதார வளர்ச்சி ஒருபுறமும், தமது பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் மறுபுறமாக அல்லாடுகிறார்கள். இறுதியில் வெல்லப்போவது நிச்சயம் பண்பாட்டு விழுமியங்களாக இருக்காது. இனிவரும் காலங்கள் தமிழர்களின் வர்த்தக மையம் தேசிய நீரோட்டத்தை நோக்கி நகரும். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போல் வர்த்தகமும் சிறப்புப் பெறுவதற்கு தனிமுயற்சிகள் மட்டும் போதாது. ஒன்றுபட்ட செயற்பாடுகளும் அவசியம். 1907 இல் சீனர்களுக்கு எதிராக நடந்த கல்வரத்தை நாம் நினைவில் இருத்துவது நல்லது.●

அகதிநிலை கோரும் ஈழத்தமிழர்கள் மொன்றியல் நகருக்கே அதிக அளவில் வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தனர். கியூபெக் மாநில அரசாங்கம் அகதிக் கோரிக்கையாளரிடம் காட்டிய பரிவும், நெகிழ்வுத் தன்மையும் மட்டுமல்லாது அகதி அங்கீகரிப்பு விகிதம் அதிகமாக இருந்தமையும் கியூபெக்கிற்கு அதிக அளவில் வரக் காரணங்கள்.

**கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013**

'கனடா' மூர்த்தி

முப்பது வருடங்கள்: இது கதையல்ல...

1983 ம் ஆண்டு. பனி பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது. மொன்றியாலின் மிராபெல் விமான நிலையம். அவன் தயங்கித் தயங்கி அங்கும் இங்கும் நடந்து.. கடைசியில் குடிவரவு அறையில். "பெயர்?" பெயரைச் சொல்கிறான். "வயது", "இருபத்ததைந்து".

குடிவரவு அதிகாரிகள் அவனைப் பழுப்போலப் பார்க்கிறார்கள். இலங்கையில் இனக் கலவரமாம். அந்தக் கலவரத்தைக் காரணம் காட்டி ஒரே வாரங்களுக்கு முன்வரை பலர் - பல்வேறு விமானங்கள் மூலம் - அகதி அந்தஸ்து கோரி வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கனடாவின் நுழைய இலங்கையருக்கு விசா தேவை எனக் கனடா அறிவித்த பின்னரும், விசா இல்லாமல் வேறு யாருடையதோ பாஸ்போர்ட்டைத் 'தலை மாற்றி' உபயோகித்து இங்கே வந்து இறங்கியிருக்கிறான் இவன். வந்தது மட்டுமல்ல, பாஸ்போர்ட்டையும் கிழித்து விமானத்துக் கழிப்பறையில் போட்டிருக்கிறான். விசாரணை கடுமையாகிறது.

அதிகாரிகளையும் குற்றம் சொல்ல முடியாது. இலங்கையிலிருந்து வந்து அகதி நிலை கோருபவர்களைக் கையாள்வது என்பது புதிய அனுபவம் அவர்களுக்கு. பயணச் சட்டம் மீறப்பட்டதால் தாங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டதாக எண்ணி, கோபத்துடன் கேள்விகள் அதிகாரிகளால் கேட்கப்படுகின்றன. அகதி நிலை கோரி வந்த மண் நிற தோல் கொண்ட இளைஞன் அவர்களைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான். கனடா ஆங்கில உச்சரிப்பு கொஞ்சம்சுட புரியவில்லை அவனுக்கு.

ஆனாலும் அவன் கலங்கவில்லை. எப்படியும் தன்னைக் கனடாவினுள்ளே அனுமதித்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்குள் இருக்கிறது. கொஞ்சக் காச வெல்பயர் என்று கிடைக்கும் என்றும் அவனுக்குத் தெரியும்.

•••

2013ம் ஆண்டு. பனி பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே இளைஞன்தான் - ஆனால் தலை வழக்கையாகி, உடல் பருமனாகி... ஐம்பத்தைந்து வயதைக் கடந்துவிட்டானல்லவா... இந்த முப்பது வருடத்துக்குள் அவன் பட்ட கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பனியிலும் குளிரிலும் அலைந்து... இரண்டு வேலைகள் செய்து.. தம்பியை அழைத்து... தங்கச்சியை அழைத்து.. கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்து.. தனக்கு என்றும் ஒருத்தியை அழைத்து.. கல்யாணம் பண்ணி... பிள்ளைகள் பெற்று... வளர்த்து... இப்போது அவன் வளர்பிறை அல்ல... தேப்பிறை. சர்க்கரை வியாதி... கை நரம்பு இழுத்து கொள்ளும் வலி.. இன்னும் பல உடல் உபாதைகள் அவனுள்.

மருத்துவ மனையில் செக்கப்பக்காக உட்கார்ந்திருக்கிறான். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் ஆகுமோ தெரியவில்லை.

காத்திருக்கும் வரை முன்னால் இருக்கும் சஞ்சிகையை எடுத்து வாசிக்க வேண்டியதுதான்... வாசிக்க ஆரம்பிக்கிறான்.

இன்று ரொறன்ரோவும் அதையொட்டிய பகுதிகளும் ஈழத்தமிழர் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களாக இருந்தாலும், இந்த நிலையை அவர்கள் சுமுகமாக அடைந்துவிடவில்லை. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைத்தமிழர் கனடாவின் அனைத்துப் பகுதியிலும் ஏற்கனவே சிறு சிறு தொகையில் இருந்தனரேயாயினும், 1983க்குப் பின்னர் புலம் பெயர் அலையில் எடுத்துவரப்பட்ட ஈழத்தமிழர்கள், கனடாவின் பிரெஞ்ச் மாகாணமான கியூபெக்கில் விதையாகி, பின் ஒன்றாறியோவில் வேர்விட்டு பெரு மரமாகி இன்று கனடாவின் பிற மாகாணங்களிலும் விழுதுகளை விட்டு வருகிறனர். அவர்கள் கடந்து வந்த பாதை சுவாஸ்யம் நிறைந்ததாகவும், அதே நேரத்தில் ஒரு டயாஸ்பாராச் சமூகம் தன்னுள் கொண்டிருக்கக்கூடிய அனைத்துச் சிக்கல்களை கொண்டதுமாகவும் காணப்படுகிறது.

ஈழத்தமிழரின் சமூக வளர்ச்சியானது கனடாவில் நான்கு பிரதான காலகட்டங்களுடாகத் தன்னை வளர்த்திருக்கிறது. அந்த நான்கு காலகட்டங்களும் தந்த சமூக அடித்தளத்தின் படிநிலையில்தான் இன்றைய காலம் வரையிலான வளர்ச்சி அமைந்திருப்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த நான்கு பிரிவுகளும் அதற்கான காலப்பகுதிகளும் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகின்றன: 1983க்கு முன்பு இருந்த சமூக அடித்தளம்: 1983 - 1987 வரையிலான காலப்பகுதியில் வந்தவர்களாலான சமூக அடித்தளம்: 1987 - 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில் உருவான சமூக அடித்தளம்: 2009க்கு பின்பு வந்த சமூக அடித்தளம்

இந்த நான்கு அடித்தளங்கள் கொடுத்த உந்தத்தின் மேலேயே தமிழ்ச் சமூக இயக்கம் பொதுப்படையாக நடந்திருக்கிறது-நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மேலேயுள்ள பட்டியலில் இரண்டாவதாக குறிப்பிடப்படும் '1983 - 1987 காலப்பகுதியில்' மொன்றியல் நகரம் பற்றிய பார்வையே சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த 1983 - 1987 காலப்பகுதியில் மொன்றியலோடு சேர்த்து கனடாவின் ஏனைய நகரங்களிலிருந்த தமிழ்ச் சமூக நிலை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதே- யெனினும், இக் கட்டுரையில் அது குறைவாகவே சொல்லப் பட்டுள்ளது. மேலும் இரண்டாம், மூன்றாம் காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடின் நான்காவது காலப்பகுதியில் தாய்நாட்டின் அரசியல் தாக்கம் குறைந்திருப்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அரசியல் காரணங்களால் புலம்பெயர்ந்த எந்த ஒரு சமூகத்திலும் இத்தகைய ஏற்ற இறக்கம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதேயாகும்.

1983க்கு முன்பு இருந்த சமூக அடித்தளம்

கனடாவில் 1983க்கு முன்பு ஈழத்தமிழரின் சமூக அடித்தளம் 'ஈழத்தமிழர்கள்' என்ற தனித்துவம் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையில் இருந்து வந்த தமிழர்கள் கனடாவின் குடிவரவாளர்களின் ஒரு சிறு பகுதியாகவே தம்மை அடையாளப்படுத்த முடிந்தது. பொதுநலவாய நாடுகளாக கனடாவும், இலங்கையும் இருந்தபடியால் 1983க்கு முன்னர் கனடாவுக்கு வருவதற்கான விலா அனுமதி பெறுவது இலங்கையர்களுக்குப் பெரும் சிரமமானதாக இருக்கவில்லை. எனவே மேற்படிப்பு படிப்பதற்காகவும், உயர்நிலைத் தொழில் புரியவென்றும் உயர் கல்வி கற்றவர்களாகவும், ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சியடைந்தவர்களுமாக இருந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் கனடாவிற்கும் வந்தார்கள். ரொறன்ரோ, கல்கரி, எட்மின்டன், வன்சுவர் ஆகிய ஆங்கில நகரங்களில் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். கலாசார, மத நம்பிக்கைகள் கொண்ட சமூகமாகவும், இலங்கை அரசியல் குறித்த பண்பாட்டு அடிப்படையில் வரும் தமிழ்ப் பற்றினைக் கொண்டவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்று அவர்களை வகைப்படுத்திச் சொல்ல முடியும். இமிகிரன்ட் என்ற குடிவரவுத் தகைநிலை கொண்டு வாழ்ந்த அவர்கள் மேட்டுக்குடி மக்களுக்கும் குணம்சம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதும் பொதுவானதொரு ஒப்பீட்டுக் கணிப்பு.

1983ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கல்வி அறிவில் குறைந்த ஆங்கிலப் புலமை இல்லாத, 'நாகரிகம்' குறைந்தவராயும் தாம் காணும் ஒரு பெரும்சூட்டம் இலங்கையிலிருந்து வர ஆரம்பித்ததைக் கண்டு மேட்டுக்குடி இமிகிரன்ட்ஸில் பெரும்பகுதியினர் மனம் கோணினர் என்றால் அதுவும் பொய்யல்ல.

1983 - 1987 காலப்பகுதியில் வந்தவர்களாலான சமூக அடித்தளம்

அகதிநிலை கோருபவர்களது கனடா வருகை 1983க்குப் பின்னரே குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஆரம்பித்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் தம் வாழ்வைத் ஸ்திர்ப்படுத்த முனைந்தவர்களே ஆரம்ப காலத்தில் அகதி என்ற பெயரில் கனடாவுக்கும் வந்தார்கள். இன்னும் சரியாகச் சொல்லப்போனால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்கனவே நிலைகொண்டிருந்த தமிழர்களே 'கண்டம் பெயர்ந்து' கனடா வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்படிக்க கனடா வந்தவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆர்வம் அகதி நிலை அந்தஸ்தின் ஊடாக கனடாவின் குடியரிமை பெற்றுத் தன் குடும்ப பொருளாதாரத்தை வளம் செழிக்க வைக்க வேண்டும் என்றிருந்ததாகத்தான் சொல்லப்பட முடியும். அவ்வாறு வந்தவர்கள் இன மோதல்களில் 'நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்' என்ற கூற்றும், அவர்கள் 'பொருளாதார அகதிகள்' எனக் கூறப்படுவதும் நன்கு விவாதிக்கத்தக்கது. எது எப்படியிருப்பினும் இக்காலப்பகுதிகளில் அகதியாக வந்த ஈழத்தமிழர்களில் அநேகமானோர் சொல்லும் அகதி நிலைக் கோரிக்கைக்கான 'கதை' ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியே இருக்கும். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அரசியல் வேலைகளில் ஈடுபட்டதால் ஸ்ரீலங்காவின் அரசாங்கம் தம்மைத் தேடுவதாகவும், தாம் மட்டும் எப்படியோ தப்பி, ஏஜன்ட் ஒருவருக்குப் பணம் கொடுத்து, அடைக்கலம் தேடிக் கனடா வந்தோம் என்று சொல்வதாகவே அவை இருக்கும். அதற்கான ஆதாரமாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்களிடம் இருந்து சாட்சிக் கடிதங்களை பெற்றுச் சமர்ப்பிப்பது வழக்கம்.

ஆரம்ப காலத்தில், அகதிநிலை கோரும் ஈழத்தமிழர்கள் மொன்றியல் நகருக்கே அதிக அளவில் வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தனர். ஒன்றாயிரமே மாநிலத்தோடு ஒப்பிடுகையில், கியூபெக் மாநில அரசாங்கம் அகதிக் கோரிக்கையாளரிடம் காட்டிய பரிவும், நெகிழ்வுத் தன்மையும் மட்டுமல்லாது அகதி அங்கீகரிப்பு விகிதம் கியூபெக்கில் அதிகமாக இருந்தமையும் ஈழத் தமிழர்கள் கியூபெக்கிற்கு அதிக அளவில் வந்து சேரக் காரணங்களாக இருந்தன. அப்படி அங்கு வந்து சேர்ந்த பின்னர்,

பிரெஞ்சு மொழி வன்மை இல்லாததால் அவர்கள் அங்கு பலத்த சிரமத்தை எதிர்நோக்கின்றெனினும் பிரெஞ்சு மொழி கற்றுக் கொள்வதில் அவர்கள் பெரும் அக்கறை காட்டவில்லை. அவர்களின் ஆங்கில மொழி அறிவும் சராசரிக்கும் குறைவானதாகவே இருந்ததால் ஏனைய மத்திய அரசு உதவிகள் பெறுவதில் மொழிப்பிரச்சனை அவர்களை வாட்டியது. அது மட்டுமல்லாது இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை குறித்த சரியான விளக்கம் குடிவரவு அதிகாரிகளிடம் இல்லாமையால் அகதி நிலை குறித்து விளக்கம் கொடுப்பதற்கும் ஆரம்ப கால அகதி முன்னோடிகள் பல கோணங்களிலும் திணற வேண்டி இருந்தது.

புதிய நிலம், புதிய பிரச்சனைகள். கூடவே தாயகத்திலிருந்து கேள்விப்படும் செய்திகளும் மனக் கலக்கத்தை தரும் அளவில் இருக்கும். இவற்றால் ஆரம்ப காலத் தமிழர் ஒற்றுமையாக ஒருவருக்கொருவர் உதவுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். தமக்குகென்று ஒரு அமைப்பை உருவாக்கவும் யோசித்தனர். விளைவு? ஒரு பூங்காவில் சந்தித்து கிரிக்கட் விளையாடிக் கொண்டிருந்த நண்பர்கள் 1982இலேயே ஒரு அமைப்பை உருவாக்கியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின் அதன் தொடர்ச்சியே ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம் என்ற பெயரில் கனடாவின் முதலாவது ஈழத் தலைநிலை பேணும் தமிழ் அமைப்பாக மாறியது. (அதற்கு முன்னர் கனடாவின் மற்ற மாநிலங்களில் ஓரிரு தமிழ் அமைப்புகள் இருந்ததாக சொல்லப்படக் கூடியும், அவை இமிகிரன்ட்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்ட பழைய குடிவரவாளர்களாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம்தான் சட்டரீதியான குடியியல் அந்தஸ்து இல்லாதநிலையில் இருந்த, கனடாவுக்கு அகதிகளாக வந்த ஈழத்தமிழர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அமைப்பு ஆகும்). காலப் போக்கில் யாப்பு எழுதி அங்கத்தவர்கள் சேர்க்கும் அளவுக்கு ஒன்றியம் தானாகவே விரிவடைந்தது. ஒன்று கூடிப் பேசுவதற்கும், தாயகச் செய்திகளைத் தம்மிடையே பரிமாறவதுமாக ஆரம்பித்த ஒன்றியத்தின் செயற்பாடுகள் பின்பு இலங்கையின் இனச் சண்டை குறித்த விழிப்புணர்வைக் களையர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதிலும், கனடாவின் மத்திய, மாநில அரசியல்வாதிகளோடு தொடர்புகளைப் பேணி ஈழத்தமிழர் நிலை குறித்த பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்வதிலும் மிகப் பெரும் பங்காற்றத் தொடங்கியது. அக்காலப் பகுதியில் மொன்றியல் வாழ் தமிழர்களுக்கு ஒரு தூதரகம் போல கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம் இருந்து வந்தது என்பது ஒரு மிகையான கூற்று அல்ல. கனடிய அரசின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள், கனடிய ஆங்கில பிரெஞ்சு ஊடகத் துறையினர் ஆகியோர் ஒன்றியத்தினையே அக்கால கட்டத்தில் நம்பகமான ஈழத்தமிழர் அமைப்பாகக் கருதி வந்தனர். இந் நம்பகத்தன்மை 1987வரை நன்கு நீடித்திருந்தது என்றே சொல்லவேண்டும்.

இணைய வசதிகளோ, 24 மணிநேர ஒலி ஒளிபரப்பு வசதிகளோ கருக்கட்டாத அந்த நேரத்தில் தாயகத்திலிருந்து நடுநிலையான, இயக்க சார்பற்ற செய்திகளை நம்பகமாகச் தெரிந்துகொள்ள ஒன்றியத்தின் செய்திச் சேவையையே தமிழ் மக்கள் தினமும் கேட்பார்கள். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தினசரி இரண்டு தனித்தனி செய்தி வாசிப்புக்கள் தமிழ் மக்களுக்காகவும், ஏனைய மக்களுக்காகவும் ஒன்றியத்தால் தரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அப்படிச் செய்திகளை வழங்க அக்காலகட்டத்தில் கையாளப்பட்ட தொழில்நுட்பம் மிக எளிதானது. ஒரு ஆன்ஸரிங் மெஷினில் இரண்டு நிமிடங்கள் அளவில் நாள்தோறும் செய்திகள் வாசிக்கப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்படும். ஒன்றியத்தின் செய்திச் சேவைக்கான தொலைபேசியுடன் அந்த ஆன்ஸரிங் மெஷின் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். செய்தி கேட்க விரும்புவவர் ஒன்றிய செய்திச் சேவைக்கு டயல் செய்ததும் ஆன்ஸரிங் மெஷின் இயங்கி செய்திகளை அவருக்கு பிரத்தியேகமாக தொலைபேசி ஊடாகத் தெரிவிக்கும். இதிலிருந்த பிரச்சனை என்னவென்றால் டயல் செய்த ஒருவருக்கு இணைப்பு கிடைத்தால், அவர் மட்டும்தான் ஆன்ஸரிங் மெஷின் செய்தியைக் கேட்க முடியும்.

விடா முயற்சியுடன் டயல் செய்தால் மட்டுமே இணைப்புக் கிடைப்பது சாத்தியம். ஒன்றியத்தின் செய்திகளை கேட்டாலே போதும் என்று முயற்சியில் இடைவிடாது டயல் செய்து கொண்டிருப்பது அப்போது நாளாந்தம் தமிழர் விடுகளில் காணக்கிடைக்கும் காட்சி. (அக் காலத்தில் தமிழீழ தகவல் நடுவத்தின் தொலைபேசிச் செய்திச் சேவையும் பிரபலமாக இருந்த மற்றொரு நம்பகமான செய்திச் சேவை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது.) இச் செய்திச் சேவைகள்தான் அப்போது எண்ணிக்கையால் வளர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழர்களை ஒன்றாக்கி இணைக்கும் பாலமாக விளங்கின.

ஆரம்பகால அகதி முன்னோடிகளின் சமூக ஒன்று கூடலைப் பொறுத்தவரை கோயில்களும் மிகப்பெரும் தொண்டாற்றின. மொன்றியலில் வட இந்தியர்கள் நடத்தி வந்த சக்தி கோயில்தான் ஆரம்ப காலத்தில் அனைத்து ஈழத்தமிழ் இந்துக்கள் கூடும் இடமாக அமைந்திருந்தது. அந்த சக்தி கோயில் வட இந்தியர்களின் நிர்வாகத்தில் இருந்தபோதும், ஈழத்தமிழர்கள் கூடும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் சைவ சமய முறைப்படி பூஜைகள் நடத்தப்பட்டு, இரவு பிரசாதமும் தரப்படும். அதுமட்டுமல்லாது, இந்துக்கள் சமய பேதமின்றி கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களுக்கும் பெருமளவில் சென்று வழிபடுவர். ஈழத்தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது சமய அனுஷ்டானங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பற்பல தேவாலயங்கள் மொன்றியலில் நிறைந்தே இருந்தன. மேலும் ஆரம்பகாலத்தில் கிறிஸ்தவ பூசைகள் தமிழிலும் சிலரால் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஈழத்தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் மட்டும் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க அளவில் குறைவாகவே இருந்தார்கள்.

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சிகள் கூட இக்காலத்திலேயே கனடாவில் ஆரம்பமாகி விட்டன. அவ்வகையில் கனடாவில் வெளி வந்த முதல் தமிழ் சஞ்சிகை 'தமிழ் எழில்' ஆகும். கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியத்தின் வெளியீடாக அது 1984ல் வெளிவந்தது. தமிழார்வம் கொண்டவர்களின் பங்களிப்பின், கையெழுத்தில் மூலப் பிரதி எழுதப்பட்டு, போட்டோ கொப்பி உதவியால் பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டு தமிழ் எழிலின் ஆரம்ப இதழ்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன. கையெழுத்திலிருந்து தட்டச்சு செய்யப்பட்டும், பின்பு கணினி முறையில் அச்சமைக்கப்பட்டதும் கூட இந்தக் காலப்பகுதியிலேயே நடந்தது. இக்காலகட்டத்தில் வேறு தமிழிலக்கிய பதிவுகள் மற்றைய மாநிலங்களில் முகிழ்த்திருந்தாலும் புலம்பெயர்ந்தோர் அலை கனடாவில் வெளிக் கொணர்ந்த முதலாவது இலக்கிய வெளியீடு தமிழ் எழில் என்பது பதியப்பட வேண்டிய தகவல்.

கலை வளர்ச்சிக்காக மேடை நிகழ்ச்சிகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. தமிழ்நாட்டு தமிழர்கள் மொன்றியலில் சிறிய அளவில் நடத்திவந்த பொங்கல் விழா பின்னர் ஈழத்தமிழர்களால் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்துப் பொங்கல் விழாக்களை தமிழகத் தமிழர்களோடு, ஈழத்தமிழரின் சைவ மகா சபையும், ஒன்றியமும் இணைந்து ஒற்றுமையாக நடத்துவர். அதேபோல தமிழ் புத்தாண்டு விழாவை ஒன்றியம் தனது முத்திரை நிகழ்வாக ஆண்டுதோறும் நடத்தும்.

அக்காலத்தில் சமூகப் பணிகளில் பலரும் ஈடுபட்டிருந்தபோதும் அப்பணிகள் அனைத்தும் வருமான நோக்கமின்றித் தொண்டுமீயம் செய்யும் அங்கத்தவர்களாலேயே நடத்தப்பட்டன. கியூபெக் அரசு வழங்கிய நிதியுதவிகளைப் பெறுவதற்கு ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம் பெரு விருப்பு கொள்ளாததாக இருந்தது. இதனால் கியூபெக் அரசு நிதியுதவிகளை பெற்று இயங்கும் எண்ணத்துடன் கிறிஸ்தவ பின்னணியைக் கொண்ட சிலர் 1984க் காலப்பகுதியில் இரண்டாவது அமைப்பு ஒன்றை மொன்றியலில் உருவாக்கினர். தமிழர் ஒளி என்ற பெயருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த அமைப்பு முற்று முழுதாக அரசு நிதியுதவி பெற்று இயங்குவதில் சிறப்புக்

கவனம் எடுத்தது. ஒரு தனியார் நிறுவனம் போல கட்டமைப்புடன் இயங்கிய தமிழர் ஒளி அமைப்பு பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களை சிறப்பாக நடத்தியது. அரசு உதவிகளை பெற்று, சமூகத் தொண்டர்களைப் பதிவு செய்து, அவர்களை சமூக சேவையில் ஈடுபட வைத்து அவர்களுக்கு கூடுதல் சமூக உதவித் தொகையை பெற்றுக் கொடுப்பதிலும் தமிழர் ஒளி சிரத்தை எடுத்து இயங்க ஆரம்பித்தது. சமூக உதவிப் பண அதிகரிப்பு கிடைக்குமென்ற காரணத்திற்காகவே புதிதாக வந்த அகதித் தமிழர்கள் தமிழர் ஒளியை நாடுவது வழக்கம். மேலும் அக்காலத்தில் கனடாவில் மிகப்பெரிய தமிழ் நூலகமாக அமைந்ததோர் நூலகமும் தமிழர் ஒளி அமைப்பால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. மேலும் அரைமணி நேர தமிழ் வானொலிச் சேவை ஒன்றையும், 'தமிழ் ஒளி', 'இளங்கீற்று' என்ற பெயர்களில் சஞ்சிகைகளையும் ஆரம்ப கால தமிழர் ஒளி நடத்தியது. வேடிக்கை என்னவென்றால் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியமும், தமிழர் ஒளி அமைப்பும் தமிழ் அகதிகளுக்கான இலாப நோக்கற்ற சேவை என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தாலும் இரு அமைப்புகளுக்கிடையேயும் ஒரு பணிப்போர் மனப்பாங்கு அக்காலத்தில் இருந்து வந்ததையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டும்.

புதிய வாழ்க்கையில் எப்படியும் முன்னேற வேண்டும் என்ற வெறி கொண்ட சமூகமாக தமிழ்ச் சமூகம் வேர்விடத் தொடங்கிய காலமாக 1983 - 1987 வரையிலான காலப்பகுதி இருந்தது. உணவகங்களில் கோப்பை கழுவுதல், தொழிற்சாலைகளில் எடுபிடி, கூலி வேலை செய்தல் என இளைஞர்கள் பண வருவாய் கருதி பலதரப்பட்ட வேலைகளையும் செய்து வந்தார்கள். இளைஞர்களில் பலர் இரண்டு வேலைகள் சாதாரணமாகச் செய்வார்கள். இன்னும் சிலர் முன்று இடங்களில் வேலை செய்ததும் உண்டு. சமூகநல உதவித்தொகைப் பணம் எடுத்துக் கொண்டே, திருட்டுத்தனமாக 'பதியாமல்' வேலை செய்வதும் அப்போது வாடிக்கையாக இருந்தது. கிரேக்க, இத்தாலிய உணவு நிலையங்களில் வேலை செய்பவர்கள் அங்கு பதியாமல் வேலை செய்யுமாறு முதலாளிகளாலேயே ஊக்கப்படுத்தப்பட்டார்கள். இளைஞர்கள் தங்கள் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை வேலைத்தலங்களிலேயே கழிக்க வேண்டி இருந்தது. தரப்படுத்தலால் பாதிக்கப்பட்டோம் என அரசியல் கோஷம் இட்டாலும், கல்வி நிலையங்களையோ அல்லது பல்கலைக் கழகங்களையோ நாடிச் சேரவோ படிக்கவோ முடியாதவாறு அவர்களது பொருளாதார தேவைகள் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து முட்டுக்கட்டையாகவே இருந்து வந்தன. சோகம் என்னவென்றால், கடுமையாக உழைத்துச் சம்பாதித்த பணம்கூட அவர்களது சுகபோக வாழ்க்கைக்கு செலவு செய்யப்படவில்லை. பெரும்பான்மையோர் தாம் சேர்த்த பணத்தை தன் நெருங்கிய சொந்தங்களை கனடாவுக்கு திருட்டுத்தனமாக 'சுப்பிடுவதற்காகவே' செலவு செய்தார்கள். அப்பணம் பயண ஏஜன்டுகளுக்கு போகும். பயணம் சறுக்கினால் வீணாகவும் போகும்.

'புளு கொலர் வேர்க்' என்று அழைக்கப்படும் உடலுழைப்பு வேலைகளைச் செய்யும் சுறுசுறுப்பான தொழிலாளர்களாக தமிழர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு வந்தாலும், 1987வரை பெருந்தொகையான அகதிகள் தற்காலிக வேலை அனுமதிப் பத்திரம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அகதி நிலை கோரும் அவர்களின் விண்ணப்பங்களின் நிலை - விசாரணைகளின் பின்னரும் கூட - கிணற்றில் போட்ட கல் போல இருந்தது. அரசாங்கத்திடமிருந்து எந்தவித பதிலும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் இன்றும் இருப்பதுபோல ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மையே அக்காலகட்டத்தில் இங்கும் இருந்தது. அகதியாக அங்கீகரிக்கப்படாது நாடு கடத்தப்படக்கூடும் என்ற பயம் அனைவர் மனதிலும்

பரவலாகவே இருந்து வந்தது. அதனால் இலங்கை அரசாங்கமும் இராணுவமும் கொடுமையானவை என்ற தகவலும், அகதிகள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டால் அவர்களுக்கு உயிராபத்து காத்திருக்கின்றது என்ற செய்தியும் கனடா அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதில் இயக்க அரசியலுக்கும் மேலாக அனைத்துத் தமிழ்தரப்பும் முதன்மையாக ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். உதாரணத்திற்கு 1987இல் வல்வெட்டித்துறை தாக்குதலுக்கு உள்ளான காலகட்டத்தில் ஒன்றியமும் சேர்ந்து ஒட்டாவாவில் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்திற்கு அதுவரை தமிழர் வரலாறு காணாத அளவுக்கு தாமகவே பெரும் திரளாகத் திரண்டு வந்து ஒட்டாவா நாடாளுமன்றத்தின் முன் கூடினர். 'இலங்கையில் போரை உடனே நிறுத்துவதற்கு ஒட்டாவா ஆவன செய்வோம்', 'கனடிய அரசு எல்லோரையும் அகதிகளாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்' என்ற கோரிக்கைகளை ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. ஒட்டாவா நகரில் கூடி நாடாளுமன்றத்திற்கு ஊர்வலமாக நடந்து செல்லும்போது வழியில் இருந்த இந்திய தூதரகத்தின் முன்னாலும் ஊர்வலத்தினர் நின்று பலத்த கோஷங்களை எழுப்பினர். இந்தியாவை உடனடியாக இலங்கைப் பிரச்சனையுள் தலையிடுமாறும், தமிழர்களைக் காப்பாற்றக் கோரியும் இந்தியத் தூதரகத்தின் முன் இயக்க வேறுபாடுகள் இன்றி ஒரே குரலில் அனைவராலும் கோஷங்கள் எழுப்பப்பட்டன. பின்பு நாடாளுமன்ற கட்டிடத்தின் முன்றலில் தமிழ் மக்களிடம் பேசிய கனடாவின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதி ஒருவர் 'விரைவில் இந்தியா தலையிடும்' என்பதைச் சூசகமாக தெரிவித்தபோது கூடியிருந்தவர்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் வாணைப் பிளந்தது.

அதன்பின் இலங்கையில் ஈழ அரசியல் ஒரு திருப்பத்தை கண்டது. ராஜீவ்-ஜேஆர் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. ஈழத்தமிழ்ப் போராளிகள் இந்தியாவின் ஏற்பாட்டுக்கிணைய ஆயுத ஒப்படைப்புகளைச் செய்தனர். அந்தச் சமாதான ஒப்பந்தம் இலங்கைப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டதுபோன்ற தோற்றத்தை கனடாவிலும் ஏற்படுத்தியது. 'நாட்டில் பிரச்சனை தீர்ந்தால் அகதி நிலை கோரியவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி விடுவார்களோ' என்ற பீதியும், 'நாட்டில் சண்டை இல்லாவிடின் கனடாவுக்கு அகதியாக வரமுடியாது' என்ற கவலையும் அப்போது பலரிடம் ஏற்பட்டதை இப்போது நாம் மறைக்கக் கூடாது.

அதே 1987இல் கனடா அகதிகள் வாழ்வில் ஒரு பெரும் திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. அப்போதிருந்த கன்ஸுவேர்டிஸ் கட்சி அரசு அகதி அந்தஸ்து கோருபவர்களுக்கான ஒரு புதிய திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அத் திட்டத்திலிருந்த 'Fast Track System' என்று அழைக்கப்பட்ட அகதி தீர்மானிப்பு விரைபாதை முறைமை, அகதிநிலை கோரி மனுச் செய்தும் பதிலேதும் இல்லாமல் காத்திருந்தவர்களின் வழக்குகள் விரைவாக விசாரிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புகள் கிடைக்க வைக்க வழி செய்தது. விளைவாக, விரைபாதை முறைமை (Fast Track System) முறையில் விசாரணைக்குச் சென்று அகதிநிலை அந்தஸ்து கோரிய ஈழத்தமிழர்களுக்கு அதிக குறுக்கு விசாரணைகள் இல்லாமல் சாதகமான தீர்ப்புக்கள் உடனடியான வழங்கப்பட்டன. கியூபெக்கில் குவிந்து கிடந்த ஏராளமான ஈழத்தமிழர் கைகளில் குடியேற்றவாசி எனப்படும் லான்டட் இமிகிரன்ட் பத்திரங்கள் தவழ ஆரம்பித்தன. வருடக்கணக்காக தமக்கு என்ன நடக்குமோ என்ற கவலையில் இருந்த பெருந் தொகையான ஈழத்தமிழர்கள் ஓரிரு மாத கால இடைவெளிக்குள் நிரந்தர வதிவுரிமை பெற்றவர்களாக மாறிவிட்டனர்.

இப்படியாக வதிவுரிமைக்கான அங்கீகாரம் கையில் கிடைத்ததும், அதுவரை தாம் தங்கியிருந்த மொன்றியலில் இருந்து ரொறன்ரோவுக்கு வேக வேகமாக ஈழத்தமிழர்கள் இடம்

பெயர்ந்தும் கொண்டனர். சடுதியாக கியூபெக்கில் இருந்த தமிழர்களின் தொகை குறைந்தது. ஒன்றாறியோவில் தமிழர்கள் தொகை வெகு வேகமாக அதிகரித்தது. ரொறன்ரோவின் வெலெஸ்லி பார்லிமென்ட் பகுதி குட்டி யாழ்ப்பாணமாக மாறிக் காட்சியளிக்கத் தொடங்கியது. சமூக இயக்கம் புதிய பாதைக்குத் தயாரானது.

அரசியல் இல்லாத சமூக இயக்கம் இருக்க முடியாது. 1983 - 1987 வரையிலான காலப்பகுதியை கவனித்து நோக்கினால், ஈழத்தமிழ் அகதிகளிடையே தஞ்சம் கோரிவந்த கனடாவின் பாராளமன்ற அரசியல் தந்த தாக்கத்தை விட, ஈழப்போராட்ட அரசியல் தந்த தாக்கமே அதிகமாக இருந்தது. மேலும் தமிழ் ஈழம் பற்றிய ஆத்மார்த்தமான பிரக்கை அன்று ஈழத் தமிழர்களிடம் மிகுந்திருந்தது. தனிநாட்டை எப்படி அடைவது என்ற விவாதங்களும், எந்தப் போராளி இயக்கம் வெற்றிகரமாக தமிழீழத்தை பெற்றுத் தரும் என்ற விவாதங்களும், பலதரப்பட்ட படிநிலைகளில் செய்யப்பட்டுவந்த நேரம் அது. எந்த தனியொரு இயக்கமும் பெரும் ஆளுமை செலுத்த முடியாதவாறு இயக்கங்கள் அனைத்தும் தத்தம் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்திய நேரமாகவும் அது இருந்தது. இக் காலப்பகுதியில்-தான் இலங்கையில் இருந்த போராளி இயக்கங்கள் அனைத்துமே தத்தமது இயக்கப் பிரசாரங்களை தாம் நியமித்த கனடிய முகவர்களுடாக கனடாவிலும் செய்ய ஆரம்பித்திருந்தனர். இயக்கங்களுக்கான ஆதரவுப் பிரச்சாரங்கள் அவற்றின் முகவர்களின் தலைமையில் வரும் செயற்பாடுகளுடனும், தொலைபேசி செய்திச் சேவைகளுடாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அனைத்து இயக்கங்களுக்கும் ஆதவு தேடி நிதி சேகரிப்பு இங்கும் நடத்தப்பட்டது. பிரச்சாரப் பிரசுரங்கள் இலவசமாகவே அல்லது சிறு தொகைக்கோ விற்பனை செய்யப்பட்டன. இக் காலகட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செல்வாக்கு கனடாவில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இருந்ததேயாயினும், பின்பு அச் செல்வாக்கு சிறிது சிறிதாக குறைந்து ஒரு கட்டத்தில் காணாமல் போயிற்று.

1987 - 2009 காலப்பகுதியில் உருவான சமூக அடித்தளம்.

தமிழ் கனடியர்கள் என்று சொல்லப்படும் பெருமிதமும், வீராப்பும் உருவாகிய காலகட்டம் இது. இதற்கு முந்திய காலகட்டத்தில் இருந்த நிச்சயமற்ற தன்மை மறைந்து போய், தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடம் 'நாம் தமிழ்க் கனடியர்' என்ற உறுதியான நம்பிக்கை இக் காலகட்டத்தில்தான் கிளைவிட ஆரம்பித்தது. நிரந்தர வதிவுரிமை பெற்றவர்கள் இக் காலகட்டத்தில்தான் கனடியக் குடியரிமை பெற்றவர்களாக பெருமளவில் மாறிக் கொண்டனர். அதுமட்டுமல்லாமல் குடும்ப இணைப்பு மூலம் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் கனடா வந்து, அவர்களுள் மெதுவாக கனடியப் பிரஜைகளாக மாற ஆரம்பித்தார்கள். ஸ்பொன்ஸர் முறையில் ஏராளமானோரும், ஏஜன்டுகள் மூலம் இன்னும் ஏராளமானோரும் கனடாவுள் நுழைந்து கனடியப் பிரஜைகளாயினர். சுருக்கமாகச் சொன்னால் தமிழர் எண்ணிக்கை இக்காலகட்டத்தில் கனடாவில் மிகவேகமாக அதிகரித்தது.

இக்காலகட்டத்தில் அகதி அந்தஸ்து கோரி வருபவர்கள் முன்புபோல இல்லாமல் ஒன்றாறியோவில் நேரடியாகவே அதிக அளவில் கோர ஆரம்பித்தனர். இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக வருபவர்களில் ஏராளமானோர் ஆயுதப் போராட்டத்தால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இயக்கங்களை விட்டு விலகியவர்களும் கனடா வர ஆரம்பித்தனர். 1987களுக்குப் பின்னர் அண்டை நாட்டின் பிரசன்னம் ஏராளமான அகதிகளை உருவாக்கி அனுப்பியது. அதன் பின், அரசியல் மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தம் உடைந்து, அகதிகள் வருகை தொடர்ந்தும் அதிகரித்தது. அந்திய நாட்டுப் படையால் பிரச்சனை, சொந்த நாட்டின்

இராணுவத்தால் பிரச்சனை, முன்னணி இயக்கத்தால் பிரச்சனை என்று அகதி அந்தஸ்து கோர பலதரப்பட்ட காரணங்கள் சொல்லப்பட்ட காலப்பகுதி இது. எது எப்படியிருப்பினும் இலங்கையில் உள்நாட்டுச் சண்டை குறித்த இறுக்கமான புரிந்துணர்வு கனடிய அரசாங்கத்திற்கு இருந்தபடியால் அகதிநிலை அந்தஸ்த்து பெறுவது தமிழ் அகதிகளுக்கு சிரமமான காரியமாக இருக்கவில்லை.

இதே நேரத்தில் குடும்ப வாழ்க்கை முன்னெடுப்புக்களும் பணப்புழக்கமும் தமிழர்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தியது. வாடகை வீடு வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த வீடு வாங்குதலும், பிரம்மச்சாரிகளாக இருந்தவர்கள் குடும்பமாக மாறுவதிலும் இக்காலப் பகுதியில் பெரு முனைப்புக் காட்ட ஆரம்பித்தனர். வெலஸ்லி பார்லிமென்ட் பகுதியிலிருந்து ரொறன்ரோவின் வேறு வேறு பகுதிகளுக்கும் குறிப்பாக ஸ்காபரோ, மிஸிஸாகா, ப்ராம்டன் பகுதிகளுக்கு தமிழர்கள் குடியிருப்பாளர்களாக மாறிச் செல்வது ஆரம்பமாகித் தொடர்ந்தது. தமிழர்களை மையப்படுத்தி தமிழர்களின் தொழில் முயற்சிகள் முளைக்க ஆரம்பித்ததும் இக்காலப் பகுதியில்தான்.

87க்குப்பின் கனேடியர்களாக மாறியவர்கள் பலரே தொழில் முயற்சிகளிலும், சமூக சேவைகளிலும் முன் நின்றனர். பத்திரிகைகள், 24 மணிநேர வானொலிகள், வர்த்தகக் கையேடுகள் என இன்று நாம் காணும் பற்பல முயற்சிகள் இக்காலகட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டவையேயாகும். ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஒரே விதமான வியாபாரங்கள் ஒரே பாவனையாளரை குறிவைத்துப் போட்டி மனப்பான்மையுடன் உருவானதையும் இக்காலகட்டத்தில் நன்கு காணக்கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் மக்கள் பிற சமூகங்களோடு இணையத் தேவையில்லாத அளவிற்கு "தமிழ் மூலம் சேவை", "தமிழர் நிர்வாகத்தின் கீழ்" என்ற அடைமொழிகளோடு பல தரப்பட்ட வியாபார முயற்சிகளும் தமிழர்களால் தமிழர்களுக்காக உருவாகின. அதி-கரித்து வந்த பக்தித் தேவையை நிவர்த்திக்க பல்வேறு கோயில்களும் உருவாகின. தென்னிந்தியாவின் திரைப்பட வர்த்தகம் கனடாவை தனது தங்கச் சுரங்கமாகப் பார்க்க ஆரம்பித்ததும் இக்காலப் பகுதியிலேயாகும்.

அரசியல் அத்திவாரமும் அப்படியே ஒரு புதிய பரிமாணத்தை எட்டியது. இலங்கையின் ஆயுதப் போராட்ட வடிவத்தின் அரசியல் சூத்திரம் இங்கும் மறுபிரதியீடு செய்யப்பட்டது. அண்டைநாட்டுப் படை இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியதைத் தொடர்ந்து, பிரதான இயக்கம் தவிர்த்த ஏனைய இயக்கங்கள் கனடாவில் தமது நடவடிக்கைகளை மௌனித்துக் கொண்டன. வன்னியில் இருந்து ஒப்புதல் கிடைக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே இங்குள்ள தமிழ் சமூக நீரோட்டத்தை தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக விளங்கும் சமூக அங்கீகாரமும் சமூகத்தாலேயே ஏற்கப்பட்டிருந்தது. தனிப்பட்ட வியாபார முயற்சிகளுங்கூட இந்த அரசியல் சூத்திரத்திலிருந்து விதி விலக்குப் பெற முடியவில்லை.

ஒற்றைச் சமூக அமைப்பே சமூக இயக்கத்தை வெளிப்படையாக நிர்வாகித்து வந்தது. அதற்கு மாற்றான கருத்தியல்களும் செயல்பாடுகளும் ஆங்காங்கே பிரச்சன்னமானாலும், அவற்றால் வெற்றிகரமான சமூக சக்திகளாக மாறமுடியாத நிலையில் சமூகமும் தன்னை வெளிப்படையாக வைத்திருந்தது. அதனால் கனடாவின் தமிழ் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்ட சாதகங்களும் கூடவே பாதகங்களும், தாய் நாட்டின் போராட்டக் களத்தில் ஏற்பட்ட உயர்ச்சிகளும், கூடவே தாழ்வுகளும் கூட விவாதங்களுக்கும், சமூக ஆராய்ச்சிக்கும் உகந்த விடயங்களாகும்.

2009க்கு பின்பு வந்த சமூக அடித்தளம்.

இவ் அடித்தளக்காலம் இக்கட்டுரை வெளியாகும் சமகாலம்.

2009 மே 18ந் தேதி இலங்கைச் சரித்திரத்தில் மட்டுமல்லாமல், கனடாவின் தமிழ்ச் சமூக நீரோட்டத்தின் போக்கிலும் நம்ப முடியாதவாறான திருப்பத்தைக் தந்தது. இலங்கையில் போரும் அது சார்ந்த சகல பொறிமுறைகளும் நினைக்க முடியாத வேகத்தில் உறை நிலைக்கு வந்து கொண்டன. தம் எல்லைகள் குறுக்கப்பட்டுவிட்டதை புரிந்து கொண்டு பலரும் வேறு வழியில் காரியமாற்றும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுவிட்டனர். மெதுவாக கனடாத் தமிழர்களிடையேயும் முன்பு எப்போதும் இல்லாத புதிய போக்கு தலையெடுக்கிறது.

1983 - 1987 காலப்பகுதியில் இங்கு தமிழ் ஈழம் என்ற தனிநாடு குறித்த அக்கறையும் முன்னெடுப்புக்களும் நன்கு செய்யப்பட்டு வந்தன. மக்கள் இயக்க சார்பாக பிரிந்திருந்தாலும் தமிழ்ஈழம் என்ற கருத்தியலில் அனைவரும் ஒன்றுபட்டே இயங்கி வந்தனர். பின்னர் வந்த 1987 - 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனிநாடு குறித்த அக்கறைக்கு மேலாக தனியொரு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியே தமிழ்மக்கள் தனிநாடு அடைய ஒரேவழி என்ற அக்கறையும் முன்னெடுப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் 2009க்கு பின் வந்துள்ள அடித்தளத்தில் ஏக பிரதிநிதித்துவம் உடைந்து, ஏகப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏகப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம்கூட ஜனநாயக வழிக்கான திறவுகோல் என்று சொல்வதற்கு ஏற்றவகையான போக்கு இல்லை. இது இக்கட்டுரை பிரசுரமாகும் காலப்பகுதியில் உள்ள நிலைமையேயாகும். காலப்போக்கில் இந்நிலை மாறுவும் கூடும். சமூக அமைப்புகளின் பார்வைகள் கூட ஈழ அரசியலில் இருந்து கனடாவின் அரசியலைக் குறித்த ஆர்வமாக மாறி இருப்பதும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வாறும் முன்னெப்போதும் காணப்படாத புதிய போக்காகும். அதற்கு இரண்டாம் தலைமுறையின் வளர்ச்சியும் பெரும் காரணமாகும்.

அவனால் சஞ்சிகைகளைத் தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை. சஞ்சிகையை மேசை மீது திருப்பிப் போடுகிறான். பெருமூச்சு. யோசிக்கிறான். இங்கு இப்படி... அங்கு என்னதான் நடக்கிறது?

தமிழ் என்ற அடையாளம் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகிறது. இளைஞர்கள் திசை மாறிப் போகிறார்கள். குடியேற்றங்கள் அரசு உதவியுடன் நடத்தப்படுகின்றன. எல்லைகள் திட்டமிட்டு மாற்றப்படுகின்றன. வாய்ப்புக்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. சொந்த அடையாளங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. சொந்தமற்றிருந்த அடையாளங்கள் பதிக்கப்படுகின்றன.

கடைசியில் தன் எதிரிக்குத்தான் முற்று முழுதான ஒரு 'தனிநாடு' கிடைத்திருக்கிறது. தனக்கல்ல என்ற கசப்பான உண்மை மனதில் உறைக்கிறது. ஒவ்வொரு இராணுவ முகாமும் ஒவ்வொரு சிங்களக் குக்கிராமமாக இனி மாறும். 'அவங்களின்ரை இரண்டாம் தலைமுறையும் எங்கட மண்ணில்தான் பிறக்கும்.' பிறகு? கோண்டாவிலில் பிறக்கப் போகின்ற சிங்களக் குழந்தை கோண்டாவிலானோ அல்லது சிங்களவனோ?

தமிழர்கள் தமக்கு என்று அங்கு ஒரு தனிநாடு கேட்பதற்கான காரணங்கள் அனைத்தும் இப்போதுதான் அங்கு வெளிப்படையாகத் தெரிவதை உணர்கிறான். ஆனால் கேட்க முடியாது. நம் கைகளில் இருந்த நம் இறைமை அங்கு கைநழுவிப் போய்விட்டது.

இனி என்னதான் செய்ய வேண்டும்? மீண்டும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்கிறான்.

தனிநாடு கேட்டுப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதால்தான் அங்கு வாழ முடியவில்லை என்ற கேள் நடத்திக் கனடாவில் அகதியாகி லான்ட் இமிகிரன்ட் ஆகி சிட்டிலன் ஆகி வாழ்ந்து வருபவன்தானே இவன். பெருமூச்சென்ன.. மூச்சையே இங்குதானே விடவேண்டும். அதுவரை....●

தமிழ் இளைஞர்கள் கல்வியில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டுவதை அவர்களின் பல்கலைக்கழக மற்றும் கல்லூரிப் பிரவேசப் புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. தமிழரின் முக்கிய சொத்தாக கல்வி கருதப்படுவதால் - பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை கஸ்டப்படுத்தி படிப்பிக்கின்றார்கள்.

'வாசகன்' ரட்ணதுரை

கனடாவில் தமிழர்
Tamilis in Canada
1983-2013

பதினைந்து வருடங்கள்: அசைமீட்பு

நான் கனடா வருவதற்கு முன்னதாக.. அப்போது கனடா வருவோம் என்று கனவிலும் நினைத்திராத ஒரு நேரம்.. யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகையில் நான் எழுதிய ஒரு துணுக்கு ஒட்டகக்குட்டி: அம்மா ஏன் எங்கள் கால்கள் இவ்வளவு உயரமாக இருக்கின்றன? தாய் ஒட்டகம்: மகனே அது நாங்கள் பாலைவன மணலில் விரைவாக ஓடுவதற்காக.. ஒட்டகக்குட்டி: அப்படியென்றால் எங்கள் கண் இமைகள் ஏன் இப்படி பெரிதாக விகாரமாக உள்ளன? தாய் ஒட்டகம்: அது பாலைவன மண் புயல் வரும்போது கண்கள் பாதிக்காதிருக்க. ஒட்டகக்குட்டி: எங்கள் முதுகில் ஏன் இப்படியொரு அழகான மேடு? தாய் ஒட்டகம்: அது நாங்கள் பாலைவனத்தில் பல நாட்கள் பயணம் செய்யும்போது தண்ணீர் தாகம் எடுக்காமல் இருப்பதற்காக. ஒட்டகக்குட்டி: ஓ! அப்படியென்றால் நாங்கள் பாலைவனத்திற்காக கடவுளால் விசேடமாகப் படைக்கப்பட்டவர்களா? தாய் ஒட்டகம்: ஆமாம் மகனே! ஒட்டகக்குட்டி: அப்படியென்றால் நாங்கள் ஏன்மா இந்த கனடாவில் உள்ள ரொறன்ரோ மிருகக்காட்சிச்சாலையில் இருக்கிறோம்?..

நான் கனடா வருவதற்கு முன்னர் கொழும்பில் சில காலம் இருந்துவிட்டு வந்திருந்தேன். அப்போது கனடாவிலிருந்து வந்திருந்த ஒரு குடும்பத்தினர் எங்களுடன் தங்கியிருந்தனர். அவர்களை நான் கூட்டிக்கொண்டு கொழும்பில் வெளியில் சென்றேன்.

கொழும்பில் நான் எங்கு சென்றாலும் எனது 5 வயது மகனைக் கூட்டிக் கொண்டுதான் வெளியில் போவது வழக்கம். அப்போதுதான் பொலிசாரிடமிருந்தும் இராணுவத்தினரிடமிருந்தும் தப்பமுடியும்.

அந்த வகையில் அன்றும் எனது மகனும் வந்திருந்தார். அப்போது அந்த கனடாவிலிருந்து வந்த குடும்பத்தினரில் ஒரு சிறுவனும் இருந்தான். அந்தச் சிறுவன் தமிழில் நன்றாகக் கதைப்பான். அதைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. தாங்கள் கனடாவில் - வீட்டில் தமிழில்தான் கதைப்பதாக அந்தக் குடும்பத்தினர் தெரிவித்தனர்.

கொழும்பு காலி வீதியில் தெகிவளைச் சந்தியில் அவர்களுடன் சென்றபோது அந்தச் சிறுவன் தமிழில் கதைத்தான். அப்போது எனது மகன் அனைப் பார்த்து 'ஐயோ தமிழில் உரத்துக் கதைக்கவேண்டாம். இங்கிலீசில் கதையும்' என்றான்.

அப்போது அந்தச் சிறுவன் தனது தந்தையை ஒரு பார்வை பார்த்தான். அவனின் தந்தையும் 'ஓம் தமிழில் கதைக்க வேண்டாம்' என்று கூறினார். உடனே அந்தச் சிறுவன் 'நீங்கள் தானே கனடாவில் எப்ப பார்த்தாலும் 'வீட்டில் தமிழில் கதைக்க வேண்டும் - அப்பதானே இலங்கைக்கு போனால் பாட்டியோடும் எல்லோரோடும் தமிழிலை கதைக்கலாம்' என்று சொல்லுவீங்கள்' என்று ஏக்கத்துடன் பார்த்தான். தந்தையார் அவனின் பார்வையை தாங்க முடியாமல் என்னைப் பார்த்தார். அந்தத் தந்தைக்கும் எனக்கும் என்ன சொல்வதென்றே புரியவில்லை. உடனே எனது மகன் 'கொழும்பிலை தமிழிலை கதைத்தால் பொலிஸ் பிடிக்கும்' என்றான்.

இந்தச் சம்பவத்தை நான் எனது கனடா விசா விண்ணப்பம் தொடர்பான நேர்முகத்தின் போது கனடா தூதகர அதிகாரியிடம் கூறியிருந்தேன். அவர் சிறிது நேரம் எதுவும் பேசவில்லை. பின்னர் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டவராய் 'உண்மைதான் கனடாவில் தமிழர்கள் தமிழர்களாக வாழலாம்' என்றார். அதேசமயம், 'நீங்கள் ஏன் உங்கள் சகோதரர்கள் வாழும் இங்கிலாந்து, இத்தாலி போன்ற ஐரோப்பிய நாட்டுக்குச் செல்ல விரும்பாமல் கனடா வர விரும்புகிறீர்கள்?' என்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார்.

அதற்கு நான் "கனடா வந்தால் இன்னும் சில வருடங்களில் எனது மகன் கனடாவின் பிரதமராக வருவதற்காக வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் அது ஐரோப்பிய நாடுகளிலோ அமெரிக்காவிலோ அது சாத்தியமில்லை" என்று சொன்னேன். உடனே அவர் 'நன்று' உண்மைதான். நான் ஒரு கொரியன். சிறு வயதில் கனடாவிற்கு குடிபுகுந்தவன். எனது உதவியாளர் ஒரு கிரேக்கர். இங்கு பல நாட்டவர்களும் அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர். நீங்கள் சொல்வது உண்மை' என்று பெருமிதமடைந்தவராக என்னைப் பார்த்தார்.

1997ல் நான் கனடா வந்தபோது எனது உறவினர் ஒருவர் உடனடியாக எனக்கொரு தமிழ் வானொலிப் பெட்டியை வாங்கித் தந்தார். அதனை நான் கேட்கும் போது, உண்மையிலேயே புளகாங்கிதம் அடைந்தேன். அந்த உணர்வுகளை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது. 24 மணி நேரமும் அந்த 24 மணி நேர வானொலியைக் கட்டிப்பிடித்தபடி இருந்தேன். அப்போது அந்தத் தமிழ் வானொலிப் பெட்டி ஒன்றின் விலை 125 டொலர்கள். 15 வருடங்களின் பின்னர் இன்று அதே வானொலிப் பெட்டியின் விலை 15 டொலர்கள்.

கனடாவில் கடந்த 15 வருடங்களில் என்ன மாறுதலைக் கண்டீர்கள் என்று கேட்டால் என்னால் உடன் சொல்ல முடிந்தது இதுதான்.

அதேசமயம் அந்த வானொலி நிலையத்தில் - நான் கனடா வந்த மறுவாரமே பணிக்காச் சென்றதும் அன்று முதல் இன்றுவரை தமிழ் வானொலி, தமிழ் தொலைக்காட்சி, தமிழ் பத்திரிகை என்று எனது பணிகள் விரிவடைந்த நிலையில் தமிழில் ஒரு ஊடகவியலாளனாக எனது பணியைத் தொடர்ந்தும் செய்ய முடிகின்றது.

நான் ஆரம்பத்தில் பணியாற்றிய தமிழ் வானொலியின் நிறுவனரின் பிள்ளைகள் ஒரு தடவை நிலையத்திற்கு வந்திருந்தனர். அவர்களிடம் நான் தமிழில் கேட்டபோது அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பதில் சொன்னார்கள். அப்போது அந்த நிர்வாகி எனது எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டவராக 'ரொறன்ரோவில் உள்ள பிள்ளைகள் தமிழ் படித்தால்தான் எனக்கு பிழைப்பு. ஆனால் எனது பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் அவர்களுக்குப் பிழைப்பு' என்றார்.

கனடாவில் ஆரம்பத்தில் தமிழைப் படிக்கும் கதைக்கும் சிறார்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டனர். இப்போது மக்கள் தொகை அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப தமிழ் படிக்கும் பேசும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கின்றது. பல்கலைக்கழகத்திற்கான புகுமுக பாடங்களில் ஒன்றாக தமிழ் இருப்பதால் அதனை பலரும் படிக்கின்றனர். அதேசமயம் அதனை தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் குறைவு. ஆனாலும் தமிழைப் பேசும் சிறார்கள் இளைஞர்கள் தொகை அதிகரித்துள்ளது.

முன்னர் பெற்றோர்கள் தமிழை வீட்டில் பேச விரும்பியதில்லை. காரணம் தாங்கள் இரகசியமாகப் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாமல் கதைப்பதற்கு தமிழைப் பயன்படுத்தினார்கள். அதேசமயம் தாங்களும் ஆங்கிலம் படித்தால் மட்டும் கனடாவில் வாழலாம் என்ற அச்ச உணர்வில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இதனால் பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளிடம் ஆங்கிலத்தை பேசப் பழகிக்கொள்வதற்காக அவர்களுடன் ஆங்கிலத்தில் கதைத்தார்கள்.

இதனால் இப்போது வளர்ந்த பிள்ளைகள் பலர் தமக்கு - ஏன் தமிழைப் படிப்பிக்கவில்லை, பேசப் பழக்கவில்லை என்று பெற்றோரைக் கேட்கிறார்கள். இன்னும் பல குடும்பங்களில் இன்றும் வீட்டில் தமிழையை பேசுகின்றனர். இதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அதாவது அவர்களின் உறவினர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ளனர். அங்கு இத்தாலி, பிரெஞ்சு, டச், நோர்வே பாசைகளை அங்குள்ள சிறார்கள் பேசுகின்றனர். இதனால் தமது பிள்ளைகள் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கு - தமிழ் ஒரு பொதுவான ஊடகமாக இருப்பதால், தமிழில் கதைக்கப் பழக்குகின்றனர்.

நான் ஒரு தமிழ் ஊடகவியலாளனாக மட்டுமே இதுவரை இருந்துள்ளேன். அதேசமயம் என்னால் ஏன் ஒரு ஆங்கில ஊடகவியலாளனாக தேசியப் பத்திரிகைகளில் பங்கேற்கும் செய்தியாளனாக வரமுடியவில்லை என்று எனது மகன் இன்றும் என்னைக் கேட்பதுண்டு. அதற்கு நான் சொல்லும் ஒரே பதில் 'நீர் என்னுடன் வீட்டில் ஆங்கிலத்தில் கதைப்பதில்லையே' என்பதுதான். ஆனால் அதுவல்ல உண்மையான பதில் என்று எனக்குத் தெரியும்.

என்னைப் போல் 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடா வந்தவர்கள் தமது கடனை அடைக்கவும், ஊருக்குப் பணம் அனுப்பவும், நிரந்தர வதிவிடப் பேப்பர் எடுப்பதற்காகவும் ஏதாவது ஒரு வேலைக்குப் போகவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர். இதனால் பல கல்விமான்கள் தமது படிப்புக்கு ஏற்ற வேலையைப் பெற முடியாத அதேசமயம், அவர்கள் தமது கல்வியை தொடர்ந்து மேலே படிக்கவும் முடியவில்லை. இதனால் அவர்கள் இன்றும்

அதே 'செக்குரிட்டி', பேப்பர் போடுதல், தொழிற்சாலையில்லைன் வேலை என்று செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று பெற்றோர்கள் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் செல்லும் கதவால் உள்ளே செல்லுகையில், பிள்ளைகள் உத்தியோகத்தர்கள் வேலை செய்யும் கதவால் உள்ளே செல்கிறார்கள். தந்தையின் மேலதிகாரிகளாக பிள்ளைகள் பணியாற்றுகின்றனர்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் குழுச்சண்டைகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. ஆனாலும் இப்போது அது அதிகம் குறைந்தே காணப்படுகின்றது. உண்மையில் ரொறன்ரோவில் வன்முறைகள் மிகவும் குறைவு என்று ஆய்வுகள் மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. இந்தியர்கள் - குறிப்பாக இந்திய இளம் பெண்கள் அதிகமாக உள்ள வன்சுவரில் இடம்பெறும் வன்முறைகளில் அவர்களே அதிகம் பங்குகொள்வதாக புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனாலும் ரொறன்ரோவை மையப்படுத்தி தமிழ் இளைஞர்கள் தொடர்பில் செய்திகளை தேசிய ஊடகங்கள் அதிகம் கசியவிட்டுவந்ததை தமிழ் சமூகப் பிரதிநிதிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

தமிழ் இளைஞர்கள் கல்வியில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டுவதை அவர்களின் பல்கலைக்கழக மற்றும் கல்லூரிப் பிரவேசப் புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. தமிழரின் முக்கிய சொத்தாக கல்வி கருதப்படுவதால் - பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை கல்விப்படுத்தி படிப்பிக்கின்றார்கள். சீனர்களும் தமிழர்களும் அதிகம் ரியூசன் வகுப்புகளுக்குப் போவதையும் காணமுடிகின்றது. பெற்றோர்கள் தாங்கள் இழந்த கல்வியை பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவதற்காக பெரும் பணத்தைச் செலவுசெய்கின்றனர்.

அதேசமயம் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையில் உள்ள தலைமுறை இடைவெளி முன்னர் இருந்ததை விட இப்போது குறைந்துள்ளது. இரு தரப்பும் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகவே புரிந்துகொண்டுள்ளனர்.

ஒரு இளம் மாணவியால் மிஸ் தமிழ் ரொறன்ரோவாக சேலை அணிந்து போட்டியிட முடிகின்றது அதே மாணவி ரீன் கனடா (இளம் கனடா) போட்டியில் நீச்சல் உடையில் தோன்றி பரிசுபெறவும் முடிகின்றது. ஜேர்மனியில் பிறந்து கனடா வந்த மெலனி என்ற தமிழ் இளம் பெண் மிஸ் தமிழ் ரொறன்ரோவாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார். அவர் முதல் ஆசியப் பெண்ணாக ரீன் கனடா போட்டியில் பங்குகொண்டு இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவரை தொலைக்காட்சிக்காகப் பேட்டிக்கண்டபோது - இன்றைய இளைஞர்களால் களைய மற்றும் தமிழ் இரு சமூகங்களுடனும் ஒத்துப்போகும் தன்மையைப் பார்த்து அதிசயித்தேன்.

20 வருடங்களாக இங்குள்ள பெற்றோர்கள் இன்னமும் தங்கள் உறவுகளுடனும், சொந்தங்களுடனும், ஊராருடனும் மட்டுமே பழக முடிகின்றது. ஆனால் பிள்ளைகளால் எல்லாருடனும் சினேகிதமாகப் பழக முடிகின்றது. ஆனாலும் அவர்கள் திருமணம் என்று வரும் போது தமிழர்களையே திருமணம் செய்ய விரும்புவதைக் காணமுடிகின்றது. ஒரு சிறு தொகையினர் மட்டுமே அதாவது சிறிய வீதம் மட்டுமே வேற்று இனத்தவரைத் திருமணம் செய்வதைக் காணமுடிகின்றது.

சிறுவயதில் திருமணம் செய்வது, பெற்றோரைப் பிரிந்துவாழ்வது, விவாகரத்து, தன்னிசை சேர்க்கை போன்ற விடயங்கள் அதிகரித்துக் காணப்படுவதாக தமிழர்கள் மத்தியில் பணியாற்றும்

சமூக அமைப்புப் பிரதிநிதிகள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனாலும் இவை தமிழர்களின் மொத்தத் தொகையுடன் பார்க்கையில் மிகவும் குறைந்த வீதமாகவே உள்ளதாகவும் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

குடும்பங்களை அடுத்த தலைமுறை பொறுப்பேற்றுள்ளது. அரசியலையும் இன்று அடுத்த தலைமுறை பொறுப்பேற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

தமிழர் தொடர்பான போராட்டங்களை மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் முன்னின்று நடத்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

அதேசமயம் அரசியல் பங்கெடுப்பு - குறிப்பாக தேசிய அரசியல் என்கின்றபோது படிப்படியான ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காணமுடிகின்றது. பஞ்சாபி, சீன சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைந்தளவு பங்களிப்பு காணப்பட்டாலும் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது என்று சொல்லலாம்.

வெறும் தமிழர்களின் வாக்குகளை மட்டும் நம்பி தேர்தல்களில் போட்டியிடாது, கட்சிகளின் சார்பில் மற்றைய சமூகங்களின் வாக்குகளை நம்பி போட்டியிடுவது வரவேற்கத்தக்கது. அதனை இப்போது காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக தேசிய அரசியலில் மாணவர்களின் பங்களிப்பு நிறையவே தேவைப்படுகின்றது.

நான் ஒரு கலைஞன் ஊடகவியலாளன் என்ற வகையில் - அரசியல் கலை கலாசாரம் என்கிறபோது அது பல கேள்விகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. தமிழர்களின் தனித்துவம் மட்டும் பேணப்படவேண்டுமா அல்லது கனடிய மக்களின் பார்வையை திருப்ப வேண்டுமா என்கிற கேள்வி எழுகின்றது. முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களை விட கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தமது பிள்ளைகளை நடனம், சங்கீதம் என்பவற்றில் பங்களிக்க வைத்ததை காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதேபோல் இப்போது கனடாவில் அதிகளவு பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை இவ்வாறான வகுப்புகளுக்கு அனுப்புவதைக் காண முடிகின்றது.

இதற்கு பல காரணங்களை சமூக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு இனம் அடக்கப்படும்போது, அல்லது அதன் தனித்துவம் காண்பிக்கத்தக்க வகையிலான வசதிகள் இல்லாதபோது இவ்வாறான கலைகளில் நாட்டம் அதிகரிக்கும். பிள்ளைகளின் கவனம் வேறு வழிகளில் சென்றுவிடாது தவிர்ப்பதற்காக.., இலங்கையில் இருந்த சாதி உயர்வு தாழ்வு பிரிவுகளை மறைப்பதற்கு.. இது சமூகத்தில் ஒரு அந்தஸ்தைக் கொடுக்கும் என்று நினைப்பதால்.., தம்மிடம் உள்ள பணத்தைக் காட்டுவதற்காக..

இந்தக் கலைகள் பயின்றவர்கள் தமது நிகழ்வுகளை தமிழர்கள் மத்தியில் மட்டும் தான் நடத்துகின்றார்கள். ஏ. ஆர். ரகுமான், மாயா, ரவிசங்கர், பத்மா சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களின் நிகழ்வுகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் வெள்ளையர்கள் ஆயிரம் டாலர் அனுமதிச் சீட்டுக்கள் வாங்கிப் பார்ப்பதைப் போல் இவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதில்லை. எமது பாரம்பரிய கலைகளை மற்றவர்களிடம் கொண்டுபோகாத ஒரு குறை இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. அரங்கேற்றம் முடிந்தவுடன் பெரும்பாலான பெற்றோர் தமது கடன் முடிந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். தனது 3 பிள்ளைகளுக்கு பரதநாட்டி அரங்கேற்றம் செய்த ஒரு தந்தை இப்போது 45 ஆயிரம் டொலர் கடனுடன் வாழ்வதாகச் சொன்னார்.

இதேபோல் தனது பிள்ளையின் சாமத்தியச் சடங்கிற்காக இன்னொரு தந்தை அந்த மகளை உலங்குவானூர்தியில் - மண்டபத்திற்கு அழைத்து வந்து மிகப் பிரமாண்டமான வகையில் கொண்டாடியதை இன்னும் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

யூதர்கள் இன்னும் இந்த கொண்டாட்டத்தை (சாமத்தியச்சடங்கு) தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பதாகக் கூறும் பலர் ஏன் தமிழர்கள் இதனைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். பல பிள்ளைகள் இந்த கொண்டாட்டத்தை விரும்பவில்லை என்று பெற்றோர் குறிப்பிடும் அதேசமயம் - தமது பிள்ளைகள் மற்றைய பிள்ளைகளின் சாமத்தியச் சடங்கின் புகைப்பட அல்பம் மற்றும் வீடியோக்களைப் பார்த்து, தமக்கும் அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்பதாகவும் சில பெற்றோர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த விடயம் ஒரு தனியான கட்டுரையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதொன்று.

கனடாவில் 2011ஆம் ஆண்டு பெறப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டின் தரவுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அதன் அடிப்படையில் ஆங்கிலம், பிரான்சு ஆகிய கனடாவின் மொழி பயன்பாட்டுடன் ஆங்கிலம், அல்லது பிரான்சு மொழியும் வேறு ஏதாவது மொழியும் பேசுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது.

தமிழின் நிலை பற்றி பார்த்தால், கனடாவில் ஆங்கிலம் பிரெஞ்சுக்கு அடுத்தபடியாக மக்களால் அதிகம் பேசப்படும் 25 மொழிகளுக்குள் தமிழ் இடம்பெறுகிறது. தமிழ் மொழி பேசுவோரின் எண்ணிக்கை கடந்த 2006 குடிசன மதிப்பீட்டுடன் ஒப்பிடும்போது 21 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் திராவிட மொழி பேசும் மக்கள், அதாவது தமிழ், மலையாளம் தெலுங்கு பேசுவோரின் எண்ணிக்கை 175280 என்று கணக்கெடுப்பு சொல்கிறது.

கனடாவிற்கு வந்த பின்னரும் அதிக அளவில் தமது மொழியை பேணிவரும் மக்கள் குழுவில் பஞ்சாபியர்களுக்கு (93.9) அடுத்து தமிழர்கள் (93.8) இரண்டாவது இடத்தில் இருக்கிறார்கள். இது நீடிக்குமா?

ரொறன்ரோ மாநகரத்தில் தமிழ் மக்கள் தொகை 5.7, 5 ஆவது இடம். மொன்றியலில் 2.2 12 ஆவது இடம். ஏனைய நகரங்களில் இருந்தாலும் முதல் 12 இடத்திற்குள் வரக்கூடிய அளவில் இல்லை.

இந்தக் கட்டுரையில் ஆரம்பத்தில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய துணுக்குடன் ஆரம்பித்திருந்தேன். இறுதியில் கடந்த வருடம் இங்கு கனடாவில் பத்திரிகையில் எழுதிய துணுக்குடன் முடிக்கலாம் என நினைக்கிறேன். அது இதுதான்..

ஒரு சிங்கம் கனடாவிற்கு அகதியாக வந்திருந்தது.

அதனை ஒரு அறைக்குள் கனடிய அதிகாரிகள் வைத்திருந்தனர். ஆனால் அதற்கு தினமும் வாழைப்பழத்தையே அவர்கள் உண்ணக் கொடுத்தனர். இது அந்தச் சிங்கத்திற்கு எரிச்சலைக் கொடுத்தது. இறுதியில் அது அதிகாரிகளிடம் நேரிடையாகவே கேட்டுவிட்டது.

'ஐயா! என்ன காரணத்திற்காக எனக்கு தினமும் வாழைப்பழம் மட்டும் தருகின்றீர்கள்?'

அதற்கு அந்த அதிகாரி 'சிங்கமே! நீர் ஒரு சிங்கமென்று எனக்கும் தெரியும். ஆனாலும் நீங்கள் ஒரு குரங்கின் கடவுச் சீட்டில் கனடாவிற்குள் கள்ளமாக வந்துள்ளீர்' என்றார்.

இப்போது அந்தச் சிங்கம் நாடு கடத்தப்படவுள்ளதாகக் கேள்வி.●

After the July 1983 Riots, the Ceylon Tamils left the shores of Sri Lanka in large numbers. They were going all over the world seeking refuge. A lot of them came to Canada and sought convention refugee status.

JEGAN N. MOHAN

Senior Barrister-at-Law

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

GLIMPSES INTO THE EARLY HISTORY OF CEYLON TAMIL COMMUNITY IN CANADA

I recall, when I landed in Canada 37 years ago, the Ceylon Tamil population in Canada could be easily counted without trouble because it was a very small population. I speak from my personal experience, the Ceylon Tamil population was concentrated in Toronto and Montreal in 1976, but I was told that there are few Tamils living in Alberta and British Columbia. I originally landed in Montreal, where I could say that there was less than 100 Tamils lived in Montreal. Thereafter, I moved to Toronto and I hardly knew any Tamil in Toronto. A week later, I met a friend of my older brother, who was known as "Nadarajah Bhuvanendra". Both of us spent a lot of time together looking for jobs, shopping, cooking, and eating. There were no Tamil Shops in Toronto, but the spices for our cooking were bought at Indian Shops. Later, Bhuvanendra came to know through a Tamil that there was a gentleman, who had a house in Scarborough, which was a meeting place for the Tamils in Toronto. He told me that he would take me to this gentleman, who was referred to as "N. Sivalingam". At the first meeting, I told Mr. Sivalingam, who I was, and Sivalingam told me that he was a close relative of Late Mr. C. Vanniyasingam, the Member of Parliament for Kopy. Instantly, both of us established a comfort zone. Mr. Sivalingam was married to Janani and had a daughter.

I would say this happened in 1977. Soon after our meeting, Srimavo Bandaranayake Government was defeated and J. R. Jayawardene came to power in Sri Lanka.

As always, Jayawardene was vindictive and he unleashed violence against the Sri Lanka Freedom Party [SLFP] Members and Mrs. Bandaranayake. Later, he instigated the violence against the Tamil Community in Sri Lanka.

The Tamils in Toronto were deeply worried and concerned about their relatives living in Sri Lanka. The Canadian Media did not publish any of the incidents, which were taking place in Sri Lanka, because from the Canadian perspective Sri Lanka was politically insignifi-

cant. There was a thrush for news as to the race riots in Sri Lanka and the only alternative we had was to contact by telephone with the relatives in Sri Lanka as well as in the United Kingdom, because we knew that the British Broadcasting Corporation [BBC] will be covering Sri Lankan news. The irony of the situation was that you could listen to BBC only through short wave radio band, which was unavailable in Canada. This necessitated a trip to New York City to purchase a Radio with a short wave band. Mr. Sivalingam, a friend of Mr. Sivalingam, Mr. Maniam, who was from Malaysia, and myself along with Sivalingam's family, drove to New York City to purchase the Radio. This Radio was purchased at Canal Street. It was a National Panasonic brand with a Tape Recording feature. Prior to going to New York, Mr. Sivalingam, through someone whom he knows, had the BBC News Broadcast recorded at the City TV Studio. Soon after we had the radio clippings of the BBC broadcast, an emergency meeting of the Tamils living in Toronto was called and held at the Scarborough Civic Centre. The news was played at the meeting and discussion took place as to what the Tamils in Toronto could do to bring it to the attention of the Canadian news media.

Hastily, a protest march was organized, which was to be held opposite the City Hall on a working day, to draw the attention of the news media. In the first public meeting itself, placards were made, telling the Canadians that a Genocide of the Tamils was in the making in Sri Lanka. It was held during the lunchtime, so that maximum publicity could be obtained. The protest march was covered at a 6:00 O'clock News in the electronic media. There were few journalists at the protest march and I was given the task of briefing them. I have to educate the journalists as to who we were, what is happening in Sri Lanka and the purpose of this protest march. The thrust of my message was that my people are dying in Sri Lanka, whereas Canada with a humanitarian tradition and being a Member of the Commonwealth is silent and it was the responsibility of the main-stream-media to alert the Canadian Government to raise their concerns to the Sri Lankan Government.

Thereafter, it was decided among ourselves that we have to organize ourselves structurally and an organization was required to act decisively and with discipline, sharing the workload to bring the message that the Sri Lankan Tamils are being hurt and Canada must raise its voice against the harm done to the Sri Lankan Tamils. We had few meetings and it was decided that we have to form an organization.

At that time, there was a Tamil organization known as the "Bharathy Kala Mandram", a South Indian Tamil Cultural Organization. Sivalingam and few others were Members of this organization. I was given the task to look at the legal requirements to structure an organization for the Ceylon Tamils, under which they could organize their activities.

I identified the best way to go about was to incorporate an organization with no-share- capital, which is referred to as a "non-profit corporation" under the Ontario Corporations Act. A meeting was called to discuss the viability of incorporation, what the name should be, and who will be the initial incorporators. The name chosen was "Tamil Eelam Association of Canada". To incorporate under this name, clearance must be done with the Ministry of Consumer and Corporate Relations. When I put this name for name clearance, it was refused, because I could not use the word "association" as it required a certain number of minimum memberships. The Ministry refused to disclose what the threshold of the membership required. Sivalingam, Vijayanathan and myself discussed among us and consulted others on the telephone and decided on the word "society" to be replaced instead of "association". I submitted the name "Tamil Eelam Society of Canada" and it was approved. I continued drafting the incorporation papers for registration. The original incorporators were Sivalingam, Vijayanathan, Ravilogen, Vijayasingham, Mariampillai, Padmini Jeganathan, Ambikapathy, Koodeswaran, and Sittampalam. The Articles of Incorporation was duly executed and sent for registration in 1978 and it was accepted. I acted as the legal counsel for the incorporation and continued to act as the legal counsel for TESOC thereafter. Another person, who played an active role in the formation of TESOC, but was not an incorporator, was Mr. Mahauththaman, who was a student in Canada at that time.

The Tamil Eelam Society of Canada [TESOC] became a corporation with no-share- capital. The Head Office of the corporation was registered as 10 Farmgreen Way, Don Mills, Ontario. This was Mr. Sivalingsm's personal residence. Subsequent to the incorporation, there was a requirement that the corporation enact and adopt a set of by-laws, which is commonly referred to as the "constitution". I drafted the by-laws and a meeting of the members was called and it was held at the Scarborough Civic Center for discussion and adoption by the members. At that meeting, Sri-Guggan Sri-Skanda-Rajah explained

that the primary purpose of this organization was not cultural, as it is often referred to as. It was also not an Immigrant Settlement Services as I was familiar with Indian Immigrant Aid Services at that time through Mr. Surendar Singh Gill, who was a Settlement Worker at this agency. Therefore, I was not keen to make TESOC an Immigrant Settlement Services. Further, the mission of the TESOC was to educate the Canadian public about the harm inflicted by the Sri Lankan Government on the Tamils in Sri Lanka. Also it was our mission to make contacts with Canadian politicians and provide them with the plight of the Tamils in Sri Lanka.

Between the years of 1977 and 1983, many Tamil Members of Parliament from Sri Lanka namely Mr. Amirthalingam, his wife, Mrs. Mangayarkarasi, Mr. V. N. Navaratnam, Mr. Yogeswaran and Mr. Sivasithamparam visited Canada. From Tamil Nadu, India, Mr. Nedumaran and Mr. Janarthanan visited Canada. The TESOC organized and held meetings in Toronto and Montreal for these politicians to address and explain the political situation in Sri Lanka at that time. The TESOC did not have a bank account at that time and as long as I was associated with TESOC my recollection is there was no bank account, because it was felt among the Members that there was no need for it. The expenses were shared among the members, who were active and it came from their individual purse. All those who were in the TESOC and associated with it, considered their contribution as wholly volunteer and that was the spirit of the Tamil Community at that time.

Soon after the formation of the Tamil Eelam Society, I was introduced to Mr. Andrew Brewin, the Member of Canadian Parliament for Greenwood, who belonged to the NDP by Mr. James Renwick, Q.C., Member of Provincial Parliament for Riverdale, to brief him on the issue of colonization of the Tamil areas in Sri Lanka, in particular, about the Maduru Oya Project. We had information at that time that Canada International Development Agency [CIDA] was providing financial and material assistance to this Project. The Sri Lankan Government was diverting the material for military use. This information we had was shared with Mr. Brewin. He raised this issue on the floor of the House of Commons in Ottawa, addressing his concern about the displacement of the Tamils in their traditional homeland. He retired in 1979. He was deeply concerned about the plight of the Tamils in Sri Lanka in 1983. The Tamil community in Canada lost a sympathizer of our cause.

When civil unrest broke out in July 1983, it took the Tamil Eelam Society by shock.

We were able to track the news through the BBC News. We were applaud by the silence maintained by the Canadian printed and electronic media. Mr. Koodeswaran arranged hastily for a News Conference to be addressed

by the TESOC. Mr. Sriskandarajah and myself were asked to be spoke-persons for TESOC on behalf of the Tamil community. The News Conference was held at the Toronto City Hall Media Room. Both of us gave details as to the harrowing incidents, which has taken place in Sri Lanka. In the Media Room in another corner the recorded BBC News was made available for the journalists to hear first-hand of the BBC broadcast. The following day, the printed media, the Toronto Star and the Global Mail had the Sri Lankan news as the headline and followed it for many days as the front-page-coverage. So was the TV and Radio News. TESOC Members were having regular meetings at Mr. Sivalingam's house to map out strategy as to what we could do to deal with the situation. Prior to 1983, due to the detrioting political situation in Sri Lanka, there was an influx of Tamil youths in Canada, seeking protection as "Convention Refugees".

At this juncture, it is paramount to examine the Canadian immigration laws. As I have stated earlier, that at the time I came to Canada the Ceylon Tamils could be easily counted in hundreds. It is due to the fact Canada had stringent immigration laws. Those who were here at the time of my arrival came under the Immigration Act 1952.

It is under which I came to Canada. There was a restriction on Asians immigrating to Canada can do so only when they had a family member, who could sponsor them. Later, it was relaxed and a point system was introduced in 1967. The Ceylon Tamils, who were in Canada primarily, came from the United Kingdom. and those who came to Canada as students under Colombo Plan Scholarships and stayed over after the completion of their studies. There was no category for refugees.

In 1976, the new Immigration Act was introduced by the Trudeau Government, under which there were four categories of immigrations. One of them was the category of refugees. This benefited the refugees from Sri Lanka. The refugee determination system, which prevailed at the time the Ceylon Tamils started coming to Canada as refugees, was that an examination under oath was conducted by a Senior Immigration Officer, transcript produced and forwarded to the Refugee Status Advisory Committee in Ottawa, which advised the Minister of Immigration whether to grant a refugee status or not to a claimant. Lot of Ceylon Tamils' claims were accepted under this system.

Later, it was modified by an amendment to the Immigration Act after a Supreme Court decision that the refugee claimants must be afforded an oral hearing. As a result, the Refugee Determination Division was established and the refugee claims from Sri Lanka was heard by the Refugee Division. Sri Lankan claims were in the top-ten source country category. The acceptance rate of the refugee claims from Sri Lanka was statistically high. The Documentation Center of the Refugee Board had a

collection of documents supporting the harm done to the Ceylon Tamils in Sri Lanka.

Apart from the refugees coming to Canada directly, the Tamil community was deeply concerned about the danger to the lives of their family members in Sri Lanka. Both living in the traditional home land of north and east as well as in Colombo. The military occupation in the north and east have increased, and as a result the life of the relatives of those in Canada was directly threatened. The Tamil Eelam Society consulted the Tamil Community and it was decided that the Minister of Immigration must be approached to request for some accommodation for the family members of those in Canada be allowed to come to Canada under a relaxed criteria. The TESOC was primarily operated in the east end of Toronto, whereas there were a significant number of Tamils lived on the west end of the city, whom were unable to travel frequently to the east end. A group of Tamils got together and met at Dr. Kingsley Ratnanathar's house in the west end. That group formed an organization, which was called "Society for the Aid of Ceylon Minorities" [SACEM]. It carried that name using the word "minorities" and not Tamils because there was a gentleman by the name "Mr. Hassan", who was very active and he preferred to call this organization for minorities to include Non-Tamils and from other minority groups such as Muslims. He was very useful because he was active in the Liberal Party and knew the then Minister of Immigration, Honourable John Robarts, personally as his Constituent. TAMIL EELAM Society of Canada decided to co-operate and work with SACEM. SACEM was consulting Professor Haward Adelman, who was associated with the York University Refugee Centre. As I was knowledgeable in immigration law, I was asked by the TESOC to represent them and meet with Mr. Hassan and Professor Adelman. We met at Dr. Ratnanathar's house for a brain-storming meeting with ideas as to how to approach the Minister of Immigration.

A meeting was arranged by Mr. Hassan to meet the Minister at his Constituency Office. The Minister told Mr. Hassan to call the Deputy Minister and his staff in Ottawa and explain them the current situation in Sri Lanka and what our expectations were from the Canadian Government. As suggested Mr. Hassan arranged for a meeting in Ottawa and with him Professor Adelman and myself went to Ottawa and had a meeting with the Deputy Minister and his staff as well as officials from the Ministry of external Affairs. We explained to the Deputy Minister that our expectations are based on Canada's response on similar situations like Sri Lanka, a humanitarian relief be given to the Tamils. The response from the Government Officials was that whatever the measure the Ministry gives would be for all Sri Lankans not Tamils alone because there were Muslims and Sinhalese, who were affected by the 1983 Riots by providing protection to the Tamils. What came out

eventually was the special measures for Sri Lanka, a humanitarian relief, which allowed those who were recently and directly affected by the troubles in Sri Lanka, if sponsored by a relative in Canada would be admitted to come to Canada. As a result of this special measures, thousands of Ceylon Tamils came to Canada. The accepted convention refugees and those who came under the special measures increased the size of the Ceylon Tamil population in Canada. Tamil Language is considered as one of the top-ten-languages spoken in Toronto and the Greater Toronto Area [GTA].

During the meetings with the Canadian officials in Ottawa, there was a request made that they would appreciate the history of the ethnic conflict in Sri Lanka from the TESOC in approximately 25 pages. Sivalingam and I thought about it and decided to request my father, Late Mr. V. Navaratnam, to help us producing a Booklet, which would be useful for our public relations work. Sivalingam and myself asked my father, who was living with me to do so. He agreed and started to work on it. At one point, he told us that it is impossible to put our grievances and the history in 25 pages but he kept on writing. Eventually, the post-independence history of the Ceylon Tamils ended up with approximately 400 pages. He named his work as "Fall and Rise of the Tamil Nation", which was released in Toronto in May 1995

Soon after the Incorporation of TESOC, Mahauththaman, Ravilogen, and myself had a meeting in my Downtown Toronto Apartment. In the course of our casual conversation, we decided to approach the Toronto Public Library to have a designated shelf for Tamil books in the Library. Mahauththaman called the Librarian and asked him for an appointment, which was given promptly. All three of us were very clear in what to ask. There were two matters in our agenda; the first priority was to have the "Welcome" sign in the main lobby of the Library in the Tamil Language as well, because there were other languages in that sign board. We want to have the word "Nalvaravu" in Tamil.

The second idea we had was, to have the Tamil weekly periodicals from South India be subscribed and be on the shelf. We also told the Librarian that we would collect the names of the important Tamil Books and give it to him and where he obtain those books, The Tamil weekly periodical, which came into our mind was "Ananda Vikadan" and "Kumutham". Mahauththaman had a good hand writing and immediately he wrote the word "Nalvaravu" with style and gave it to the Librarian. He said that he will get the necessary approval and place it in the Lobby. Three weeks later, all three of us went to the Toronto Public Library and saw the word "Nalvaravu" beautifully engraved in Tamil. This happened in 1978. When the Sri Lankan Tamil politicians as well as Mr. Nedumaran and Mr. Janarthanan from Tamil Nadu, India, came to Toronto, they were taken and shown the proud

place that the Tamil Language has acquired. When the Jaffna Library was burned, I told my father what a shame the Tamil Library in Jaffna is destroyed and Toronto is struggling to recognize Tamil and give it a due place.

After the July 1983 Riots, the Ceylon Tamils left the shores of Sri Lanka in large numbers. They were going all over the world seeking refuge. A lot of them came to Canada and sought convention refugee status. From then, we were able to gather first hand reliable information about the plight of the Tamil community in Sri Lanka. A large number of Ceylon Tamils, who could not come to the western world, escaped to India and they were settled in the Tamil Nadu Refugee Camps. It is at this time, the TESOC Board of Directors were asked to get engaged in relief work to help those, who were in India. The Board of TESOC felt that they did not have a mandate to get involved with relief work and therefore decided to encourage some members of the Tamil community to create an organization for relief and rehabilitation work of the Ceylon Tamils.

Once again, Sivalingam was in the forefront and there were others, who were Members of the TESOC and in the Board of Directors volunteer their time in active participation in the new organization. I was asked to look into the legal matters of creating an organization named "Canadian Foundation For Tamil Refugee Rehabilitation [CAFTARR] and obtaining charity status under the Canadian Tax Laws. My wife, Theiva Mohan, was familiar with the Canadian Tax Laws and she has helped other Non-Tamil Organization in obtaining charity status. Both of us together drafted the necessary application forms for incorporation and drafted the by-laws, which has to accompany the incorporation documents.

The incorporators, who later became the first Board of Directors, were Dr. Ratnanathar, Mr. Sivalingam, Mr. Arasaratnam, Mr. Srinathan, Mr. Sittambalam, Mr. Yogasingam, Mr. Gunanayagam, Mr. Vijayasingham and Mr. Vijayanathan. The primary purpose of this organization was to raise and maintain a charitable fund and to apply them for relief and rehabilitation of the Tamil men, women and children, who are rendered destitute and as refugees in foreign lands and who suffer hunger and privation resulting from the violence and war like activities in Sri Lanka and for other charitable purposes to relieve distress of the Tamil people. The incorporation papers were forwarded to the Consumer and Corporate Affairs Canada in April 1985 and the Letters Patent was granted in April 1985.

Subsequently, Theiva started to work on the documentation required to obtain the charitable status for this corporation to fulfill its objectives. The charitable Status was granted and CAFTARR became a corporation with no-share-capital and the Registered Charitable Organization.

Soon after CAFTARR became a charitable organization, it was approached by two organizations from Madras, Tamil Nadu, India, who were providing assistance to the Tamil refugees living in Tamil Nadu, India. One is the "Medical Unit for Service of Tamils" [MUST], the organization's President, Dr. T. W. Jayakularajah, wrote to CAFTARR asking for funds to assist those refugees, who were required assistance in the fields of food supplies, medical supplies and clothing for the affected Tamils. Another request came from the "Organization for Eelam Refugees Rehabilitation of the City of Madras" [OFERR].

In February 1985, CAFTARR was advised by these organizations that there were approximately 5,000 Tamil refugee families from Sri Lanka, who were housed in refugee camps in India to a total 20,500. These two organizations urged CAFTARR to provide funds for urgent relief and rehabilitation work to be carried out in India. CAFTARR was told that there are a large number of women and girls and some men, who are skilled in needlework and tailoring, and it could be put to use if necessary facilities are made. The proposal was to rent premises and to buy sawing machines and other accessories to facilitate opening up tailoring shops.

In order to facilitate providing funds to "MUST" and "OFERR" it must be in accordance with the Canadian Tax Laws. Theiva, who was familiar with the tax laws, entered into discussion with the officials at the Revenue Canada Taxation Head Office. She was advised that separate agency agreements must be entered into separately between CAFTARR and MUST and also between CAFTARR and OFERR. She was advised that an agency agreement must be entered between the parties stating that OFERR has consented to act as an agent for CAFTARR under the direction, control, and supervision of CAFTARR. Theiva drafted Agreements as outlined by the Revenue Canada, submitted for their approval and had them executed.

In order to raise funds for relief and rehabilitation work CAFTARR carried out numerous fund raising events in Toronto such as Bharatha Natiyam and Kuchipudi Nadanam, conducted by Geetha Yogendran and her Students. These fund raising events were conducted in conjunction with TESOC.

In order to further the religious life, there were no Hindu Temples in Toronto. It is in this context, The Hindu Temple Society of Canada was formed, in which Sivalingam, Shanmugathas, and Kodeeswaran, were key Members along with few other Ceylon Tamils and the rest were Indian Tamils. They were looking for a place to build the Temple and finally a land was purchased at Bayview Avenue, Richmond Hill. The site was consecrated in October 1983. Initially, it was a "Trailer Temple". It was an interim Temple, which was built on a two flat bed trailers, enough space to house Lord Ganesha and

Goddess Dhurka. In October 1984, they were installed. This Temple is known as "Siva Vishnu Temple". About 100 Hindu families came together to form The Hindu Temple Society with the express objective of building and maintaining a Hindu Temple following the Agama Sastra and Scriptures.

Later, the Temple's main structure was constructed and the Kumbabishekam took place in 1992 and then again in August 2001. The Constitution of The Hindu Temple Society was redrafted and I was asked by the Ceylon Tamil trustees and devotees to bring about the necessary changes to reflect the demographic changes in the congregation. There was a strong feeling among the Ceylon Tamil devotees that their major contributions and their involvement is not reflected in the composition of the Board of Trustees. The changes, which was brought about, made the Ceylon Tamil community having 11 out of 19 Trustees. I would say that this is a significant shift in the administration of the Hindu Temple at Richmond Hill.

There are numerous Hindu Temples in Toronto, which is serving the Ceylon Tamil Hindu Community. There are prayers conducted in the Tamil Language in numerous Churches in Toronto and Montreal. My brother, under whose sponsorship I came to Canada, still resides in Montreal. At the request of the Priest of the Durkai Amman Temple in Montreal, my brother, Navam Jagan, embarked on a mission to build a permanent Temple for Sri Durkai Amman in Montreal.

When I was there at the Kumbabishakam, a French Journalist told me at this occasion that as he walked into the Temple, he could smell and feel the spiritual air in the Temple. The occasion of Kumbabishakam was highlighted in the Montreal media for the helicopter coming down and throwing flowers on the Temple. Like Toronto, there are many other Temples in Montreal.

The Ceylon Tamil Community has become a vibrant community in Canada; the community has its own professional services, which includes Lawyers, Doctors, Dentists, Accountants, Engineers, etc. Tamils own Fast Food Restaurants and Sit-in Restaurants, Grocery Shops, Shopping Plazas, Radio Stations, Television Stations, Cinema Theaters, Banquet Halls, Funeral Homes, Barber Shops, Flower Shops and you can add many facilities to make the Tamil Community wholesome.

At this time, I must say like many other matured communities such as the Italian Community, Greeks and Chinese, every Tamil should look inside their community for their daily needs and enhance the Tamil Community to be a strong, reliable and matured community, which we could all be proud of.●

பழகிய தமிழை கேட்பதற்கும் பக்திப்பரவசத்தில் திளைப்பதற்கும் தாயக கனவுகளைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கும் மட்டுமல்ல எமது ஆலயங்கள். அதற்கும் அப்பால் மொழியை நடனத்தை இசையை சமயத்தை கலை கலாசாரத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு கற்பிற்கும் புனிதப் பணிக்ஞானது.

எஸ். ஜெகதீசன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

புலம் பெயர்ந்த புராதன சமயம்

மக்கள் வசிக்கும் இடங்களிலெல்லாம் மகேசனை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடும் வழக்கம் புராதனகாலம் முதல் தொடர்கின்றது. அண்மையில் ரொறன்ரோவில் கம்பீரமாக உருவான இந்து ஆலயம் ஒன்று பயணிகளை மட்டுமல்லாது காண்போரைக் கவரும் சொர்க்கபுரியாக சொக்க வைக்கின்றது. முழுக்கமுழுக்க பளிங்குக் கற்களால் இந்தியாவிற்கு வெளியே நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் மிகவும் பெரியதாக கருதப்படும் இந்த ஆலயத்தை தரிசிக்கவேண்டி பக்தர்கள் கட்டிடக்கலை நிபுணர்கள் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சுற்றுலாப் பயணிகள் எனப் பல தரப்பட்ட மனிதர்கள் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வந்த வண்ணம் உள்ளனர். ஆலயத்தின் தூய்மை பக்தியைத் தவிர வேறு எந்த எண்ணமும் வராத பவித்திரத்தை உணர்த்துகிறது.

ஸ்ரீ சுவாமிநாராயணம் மந்தீர் என்ற பெயருடன் வித்தியாசமான முறையில் அமைந்துள்ள அந்த ஆலயம் தன் பளிங்குக்கல் பிரம்மாண்டத்தால் அனைவரையும் முதலில் திகைக்கவைக்கின்றது. நெடுஞ்சாலை 427/பிஞ்சு வீதிக்கு அருகே 61 Claireville Drive Toronto என்ற விலாசத்தில் 2007ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22 ம் திகதி கும்பாபிஷேகம் கண்டது. ஆலயத்திலிருந்து கணேசர் சிவன் ராமர் கிருஷ்ணர் துர்க்கை லக்ஷ்மி சரஸ்வதி நவக்கிரக விக்கிரகங்கள் அருள் ஆட்சி புரிகின்றனர். நவராத்திரி தீபாவளி சிவராத்திரி லோஹிரி சங்கிராந்தி பொங்கல் ஹோலி போன்ற பல பண்டிகைகள் சிறப்புறுகின்றன.

400க்கும் அதிகமான தொண்டர்கள் ஒரு கோடி மணித்தியாலங்களுக்கும் மேலாக சுமார் 18 மாதங்கள் கட்டிட பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 24151 கைவினை பொருட்கள் 340 தூண்கள் 132 அலங்கார மேற்புறவளைவுகள் 82 சித்திர வேலைகளுடனான கூரைத்தகடுகள் 10000 தொன் மாபிள் என்பனவற்றுடன் உயிருட்டப்பட்ட இந்த ஆலயம் 1000 ஆண்டுகளுக்கு சிதைவுறாது என்ற உத்தரவாதம் உடையது. இப்பொழுது போலவே 3007 ம் ஆண்டில் கூட சகலரும் நம் தெய்வங்களை தொழும் அழகை நினைக்கையில் தெய்வ நம்பிக்கை என்பது இனம் மொழி மதம் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டது என்ற தெளிவு உள்ளத்தில் தோன்றுகின்றது.

பற்று மிகுந்தவர்கள் ரொறன்ரோவிற்கு வருவது அதிகரிக்க அதிகரிக்க பக்தியுடன் ஒரு பக்கம் ரொறன்ரோவில் கோவில்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. புலம் பெயர்ந்த பலரை கோவில் கட்டிய கோமான்களாக வரலாறு அடிக்கோடி ஆரம்பித்தது.

கல்வி கலை செல்வம் பாதுகாப்பு என பற்பல காரணங்களுக்காக கனடா வந்து ரொறன்ரோ நகரில்

நிலைத்துவிட்ட தமிழ் குடும்பங்கள் தாயகத்தின் அருங்கலைச் செல்வங்களை இப் பகுதி எங்கும் உருவாக்கியும் போற்றிப் பாதுகாத்தும் மகிழ்கின்றனர். அவற்றுள் முக்கியத்துவம் மிகுந்தவை தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் தூண்களாய் திகழும் ஆலயங்கள்.

1984 ம் ஆண்டு செல்வமலையில் (Richmond Hill) ஆரம்பிக்கப்பட்டது கனடாவின் முதலாவது இந்துக் கோவில். அன்று தொட்டு இன்று வரை இந்தக் கோவில் வளர்ச்சிக்கும் அதனால் கனடாவில் ஏற்பட்டுள்ள இந்து சமய எழுச்சிக்கும் இங்கு வாழும் இந்திய இலங்கை மக்களின் கூட்டு முயற்சியே காரணம் என்பது வெளிப்படை.

திருவிழாக்களுக்கே திருவிழாவா என வியக்கவைப்பது இந்தக் கோவில். அதனால்தான் இங்கு ஒவ்வொரு வருடமும் பிள்ளையார், முருகன், சிவன், பெருமாள் என நான்கு தடவைகள் தேர் திருவிழாக்கள் பெருவிழாவாகின்றன.

இங்கு தினம் ஓர் ஆலயம் என சைவர்கள் 30 நாட்களும் 30 ஆலயங்களுக்கு செல்லலாம். அல்லது ஒரே நாளில் சகல 30 சன்னதிகளுக்கும் சென்று எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளின் பேரருளைப் பெறலாம்.

ஷோடச தீபங்களான தூபதீபம், அலங்காரதீபம், நாக தீபம், விருஷபதீபம், புருஷாமிகதீபம், சூலதீபம், கமடதீபம், கனுதீபம், வியாக்கரதீபம், சிமஹதீபம், துவஜதீபம், மயூர தீபம், ஹம்ஸதீபம், ஐந்து அடுக்கு தீபம், நட்சத்திரதீபம், மேருதீபம் ஆகிய 16 தீபங்களையும் ஒரே சமயத்தில் நடைபெறும் 16 ஆலயங்களில் ஆலயத்திற்கு ஒரு தீபமாக வாகனம் வைத்திருப்போரால் தரிசிக்க முடியும் என சுவையாகக் கூறும் அளவிற்கு அருகருகே ஆலயங்கள் அமைந்து பரவசமளிக்கின்றன. பக்தியை வியப்பதா? சக்தியை வியப்பதா?

செல்வமலை விநாயகர் கோவில், கனடா கந்தசாமி கோவில், துர்க்கேஸ்வரம், துர்க்கை அம்மன் கோவில், கனடா ஸ்ரீ ஐயப்பன் கோவில், ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் கோவில், முத்து விநாயகர் கோவில், ஸ்ரீ சந்திரமௌலீஸ்வரர் ஆலயம், சிவா - விஷ்ணு ஆலயம், மகாமாரி அம்மன் கோவில், சக்தி துர்க்கா அம்மன் கோவில், ஆதி பராசக்தி அம்மன் கோவில், பத்திரகாளி அம்மன் கோவில், புவனேஸ்வரி அம்மன் கோவில், பெரிய சிவன் ஆலயம், நயினை நாகபூசனி அம்மன் கோவில், செல்வச்சந்திரி முருகன் கோவில், நல்லூர் சிவன் - முருகன் ஆலயம், திருப்பதி வேங்கடேஸ்வரர் தேவஸ்தானம், திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், சிவா - விஷ்ணு - ஐயப்பன் ஆலயம், கிப்பினிங் சிவன் ஆலயம், பிரம்டன் கற்பக விநாயகர் கோவில்,

மிஸிஸாகா ஜெயதுர்க்கா அம்மன் கோவில், மிஸிஸாகா முத்துமாரி அம்மன் கோவில், மிஸிஸாகா கணேஷ துர்க்கா கோவில் என்பன 2006 ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே பக்தியூட்டியுள்ளமைக்கு ஆதாரமாகின்றது 2006ம் ஆண்டு வெளிவந்த தமிழர் தகவலின் ஆண்டு மலரான பதினம் மலர்.

கணபதீஸ்வரம் செல்வ விநாயகர் கோவில், திருமுருகன் கோவில், சிதம்பர ஆதி நடேசர் ஆலயம், நாகபூசணி சமேத நாகலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம், கனடா ஸ்ரீ ஸத்ய நாராயணசுவாமி திருக்கோவில், அனலை ஐயனார் கோவில், கனடா சபரி பீடம் ஸ்ரீ ஐயப்பசுவாமி கோவில் என்பன அதிகரித்து வரும் பக்தர்களுக்கு வழிபட வழிகாட்டுகின்றன.

பிள்ளையார், முருகன், சிவன், பெருமாள், துர்க்கை, ஐயப்பன், ராமர், லக்ஷ்மி, ஆண்டாள், மகாமாரி, மீனாட்சி, நாகபூசணி, புவனேஸ்வரி, காளி ஆகியவை மூல மூர்த்தங்களாகவோ தட்சணாமூர்த்தி, நவக்கிரகங்கள், வீரபத்திரர், சண்டேஸ்வரர், பைரவர் ஆகியவற்றைப் போன்று பிரகார மூர்த்திகளாகவோ பல ஆலயங்களில் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கின்றனர். 63 நாயன்மார்களும் 12 ஆழ்வார்களும் விக்ரக வடிவில் சில கோவில்களிலும் தேவதைகள், அஷ்டதிக்கு பாலகர்கள், அபஸரஸ்கள், கந்தர்வர்கள், நாக கன்னிகைகள் சிற்பவடிவில் பல கோவில் சுவர்களிலும் வீற்றிருக்கின்றன.

மக்களுக்கு அருள்பாலிக்க இறைவன் திருவுளம் கொண்டால் எங்கும் ஆவாகித்து நின்று தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வான் என்பதற்கு சான்றாக அமைகின்றன இங்குள்ள பல கிட்டங்கி (warehouse) கோவில்கள்.

ஈழத்தமிழரின் இறை தேடல் நாளுக்கு நாள் வியாபித்ததில் இன்று பல கோவில்கள் நிரந்தரமான காணியில் ஆகம விதிப்படியும் ஆன்மிகப் பாரம்பரியத்துடனும் நவீனத்துவமும் கலந்து எம்மவர்களாலேயே உருவாகி பரிபாலிக்கப்படுகின்றது - தெய்வீகம்!

50 வருடத்துக்குட்பட்ட 'தொன்மை' உள்ள ரொறன்ரோ சைவ ஆலய வரலாற்றில் ஓங்கி உயர்ந்த ராஜ கோபுரங்களும் பரந்து விரிந்த பிரகாரங்களும் எங்கும் விரைவில் வரும் எனின் வசதி தந்த பகவாணை எதிர்காலமும் நினைவில் வைக்கும்.

'ஸமேத' 'உடனுறை' என்ற வார்த்தைகள் மட்டும் தற்காலிகமாக விடைபெற்று அண்மைக் காலங்களில் அம்மன் ஆலயங்கள் அதிகரிக்கும் அருள் நிறைந்த சக்தி பீடமாக உருவெடுக்கின்றது ரொறன்ரோ. பார்வதி 'ஸமேத' சிவபெருமானும் வள்ளி தேவயானை 'ஸமேத' முருகனும் பூரண புஷ்கரணி 'உடனுறை' ஐயப்பனும் பழைய ஆலய விஞ்ஞாபனங்களில் இன்னமும் ஐக்கியத்துடன் காட்சியளிப்பது புதிய ஆலய நிர்வாகிகளுக்கு தெரியாதிருப்பது வரமா?சாபமா?

அம்பாளை முதலில் தரிசிக்கும் அபிப்பிராயம் உள்ள ஆன்மிகத் தொழிலாளரோ சொற்பொழிவாளரோ கட்டுரையாளரோ அடியாரோ நுனியாரோ எழுதிவிட்டார்கள் போலிருக்கின்றது - அம்பாளைத் தரிசித்த பின்னரே ஐயனைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்று! அங்கு குக்கிராமங்களைக்கூட விட்டு வைக்காது குடி இருந்த பைரவரை இங்கு இதுவரை எவரும் குடி வைக்காததற்கு எல்லைத் தெய்வங்கள் பல இன்னும் எல்லை தாண்டாதது ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். அல்லது அங்கு அவருக்கிருந்த சங்கார வேலைகள் இன்னொரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். அல்லது (வைரவருக்கு வாகனமாக) 'வெள்ளைக்கார நாய்கள்' பயப்படும் என்று கருதியும் இருக்கலாம்.

எதுவாக இருப்பினும் சூலத்தை கையில் ஏந்தும் தீரர்கள் பாரிய வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி 'ஆகமவிதிப்படி' ஆரோகணிக்க வைத்து நடமாடும் கோவில்களாக மாட்டார்களா என்பது சிவபெருமானின் பஞ்சகுமாரர்களில் ஒருவரான அந்த வைரவருக்கே வெளிச்சம்.

நடமாடும் கோவில்களால் ஒரு வசதி பக்தர்கள் நிறையும் இடத்துக்கே பரமனை நகர்த்துவதுதான். ஒவ்வொரு நாளைக்கும் ஒவ்வொரு பாரிய தொடர் மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு முன்பாக பணவகுலில் சாதனை புரியலாம்.

இங்குள்ள ஆலயங்களுக்கு இறையைத் தேடி வருகின்றார்களா? அல்லது இரையை நாடி வரவழைக்கப் படுகின்றார்களா? ஆஹா! தயிர்ச் சாதம், புளிச் சாதம், நெய்ச் சாதம், சாம்பார் சாதம், தக்காளிச் சாதம், எலுமிச்சைச் சாதம், உப்புமா, பிட்டு, இடியப்பம், சமயத்தில் தோசை, அப்பம் என பல வீடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொட்டப்படுகின்றன. கொசுவும் இலையானும் இங்கில்லாததால் பறந்து பறந்து மொய்க்கும் அந்தப் பாமரத்தனத்துக்கு ஓர் ஒழுங்குமுறையை எவர் விருந்து படைப்பார்?

பக்தர்களே! மெய்யடியார்களே! சக்தி வாய்ந்த ஷேத்திரத்திற்கு வந்துள்ளீர்கள். 'லக்கரில்' இருந்து எடுத்து வந்த நகைகள் பத்திரம். கண்மூடித் தியானிப்பதாயின் தாலிக்கொடியை கெட்டியாகப் பிடித்திருங்கள். அவற்றின் மதிப்பு தெரிந்த உங்களின் மதிப்பு தெரியாத திருடர்கள் இங்குள்ள என்ற அறிவிப்பு இந்து மத சம்பிரதாயப்படி அதிகரிப்பது மாறுமா?

போக்கிரிகள் திருடர்கள் அயோக்கியர்களிடையே சகிப்புத் தன்மையுடன் இருந்து வரும் ஆலய அறங்காவலர் சபைகளும் உண்டு. கதியற்றவர்களுக்கு அவனே கதியாவான் என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் தொண்டாற்றுகின்றனர். மார்க்கம் கிடைக்குமா என்று மட்டும் அவர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை. மார்க்கம் நகரிலும் கிடைக்குமா என்ற ஏக்கத்துடன் இருக்கின்றனர்.

வெள்ளை கறுப்பு மஞ்சள் இனத்தவர்களும் காதலுடன் எமது ஆலயங்களுக்கு வருகின்றனர். சாஷ்டாங்க - பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாகக் கீழே விழுந்து பணிவாக வணங்கி எம்மை குணிய வைக்கின்றார்கள். புறவைக் காவடியையும் துலாக் காவடியையும் அண்ணாந்து பார்த்துத் தாமே நிமிர்ந்து கொள்கின்றார்கள்.

பழகிய தமிழைக் கேட்பதற்கும் பக்திப்பரவசத்தில் திளைப்பதற்கும் தாயக கனவுகளைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கும் மட்டுமல்ல எமது ஆலயங்கள். அதற்கும் அப்பால் மொழியை நடனத்தை இசையை சமயத்தை கலை கலாசாரத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு கற்பிக்கும் புனிதப் பணிகளுடன் விசாலமாய் விரிந்து கிடக்கின்றது.

இரண்டு இந்துக்கள் சந்தித்தால் மூன்று கருத்துகள் வெளிப்பட்டு நான்கு அமைப்புகள் உருவாகி ஐந்து கோவில்களுக்கு வழிவகுத்துவிடும் என்பது அர்த்தம் நிறைந்தது.

உங்கள் மனசுக்குள் யாரையும் நடக்க அனுமதிக்காதீர்கள்! - அழுக்கான கால்களோடு! ●

The role of multiculturalism in the life of new immigrants has certainly had some positive impacts on the first generation but its influence begins to fade in the following two generations.

Samy Appadurai

கனடாவில் தமிழர்
Tamilis in Canada
1983-2013

APPLES WITH ORANGES

“ Mom, this is Canada. I am eighteen years old; I know what I am doing and please stop advising me in a commanding manner because it is interfering in my personal life. If you continue behaving in this way, I may have to find my own way and get prepared for the consequences and mind you, the ball is in your court”

I have heard such heated conversations between the first generation of Canadians and their second generation who have been residing under the same roof. I am very certain that the wide range of this generation-gap among the new immigrants in Canada and probably in other receiving countries in the west and Australia from the source countries is not peculiar or remote or exceptional to a particular ethnic group. Rather, this has been a battle that has been ongoing between the two generations in many families, regardless of their color, religious and regional backgrounds.

The children of this new generation in the cosmopolitan cities aggressively demand better and more self centered freedom for themselves. They create their own world and live the way they want and then look for justifications for their contrary behaviour and attitudes from their parents. The modern cosmopolitan cities have moulded their own culture which deviates from any single heritage cultural values. It is as if the process of the cultural melting pot with its many cultures and all of its roots with their own flavour got lost in the melting process and the flavour that results is an unrecognizable combination for it has its own unique qualities.

The interesting part of this culture is that it is foreign to the cultures of the hinterland and its surroundings, but closer to other urban cities located in other places around the world as such. Torontonion culture is closer to that of Paris, London in the United Kingdom, New York, and Tokyo than its hinterlands.

The complexity of the nature of urban regions in all aspects has directly or indirectly impacted everyone and

for an example, let me begin with the demographic composition. The density of the population itself is high in the history of human beings. The method of calculating the density of the population by area is divided by the total population per square kilometre; however this does not reflect the true nature of the demographic pattern. Furthermore, this calculation does not determine the relationship between the economies and whether or not it can sustain the population, nor does it determine if a country is over or under populated.

For example, two cities may have almost equal density in population but there may be variations regarding the economic strength and the distribution of wealth. There will be different impacts on life patterns such as communication, interaction, hospitality, unemployment, crime rates, law and order, and moral values. Although the nature of urban cultures have similar roots, still each and every one has its own variation and therefore its analysis has two sides and has to be dealt in terms of micro and macro.

The structure of urban economic activities are in most cases based on free enterprise where an individual has, if not absolute freedom, more freedom than ever before in human history. In the old days, under the divine rights of the Monarchy, the feudal system of government was the main source of wealth and the bulk of the economic activities were controlled by a handful of so-called higher ranking and well positioned people. It was also a closed system whereby any skilful or capable person on the grass root level would not be able to take over for advancement was confined to the higher ranking family circle who had in turn inherited it from their ancestors.

There was a steady and stable life for almost all citizens in certain designated areas and the mobility of the inhabitants was highly restricted and there was less hope for change in their economic sector. The two main sources of income were agriculture and trade and both

of these fields did not accommodate large numbers of people and the density of the population was very sparse.

The turning point in the global economy which made a huge impact on the most number of lives was the introduction of the industrial revolution in the United Kingdom in the later part of the eighteenth and early nineteenth centuries. Since then, industrialization has been in a continuous process around the world and has deeply penetrated into the developing nations even in this twenty-first century. The manufacturing industry brought mass scale production of goods directly and widened the service industry rapidly and also improved agriculture. There also began widespread settlement into the urban areas as opposed to the nomadic lifestyle.

The modern industrial sector has four main factors involved in production and they are: the land and buildings, capital, entrepreneurs and labour and the rewards from the gains of production respectively rent, interest, profit and wages. Since the entrepreneur is the only part of the entire process which bears the risk, they are rewarded with a high percentage of the income.

The labourers are more in numbers and gain a comparatively low share from the income as their wages. However, the structure of modern society has given birth into three main classes; the rich who control a major share of the wealth, the low income class living at the grass roots level mainly the labourers living hand to mouth and the middle class who are neither rich nor struggling for their survival. The reflection of these economic classes fundamentally changed life and culture accordingly.

Let us also into the socio-economic background of the new comers in the developed nations. Most of the new immigrants can be categorized into three groups and they are: the independent class immigrants which include skilled workers and investors. The second group is the family class immigrants which mainly includes members of the family who have been sponsored by permanent residents or citizens of the country from where they have been residing. The third group is the refugees who seek asylum as victims of war or natural calamities. Those who have fled as refugees with their children have brought a lot of pain, emotional and psychological depression and their behaviour at times are deemed unacceptable even by their own community.

There is also the difficulty in that some experiences are so upsetting that for some refugees, recovery is very difficult.

The geographical distribution of the majority of recent new immigrants to Canada is mostly concentrated in the cities. Most of them came from rural areas of the sources countries such as Asia, the Middle East and Africa. Their cultures and languages are not close as compared to the Europeans and Australians when contrasted with the mainstream Canadians. Most of these new immigrants undergo two main cultural shocks; the first one being that the mainstream culture and their languages are not similar to theirs and the second is that their status and the occupations back in their respective countries are not comparable to what they get in Canada though eventually some of these new immigrants do become qualified and acquire jobs in their field. For some however, due to economic necessity get jobs outside their fields and for a small percentage, this continues for the rest of their lives.

In spite, of these two components there is another factor that affects their life and that is the global revolution in technology which began in the 1990s which has affected not only new immigrants but also the rest of the population. The technological revolution has made the global village into a global family with the ability to share many things faster, easier, and more cheaply. The internet, e-mail, cell phones and electronic media have made the quality of life better. These items, such as the cell phone, were once considered a luxury but today they have become essential commodities. It has improved the standard of living but it never came free of charge.

Rather, the cost of living increased and pushed many immigrants to search for other venues in finding second jobs or to improve their skills by retraining or changing their profession. Its negative impact in their life is that they spend less, and in some cases the husband works the evening shift while his spouse is engaged in a day time job and the cell phone and the door of the refrigerator is the venue for passing information to each other. They hardly spend time together with their children and share their family values and this pushes the children to seek companionship elsewhere.

However, I do not want to give the impression that economic and technological developments are the only reasons for the structural changes in people's lives. The structural changes in the political system have also made a tremendous contribution. The decolonization process and the introduction of democracy have brought a new strength and importance to the masses even at the grass roots level. In countries where the principal of "one man one vote" has been in practice such as in Canada, politics has uplifted our moral status and has given a psychological boost. An ordinary citizen feels

that he or she can make a change in politics by simple casting their vote in the three levels of government. The politicians explored new views from some sectors of the population and brought awareness of suppressed or underserved communities and granted new waves of rights and privileges. I could pick a few main areas where this has occurred; the areas of women's rights, the fight against racial discrimination, concerns for the First Nations and recognition of same sex rights.

The role of multiculturalism in the life of new immigrants has certainly had some positive impacts on the first generation but its influence begins to fade in the following two generations. The second and the third generation get absorbed into the powerful mainstream culture. The exception of preserving and maintaining their root cultural values is one of the primary concerns for the first generation of Canadians but for their children who are either born in Canada or migrated on sponsorship are more inclined with the mainstream culture and following it is more natural and comfortable.

They believe that following the root culture of their parents is like planting orange tree in a zone that is suite for apples. I am sure that the designers of the multiculturalism policy were aware of this process down. I know that it is a tug-of-war between the two generations and in most of the cases the second generation wins the battle.

In light of this, I would like to discuss a few examples. The honour killing of their own children by parents who have migrated mainly from the Arab nations and Asia is a very real and recent issue in this country. It has become an unacceptable issue for the western world including Canada. These children want to be like any other age group in their circle with whom they are learning from in school and outside. When they become involved in a dating relationship, they do not feel like they are engaging in any sort of sin or bad behaviour.

For their parents, particularly maintaining the virginity of the girls until their marriage and ensuring their modesty after marriage by not getting involved in adultery is one of the most important parts of their life and the violation of this is a very serious offence. The parents must be made aware that according to Canadian law, a girl at the age of fourteen is allowed to have sex with a girl or boy of the same age or up to the age of sixteen.

Western governments are set against honour killing. The relationship between the boy and the girl is more

one of companionship and I do not deny the involvement in sex and in most cases it is unavoidable.

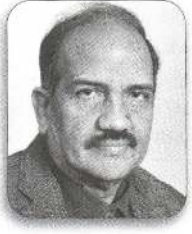
These days, if the marriage of a second generation Canadian does not work out due to obvious reasons, the next step that they take is to file for divorce and they do not consider it an act of shame or failure in life. In fact another major issue is the postponement of marriage due to long years of education, other commitments and other economic reasons and these appear to be down to earth reasons. Some may consider it would be hard or impossible to abstain from sex for an average person for such a long period of time. Though it is not common in the Middle East and Asian cultures of having sex before marriage, still the rigidity of the practice has somewhat relaxed in some cases.

Marriage is only a social function and recognition and legally binding but love is a more personal and psychological aspect. The tendency of making commitments in a married life is slowly fading in the cities around the world and living with common law partner is becoming more common. However, let me say that common law partners can and are just as committed to each other as conventionally married couples.

I am also aware that there is a small portion of the second generation that is willing to follow the footsteps of their parents. Even though some of them have been born and brought up in this country and are enjoying all rights and privileges and have also contributed their share, still their heart and sentiments are not here, rather they are in the land of their ancestors and are less influenced by the culture of Canada.

What we are to do and how do we bridge the gap is the million dollar question. The answer may be that a compromise be made so that both sides can have peace and social harmony. It is important however, that whatever the compromises made, that respect for the individual and the laws of the land be upheld.

I would say that openness, intimate dialogue, and the spending of more time together between the children and the parents would contribute substantially to resolving this problem. The parents have to acknowledge the circumstances their children are in. The children also need to understand that their parents have likely gone through a lot of stress and made many sacrifices so that they can have a good life here in Canada. It is also important to remember that while an orange will not grow in a land of apples, a greenhouse might help.●

நாடகக் கலையின் வளர்ச்சி, படைப்பாளிகள், பார்வையாளர்கள், விழா நடத்துநர்கள் ஆகியோரின் கையில்தான் தங்கியுள்ளது. படைப்பாளிகள் எவ்வளவு உயர்தர படைப்புகளை மேடைக்கு கொண்டு வந்தாலும், பார்வையாளர்கள் அற்ற அரங்கம் அர்த்தமற்றுப் போகிறது.

நா. சாந்திநாதன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamil in Canada
1983-2013

கனடிய மண்ணில் தமிழ் நாடகங்கள்

தமிழர் பல நூற்றாண்டு காலமாக பாரம்பரியமாகக் கட்டிக்காத்து வந்த கலைப் பொக்கிசத்துள் நாடகக் கலையும் முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகிறது. பல வடிவங்களில் தொன்றுதொட்டுக் காத்துவந்த இக்கலையை புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் மத்தியில் எவ்வளவு காலம் தக்க வைக்கலாம் என்றொரு கேள்வி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

கனடாவில் குறிப்பாக ரொறன்ரோவில் இக்கலைக்கான பங்களிப்பு கணிசமான அளவு இருந்து வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இற்றைக்கு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், புலம்பெயர்ந்து தமிழர் குடியேற ஆரம்பிக்கும் அந்தக் காலகட்டத்திலேயே 'தேடகம்' அமைப்பினர் சில தீவிர நாடகங்களை மேடையேற்றியிருந்ததை அறிவோம். இந்தக் காலப் பகுதியிலேயே நாடகத்திற்காகவே தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்த தாசீசியஸ், பாலேந்திரா அவர்களுடைய குழுக்கள், கனடாவிற்கு வருகை தந்து மேடையிட்ட நாடகங்களும், ஏற்படுத்திய பட்டறைகளும் இங்குள்ள நாடக ஆர்வலர்களைத் தூண்டச் செய்தது.

90களில் நாடகத்தையே மையமாகக் கொண்டு இயங்க ஆரம்பித்த 'மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழுவினர்' இன்றுவரை கிட்டத்தட்ட ஐம்பது நாடகங்களை மேடையேற்றியது மட்டுமல்லாமல், பல கதாசிரியர்களை, நெறியாள்கைகளை, நடிகர்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இத்துறை சார்ந்த ஆர்வலர்களின் அமைப்புக்களான 'நாளை நாடகப் பட்டறை', 'உயிர்ப்பு', 'கருமையம்' 'சுத்தாடிகள்', 'கனடா தமிழ்க் கலைக்கழகம்' நல்ல சிந்தனைக்குரிய நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகிறார்கள்.

கனடிய தமிழ்க் கலைஞர்கள் சங்கம் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாக நாடகப் பெருவிழா எடுத்து வருகிறது. உலகத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் 'நாடகக் கோபுரம்' என்னும் பெயரிலே நாடகவிழா நடத்தி வருகிறார்கள். திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் இசை நாடகம் உட்பட பல நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கிறார்கள்.

சுத்து வடிவங்களை நினைவூட்டும் வகையில் தனிப்பட்ட முறையிலும் அமைப்புக்கள் மூலமும் பல கூத்துக்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. பாடசாலை மன்றங்களும் ஊர்ச் சங்கங்களும் தங்கள் கலை நிகழ்வுகளில் நாடகத்தையும் ஒரு அங்கமாகச் சேர்த்து நடத்தி வருகிறார்கள். மேலும் பல அமைப்புகளும் மன்றங்களும் நாடகக் கலையின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிவோம். அவர்களும் இங்கு மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். C.T.B.C வானொலியினர் தொடர்ந்து 3 நாட்கள் நாடகத்துக்காகவே விழா எடுத்து பல

நாடகங்களைத் தயாரித்தளித்தமையை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இங்குள்ள வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் நாடகத் தயாரிப்பில் பெருமளவு ஈடுபாடு கொண்டிராத போதிலும், இங்குள்ள வசதிக்கேற்ப அவ்வப்போது தயாரித்தளித்து வருகிறார்கள்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டுச் சூழலிலே, நேர அழுத்தத்தின் மத்தியிலே நாடகக் கலைக்காகவே தங்கள் நேரங்களை அர்ப்பணித்து, இக்கலை எம்மைவிட்டு அகலாமல் பாதுகாக்கின்ற அத்தனை கலைஞர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்களே.

நாடக அமைப்புகளினதும், மன்றங்களினதும் இத்தனை முயற்சிகள் தொடர்ச்சியாக இருந்தும், தொழில்நுட்ப ரீதியிலோ, மேடையேற்றங்களிலோ, அன்றைக்கும் இன்றைக்குமிடையில் பெரிய மாற்றம் காண முடிந்ததா என்ற கேள்விக்கு பதில் 'இல்லை' என்றே சொல்ல முடியும். கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் எம்மவர் வாழும் இந்நாட்டில் பார்வையாளர் மட்டத்தில் எண்ணிக்கையைச் சற்று உயர்த்த முடிந்ததா? இல்லவே இல்லை. அன்றிருந்த அதே 150 பேர்தான். இந்நிலை தொடருமானால் இந்த நாட்டில் தமிழ் நாடகக்கலை மெல்ல, மெல்ல தானாகக் காணாமல் போய்விடும். ஆறுமாத ஒத்திகை, அரை மணி நேர நாடகம், அந்த இரவேடு இரவாக அரையும் குறையுமாக அன்றே மறைந்து விடுகிறது. இந்த அரும்பெரும் கலை தொலைந்துவிடாமல் சற்றுக் காலமாவது நகர்த்துவதற்கான என் பார்வையில் உள்ள சில துளிகளைத் தர விரும்புகிறேன்.

நாடகக் கலையின் வளர்ச்சி, படைப்பாளிகள், பார்வையாளர்கள், விழா நடத்துநர்கள் ஆகியோரின் கையில்தான் தங்கியுள்ளது. படைப்பாளிகள் எவ்வளவு உயர்தர படைப்புகளை மேடைக்கு கொண்டு வந்தாலும், பார்வையாளர்கள் அற்ற அரங்கம் அர்த்தமற்றுப் போகிறது. நிச்சயம் படைப்பாளிகளுக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும் இடையில் ஒரு இணக்கம் கண்ட ஆகவேண்டும். தவிர அபுத்த நாடகங்கள் என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும், பார்வையாளர் மேலே வந்து ரசிக்கத் தெண்டிக்க வேண்டும். இதைவிட ஜனரஞ்சகமான நாடகங்களை மேடையிட்டால் அமைப்பின் கோலமே மாறிவிடும் என்று கருதும் படைப்பாளிகள் ஒருபக்கம். ஏதோ அவர்களுக்கே அரைகுறையாக விளங்குகின்ற, அடுத்தடுத்து 4, 5 நாடகங்களைத் திணித்து, எங்கள் நேரங்களை வீணாக்கிறார்கள் என்று பேசிக் கொள்ளும் பார்வையாளர்கள் ஒரு பக்கம். இவர்கள் இருவருக்குமிடையில் உள்ள இழுபறி நீண்ட காலமாகத் தொடர்கிறது. நாடகக் கலை வளர், தரமான படைப்புக்கள் உருவாக, ரசிகர்களின் தாகம் தீர், ஒரு பொதுவான தீர்வொன்றைக் காண்போம். அதாவது, வருடம் இருமுறை நாடக அரங்கமைப்போம். இந்த அரங்கிலே

வெவ்வேறு அமைப்பினரது தரமான நாடகங்கள் மேடையேற்றலாம். வெவ்வேறு ரசனையுள்ள 4, 5 நாடகங்கள் ஒரே நாளில் மேடையேறும் பொழுது பார்வையாளர்கள் விளங்கியதை ரசிக்கவும், விளங்காத நாடகங்களை புரியத் தெண்டிக்கவும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகும். பார்வையாளர்களின் தரம் படிப்படியாக உயர்ந்தே ஆகும். படைப்பாளிகளின் கதை தீர்ந்தே ஆகும்.

படைப்பாளிகள் வருடம் இரண்டு நாடகங்களை தங்கள் பாணியிலே தயாரிக்கலாம். ஆண்டுக்கு இரு முறை இந்த விழா நடக்குமானால் எங்கே? எப்போ? என்று காத்திருந்து பார்வையாளர்கள் அரங்கம் நிறைப்பார்கள். இதை யார் எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதுதான் கேள்வி. ஆம், மூத்த கலைஞர்கள் முன்வாருங்கள், நாடகக் கலையின் வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு, எந்த அமைப்புகள் சார்பற்ற சிந்தனை கொண்டு, எல்லா அமைப்புகளினதும் அங்கத்துவருடன் நாடக சபையை உருவாக்கினால் நாடகங்களை எங்கோ உயர்ந்து செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கான சிறு குறிப்புகள் இவை: தரமான படைப்புகளில் நிச்சயம் கூடிய கவனம் செலுத்தியே ஆகவேண்டும். பிரதி பற்றிய தெளிவு, நடிகர்களுக்கான தேர்வு, ஒத்திகையின் அவசியங்கள், ஒலி ஒளி நுட்பத்திற்கான தேடல்கள் மெருகூட்டும் ஒப்பனைகள், மேடைப் பொருட்களின் முக்கியத்துவங்கள், கண்பொழுதும் காலதாமதமற்ற காட்சி மாற்றங்கள் இவையெல்லாவற்றிலும் இதுவரை அக்கறை செலுத்தாதவர்கள் நிச்சயம் கவனிக்கப்பட வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகள்.

நடனப் பயிற்சிகள் மூலைக்கு மூலை இருப்பதுபோல், குறைந்தது 2, 3 நாடகப் பயிற்சிக் கூடங்களோ, நாடகப் பட்டறைகளோ ஆரம்பிக்க வேண்டும். சிறுவர்களை உள்வாங்கும் வகையிலே ஆங்காங்கே பட்டறைகள் நடத்தி சிறுவர் நாடகங்களை மேடைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பாராட்டுகள் குவிய வேண்டும். அங்கேதான் நாடக வல்லுனர்களை இனங்காண முடியும். எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டுச் செல்லும் திருப்தி ஏற்படும்.

யாரோ எவரோ கேட்டுவிட்டார்கள் என்பதற்காக எந்த ஆயத்தமுமில்லாமல் அவசர ஒப்புவிப்புகளைத் தயாரிப்பாளர்கள் தவிர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் கலைக்குரிய கௌரவம் தர மறுக்கும் மேடைகளை நாடவே கூடாது. நேரத்தை எள்ளளவும் கருத்திற் கொள்ளாமல் நாடகத்தை இறுதி நிகழ்வாக நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரித்துவிட்டு இறுதியில் நாடகம் போட முடியாத நிலை அல்லது 4, 5 பேருக்கும் அரங்கம் நிறைந்த கதிரைகளுக்கும் போடுகின்ற வேதனைக்குரிய நிலை நிச்சயம் மாறியே ஆகவேண்டும். நேரத்திற்கான நிபந்தனை நடத்துநர்களுடன் வெகு கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

ஓர் படைப்பைப் பார்த்த பார்வையாளர் சரி, சக கலைஞர்கள் சரி, அடுத்தநாள் மனம் விட்டு பாராட்டிப் பழகிக் கொள்வோம். பாராட்டுக்கள் வளர்ச்சியின் அத்திவாரம் அல்லவா? வளரட்டும் தரமான நாடகம் திரளட்டும் ரசிகர் கூட்டம் தட்டட்டும் கைகள் தானாகவே தீரட்டும் கலைஞர்களின் தாகங்கள் ஓங்கட்டும் நாடகக் கலை வளர்ச்சி●

சர்வஜன வாக்கெடுப்பு: ஜெனீவா நோக்கியும் அதனைத் தாண்டியும்

2013 பெப்ரவரி மார்ச் 2013ல் ஜெனீவா ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் மனிதவரிமைகள் பேரவைக் கூட்டத்தொடர் நடைபெறுவள்ளது. நீதி வேண்டி நிற்கும் ஈழத்தமிழருக்கு இம்முறை ஐ.நா களம் அமைத்துக் கொடுக்குமொரு முக்கிய காலமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் போர்க்குற்ற விசாரணையையும் தாண்டித் தமிழர்களுடைய வேண்டுகோளென்பது நிரந்தர அரசியல் தீர்வை நோக்கியதாக அமைந்துள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை தம்மைத் தாமே ஆராயுமுகமாக வெளியிட்ட அறிக்கையின் அடிப்படையில் 'இலங்கையில் நடந்த போரில் தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டோம்' என்பதையும் 'அதனால் எண்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்' எனவும் ஐ.நா தெரிவித்திருக்கும் இவ்வேளையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனத்திற்கமைய ஈழத்தமிழ் மக்கள் சுயமாகத் தமது அரசியல் வேணவாவைத் தெரிவிக்குமுகமாக ஒரு பொதுசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வை அளிக்க வேண்டுமென்று ஜெனீவாவில் முக்கிய தமிழ்ப்பிரமுகர்கள் பன்னாட்டு மாற்றினப் பிரமுகர்களின் கருத்துக்களுடன் சர்வஜன வாக்கெடுப்பை மையமாக வைத்து மாபெரும் தமிழர் மாநாடொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றும் அனைத்துப் பிரமுகர்களும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் அவசியத்தை உலகிற்கு எடுத்துரைப்பார்கள்.

2013 மார்ச் 1ம் 2ம் 3ம் நாட்களில் ஜெனீவாவில் நடைபெறும் மாநாடானது தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்குக் குரல் கொடுக்கும் முக்கிய பன்னாட்டுப் பிரமுகர்களை ஒருங்கிணைப்பதோடு ஐ.நா பொதுச்சபையில் ஈழத்தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பைக் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கத்தைக் கொண்டதாகவும் அமையும்.

நாம் அனைத்துலக மக்களவையுடன் இணைந்து செயற்படுத்தும் இப்பாரிய வேலைத்திட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் இணைந்துகொண்டு செயற்படவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இம்மாநாடு பற்றிய மேலதிக விபரங்கள் தேவைப்படின் கனடியத் தமிழர் தேசிய அவையுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

கனடிய தமிழர் தேசிய அவை

தொலைபேசி: 416.830.7703 - 1.866.263.8622, மின்னஞ்சல்: info@nccctcanada.ca, இணையத்தளம்: www.nccctcanada.ca

தமிழ்ச் சமூகமே பெருமைப்படக்கூடிய விதமாக எமது பெண்கள் பலர் உதைபந்தாட்டத்தில் சிறந்து விளங்குவதை பல மைதானங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மிக முக்கியமாக தமிழ் பெண் ஒருவர் 18 வயதுக்குட்பட்டோர் கனடிய தேசிய அணியில் இடம்பெற்றுள்ளார்.

எஸ். கணேஷ்

கனடாவில் தமிழர்
Tamil in Canada
1983-2013

விளையாட்டுத் துறையில் கனடியத் தமிழரின் கால்நாற்றாண்டு

கனடிய நாட்டின் தமிழரின் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்து கடந்த இருபத்தியிரண்டு ஆண்டுகளாக சேவையாற்றும் "தமிழர் தகவல்" மூத்த தமிழ் ஊடகத்திற்கு எனது முதற்கண் வாழ்த்துக்கள்!

கனடிய விளையாட்டுத் துறையிலும் தமிழீழ விளையாட்டுத் துறையிலும், கடந்த இருபத்தியைந்து ஆண்டுகளாக என்னை இணைத்து செயலாற்றுவவன் என்ற பெருமையில் கனடிய வாழ்வியலில் விளையாட்டுத் துறையில் எமது வாழ்வும்.. வளமும் என்ற நோக்கில் இக் கட்டுரையை எழுதுகின்றேன். கனடிய விளையாட்டுத் துறையில் தமிழர்களின் செயலாற்றல் என்று பார்க்கும்போது பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலையைவிட பல மடங்கு முன்னேற்றகரமான முயற்சிகள் செயற்திட்டங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. முதலாவதாக உதைபந்தாட்டத்துறை, மெய்வல்லுனர் துறைகளில் கணிசமான அளவு வீரர்கள் வீராங்கனைகள் ஈடுபடுகிறார்கள். கிரிக்கெட் துறையைப் பற்றி எழுத வேண்டிய அவசியமே இல்லை

இந்தக் கட்டுரையில். ஏனெனில் கிரிக்கெட் விளையாட்டுத் துறையில் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பே கணிசமான வளர்ச்சியை எமது கிரிக்கெட் விளையாட்டு வீரர்கள் கண்டு விட்டார்கள். இதில் ரொறன்ரோவில் இயங்கும் "செஞ்சூரியன் கிரிக்கெட் விளையாட்டுக் கழகம்" பல வயது பிரிவுகளில் எமது தமிழ் வீரர்களை அறிமுகப்படுத்தி Canadian National Team இல் எமது தமிழ் விளையாட்டு வீரர்கள் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மைல் கல்லாகும்! தொடர்ந்து கிரிக்கெட் விளையாட்டில் National Level இல் தமிழ் வீரர்கள் வளர்ந்து வருவது பெருமைப்படக்கூடிய விடயமாகும். அதேநேரத்தில் கிரிக்கெட் நிர்வாகத் துறையில் T+D போன்ற முதன்மை League இல் எமது தமிழ் வீரர்கள் பலர் ஈடுபடுவது Next League இற்கு கட்டியம் கூறுவதாகவே திகழுகிறது.

உதைபந்தாட்டத்தை பொறுத்தவரையில் தற்போது எம் வீரர், வீராங்கனைகள் கணிசமான அளவு முன்னேற்றத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இதில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு மிக மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ் பெற்றோர்கள் தமது வேலையிலும், பண விடயங்களிலுமே முக்கிய கவனம் செலுத்தினர்.

தற்போது அந்த நிலை மாறி தங்களுடைய பிள்ளைகளை எந்த விளையாட்டுத் துறையிலும் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் கல்வி அறிவையும் வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற உண்மை இப்போது எமது தமிழ் பெற்றோருக்கு புரிகின்றது.

உதாரணமாக கனடாவிலும் சரி, அமெரிக்காவிலும் சரி உங்களது பிள்ளைகள் எந்த விளையாட்டுத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கினால், பல்கலைக்கழகங்களும் சரி கல்லூரிகளும் சரி 100 வீதம் புலமைப் பரிசுத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றன.

இங்கு வேறு இனத்தவர்களால் நடத்தப்படும் உதைபந்தாட்ட கழகங்களில் முக்கியமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட உத்தியோகபூர்வமான முன்னணிக் கழகங்களில் எமது வீரர்கள் விளையாடுவதன் மூலம் பல புலமைத் திட்டங்களை எமது வீரர் வீராங்கனைகள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதான பல வாய்ப்புகள் இங்கு கிடைக்கின்றன. Open House என்று சொல்லப்படும் உதைபந்தாட்ட கழகங்களினால் நடத்தப்படும் பல்வேறு திட்டங்களில் எமது வீரர் வீராங்கனைகள் பங்குபற்றுவது பெற்றோர்கள் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பாகும். இணையத் தளங்களில் அதற்குரிய சகல செய்திகளையும் பல கழகங்கள் அறிமுகம் செய்துள்ளன.

முன்பெல்லாம் தமது பிள்ளைகளை கொண்டு போய் பயிற்சிக்கு இறக்கிவிட்டு தங்களுடைய shopping அல்லது மற்றைய விடயங்களைக் கவனிக்கும் பெற்றோர்களை தற்பொழுதெல்லாம் பயிற்சியில் அல்லது விளையாட்டு நேரங்களில் முழுநேரமாகக் காண முடிகிறது.

தற்போது Long Term Player Development (LPTD) என்ற பதம் சகல விளையாட்டுத் துறைகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. இதற்குக் கணிசமான அளவு பணமும் ஒதுக்கப்படுகின்றது.

இப்படியான திட்டங்களில் எமது பெற்றோர் பங்குபெறுவதும் அவர்களுடைய பங்களிப்பும் மிக மிக முக்கியம். எந்தவொரு விளையாட்டுத் துறையிலும் சரி பயிற்சிகள் முடிந்தவுடன் அல்லது ஆட்டங்கள் முடிந்தவுடன் பயிற்சியாளர்களுடன் அல்லது சமூக நிர்வாகிகளுடன் ஒரு சம்பாஷணையை ஏற்படுத்துவது (One-on-One) உரையாடலை ஏற்படுத்துவது உங்களது பிள்ளைகளின் பிரகாசமான எதிர்காலத்தை அந்தந்த விளையாட்டுத் துறையில் மிக மிக ஊக்குவிக்கும் விடயமாக கருதப்படுகின்றது.

தமிழ்ச் சமூகமே பெருமைப்படக்கூடிய விதமாக எமது பெண்கள் பலர் உதைபந்தாட்டத்தில் சிறந்து விளங்குவதை தற்போது பல மைதானங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மிக முக்கியமாக தமிழ் பெண் ஒருவர் 18 வயதுக்குட்பட்டோர் கனடிய தேசிய அணியில்

இடம்பெற்றுள்ளமை மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய விடயமாகவுள்ளது.

ஒன்ராறியோவில் பல வலைப்பந்தாட்ட (Net Ball) கழகங்களில் பல தமிழ்ப் பெண்கள் விளையாடுவது மட்டுமல்லாமல் நிர்வகிப்பதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அண்மையில் வன்சுவரில் நடைபெற்ற கனடிய தேசிய Net Ball (National Championship) போட்டிகளில் மேல் பிரிவிலும் சரி, கீழ்ப் பிரிவிலும் சரி கணிசமானளவு தமிழ் பெண் வீராங்கனைகளை காணக்கூடியதாகவுள்ளமை மிகவும் முக்கியமான மைல்கல்லாகும்!

மெய்வல்லுனர் துறைகளில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியை ரொறன்ரோ மாநிலத்தில் எமது தமிழர் விளையாட்டு வீரர் வீராங்கனைகள் கண்டுள்ளார்கள் என்றால் மிகையாகாது. பல வயதுப் பிரிவுகளில் பல சாதனைகளை (Ontario Records) தமிழ் ஆண்களும் சரி பெண்களும் சரி சாதித்துக் காட்டியுள்ளனர். கடந்த பத்து வருடங்களில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியை இந்தத் தடகள துறை கண்டுள்ளது. பல வீரர் வீராங்கனைகள் Sports medicine அல்லது Sports therapist என்ற துறைகளில் எம்மவர்கள் பலர் பட்டம் பெற துணிந்துள்ளார்கள்.

எமது தமிழ் பெற்றோர்களின் முன்பிருந்த மனநிலை தமது பிள்ளைகள் டாக்டராகவோ எஞ்ஜினியராகவோ வரவேண்டும் என்பது. தற்போது அந்த மனநிலை மாறி வருகின்றது. எமது பிள்ளைகள் மருத்துவர்களும், பொறியியலாளர்களும் சம்பாதிப்பதைவிட பல மடங்கு பணத்தை விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபடுவதன் மூலம் சம்பாதிப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

எமது இளம் சமூகம் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் வளர்ச்சி பெற்று வருவதை காணும்பொழுது பெற்றோர்களும் தங்களுடைய கணிசமான பங்களிப்பை வழங்க முன்வர வேண்டும். எப்போதும் வேலை வேலை என்று இல்லாமல் தங்கள் பிள்ளைகள் ஆடும் ஆட்டங்களைக் கண்களியுங்கள். அவர்களை தகுந்த பயிற்சி வழங்கும் கழகங்களில் இணையுங்கள்.

அத்துடன் நின்றுவிடாமல் நீங்களும் கழக நிர்வாகத்தில் பங்குபற்றுங்கள். தகுந்த உணவையும் போதியளவு நித்திரையையும் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு வழங்குங்கள். வெற்றியும் தோல்வியும் சகஜம். ஒழுக்கமான தொடர்ச்சியான பயிற்சி மூலம் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுத் துறையில் சிறந்ததொரு எதிர்காலத்தைப் பெற முடியும்.

வீரம் செறிந்த தமிழரின் விழுமிய பரிமாணங்களை சர்வதேசத்திற்கு எடுத்தியம்ப விளையாட்டுத் துறையின் பங்களிப்பு மிக அவசியம்.●

நீட்சியறியா நெடும் பயணம்

கணியன்

தமிழர்தகவல்
இடர் நிறைந்த பாதையில் இருபத்துஇரண்டு ஆண்டுகள் தங்குதடையற்ற பயணம்.
பனிக்கும் டொலருக்கும் நடுவே இருப்பைப் பயணம் வைக்கும் அன்றாட வாழ்க்கையில்,
சிதறாத இலக்கோடு, சீராய் எழுதிச் செல்வது சாத்தியப்பட்டிருக்கின்றது என்பதன் சான்று தமிழர் தகவல்.
வலியோடு எழுந்த வாழ்வுக்கு இடையே வலிமையோடு பிறந்த இதழ் இது.

பனைகள் வளர்ந்தெழும் மண்ணில் இருந்து வீசியெறிப்பட்ட விதைகளில் ஒன்றாய் கனடா மண்ணில் பதியம் கொண்டபோது,
பனிப்புலத்தில் பனை முளைக்குமா?
புதுநிலத்தில் உயிர்தாங்குமா?
இந்த வினாக்கள் எழாமல் இல்லை.
பனிப்பாறைகளை உடைத்து ஊடுருவி வேர்விட்டு
தனித்துவ இயல்பிழக்காது துளிர்விட்டு,
'பைன்' மரப் பொலிவோடு எம் தமிழாய் எழுந்திருக்கின்றது
தமிழர் தகவல்.

சுயம் இழந்து ஒப்புக்கும் எழுதியதும் இல்லை
பிறர் இடும் உப்புக்கும் தன்நிலை வழுவியதில்லை.
இயல்பாய்க் கொண்ட இதழியல் தரத்தில் இருந்து
பேரங்களுக்காகப் பிசகியதும் இல்லை.

பனிவயலில் பதியம் கொண்ட இன நாற்றுகளின்
ஒவ்வொரு சுவட்டையும் அளந்தறிந்து ஆவணமாக்கிய சுவடி இது.
1983 இல் தொடங்கிய அகதி வாழ்வுக்கு முன்காகவே நீண்டிருந்தது
கனடாத் தமிழர் வரலாறு.
தொடக்கநாள் தொட்டு இன்றுவரை
இடையறா இன்னல்கள் வழியே,
தடை கடந்து தலை நிமிர்ந்த வரலாறு தமிழருக்கு உரியது.
அகதியாய் வந்து அசுர வளர்ச்சியுற்ற இனத்தவர் நாம் என்பது
கனடாவின் வரலாற்றுக் குறிப்பு.
இந்த வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியிலும்
தமிழர் சுமந்த வலியையும் வழிந்த வியர்வையையும்
காலந்தேறும் கவனமாய்க் கணக்கெடுத்து வந்த இதழ்
தமிழர் தகவல்.

ஆண்டுதோறும் அகமும் முகமும் மாறிச்செல்லும் வாழ்வு
இந்த மண்ணுக்குரியது.
நிறம் மாறிய அகங்களின்
உருமாறிய முகங்களின்
உண்மை வடிவங்களை தகவலின் பக்கங்களில் என்றும் காணலாம்.
தமிழர் தகவல் பூக்களாலும் பூசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது
கற்களாலும் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.
பூக்களுக்காகப் புன்னகைப்பதுவும் இல்லை
கற்களுக்காக விழி கசிவதுவும் இல்லை.
செதுக்குதல், சிதைத்தல் கூரான எழுத்தில் இரண்டும் இயல்பாய் நிகழும்.
விளைவுகளை முன்னிறுத்தி இயல்பிழக்காத இதழ்
தமிழர் தகவல்!
இருபத்துஇரண்டு படிகளில் பயணித்த வலிமை பல பத்து
ஆண்டுகளுக்கு
உரமூட்டியிருக்கின்றது.

இது நீட்சியறியா நெடும் பயணம்.
தகவலில் தொடரும் பயணத்தில் எங்கள் எதிர்காலப் பரம்பரையும் பதியப்படும்.●

The amount of youth who care about social and political issues has increased significantly amongst the Tamil community. Young people care about things like racism, inequality, human rights, global issues and the environment.

Anojini Kumaradasan

York University, Dance Teacher-Aadalaham Dance Academy

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

Power of Youth-The Development of Active Participation in Canadian Politics

In all of our lives, the times of our youthful days will remain as memories forever. The term "youth" has been easily connected with radicalness and extravagant actions, specifically within the involvement of youths in politics. Have they always been of this nature? Yes, we love to be creative when it comes to vocalizing about social and political issues, but how is creativity equal to radicalness?

In the life and times of young Tamil Canadians, we have proved that the Canadian political landscape must be entwined into our lives, in any form or manner to sustain a viable community and to stand firm and exercise our rights.

As youth meet politics the power of democracy surges with dynamism and vibrancy. The power of the youth is the growth and development of a nation. Youth is not a time of life but a state of mind. It is a matter of will, quality of imagination, vigour of emotions and a time period of freshness.

It is a time to develop social consciousness and break through barriers of which prevent us from being politically active.

As we speak of barriers which decrease political interest and participation; race, ethnicity, sexuality, ability, education, and status are often factors which determine the level of political participation amongst youth, and especially within ethnic communities.

Let us take a look at the House of Commons in Canada. How representative is the House of Commons to the rapidly growing ethno cultural population in Canada? How often have we seen a person / women of colour speaking in Parliament? Changes will be brought to these questions through the active involvement of youths in Canadian politics, and especially within the electoral politics.

The emergence of the Tamil community in Canada has greatly expanded to an extent that young Tamil Canadians have diverged into all kinds of activities and careers paths within the Canadian fabric. Not only have great numbers of Tamil youths shown interest in the political stream of Canada, but recently we have witnessed the emergence of Tamils in leadership roles within the government of all levels.

During my early high school years, majority of my fellow school mates were engaged in creating awareness for social issues but were not driven to be involved in politics. I would hear sayings such as, "Politics? I'll rather stay out of it. It's simply a waste of time.

Where will a major in political science or being involved in campaigns take me in life? Is politics a proper career choice?" Seeing this dichotomy between caring about social issues and not wanting to be politically active at the same time did not make sense to me because I understood that the youth really did care and lack of interest in politics was not the issue.

Among the possible reasons as to how such changes emerged in political participation, firstly, it would be due to more accessible education and opportunities that has allowed young people to change how they perceive the Canadian political system and themselves in that system. Accessibility to a variety of educational options in the field of politics has allowed Tamil youths to have an active political responsiveness and engagement.

A high number of young Tamil Canadians are pursuing post-secondary education, are making use of campus activities and opportunities, such positions within the student government/model UN which uplifts confidence levels and places more demands on the political system than ever before.

Education opportunities as mentioned above lead to Canadian Tamil youths bravely choosing political streams as careers options. This proves that the Tamil community has opened its horizons in accepting and encouraging the younger generations to pursue career paths outside of the traditional job options that were mostly chosen in the past. We now have young and mature Tamil Canadians at various levels of the government, policy-making positions, political parties, and governmental institutions.

As youths, we understand, as Pericles once said, "Just because you do not take an interest in politics doesn't mean politics won't take an interest in you". The youth in the Tamil community have understood that politics is in the air we breathe, it lives in every action we take and do not take. Political inaction is also an action itself, for it allows decision makers to make policies and decisions on our behalf. It cannot be avoided, for it affects every second of our lives.

The amount of youth who care about social and political issues has increased significantly amongst the Tamil community. Young people care about things like racism, inequality, human rights, global issues and the environment. We, as youths who entail roots from Tamil Eelam are well aware of the fact that we need to stand up for our own rights.

The Tamil youth have evolved to be what we call being "politically savvy"-seeing oneself as able to understand and influence the political system; has generally risen steadily. Youth are not apathetic or disinterested.

These days, they protest more, young voices are being heard within educational institutions to the streets of every city in this nation, they sign more petitions and are vocally active. Voting is not the only way to measure political engagement.

However, low youth voter turnout can be altered if youths feel engaged and included in the political process, if they feel like their politicians actually exist within their communities even after they get elected to office. Political parties and electoral candidates need to engage with young adults by creating spaces for conversation about 'stuff that matters' – learning, work, health, environment.

The problem is that they don't feel that they can influence the political process in any way. Governments should use youth's sense of solidarity to their advantage

by consulting and engaging them in policy decisions. The young Tamil generations have already taken the initiative and steps to include themselves within parties and political processes. We are seeing the rise of students and youths taking over the political platform, as seen in the

Quebec student movement or the protests held in 2009 to halt the genocide of Tamils by the Sri Lankan government. We saw them mobilize. They have really shown young people across the country that protesting and striking and direct action, and being persistent about it, creating long-term projects and pressuring the government works — and we all need to engage in those forms of political action and become directly involved in government in order to achieve the progressive society that we believe in.

We, as Canadian Tamil youths, whose roots originated from a nation in the state of oppression and genocidal actions being inflicted upon our brothers and sisters, we know the importance of democratic rights, values and freedom.

We must move forward in the field of politics and increase our political engagement and civic participation to ensure our levels of government and policy-making sectors are of representative to the large Tamil community and to the diverse population in Canada.●

TORONTO

Toronto is Canada's largest city and sixth largest government, and home to a diverse population of about 2.7 million people. Toronto's government is dedicated to delivering customer service excellence, creating a transparent and accountable government, reducing the size and cost of government and building a transportation city. For information on non-emergency City services and programs, Toronto residents, businesses and visitors can dial 311, 24 hours a day, 7 days a week.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள், தங்களுக்குள் சீரிய திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு, படிப்படியாக படிமுறை வளர்ச்சிகண்டு, மீளவும் தங்களைக் கட்டியெழுப்பப் பிரதான பங்கு வகித்தது, தமிழர்களிடம் பழகிப்போயிருந்த தன்னார்வத் தொண்டர் பணி செய்யும் பண்பே.

குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

கனடியத் தமிழர் சமூக தன்னார்வப் பணி

இனம் தனது வாழ்வையும் வளத்தையும் மொழியையும் பண்பாட்டையும் பேணிப் பாதுகாக்கத் தவறின் அந்த இனம் நாளடைவில் படிப்படியாகத் தன் தகுதரத்தை இழந்து, வழக்கொழிந்து புகழ்மங்கி மறைந்துபோன இனமாக மாற்றம் பெற்று விடும்.

எல்லாம் நிறைவாகவே இருக்கின்றன என்று திருப்தி கொள்ளும் வகையில் எமது வாழ்வும் வளமும் கலையும் பண்பாடும் மொழி-மண் விழுமியங்களின் உணர்வும் இருப்பதாக நாம் கூறிவிட முடியாவிட்டாலும், 83 கலவரத்தின் போதும், அதற்குப் பின்னான படிப்படியான திட்டமிட்ட இன அழிப்பின்போதும், கையில் சில்லறைக்காசு கூட இல்லாமல், அனைத்தையும் பின்னே விட்டு, எப்படி இருக்குமென்று எந்தவித பட்டறிவும் இல்லாத புதிய புதிய நாடுகளுக்கெல்லாம் தப்பியோடினர் தமிழ் மக்கள். அங்கே பூஜ்யத்திலிருந்து தங்கள் வாழ்க்கையை மீளக் கட்டியெழுப்பியதுடன், தங்களையும் தங்களது குழந்தைகள், குடும்பத்தினர் என்று நெருங்கியவர்களுக்குக் கரம் கொடுத்து, உற்றார்-உறவினர் என்று, ஏனைய உறவுகளுக்கும், பின்னர் அயலவர், நண்பர்கள், ஊரவர் என்று யாருக்கெல்லாம் உதவிட முடியுமோ, அவர்களுக்கு இயன்றளவு இருகரம் நீட்டி உதவியவர்கள் தமிழர்கள்.

அத்துடன் நிற்காது, தாயகத்தை மீட்டெடுத்து, தமிழினம் மீண்டும் தரணி புகழ் வாழ வேண்டுமென்ற தீராத விருப்படன், கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக தொடர்ச்சியாக அள்ளிக் கொடுத்தவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களே. எத்தனையோ உயிர்களைப் பறிகொடுத்து, இன்னும் தொடர்ந்து பல அர்ப்பணிப்புக்களைச் செய்துவரும் எம் தாயக உறவுகளுக்கு உத்வேகமும் உந்துசக்தியும் பொருளாதார அச்சாணியுமாக இருந்து, பல்வேறு நிதிச் சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் மனம்தளராது உதவிவரும் புலம்பெயர் தமிழ் உறவுகள், தங்களது குருதியிலும் தசையிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் தமிழீழ மண் பாசத்தையும், தமிழ்மக்கள் நேசத்தையும் நாம் நிதர்சனமாகப் பார்க்கவே செய்கிறோம்.

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து குடியேறிய நாடுகளில், இந்தியா, கனடா, இங்கிலாந்து, யேர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா போன்றவையும், இன்னும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளும் அடங்குகின்றன. அனைத்து நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற புலம்பெயர் தமிழ் மக்கள், தங்களது தாய் மண்ணையும் மக்களையும் மறவாது, தொடர்ந்து வழங்கி வரும் பொருளாதார, பொருண்மிய, ஆன்மீக, உளவியல் ரீதியான உதவிகள், அந்த மண்ணில் எம் மக்கள் அனுபவிக்கும் கொடிய துன்பங்களை ஆற்றுப்படுத்த பலமடங்கு உதவி

வருகின்றன. இதேவேளை, இப்படிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள், தாம் குடியேறிய நாடுகளில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக எப்படி வாழ்கிறார்கள், எவ்வித வளர்ச்சிகளைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அலசிப் பார்ப்பதும் அவசியமான விடயமே. நாம் வாழும் கனடிய நாட்டில், ரொறன்ரோ பெரும்பாகம் (ஒன்ராறியோ மாநிலம்), மொன்றியல் மற்றும் கியூபெக் நகரங்கள் (கியூபெக் மாநிலம்), எட்மன்ரன் (அல்பேட்டா மாநிலம்) போன்றவற்றில், பெருமளவில் தமிழ் மக்கள் குடியேறி வாழ்கிறார்கள். கடந்த சில வருடங்களாக அல்பேட்டா மாநிலத்தில் குடியேறும் தமிழர் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. 1983ல் இனக்கலவரம் என்ற பெயரில் சிறீலங்கா அரசால் திட்டமிட்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட இனஅழிப்பின்போது, அதிலிருந்து தப்பிக்க சிறீலங்காவிலிருந்து வெளியேறிய மக்களை, சில நாடுகள் தமது நாட்டுக்குள் அகதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டன. அதில் கனடிய நாடும் பிரதானமான ஒன்று. இவ்வருடம் 2013ல் 30 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையில், இந்த மூன்று தசாப்த கால தமிழர் பாதையை ஒருமுறை மீட்டுப் பார்க்கலாம்.

தன்னார்வத் தொண்டர் பணி

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள், தங்களுக்குள் சீரிய திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு, படிப்படியாக படிமுறை வளர்ச்சிகண்டு, மீளவும் தங்களைக் கட்டியெழுப்பப் பிரதான பங்கு வகித்தது, தமிழர்களிடம் பழகிப்போயிருந்த தன்னார்வத் தொண்டர் பணி செய்யும் பண்பே.

ஊரில் நாம் எங்கே தன்னார்வத் தொண்டர் பணி செய்தோம் என்று நாம் கேட்கலாம். Social Work என்று ஆங்கிலத்தில் பரவலாகச் சுட்டப்படும் சமூக சேவைப் பணியை, எமது ஊரில் நாம் தாராளமாகவே செய்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எமக்கு அவையெல்லாம் சமூக சேவைப் பணிகளே என்பது அப்போது பட்டறிவாகத் தரப்பட்டிருக்கவில்லை.

கோவில்கள், ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், வாசிகசாலைகள், அன்னதான இல்லங்கள், தாகசாந்தி நிலையங்கள் போன்ற பலவற்றிலும், பாடசாலைகளிலும் ஊர்களிலும் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகள், பொது ஒன்றுகூடல்கள், திருவிழாக்களிலும், நாம் நிறையவே எமது நேரத்தையும் சொந்தப் பணத்தையும் ஒதுக்கி, தொண்டு செய்திருப்போம். வார விடுமுறை நாட்களில், எமக்குத் தெரிந்தவற்றை ஏனைய பலருக்கும் இலவசமாக சொல்லிக் கொடுப்போம், போதிய நேரத்தை ஒதுக்கி பொதுச் சேவைகள்

செய்வோம். இப்படி பல வகையிலும் நம்மை சமூகத்தின் ஒன்றுப்பட்ட நன்மை மற்றும் வளர்ச்சி நோக்கி, பயன்படுத்தியே வந்திருக்கிறோம்.

பலநோக்குச் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஊர்ச் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், நகரசபை மற்றும் கிராமிய சபை போன்றவற்றில் உருவான பல உப அமைப்புக்கள், சிரமதான அமைப்புக்கள் என்று, இன்னோரன்ன பல விடயங்களில், தமிழ் மக்கள் தன்னார்வத் தொண்டர்களாக பெரிதும் தங்களது நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவழித்திருக்கிறார்கள்.

கனடாவில் 1983ல் புலம்பெயர்ந்து குடியேறிய எமது தமிழர்கள், உடனடியாகவே தங்களுக்குள் இப்படி தன்னார்வத் தொண்டர் அமைப்புக்களை உருவாக்கியதால், பெருமளவில் வந்திறங்கிய எமது மக்கள், இலகுவாக தங்கள் குடும்ப, தொழில், வருவாய் விடயங்களில் சரியான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வழி பிறந்தது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் புதிதாகக் கனடாவிற்கு குடிவந்த தமிழ்மக்களுக்கு, உடையும் உறைவிடமும் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளாக உருவெடுத்தன. தொழிலேதும் அற்ற, கனடிய குடியரிமையோ வதிவரிமையோ இல்லாத ஒரு நபருக்கு அல்லது குடும்பத்திற்கு, ஒரு வீட்டை அல்லது தொடர்மாடிக் கட்டிடத்தை வழங்க உரிமையாளர்கள் தயாராக இருக்கவில்லை. அத்துடன், இப்படி புதிதாக வந்தவர்களுக்கு பொறுப்புநிற்கவும் யாரும் தயாராக இருக்கவில்லை. இதற்கென வழங்கக்கூடிய இருமாத முன்பணமும் இத்தகைய புதிய குடும்பங்களிடம் இருக்கவில்லை. இது ஒரு பாரிய பிரச்சனையாக நோக்கப்பட்டது. இதைச் சீர்செய்வது உடனடித்தேவை என்று கண்டுகொண்ட அப்போதைய ஒரு சில தமிழ் நலன்விரும்பிகள், புதிதாக கனடாவிற்கு வரும் தமிழர் நலன்களை ஆராயவென ஒரு அமைப்பை உருவாக்கினர்.

இப்படி ஈழத் தமிழர்கள் முதன்முதலில் 1983ல் கனடாவில் உருவாக்கிய அமைப்பே சேக்கம் என அழைக்கப்படும் 'சிலோன் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு உதவி வழங்கும் அமைப்பு'. சேக்கம் அமைப்பின் வேகமும் விவேகமும் நிறைந்த பல முன்னெடுப்புக்கள், புதிதாக வந்திறங்கிய தமிழ் மக்களுக்கு பெரிதும் நன்மை பயத்தன.

சேக்கம் அமைப்பினர் நடத்திய முதலாவது கூட்டத்தில், எதுவித ஆதரவும் இல்லாது கனடாவிற்கு வந்திறங்கும் தமிழ் மக்களுக்கு, உடை மற்றும் உறைவிடம் போன்றவற்றை வழங்க உரிய திட்டங்கள் குறித்து ஆராயப்பட்டது. இறுதியில் தமிழர்களுக்கென கூட்டுறவு இல்லம் ஒன்றை உருவாக்குவதே சரியான தீர்வாக அமையுமென்று தீர்மானித்து, இதற்கென ஒரு குழுவும் நியமிக்கப்பட்டது. லான்ஸ்டவுனில் உருவாக்கப்பட்ட இந்த தமிழர் கூட்டுறவு இல்லத்தில், அப்போது புதிதாக வந்திறங்கிய பல தமிழ்க் குடும்பங்களும் தங்குவதற்கு வசதி பிறந்தது. இந்தக் கூட்டுறவு தொடர்மாடிக் கட்டிடத்தில், வீடுகள் தமிழர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதுடன், நான்கு அறைகள் கொண்ட பெரிய வீடொன்றை, சேக்கம் அமைப்பு தொடர்ந்தும் நிர்வகித்து வந்தது. இந்த வீட்டில், புதிதாக வந்திறங்கும் நான்கு குடும்பங்கள் தற்காலிகமாகத் தங்கி வாழ்வதற்கும், தங்கள் இருப்பையும் ஆரம்ப அகதிக்கோரிக்கை விண்ணப்ப விவகாரங்களையும் முடித்துக்கொள்ளும் வரையிலான தங்குமிடம் போன்ற வசதிகள் இங்கே கிடைத்தன.

சேக்கம் அமைப்பைத் தொடர்ந்து, கனடா தமிழீழச் சங்கமும் உதயமாகி, தமிழர்களின் அவசிய தேவைகளைக் கவனித்து உதவிகளை வழங்க ஆரம்பித்தது. தமிழர்களின் அடிப்படைத்

தேவை சார்ந்த விடயங்களை அலசி ஆராயவென பல்வேறு விளக்கக் கூட்டங்களை (Seminar) சேக்கம் நடத்தி, மக்களின் அவசியத் தேவைகளை இனங்கண்டு அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய உரிய வழிவகைகளை ஆராய்ந்தது. குடிவரவு, அகதிக்கோரிக்கை, மொழிபெயர்ப்பு, பயணம், வாகனஉதவி போன்ற பலவற்றையும் கனடா தமிழீழச் சங்கம் கவனித்து வந்தது.

கனடாவில் எந்தெந்த இடங்கள் உகந்தவையாக உள்ளன, அங்கு என்னென்ன வசதிகளும் உதவிகளும் வழங்கப் படுகின்றன, வாடகை வீடு வசதி, பிள்ளைகளின் கல்வி, உடை, பாடசாலைக்கான உபகரணங்களைப் பெறுதல், கனடிய காலநிலைக்கேற்ற தேவைகளுக்கு உதவுதல் என்று, பலதரப்பட்ட செயற்பாடுகளையும் நெறிப்படுத்தி, தமிழர்களுக்கான ஒரு மையமாக சேக்கம் இயங்கி வந்ததுடன், பெரிய எண்ணிக்கையில் வந்து குடியேறும் தமிழ் மக்களுக்கான ஒன்றிணைந்த செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க மேலதிகமாக என்ன விடயங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆராய்ந்தது.

இதன் வெளிப்பாடாக, 1991ம் ஆண்டு, தமிழர்கள் தங்கள் சொந்தக் காலில் நிற்கவும், அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியைக் கவனிக்கவும், வியாபாரரீதியான வளர்ச்சி ஒன்று தேவை என்று சேக்கம் கூட்டமொன்றில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன்படி, சிறு-வர்த்தகத்தை (small business) வளர்ப்பது எப்படி என்னும் தலைப்பிலும், தமிழர்கள் வணிகரீதியாக (Entrepreneurship) வளர்வது எப்படி என்றும், சேக்கம் அமைப்பால் விளக்கக் கூட்டங்கள் (Seminar) நடத்தப்பட்டன. இதன் அடுத்தகட்டமாக, கனடா தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம் (Canadian Tamil Chamber of Commerce) உருவாக்குவதற்கென ஒரு விசேட குழு நியமிக்கப்பட்டது. சேக்கம் அமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த உபகுழுவே, தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனத்தின் முதல் நிர்வாகக் குழுவாக இயங்க ஆரம்பித்தது. தற்போது கனடாவில் இயங்கும் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனத்தின் உதயம் இதுவாகவே அமைந்தது.

இதன்பின்னர் பல்வேறு சமூக சமய அமைப்புக்கள் உதயமாகி, நிறையவே தமிழ் மக்களின் தேவைகளுக்கு உதவியதுடன், காலநேரம் பாராது தன்னார்வத் தொண்டர் பணி செய்து, அவர்களது வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் அடித்தளமிட்டன.

ஏராளமான வர்த்தக நிறுவனங்கள், வைத்திய சட்டத்துறை மற்றும் பல்துறைசார் நிலையங்கள், வர்த்தக அங்காடிகள், கோயில்கள், ஆலயங்கள், ஆன்மீக இல்லங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், ஊர் மற்றும் பாடசாலைச் சங்கங்கள், நலன்புரி நிலையங்கள் என, தமிழர்களின் வளர்ச்சி மிகப்பல மடங்கு வேகமாக நகர்கிறது. கனடிய பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மாணவர் தொகை விகிதாசாரரீதியாக வருடாவருடம் உயர்ந்து செல்கிறது.

சமூக உணர்வு, சமூக சிந்தனை போன்றன மிக அதிகம் தமிழ் மக்களிடம் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஊர் மற்றும் பாடசாலைச் சங்கங்கள் உட்பட, பல்வேறு அமைப்புக்களிலும் உறுதியுடன் பணியாற்றிவரும் தமிழர் பலரும், எந்தவித ஊதியத்தையோ நன்மைத்தனத்தையே எதிர்பார்க்காது, முழுநேர சமூகசேவையாகப் பணியாற்றி, தங்கள் சமூகத்திற்கும் தமது ஊரவர மற்றும் உறவுகளுக்கும், தாம் வாழ்ந்த மண்ணுக்கும் அயராது தன்னார்வத் தொண்டர் சேவையை நீண்டகாலம் வழங்கி வருகிறார்கள். அரசியல் ரீதியாகவும், பல்வேறு தளங்களில் தமிழர்கள் நிறையவே தங்கள் வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்து வருகிறார்கள்.●

Encouraging the younger generation to become involved in some form of music is vital in saving our identity as “Tamils”. Even though we have settled in Canada, music is a vehicle that helps us embrace our Tamil traditions and culture.

Ajanthie Mathanakaran

கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013

The role of music in the lives of the Canadian Tamils

Regardless of its origin, music can serve many purposes. It is a universal language that brings people together, much like the effect of a smile. Music has been a key factor in every culture, our Tamil culture is no exception; it has been used for thousands of years as a means of expression and as a way of passing on our traditions and cultural values to future generations. Music is a reminder of how things once were, an indication of how things are, and a view of the direction society is heading.

Initially, most Tamil youngsters are introduced to some form of musical training whether it is carnatic vocal music, or instrumental music or bharathanatyam at a very young age because parents feel it is one of the best ways for their children to become aware of our culture. Being so far away from our homeland, it is difficult to create an atmosphere that will help our children learn the traditions and values that exist in Sri Lanka. By learning some form of music or dance, these children are exposed to our mother tongue Tamil; they learn religious stories and become aware of how rich our history and traditions are.

Thankfully, there are many children who learn music because they are genuinely interested in learning the art form. Although they might have been initially introduced to music because of their parents, they choose to continue it because they sincerely appreciate and value the art. They are able to realize that music is divine and helps provide a strong link to our customs. Students who excel in their academics are commonly seen to have other talents as well and as a result, they are able to shine in any form of music that they choose to pursue.

These children find a way to balance their school studies, attend weekly music lessons and still maintain a life style as per the “social norms” of Canada. They are proud to identify themselves as “Sri Lankan Canadians” and they incorporate the best of both worlds to embellish their lives. They come to realize that music is an art form with an immense power; it can make you forget yourself, your circumstances and your surroundings.

Those who learn music with a liking towards it, practice their lessons on a daily basis. During stressful times they are seen to practice even more than usual because they realize that music

provides relaxation and a sense of serenity that can't be obtained in any other way. I've experienced the benefits of this first hand. Initially I began playing the flute because I was exposed to it as a child. My uncle and brother used to play it at home so I was always surrounded by flute music. My parents were keen that I follow in their footsteps. For the first few years, like most children, I learned how to play flute to please my parents. As I became more and more involved, I realized that I was actually enjoying it.

My flute playing helped me feel a strong connection to the Sri Lankan traditions, even though I was growing up in a land far away from my birthplace. Playing the flute was something unique, which not many people did and soon I realized that I was receiving a lot of recognition and appreciation not only from Sri Lankans, but also people from other communities. This helped improve my self-confidence and provided me with an identity, which I did not get in any other way.

During my high school years and especially during the stressful times of completing my university education, I always made time to play my flute. It was the only thing that provided me the relaxation I needed and it gave me the peace of mind that helped me focus better on the task at hand. There have been times when I was so distraught after a hectic school day that could hardly carry on a decent conversation with my parents. The only thing I did to relieve my stress was play my flute. My parents eventually realized that flute playing had become therapeutic for me and that they no longer had to ask me to practice because it had become an integral part of my being.

My parents were also relieved that my flute playing had kept me out of unnecessary trouble during my teenage years. I had to choose my social engagements wisely because I always had a performance that I had to prepare for. This helped improve my skill because I had to consistently practice and push myself beyond the limits. Most importantly, music has taught me important life lessons of time management, organization, cooperation and teamwork.

I started performing at a very young age and being on stage meant many hours of rehearsals before hand. I had to be efficient, organized and pace myself during the school day in

order to be able to come home and focus on my music commitments. I've had the good fortune of performing with professional musicians who have settled in Toronto, as well as other parts of the world. Teamwork and cooperation are two of the key aspects that are needed to survive in today's fast paced world. Participating in a variety of different musical recitals (solo & group) provided me the opportunity to enhance these skills. This was of great benefit to me when I began working as an elementary school teacher. I was able to easily transfer these life skills towards all aspects of my life. No matter what profession one becomes a part of, these skills are definitely useful.

Many students of music, who are pursuing it with a keen interest, have parallel experiences to the ones I've mentioned above. Similar to the situation in Sri Lanka, there are several Tamil organizations; temples and media based groups (TV stations, radio stations, etc) who willingly provide platforms for up and coming youngsters. They organize competitions, fundraising events for charities and performances that students of music can participate in..

This gives them the opportunity to showcase their talent, receive recognition and as a result, they are motivated to continue learning..

It is not only in India or Sri Lanka that one can excel and reach a professional level in the music field. Many visiting musicians from other countries are amazed at the high level of musical talent, level of student interest, availability of performing platforms and opportunities that are accessible for students of music, here in Toronto. In fact, students in Canada have the rare blessing and opportunity of meeting legends that visit here during their concert tours.

Someone who is truly interested in music, values the true essence of it and wishes to pursue it further, can definitely accomplish that right here in Canada. In our Tamil culture, we strongly believe in the proverb "*maatha, pitha, guru, deivam*". Music is considered to be a very divine art form and first and foremost, the blessings of God and a Guru are of utmost importance. As we say, "*guru illarkku vithai illai*" certainly holds true in our traditions. Without the guidance of a Guru, it is not possible to excel in this divine art form. In addition to this, listening to these music legends is an important component in improving our musical ability.

With the help of CDs, DVDs, Internet sites such as YouTube and receiving direct lessons from professionals in other parts of the world via tools like Skype, all play a crucial role in the making of performance artists. Fortunately, all these are available at our fingertips in a multi-cultural country like Canada. The support of our parents who will likely be the first ones to expose us to this wonderful art form and their continued encouragement and compromises in life is another pertinent component for young musicians. We should appreciate and be grateful to our parents for doing the best they can and for providing their children with these opportunities to make music a part of their life.

Unfortunately, there are some students of music who advance year after year, pass the music exams and perform, but they do not have much interest in it. The only reason they continue is for the sake of their parents. As they reach higher grades in their school studies, that takes priority over the music lessons and as a result, they discontinue it.

In the mean time, their parents have spent their hard earned money and hours of their time driving their children back and forth for the music lessons, in hopes that their children will pursue this art form.

Some of these parents might have a keen interest in music but were not fortunate enough to learn music for one reason or another. There are many students who go as far as having their arangateram and consider that to be the end of the road. They then move away from home to attend university and that marks the beginning of a new phase of life. Rather than finding a way to continue their music and use it to their benefit, they instead consider their musical journey as a closed chapter of their life. Their parents face the disappointment of having a beautiful photo album and a video in memory of their child's involvement in music or dance.

It is encouraging to see that there are Sri Lankan adult, mature students who are in the work force and choose to learn vocal music, instrumental music or bharathanatyam for their own enjoyment. They are not keen on passing the exams but on the contrary, they want to be able to sing, play or dance for their own peace of mind. They want to feel a sense of connection with their roots. Some choose to pursue it as a hobby after retirement and find that it challenges them in a positive way and provides them with positive outlook on life. Doing "art for art sake" is a common saying which holds true for many mature students

Encouraging the younger generation to become involved in some form of music is vital in saving our identity as "Tamils". Even though we have settled in Canada, music is a vehicle that helps us embrace our Tamil traditions and culture. It helps us maintain a connection with our homeland and reinforces our identity. To deny someone access to their cultural music would be like denying them part of themselves.

No matter what phase of life we are going through or how we feel emotionally, we can always connect with music and find solace within ourselves.

Music is the best soul mate and the loss of this, may lead to feelings of incompleteness. As Victor Hugo has said, "music expresses that which cannot be put into words and that which cannot remain silent".

Hopefully the future generation will engage in our cultural music or dance, and help carry our valuable customs and traditions forward into the future.●

பல்லாயிரக் கணக்கில் டாலர்களைச் செலவழித்து இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்த் திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்து திரையிடும் தமிழ்த் திரையரங்குகளின் உரிமையாளர்கள் இங்கு தயாரிக்கப்படும் திரைப்படங்களையும் தமது திரையரங்குகளில் திரையிடுவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

**கனடாவில் தமிழர்
Tamils in Canada
1983-2013**

வைரமுத்து திவ்யராஜன்

கனடாத் தமிழர் சினிமா

கடந்த 20 வருடங்களில் 42 முழு நீளத் திரைப்படங்களை கனடாத் தமிழர் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள் என்ற தகவலை பலரும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இது போன்ற சமாந்தரமான சினிமா முயற்சிகள் ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஏனைய தேசங்களிலும் இடம்பெற்று இருக்கின்ற போதும் அவை பற்றிய முழுமையான தகவல்கள் எம்மிடம் இல்லை. தாயகத்திற்கு வெளியே ஈழத்தமிழரின் தொடர்ச்சியான இந்தச் சினிமா முயற்சிகள் இன்னும் காத்திரமான தன்மையை எட்டவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

சினிமா என்பது மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாகும். பல்வேறு கலைகளின் கூட்டுக் கலவையாகக்கூட இது இருந்த போதிலும் சினிமாவிற்கு என்றே ஒரு பொதுமொழி உண்டு.

அது கமரா எனும் கண் கொண்டு பேசும் திரைமொழி. இந்தத் திரைமொழி மூலம் எமது வாழ்க்கைக் கோலங்களை பதிவு செய்வது எமது மக்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு சமூகத் தேவையாகவும் இருக்கின்றது. எமது கதைகளை எமது மொழியில் எமது கலைஞர் மூலம் சொல்லுவது அவசியம். இதன் அவசியத்தை இன்னும் எமது மக்கள் புரிந்து கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. ஆயினும் இதில் ஆர்வம் மிகுந்த பலரும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கும் பொருட்செலவுகளுக்கும் மத்தியில் மனந்தளராது தொடர்ந்தும் முயற்சித்த வண்ணமேயுள்ளனர். இந்த வகையில் இதுவரை கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ்த் திரைப்படங்களை பதிவுக்காக இங்கு சேர்த்துக் கொள்வது அவசியம்.

கனடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் பட்டியல் (1991-2011)

வருடம்	திரைப்படப் பெயர்	தயாரிப்பாளர்/கள்	இயக்குநர்
1992	அன்பூற்று	அழகப்பா முருகேசுப்பிள்ளை (முருகு)	அ. முருகு
1995	ஏமாற்றம்	அழகப்பா முருகேசுப்பிள்ளை (முருகு)	அ. முருகு
1996	உயிரே உயிரே	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
1997	தமிழ்மகன் (35 மி.மீ. படச்சுருள்) புனிதம் (35 மி.மீ. படச்சுருள்)	ஜோஜ் இருதயராஜ்-றிப்பிளெக்ஸ் கிறியேஷன் A.P. காந்தி	ஜோஜ் இருதயராஜ் ஜீவன் ராம்
1998	வசந்த காலம் எங்கோ தொலைவில்	டாக்டர். பிஹராதோ மதிவாசன்-தமிழ்க் கலைஞர் கழகம்	டாக்டர். பிஹராதோ கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்
2003	கரைதேடும் அலைகள் கனவுகள் மென்மையான வைரங்கள்	ரஞ்சி தனபாலன் அப்பன் நடா (நடனச்சந்திரன்) தமிழீழச் சங்கம்	எஸ்.எம்.தனபாலன் ரவி அச்சுதன் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்
2004	புது உறவு மெதுவாக உன்னைத்தொட்டு நான் யார்? தமிழிச்சி கலகலப்பு நீர்நூறு உள்ளம் கவர்ந்தவளே	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ் பரராஜசிங்கம்-சுவேதா சினிஆட்ஸ் எஸ்.ஜி. சேகர் இந்திரசித்து - சித்திரா புறடக்ஷன்ஸ் எஸ்.கே.தீசன் அழகப்பா முருகேசுப்பிள்ளை (முருகு) அரவிந்-டீம் ஆர்ட் கிறியேஷன்ஸ்	ரவி அச்சுதன் எஸ்.ஜி. சேகர் இந்திரசித்து மதிவாசன் அ. முருகு சகாயராஜா (இந்தியா)
2005	சகா இனியவர்கள் சுகம் சுகமே ரெட் வின்னர்	திவ்யராஜன்-கவின் கலாலயா ஜீவன் ராம்-ஜெயம் டீம் வேக்ஸ் லெனின் சிவம் - பகவான் புறடக்ஷன் ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	வை.திவ்யராஜன் லெனின் எம்.சிவம் ரவி அச்சுதன்
2006	கனேடியன் துரோகி (தீர்ப்பளியுங்கள்)	கே.பி.நாத் ரூபி யோகநாதன்-RR சினி ஆட்ஸ் இந்திரசித்து-சித்திரா புறடக்ஷன்ஸ் தரன்-கண்ணகி ஆட்ஸ்	கே.பி.நாத் ரவி அச்சுதன் இந்திரசித்து
2007	மதி சதி	ஸ்ரீரங்கன்-ரஜீவ், சுபாஸ்,கமல்,திலிப்,(ரெக்மாஸ்ரர்ஸ்) மகேன் சிங்கராஜா, T. ரூபன்	ஸ்ரீரங்கன் ரவி வெற்றிவேல்

வருடம்	திரைப்படப் பெயர்	தயாரிப்பாளர்/கள்	இயக்குநர்
2008	மலரே மௌனமா அப்பா	பரராஜசிங்கம்-சுவேதா சினிஆட்ஸ் மகேன் சிங்கராஜா, சிவா ரட்சிங்கம், கருணா, கோபாலிள்ளை சதீஸ் பரா-மகேஸ்வரி மல்லி விஷன் ஸ்ரீமுருகன்-ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன் ரவி வெற்றிவேல்
2009	காதல் முதல் காதல்வரை சிவரஞ்சனி 1999 நிலா	சபேசன் (கற்பனாலயா) மகேன் சிங்கராஜா, ஜெயகுமார் தரன் வில்வரட்சன் கண்ணகி ஆட்ஸ் யவ்னா சினி ஆட்ஸ்-ஜெகன் கந்தசாமி ரேணுகா-சுதன் 3 எஸ் ஸ்ரூடியோ மனோ பாலசுப்பிரமணியம்	குமரேசன் மதிவாசன், முர்த்தி லெனின் எம்.சிவம் தரன்
2010	என் கண்முன்னாலே விடியல் சிவப்பு மழை (35 மி.மீ) கடற்கரை ₹9.50 உறவு	மீனா சத்திவேல், சில்வஸ்ரர் கனடா (வன்சுவர்) மில்லியோ கன்டைட்-பேஸ்மன்ஸ் ஓபீஸ் பிக்சர்ஸ் திவ்யராஜன்-கவின் கலாலயா கஜன், கார்த்திக் (சண்முகநாதன்)	ஸ்ரீரங்கன் தரன் ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி (இந்தியா) டிஷ்யூம் சோமன் (இந்தியா) ரஞ்சித் ஜோசப் வை. திவ்யராஜன்
2011	சில்லு என் கண்மணிப் பிரியா அதிகாலை 26 Star 67	மகேன் சிங்கராஜா V.K. முர்த்தி - ஓம் புறடக்சன்ஸ் Wotar Sound Pictures	கஜன் (சண்முகநாதன்) ரவி வெற்றிவேல் ஏ.மு. முர்த்தி கதி-செல்வகுமார், Triden V. Balasingam Jena K.Siva
2012	சஹாராப் பூக்கள்	Eelam Pictures	

(நன்றி: கனடிய தமிழ்த் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையம்)

தமிழகச் சினிமாவில் புலம்பெயர் - உலகச் சந்தையாக (Global Market) இருக்கும் ஈழத் தமிழர்கள் தமக்கென்றும் சொந்தத் தயாரிப்புகளை உருவாக்குவது தேவையாகவுள்ளது. எமது சினிமாவுக்கான சந்தை வாய்ப்பும் உலகெங்கும் பரந்துள்ள ஈழத் தமிழ் சமூகமே என்பது எமக்குரிய பலமாகும். இதிலும் கனடா ஈழத்தமிழரின் இரண்டாவது தாயகம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு எம் தமிழர் வேருன்றி இருப்பதால் காத்திரமான சினிமா முயற்சிகளுக்கான தளமாகவும் இதனை நாம் கருதலாம். இதுவரை கனடாவில் தயாரிக்கப் பெற்று திரையிடப்பட்ட திரைப்படங்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகள், குறைபாடுகள், சவால்கள் பற்றி சுருக்கமாகப் பார்ப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

போதிய முதலீட்டின்மை, முதலீட்டாளர்கள் முன்வராமல், போட்ட முதலின் காற்பங்கையேனும் மீளப் பெற முடியாமல்.

நிதி நெருக்கடி காரணமாக தொழில்நுட்ப தரங்களில் குறைபாடுகளைக் கொண்டிருத்தல்

கதை, திரைக்கதைகளில் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்தாமல், இயல்பான கதையோட்டம் இல்லாமல்

செயற்கைத்தனமாக காட்சிக் கோர்வைகள்

இயல்புத் தன்மையை மீறிய நாடகத்தனமான கதாபாத்திர நகர்வுகள், செயற்கையான நடிப்புகள்

கதைக்கு ஒட்டாத - செயற்கைத்தனமான நகைச்சுவைக் காட்சிகளின் திணிப்புகள்

தமிழக வர்த்தக சினிமாவை பிரதிபலிக்கின்ற போக்குகள்

கதைக்கு அவசியமில்லாத பாடல், நடன சண்டைக் காட்சிகள்

சிறந்த கதைத் தொகுப்பும் (Editing), ரசிகர்களை ஈர்க்கும் விருவிறுப்பும் இல்லாமல் (கதையோட்டத்துடனான விருவிறுப்பு - சண்டைக் காட்சிகள் அல்ல)

ஒப்பனையில் கவனம் செலுத்தாமல், மேடை நாடக பாணியில் (அரிதாரம் பூசி இருத்தல், தலைக்கு நரையைக் காட்ட வெண்மைப் பவுடரை அள்ளி அப்பி இருத்தல் போன்றவை)

விநியோகம் - சந்தைப்படுத்தலை தயாரிப்பாளர் அல்லது நெறியாளரே செய்ய வேண்டியிருத்தல்.

எமது மண், எமது மக்கள், எமது கலை, எமது கலைஞர்கள் என்று கோசித்துக் கொண்டு எமது ஊடகங்கள் இதுபோன்ற முயற்சிகள் பற்றி மௌனமாக இருத்தல், போதுமான அளவுக்கு ஊடகங்களின் ஆதமார்த்தமான பங்களிப்பின்மை. ஒரு சிறிய பேட்டியுடன் தமது கடமை நிறைந்ததாக நினைத்தல்

பொதுமக்களின் ஆதரவு போதியளவிற்கு எமது படைப்புகளுக்கு இல்லாமல். வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத போக்கு

எம்மவர்களால் நடத்தப்படும் திரையரங்குகளின் ஒத்துழைப்பின்மை. சலுகையின்மை, மக்கள் வரக்கூடிய காட்சி நேரங்களை இவற்றிற்கு ஒதுக்காமல். AMC போன்ற பிரதான திரையரங்குகளுக்கு திரைப்படத்தை வழங்குவதிலுள்ள பிரச்சனைகள்.

போதிய விளம்பரங்கள் இல்லாமல், விளம்பரச் செலவுகளை ஈடு செய்ய முடியாமல்.

தயாரிப்பாளரால் அல்லது இயக்குநரால் தெரிந்தோ, நண்பர்கள், உறவினர்கள் என்று ஒரு கொண்டாட்டத்துக்கு அழைப்பதுபோல் ஓரிரு காட்சிகள் காண்பிப்பதுடன்

அனைத்துக் கலைஞரதும் ஊதியமற்ற உழைப்பு அஸ்தமனமாகிவிடும் துர்ப்பாக்கிய நிலை

பல்கலாசார விழுமியங்களைப் பேணும் கனடிய மண்ணில் எனைய கலைகளை வளர்த்துச் செல்வது போலவே தமிழ்ச் சினிமாவையும் வளர்க்க முடியும்.

கனடாவில் தமிழ்ச் சினிமாவை வளர்ப்பதற்கு பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

தயாரிப்பு
தயாரிப்பைப் பொறுத்தவரை எமது வாழ்க்கைக் கோலங்களை பிரதிபலிக்கக்கூடிய கதைகளுக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட வேண்டும். வலுவான கதையும், திரைக்கதையும் அடிப்படையானவை.

தொழில்நுட்பத் தரம் பேணப்படுவதுடன் கமரா கதை சொல்லும் “திரைமொழியில்” கூடிய கவனம் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

நாடக பாணியிலான நடப்பின்று இயல்பான கதாபாத்திர வெளிப்பாட்டிற்குப் பொருத்தமான நடிகர்கள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

சிறந்த நெறியாள்கையும், சிறந்த படத்தொகுப்பும் அவசியம். இத்துறைகளில் அறிவும் அனுபவமும் உள்ளவர்களை ஈடுபடுத்துதல் வேண்டும்.

தமிழ்ச் சினிமா இலாபம் தரும் துறையாக இன்னும் இங்கு வளராத நிலையில் பலர் ஒன்றிணைந்து கூட்டாக முயற்சிப்பது நல்லது.

போட்ட முதலீட்டினையாவது திருப்பி எடுக்கக்கூடிய விதத்தில் சிறந்த திட்டமிடல் மூலம் முடிந்தளவுக்கு செலவுகளைச் சுருக்குவது அவசியம்.

இதுவரை கனடாவில் திரைப்படம் எடுத்தவர்கள் 60,000 டாலர்கள் வரை செலவு செய்ததாகத் தெரிகின்றது. இந்தச் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டால் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களுக்கும் சிறிய தொகைகளைச் சன்மானமாக (சம்பளமாக இல்லாவிட்டாலும்) வழங்குவது சாத்தியமாகும். பெரும் பொருட்செலவிலான திரைப்படங்கள் இப்போதைக்கு அவசியமில்லை.

திரைப்படத்தை முழுமையாக முடித்து வெளியிடுவதற்கு முன்னர் இத்துறை சார்ந்த வல்லுனர்கள், கலைத் தத்துவம் மிகுந்த ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கும் விமர்சகர்கள், ஓரிரு சாதாரண ரசிகர்கள் போன்றோரைப் பார்க்க வைத்து இறுதியான அபிப்பிராயங்களைப் பெற்று மேலும் சில மாற்றங்கள் தேவையெனில் அவற்றையும் செய்த பின்பே வெளியிடுவது நல்லது. ஆயினும் எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த முடியாது என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

விநியோகமும், சந்தைப்படுத்துகையும் -
பல்லாயிரக் கணக்கில் டாலர்களைச் செலவழித்து இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்த் திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்து திரையிடும் தமிழ்த் திரையரங்குகளின்

உரிமையாளர்கள் இங்கு தயாரிக்கப்படும் திரைப்படங்களையும் தமது திரையரங்குகளில் திரையிடுவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் கனடாவிலேயே அதிகமான ஈழத்தமிழர் வாழுகின்றனர். ஆனால் ஈழத்தவரின் சினிமாக்களவுகள் கனடாவிலேயே சாத்தியமாவதற்கு அதிக வாய்ப்புகள் உண்டு. குறைந்தது இங்கு வாழும் 10,000 பார்வையாளருக்காவது எமது திரைப்படங்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

இதற்கான மனோநிலை எம்மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். எமக்கான சினிமா ரசிகர் அவை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் வாழும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான விநியோகம் (Distribution network) இதைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்படலாம்.

எமது வானொலி, தொலைக்காட்சிகளைப் பொறுத்தவரை தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சினிமாவைச் சார்ந்தே இயங்கி வருகின்றன. சின்னத் திரையின் மெகா தொடர்கள் எமது தொலைக்காட்சிகளை பெரிதும் நிறைக்கின்றன.

இந்நிலையில் இங்கு அத்தி பூத்தாற்போல் உருவாகி வெளிவரும் திரைப்படங்களுக்கான முன்னுரிமையை எமது ஊடகங்கள் ஆத்மார்த்தமாக வழங்கி மக்கள் மத்தியில் அவற்றைப் பிரபலப்படுத்த வேண்டும்.

இப்போதைக்கு இந்தச் சினிமா முயற்சிகளை எமது ஊடகங்கள் ஒரு வர்த்தக முயற்சியாகப் பார்க்காமல் சமூகக் கடமையாகவே கருத வேண்டும்.

AMC, Famous Players போன்ற பொதுத் திரையரங்குகளில் எமது திரைப்படங்களைக் காட்சிப்படுத்த ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இத்தகையதொரு முயற்சியை கதி - செல்வகுமார் அவர்களின் Star 67 திரைப்படம் தொடக்கி வைத்திருப்பது நல்ல சகுனமாகும். ஸ்காபரோவிலுள்ள Famous Players இல் Box office ஊடாக 64 காட்சிகள் காட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்த முன்மாதிரியை ஏனைய கனடியத் தமிழ் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் எதிர்காலத்தில் தொடர வேண்டும். கூடிய எண்ணிக்கையில் காட்சிகளைக் காட்டுவதற்கும் அதுவே இலகுவான வழியாகும்.

6 கனடியத் தமிழ் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையம் போன்ற தமிழ் சினிமா சார்ந்த அமைப்புகளில் இத்துறை சார்ந்தோர் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படலாம்.

கனடாத் தமிழர் காத்திரமான சினிமாவை உருவாக்கி முழுத் தமிழுலகிற்கும் முன்மாதிரியாகத் திகழலாம். அதற்கான காலம் வெகுதூரம் இல்லை என்று நம்புவோம்.●

தமிழ் மரபுத் திங்கள் என்ற குடையின் கீழ் பல்வேறு சமூக அமைப்புகள், சங்கங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள் எல்லாமே இணைந்து உறுதியானதோடு, அமைப்பாகத் தமிழ் மரபுத் திங்கள் வளர்ந்து வருகின்றது.

க. கங்காதரன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamil in Canada
1983-2013

கனடாவில் தமிழ் மரபுத் திங்கள்

நாம் வாழ்ந்த தேசத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தூரதேசம் வந்தாலும் வாழ்ந்த மண்ணின் நினைவுகள் எம்மைவிட்டகல்வது சாத்தியமற்ற ஒன்று. அந்த நினைவுகளை மீட்க, படித்த பாடசாலையின் பெயரால், பல்கலைக்கழகத்தின் பெயரால் பழைய மாணவர் சங்கங்களையும் வாழ்ந்த ஊரின் பெயரால் ஊர்ச்சங்கங்களையும் பணியாற்றிய நிறுவனம், திணைக்களத்தின் பெயரால் கூட சங்கங்களையும் அமைத்துப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் நினைவுகளை மீட்பது புலம்பெயர்ந்து தமிழர் வாழும் நாடுகளில் வழமை. அண்மையில் ஒரு நிகழ்வில் ஒரு கிரேக்கப் பெண்மணியோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, தங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் கனடாவில் ஒன்றுகூடி மகிழ்வதைச் சொல்லி மகிழ்ந்தார். இத்தகைய மகிழ்ச்சி பாடசாலை, பல்கலைக்கழகம், வேலைபார்த்த நிறுவனம், திணைக்களம், சார்ந்த ஊர் என்ற வட்டத்துக்குள் நின்றுவிடாது. பரந்து விரியும்போது ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையுமே உள்ளடக்குகின்றது. அவ்வாறு நிகழும் போது இனம் சார்ந்த அடையாளங்கள் விழாக்கள், பண்டிகைகள் முன்னிறுத்தப்படுவதுண்டு.

சீனர்கள் கனடாவில் தங்கள் புத்தாண்டைக் கொண்டாடுவது இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

சீனப்புத்தாண்டு கனடாவில் ஒரு மிக முக்கிய நிகழ்வு. கனடிய அஞ்சல் திணைக்களம் அதிகாரபூர்வமாக முத்திரை வெளியிடுமளவுக்கு சீனப்புத்தாண்டு கவனம் பெறும் நிகழ்வாகிவிட்டது. மே மாதம் ஆசியப் பாரம்பரிய மாதம் (Asian Heritage Month) ஆகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு கனடாவின் பல்வேறு நிர்வாக அலகுகளின் ஆதரவோடு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் 1979ல் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. 2002ல் கனடிய அரசு அதிகாரபூர்வமாக மே மாதத்தை ஆசியப் பாரம்பரிய மாதமாகப் பிரகடனம் செய்தது. பல்வேறு ஆசிய நாடுகளின் கலாசாரம் கொண்டாடப்படுவதைக் காணலாம். ஆனாலும் சீனர்களதும் வடஇந்தியர்களதும் நிகழ்வுகளே முக்கியத்துவம் பெறுவதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஆசியப் பாரம்பரிய மாதம் போலவே, கறுப்பினத்தவர்கள் பெப்ரவரி மாதத்தை Black History Month (கறுப்பினத்தோர் வரலாற்று மாதம்) ஆக அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் தங்கள் சமூகத்துச் சாதனையாளர்களையும் தங்கள் வரலாறு, பண்பாட்டையும் கொண்டாடுகிறார்கள். ஐக்கிய இராச்சியத்தில் ஓக்லோபர் கறுப்பினத்தோர் வரலாற்று மாதம்.

மூன்று இலட்சம் என்று பரவலாகக் கொள்ளப்படுகின்ற கனடியத் தமிழர் தொகைக்கு ஒரு பொது அடையாளம் இயலாதிருந்தது. நீதன் சண் என்ற இளைஞரின் முயற்சியால் கனடாவில் தமிழரின் வாழ்வு, வரலாறு, சாதனைகள், பண்பாட்டையும் தமிழரின் செழுமையையும் கொண்டாட அதிகாரபூர்வமாக ஒரு மாதம் என்ற இலக்கினை மனதில் வைத்து 2010ம் ஆண்டு 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' என்ற அமைப்புத் தொடக்கப்பட்டது. 2012 ஜனவரியில் முதலாவது தமிழ் மரபுத் திங்கள் நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. 2010 அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும் 2011இலும் சில நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டன. தமிழ் மரபுத் திங்கள் அமைப்பினர், பல்வேறு சமூக அமைப்புகளோடு இணைந்து 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' என்ற இலக்கிலிருந்து வழுவாது உழைத்ததன் பயனாக மார்க்கம் நகரசபை 2012 ஜனவரியை, தமிழ் மரபுத் திங்கள் (Tamil Heritage Month) எனப் பிரகடனம் செய்தது. இந்தப் பிரகடனத்திற்காக கடுமையாக உழைத்தவர் மார்க்கம் நகரசபை உறுப்பினர் லோகன் கணபதி. மார்க்கம் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து உடனடியாகவோ பிக்கரிங், ஏஜ்க்ஸ் நகரசபைகளும் தமிழ் மரபுத் திங்கள் பிரகடனம் செய்தன. பின்னர் பிரம்மநும், ரொறன்ரோவும் இணைந்து கொண்டன. 2012 ஜனவரி பல உள்ளூராட்சி மன்றப் பிரிவுகளிலும் தமிழர் மீதான அக்கறையும் ஆதரவும் அதிகரித்த மாதமானது.

தமிழ் மரபுத் திங்கள் என்ற குடையின் கீழ் பல்வேறு சமூக அமைப்புகள், சங்கங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள் எல்லாமே இணைந்து உறுதியானதோடு, அமைப்பாகத் தமிழ் மரபுத் திங்கள் வளர்ந்து வருகின்றது.

2012 ஜீன் 12ம் நாளன்று, டொன்வலி - கிழக்கு தொகுதியின் ஒன்ராறியோ சட்டமன்ற உறுப்பினர் Michael Coteau அவர்கள் சட்டமன்றத்தில், 'ஜனவரி மாதம் தமிழ் மரபுத் திங்களாகப் பிரகடனம் செய்யப்படவேண்டும்' என்ற தனி உறுப்பினர் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தார். முதலாவது வாசிப்பு நிறைவேறிவிட்டது. 2, 3வது வாசிப்பின் பின்பு அது ஒன்ராறியோ ஆளுநர் நாயகத்தின் ஒப்புதலோடு சட்டமூலமாகும்.

1940களிலேயே தமிழரின் வரவு ஒன்ராறியோவில் தொடங்கிவிட்டது. சொல்லொணாத துயரங்களையும் தடைகளையும் தாண்டிவந்தவர்கள் தமிழர்கள். அத்தோடு ஒன்ராறியோவின் வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் பாரிய பங்களிப்புச் செய்தவர்கள். ஜனவரி (தை) தமிழ்க்

கனடியர்களுக்கு மிக முக்கியமான மாதம். தமிழரின் அறுவடைத் திருநாளான தைப்பொங்கலும் வேறு சில கலை, கலாசார நிகழ்வுகளும் இம்மாதத்தில் நிகழ்கின்றன.

ஐனவரியை, தமிழ் மரபுத் திங்களாகப் பிரகடனம் செய்வதன் மூலம், ஒன்ராறியோவின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாசாரத் தளங்களில் தமிழ்க் கனடியர்களின் பங்களிப்பை ஒன்ராறியோ மாகாணம் அங்கீகரிக்கின்றது. நினைவு கூர்வதற்கும் கொண்டாடுவதற்கும் ஒன்ராறியோ சமூகங்களில் தமிழ் கனடியர்கள் ஏற்படுத்திய, ஏற்படுத்துகின்ற முன்னேற்றங்களை வருங்கால சந்ததியினருக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கும் தமிழ் மரபுத் திங்கள் ஒரு வாய்ப்பான களமாக அமைகின்றது. ஆதலால், ஒன்ராறியோ மாகாணச் சட்டமன்றத்தின் பரிந்துரையுடனும் சம்மதத்துடனும் மாட்சிமை தங்கிய மகாராணி அவர்கள் பின்வருவனவற்றைச் சட்டமாக்குகின்றார்கள்.

தமிழ் மரபுத் திங்கள்

ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஐனவரி மாதம் தமிழ் மரபுத் திங்களாகப் பிரகடனம் செய்யப்படுகின்றது.

தொடக்கம்

அரச அங்கீகாரம் கிடைத்ததும் சட்டம் நடைமுறைக்கு வரும்.

சுருக்கமான பெயர்

இந்தச் சட்டமூலத்தின் சுருக்கமான பெயர் 'Tamil Heritage Month Act 2012' (தமிழ் மரபுத் திங்கள் சட்டம் 2012)

இதுதான் அந்தச் சட்ட முன்மொழிவு.

விரைவில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். கனடாவில் ஒரு மாகாணத்தில் தமிழ் மரபுத் திங்கள் சட்டமாவது, கனடிய அளவில் இதைக் கொண்டுசெல்லப் பேருதவியாக இருக்கும். அதேவேளை தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் ஏனைய உள்நாட்டில் மன்றப் பிரிவுகளும் தமிழ் மரபுத் திங்கள் பிரகடனம் செய்வதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் செயலாற்றவேண்டும்.

அமெரிக்காவில் பல மாநிலங்களிலும் நகரங்களிலும் உள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களோடும் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருப்பதாக நீதன் கூறுகிறார்.

சரி, தமிழ் மரபுத் திங்களில் நாம் ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் செய்வதாவின். தமிழ் மரபுத் திங்கள் அமைப்பிடம் அனுமதி பெறப்படவேண்டுமா என்ற ஐயம் எழும். தமிழ் மரபுத் திங்கள் யாரையும் கட்டுப்படுத்தாது. யாருக்குமே தமிழ் மரபுத் திங்களைக் கொண்டாட உரிமை உண்டு. ஆனால் தமிழ் மரபுத் திங்கள் அமைப்பிடம் தெரிவித்தால் மரபுத் திங்கள் கையேட்டிலும் இணையத்தளத்திலும் சேர்க்கப்பட்டு இன்னும் பலரைச் சென்றடையும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்கிறார் நீதன்.

'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' என்பது தமிழர் நாம் எமக்குள்ளேயே எம்மைக் கொண்டாடும் நிகழ்வாக நின்றுவிடாது பல்கலாசார சமூகத்தினர் மத்தியிலும் தமிழர் வாழ்வு, வரலாறு, பண்பாடு பற்றியும் தமிழ் மொழியின் தொன்மை, மேன்மை, செழுமை பற்றியும் அறிவூட்டல் நிகழும் கனடாவின் முக்கிய நிகழ்வாக விரைவில் மலரவேண்டும் என்பதே அனைவரதும் பேரவா.●

**வாழ வந்த இடத்தில் வலு மிக்கவள் நீ !
புறம் சொல்லாது நின்று அறம் சொல்லும்
ஆணவம் உனது !**

**புகுந்த வீட்டின்
பெருமையின் உச்சமாய்..**

'புறோமார்' எஸ். விவேக்

காலமும் தேவையும்
கலந்து பொருந்தி
கனடியத் தமிழர்பால்
கரிசனை கொண்டு
பன்னிரு திங்களும்
பயன் பெறவேன்று
பெற்ற உன் பெயரோ
'தமிழர் தகவல்'

ஈழப் போரில்
இழந்தது போக
காலப்போக்கில்
கருவுற்றவள் நீ

புலம்பெயர் நாடே
புகுந்த வீடாய்
பிறந்த இனத்தின்
பெருமைகள் சேர்த்தவள்

வாழ வந்த இடத்தில்
வலு மிக்கவள் நீ
புறம் சொல்லாது நின்று
அறம் சொல்லும்
ஆணவம் உனது

வளம் பல பெருக்கும்
வர்த்தக நோக்கற்று
புலம்பெயர் தமிழர்க்கு
புரிதலைத் தருகிறாய்

மறு மொழிப் புலமை
அற்றவர் நோக்கி
திரு மொழித் தமிழில்
தகவல் தருகிறாய்

புதிய குடிகளாய்
புகுந்திடும் தமிழர்
விதியை மாற்றிட
விடயங்கள் சொல்கிறாய்

புகுந்த வீட்டின்
பெருமையின் உச்சமாய்
ஆடி முதலை
அமர்க்களம் செய்கிறாய்

வாடிப் போகுமுன்
வாசம் கொண்டு
மாதம் ஒருமுறை
வாசல் வருகிறாய்

நன்றி என்ற
வார்த்தை ஒன்றினால்
நன்றி சொல்லேன்.
வாழ்க உன் பணி !

அன்னிய மொழிகளின் நடுவே கிடந்து மொழி அறிஞர்கள் என்று தம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளும் பலரால் பந்தாடப்படும் இன்றைய தமிழை ஏதும் எழுத்தாணியோடும் இருந்து சிந்தித்துச் செம்மைப்படுத்திக் காப்பாற்ற இன்னுமொரு தொல்காப்பியத்தால் மட்டுமே முடியும். தொல்காப்பியப் பூங்காவால் அல்ல!

இரா சம்பந்தன்

கனடாவில் தமிழர்
Tamilis in Canada
1983-2013

புலம்பெயர் தமிழும் தொல்காப்பியமும்

எவையெல்லாம் முக்கியமானவையோ அவற்றுக்கெல்லாம் ஆதாரம் வைக்காத ஒரு இனம் தமிழ் இனம்! சமயத்தின் தோற்றம் தெரியாது! மொழியின் தோற்றம் தெரியாது! இனத்தின் தோற்றம் தெரியாது! பல நூல்களின் தோற்றம் தெரியாது! அவற்றின் ஆசிரியர்களைத் தெரியாது! ஆட்சிகளும் வீழ்ச்சிகளும் கூட ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அறிஞர்கள் அடித்துக் கொள்ளும் சமுதாயம் தமிழனுடையது! இன்றும் பல குறள்களுக்குப் பொருள் தெரியவில்லை! கம்பர் யாரென்று தெரியவில்லை! தொல்காப்பியர் யார்? போராடுகிறார்கள்! எந்தச் செய்தியையும் பத்திரப்படுத்தி அடுத்த சந்ததிக்கு கடத்த நினைக்கவில்லை அக்காலப் புண்ணியவான்கள்! அவர்கள் சொல்லி வைத்த ஓரிரு செய்திகளும் கூட பொய்யாக இருக்கின்றன.

எனினும் தொல்காப்பியம் போன்ற சங்க நூல்கள் பிற்காலச் சமுதாயத்தின் வருகையை எதிர்பார்த்து நின்றிருக்கின்றன என்பதற்கு அவற்றிலே பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதிலும் தொல்காப்பியம் தொலை நோக்கு மிகுந்த செய்திகளைத் தன்னகத்தே தாங்கி நிற்கின்றது.

இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்த தொல்காப்பியத்துக்கு ஈழ நாட்டிலே விடுதலைப் போராட்டம் வெடிக்கும்! பெருமளவில் தமிழர்கள் வெளிநாட்டுக்கு ஓடுவார்கள்! அங்கு வாழ்வை அமைக்கும் புலம்பெயர் தமிழரின் குழந்தைகளின் தமிழ் உச்சரிப்பு இப்படித்தான் இருக்கும்! அது மொழிக் கொலை ஆகும் என்று தெரிந்து இருக்கின்றது போலும்!

உலக மொழிகள் எதிலுமே காணப்படாத எழுத்துக்களின் பிறப்புப் பற்றிய செய்தியை தொல்காப்பியம் ஏன் விரிவாகப் பேசவேண்டும் என்ற கேள்விக்கு புலம் பெயர் சிறார்களே விடையாக அமைகின்றார்கள்! தமிழ் நாட்டில் இருந்து வட இந்தியா போனவர்களை மட்டும் அல்ல ஈழ நாட்டில் இருந்து சிதறி ஓடப் போகும் சிறார்களைப் பற்றியும் திண்ணையில் இருந்து சிந்தித்திருக்கிறார் தொல்காப்பியர்!

இந்தப் பிள்ளைகள் தாய் மொழியைக் கற்பது இருக்கட்டும்! வேற்று மொழிகளில் கல்வியைத் தொடர்ப் போகும் தமிழ்க் குழந்தைகள் தாய்மொழி எழுத்துக்களை எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மிகவும் கவலைப்பட்டிருக்கின்றது தொல்காப்பியம்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் அடி வயிற்றிலே இருந்து எழுகின்ற காற்று தலையிலும் கண்டத்திலும் நெஞ்சிலும் நின்று பற்களும் உதடுகளும் நாக்கும் மேல் வாயும் மூக்கும் உதவிசெய்ய எழுத்தாக வெளிவருகின்றது என்று சொல்லும் தொல்காப்பியம். தலை கழுத்து நெஞ்சு பல் நாக்கு உதடு மூக்கு மேல்வாய் என்ற அண்ணம் இந்த எட்டினையும் தவிர்ந்து எங்கிருந்து தோன்றினாலும் அது தமிழ் எழுத்து அல்ல. இதைத் தமிழ் பேச நினைப்போர் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!

உந்தி முதலாக முந்து வளி தோன்றி
தலையிலும் மிடற்றிலும் நெஞ்சிலும் நிலையி
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணம் உட்பட எண் முறை நிலையால்
உறுப்பு உற்று அமைய நெறி பட நாடி
எல்லா எழுத்தும் சொல்லும் காலை
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல்
திறம்பட தெரியும் காட்சி ஆன!

தமிழிலே பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பும் கழுத்திலே இருந்து தான் தொடங்கும்! எனவே வேறு எங்காவது இருந்து ஒரு உயிர் எழுத்து தொடங்கினால் அது தமிழுக்கு உரிய உயிர் ஒலி அல்ல. வேற்று மொழிக்கு உரியது.

அவ்வழி
பன்னீறு உயிரும் தம் நிலை திரியாது
மிடற்று பிறந்த வளியின் இசைக்கும்

இனி அ ஆ என்ற இரு உயிர் எழுத்துக்களும் வாயைத் திறந்ததும் வெளிப்படும்! இ ஈ எ ஏ ஐ என்ற ஐந்து எழுத்துக்களும் அடி நாக்கின் விளிம்பு பற்களில் முட்ட வெளிப்படும்! உ ஊ ஓ ஔ ஐ என்ற ஐந்து எழுத்துக்களும் சொண்டுகளைக் குவிச் செய்வதனாலே தோன்றும்! இவைகளை உச்சரிப்பதிலே சின்னச் சின்ன மாற்றம் ஆட்களைப் பொறுத்து ஏற்படும் அதைப்பற்றிப் பரவாயில்லை என்றும் சொல்கின்றது தொல்காப்பியம்.

அவற்றுள்
அ ஆ இரண்டும் அங்காத்து இயலும்
இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும்!
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோடு அன்ன
அண்பல் முதல் நா விளிம்பு உறல் உடைய!

உ ஊ ஓ ஔ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ் குவிந்து இயலும்!
தத்தம் திரிபே சிறிய என்ப!

பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் இப்படி
உச்சரிக்கப்பட்டால் தான் அது தமிழ் என்பது தொல்காப்பிய
நெறி. அது உண்மையும் கூட! ஆனால் குழந்தைகளுக்கு வரி
வடிவத்தை பழக்கும் நாம் ஒலி வடிவத்தை தொல்காப்பிய
நெறியில் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை.

உயிர் எழுத்துக்களில் யாருக்கும் பிரச்சனை எழுவதில்லை!
குழந்தைகள் கூட தெளிவாக உச்சரித்துக் கொள்கின்றார்கள்!
ஆனால் மெய்யெழுத்திலே குறிப்பாக ர ல ழ ள என்ற
எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பே புலம் பெயர் மக்களின்
குழந்தைகளுக்கு சவாலாக இருக்கின்றது.

இப்படியான ஒரு நிலை வரும் என்று தெரிந்துதான் போலும்
மெய் எழுத்துக்களின் பிறப்பை மிகவும் அழகாகக் காட்டுவார்
தொல்காப்பியர்.

நாக்கின் முன் பக்கமும் அண்ணத்தின் முன்பக்கமும்
சேர்ந்தால் க் ங் தோன்றும்! நாக்கின் இடைப் பகுதியும்
அண்ணத்தின் இடைப் பகுதியும் சேர்ந்தால் ச் ஞ் என்ற
எழுத்துக்கள் வரும். நாக்கின் நுனியும் அண்ணத்தின் நுனியும்
பொருந்தினால் ட் ண் வரும். நாக்கு பரந்து போய் பல்
சேருகின்ற இடத்தில் அண்ணத்தை ஒற்றினால் த் ற் என்ற
எழுத்துக்கள் உருவாகும்.

நாக்கு நுனி மேல் நோக்கிச் சென்று மேல் வாயை ஒற்ற ற்
ன் என்ற எழுத்துக்கள் பிறக்கும். அதே நாக்கு நுனி மேல்
வாயைத் தடவினால் ற் ழ் என்ற எழுத்துக்கள் பிறக்கும். அது
போல நாக்கின் விளிம்பு தடித்து பற்களைத் தொட்டுக்
கொண்டு நிற்க நுனி நா அண்ணத்தை தொட்டால் ல் என்ற
எழுத்தும் தடவினால் ள் என்ற எழுத்தும் வரும்.

இனி இரு சொண்டுகளும் ஒன்றையொன்று தொட்டுத் திறக்க
ப ம என்ற எழுத்துக்கள் தோன்றும். அது போல மேல்
பற்கள் கீழ் உதட்டைத் தொட வ என்ற எழுத்து வரும்.
மேல் அண்ணத்தை நாக்கு பரந்து அடைக்க ய என்ற
எழுத்து பிறக்கும்.

ககார நகாரம் முதல்நா அண்ணம்
சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம்
டகார நகாரம் நுனிநா அண்ணம்

அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின்
நாநுனி பரந்து மெய்யுற ஒற்ற
தாமினிது பிறக்கும் தகார நகாரம்
அணரிநுனிநா அண்ணம் ஒற்ற
ற கான் ன கான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்

நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட
ரகார ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்

நாவிவிளிம்பு வீங்கி அண்பல் முதல் உற
ஆவயின் அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்

இதழ் இயைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்
புல் இதழ் இயைய வகரம் பிறக்கும்

அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்று எழு வளி இசை
கண் உற்று அடைய யகாரம் பிறக்கும்

என்று சொன்ன தொல்காப்பியர் மூக்குக் காற்றால்
மெல்லினமும் கழுத்துக் காற்றால் இடையினமும் தலைக்
காற்றால் வல்லினமும் தோன்றும் என்று தமிழ் எழுத்துகளுக்கு
ஒரு எல்லை வகுத்துத் தந்தார்.

மெல் எழுத்து ஆறும் பிறப்பின் ஆக்கம்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின ஆயினும்
மூக்கின் வழியிசை யாப்பு உற தோன்றும்

இறுதியாக ஒரு முக்கியமான செய்தியை விதிவிலக்காகச்
சொல்லுவார் தொல்காப்பியர். இன்று ஆங்கிலம் போன்ற பிற
மொழிகளோடு தமிழ் உரசுவது போல அன்று
வடமொழியோடு உரசிக் கொண்டிருந்தது. இன்று போல
அன்றும் இரு மொழி பேசுவோர் மலிந்து இருந்தனர்.

தமிழர்களே வயிற்றில் இருந்து எழுகின்ற காற்று அப்படியே
வாயில் வந்து பல்லிலும் நாவினும் பட்டுத் தமிழ்
எழுத்தாகின்றன என்று நாம் இலக்கணம் சொல்கிறோம்.
ஆனால் அந்தணர்களின் மறை மொழியிலே வயிற்றில்
இருந்து எழும் காற்றையே அளவுக் கட்டுப்பாட்டுடன்
அமைத்து தங்கள் மொழி எழுத்துக்களை அவர்கள்
உச்சரிக்கிறார்கள். அது வீண் வேலை. அதைப்பற்றி நான்
இங்கு சொல்லவில்லை. அது அவர்கள் பிரச்சனை என்றார்
தொல்காப்பியர்.

எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி எழு தரு வளியின்
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்து
அகத்து எழு வழி இசை அரில் தப நாடி
அளபின் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே
அது இவண் நுவலாது
எழுந்து புறத்து இசைக்கும்
மெய் தெரி வளி இசை அளபு நுவன்றிசினே

தன் காலத்தில் பேசப்பட்ட வடமொழியை எடுத்து அவர்களின்
உச்சரிப்பு முறையே தமிழுக்குத் தேவையில்லாத ஒன்று.
அதைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று
ஐந்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதிய தொல்காப்பியர்
கையில் இன்றைய அன்னிய மொழிகள் கிடைக்காமல்
போனது எங்கள் தவக் குறைவே ஆகும்! இன்று அவர்
வாழ்ந்திருந்தால் எல்லா மொழிகளும் தமிழுடன் ஒப்பீடு
செய்யப்பட்டு தமிழ் இலக்கணம் வடிக்கப்பட்டிருக்கும்!

அன்னிய மொழிகளின் நடுவே கிடந்து மொழி அறிஞர்கள்
என்று தம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளும் பலரால் பந்தாடப்படும்
இன்றைய தமிழை ஏடும் எழுத்தாணியோடும் இருந்து
சிந்தித்துச் செம்மைப்படுத்திக் காப்பாற்ற இன்னுமொரு
தொல்காப்பியத்தால் மட்டுமே முடியும். தொல்காப்பியப்
பூங்காவால் அல்ல! ●

மாரடைப்பு அறிகுறிகள் தோன்றிய 12 மணி நேரத்துக்குள் மருத்துவ உதவி பெறப்பட்டால் குருதி அடைப்பை அகற்றுவதற்கு இரண்டு வகையான சிகிச்சை முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சி. சண்முகராஜா

தீவிர மாரடைப்பு + புதிய சிகிச்சைத் திட்டம் = கோட் ஸ்ரெமி (Code STEMI)

வர்த்தக நிறுவனமொன்றில் இயக்குனராகப் பணியாற்றும் கோபாலன் 55 வயதுடையவர், ஒரு நாள் மதிய உணவை முடித்து விட்டு அவரது அலுவலகத்தில் தொடர்ந்து பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். 3 மணியளவில் மேல்வயிற்றுப் பகுதியில் எரிவுடன் கூடிய வலி ஏற்படத் தொடங்கியது. தேகத்தில் களைப்பும் இலேசான குமட்டல் தன்மையும் ஏற்பட்டது. 4 மணிக்குத் தனது வேலையை முடித்துக்கொண்டு வீடு திரும்பியவர் வலியும் குமட்டலும் அதிகரிக்க இருமுறை வாந்தியும் எடுத்துவிட்டார். அஜீரணமாக இருக்கும் என நினைத்து மனைவியிடம் கேட்டு ஒரு இஞ்சித் தேனீர் வாங்கிக் குடித்து விட்டு தொலைக்காட்சியில் கிரிக்கட் மாட்ச் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவருக்குச் சிறிது நேரத்தில் தாங்க முடியாத வலி அதிகரிக்கத் தொடங்கியதுடன் உடல் குளிர்ந்து வியர்த்துத் தலை சுற்றுவதுபோல் வரவே அவரின் மனைவி அவரை அருகேயுள்ள மருத்துவ மனைக்கு காரில் கூட்டிச் சென்றார். அங்குள்ள அவசர சேவைப் பகுதியில் அவருக்கு உடனடியாகவே ஈ.சீ.ஐ (ECG) பரிசோதனை செய்யப்பட்டபோது தீவிர மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

சில நிமிடங்களில் 'கோட் ஸ்ரெமி (Code STEMI)' என்ற சிகிச்சைத் திட்டத்துக்கமைய அவர் வேறொரு மருத்துவ மனைக்குச் சிறப்புச் சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டு அதிர்ஷ்டவசமாக உரிய நேரத்தில் உரிய சிகிச்சை அங்கே கொடுக்கப்பட்டதால் அவர் உயிருடன் காப்பாற்றப்பட்டார். சிறப்புச் சிகிச்சை பெறுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால் அவர் மாரடைப்பால் இறந்து போயிருப்பார். அவரை உயிருடன் காப்பாற்ற உதவியாக இருந்த 'கோட் ஸ்ரெமி' என்ற சிகிச்சைத் திட்டம் பற்றி இங்கு ஆராய்வோம்.

'ஸ்ரெமி (STEMI)' என்பது ST segment Elevation Myocardial Infarction என்பதன் குறுக்கம். இது 'ஈ. சீ. ஐ' எனப்படும் பரிசோதனையின் மூலம் கண்டறியக்கூடிய மிகவும் கடுமையான ஒரு வகை மாரடைப்பைக் குறிக்கும். இந்த வகை மாரடைப்பு இதயத் தசைக்கு குருதி வினியோகம் செய்யும் முடியுரு நாடி (Coronary artery) என அழைக்கப்படும் குருதிக் குழாயில் முழுமையான அடைப்பு ஏற்படுவதால் உண்டாகிறது.

இந்த அடைப்பினால் இதயத்தசைக்கான குருதி வினியோகத்தில் முழுமையான தடை ஏற்பட்டு இதயத் தசை இறந்து போகத் தொடங்க அதனால் இதயத்தின் இயக்கம் பாதிப்படைந்து உயிரிழப்பு ஆபத்தும் ஏற்படுகிறது. இந்த

'ஸ்ரெமி மாரடைப்பு' ஏற்படும்போது அதிவிரைவாக முடியுரு நாடியில் ஏற்பட்ட அடைப்பை நீக்கி இதயத்தசைக்குக் குருதி வினியோகம் மீண்டும் கிடைக்கக் கூடியதாகச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டால் இதயத்தசையில் ஏற்படக்கூடிய அழிவைத் தவிர்த்து அல்லது குறைத்து மாரடைப்பால் ஏற்படக்கூடிய உயிரிழப்பைத் தவிர்க்க முடியும். நோயாளியை நீண்ட நாள் வாழவைக்க முடியும்.

மாரடைப்புக்கான அறிகுறிகள் தோன்றி எவ்வளவு நேரத்தில் நோயாளி மருத்துவ உதவியைப் பெறுகின்றார் என்பதைப் பொறுத்து மாரடைப்புக்கான சிகிச்சை முறைகள் வேறுபடுகின்றன. மாரடைப்பு அறிகுறிகள் தோன்றிய 12 மணி நேரத்துக்குள் மருத்துவ உதவி பெறப்பட்டால் குருதி அடைப்பை அகற்றுவதற்கு இரண்டு வகையான சிகிச்சை முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முதலாவது இதயத்தில் அடைப்பை ஏற்படுத்திய குருதிக் கட்டியைக் கரைக்கக்கூடிய மருந்தை நாளத்தினூடாகச் செலுத்திச் சிகிச்சை செய்யப்படுவது.

இச்சிகிச்சை Fibrinolysis எனப்படும். நோயாளி மருத்துவ மனைக்கு வந்த 30 நிமிடங்களுக்குள் இச்சிகிச்சை அளிக்கப்பட வேண்டும். இச்சிகிச்சை இரண்டாவது சிகிச்சை முறைக்கான வசதிகளற்ற மருத்துவ மனைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இரண்டாவது சிகிச்சைமுறை தற்போது மிகப் பிரபல்யமாக உள்ள சிகிச்சை முறையாகும். இந்தச் சிகிச்சையின்போது முதலில் நோயாளியின் அரைப்பூட்டில் ஒரு சிறிய வெட்டு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அங்கேயுள்ள தொடை நாடியினூடாக நவீன தொழில்நுட்ப உதவியுடன் ஒரு நீண்ட குழாயை இதயத்திலுள்ள முடியுரு நாடிவரை செலுத்தி அடைப்பு எங்கே இருக்கின்றது என்பது கண்டறியப்படும். இச்செய்முறை Angiogram எனப்படும். அடைப்பு உள்ள பகுதி கண்டறியப்பட்டதும் செலுத்தப்பட்ட குழாயிலுள்ள பலூனை அடைப்புள்ள பகுதியில் விரிவடையச் செய்து அடைபட்ட நாடியைத் திறக்கச் செய்வார்கள்.

மீண்டும் அந்த நாடி ஓடுக்கமடையாது தடுக்க அந்த இடத்தில் ஸ்ரென்ஸ் என்ற வலைப்பின்னலை புதிய வைத்தபின் செலுத்தப்பட்ட குழாய் அகற்றப்படும். இச்சிகிச்சை முறை Angioplasty அல்லது Percutaneous Coronary Intervention (PCI) எனப்படும். எவ்வளவு விரைவாக இச்சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவு கூடுதலாக

இதயத்தசையின் அழிவைத் தடுக்க முடியும். இந்த சிகிச்சையின் பின்பு குருதி கட்டியாகாது தடுப்பதற்கு நோயாளி சில மருந்துகளைத் தொடர்ந்து உட்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இச்சிகிச்சையின் பின் 3 அல்லது 4 நாட்களுக்குள் நோயாளி வீடு திரும்பக் கூடியதாக இருக்கும். மாரடைப்பு நோயாளிகள் குணமடையும் வீதமும் இச்சிகிச்சை முறையால் அதிகரித்துள்ளது.

இந்த சிறப்புச் (PCI) சிகிச்சைக்கான வசதிகள் எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் கிடைப்பதில்லை. சில மருத்துவ மனைகளில் மட்டுமே கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மாரடைப்பு நோயாளிகள் எந்த மருத்துவ மனைக்குச் சென்றாலும் கூடிய விரைவில் இந்தச் சிகிச்சையைப் பெற்றுப் பயனடையும் வகையில் தற்போது கனடா அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் முக்கிய மருத்துவ மனைகளில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதே 'கோட் ஸ்ரெமி (Code STEMI)' எனப்படும் சிகிச்சைத் திட்டமாகும்.

இந்தச் சிகிச்சைத் திட்டம் வாரத்தில் 7 நாட்களும் 24 மணி நேரமும் இயங்கும் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற இதயச்சிகிச்சை மருத்துவ நிபுணர்கள், தாதிமார் ஆகியோரைக் கொண்ட மருத்துவ மனையொன்றின் இதய நோய்ப் பிரிவுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட மற்றைய மருத்துவ மனைகளின் அவசர சேவைப் பிரிவு (Emergency Department), EMS என அழைக்கப்படும் அவசர மருத்துவ சேவை ஆகியவை சேர்ந்து செயலாற்றும் திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

இத்திட்டத்தின்படி நெஞ்சு வலியுடன் மருத்துவ மனையொன்றின் அவசர சேவைப் பிரிவுக்கு வரும் நோயாளிக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டு Triage என்னும் பகுதியில் தாதியொருவரினால் பார்வையிடப்படுவார். அவருக்கு மாரடைப்புக்குரிய அறிகுறிகள் காணப்படுவதாகச் சந்தேகிக்கப்பட்டால் 10 நிமிட நேரத்துக்குள் அவருக்கு ஈ. சீ. ஜீ பரிசோதனை செய்யப்படும்.

இந்தப் பரிசோதனை நோயாளியின் மார்புப் பகுதியில் சருமத்துடன் ஓட்டி இணைக்கப்படும் மின்கடத்திகள் மூலம் இதயத்தின் மின் அதிர்வுகளைப் பதிவு செய்யும் மிக இலகுவான ஒரு பரிசோதனையாகும். ஒருசில நிமிடங்களுக்குள் செய்து முடிக்கக்கூடிய இந்தப் பரிசோதனை மூலம் இதயத்தின் குருதி வினியோகத்தில் ஏற்படும் பாதிப்பு, இதயத்துடிப்பில் ஏற்படும் அசாதாரணமான வேகம், சந்தம் ஆகியவை உட்பட பல இதய நோய் நிலைகளைக் கண்டறிய முடிகிறது.

ஈ. சீ. ஜீ பரிசோதனையில் நோயாளிக்கு 'ஸ்ரெமி' மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருப்பது கண்டறியப்பட்டால் உடனடியாக 'கோட் ஸ்ரெமி' நடைமுறைப்படுத்தப்படும். அவசர சேவைப் பிரிவினர் உடனே சிறப்புச் (PCI) சிகிச்சை வழங்கும் மருத்துவமனையின் நிபுணர் குழுவுடன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு விபரங்கள் அறிவிப்பார்கள். ஈ. சீ. ஜீ பரிசோதனைப் பிரதியும் தொலை நகல் மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ஒருசில நிமிடங்களில் நோயாளியின் விபரங்கள் உறுதிசெய்யப்பட்டு சிறப்புச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்கான பொருத்தங்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் அவரை ஏற்றுக்

கொள்வதாக அங்கிருந்து பதில் அனுப்பப்படும். அதேவேளை நோயாளிக்கு அவரின் நோய் பற்றிய தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டு சிகிச்சைக்கான அனுமதி பெறப்படும். அத்துடன் அவருக்கு Blood Thinner எனப்படும் குருதி கட்டி ஏற்படாமல் தடுக்கும் குருதி மென்மையாக்கி மருந்துகள் குளியையாகவும் ஊசி மூலமும் கொடுக்கப்படுவதுடன் பிராண வாயுவும் வலிகுறைக்கும் மருந்துகளும் கொடுக்கப்படும். அவசர மருத்துவ சேவை ஆம்புலன்ஸ் வண்டி உன்னடியாக அழைக்கப்பட்டு நோயாளி சிறப்புச் சிகிச்சைப் பிரிவு அமைந்துள்ள மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காக அனுப்பி வைக்கப்படுவார்.

கோட் ஸ்ரெமி' சிகிச்சைத் திட்டத்தின்படி அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு நோயாளி வந்த 90 நிமிடங்களுக்குள் நோயாளிக்கு இந்த சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மருத்துவ மனைப் பணியாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் மாரடைப்பைத் தடுக்கக் கூடிய வழிமுறைகளை அறிந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அதேவேளை மாரடைப்பு ஏற்பட்டால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

மாரடைப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய காரணிகள் (புகைப்பழக்கம், நீரிழிவு நோய், உயர் குருதி அழுக்கம், அதிக கொலஸ்டிரோல், அதிக உடற்பருமன், மனஉளைச்சல் போன்றவை) பற்றி அறிந்து அவற்றைத் தவிர்க்க அல்லது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். திடீரென ஏற்படும் நெஞ்சுவலி, (சிலவேளை நெஞ்சுவலியுடன் அல்லது வலி இல்லாமலும் மேல்வயிற்றுப்பகுதி, கழுத்து, தோள்பட்டை, கைகள், முதுகு போன்ற ஏதாவது பகுதியிலும் வலி ஏற்படலாம்), வலியுடன் சேர்ந்து ஏற்படும் தலைச்சுற்று, வியர்வை, குமட்டல் வாந்தி மூச்சடைப்பு போன்ற மாரடைப்புக்கான அறிகுறிகளை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

மாரடைப்பு ஏற்பட்டால் ஆம்புலன்ஸ் பணியாளர்களிடமும், மருத்துவ மனைப் பணியாளரிடமும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அறிகுறிகளைத் தெளிவாகக் கூற வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக நெஞ்சுவலி தோன்றிய நேரம், வலியின் தன்மை, வலியுடன் சேர்ந்து காணப்படும் வேறு அறிகுறிகள் போன்றவற்றைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். நெஞ்சுவலி முதலில் தோன்றிய நேரத்திலிருந்து மருத்துவ உதவி கிடைக்கப் பெற்ற நேரம் வரையுள்ள கால அளவைப் பொறுத்து சிகிச்சை முறைகள் வேறுபடும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தங்களுக்கு ஏற்கனவே நீரிழிவு நோய், உயர்குருதியழுக்கம், போன்ற மாரடைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய நோய்கள் இருந்தால் அவை பற்றியும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

மாரடைப்புக்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றினால் கோபாலன் அவர்கள் செய்தது போல் உறவினரை அழைத்துக் கொண்டோ அல்லது தானாகவோ மருத்துவ மனைக்குப் போவதைக் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது பாதுகாப்பற்றதும் நேரத்தை வீணடிக்கக்கூடியதுமான செயலாகும். நேரம் பொன் என்பது மாரடைப்பைப்

பொறுத்தவரை மிகப் பொருத்தமான கூற்று.
தொலைபேசியில் 9-1-1 ஐ அழைத்து ஆம்புலன்ஸ் வண்டி
மூலம் காலம் தாழ்த்தாது மருத்துவ மனைக்குச் செல்ல
வேண்டும்.

9-1-1ஐ அழைப்பதனால் பல்வேறு நன்மைகள்
கிடைக்கின்றன.

EMS ஆம்புலன்ஸ் சேவையில் வெவ்வேறு தரத்திலுள்ள
பணியாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆம்புலன்ஸ் வண்டியை
அழைக்கும்போது, ஏற்பட்ட மாரடைப்புக்குரிய
அறிகுறிகளைக் கூறினால் 'கோட் ஸ்ரெமி'க்காகப்
பயிற்றப்பட்ட தரத்திலுள்ள (ALS Crew) ஆம்புலன்ஸ்
சேவையாளர்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுவார்கள்.

அவர்கள் நோயாளியை ஏற்றிச் செல்ல வந்த
இடத்திலிருந்தே நோயாளியின் இதயத்துடிப்பில் ஏற்படும்
அசாதாரணங்களை அவதானிக்கக் கூடிய ECG Monitor
எனப்படும் கருவியைப் பொருத்தி 'ஸ்ரெமி'
மாரடைப்புக்கான மாற்றங்களைக் கண்டறிந்து விசேட
சிகிச்சை கிடைக்கின்ற மருத்துவ மனைக்கு நோயாளியை
நேரடியாகவே எடுத்துச் செல்வார்கள். இது உரிய
நேரத்துக்குள் உரிய சிகிச்சையைப் பெற்றுப் பயனடைய
உதவுகிறது.

நோயாளியைப் பார்வையிட்ட இடத்திலேயே நோயாளியின்
மாரடைப்பு மோசமடையாமல் பாதுகாக்கவும்
நெஞ்சுவலியைக் குறைக்கவும் பிராண வாயு (Oxygen)
மற்றும் அஸ்பிரின் (Aspirin) போன்ற மருந்துகளைக்
கொடுத்து முதலுதவிச் சிகிச்சை அளிக்கவும் ஆம்புலன்ஸ்
பணியாளர்கள் உதவுவார்கள்.

சிலவேளை மாரடைப்பு மிகமோசமாகி அதன் காரணமாக
இதயச் செயலிழப்பு (Cardiac Arrest) ஏற்பட நேரிட்டால்
விரைவாகவே Cardiac Pulmonary Resuscitation
(CPR) எனப்படும் முதலுதவியைச் செய்து இதயத்
துடிப்பை மீள்பெற்று உயிரைப் பாதுகாக்கும்
நடவடிக்கைகளையும் அவர்களால் மேற்கொள்ள முடியும்.
பொதுமக்களும் சுவாச, இதயச் செயலிழப்பின் போது
செய்யப்படும் Basic CPR என்ற முதலுதவிச் சிகிச்சையைப்
பயின்று வைத்திருப்பது நல்லது.

வளர்ச்சியடைந்த தொழில் வளநாடுகளில் மாரடைப்புப்
போன்ற இதயநோய்கள் முதன்மையான ஆட்கொல்லி
நோயாக வளர்ந்து வருகின்றது. குறிப்பாகக் கண்டாவிடம்
புலம்பெயர்ந்து வாழும் கிழக்காசிய இனத்தவர்களிடம் இதய
நோய்கள் அதிகரித்துக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
எனவே மாரடைப்புப் போன்ற இதய நோய்கள் ஏற்படாமல்
தடுக்கும் வழி முறைகளை மேற்கொள்ளவதற்கும்,

அதேவேளை துரதிர்ஷ்டமாக மாரடைப்பு ஏற்படுமானால்
அதை அடையாளம் கண்டு உடனடியாக உரிய சிகிச்சை
பெற்றுக்கொள்வதற்கும் வேண்டிய அறிவையும்
தகவல்களையும் பெற்றிருப்பது அவசியம் என்பதை நாம்
உணர்ந்து கொள்ளவதன் மூலம் நமது நல வாழ்வை
உறுதி செய்து கொள்ளலாம்.●

பேதிக்கழி வானதுவாய்ப் போனகதை வருகுதடா!

ஓ... தமிழா !

தீவகம் வே. இராஜலிங்கம்

ஆயிரமாய் ஆயிரமாய்
அழிவாகி விழுந்தபின்னும்
தாயிரங்காப் பிள்ளையெனத்
தமிழர்மண் மாறுவதோ!

போதையில் கிடந்துழலப்
புலம்புகின்ற குடிமகனான்
பாதையில் கிடப்பதனைப்
பார்த்துலகம் சிரிக்குதடா!

ஆய்பாடி நிலமெல்லாம்
அலங்கோல மாச்சுதடா!
பேய்பாடிக் கூத்துஇடும்
பொட்டல்வெளி ஆச்சுதடா!

நீதிக்குப் பெயர்போன
நிலத்தழகுப் பரிமாணம்
பேதிக்கழி வானதுவாய்ப்
போனகதை வருகுதடா!

பிள்ளையைத் தெரியாத
பெற்றதந்தை பார்க்கின்றோம்!
தள்ளிமனை யாளாளரித்
தழிப்பதனைப் பார்க்கின்றோம்!

போதைப்பொருள் பாதையிலே
பெருங்காசு விற்குதடா!
வாதைதெரி யாதுசிக்கி
வாழ்ந்தநிலம் மடியுதடா!

நீயுனை மாற்றாவிட்டால்
நெடுந்தீ அழிக்கும்பா!
பாயிலும் பாம்பிருக்கும்
பதைவாழ்வில் துடிக்கும்பா!

அடிக்கடி விருந்துபசாரங்களிற் பங்கேற்க வேண்டிய நிலை கனடாவில் அதிகமென்றே கூறலாம். இவற்றிலே ஆரோக்கியமான உணவு பரிமாறப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்ப்பதோ அல்லது அவற்றில் அதிகமாகச் சாப்பிடாமல் பங்கேற்பதோ நடைமுறைக்குச் சாத்தியப்படாதவை.

டாக்டர் விக்டர் பிகராதோ

உடற்பருமன் குறைப்போம் உலக்கமுடன் உழைப்போம்

உடற்பருமன் என்பது ஒரு காலத்தில் ஒருவருடைய பொருளாதார நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் உடற்பருமன் அதிகரிக்கும்பொழுது அது ஒருவரது உடல் ஆரோக்கியத்துக்கு ஊறு விளைவிக்கும் ஒன்றாக தற்போது அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதனால் இன்று உலகின் பல நாடுகளிலும் பல நிறுவனங்கள் உடற்பருமனைக் குறைக்கும் உணவு வகைகளையும் உடற்பயிற்சி முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் தங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்கி வருகின்றன. கனடாவில் உடற்பருமன் மிக அதிகமாக உள்ளவர்களிடம் நடத்திய ஆய்விலே 75 வீதமானவர்கள் குறைந்தது பத்து வருடங்களுக்கு மேல் உடற்பருமன் அதிகரித்த நிலையில் இருப்பதாகவும் அதிலே 30 வீதமானவர்கள் தாங்கள் அறிந்த காலம் முழுவதும் அவ்வாறு இருப்பதாகவும் தெரிவித்திருந்தனர். அதிலே 25 வீதமானவர்கள் பலமுறை (6 - 20 முறைகள்) முயன்றும் பலனேதும் கிடைக்கவில்லை என்றும் தெரிவித்திருந்தனர். எனவே அது உடற்பருமன் என்பது ஒரு நீண்டகால நோய். அது தனிமுயற்சியினால் மட்டும் தீர்வு காணக்கூடிய ஒன்றல்ல என்பது புலனாகிறது. பலர் கணினி வலைகள் மூலமும் மருத்துவர்கள் மூலமும் இதற்கான நிவாரணம் பெற வழி தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் பலருக்கும் போதிய ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. பல மருத்துவர்கள் இத்துறையில் போதிய பயிற்சி பெறாததும், பலர் நேர நெருக்கடியினால் போதிய ஆலோசனை கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதும் இதற்குச் சில காரணிகளாக அமைகின்றன.

அது உடற்பருமன் என்பது சலரோகம், உயர் இரத்த அழுத்தம் போன்ற, பல சமயங்களில் அவற்றுடன் இணைந்திருக்கும் ஒரு நோயாகும். இதனை உணராமல் பலரும் இடையிடையே எடை குறைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதும் பின்னர் கைவிடுவதுமாக இருப்பதும் இதிலிருந்து நிவாரணம் பெற முடியாததற்கு ஒரு காரணமாகும். அது உடற்பருமன் உடையவருடைய மருத்துவ பராமரிப்பு என்பது அவருடைய எடையின் அளவைக் குறைப்பது மட்டுமல்ல, அது உடற்பருமனோடு இணைந்து வருகின்ற பல நோய்கள் ஏற்படாது உடல் உள ஆரோக்கியத்தை பேணுகின்ற முறையுமாகும்.

அது உடற்பருமனுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் முதலில் அறியப்பட வேண்டும். அடுத்து அதிலிருந்து மீளுவதற்கு முயன்றும் முடியாமல் இருப்பதற்கான பக்கக் காரணிகள்

அறியப்பட வேண்டும். பரம்பரை இயல்புகள், இன்சலின் எதிர்ப்புத் தன்மை, தைரோயிட் போன்ற உடற் தொழிற்பாட்டைக் குறைக்கக்கூடிய நோய்கள் இணைந்திருத்தல், அளவுக்கு அதிகம் உணவு உட்கொள்ளல், போதிய உடற்பயிற்சியின்மை, மனச்சிதைவு (Depression) போன்றவை இம்முயற்சிகள் தோல்வியில் முடியக் காரணிகளாக அமையலாம்.

உடற்பருமனைக் குறைப்பது என்பது ஒருவர் அவரது வயதுக்கும் உயரத்திற்கும் உரிய சரியான நிறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அர்த்தமாகாது. ஒருவருடைய உடலமைப்புக்கும் நிறைக்கும் ஏற்றபடி வாழ்க்கை முறை மாற்றங்கள் மூலம் அடையக்கூடியதாகக் கருதப்படும் நிறையை இலக்காக வைத்து, அணுகுவதே சிறந்தது. சிலர் நினைத்த நேரத்தில் உடற்பருமனைக் குறைக்க முயல்வதையும் சில வாரங்களிலோ சில மாதங்களிலோ அதனைக் கைவிடுவதையும் அன்றாடம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. உடற்பருமன் அல்லது நிறை குறைப்பதை குறிக்கோளாகக் கொண்டு படிப்படியாகத் தங்களை தயார் செய்து கொண்டு அதனை அணுகுபவர்கள் அதில் வெற்றி பெறக்கூடிய வாய்ப்பினை அதிகரித்துக் கொள்கிறார்கள்.

படிப்படியாகத் தன்னை தயார் செய்வதற்கு ஒருவர் தான் எந்நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதனை முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு ஒருவர் இருக்கக்கூடிய நிலைகளை ஐந்து படிக்களாகப் பிரிக்கலாம்.

முதல் படி:- சிந்தனைக்கு முந்திய நிலை
இது ஒருவர் தனது உடற்பருமனைக் குறைக்க வேண்டிய சிந்தனையே இல்லாத நிலை, அதாவது குறைந்தது அடுத்து வரும் ஆறு மாதங்களுக்காவது ஒருவர் தனது உடற்பருமனைக் குறைக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்க மாட்டார் என்ற நிலை.
இரண்டாவது படி:- சிந்தனை நிலை
இது ஒருவர் உடற்பருமனை ஒரு பிரச்சனைக்குரிய விடயமாகக் கருதி அதிலிருந்து தன்னை மீட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதற்கான வழிவகைகளைத் தேடும் நிலை.
மூன்றாம் படி:- தயார் செய்யும் நிலை
இது உடற்பருமனைக் குறைப்பதற்கான சில வழிமுறைகளைத் தெரிவு செய்து அடுத்துவரும் ஒரு மாத காலத்தினுள் அதில் ஈடுபடுவதற்கான செயற்திட்டங்களைத் தயாரிக்கும் நிலை.
(உதாரணமாக - உடற்பயிற்சி நிலையத்தில் அங்கத்துவம் பெறுதல், நடைப்பொறி (Dread mill) ஒன்றினை வாங்குதல், நான்காம் படி:- செயற்பாட்டு நிலை

உடற்பருமனைக் குறைப்பதற்கான வாழ்க்கை முறை மாற்றங்களை ஏற்படுத்துதல். உதாரணமாக உணவுக் கட்டுப்பாடு, உடற்பயிற்சி என்பனவற்றில் ஈடுபடுதல் என்பன. ஐந்தாம் படி- நிர்வகிக்கும் நிலை உடற்பருமனைக் குறைக்கும் நடவடிக்கையில் வருகின்ற தடைகளைச் சமாளித்து அந் நடவடிக்கைகளிலிருந்து நீங்கிவிடாது தொடர்கின்ற நிலையை இது குறிக்கும்.

உடற்பருமனைப் படிப்படியாகக் குறைக்க வேண்டுமானால், உடற்பருமனை அதிகரிக்கும் காரணிகளிலிருந்து படிப்படியாக வெளியேற வேண்டும். இவற்றை நாம் சூழல் காரணிகள், பொருளாதார காரணிகள், உளவியல் காரணிகள், மருத்துவக் காரணிகள் எனப் பிரிக்கலாம். இவற்றின் காரணமாக அதிக உணவு உட்கொள்ளுதல் ஒரு நோயின் அடையாளமாகவும், உடற்பருமன் அதன் வெளிப்பாடாகவும் பிரதிபலிக்கிறது. மனித உடலின் இயக்கத்துக்குச் சுவாசம், இதயத் துடிப்பு, சமிபாடு, தசை இயக்கம் போன்ற உடற்தொழிற்பாடுகள் அவசியம். இவ்வுடற்தொழிற்பாடுகள் நடைபெறுவதற்கான சக்தியைக் கொடுக்கும் எரிபொருளாகத்தான் உணவு பயன்படுகிறது. ஒருவருடைய உடற்தொழிற்பாடுகள் எந்தளவு நடைபெறும் என்பதை பல காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன. ஒருவருடைய வயது, ஹோர்மோன் எனப்படும் அகச் சுரப்புகள் பரம்பரையியற் காரணிகளால், உடற்தசைகளின் அளவு, நிறை என்பவற்றோடு அவர் பாவிக்கும் தையிரோயிட் போன்ற மருந்துகள்கூட இவ்வுடற்தொழிற்பாடுகளின் அளவை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

உடற்பருமனை அதிகரிக்கும் சூழற் காரணிகளை பார்க்கின்றபோது உணவு முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. அடிக்கடி விருந்துபசாரங்களிற் பங்கேற்க வேண்டிய நிலை கனடாவில் அதிகமென்றே கூறலாம். இவற்றிலே ஆரோக்கியமான உணவு பரிமாறப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்ப்பதோ அல்லது அவற்றில் அதிகமாகச் சாப்பிடாமல் பங்கேற்பதோ நடைமுறைக்குச் சாத்தியப்படாதவை என்றே கூறலாம். விரக்தி, மனச்சிதைவு (Depression) போன்றவற்றினுள் மனித மூளையின் சுரப்புகளிலே சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு அவையும் அடிக்கடி அதிகமாக உணவை உட்கொள்ளத் தூண்டுகின்றன.

சலரோகம் போன்ற நோயுள்ளவர்களில் ஏற்படும் சர்க்கரையின் (குளுகோசின்) அளவு மாற்றங்கள் பசியை அதிகரித்து அதிகமான உணவை உட்கொள்ளச் செய்யக் கூடியது.

பெண்கள் நீச்சலுக்கோ அல்லது உடற்பயிற்சிகளுக்குப் போவதோ எமது சமூகம் உட்பட பல சமூகங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால் தற்போது அத்தடைகள் படிப்படியாக நீங்கி வருவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவற்றைவிட உடல் ஊனம், தாழ்வு மனப்பான்மை, மனச்சிதைவு, சில மருந்துகளின் தாக்கங்கள் என்பனவும் ஒருவரை உடற்பயிற்சியிலிருந்து பிரித்து வைக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

பொதுவாக நிறைகுறைப்பில் ஆக்கபூர்வமாக ஈடுபடுபவர்கள் முதல் மூன்று முதல் ஆறு மாதங்கள்வரை நிறை குறைந்து கொண்டு போவதைக் காண்பார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் முயற்சியைத் தொடர்ந்தாலும் குறைந்த நிறை அதற்கு மேலும் குறையாமல் ஆனால் அதிகம் அதிகரிக்காமல் தொடர்வதைக் காணலாம். ஆனால் அவர்கள் முயற்சியைக்

கைவிட்டால் நிறை துரிதமாக அதிகரித்து பழைய நிறைக்கே வந்து விடுவார்கள்.

உணவுக் கட்டுப்பாடு, உடற்பயிற்சி என்பவற்றின் மூலம் சராசரியாக ஒருவருடைய நிறையிலிருந்து 3 - 5 வீதம் நிறைக்குறைவினை எதிர்பார்க்கலாம். இதனுடன் சில மருந்துகள் பாவிக்கும்போது 5 - 15 வீதம் நிறைக்குறைவினை எதிர்பார்க்கலாம். Bariatric surgery எனப்படும் இரைப்பையில் சுருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சத்திரசிகிச்சை மூலம் 20-30 வீத நிறைக்குறைவை அடையக்கூடியதாக இருக்கும்.

உடற்பருமனைக் குறைப்பது உடல் உள ஆரோக்கியத்துக்கு மிக அவசியமானது. உடல் நிறையினை ஐந்து வீதம் குறைப்பதன் மூலம் இருதய நோய், பாரிசுவாதம், ஆண்மையிழப்பு போன்ற குருதிக்குழாய் ஒடுக்கத்தினால் ஏற்படும் நோய்கள் உருவாகுவதற்கான வாய்ப்பினை இருபது வீதத்தினால் குறைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த 20 வீதம் குறைப்பு என்பது கொலஸ்ரால் மருந்துகள் மூலம் இருதய நோயினைக் குறைக்குமளவு ஈடானது. ஒருவேளை நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சியினால் உடல்நிறை குறையாவிட்டாலும்கூட கவலைப்பட்டு விரக்தியடைய வேண்டாம். ஏனெனில் அந்த நிறை குறைப்பதற்கான உணவுக் கட்டுப்பாடு, உடற்பயிற்சி என்பனவற்றின் மூலம் நிறை குறையாத போதிலும், மேற்குறிப்பிட்ட குருதிக்குழாய் அடைப்பினால் ஏற்படும் நோய்கள் சலரோகம், உயர் இரத்த அழுத்தம், பல புற்றுநோய்கள் என்பன ஏற்படும் வாய்ப்புகளை கணிசமானளவு குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

நான் இங்கு பலமுறை நிறை குறைத்தல் என்பதற்குப் பதிலாக உடற்பருமன் என்ற பதத்தினைப் பாவித்தேன். அதற்குக் காரணம் ஒருவருடைய உயரத்திற்கு ஏற்ப அவருக்கு இருக்க வேண்டிய நிறை வேறுபடும். எனவே ஒருவருடைய நிறையை அவருடைய உயரத்தால் பிரித்து வருகின்ற உடற்திணிவு (Body mass index) என்பதனையே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எமது வயிற்றுப் பகுதியில் உள்ளூறுப்புக்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் கொழுப்புக் கலங்கள் சுரக்கும் நொதியங்கள் குருதிக் குழாய்களின் உட்கவரை பாதிப்பதனால் அவற்றில் அடைப்பு ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது.

வயிற்றின் உள்ளூறுப்புக்களைச் சூழவுள்ள கொழுப்பின் அளவை அளக்க முடியாவிட்டாலும்கூட, ஒருவருடைய வயிற்றுப் பகுதியின் சுற்றளவு அண்ணளவான மதிப்பீடாக அமைகின்றது. கடைசி விலா எலும்புகளுக்கும் (Ribs), இடுப்பு எலும்புகளின் மேற்பாகத்துக்கும் நடுவிலுள்ள வயிற்றுப் பாகத்தின் சுற்றளவு பெண்களுக்கு 80 சென்ரிமீற்றருக்கும் ஆண்களுக்கு 90 சென்ரிமீற்றருக்கும் அதிகமாக இருந்தால், அதனைக் குறைப்பதன் மூலம் உடல் ஆரோக்கியத்தை வளம்படுத்த முடியும். 'உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிரிக்கழகு' என்று எம்முன்னோர் கூறிய பழமொழி ஆண்களுக்கும் பொருத்தமானதே. உண்டி என்பது வயிறு. எனவே வயிறு சுருங்குதல் அழகு மட்டுமல்ல ஆரோக்கியமானதுமாகும். எனவே வயிற்றைச் சுருக்கி வளமுடன் வாழ வழிதேடுவோம்.●

ஓட்டிசம் வருவதற்கான மூல காரணங்கள் இதுவரை மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களால் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாத போதிலும் மேற்குறிப்பிட்ட இரசாயனத் தொடர்புகளின் சமநிலை பற்றிய விடயங்களில் பல கருத்துகள் வெளியாகியுள்ளன.

ராஜ்மோகன் செல்லையா

ஓட்டிசம் - Autism

ஓட்டிசம் (Autism Spectrum Disorders - ASD) - இன்று மிக முக்கியமான விடயமாகப் பேசப்படும் ஒரு சிக்கலான நோய். மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சிப் பாதையின் அத்திவாரமாக விளங்கும் பிறப்புரிமை இயலைப் பெரிதும் பாதிக்கும் இந்த நோய் உலகளாவிய ரீதியில் பெரும் ஆராய்ச்சிகளுக்கு உட்பட்டுள்ளது.

குழந்தை பிறந்து, முதல் இரண்டு அல்லது மூன்று வயதுகளில் மெது மெதுவாகக் கண்டறியப்படும் இந்த நோய் ஏற்படுவதற்கான மூல காரணங்கள் இன்றுவரை சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படாமை வளர்ச்சியடைந்து வரும் சமூகக் கட்டமைப்பின் பெரும் பிரச்சினையாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஓட்டிசம் என்பது நரம்பியல் விருத்திக் குறைபாட்டினால் மூளையின் முக்கிய செயற்பாடுகளான சமூக இடைத்தாக்கம் (Social Interaction), தகவல் பரிமாற்றத் திறன்கள் (Communication Skills) மற்றும் கட்டுப்பாடுள்ள, மீள மீள தோன்றுகின்ற நடத்தைகள் (Behavior) போன்றவற்றுக்குரிய பகுதிகளைப் பாதிக்கும் ஒரு ஒழுங்கீனமாகும்.

Disorder of neural development characterized by impaired social interaction and communication, and by restricted and repetitive behavior.

உலகில் வேகமாகப் பரவிவரும் இக்குறைபாட்டு நோய் வட அமெரிக்காவில் 88 குழந்தைகளில் ஒருவர் என்ற விகிதத்தில் இருப்பதாக அண்மைய கணிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. இதில் ஆண் குழந்தைகள் 54:1 என்ற விகிதத்தில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கனடிய தேசிய ரீதியில் எழும் நோய்களுக்கான புள்ளிவிபரங்களின் (National Epidemiologic Database) படி Southeastern Ontario, Prince Edward Island, Newfoundland and Labrador மாகாணங்களில் இந்த நோயின் பாதிப்பு கடந்த வருடங்களில் அதிகரித்துள்ளதாக தெரியவருகின்றது. ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் Ontario வில் மட்டும் 7000 குழந்தைகள் இந்நோயினால் அடையாளம் காணப்பட்டனர்.

ஆனால் இன்று இதன் எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்குக்கும் மேலாகக் காணப்படுகின்றது. Toronto கல்விப் பிரிவில் 88 குழந்தைகளுக்கு 1 என்ற விகிதத்திலும் Durham கல்விப் பிரிவில் 75 குழந்தைகளுக்கு 1 என்ற விகிதத்திலும் இந்நோய் காணப்படுகின்றதாக கல்விச் சபையின் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஓட்டிசம் என்னும் இந்த நோய் மொழியியல் வளர்ச்சி, கல்வி அறிவு, செயல்திறன், அசைவுகளை அறிதல், புரிந்து கொள்ளும் பக்குவம், தொடர்பு நிலை அறிதல், உணர்வுகளை உள்வாங்கும் திறன், இயல்பு நிலையில் இருத்தல், பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற பல விடயங்களில் ஒவ்வொரு விதமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் இந்த நோயை ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் அடக்கிவிட முடியாது என்கின்றார்கள் மருத்துவர்கள். சில குழந்தைகளுக்கு சப்தம் பிடிக்கும். சிலருக்குப் பிடிக்காது. சிலர் அதீத துடிதுடிப்பாக இருப்பார்கள். சிலர் அமைதியாக இருப்பார்கள். சிலர் அசாதாரண நடத்தைகளுக்கு உட்பட்டிருப்பார்கள் சிலர் எதிர்மாறாக இருப்பார்கள்.

இப்படி ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒவ்வொரு விதமான அளவில் பாதிப்படைந்து காணப்படுவதால் இவர்களுக்குரிய சமூகக் கட்டமைப்பு, சிறப்புக் கல்விமுறை, மருத்துவத் தீர்வுகள் போன்ற விடயங்களில் சரியான வழிமுறைகள் கிடைக்கப்பெறாமல் உள்ளது.

இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் தமது உளவியல் தாக்கத்தினால் தமக்குள்ளேயே ஒரு உலகை உருவாக்கி அதனுள் தமது உணர்வுகளையெல்லாம் முழுமையாக அர்ப்பணித்து தம்மைச் சூழ உள்ள உலகின் தொடர்புகளை சரியான வடிவில் உணரத் தெரியாதவர்களாக வாழ்ந்து வருவார்கள். அந்தந்த வயதில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை அவர்களால் கற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. உணர்வுகள், சப்தங்கள், மொழி வடிவங்கள், கணிதங்கள், தொடுகைகள், மற்றும் இசை வடிவங்கள் போன்றவை சரியான முறையில் இவர்களால் உள்வாங்கப்படுவதில்லை.

ஒரு மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியில் எதிர்கொள்ளல், இசைவாக்கம் அடைதல், கற்றுக்கொள்ளல், விடாமுயற்சி போன்ற பல விடயங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. தக்கன பிழைக்கும் என்ற டார்வினின் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டுக்கமைய

இந்த விடயங்கள்தான் ஒரு மனிதனை பூரணத்துவமாக்கி வைக்கின்றது. இந்த விடயங்களைத் தீர்மானிக்கும் அல்லது எதிர்கொள்ளும் முக்கிய காரணிகளாக மரபணுக்கள், மூளை, நரம்பு மண்டலம், புறச்சூழல் போன்ற பல விடயங்கள் பங்காற்றுகின்றன. இவற்றுக்கிடையிலான இரசாயனத் தொடர்புகளின் சமநிலை ஒரு ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால்

இவைகளுக்கிடையிலான தொடர்புகளில் ஏற்படும் ஒவ்வாமை அல்லது பாதிப்புக்கள் மனித வாழ்வியலில் சிக்கலான பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

ஓட்டிசம் வருவதற்கான மூல காரணங்கள் இதுவரை மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களால் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாத போதிலும் மேற்குறிப்பிட்ட இரசாயனத் தொடர்புகளின் சமநிலை பற்றிய விடயங்களில் பல கருத்துகள் வெளியாகியுள்ளன.

ஓட்டிசம் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளை கனடா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இந்தக் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட 996 குழந்தைகளின் மரபணுக்களையும், இந்தக் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்படாத 1287 குழந்தைகளின் மரபணுக்களையும் எடுத்து ஆராய்ந்து அண்மையில் சில தரவுகளை வெளியிட்டிருந்தனர்.

இவர்கள் வெளியிட்ட இந்த மரபணுக்களின் கண்டுபிடிப்பு மேலும் நல்ல திருப்பங்களைக் கொண்டுவரும் என்று பலராலும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஓட்டிசம் வருவதற்கான பல காரணங்களை மருத்துவர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும், பெற்றோர்களும் முன்வைக்கின்றார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகக் கடத்தப்படும் மரபணுக்களின் பாதிப்புகள், குழலில் அதிகரிக்கும் இரசாயன நச்சுத் தன்மைகள், பெற்றோர்களின் மன உளைச்சல்கள், தினசரி அனுபவிக்கும் வாகன நெரிசல்கள், அசுத்தமடையும் காற்று மண்டலம், மருந்துகளின் பாவனைகள், குழந்தைகளுக்கு பாவிக்கும் தடுப்பு ஊசிகளின் இரசாயனச் சேர்க்கைகள், அன்றாடம் எமது உடலில் தங்கிக்கொள்ளும் நச்சுத் திரவங்கள், உணர்ந்து கொள்ள முடியாத கதிர்வீச்சுகளின் தாக்கங்கள், குழந்தை பிறக்கும் போது உபயோகிக்கும் சிசுவை வெளியில் எடுக்கும் உபகரணம் (ventouse), சிறுவயதில் ஏற்படும் வலிப்பு (seizures) போன்ற பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இவற்றில் முக்கியமாக குழந்தைகளின் மரபணுக்களில் ஏற்படும் பாதிப்பையே பெரிதும் கவனத்தில் எடுத்து ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஓட்டிசத்தின் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் மரபணுக்களில் இயற்கை வடிவத்திற்கு மாறான சில வித்தியாசங்கள் இருப்பதும், அந்த மாற்றங்கள் பல்வேறு விதமாக இருப்பதும் மருத்துவ ஆராய்ச்சிகளில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஓட்டிசத்தின் மூல காரணங்களை விரைவில் அறிந்து சிகிச்சைகள் வழங்குவதன் மூலம் இதனால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு மறுவாழ்வு வழங்க முடியும் என இந்த விடயம் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடுபவர்களில் ஒருவரான ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் Tony Monaco நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளார்.

மரபணுக்களின் சில பகுதிகளின் அளவு குறைவாக அல்லது கூடுதலாக அமைந்திருந்தால் அது மூளையின் செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த மரபணுக்களின் குறைபாடு ஓட்டிசம் ஏற்படுவதற்கான ஒரு முக்கிய காரணியாக இருக்கலாம் என்று மேலும் கருத்துத்

தெரிவிக்கின்றார்கள். இதன் ஒரு அங்கமாக Fragile X Syndrome என்னும் மரபணுக்களில் சுரக்கும் முளை வளர்ச்சிக்குரிய புரதக் குறைபாட்டு நோயையும் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

மனித உடலின் கருவில் 23 சோடி நிறமூர்த்தங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் குழந்தைகளின் sex ஐத் தீர்மானிக்கும் sex chromosomes என்று அழைக்கப்படும் 23 வது சோடி நிறமூர்த்தத்தில் இருக்கும் X வகையிலான நிறமூர்த்த அலகில் உள்ள FMR1 என்கின்ற மரபணுவில் ஏற்படும் ஒரு பாதிப்பே Fragile X Syndrome என்று அழைக்கப்படுகின்றது. FMR1 எனப்படும் இந்த மரபணு குழந்தையின் மூளை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான Fragile X Mental Retardation Protein (FMRP) என்கின்ற புரதத்தைச் சுரப்பதில் முக்கிய பங்கெடுக்கின்றது.

இந்த FMR1 மரபணுவில் இடம்பெறும் புரதத் தயாரிப்புச் செயல்பாட்டில் ஏற்படும் பாதிப்பினால் குழந்தை கருவில் இருக்கும் போதே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பாதிப்புக்குள்ளாக ஆரம்பிக்கின்றது.

இதனது தாக்கம் குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் குறைவாக இருக்கும்போது ஓட்டிசம் வருவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரிக்கின்றன. இதனது தாக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் அதிகரிக்கும் போது அக்குழந்தை முற்றிலும் இயலாத குழந்தையாகப் பிறக்கின்றது. ஆனால் இதற்கும் ஓட்டிசத்திற்குமான முற்று முழுதான தொடர்புகளை மருத்துவர்களால் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை, காரணம் Fragile X Syndrome இனால் பாதிப்படைந்த சில குழந்தைகள் ஓட்டிசத்தினால் பாதிப்படையாமல் இருப்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

சமுதாயத்துடன் ஒன்றிவாழும் குணம் இல்லாத இந்த ஓட்டிசம் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் அவர்களைச் சூழ உள்ள சமூகத்திற்கும் இடையேயான இடைவெளி மிகவும் விரிசலானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஓட்டிசத்தினால் பாதிப்படைந்த ஒவ்வொரு குழந்தைகளும், அவர்கள் சார்ந்த குடும்பங்களும் பல நடைமுறைச் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டுள்ளமை கவலைக்குரிய விடயமாக இருக்கின்றது.

பாடசாலைகளின் கல்வி முறையில் காணப்படும் பற்றாக்குறைகள், ஆசிரியர்களுக்கான விசேட பயிற்சிகள் இன்மை, மாணவர்களுக்கான அனுமதியில் உள்ள பின்னடைவுகள், அரசியல் பின்னணிகள், இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியுதவிகள், அதில் இடம்பெறும் குழறுபடிகள், சமுதாயத்தினால் ஒதுக்கிவைக்கப்படும் தன்மைகள், குழந்தைகளைத் துன்புறுத்துதல் (child abuse), உளவியலாளர்கள் (psychologists) மற்றும் மொழி பயிற்றுனர்களின் (speech pathologists) பற்றாக்குறைகள் போன்ற பல விடயங்களில் இக்குழந்தைகள் தேசிய ரீதியில் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சமுதாயத்திற்கும் இக்குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைத்து, அவர்களின் உணர்வுகளை அனுசரித்து, அவர்களுக்கான அடையாளத்தை அவர்களது வாழ்வியலில் பிரதிபலிக்க வைக்கும் பொறுப்பு சமூகத்தின் கைகளிலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓட்டிசம் உள்ள குழந்தைகள் சமுதாயத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்கான நடைமுறைச் சிக்கல்களை இல்லாதொழித்தல், பொது இடங்களில் அவர்களுக்குரிய அங்கீகாரத்தை வழங்குதல், பொருளாதார வசதிகள் இல்லாத குழந்தைகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய தேவைகளை நிறைவேற்றுதல், அரசாங்கத்திடம் இருந்து கிடைக்கும் உதவிகள் பெறுவதில் இருக்கும் சிரமங்களை நீக்குதல்.

இக்குழந்தைகளின் பிரச்சனைகளை சரியாக அணுகுவதற்கான சமூக சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல், இது சார்ந்த குடும்பங்களில் இருக்கும் சமமைகளை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளல், மன அழுத்தத்திற்குள்ளாகி இருக்கும் பெற்றோர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தல், மொழிப் பிரச்சனை இருக்கும் பெற்றோர்களுக்கு உதவிகள் வழங்குதல், இந்த நோய் பற்றிய முழுமையான தகவல்களை பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோர்களுக்கு வழங்குதல் போன்ற பல சமூகம் சார்ந்த விடயங்களில் இக்குழந்தைகளின் எதிர்காலம் காத்துக்கிடக்கின்றது.

அனேகமான ஓட்டிசம் உள்ள குழந்தைகள் ஏதோ ஒரு துறையில் அதிகூடிய திறனைப் பெற்றிருப்பது இவர்களுக்குரிய சிறப்புத் தன்மை. அந்த வகையில் அவர்களுக்குரிய தனிப்பட்ட திறனை அறிந்து அதற்கேற்ற வகையில் அவர்களது கல்வி முறைகளையும் அன்றாட நடைமுறைகளையும் மாற்றியமைத்து அவர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்க முடியுமானால் அவர்களை அந்த துறைகளில் மிளிர்ச்செய்ய முடியும்.

இதற்கு உதாரணங்களாக இன்று உலகில் மிகச் சிறந்த மேதைகளாகவும் விஞ்ஞானிகளாகவும் ஓவியர்களாகவும் மற்றும் இசைக் கலைஞர்களாகவும் விளங்கும் பலரைக் குறிப்பிடமுடியும்.

இன்றைய மருத்துவ ஆராய்ச்சிகள் பல பெற்றோர்களின் நம்பிக்கையை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தாலும் பெருந்தொகையான குழந்தைகள் இவர்களுக்குரிய சேவைகளைப் பெறுவதில் நீண்டகாலம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

நான்கு வயதில் கிடைக்கவேண்டிய சேவைகளுக்காக வருடக்கணக்காகக் இவர்கள் காத்திருக்கின்றார்கள்.

ஓட்டிசத்திற்கான அரசாங்கத்தின் நிதி ஒதுக்கீடுகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும், புதிய கல்வி முறைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டும், நவீன தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்தும் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும், சரியான தகவல் களஞ்சியங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்..

அதுவரை ஓட்டிசம் உள்ள குழந்தைகளின் தேவைகளை அறிந்து கொள்வோம். சமுதாயத்தில் உள்ள யாவருக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவோம். முடிந்த உதவிகளைச் செய்வோம். தகுந்த ஆலோசனைகளை வழங்குவோம்.●

New Census data illustrates changing definition of 'Family' in Canada

Traditional marriage appears to be on the decline in Canada, while same-sex couples, step-families and common-law unions are on the rise, according to new census data from Statistics Canada.

The latest instalment from the 2011 census focuses on families and marital status, as well as housing in the period between 2006 and 2011.

According to the data, the number of traditional married couples declined in Canada as a proportion of all households defined as families, but still comprised two-thirds of all family groups in the country.

Of the 9,389,700 families counted in the census, 6,294,000 were married couples -- an increase of 3.1 per cent from the 2006 census, but a smaller proportion than in the past, StatsCan said.

Meanwhile, common-law couples increased as a proportion of all families. There were 1,567,900 common-law families in Canada in 2011, an increase of 13.9 per cent compared to five years earlier.

Single-parent families were also on the rise, up 8 per cent to just over 1,527,800.

And the number of same-sex couples shot up dramatically -- a change that reflects the legalization of gay marriage in Canada. In 2011 there were 64,575 same-sex couple families, a spike of 42.4 per cent from the 2006 census, StatsCan said.

Of those same-sex families, 21,015 were married couples, while 43,560 were common-law.

In order to qualify as a family, under StatsCan's definition, at least two people must be living under the same roof.

Wednesday's release marks the third block of data to be released from the massive swath of data collected in the 2011 census. Population was covered in a February release by Statistics Canada. Age and sex were the focus in May, and the final installment in October will look at language, according to Statistics Canada.

The latest release delves deeper than ever before into how families are comprised, from the traditional two-parent family, to step-families and same-sex families.

Never before has the census parsed out blended families, a shift that revealed new insights into how those families are comprised.

The census showed that one out of every 10 children age 14 and under, living in private households, was part of a in a step-family in 2011. That adds up to 464,335 step-families in 2011, representing 12.6 per cent of the 3.7 million couple families with children.●

An individual's income, social support, access to healthy foods, access to transportation and education level are only some of the factors that influence an individual's ability to follow Canada's Food Guide.

Pereya Kulasegaram

The Answer is Prevention Not Intervention

The health care system is a complex and carefully constructed system that is meant to benefit the general population. However, it is not without its disadvantages and the need for improvement.

Health care resources are finite and there is a constant demand for these resources. Thus the system is constantly under stress due to the expectation of quality care and the difficulty in meeting patients' demands. Perhaps this constant demand and continual difficulty in meeting these demands arises from the large focus on interventions and lack of focus on disease prevention.

It is often thought that the solution to issues within the health care system can be resolved through the allocation of more resources or funding towards treatments and interventions.

However, a more sustainable solution to reducing the demands of the health care system is to focus our efforts on methods for preventing illness, especially non-communicable preventable illnesses, such as diabetes or hypertension.

Many of the issues faced within the health care system are tied to cost. Health care resources and funding are finite. Therefore, it is difficult to meet all the demands and treat every individual with the same quality of care and efficiency. Hospitals, long-term care centres and clinics find themselves understaffed or unable to fund staffing, equipment and resources.

As a result, the patients become susceptible to reduced quality of care, unsustainable or short-term treatment plans and worsening health conditions.

This in turn puts more stress upon the system, as patients continue to return to seek more care, increasing the need for health care resources. Therefore, this cycle of illness and demand for treatment perpetuates the notion that more funding is the solution.

According to Health Canada's 2010 reports, health care expenditure on hospitals and physicians has decreased, while expenditure on drugs has increased. However, the largest amount of expenditure is allocated towards hospitals. While these areas of health care require funding, spending more in

these areas will not decrease wait times or reduce the prevalence of chronic diseases. Hospitals, physicians and drugs are all interventions needed to resolve illnesses but are short-term fixes. They do not address the route of the problem.

There is no guarantee that allocating most of the funding to hospitals or increasing the expenditure on drugs will reduce the stress placed on the health care system and improve quality of care. Health care resources remain finite and will continue to increase in demand if there is a continual lack of focus on preventative measures.

Wait times in the emergency room is one of many significant issues that have been constantly tackled by the health care system, but still not overcome. Current efforts to reduce patient wait times include hiring more health care professionals, expanding and improving ambulatory and community programs, and developing tools that will improve wait times. While these efforts have the potential to reduce wait times, none of these address the route of the problem and provide a long-term solution. A long-term reduction in wait times requires a reduction in the number of patients seeking treatment.

To reduce the number of patients seeking treatment, you must reduce the incidence of illness and in order to do so there needs to be a focus on the prevention of chronic diseases, implementation of educational programs and ensuring a high quality of life for all citizens.

Public education is a key preventative measure that should focus on the following: eating a healthy diet, exercising and leading a healthy life style (i.e. smoking cessation and the safe consumption of alcohol). It should be emphasized that these 3 aspects of an individuals' health should be addressed in conjunction with each other.

Eating a balanced diet but leading a sedentary life style is not sufficient to reduce the incidence of preventable diseases. Educational programs that provide such information should be developed, implemented and emphasized in schools, community/recreation centres, clinics and work places.

(Contd. on page 78)

தயிர், மோர், நெய், cottage cheese போன்றவற்றில் ஓரளவு சாதாரண நன்மை பயக்கும் பக்டீரியாக்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் தற்போது பல மாத்திரைகள் கூட்டுக் குளிசைகள் மற்றும் வேறு வடிவங்களில் இந்த பக்டீரியாக்கள் அடங்கிய தயாரிப்புகள் விற்பனையில் உள்ளன.

விஜே குலதுங்கம்

மனித உடலுக்கு பல பயன்களைக் கொடுக்கும் PROBIOTIC பக்டீரியாக்கள்

இந்தப் பூமியில் ஒரு கலத்தினால் ஆன உயிரினங்களில் இருந்து பல கலங்களினால் ஆன பலவகை உயிரினங்கள் உண்டு. இவற்றுள் ஒரு கலத்தினால் ஆன உயிரினங்களுள் பக்டீரியா, வைரசு, பங்கசு போன்ற கண்களுக்கு தெரியாத நுண்ணுயிர்களும் காணப்படும். இவை கண்ணுக்கு தெரியாவிடினும் மனிதர்களுக்கு பாரிய விளைவுகளை உருவாக்குகின்றன. பக்டீரியா, வைரசு போன்றவை மனிதரில் தோன்றும் பல கொடிய நோய்களுக்கு காரணமாக உள்ளன. கொலரா போன்ற வயிற்றோட்ட நோய், வாந்தி பேதி, ஏற்பு வலி, பிளேக், காச நோய், தைபோயிட்டு காய்ச்சல், நிமோனியா காய்ச்சல் போன்ற பல கொடிய நோய்களை பக்டீரியாக்கள் தோற்றுவிக்கின்றன. இதன் காரணமாக பக்டீரியாக்கள் என்றவுடன் அதிகமானோர் அவற்றை பயத்துடன் பார்க்கின்றார்கள். ஆனால் பக்டீரியாக்கள் எமக்கு பலவிதங்களிலும் நன்மை பயக்கின்றன என்று கூறினால் அது பலரை ஆச்சரியமடையச் செய்யும்.

உதாரணமாக பக்டீரியாக்களின் மிக முக்கிய செயற்பாடுகளில் ஒன்று உயிரியல் பதார்த்தங்களை உக்கச் செய்வதாகும். தாவரங்களோ அல்லது உயிரினங்களோ இறக்கும்போதும் அல்லது உணவுகள் போன்றவை வெளியே விசப்படும்போதும் அவற்றை உக்கச் செய்து மண்ணோடு மண்ணாக சேர்ப்பது பக்டீரியாக்கள் ஆகும். இவை இல்லாவிட்டால் இறந்த உடல்கள் எல்லாம் பூமியின் மேற்பரப்பை முற்றாக மூடச் செய்து, குப்பை கூளங்கள் நிறைந்ததாக இருக்கும்.

மேலும் வளிமண்டலத்திலுள்ள நைதரசன் வாயுவை கைப்பற்றி அவற்றை தாவரங்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதும், கனிப்-பொருட்களை தாவரங்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதும் பக்டீரியாக்கள் ஆகும். இதைவிட பாற்கட்டி அல்லது பாலா-டைக் கட்டி (Cheese) ஆகியவற்றைப் போன்ற உணவுப் பொருட்களைத் தயாரிப்பதிலும் பக்டீரியாக்கள் உதவுகின்றன.

கால்நடை விலங்குகளில் சில இன பக்டீரியாக்கள் மிகப் பெரியதொரு விடயத்தைச் செய்கின்றன. இந்த விலங்குகள் புற்கள், இலை குழைகள் போன்றவற்றை அதிகமாக உட்கொள்ளுகின்றன. இவற்றில் அதிகளவு செலுலோசு காணப்படுகின்றது. விலங்குகளின் சமிபாட்டுத் தொகுதியால் தனியாக இவற்றை சமிபாடடையச் செய்ய முடியாது. ஆனால் இரைப்பைகளில் காணப்படும் பக்டீரியாக்களும், வேறு சில ஒரு கல உயிரினங்களும் இவற்றை சமிபாடடையச் செய்து இந்த விலங்குகளுக்கு கிடைக்கச் செய்கின்றன. இதேபோல மனிதரின் சமிபாட்டுத் தொகுதியிலும் 400 வகையான

நுண்ணுயிர்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பல பில்லியன் அளவில் உள்ளதால் ஒரு மனிதனின் உடல் நிறையில் 4 வீதமளவில் உள்ளன. இந்த நுண்ணுயிர்களின் எண்ணிக்கை எமது உடலிலுள்ள இழையைக் கலங்களை விட அதிகமாகும். எமது சமிபாட்டுத் தொகுதியில் நன்மை பயக்கும் பக்டீரியாக்களும் தீமை விளைவிக்கும் பக்டீரியாக்களும் உண்டு.

இவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டதாயும் ஒன்றையொன்று கட்டுப்படுத்துவதாகவும் உள்ளன. இவை இரண்டும் சாதாரண நிலையில் இருக்கும்போது சமிபாட்டுத் தொகுதி நன்றாக தொழிற்பட்டு சமிபாடு, அனுசேபம் (Metabolism) ஆகியன் சரியான முறையில் நடைபெறும். ஆனால் இந்த சமநிலை குழம்புமானால் தொழிற்பாடுகள் பாதிக்கப்பட்டு உடலுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

Dr. Elie Metchnikoff என்னும் உக்ரேனில் 1845 ல் பிறந்த உயிரியல் ஆராய்ச்சியாளர் முதன் முதலில் சமிபாட்டுத் தொகுதியில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள் பற்றியும் அவற்றின் செயற்பாடுகள் பற்றியும் பல அரிய தகவல்களை வெளியிட்டார். 1908ல் இவருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது. உடலின் நன்மை பயக்கும் பக்டீரியாக்கள் பற்றிய இவரது கருத்துக்கள் 100 வருடங்களின் பின்னர் தற்போது PROBIOTIC என்னும் பெயரில் மிகவும் பரவலாக பேசப்படுகின்றது. தற்போது உள்ள கருத்துப்படி இந்த நன்மை பயக்கும் PROBIOTIC பக்டீரியாக்களின் அளவு எமது உடலில் பாதிக்கப்படும்போது உணவுச் சமிபாடும் பாதிக்கப்பட்டு தீமை விளைவிக்கும் பக்டீரியாக்களின் அளவு கூடி அவை நச்சுப் பதார்த்தங்களை வெளிவிடுகின்றன.

அதிகளவில் நுண்ணுயிர் கொல்லிகளை (Antibiotics) உபயோகிக்கும்போது அவை தீமை விளைவிக்கும் பக்டீரியாக்களை மாத்திரமல்ல, நன்மை செய்யும் பக்டீரியாக்களையும் அழித்து விடுகின்றன. இது மாத்திரம் அல்ல, அதிகளவு மதுபானம் அருந்துவது, அதிக சீனிச் சத்து மற்றும் கொழுப்புச் சத்துள்ள பொருட்களை உட்கொள்ளுவது, மருந்துச் சீட்டு இல்லாமல் வாங்கக் கூடிய (over the counter) மருந்துகளை அதிகளவில் எடுப்பது, குளோரீன் அதிகமுள்ள நீரை அருந்துவது, கோலா போன்ற குளிர்பானங்கள் அருந்துவது, மன அழுத்தம் போன்றவை இந்த நன்மை பயக்கும் பக்டீரியாவின் அளவைப் பாதிக்கின்றன.

மேற்கூறிய காரணங்களால் பக்‌டிரியாக்களின் சமநிலை குழம்பும்போது அதிகரித்த வயிற்றோட்டம், மலச்சிக்கல், வாயுச் சேட்டைகள் போன்றவை ஏற்படும். அனுசேபம் அல்லது metabolism போன்றவை பாதிக்கப்படுவதால் மேலும் பல உடற்கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன.

இந்த நிலை தொடரும்போது பல நோய்களும் உருவாகின்றன. சில மருத்துவ ஆய்வாளர்கள், மற்றும் மாற்று வழிச் சிகிச்சை முறை வைத்தியர்கள் 90 வீதமான நோய்கள் சமீபாட்டுத் தொகுதியில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றன எனக் கூறுகின்றார்கள். "Death Begins in the Colon" என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் இவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இப்படியாக சமநிலை குழம்பும்போது இவ்வகையான பக்‌டிரியாக்களை உடலில் சேர்ப்பது அவசியமாகின்றது. பொதுவாகவே வயிற்றுக் கோளாறுகள் ஏற்படும்போது தயிர் அல்லது Yogurt போன்றவற்றை உண்ணும்படி கூறுவார்கள். எமது உணவுப் பழக்கத்தில் உணவுடன் தயிர் சேர்ப்பது ஒரு பாரம்பரிய செயற்பாடாக இருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த தயிர் அல்லது yogurt ல் மில்லியன் கணக்கில் உயிருள்ள பக்‌டிரியாக்கள் உள்ளன. நீங்கள் தயிர் பாக்கெட்டின் Label ஐ பார்க்கும்போது அதில் "contains live bacteria" என்று எழுதியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். நாம் வீட்டில் தயிர் தயாரிக்கும்போது பழைய தயிரில் இருந்து "உறை" தயிர் சிறிதளவை சேர்ப்பதை பார்த்திருப்போம். இதன்போது உறை தயிரில் இருக்கும் உயிருள்ள பக்‌டிரியாவைத்தான் நாம் பாலில் சேர்க்கின்றோம்.

இவை பாலில் பெருகி முழுப் பாலையும் தயிராக்குகின்றது. (விரதத்தின்போது உணவில் தயிர் சேர்ப்பவர்கள் நீங்கள் பில்லியன் கணக்கில் உயிர்களை சேர்த்து சாப்பிடுகின்றீர்கள், ஆனால் இவற்றை உயிருடன் உடலில் சேர்க்க அவை உடலில் உயிருடன்தான் சேர்கின்றது.)

தயிர், மோர், நெய், cottage cheese போன்றவற்றில் ஓரளவு சாதாரண நன்மை பயக்கும் பக்‌டிரியாக்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் தற்போது பல மாத்திரைகள் (tablets) கூட்டுக் குளிசைகள் (capsules) மற்றும் வேறு வடிவங்களில் இந்த பக்‌டிரியாக்கள் அடங்கிய தயாரிப்புகள் விற்பனையில் உள்ளன. பல நிறுவனங்கள் பலவிதமான பெயர்களில் இவற்றை தயாரித்தாலும் எல்லாவற்றிலும் "PROBIOTOC" என்று எழுதப்பட்டிருக்கும்.

ஒவ்வொரு மாத்திரை அல்லது குளிசைகளிலும் பில்லியன் கணக்கில் பலவகையான உயிருள்ள பக்‌டிரியாக்கள் உள்ளன. இவற்றை எடுப்பதினால் எந்தவித பாதகமான விளைவுகளும் ஏற்படமாட்டாது.

அனால் செமிபாடு, அனுசேபம் ஆகியவற்றை மேம்படச் செய்து எமது உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்க உதவுகின்றன. இது மருத்துவத் துறையில் நோய் வருமுன் காப்பதில் ஒரு புரட்சியை உருவாக்கும் என்பது நிச்சயம்.●

'பெனி' மீளப்பெறல் ஆரம்பமாகிவிட்டது

கனடாவில் இதுவரை பாவனையிலிருந்த ஒரு சதக் குற்றி (பெனி) யின் ஆயுளை அரசாங்கம் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இந்த மாதம் (பெப்ரவரி) 4ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் வங்கிகளுக்குச் செல்லும் 'பெனி'கள் திரும்பவும் பாவனைக்கு விடப்பட மாட்டாது. புதிதாகவும் 'பெனி'கள் தயாரிக்கப்பட மாட்டாது. 'பெனி' பாவனைக்கில்லாது போவதால், பொருட்களின் விலை 'பெனி'யின் பெறுமதிக்கு அண்மியதாக, அதாவது '0' சதம் அல்லது ஐந்து சதம் அல்லது 10 சதம் என்றவாறாக அமையும். இதனால் சில பொருட்களை கூடிய விலை கொடுத்து வாங்க நேரிடலாம். ஒரு 'பெனி' தயாரிக்க 1.6 சதம் செலவாவதும், பொதுமக்கள் வீடு கொண்டு செல்லும் 'பெனி'யை வெளியே பாவனைக்குக் கொண்டுவராமல் விடுவதுமே இதனை ரத்துச் செய்யக் காரணமென மத்திய நிதியமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்.

The Answer...

However, education is not sufficient to reduce the incidence of chronic illness among the population and consequently reduce the stress placed on the health care system. The next step, following the provision of education, is to ensure that individuals are able to implement this knowledge. For instance, Canada's Food Guide is an excellent resource that educates individuals on how to eat a balanced and healthy diet, but there are barriers within society that make it difficult for some individuals to follow the food guide.

An individual's income, social support, access to healthy foods, access to transportation and education level are only some of the factors that influence an individual's ability to follow Canada's Food Guide. Therefore, we must recognize that these social and economical barriers outside the realm of health care directly impact our ability to structure a sustainable and efficient health care system.

It is important to keep in mind that the term "health" is not referring solely to an individual's physical health, but rather an interconnected web of factors that influence each other and the overall status of a person's health. Addressing these other factors is essential to reducing the prevalence of preventable chronic illness and disease.

Investing time and money into educational programs and social support programs that encourage a healthy lifestyle and improve the quality of life of the population will decrease the prevalence of chronic illnesses. This will result in a decreased demand for health care resources, relieving the health care system of the stress it endures. Although we need to recognize these factors outside the health care system that influences our health, we should not deflect attention away from hospitals and treatments. Rather, we need to strive for a balance in this web of factors that influence our health.●

எந்த ஒரு வெற்றிப் பாதைக்கும் நம்பிக்கை மிக அவசியம். நம்பிக்கை என்று ஒரு மனநிலை சுயகட்டளை கோட்பாடு மூலம் ஆழ்மனதில் பதிய வைத்தால் அதனை வசப்படுத்த முடியும்.

‘சிந்தனைப் பூக்கள்’ எஸ். பத்மநாதன்

மனமும் வெற்றிப் பாதையும்

மனம்போல வாழ்வு’ என்ற வாக்கியம் எம்மோடு கூட வருகிறது. நாம் எதனை நினைக்கிறோமோ அது நடைபெறும் சாத்தியங்கள் நிறையவே உள்ளன என்பதே இதன் அடிப்படை. திட்டவாட்டமான குறிக்கோளுடன் எமது எண்ண அலைகள் ஓய்வு பெறாது அடித்துக் கொண்டிருந்தால் எமது எண்ணம் நிறைவேறி விடுகிறது. எண்ண வீச்சு எமக்குள் முதன்முதலாக மின்னல் அடிக்கும்போது அதனைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கலாம்.

சிலருக்கு இந்த மாதிரியான எண்ணங்கள் முளையிலேயே கருகி விடக்கூடும். சிலருக்கு இந்த எண்ணங்கள் கொழுந்துவிட்டு எரியும். அவர்களே தமது எண்ணத்தில் வெற்றி பெறுகின்றனர். விஞ்ஞானி தோமஸ் அல்வா எடிசன் என்பவரின் தயாரிப்பான டிக்ரேற்றிங் மெஷின் (1877) உருவாக்கம் அவரது எண்ணக் கீற்றின் மாபெரும் வெற்றியாகும். இப்படியே எத்தனையோ விஞ்ஞானிகளும் மேதாவிகளும் மனதினைப் பாவித்தே மாபெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளனர்.

காப்புறுதித் தொழிலில் பல தோல்விகளைச் சந்தித்த பின்பே ‘டார்பி’ பெரு வெற்றி பெற்றார். தற்காலிகமாக அவர் ஒரு பண்ணையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது அங்குள்ள விவசாயியின் மகளை சந்திக்க நேர்ந்தது. அவளின் கோரிக்கை 50 காசுகள் வேண்டுமென்பது. டார்பி அவளை விரட்டினார் அவள் அங்கிருந்து செல்லவில்லை. திரும்ப திரும்ப அவர் விரட்டினார், அவளோ குத்துக் கல்லாக அங்கேயே நின்றுருந்தாள். அவளை அடிப்பதற்கு ஒரு மரக்கட்டை எடுத்து வந்தார். அவர் நினைத்தபடி அவள் பயந்து ஓடவில்லை. ஓரடி முன்னால் வந்து “என் அம்மா கேட்ட 50 காசை தந்துதான் ஆகவேண்டும்” என்று ஆக்ரோஷமாகக் கத்தினாள். டார்பி அசந்துபொய் மரக்கட்டையைக் கீழே போட்டு விட்டார்.

இந்த சிறுமி கொடுத்த சாட்டை அடியை சகிக்க முடியாத டார்பி, ஒரு கறுப்பினச் சிறுமி வெள்ளைக்காரனான தன்னை மண்கவ்வ வைத்த சம்பவம் பற்றி பலகாலம் நினைவு கூர்ந்தார். அந்த சிறுமியின் விந்தையான சக்தியை அவரால் மறக்க முடியவில்லை.

டார்பி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது காப்புறுதியை விற்க முயன்று தோல்வி அடைந்தும் துவண்டு போகவில்லை. அந்த நேரத்தில் எல்லாம் அந்தப் பிடிவாத சிறுமியே நினைவுக்கு வருவாள். எப்படியும் முயன்று விற்று விடுவார். வேண்டாம்

என்றவர்களையெல்லாம் எடுக்க வைத்து பெரும் புள்ளியானார். தோல்விகளை வெற்றிப் படிகளாக மாற்றும் அவரது செயல் இன்றும் காப்புறுதி முகவர்களுக்கு உதவுகின்றது.

மனதில் திடீரென்று ஒரு திட்டம், ஒரு நோக்கம் எழலாம். ஒரு அபார யோசனை வந்து விட்டால், அது வெற்றி அடைந்துவிட்டால் அதிசயப்படும் வகையில் பணம் குவியும். பொதுவாக எல்லோரும் ‘அது சரிவராது’, ‘அது சாத்தியப்படாது’ என்றே கூறுவர். ஆனால் வெற்றிச் சிந்தனையிலுள்ளவர்கள் அதனை பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். வறுமை, தேவைகள், துயரம், தோல்வி அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஹென்றி போர்ட் அமெரிக்காவின் மோட்டார் காரை உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்ட வேளையில் பொறியியலாளர்கள் பல தடவை ‘இது சரிப்படாது’ என்று கூறி வந்தனர்.

அவரது புகழ் பெற்ற ஏ8 வாகனத்தை அமைப்பதில் பல தடைகள் ஏற்பட்டன. ஒரு பிளக்கில் எட்டு இயந்திரங்களைப் பொருத்த வேண்டியதே அவரது கோரிக்கை. வருடக் கணக்கில் முயன்று இறுதியில் போர்ட் வெற்றி பெற்றார். உலகின் பல மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வழிகாட்டிய இவரது சாதனை சாதாரணமானதல்ல.

மனதில் எழும் ஆசை கூட வெற்றியைச் சம்பாதிக்கின்றது. சிக்காகோ நகரம் ஒன்றில் ஏற்பட்ட தீவிபத்து பல வியாபாரிகளை கதிகலங்க வைத்தது. மார்ஷால் வீல்ட் என்பவர் மட்டுமே முதலில் தனது ஆசையை நிறைவேற்றத் துணிந்தார். பெரிய கட்டிடத்தை நிறுவி சாதனை புரிந்தார். அவருக்கு பணம் சேர்க்கும் ஆசை மனது முழுவதும் பரவி, அதை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை திட்டமிட்டு விடாப்படியாக செயல்பட்டார். தணலாய் தகிக்கும் ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டால் எவரும் அதில் குறியாகி விடுவர். இதில் வெற்றி பெற்றவரே அவர்.

தோமஸ் ஆல்வா எடிசன் பணம் மட்டுமல்ல வேறு இலட்சியத்தையும் கொண்டிருந்த ஒருவர். மின்சாரம் மூலம் இயங்கக் கூடிய விளக்கு பற்றிக் கனவு கண்டவர் அவர். ஆயிரக் கணக்கான பரிசோதனைகளில் தோல்வியடைந்த அவர் மீண்டும் தன் கனவை கைவிட்டு விடவில்லை. இப்படியே ரைட் சகோதரர்களின் கனவு விமானமாகியது. மார்க்கோனியின் கனவு வானொலியாகியது. இவர்களுக்கு எல்லாம் ‘பைத்தியங்கள்’ என்றே அன்று பட்டம் சூட்டியிருந்தார்கள். இன்று யார் பைத்தியங்கள் என்பது புரிந்துவிட்டது!

எழுத்தாளர் பலர் பல துன்பங்களின் மத்தியில் உருவானவர்கள். ஜோன் பன்யன் மதம் பற்றி எழுதி சிறை சென்றவர். இவரது 'பில்கிரிம் புரோகிரஸ்' (Pilgrim Progress) என்ற நூல் ஆங்கில இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த படைப்பாகியது. ஓ ஹென்றி என்ற எழுத்தாளர் ஓகியோ மாகாணத்தின் சிறையில் வாடியவர். நாடு கடத்தப்பட்ட அவரது கற்பனை வளம் அவரை மகத்தான எழுத்தாளராக்கியது. சார்ன்ஸ் டிக்கின்ஸ் காதலில் தோல்வி பெற்ற ஒருவர். அவரது முதல் நூலான 'டேவிட் ஹாப்பர்பீல்ட்' என்ற நூல் புகழ் பெற்றதொன்று; பல நூல்களைப் படைத்தவர் அவர். பிறந்த கொஞ்ச நாட்களில் பார்வை இழந்தவர் ஹெலன் கெல்லர். அவர் செய்த சாதனை கண்பார்வை, செவி புலன் இழந்த நிலையில் பட்டம் பெற்றவர். ராபர்ட் பான்ஸ் வறுமையில் வாடிய, எழுத்தறிவில்லாத கிராமத்து வாலிபன் ஆழ்காண சிந்தனைகளை கவிதையாக தந்தவர் இவர்.

காது கேட்காத பீத்தோவன், மில்ரன் ஆகியோரது சிந்தனைகள் என்றும் நிலைபெறுள்ளது. இதேபோன்று தமிழகத்தில் சிறை சென்ற கலைஞர் கருணாநிதியும், வை.கோபாலசாமியும் கூட சிறையிலிருந்து நூல்களை எழுதியவர்களே. ஐவகர்லால் நேரு தனது மகளை இந்திரா காந்திக்கு எழுதிய கடிதங்கள் 'Discovery of India' என்ற நூலாகியது. வாழ்க்கையின் திருப்புமுனைகளும், உடல் ஊனம் பெற்றமையும் அவர்களது இன்னொரு முகங்களை பார்க்க வைத்துள்ளன.

எந்த ஒரு வெற்றிப் பாதைக்கும் நம்பிக்கை மிக அவசியம். நம்பிக்கை என்று ஒரு மனநிலை சுயகட்டளை கோட்பாடு மூலம் ஆழ்மனதில் பதிய வைத்தால் அதனை வசப்படுத்த முடியும். நமது சரியான எண்ணம் ஆழ்மனதிற்குள் புகுந்து கொண்டால் அது வெற்றி பெறுகிறது. எண்ணக் கீற்றுடன் நம்பிக்கையை ஒன்றிணைத்து ஆழ்மனதிற்கு அனுப்பினால் ஆழ்மனம் அதனை உடன் பெற்றுக் கொள்ளும். விஞ்ஞான விதிமுறைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட எல்லா அதிசயங்களுக்கும் புதிர்களுக்கும் அடிப்படை நம்பிக்கைதான்.

எமது சாதனைக்கான ஆதார சக்தி எங்களுக்குள்ளே ஒரு மூலையில் நிறு பூத்த நெருப்பாக இருக்கும். அதனைக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்வது நமது வேலை. நாற்பது வயதினைத் தாண்டியும் ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கு எல்லாமே தோல்விதான். லிங்கனின் உயிரான காதலி ஆன்ரட்லட்ஜ் மூலமே அவர் முழுமை பெற்றார். அதன் பின்பு எல்லாமே வெற்றிதான் அவருக்கு. அவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக உயர்ந்து நின்றார். இப்படித்தான் இந்தியாவில் மகாத்மா காந்திகூட ஒரு விந்தை மனிதர்தான்.

பண்பலம் இல்லாத அவர் சுதந்திரம் பற்றி அபார நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். பல கோடி மக்களை ஒன்றிணைக்க முடிந்த அவரது சாதனைக்கு ௪௫ இணையில்லை.

சிலர் அசாத்திய முனை (master mind) உள்ளவர்களாக இருப்பர். இவர்களெல்லாம் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று பட்டம் பெற்றவர்களல்ல. விசேடமான அறிவுதான் பலரை வெற்றி பெற வைத்தது.

படிக்காத மேதைகளின் சாதனைகள் படித்தவர்களாலும் முடியவில்லை. நாமெல்லாம் படித்தவர்கள் என்று

எண்ணுவதில் பெருமை கொள்வோம். ஆனால், முன்னேற விரும்புவவர்கள் தங்களது அசாத்திய அறிவைப் பயன்படுத்தி எங்கேயோ சென்று விடுவர். சொந்த அனுபவமின்றி மற்றவர்களின் அனுபவம் பெற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கையில் பலர் முன்னேறியுள்ளனர்.

நாம் உருவாக்கும் திட்டங்களையெல்லாம் மெருகூட்டும் கலைக்கூடம் நமது கற்பனை இலாகா. நமது எண்ணப்பொறி, ஆசை எல்லாவற்றையும் உயிருட்டச் செய்வது கற்பனைதான். கற்பனையில் விசேடம் கண்டுபிடித்தவர்கள் பலர். அதிசயமான அதீதமான சக்தி கொண்டது இந்த கற்பனை வளம் இதற்கு எல்லையே கிடையாது.

படைப்பாற்றல் நிறைந்த கற்பனையே பலன் தரும். பெரிய தலைவர்கள், தொழில் அதிபர்கள், நிதி ஆலோசகர்கள், முன்னணிக் கலைஞர்கள், இசை மேதைகள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் இந்தப் படைப்பாற்றல் கற்பனையை வளர்த்துக் கொண்டவர்களே.

எந்த நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தாலும் அதன் தலைமைப் பொறுப்பை மிகவும் கவனமாக எடுக்க வேண்டும். புத்திசாலித்தனமான தலைமைத்துவம் மிகவும் முக்கியமானது. அசைக்க முடியாத துணிச்சல், சுயகட்டுப்பாடு, நீதி, நியாயம் பற்றிய ஞானம், முடிவுவெடுக்கும் உறுதி, தெளிவான திட்டங்கள், அதிக உழைப்பு ஆகிய வளம் தலைவருக்கு வேண்டும். அத்துடன் தலைவர் ஒருவருக்கு சுயகணிப்பு (self esteem) மிகவும் முக்கியம். தன்னை சுயபரிசோதனை செய்யாத தலைவரால் செயல்பட முடியாது. கேள்விப் பட்டியலை உருவாக்குவதால் பல நல்ல விளைவுகளைப் பெற முடியும்.

முடிவுகளை எடுத்தலும் முன்னேற்றத்திற்கான முக்கிய விடயமாகும். திட்டவட்டமான முடிவு எடுப்பதற்கு துணிச்சல் தேவை. எந்த ஒரு பத்திரத்திலும் கையெழுத்திட முன்பு கூட முடிவு எடுத்தல் வேண்டும். சரியான நேரத்தில் திட்டவட்டமான முடிவுகளை எடுப்பவர்கள் தங்களுக்கு எது தேவை என்ன என்பதனை அறிந்தவர்கள்.

சிறந்த தலைவராக உள்ளவர் முடிவுகளை எடுப்பதில் வல்லவராக இருப்பார். தான் செய்வது என்ன என்பது தனக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதனை செயலில் காட்டும்போது அவருக்குத் தேவையான வாய்ப்பை இந்த உலகம் வழங்குகிறது.

வாழ்வின் முன்னேற்றம் பெற விடாமுயற்சி என்பது ஒரு அடிப்படைத் தேவையாகும். மனவலிமையுடன் கூடிய விடாமுயற்சி என்பது குறிக்கோளை விட்டு விலகாமல் காக்கும் வேலியாகும். ஆரம்பத்தில் ஏற்படும் தடைகளால் முயற்சியை இடையில் நிறுத்துபவர்களே அதிகம். ஒருசிலர் மட்டுமே இலட்சியத்தை கைப்பற்றும்வரை எல்லா எதிர்பார்ப்புகளையும் எதிர்கொள்ள தயாராகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு தோல்வியிலும் அதற்கு இணையான வெற்றி விதை புதைந்திருக்கிறது' என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். விடாமுயற்சியில் குழப்பம் இல்லாத தெளிவான மனநிலை, ஆசை, சுயகணிப்பு, தீர்க்கமான திட்டங்கள், துல்லியமான அறிவு, ஒத்துழைப்பு, மனஉறுதி என்பவை முக்கியமானவை. பல்வேறு பலவீனங்களையும்

அகற்ற வேண்டும். பிறர் குறை சொல்வார்களோ எனப் பயந்தால் எதுவும் நடக்காது. விடாமுயற்சிக்கு முகமது நபி ஒரு நல்ல உதாரணம். பள்ளிக்கூடம் போகாத அவர் நாற்பது வயதுவரை தனது லட்சியத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. தன்னை இறை தூதர் என்று கூறியபோது அவரைக் கேலி செய்து பைத்தியக்காரன் என்றனர். மெக்காவில் இருந்து துரத்தப்பட்டார். பத்து வருடங்களாக உபதேசம் செய்தும் ஒருவரும் மதிக்கவில்லை. ஆனால் அடுத்த பத்து வருடங்கள் முடிவதற்குள் எல்லா அரபு நாடுகளும் ஏற்கக் கூடிய சர்வ வல்லமை படைத்தார். உலகிற்கு புதிய மார்க்கத்தினை வழங்கினார்.

அவரது உரையில் வசீகரிக்கும் சொல்லாற்றல், பிரார்த்தனைப் பலம், காந்த சக்தி என்பவை இருந்தன.

மனதுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆக்கபூர்வமான படைப்பாற்றல் வாழ்வின் வெற்றிக்கு உதவுவது உண்மையில் இது ஆக்கபூர்வமான கற்பனை வளத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. மனித மனத்தில் எல்லையில்லா ஞானமும் புதைந்து கிடக்கிறது. இந்த பேரறிவும், எண்ண அலைகளும், யோசனைகளும் இவருக்கு ஒரு திடீர் எண்ணத்தை உருவாக்கும். புகழ் பெற்ற ஓவியர்கள், எழுத்தாளர்கள், இசைமேதைகள், எல்லோரும் அவரவர் துறைகளில் மேதைகளாவதற்கு இதுவே காரணம்.

சிலர் கண்களை மூடிக் கொண்டு பாடுவர், பேசுவர், கதைப்பர். இவையெல்லாம் காரணம் ஆழ்மன தொடர்புதான். சிலருக்கு திடீர் எண்ணம் தோன்றினால் நித்திரையை விட்டுமுந்து தொடர்ந்து பல மணிநேரம் எழுதித் தள்ளுவர். தோமஸ் ஆல்வா எடிசன் பத்தாயிரம் விதமான யோசனைகளை முயன்று பார்த்தும் மின்விளக்கு உருவாகவில்லை. கற்பனாசக்தி மூலம் புதிய எண்ணத்தினை முடுக்கி விட்டார்.

படைப்பாற்றலுக்கும் பொறுமை மிக அவசியம். ஆபிரகாம் இலிங்கனின் வாழ்வில் அவர் சந்தித்த காதலி ஆன்ருட்லெட்ஜ் மூலம் புதிய கற்பனா சக்தியும், மக்களை வசியப்படுத்தும் பேச்சும் கொண்டு அமெரிக்க ஜனாதிபதியானார்.

பொதுவாக சாதனையாளர்கள் நாற்பதுக்கும் அறுபதுக்கும் இடைப்பட்ட வயதினராவர். சராசரியான படைப்பாற்றல் பெறுவது இந்த வயதிற்குள்ள்தான் என்பதே அறிஞர் முடிவு. பலர் இந்த வரிசையில் இருந்துள்ளனர்.

ஹென்றி போர்ட், ஆன்ட்ரூ கார்னிக், ஜேம்ஸ் ஜேஹில், முகமது நபி போன்றோர் நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே. காரணம் இளவயதில் ஏற்படும் பாலியல் உணர்வேயாகும். காதலுக்கும் காமத்திற்கும் இடையே போராடும் வயது இளவயது. இதன் பின்னர் ஏற்படும் சமச்சீர் முறையை இயற்கை வழங்குகிறது.

குடும்ப அமைப்பு ஒருவரை ஆக்கவும் முடியும் அழிக்கவும் முடியும். பல திருமண உறவுகளில் பல மன குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. திருமணமானவர்கள் சின்ன சின்ன விடயங்களுக்கெல்லாம் உலக மகாயுத்தம் நடத்திக் கொண்டிருப்பர். இதனை ஆராய்ந்தால் காதல், சரசம், பாலியல் பற்றியே பெரும்பாலும் இருக்கும். ஒரு நல்ல

பெண்ணின் நெறிப்படுத்தல் இல்லாமல் எந்த ஆணும் முழுமை பெறுவதில்லை, மகிழ்ச்சி அடைவதில்லை. இந்த உண்மையை புரிந்து கொள்ளாத ஆண் அவன் வெற்றியடைய உதவும் ஈடு இணையற்ற சக்தியை பயன்படுத்திக் கொள்ள தவறியவனாகி விடுகிறான்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனித மூளையும் சிந்தனை அதிர்வலைகளுமே பெரிய சாதனைகளை செய்யத் தூண்டுகின்றன. ஒரு ஒலிபரப்பு நிலையம் போலவே இவை செயல்படுகின்றன. தொடர்ந்து ஐம்புலன்களை மட்டுமே அறிந்த மனித இனம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத சக்தியையும் காண முயல்கிறது. இதுவே எம்மை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதனையும் நாம் உணரவில்லை. இயற்கைக்கு மனிதன் தொடர்ந்தும் மாணவன்தான். என்றும், தற்போது புலப்படாத சக்திக்குள் நுழைந்திருக்கிறான்.

சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஐட்சன் ஹெர்ரிக் 'மூளையின் ஒரு பகுதியில் மட்டும் நூறு கோடி நரம்பு செல்கள் உள்ளன' தெனக் கூறியுள்ளார். இவை திட்டவட்டமான ஒழுங்கில் உள்ளன. இவையே உடலின் சகல வளர்ச்சியிலும் பங்கு கொள்கின்றன; இவை கண்களுக்கு புலப்படாத சக்தியையும் கொண்டுள்ளன" என்கிறார். தொலையுணர்வு அல்லது ஞானதிருஷ்டி (Telepathy) மூலம் புலனுக்கு அப்பாற்பட்டவைகளை உணரும் தன்மையுள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார்.

நமது மனம் வலிமை படைத்தது; சக்தி வாய்ந்தது; அதனால் ஆக்கவும் முடியும். மனத்தின் வெற்றிப் பாதைக்கு மன அமைதியும், பயமற்ற தன்மையும், முதுமைக்கு எதிரான செயற்பாடும், நோய்களை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலும் வேண்டும். உங்கள் வெற்றிக்கு நீங்களே ஜனமான் என்பதனை உணருங்கள்.●

ஐந்து சதத்தின் ஆயுளும் விரைவில் முடியலாம்!

இந்த மாத ஆரம்பத்தில் கனடிய ஒரு சதத்தின் (பெனி) ஆயுள் முடிவுற்றதுபோல விரைவில் ஐந்து சதக் குற்றி (நிக்கல்) யின் ஆயுளும் முடிவடையலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தற்பேது கிறடிற் அட்டை, வங்கிகளின் ATM அட்டைகளையே பொதுமக்கள் பணக் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதால், சில்லறைக் காசுகள் செல்லாக் காசுகளாகி வருகின்றன. சில்லறைகளை பொக்கட்டுக்குள் அல்லது கைப்பைகளுக்குள் சுமப்பது ஒரு சமையாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நிலை தொடருமானால் அடுத்த சில வருடங்களுக்குள் பத்து சதக் குற்றியும் இல்லாமல் போகலாம்.

அனேகமானவர்களுக்குத் தங்களுக்கு சிலீப் அப்னியா இருப்பதே தெரியாது. அப்படி இருந்தாலும் அதை வேறு நோய் என்று தவறாகப் புரிந்து தவறான மருத்துவம் செய்து கொள்கிறார்கள். பெரிதாகச் சத்தம் போட்டுக் குறட்டை விடுபவர்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவது நல்லது.

மாலினி அரவிந்தன்

பகலினில் தூக்கம் வருகிறதா?

தூக்கம் என்பது மனிதருக்குத் தேவையானது. ஆனால் அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு என்று சொல்வதுபோல தூக்கம் குறைந்தாலும் அல்லது அளவிற்கு அதிகமாகக் கூடினாலும் அது உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பாதித்துவிடும். தூக்கத்தை உறக்கம், நித்திரை என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். ஊரிலே இப்படியான தூக்கக் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அதை நாங்கள் கவனத்தில் எடுப்பதில்லை. அதன் பின்விளைவுகள் என்ன என்பதையும் நாங்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் மேலை நாடுகளில் ஒருவருடைய நித்திரை சம்பந்தமாக அதிக கவனம் செலுத்துகின்றார்கள். ஒரு குடிமகன் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் அது நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் நல்லது என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்.

நித்திரையின்மைக்குரிய அறிகுறிகள் என்ன என்பதை முதலில் பார்ப்போம். மன அழுத்தம், அல்லது கவலை காரணமாக உங்களுக்கு நித்திரை வராமல் போகலாம். அல்லது சோர்ந்துபோய் படுக்கையில் படுத்து அசந்துபோய் தூக்கத்தில் இருக்கலாம். அது மனதில் ஏற்படும் பாதிப்பால், தற்காலிகமாக நடைபெறும் மாற்றங்கள். ஆனால் சிலீப் அப்னியா (Sleep apnea) என்பது நீங்கள் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கும் போது உங்களுக்கு ஏற்படும் மூச்சுத் திணறலால் ஏற்படும் பாதிப்பாகும். இரவில் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருக்கும்போது உங்களை அறியாமலே பல தடவைகள் உங்கள் தொடர் சுவாசம் சரியான முறையில் நடைபெறாமல் தடை செய்யப்படுவதே சிலீப் அப்னியா என்பதாகும். இந்த நோய் இருந்தால், வைத்தியர்களின் கணிப்பின்படி ஆழ்ந்த தூக்கத்தின்போது, சுமார் நூறு தடவைகளுக்குமேல் உங்களுக்கு மூச்சுத் தடைப்படுவதாகக் கருதுகின்றனர்.

இதன் பாதிப்பு உடனே தெரியாவிட்டாலும் காலப்போக்கில் இது அதிகரிக்கும் போது பல உடல் உபாதைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியவரும். உங்கள் மூளைக்குச் செல்லும் பிராணவாயு அடிக்கடி தடைப்படுவதால் அதில் உள்ள செல்கள் செயலிழக்க ஆரம்பிக்கும். செல்கள் செயலிழப்பதால் ஞாபகமற்றி மெல்ல மெல்ல அதிகரிக்கும். இது பலருக்குத் தெரிவதில்லை. அதற்குரிய முக்கியமான அறிகுறி என்னவென்றால் காலையில் தினமும் தலைவலி, சோர்வு போன்றவை இருக்கும். பகலில் வழமைக்கு மாறாகத் தினமும் தூக்கம் வரும். முன்பெல்லாம் வயது போய்விட்டது அதுதான் மறந்து போனார் என்று ஒருவரது வயதை வைத்து அவரைக் கணிப்பிடுவோம். ஆனால் இன்றைய உலகில் ஞாபகமற்றி வயது வித்தியாசம் இல்லாமல் நாற்பது ஐம்பது

வயதில் கூடச் சிலருக்கு வரலாம். இதனால் குடும்பங்களுக்குள், இனத்தவர்களுக்குள் எல்லாம் புதிய பிரச்சனைகள் தோன்றலாம். ஞாபகமற்றி காரணமாக உங்கள் வேலையில் தவறுகள் ஏற்படலாம். அதனால் வேலையை விட்டுத் தூக்கிவிடலாம். மறந்துவிட்டேன் என்று சொன்னாலும் அதற்குரிய காரணத்தைப் பலர் புரிந்து கொள்வதில்லை. இதனால் காரணம் என்னவென்று சொல்ல முடியாமல், மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் பலர் அவதிப்படுவதை அவதானித்திருக்கிறேன்.

பலராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத இந்த சிலீப் அப்னியா என்ற நித்திரையில் மூச்சுத் திணறல் அல்லது மூச்சுத் தடைப்படுதல் சுமார் 20 கோடி மக்களைப் பாதித்திருப்பதாகத் தெரிய வந்திருக்கிறது. தூக்கத்தில் மூச்சுத் தடங்கி நின்றால், தூக்கத்தில் மைய மூச்சுத் தடங்கி நின்றால், கலந்த நிலையில் மூச்சுத் தடங்கி நின்றால் என்று இதை மூன்று விதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பலர் உடனடிப் பாதிப்பு இல்லாததால், இப்படி ஒரு நோய் இருப்பதை வெளிக்காட்டாமல் இருக்கின்றார்கள். சுமார் 50 விகிதமான இதயநோயாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட உயர் இரத்த அழுத்தம் உள்ளவர்களும், நீரழிவு நோய் உள்ளவர்களும் கூட இதனால் பாதிப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் உள்ள நல்ல செய்தி என்னவென்றால் காலம் கடத்தாமல் முடிவெடுத்தால், இந்தக் குறைபாட்டை இலகுவில் நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதுதான்.

சிலீப் அப்னியா ஒருவருக்கு இருக்கிறதா என்பதற்கான சில பொதுவான அறிகுறிகளை வீட்டில் உள்ளவர்கள் சில சமயங்களில் அவதானிக்கலாம். அதற்கான அறிகுறிகள்:

அளவிற்கு அதிகமான பகர்தூக்கம்
அதிகசத்தம் போட்டுக் குறட்டைவிடுதல்
ஆழ்ந்த நித்திரை நேரத்தில் மூச்சுத் திணறுதல்
அமைதியற்ற நித்திரை
அவதானக் குறைவு
மனவழுத்தம்
காலையில் தலைவலி
உயர் இரத்த அழுத்தம்

அனேகமானவர்களுக்குத் தங்களுக்கு சிலீப் அப்னியா இருப்பதே தெரியாது. அப்படி இருந்தாலும் அதை வேறு (84ஆம் பக்கம் வருக)

எங்களை அறியாமலே நூற்றுக் கணக்கான நச்சுப் பதார்த்தங்களை நாமே நமது உடம்புக்குள் புகுத்திக்கொள்கிறோம். நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் பலவிதமான புற்று நோய்களுக்கு இவை ஒரு காரணம் என்பது நிருபணம் ஆகியிருக்கிறது.

நாகா இராமலிங்கம்

வாசத்தால் வரும் மோசம்

நாங்கள் இங்கு கனடாவில் புதிதாக (ஆனால் தவறாக) கற்றுக்கொண்ட ஒரு விடயம் நாம் எப்படி வீட்டை மணம் கமழ வைத்திருப்பது என்பது. யாராவது உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் வீட்டுக்கு வருவதற்கு முன் வாசனை தெளிப்பான்களை (Air fresheners) பாவித்து வீட்டை தயார் நிலையில் வைத்திருப்பது பழக்கமாகி விட்டது. சிலர் விலையான plug-in air fresheners களை அறைக்கு ஒன்றாக பொருத்தி முழு வீட்டையுமே இரவு பகலாக வாசமாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமா காரில் கூட இப்படியான வாசமேற்றும் சாதனங்களை பொருத்தி வைக்கிறார்கள்.

எமது வீட்டுக்கு வருபவர்களுக்கு இந்த செயற்கை வாசனை பிடிக்குமா, அல்லது சிலருக்கு ஒவ்வாமை (allergy) கூட ஏற்படலாம் என்பதை நாம் நினைப்பதில்லை. இந்த எல்லாவகையான air fresheners களும் எமது உடல் நலத்தை பாதிக்கக்கூடிய நச்சுப்பொருட்களால் ஆனவை. Formaldehyde, Ethanol, Benzyl alcohol, Dichlorobenzene போன்ற பல இரசாயன நச்சுப்பொருட்கள் இவற்றில் உண்டு.

இவற்றால் பல சுவாச நோய்கள், ஆஸ்த்மா, நரம்பு நோய்கள் மட்டுமல்லாது பல வகையான புற்று நோய்களும் ஏற்படுகின்றன. சரி.. இப்படியானால் ஏன் அரசாங்கம் இதை தடை செய்யவில்லை என்று பலரும் நினைக்கலாம். அதிசயம் என்னவென்றால் கனடா போன்ற நாட்டிலேயே இந்த பொருட்களின் விற்பனை மட்டுப் படுத்தப்படாமல் ஏனோ தானோ என்ற நிலைதான். பொருட்களில் உள்ள தீமைகளை தயாரிப்பாளர்கள் குறிப்பிடவேண்டுமே ஒழிய அதை பாவிப்பது பாவிக்காமல் விடுவது அவரவரது தனி மனித சுதந்திரம்.

இதே போலவே நாம் இப்பொழுது பரவலாக பாவிக்கும் அழகு சாதனங்களில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நச்சுப்பொருட்கள் அடங்கியுள்ளன. முகத்துக்கும் உடம்புக்கும் பாவிக்கும் அழகு சாதன தெளிப்பான்கள், ஷாம்பூக்கள், கிரீம்கள் ஆகியவற்றில் Toluene, phthalate போன்ற பல நச்சுப்பொருட்கள் அடங்கியுள்ளன. இவை சுவாசத்தொகுதி, சிறுநீரகங்கள், கர்ப்பப்பை போன்றவற்றை தாக்கக்கூடியன.

எமது பெண்கள் வழமையாக போட்டுக்கொள்ளும் முக அலங்காரங்களில் முக்கியமானது கண்ணுக்கு மை இடுதல். இது இப்பொழுது பல வர்ணங்களில் வருகிறது. இவற்றில் பல விதமான இரசாயன நச்சு பொருட்கள் உள்ளன. நீண்டகால உபயோகம் கண்களை பாதிப்பதாக கண் டாக்டர்கள் சொல்கிறார்கள். பலர் இந்த வர்ணங்களை

அகற்றாமல் இரவிலும் படுப்பதனால் இவர்களுக்கு தெரியாமலே இந்த நச்சுபொருட்கள் இவர்கள் கண்களுக்குள் போய் கண்களை பாதிக்கின்றன. இன்று இருக்கும் வாழ்க்கை முறையில் கண் அல்லது முக அலங்காரம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று.

இவற்றை வாங்குபவர்கள் நல்ல நம்பிக்கையான தயாரிப்புகளை வாங்குவது அவசியம். எம்மவர்களில் பலர் இப்பொழுது இந்தியாவிலிருந்து வரும் அழகு சாதனப் பொருட்களை வாங்குகிறார்கள். இவை எவ்வளவு தூரம் நம்பிக்கையானவை, பாதுகாப்பானவை என்பது ஒரு கேள்விக்குறி.

அடுத்தது நம் நரை முடியை கறுப்பாக்கும் 'டை' கள் (dye). அண்மை காலங்களில் இவற்றால் ஏற்படக்கூடிய உடல் நல பாதிப்பு பற்றிய பல ஆய்வுகள் நடக்கின்றன. இவை தவிர இன்று இளைய தலைமுறையினர் தலை மயிருக்கு அடிக்கும் நிறங்கள் ஏராளம். இவை எல்லாவற்றிலும் பல இரசாயன நச்சுகள் இருக்கின்றன. Hydrogen peroxide, Ammonia, Resorcinol, Lead Acetate, PPD போன்ற நச்சுகள் பல விதமான சரும நோய்கள், நரம்பு நோய்கள் மட்டுமல்ல, மார்பு புற்றுநோய், Lymphoma என்ற புற்றுநோய் வருவதற்கும் காரணிகளாக இருக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சிகள் சொல்கின்றன.

இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் தலைக்கு 'டை' அடிப்பது நாம் எல்லோரும் செய்வது ஒன்று தான். இவற்றில் உள்ள பாதிப்புகள் பற்றி அறிந்திருத்தல் நல்ல உற்பத்திகளை வாங்குவதற்கு உதவி செய்யும். இப்பொழுது இயற்கை பொருட்களை கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பல 'டை' க்கள் சந்தைக்கு வந்திருக்கின்றன. அவற்றை பற்றிய மேலதிக தகவல்களை நீங்கள் இணையதளங்கள் மூலமாக அறியலாம்.

சரி இதுமட்டுமா.. நாம் அன்றாடம் வீட்டில் பாவிக்கும் பல சுத்திகரிப்பு பொருட்களான Javex, Ajax, Mr. Clean, Vim, carpet cleaners, Windex ஆகியவற்றில் உள்ள phenol, chlorine ஆகியவை எமது நலத்தை பாதிக்கவல்லன.

இவற்றை பாவிக்கும்போது முக்கு கவசம் (mask) ரப்பர் கை உறை அணிவது அவசியம். முடியுமானால் இவற்றிற்கு பதிலாக நஞ்சு குறைந்த Down east, nature clean போன்றவற்றை பாவிக்கலாம். உங்கள் லாண்டரி சலவைக்கு

வாசமேற்றப்படாத Down East, Tide free ஆகியன பாவிப்பதன் மூலம் தேவையற்ற விளைவுகளை குறைத்து கொள்ளலாம். முக்கியமாக குழந்தைகளின் உடுப்புகளை சலவை செய்யும்போது இது மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். Fabric softeners என்று சொல்லப்படுகிற Bounce போன்றவற்றில் உள்ள வாசமுடன் கலந்த நச்சுத் தன்மை சிறு பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமல்ல, ஏன் பெரியவர்களுக்குமே தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியன. இதற்கு பதிலாக பாவிக்கக்கூடிய சலவை பொருட்கள் பற்றி நீங்கள் இணையதளங்கள் மூலமாகவோ அல்லது அவற்றை விற்கும் கடைகளிலோ அறிந்து கொள்ளலாம்.

சரி. இந்த வாழ்க்கை முறைக்கு பழகிவிட்டோம் என்னவென்று மாறுவது என்று நாம் நினைக்கலாம். இன்று மேற்கத்திய நாடுகளில் சுகவாழ்வு ஆர்வலர்கள் பலரும் கீழைத்தேய நாடுகளில் காலம் காலமாக நாம் செய்த பல விடயங்களை செய்யத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். வீட்டில் வாசத்திற்கு வெட்டிய ஆரஞ்சு அல்லது எலுமிச்சை அல்லது கறுவா அல்லது பொட்பெளரி போன்றவற்றை பாவிக்கிறார்கள். அல்லது பூக்களை பாவிக்கிறார்கள்.

வினாகிரி, அப்பச் சோடா, சவர்க்காரம் என்பன பாவித்து பாத்திரம் அல்லது குளியலறை சுத்தப்படுத்துகிறார்கள். நாளடைவில் எங்கள் புளியும் சாம்பலும் பாவித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. வீட்டு கண்ணாடிகளை அடிக்கடி சுத்தம் செய்தால் windex பாவிக்கத் தேவை இல்லை தானே.

இன்னும் ஒரு விடயத்தை சொல்லி இந்த கட்டுரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அது தான் நாங்கள் அன்றாடம் பாவிக்கும் பிளாஸ்டிக் போத்தில்கள், சாப்பாட்டு பெட்டிகள் பற்றியது. இவற்றில் உள்ள Bisphenol A (BPA) என்ற இரசாயன பொருள் பல விதமான புற்று நோய்களை உண்டாக்க வல்லன.

இந்த பாத்திரங்களை திரும்ப பாவித்தல், அல்லது இவற்றில் உணவை வைத்து microwave பண்ணுதல் விளைவை அதிகரிக்கும். ஆகவே முன்போல கிளாஸ் அல்லது பீங்கானுக்கு மாறுவது நல்லது.

எமது பழக்கங்களை உடனே மாறுவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் எமது நலத்தை விட பிரதானமானது வேறு ஒன்றும் இல்லை. எமது பரம்பரையால் அல்லது பிறப்பால் ஏற்படக்கூடிய நோய்களை விட எமது பழக்கவழக்கத்தால், சுற்றாடலால் ஏற்படும் நோய்களை அதிகம். எங்களை அறியாமலே நூற்றுக் கணக்கான நச்சுப் பதார்த்தங்களை நாமே நமது உடம்புக்குள் புகுத்திக்கொள்கிறோம். நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் பலவிதமான புற்று நோய்களுக்கு இவை ஒரு காரணம் என்பது நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது.

இன்று இருக்கும் நவீன வாழ்க்கை முறைக்கிடையில் நாம் எமது சுக வாழ்வை எப்படி பேணுவது என்பது எம் கையில் தான் பெரிதளவு தங்கியுள்ளது.●

பகலினில் தூக்கம்..

நோய் என்று தவறாகப் புரிந்து தவறான மருத்துவம் செய்து கொள்கிறார்கள். பெரிதாகச் சத்தம் போட்டுக் குறட்டை விடுபவர்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவது நல்லது. பொதுவாக அவர்கள் தூங்கும் போது அவர்களுக்கு அருகே படுத்திருப்பவரால்தான் இதை இனங்காணமுடியும். நீங்கள் சத்தம் போட்டுக் குறட்டைவிடுகின்றீர்களா, பகலில் அடிக்கடி சோர்வாக இருக்கின்றீர்களா, நீங்கள் தூங்கும்போது மூச்சுத் திணறுவதாக யாராவது முறையிட்டார்களா, உங்களுக்கு இரத்த உயரழுத்தம் இருக்கிறதா, உங்கள் கழுத்தின் சுற்றளவு ஆண்களுக்குப் 17 அங்குலத்திற்கு மேற்பட்டதாயும், பெண்களுக்கு 16 அங்குலத்திற்கும் மேற்பட்டதாய் இருக்கிறதா, ஒருவருடைய வயதுக்கேற்ற நிறையைவிட அதிகமாக இருக்கிறீர்களா, அப்படியானால் இதைப்பற்றி உங்கள் குடும்ப வைத்தியருடன் கலந்து ஆலோசியுங்கள்.

இப்படியான அறிகுறிகள் இருந்தால் நீங்கள் உங்கள் குடும்ப வைத்தியரிடம் முறையிட்டால் அவர் அதற்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்வார். இதற்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இடத்தில் ஓரிரவு உங்களைத் தங்கவைத்து, நீங்கள் தூங்கும்போது (Sleep study) அதற்குரிய பரிசோதனைகளைச் செய்வார்கள். உங்களுக்குச் சிலீப் அப்னியா இருப்பதாகக் கண்டறிந்தால் அதற்குரிய (CPAP) காற்று செலுத்தி இயந்திரத்தை (Continuous Positive Airway Pressure) பரிசார்த்தமாகக் கொடுத்துப் பரிசோதிப்பார்கள். இரண்டு வாரத்தில் மருத்துவ பரிசோதனை அறிக்கை மூலம் முன்னேற்றம் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து சொல்வார்கள். இதற்காக மருந்துகள் எடுக்கவோ அல்லது பொதுவாக சத்திரசிகிச்சை செய்யவோ தேவையில்லை. பலன் கிடைக்கும் பட்சத்தில் நீங்கள் உங்களுக்கான இயந்திரத்தை வாங்கிப் பலனடைய முடியும்.

இதில் பலவிதமான சிறிய இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. தினமும் படுக்கைக்கு அருகே இதை வைத்துப் பாவிக்க முடியும். முகமுடி போல மூக்கை மட்டும் மூடக்கூடிய வடிவமைப்போடு குழாய்கள் இருக்கின்றன. இவை தேவைக்கு ஏற்ப அளவான காற்றை உள்ளே செலுத்திக் கொண்டிருக்கும். சிலீப் அப்னியா உள்ளவர்களுக்கு உதவும் முகமாக அரசாங்கம் நீங்கள் வாங்கும் இயந்திரத்திற்கான ஒரு பகுதி செலவைத் தான் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. சிலீப் அப்னியா உள்ளவர்கள் வண்டி ஓட்டும்போது சோர்ந்து போவதால், வீதி விபத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்வதும் 15 விகிதம் அதிகமாகவே உள்ளது. எனவே காலம் தாழ்த்தாது மேற்குறிப்பிட்ட அறிகுறிகள் எல்லாம் உங்களுக்கு அல்லது உங்கள் வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு இருப்பதாகச் சந்தேகப்பட்டால் உடனடியாகக் குடும்ப வைத்தியருடன் கலந்தாலோசியுங்கள். தேவை ஏற்படின் அவர் அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்து கொடுப்பார்.

சிலீப் அப்னியா இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டால் அதனால் வரும் பின்விளைவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பதால் வருமுன் காப்பது சாலச்சிறந்தது.●

Cone-beam C.T. allows acquisitions of images much faster than traditional C.T. with lower dose. CBCT scanner rotates around the patient's head obtaining up to nearly 600 distinct images.

Dr. Shan A. Shanmugavadivel

3-D Imaging in Dentistry

In recent years, the dental profession has seen new exciting developments in dental imaging. Cone-beam computed tomography has made a great impact on dental diagnosis and treatment in the recent time. This modality allows three dimensional image captures, in other words third dimension of radiographic images in dentistry.

A new volumetric computed tomography machine for dental imaging based on cone-beam technique is now available in the offices of family dentists. This will change the way dentists approach many treatment procedures.

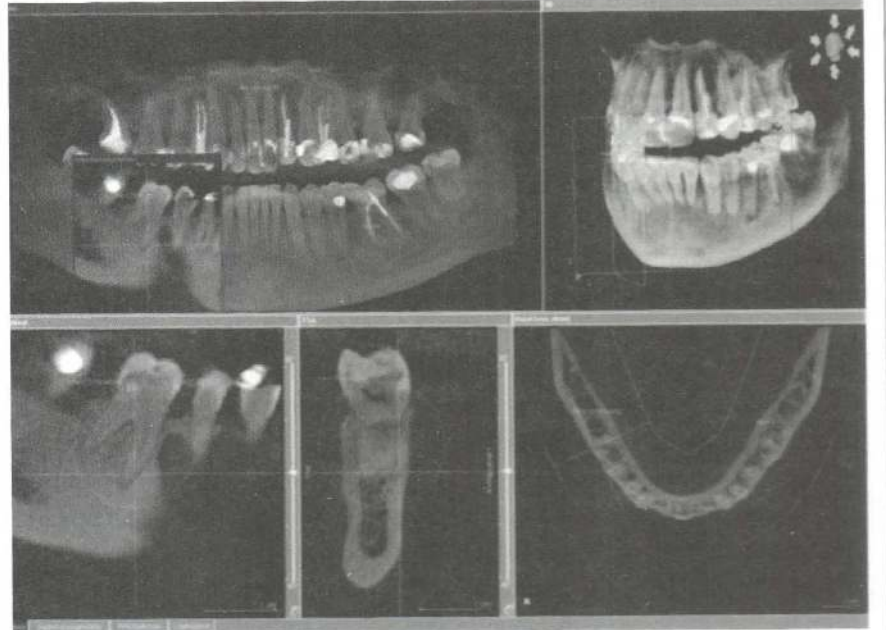
Cone-beam imaging has many advantages over the 2-D radiographs and will soon become the "standard of care" for diagnosis for many dental procedures. With 3-D imaging there is not a single image. It can capture a volume of information; creating a hundreds of images in all 3 dimensions. This is the most exciting imaging technology to come to the dental profession. This will be embraced by many dentists because of the wide range of application in diagnosis and decision making in everyday practice.

Cone-beam volumetric technology has clinical applications in impacted teeth evaluation, implant dentistry, temporo-madibular joint screening, root canal therapy, orthodontic records, airway analysis etc.

The exposure dose from these units is approximately one sixth that of traditional spiral C.T. which was routinely employed in the diagnosis and treatment planning in implant surgery. However cost and high doses absorbed by patient limited the use of this technique. But cone-beam C.T. allows acquisitions of images much faster than

traditional C.T. with lower dose. CBCT scanner rotates around the patient's head obtaining up to nearly 600 distinct images. The scanner software collects the data and constructs it.

Though there is a reduced capability to display soft tissue in CBCT soft tissue such as muscles and soft tissue lesions could be visualised. Scatter and streak artifacts are higher in CBCT than in medical C.T.

CBCT was installed in my office in August this year. Cone-beam volumetric tomography is a complementary technique to other imaging technologies. For some procedures, it will become the standard of care. I have seen its value in several cases such as impacted teeth, root canal therapy, implant treatment planning etc.

Many useful features in cone-beam CT make the machine cost-effective and easy to use in dentists' offices.

It is important to understand that music does not only affect humans, but also animals and plants. It is also a type of Yoga. When singing music, the sound or Nadam should not come from the throat.

Ishawaria Chandru

A Study on the therapeutic benefits of Hindu Culture

Culture is “that complex whole which includes knowledge, belief, art, law, morals, custom, and any other capabilities and habits acquired by man as a member of society” (Edward B. Tyler). Culture is a powerful human tool for survival, but it is a fragile phenomenon. It is constantly changing and easily lost because people seem to only believe in it in their minds.

Every single gesture and routine practiced in Hindu Culture definitely has health beneficial values which can be scientifically proved with today’s advanced technology. However, the benefits of our Hindu traditions were not exposed to anyone in the next generation. Therefore, the younger generations today has not taken our traditions seriously and are not being practiced everyday as they are supposed to. The only exposure which the youngsters receive about our Hindu culture in Canada is at family functions or celebration. However, we are living in a very modern and developed society where technology has become a major influence in the lives of children. Thus, with further reading, people will slowly get to understand why there are many traditions and customs that must be followed in Hindu Culture.

It is important to understand that music does not only affect humans, but also animals and plants. It is also a type of Yoga. When singing music, the sound or Nadam should not come from the throat. Instead, the sound should come from the lower abdomen to navel area, which is also known as the naabi. Since vibration is literally passing through most of the body, every single cell and nerve in the body is being energized, ultimately making the brain more alert and awake.

In Ancient India, everyone believed that there was a supreme power which helped them to cure sicknesses and to lead a healthy and happy life. However, there is an unknown science behind all of their beliefs. In those days, when someone was feeling sick, they would sing a thevaram and rub

vibhuthi (holy ashes) on their forehead. Furthermore, when someone is sick, they feel very tensed and uneasy. Fortunately, the ragams (pans) which the thevarams are based on produce melodies that relax and calm the person as well. In Hinduism, singing and applying vibhuthi is the normal way of praying, but many people don’t realize how beneficial it is to our bodies, health wise. According to the Spiritual Science Research Foundation, vibhuthi can now be used to heal certain skin problems, such as dry eczema.

The traditional method of praying Lord Ganesha is by practicing Thoppukaranams. Thoppukaranams are performed by holding the left ear with right hand and holding the right ear by left hand and at the same time squatting and standing several times. There is indeed a scientific reasoning behind the practice of this tradition. Recently, the Yale University School of Medicine in America made a study on Thoppukaranams and realized its valuable benefits. In Yale, the Thoppukaranams are renamed as the *Super Brain Yoga*. When grasping our ears with our fingers, we are actually activating the acupuncture points in our ears. When the acupuncture points are activated, both sides of our brain are activated as well. The university has found out that by practicing fifteen minutes of Thoppukaranams daily, we are naturally increasing our brain power.

In conclusion, I would like to reinforce that the Hindu culture and traditions provides so many health beneficial values through its art forms, way of lifestyle, and through ancient Hindu texts. Even though we, being the younger generation, may find it different to continuously practise our Hindu culture and traditions on a daily basis when living in a society today filled with new advancements of technology and adaptations created through multiculturalism, we should at least realise all the special and unique benefits our culture provides to us. ●

பொதுவாக இறுதி ஆவணம் எதுவுமில்லாதவிடத்து ஒருவர் காலமானால், அரசாங்கம் அவரது சொத்தை சுவீகரித்துவிடும் என்ற தவறான அபிப்பிராயம் நம் மத்தியில் நிலவுகிறது. சட்டபூர்வமான வாரிசு உள்ள இடத்தில், ஒரு சட்டத்தரணி மூலமாக இறந்தவரின் சொத்தினை நீதிமன்றம் ஊடாக கோரலாம்.

நாதன் சிறீதரன்
கனடிய சட்டத்தரணி

இறுதி ஆவணமும் தத்துவப் பத்திரமும் Last will & Power of Attorney

ஒருவர் தனது இறுதிக்கால விருப்பங்களையும், நோக்கங்களையும் சட்டபூர்வமாக்கி ஆவணப்படுத்தி வைக்கும் பத்திரம் இறுதி ஆவணம் என்றும், அவர் தன் வாழ்நாளிலேயே தன் கடமைகளைத் தன் சார்பில் நிறைவேற்ற இன்னொருவரை நியமித்தல் தத்துவப் பத்திரம் வழங்கல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

தத்துவப் பத்திரம் - (Power of Attorney)

இங்கு வாழும் நம்மவர்களின், இலங்கையில் உள்ள சொத்துகள், வங்கிக் கணக்குகள், வர்த்தகங்கள் போன்ற தொடர்பான தத்துவம் வழங்குதல் பற்றி முதலில் கவனிப்போம்.

இலங்கையில் உள்ள காணிகளை வாங்கவோ விற்கவோ நன்கொடையளிக்கவோ அல்லது பராமரிக்கவோ அங்குள்ள ஒருவரை நியமிக்கலாம். தத்துவம் அளிப்பவரை வழங்குனர் (Grantor) என்றும் தத்துவ அதிகாரத்தை பெறுபவரை பெறுனர் (Attorney) என்றும் கூறுவர்.

வழங்குனர் என்பவர் சொத்தின் உரிமையாளராக இருத்தல் வேண்டும். வழங்குனர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவராகவும் இருக்கலாம். தத்துவத்தை வழங்குவது முன் எச்சரிக்கையுடன் செய்யப்பட வேண்டிய கருமமாகும். ஏனெனில் நாம் அளிக்கும் தத்துவத்தை, தத்துவக்காரர் சரியாக பயன்படுத்தாது விட்டாலோ அன்றில் குறித்த நோக்கம் தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டாலோ முறைகேடுகள் ஏற்பட இடமுண்டு.

ஆகவே தத்துவ அதிகாரத்தை வழங்கமுன் வழங்குனர், நோக்கத்தைத் தெளிவாக வரையறை செய்வதுடன் சரியான தத்துவக்காரரை நியமனமும் செய்தல் வேண்டும். இலங்கையில் இரண்டு வகையான தத்துவப் பத்திரங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. ஒன்று பொதுவான தத்துவம் (General power) மற்றையது பிரத்தியேகத் தத்துவமாகும் (Special power).

வங்கி தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் கணக்கு வைத்திருப்பவர் பிரத்தியேகத் தத்துவத்தை வழங்கி தனது வங்கியிலுள்ள நிதியை நிர்வகிக்கலாம். வங்கியிலிருந்து பணத்தை மீளப் பெறும் தத்துவத்தை வழங்கும்போது மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய தத்துவக்காரரை தெரிவு செய்து நியமிக்க வேண்டும்.

காணிகள் தொடர்பான விடயங்களில் பிரத்தியேகமான தத்துவப் பத்திரமே (Special power of Attorney) இலங்கையில் ஏற்கப்படும். ஏனெனில், குறிப்பிட்ட சொத்துரிமையாளர் தனது உறுதியின் விளக்கங்களை பத்திரத்தில் குறிப்பிட வேண்டும்.

முக்கியமாக தத்துவப் பத்திரம் இலங்கையில் காண்ப் பதிவுக் கந்தோரில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட உரிமையாளர்கள் இருக்கும் பட்சத்தில், அனைவரும் ஏகமனதாக ஒரு தத்துவக்காரரை குறிப்பிட்ட செயற்பாட்டை நிறைவேற்ற சம்மதம் கொள்ளலாம்.

தத்துவப் பத்திரத்தை வழங்குபவர் 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவராகவும், தெளிவான மனநிலையில் உள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் நியமிக்கப்பட்ட தத்துவக்காரன் (பெறுனர்) இலங்கையில் இல்லாவிட்டால் அல்லது இறந்துவிட்டால் வழங்கப்பட்ட பத்திரம் செல்லுபடியற்றதாகிவிடும். இத்தகைய ஒரு நிலையில் கொடுக்கப்பட்ட தத்துவம் மீளப் பெறப்பட வேண்டும் (Revocation Document). அதன் பின்னரே இன்னொரு புதிய தத்துவக்காரரை நியமிக்கலாம்.

ஒன்றிரியோ மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை, தாம் உயிருடன் உள்ள காலத்தில் தம்மால் நேரடியாக ஒரு சொத்து விடயத்தை கையாளவியலாத பட்சத்தில் பிரத்தியேகமான (special) தத்துவத்தை நம்பிக்கை உள்ள ஒருவரிற்கு கையளிக்கும் பத்திரம் தொடர்ந்தும் சட்டவலுவுடன் விளங்கும் (continuing power of Attorney for property). இதில் வழங்குனர் விரும்பினால் தத்துவத்தின் காலத்தை நிர்ணயிக்கலாம்.

இங்கும் வழங்குனர் 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவராகவும், வழங்கும் சமயம் தெளிவான மனநிலையிலும் இருத்தல் வேண்டும். வழங்கியவர் பின் உடல்நலம் மனநலம் பாதிப்புற்றிருப்பினும் தத்துவம் செயற்படும் வலுவுள்ளதாகும்.

**உடல்நல தத்துவப் பத்திரம்
(Personal /or care power of Attorney or living will)**

ஒன்றிரியோ மாகாணத்தில் உள்ள அநேகமான முதியோரிடம் இவ்வகையான பத்திரங்கள் உள்ளன. ஆனால் எந்த வயதினரும் தத்தம் உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் தேவைகளின் அடிப்படையில் இத்தகைய பத்திரங்கள் வழங்கலாம். இத் தத்துவப் பத்திரம் வாயிலாக தனது மருத்துவத் தேவையையும் தேவைப்படுமிடத்து,

தத்துவக்காரருக்கு தனக்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள உயிர் வாழ்வாதார உபகரணங்களை (life support) அகற்றும் உரிமையையும் வழங்கலாம். தத்துவக்காரர் சரியான நிதி பராமரிப்பு, உடல்நல பராமரிப்பு, ஏனைய உறவினருக்கு நிலைமைகளை அறிவிக்கும் பொறுப்பும் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒருவர் காலமானால் இப்பத்திரம் காலாவதியாகிவிடும்.

இறுதி ஆவணம் (last will)

பொதுவாக இறுதி ஆவணம் எதுவுமில்லாதவிடத்து, ஒருவர் காலமானால், அரசாங்கம் அவரது சொத்தை சுவீகரித்துவிடும் என்ற தவறான அபிப்பிராயம் நம் மத்தியில் நிலவுகிறது. சட்டபூர்வமான வாரிசு உள்ள இடத்தில், ஒரு சட்டத்தரணி மூலமாக இறந்தவரின் சொத்தினை நீதிமன்றம் ஊடாக கோரலாம்.

உரிமைக்காரர் எவரும் இல்லாத பட்சத்தில் மட்டுமே இறந்தவரின் சொத்துக்கள் அரசை சென்றடையும் (Public Guardian Office). இறுதி ஆவணமென்பது ஒருவர் தனது விருப்பங்களின் பிரகாரம் தனக்குப் பின், சொத்துக்களை விரும்பியவருக்கு வழங்கலாம்.

இறுதி ஆவணமொன்றை எழுதும்போது வழங்குனர் தனது நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவரை அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவரை

பொறுப்பாளராக (Trustee) நியமிக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பெற்றோர் (parents) தமது குழந்தைகளின் (அ) வயது (ஆ) நிதி நிலை (இ) உடல் ஆரோக்கியம் போன்றவற்றை கருத்திற் கொண்டு பொருத்தமான இறுதி ஆவணத்தை தயாரித்துக் கொள்ளலாம். இந்த இறுதி ஆவணத்தின் மூலம் தமது எதிர்கால சந்ததியினருக்குத் தேவையான வசதிகளை வழங்கலாம்.

உதாரணமாக பிள்ளைகளில் ஒன்று அங்கவீனமுற்றிருப்பின் அல்லது கூடுதல் பராமரிப்பு தேவைப்படுமிடத்து அதனை கருத்திற் கொண்டு இறுதி ஆவணத்தை தயாரிக்கலாம். இத்தகைய ஏற்பாடு இல்லாவிடின் சொத்து பிள்ளைகளிடையே சமமாக பிரித்து வழங்கப்பட்டு விடும்.

இறுதி ஆவணப்பத்திர மூலம், ஒருவர் விரும்பும் பட்சத்தில், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குக் கூட நிதியை வழங்கலாம். தவிர, இறுதி ஆவணம் எழுதப்பட்டிருந்தால் அதனை இரத்துச் செய்து புதுப்பிக்கவும் இயலும்.

பொதுவாக ஒவ்வொருவரும் ஒரு இறுதி ஆவணத்தை எழுதி வைத்திருப்பதன் மூலம் அநாவசியமற்ற குழப்பங்கள், சச்சரவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.●

What is a Power of Attorney

Power of attorney allows a person to designate another individual to speak and act on his behalf in financial or medical situations. You may appoint any trustworthy individual of consenting age with power of attorney responsibilities.

You do not lose decision-making rights when you appoint a representative, you only allow someone to act on your behalf. Power of attorney rights and responsibilities depend on state laws and the type of agreement made.

Types

- The two most common types of power of attorney involve medical or financial situations. The designated person acts as your representative in all matters established under a written agreement.

A person may authorize another to pay bills, access bank accounts, or handle tax situations or other financial affairs in her name. Medical or durable power of attorney allows a specified person to make medical decisions in cases of mental or physical incapacitation.

Facts

- Generally, power of attorney authorization must be a notarized document. State requirements regarding documentation may vary. In cases where an individual is deemed unfit or incapable of making health or financial decisions, the court may assign guardianship or power of attorney.

When authorizing power of attorney responsibilities, individuals may specify instructions for different situations or limit power of attorney rights. You must be deemed "of sound mind" to create a power of attorney.

கொக்குவிலுக்கு ஒரு நிறம் இருப்பதுபோல, மணம் இருப்பதுபோல ஒலியும் உண்டு. நாய்கள் குரைக்கும் ஒலி, ஒவ்வொரு தெருவுக்கும் ஒரு நாய் உண்டு. 24 மணிநேரமும் ஏதாவது ஒரு தெருவில் ஏதாவது ஒரு நாய் குரைத்துக் கொண்டே இருக்கும்.

அ. முத்துலிங்கம்

கொக்குவில்

புல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு ஞாயிறு அதிகாலையில் நான் பிறந்தேன். ஒரு முழுநாள் அம்மா வை வலியில் துடிக்கவைத்து, கால்களை முதலில் வெளியே தள்ளி, இப்பூமியில் உதித்தேன். ஆனால் மூச்சு விடமுடியாமல் கிடந்தேன். மருத்துவச்சி என்னை தலைகீழாகத்தூக்கி குலுக்கி, நெற்றியிலே பழுக்கக் காய்ச்சிய ஊசியால் சூடு வைத்தபோது என்னிடமிருந்து முதல் அழுகை வெளிப்பட்டது. ஆண்பிள்ளை பிறந்தால் எங்கள் ஊரில் உலக்கையை தூக்கி கூரைக்கு மேலால் எறிவது வழக்கம். ஐயா அப்படியே செய்துவிட்டு என்னை இரண்டு கைகளாலும் தூக்கி அவர் தலைக்கு மேலே பிடித்தார். ஆண்பிள்ளை என்ற பிரகடனம் அது. என்னுடைய முதல் காட்சி புளியமரம். அதற்கும்மேலே ஆகாயம். கீழே கொக்குவில். அதுதான் நான் பிறந்த ஊர்.

நான் சிறுவனாயிருந்தபோது அம்மா நிறையக் கதைகள் சொல்லியிருக்கிறார். ஒருமுறை அம்மாவிடம் கேட்டேன் எங்கள் ஊருக்கு எப்படி கொக்குவில் என்று பெயர் வந்தது என்று. ஏற்கனவே அந்தக் கேள்விக்கு காத்திருந்தவர்போல அம்மா சொல்லத் தொடங்கினார். ராமர் இலங்கைக்கு வந்து ராவணனைக் கொன்றுவிட்டு சீதையை மீட்டுக்கொண்டு அயோத்திக்கு திரும்பமுன்னர் நடந்தது. ஒரு ரம்மியமான காலை நேரத்தில் சோலை ஒன்றை ராமர் கண்டார். உடனேயே அந்த இடத்தில் வில்லை ஊன்றிவிட்டு அமர்ந்து தியானம் செய்தார்.

தியானம் முடிந்து கண்விழித்தபோது அவர் முன்னே ஒற்றைக்காலில் ஒரு வெள்ளைக் கொக்கு நின்று தவம் செய்தது. ராமர் மனமுருகி கொக்கின் முதுகில் தடவிக்கொடுத்தார். 'கொக்கையுமா? அதற்கு முன்று குறி இல்லையே?' என்றேன். அப்படியல்ல. அணிலுக்கு தடவியதோடு குறிகொடுக்கும் திறன் ராமர் விரல்களுக்கு முடிந்துபோனது. ஆனால் நிறைய கருணை இருந்தது. அன்றிலிருந்து அந்த இடம் 'கொக்குவில்' என்று அறியப்பட்டது என்றார். அம்மாவிடம் வேறு குறுக்கு கேள்வி கேட்காமல் அவர் சொன்னதை நம்புவது என்று தீர்மானித்தேன்.

ராமர் தியானிப்பதற்கு தேர்ந்த இடம் பச்சை நிறமாக இருந்தது. மழை பார்த்திருக்கும் பூமியென்றாலும் பனை, தென்னை, வாழை, கமுகு என்று மரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும். நெல்வயல்களில் தண்ணீர் இறைப்பார்கள். இரண்டுபேர் துலாமிதிக்க ஒருவர் இறைக்க இன்னொருவர் பாத்தி கட்டுவார். புழுதி நிறைந்த ஒழுங்குகள் வளைந்தும் நெளிந்தும்

சுழன்றும் போகும். இரண்டு பக்கமும் உயரமான வேலிகள் அடைத்திருக்கும். மாட்டு வண்டிகளையும் ஒன்றிரண்டு குதிரை வண்டிகளையும் காணலாம். அபூர்வமாக ஒரு கார் தென்படும். இரண்டு கரைகளையும் தொட்டு உருளும் காரின் ஃபுட்போர்ட்டில் நின்று ஒருவர் ஹோர்ன் அடித்தபடியே வருவார். தலையிலே சுமையை தூக்கி ஓடுபவர்கள் ஒதுங்கி நிற்பார்கள்.

பார்க்க கண்ணுக்கு அழகாயிருப்பது புகையிலைத் தோட்டம். ஒரு குழந்தை கைகால் நீட்டி படுக்கக்கூடிய அளவு பெரிய இலைகள். அவற்றை வெட்டி புகைபோட்டு உலர்த்துவார்கள். கொக்குவில்லின் மணம் என்றால் அது நெல் அவிக்கும் மணம், அல்லது புகைக் குடில்களில் புகைபோடும் மணம். மாமரம், பலாமரம், பப்பாளி மரம் என பலவகை மரங்கள். எங்கள் வீட்டில் 17 மாமரங்களில் 20 வகை மாம்பழங்கள் கிடைத்தன.

கொக்குவிலுக்கு ஒரு நிறம் இருப்பதுபோல, மணம் இருப்பதுபோல ஒலியும் உண்டு. நாய்கள் குரைக்கும் ஒலி, ஒவ்வொரு தெருவுக்கும் ஒரு நாய் உண்டு. 24 மணிநேரமும் ஏதாவது ஒரு தெருவில் ஏதாவது ஒரு நாய் குரைத்துக் கொண்டே இருக்கும். என்னை மூன்று நாய்கள் மூன்று வெவ்வேறு வருடங்களில் மூன்று தெருக்களில் மூன்று இடங்களில் கடித்திருக்கின்றன. காற்றை மணந்து பார்த்து மழை வரும் என்று சொல்லும் ஒருவர் மந்திரிப்பார். வயிற்றினால் சிரிப்பவர் பச்சிலை அரைப்பார். நிழலை அளந்து மணி சொல்பவர் எனக்கு பச்சிலை வைத்து கட்டுவார்.

கொக்குவில் பெருமைப்படும் முதல் அடையாளம் அதன் ரயில் ஸ்டேசன்தான். கொழும்பிலிருந்து காங்கேசன்துறைக்கு ரயில்பாதை போடுவதற்கு எங்களை ஆண்ட வெள்ளைக்காரர்கள் ஆலோசித்தபோது கொக்குவிலுக்கு ஊடாக போடவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். அதை ஊர்க்காரர்கள் பெரிதாகக் கொண்டாடினார்கள் என ஐயா சொல்வார். அவருக்கு அப்போது இளவயது. தண்டவாளங்களை ரயில் வேலை செய்பவர்கள் ஓரங்களில் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். இரவிலே ஐயாவும் இன்னும் சில இளைஞர்களும் சேர்ந்து அவற்றை தூக்கி விளையாட்டுக்காக வேறு இடத்துக்கு மாற்றிவைத்ததை எனக்கு சொல்லியிருக்கிறார். ராமர் தங்கிய இடம் என்பதால் ரயிலும் தங்கி போகலாம் என வெள்ளைக்காரர்கள் நினைத்திருக்கக்கூடும்.

என்னுடைய சிறுவயதில் ரயில்தான் எங்களுக்கு எல்லாம். அதன் 'சு' சத்தம் கேட்டதும் வீட்டிலிருந்து மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓடினால் ஸ்டேசன் வந்துவிடும். கொக்குவில் எங்கே தொடங்குதோ அங்கே ரயில் ஊருக்குள் நுழையும். அதன் அழகை வர்ணிக்கமுடியாது. கைகாட்டி சிவப்பிலிருந்து பச்சை விளக்குக்கு மாறும். ஸ்டேசன் மாஸ்டர் கொடியை ஆட்டுவார். அவசரமாக ரயிலில் இருந்து சிலர் இறங்குவார்கள், சிலர் ஏறுவார்கள். ஏறுபவர்களிலும் பார்க்க ஏற்ற வந்தவர்களின் தொகை பத்து மடங்காக இருக்கும். கொக்குவிலுக்கு மணிக்கூடு இல்லை, ரயில்தான் மணிக்கூடு. காலை கொழும்பு ரயில் வரும்போது ஆறு மணி. இரவு திரும்பும்போது 7 மணி. மத்தியானம் சாமான் ரயில் 11 மணிக்கு புறப்படும். இடையில் நேரம் பார்க்க வேண்டுமென்றால் வாசலில் நிற்கும் நாலுமணி பூக்கன்று நேரத்தைச் சொல்லும். இப்படித்தான் அந்தக் காலத்தில் கொக்குவில் இயங்கியது.

ஐயா வியாபார விசயமாக கொழும்புக்கு ஒருமுறை ரயில் ஏறினார். திரும்பிவரும் தேதியை சொல்லிவிட்டுத்தான் பயணம் புறப்படுவார். சொன்ன தேதியில் ஐயா திரும்பவில்லை. மதியநேரம் ஒரு தந்திக்காரன் வந்தான். எங்கள் ஊரில் வீதிகளுக்கு பெயர்கள் கிடையாது. வீடுகளுக்கு நம்பர் கிடையாது. பெயர் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு தந்திக்காரன் விசாரித்து விசாரித்து வந்து சேர்ந்துவிடுவான். தந்திக்காரனைக் கண்டதும் அம்மா உரத்து ஒலமிட்டு அழத் தொடங்கினார். அதுதான் மரடி. ஆங்கிலம் தெரிந்த ஒருவர் தந்தியை படித்துவிட்டு சொன்னார் 'ஐயா வந்த ரயில் கவிழ்ந்து பலர் இறந்துவிட்டார்கள். ஐயா சிறுகாயத்துடன் தப்பினார். விரைவில் ரோட்டு வழியா வருவார்.' இதைக் கேட்ட அம்மா ஆறுதல் அடைவதற்கு பதில் இன்னும் கூட அழத் தொடங்கினார்.

ஒருநாள் பின்னேரம் ரயில் பிந்திவிட்டது. 7 மணிக்கு வரவேண்டிய ரயில் ஒன்பது மணிக்கு வந்தது. நான் ரயில் ஸ்டேசனில் ரயிலை பார்ப்பதற்காக நின்றேன். ரயில் வந்து உஸ்ஸென்று சத்தம் போட்டு நின்றது. ஆனால் ஒருவரும் இறங்கவில்லை. ஒருவரும் ஏறவில்லை. ஏதோ அபசகுனம் என்று தோன்றியது. சிறிதுநேரம் நின்று பார்த்துவிட்டு ரயில் புறப்பட்டது. எத்தனை பரபரப்பாக ஒருகாலத்தில் ரயில் ஸ்டேசன் இருந்தது. அன்று சூசகமாக எதையோ உணர்ந்தேன். சீக்கிரத்தில் ஐயா தூக்கி விளையாடிய தண்டவாளம் மறைந்துவிடும். ரயில் ஸ்டேசன் ஒழிந்துபோகும். ரயில் போய்விடும் ஆனால் திரும்பி வராது. ஒரு சிறிய கிராமத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையே சீக்கிரத்தில் மறைந்துவிடும் என்பது எனக்கு அப்போது தெரியவில்லை.

கொக்குவிலுக்கு இன்னொரு அடையாளம் இருந்தது. கிணறுகள். கொக்குவில் கிராமத்தில் ஆறுகள் கிடையாது. குளம் இல்லை. கேணி இல்லை. ஆனால் விவசாயக் கிராமம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கிணறு இருந்தது. 60 - 70 அடி ஆழமான கிணறுகள். துலாவைப் பிடித்து இழுத்து தண்ணீர் அள்ளுவதுதான் வழக்கம். சில தனிக்கிணறுகள். சில பங்குக் கிணறுகள். வீதியின் நடுவிலே திடீரென்று ஒரு கிணறு இருக்கும். அது பொதுக் கிணறு. நாய்கள் மாடுகள் மனிதர்கள் தவறி விழுவதற்காக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சங்கதி. ஒரு முறை மாடு ஒன்று வண்டில், வண்டில் காரருடன் உள்ளே விழுந்துவிட்டது. ஒரு தடுப்புச் சுவரோ எச்சரிக்கை பலகையோ வைக்கவேண்டும் என ஊர் விவாதிக்கும், ஆனால் நடக்காது.

நேற்றைக்கு மாதிரி இன்றைக்கும் இன்றைக்கு மாதிரி நாளைக்கும் என கிராமங்கள் இயங்கும். கிணற்றில் யாராவது விழுந்தால் காப்பாற்றுவது என்பது கிடையாது. ஆறு குளம் இல்லாத ஒரு கிராமத்தில் நீச்சல்காரரை எப்படி கண்டுபிடிப்பது. என்றாலும் மழைக்காலங்களில் கிணறுகள் நிறையும்போது சில துணிச்சல்காரர்கள். நீச்சல் பழகுவதுண்டு. இரண்டு ஒல்லித் தேங்காய்களை இடையில் இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு கிணற்றில் குதித்து தோன்றியபடி கைகளையும் கால்களையும் அடித்துப் பழகுவதுதான். அப்படி பழகி முதல்தர நீச்சல்காரராக வெற்றி பெற்றவர் ஒருவர் இருந்தார். பெயர் ஒல்லித்தேங்காய் சண்முகம். ஒரு முறை அவரை கொழும்பில் சந்தித்து முழு இந்து சமுத்திரத்தையும் அவரிடம் கொடுத்து நீந்தச் சொன்னபோது அவர் வட்டம் வட்டமாக சுற்றினார். வேறுமாதிரி நீந்த அவருக்கு வரவில்லை.

கொக்குவிலுக்கு கோயில்கள் இன்னொரு அடையாளம். காசை சில்லறையாக மாற்றி பொக்கட்டுக்குள் போட்டு கிலுங் கிலுங் என சத்தம் வர கோயிலை சுற்றிக்கொண்டு இருப்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி. இரண்டு கோயில்கள் பக்கத்துப் பக்கத்தில் நின்று போட்டிபோட்டன. திருவிழா நடக்கும்போது பள்ளிகளுக்கு விடுதலை. சூரன்போர் ஒரு கோயிலில் முடிந்த பிறகு அடுத்த கோயிலில் ஆரம்பமாகி அங்கேயும் மீசை வைத்து சிரித்த சூரன், தலை துண்டாகிய பிறகும் சிரிப்பான். மேளக்கச்சேரி முடிந்து சதிர்க் கச்சேரி நடுச்சாமத்தில் ஆரம்பமாகும். இந்தியாவில் இருந்து எடுப்பித்த கன்னிகா பரமேஸ்வரியின் ஆட்டத்தை முன்வரிசையிலிருந்து அண்ணாந்து பார்க்க பெரும் போட்டி நடைபெறும். சிறுவர்களான எங்களுக்கு அதில் பிரச்சினை கிடையாது. கன்னிகா பரமேஸ்வரி சுழன்று ஆடும்போது அவருடைய வெள்ளைக் கால்கள் மேலே சந்திக்கும் இடம் தெரியும் அளவுக்கு கிட்டவாக இருப்போம்.

கொக்குவில் நான் படித்த பள்ளிக்கூடம் சிறிய கட்டடமாகத்தான் ஆரம்பித்தது. மேலே கூரை, கீழே மணல். ஆனால் அந்த ஊரில் யாருக்காவது அங்கே படிப்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவரின் மேல் கோபம் வந்தால் பள்ளிக்கூடத்துக்கு தீ வைத்துவிடுவார். இப்படி மூன்றுதரம் நடந்தது. அதன் பின்னர் பணம் சேகரித்து பள்ளிக்கூடம் ஓட்டுக் கூரையாகவும் சிமெந்து தரையாகவும் மாறியது.

எங்கள் பள்ளியில் ஆசிரியர் கல்கி வந்து பேசியிருக்கிறார். கிருஷ்ணன், மதுரம் நாடகம் போட்டிருக்கிறார்கள். காந்தியின் அஸ்தி கீரிமலை தீர்த்தத்தில் கரைக்கப்பட முன்னர் எங்கள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ரோட்டிலே படுத்து சத்தியாக்கிரகம் செய்து இந்தக் காரியத்தை சாதித்தார்கள்.

என் வகுப்பு பையன் ஒருவன் தினமும் லேட்டாக வருவான். அவனை வகுப்புக்கு வெளியே நிறுத்திவிடுவார்கள். ஏழை விவசாயக் குடும்பம். 2000 புகையிலைக் கன்றுக்கு தண்ணீர் இறைத்துவிட்டுத்தான் அவன் தினம் வரவேண்டும். படிப்பில் அளவற்ற ஆர்வம் இருந்ததால் தொடர்ந்து வகுப்புக்கு வந்தான். ஒருநாள் வகுப்பில் மயங்கி விழுந்துவிட்டான். ஆசிரியர் காலை உணவு சாப்பிட்டாயா என்று கேட்டபோது, நேற்று இரவு உணவும் சாப்பிடவில்லை என்றான். அன்றுதான் வறுமை என்றால் என்னவென்று கொஞ்சம் அதிகமாகத் தெரிந்துகொண்ட நாள். சிலநாட்கள் சென்று அவன் படிக்க

வருவதை நிறுத்திவிட்டான். பிற்காலத்தில் அவன் வியாபாரம் செய்து பெரும் பணக்காரன் ஆனபோது கல்விக்கு நிறைய நன்கொடை வழங்கினான். அவன் சொன்னான், 'மூட்ச்சனங்களால் நிரம்பியது எங்கள் ஊர். எங்களுடையது விவசாயக் கிராமம். அரை மணி நேரம் பிந்தி பள்ளிக்கூடத்தை தொடங்கினால் என்ன? நான் படித்து பயன் அடைந்திருப்பேன் அல்லவா? நான் படிக்கவில்லை என்ற துயரம் எனக்கு இன்றைக்கும் இன்றுமிருக்கிறது.'

ஒரு கொலைகாரனிடம் எப்படி பழகவேண்டும் என்ற பயிற்சி எங்களுக்கு சிறு வயதிலேயே கிடைத்தது. எங்கள் ஊரில் சண்டைகளும் கொலைகளும் வெகு சாதாரணம். ஒருமுறை இங்கிலீஸ் பேப்பர் ஒன்றில் ஒரு செய்தி வந்தது. கொக்குவில் கிராமம் கொலைகளுக்கு பேர்போனது. 'எங்கள் அண்ணர் அந்த செய்தி துணுக்கை வெட்டி எல்லோருக்கும் பெருமையாக வாசித்து மொழிபெயர்த்துக் காட்டியதுடன் கதவிலும் ஒட்டி வைத்தார். சண்டியர்கள் என்றால் கொக்குவில் மட்டும் 15 சண்டியர்களை நாங்கள் எண்ணியிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நடிகர்களைப் பற்றியும் கிரிக்கட் வீரர்களைப் பற்றியும் பள்ளிக்கூடங்களில் பேசுவதுபோல நாங்கள் கொலைகாரர்களைப்பற்றி பேசினோம். சிலர் எங்களுக்கு ஹீரோவாக இருந்தனர். கொட்டடி தெய்வேந்திரன் கொலை செய்யப்பட்டபோது முதல்பக்க செய்தியாக பேப்பரில் வந்தது. அழுக்கடை சண்முகம் என்ற பெயரைச் சொன்னாலே ஊர் நடுங்கும். அவனை ஒல்லிப்பிச்சான் ஒருத்தன் கல் எறிந்து கொன்றுவிட்டான். ஒரு மாதம் முழுக்க இதுதான் பேச்சு. ஆனால் அன்றைய சண்டியர்களில் ஹீரோ புக்கையன்தான்.

ஒருநாள் பள்ளிக்கூடம் செல்லும்போது நான் அவனை பார்த்திருக்கிறேன். வெள்ளை வேட்டி, வெள்ளை முழுக்கை சேர்ட் அணிந்த அழகன் அவன். ஹிட்லரின் ராணுவவீரன் நடப்பது போல கால்களை முன்னே எறிந்துதான் நடப்பான். அந்த முழுக்கை சேர்ட்டுக்குள் ஒரு வாளை ஒளித்து வைத்திருப்பான் என்று சொன்னார்கள். வாளை வெளியே உருவினால் ஒருதலை கீழே விழும். ஏற்கனவே நாலு கொலை செய்ததாக பேச்சிருந்தது.

இன்னொரு பிரபலமான சண்டியனும் கொக்குவில்லில் இருந்தான். பெயர் ரயிலடி செல்லன். அடிக்கடி மறியல் வீட்டுக்கு போய் வந்தவன். மடியிலே கிறீஸ் கத்தி எந்நேரமும் இருக்கும். இவனையும் பார்த்திருக்கிறேன். புக்கையனுக்கும் இவனுக்கும் தீராத பகை. இவர்கள் நேரிலே சந்தித்தால் ஒருவர்தான் மிஞ்சுவார். இவனைப் பார்த்தால் சண்டியன் என்று சொல்ல முடியாது. உள்வளைந்துபோய் இருப்பான். தடுமாற்றமான நடை. ஆனால் அது பாசாங்கு, எதிரிக்கு போக்குக் காட்டுவதற்காக. அவனுடைய வாய் பற்களை முழதாக மூடாமல் கொஞ்சம் திறந்திருக்கும். இவனுடைய பிரச்சினை முகத்தில் ஒரு வாய் இருந்ததுதான். ஒருவரைக் கண்டால் அந்த வாயிலிருந்து ஒரு வசையை உதிர்க்காமல் நகரமாட்டான்.

சாவீட்டுக்கு புக்கையனும் வருகிறான் என்ற பேச்சு அடிபட்டது. ஏற்கனவே செல்லன் வந்து கிறிஸ்கத்தியை இடையில் சொருகி வெளியே தெரிய உலாத்திக்கொண்டிருந்தான். அன்று சாவீட்டுக்கு வந்தவர்கள் அழுவதற்கு பயப்பட்டார்கள். காசுக்கு ஒப்பாரி வைக்கும்

பெண்கள் அவசரமாக ஓலம் வைத்துவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள். பிணத்தை சீக்கிரத்தில் எடுக்கச் சொல்லி அவசரப் படுத்தினார்கள். அன்று ஐயாவும் ஊர்க்காரர்களும் செல்லனுக்கு ஒரு போத்தல் சாராயம் வாங்கிக் கொடுத்ததில் அவன் குடித்துவிழுந்து தூங்கிவிட்டான். அப்பொழுதும் அவன் வாய் கொஞ்சம் திறந்து கிடந்தது. புக்கையன் வெள்ளத்தில் இறங்குவதுபோல வேட்டியை இரண்டு கைகளாலும் தூக்கிப்பிடித்தபடி சாவீட்டுக்குள் நுழைந்தான். மாமாவின் கைகள் என் தோள்மேல் இருந்தன. அவை நடுங்குவதை நான் உணர்ந்தேன். புக்கையன் செல்லனின் நிலையைப் பார்த்து சிரித்தான். ஒரு கொலைகாரனிடமும் வசீகரமான சிரிப்பு உண்டு.

எங்கள் அண்ணரிடம் அந்தக் காலத்து அரசர்களின் வளைந்த வாள் ஒன்று இருந்தது. அதை அடிக்கடி எண்ணெய்போட்டு தடவி பாதுகாத்தார். ஒருநாள் சந்தைக்கு போனவர் ஒரு சாமானும் வாங்காமல் திரும்பினார். கண்ணீர் ஒழுகுவதுபோல கன்னத்தில் ரத்தம் ஒழுகியது. வாளை உருவி வலது கையில் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு திரென்று வீதியில் ஓடத் தொடங்கினார். அம்மா முதலில் துரத்தினார். பின்னர் ஐயா. அதற்கும் பின்னே நாங்கள். எப்படியோ அண்ணரைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அம்மாவின் தூர ஓட்டப் பயிற்சியால் ஒரு கொலை தவிர்க்கப்பட்டது. கொக்குவில்லின் சண்டியர் எண்ணிக்கை 16 ஆக ஏறும் வாய்ப்பை அன்று இழந்தது.

ஒருநாள் கொக்குவிலுக்கு மின்சாரம் வந்தது. எங்கள் ஊர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திறந்து வைக்க தயாராக வந்திருந்தார். அப்படி திறந்த பின்னர் எல்லோருக்கும் பலகாரம் வழங்குவார்கள். ஆடல் பாடலும் இடம்பெறும். ஆனால் எம்.பி லீவரை பிடித்து இழுத்தபோது ஒன்றுமே நடக்கவில்லை.

ஆயிரம் விளக்குகள் ஒரே நேரத்தில் உயிர் பெற்று பிரகாசமாக ஜொலிக்கவேண்டும். ஆனால் அதே இருள்தான் தொடர்ந்தது. எல்லோரும் ஒரு நிமிடம் திகைத்துப்போனார்கள். பிரதான எஞ்சினியர், அவருக்கு மேலானவர் அவருக்கும் மேலானவர் எல்லோரும் நின்றார்கள். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தார்களே ஒழிய ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆகக் கடைசி வேலையாள் ஒருத்தன் இருபது உயரமான ரான்ஸ்ஃபோர்மரில் விழுவிடுவன்று ஏறி என்னத்தையோ சொருகினான். மின்சாரம் வந்தது, ஆனால் அவன் விழுந்துவிட்டான். கைதட்டி பலத்த ஆரவாரம் செய்து, பலகாரம் சாப்பிட்ட பின்னர் அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

எங்கள் ஊரில் வீடுகளுக்கு வயரிங் செய்பவர் ஒருத்தர் இருந்தார். அவரைப் பிடிப்பதற்கு பெரும் போட்டி நடந்தது. ஒருமுறை வந்து நாள் முழுக்க வேலைசெய்து வீட்டுக்கு வயரிங் அடித்து தந்தார். மெயின் சுவீட்ச் இருந்தது. நடுக்கூடத்தில் கூரையிலிருந்து நீண்ட வயரின் முனையில் அழகான ஒரு பல்ப் தொங்கியது. வெளிவாசலில் ஒன்று, சமையலறையில் ஒன்று என ஆடம்பரம்தான். கைவிளக்கை எறிந்துவிட்டு மேசையை பல்பின் கீழ் இழுத்துப்போட்டு படிப்பதற்கு தயாரானோம். சூரிய ஒளியின் வேகத்தோடு பாயும் மின்சாரம் ரான்ஸ்ஃபோர்மரில் எங்கள் வீட்டுக்கு வர நாலு வருடம் எடுத்தது. அதற்கிடையில் நாங்கள் கொழும்புக்கு குடிபெயர்ந்துவிட்டோம்.

எத்தனை தடவை படித்தாலும் புரியாத புறநானூறுப் பாடல் ஒன்று உண்டு. கபிலர் பாடியது. பாரி ஆண்ட பறம்பு மலை வீழ்ந்துவிட்டது. மூவேந்தர்கள் ஒன்றுசூடி படைதிரட்டி அவனைத் தோற்கடித்திருந்தார்கள்.

போரில் சிதைந்துபோன மலையை கபிலர் பாடுகிறார். 'கிட்ட நின்று பார்த்தாலும் தெரியும். தூர நின்று பார்த்தாலும் தெரியும். கரும்பை பிழிந்து எறிந்த சக்கைபோல கொடைவள்ளல் பாரியின் குன்று கிடக்கிறது' என்கிறார். எல்லாம் சரிதான். அது என்ன தூர நின்று பார்த்தாலும் தெரியும், கிட்ட நின்று பார்த்தாலும் தெரியும். தூரத்தில் தெரியும் மலை கிட்டவும் தெரியும்தானே. அத்தனை உயரமானதா பறம்பு மலை? அதன் உயரம் வெறும் 2000 அடிதான்.

கபிலர் தூரம் என்று சொல்வது காலத்தை. அந்த மலையும் அதன் அழிவும் அன்று மனதில் நின்றதுபோல ஆயிரம் வருடங்கள் கழித்தும் நிற்கும்.

ராமர் வில்லான்றித் தங்கிய பசுமைப் பிரதேசம் பாரியின் பறம்பு மலைபோல யானை சப்பிய கவளமாய் சிதறிவிட்டது. நான் பிறந்து வளர்ந்து தூங்கி விளையாடிய வீடு அதே வீதியில் அதே இடத்தில் நின்றது. இன்றைக்கும் வீதிக்கு

பெயர் இல்லை. வீட்டுக்கு என் கிடையாது. ஆனால் அதற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. போரின்போது எங்கள் வீட்டில் பல போராளிகள் தங்கியிருக்கிறார்கள். கேர்ணல் கிட்டு சிலகாலம் இருந்தார். கிட்டுவின் குரங்கு எங்கள்வீட்டு கிணற்று நீரில் குளித்தது. பிரபாகரன் சில நாட்கள் அங்கே ஒளிந்து வாழ்ந்திருக்கிறார். நான் குடித்த அதே கிணற்று நீரைக் குடித்திருக்கிறார். நான் நடந்த அதே நிலத்தில் நடந்திருக்கிறார். நான் சாப்பிட்ட அதே மரத்து பலாப்பழத்தை சாப்பிட்டிருக்கிறார்.

நாற்பது வருடமாக நான் என் வீட்டுப்பக்கம் திரும்பவில்லை. வெளிநாட்டிலேயே வாசம். இதுவேல்லாம் மற்றவர்கள் சொல்லித் தெரிந்துகொண்டது. என் எஞ்சிய வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது என்னுடைய கிராமத்துக்கு போகவேண்டும் என ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக அவர்கள் எங்கள் ஊர் பெயரை 'கொக்கிறாவ' என்று மாற்றுவதற்கு முன்னர். புளியமரம் குண்டு விழுந்து பாதியாகிவிட்டது என்கிறார்கள். கிணறு அப்படியே இருக்கிறது. தண்ணீர் அதே ருசி. நான் அண்ணாந்து பார்க்கும்போது பாதி புளியமரம் தெரியலாம். அதற்கும் மேலே அதே ஆகாயம். கீழே கொக்குவில். அதுதான் என் ஊர்.●

கனடியத் தமிழ் இளையோர் ஒன்றிய வருடாந்த விருது வைபவம்

கனடியத் தமிழ் இளையோர் ஒன்றியத்தின் 2012ஆம் ஆண்டுக்கான விருது வழங்கும் வைபவம் கடந்த டிசம்பர் மாதம் 30ஆம் திகதி ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்றது. இவ்விழாவில் பின்வருவோர் விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பு செய்யப்பட்டனர். பரதநாட்டிய விருது: யாழினி இராஜகுலசிங்கம், ஓவியக்கலை விருது: செளமியா சந்திரபாலன், பொறியியல்துறை விருது: அரவிந்தன் அகிலேசுவரன், தமிழ் மொழித் திறன் விருது: சகானா தங்கராஜா, காற்பந்தாட்ட விருது: அபிராம் பாலசிங்கம், இளந்தொழில் அதிபர் விருது: அகேனம் டெக்னெலொஜிஸ், இளந் தொண்டர் விருது: சேந்தன் திருஞானசம்பந்தன், விசேட சிறப்பு விருது: ஜெயசிந்தன் ஜெயந்திரன். விருதுகள் பெற்ற இளையோர் ஒரு குழுவாகவும், இளையோர் ஒன்றியத்தின் இயக்குனர்கள் ஒரு குழுவாகவும் நிற்கும் ஒளிப்படங்கள் இங்கு பிரசுரமாகியுள்ளன.

தம் தகுதிக்கும் அப்பாலுள்ள விடயங்களுள் தலையிட்டு, தமக்கு எதுவிதத்திலும் தொடர்பும் இல்லாத விடயங்களுள் உதவி செய்வதாக செல்வதோ, அறிவுரை கூறுவதோ, வழி நடத்துவதோ கூடாது.

‘குறமகள்’ வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்

மூக்கை நுழைக்காதே

தேவைக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாகும்வரை, தான் வாழ்வதற்கான வழிவகைகளைத் தேடி ஓட வேண்டியவனாகிறான். உணவு, உடை, அன்பு என்பன ஓரளவு நிறைந்ததும் சமூகத்தில் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள விழைகிறான். அந்தக் கணிப்புத் தேவையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே சிலருக்கு மமதை வந்துவிடும். வேறு சிலரோ மேலும் தம் ஆற்றலை விருத்தி செய்து தமக்கென ஒரு தகைமையை ஒரு உன்னதமான ஒரு நிலையைப் பெற்று தக்கவரால் அறிவாளி, அருமையானவர் என மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்று தமது உன்னதத்தை சமூகத்துக்காகவும் பகிர்ந்து அவரில்லாத காலத்திலும் அவர் புகழை நிலைநாட்டுவர்.

கணிப்புத் தேவையை ஓரளவு பெற்ற சிலரோ தாம் சமூகத்தின் இன்றியமையாத பிராணி என மமதை கொண்டு தனக்குக் கைவராத துறைகளுள் கூட தலையிடுவர். அவர் ஒரு பொறியியலாளராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் தமது சமூகத்தவருக்கு நோய் நொடி வந்தாலும்கூட வைத்தியம் சொல்வார். தமக்குத் தெரிந்த மாத்திரைகளை வாங்கி விழுங்கும்படி கூறுவார். பயிர் வாடினால் கிருமிநாசினிகளை அடிக்கும்படி கூறுவார்.

இப்படித் தனக்கு நன்மை தராத விடயங்களுக்கும் தமக்குத் தெரியாத விடயங்களுக்கும் தலையிட்டு மூக்கு நுழைத்தலும் மூக்கு உடைபடுதலும் உண்டு.

தன் மூக்குப் போனாலும் எதிரிக்கு சகுனப்பிழை ஆகவேண்டும் என்ற பொறாமையில் கொதிப்பர். இப்படிப் பல விதத்திலும் பொருள்களிலும் மூக்கு பயன்படுகிறது. ஆயினும் அவை ஒன்றும் நன்மை தருவனவாக அமையவில்லை. இதில் ஒரு அம்சமான மூக்கை நுழைக்காதீர் என்பதைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

மூக்கை நுழைக்காதீர்:

இயற்கையின் படைப்பில் எது எதுக்கு எந்தெந்த இடம் உகந்தது என நிர்மாணிக்கப்படுகிறது. அதுபோல ஒரு மனித உடலுக்கு ஒவ்வொரு அங்கமும் எங்கெங்கே எப்படி எப்படி பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட வேண்டும் என அதிசயப்படத் தக்கதாக எம்மிலும் மேலான சக்தி ஒன்று தொழிற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இறைசக்தி என்கிறோம்.

மனித உடலை செயற்பட வைக்கும் நரம்பு மண்டலத்தின் மூலஸ்தானம் ஆகிய மூளை, வைரம் பாய்ந்த மண்டை

ஓட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கண் மிக ஆழத்தில் விழித்திரை அமைந்திருக்க அதனை கறுப்பு வெள்ளை முழிகளோடு சிமிட்டும் இமைகள், அவற்றின் நுனியில் இமை மயிர்கள் என தூசு தாக்காத இமைகள். நெற்றியிலிருந்து கண்களில் எதுவும் நேரே விழா வண்ணம் உயரமான புருவங்கள் - புருவ மயிர்கள் இதயம், நுரையீரலைச் சுற்றி விலா எலும்பு - உயிர்நிலைகளுக்காக இடுப்பு எலும்புகள். இத்தகைய அங்கங்களை பாதுகாக்கவும் ஒட்டுமொத்த முகத்தைப் பாதுகாக்க முன் நீண்ட மூக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பேசுவதற்கும் உணவைத் திரட்டிக் கொடுத்து உள்ளே அனுப்புவதற்கும் உதவியாக இருக்கும் நாக்கு வாயாகிய அலுமாரிக்குள் வைத்து முப்பத்திரண்டு காவலாளிகளை சுற்றி நிறுத்தி உதடுகளாகிய கதவுகளால் பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் உயிர் வாழ்தலுக்கு வேண்டிய ஓட்சிசனை சுவாசிக்கும் மூக்கை மட்டும் ஏன் முன் நீட்டி வைத்தது, தடையேதும் இல்லாமல் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிக்கப் போவும், மூக்கினூடே செல்லும் ஓட்சிசன் அடி மூக்கிற்குப் போய் தொண்டைக் குழிக்குள் இறங்கி குரல்வளையுட் புருந்து மூச்சுக் குழாய்க்குள் செல்லும். அப்படி ஒரு நிமிடத்தில் 16-18 வரையான சுவாசம் நிகழும். ஒவ்வொரு சுவாசத்திற்கும் இருதயம் நான்கு முறை துடிக்கும்.

சுத்தமான காற்றைத் தடையேதும் இல்லாது சுவாசிக்க மூக்கு முன் நீண்டு வைக்கப்பட்டுள்ளதோ! ஆனால் இப்படி உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமான தொழிலைச் செய்யும் ஒரு உறுப்புக்கு எதிரான கருத்தைத் தரும் மரபுத் தொடர் ஒன்று உருவானது ஏன்?

மூக்கு முன் நீண்டதால் என்ன அவலங்கள் ஏற்பட்டன, ‘மூக்கை நுழைக்காதே’ மரபுத் தொடர் ஏன் ஏற்பட்டது? அளவையியல் ரீதியாக கருதுகோள்களை அமைத்து வாய்ப்புப் பார்த்து முடிவு எடுத்த பின்பே இது மரபுத் தொடராகியது. அப்படியான சில காரணங்களை நாமும் பார்க்கலாம்.

புராண இதிகாச காலங்களிலிருந்தே சில சம்பவங்கள் மரபுத் தொடர் செயற்பட்டு அழிவை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

இராமாயணத்தில் இராம இராவண யுத்தம் நடைபெற்றது ஒரு மூக்கினாலேயே. 14 ஆண்டு வனவாச காலம் தேநிலவுபோல்

முடிந்துவரும் நேரத்தில் காமவல்லியான சூர்ப்பனகை தன் மூக்கை நுழைக்கிறாள், இலக்குவனால் மூக்கு அரிபடுகிறாள். சிவபக்தனான இராவணன் இலங்கையை குபேரபுரியாக ஆண்டு வருகிறான். மக்களும் தங்கள் தங்கள் இனத்துக்குரிய கலாசாரங்களுடன் நிம்மதியான வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பாரதம் பற்றிய அக்கறையே இல்லை. சூர்ப்பனகையின் அவலக்குரல் சகோதர பாசம் கிளர்ந்தெழ பழிவாங்கத் துடிக்கிறது.

மருந்தையை தங்கை மணிநாசி வடிவாளால் அரிந்தவனும் மானுடனாம் அரிந்தும் உயிர் வாழ்வான் விருந்தையை வாளொடும் விழித்திறையும் வெள்காது இருந்தனர் இராவணன் இன்னுயிர் கொடு மன்னும்

ஆரண்யகாண்டம்

சூர்ப்பனகையின் மூக்கில் வைத்த தீ இலங்கையையே அழித்து விட்டது. அதனால்தான் இந்த மரபுத் தொடர் ஏற்பட்டதோ எனவும் எண்ண வைக்கின்றது.

இராமாயணத்தில் வரும் செய்தியிலிருந்துதான் சிவபக்தனான இராவணன் தானும் தன்பாடுமாய் குபேரபுரி எனக் கூறும் வண்ணம் தன் குலத்திற்கேற்ற கலாசாரங்களோடு வாழ்ந்து வருகிறான். அழகான ஆண்களைக் கண்டால் காதலிக்காத பெண்கள் என்றும் இருந்ததில்லை. அதற்காக மூக்கை எட்டிப்பிடித்து அரியலாமா? சகுனப் பிழையும் ஆயிற்றே மூக்கை அரிவது. மூக்கை நுழைத்த காரணத்தால் பழிவாங்கப் புறப்பட்டவன்தான் இராவணன். அதனால் வனவாசம் முடிந்து அமைதியாக அயோத்தி போக இருந்தவர்கள் மூக்கை நுழைத்து இலங்கையை அழித்துச் சென்றார்கள்.

இப்படி அடிக்கடி அயல்நாடு மூக்கை நுழைத்துக் கொண்டே வந்துள்ளது. அண்மையில் ஒரு நாட்டின் இரு இனங்களுக்கிடையில் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை. தமக்குச் சரியான இறைமை கிடைக்கவில்லை என தம்முள் போராடிக்கொண்டிருக்க அயல்நாடு தன் மூக்கை நுழைத்தது. போராளிக்கும் பொதுமக்களுக்கும் வேறுபாடுகளைத் தெரியாது தலைக் கறுப்பைக் கண்டாலும் ஆணோ பெண்ணோ குழந்தையோ ஒரே சூடுதான்.

அதனால் அப்பிரதேச மக்கள் எல்லாரும் அகதிகளாக அநாதைகளாக ஆதரவற்றவர்களாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் பறந்து விட்டனர்.

ஆஸ்திரிய கங்கேரி நாட்டைச் சேர்ந்த சராஜிவோ எனும் அமைதியான ஒரு சிறிய நகரத்துள் சேர்பியா என்னும் வேறொரு நாடு தனது மூக்கை நுழைத்தது. அதாவது அந்த நாட்டு பிரபுவும் மனைவியும் அங்கு வந்தபோது கூடப்பட்டதால் அது ஐரோப்பா முழுவதும், பரந்து முதலாம் மகாயுத்தமாக உருவெடுத்தது.

இதன் பலன் தரைப்படையோடு மட்டும் தொடங்கிய யுத்தம் கடற்படையின் தோற்றத்தை உருவாக்கி பிரித்தானியாவுக்கு ஒரு இன்றியமையாத ஒரு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்தது.

இறந்துபட்ட இராணுவம் 76 இலட்சம்.
இறந்துபட்ட பொதுமக்கள் 21 இலட்சம்.

காயப்பட்ட இராணுவம் 42 இலட்சம்.
காயப்பட்ட பொதுமக்கள் 20 இலட்சம்.
கடற்படையோடு மூக்கை நுழைத்த பிரித்தானியா தலைமை பெற்று 'சாம்ராஜ்யத்தில் சூரியன் என்றும் மறைவதில்லை' எனும் பெருமையைப் பெற்றுக் கொண்டது.

ஹிட்லரின் சர்வாதிகார ஆட்சியோடு தொடங்கியது இரண்டாம் போர். முப்பெரும் வல்லரசுகளும் (அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ரஷ்யா) ஒன்று சேர்ந்து இயங்க, ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகிய அச்ச நாடுகள் ஈறாக உருவெடுத்தன. பிரிட்டன் முதலியவையை ஆதரித்த நாடுகளும் சேர்ந்து நேச நாடுகள் என பெயர் பெற ஜேர்மனியை ஆதரித்த நாடுகள் அச்ச நாடுகள் எனப்பட்டன.

ஹவாய் தீவுகளில் அமெரிக்காவின் ஒரு பெரிய கடற்படைத் தளம் பேள் காபரில் இருந்தது. இதுவரை ஜேர்மனியை ஆதரித்து வந்த ஜப்பான் எதிர்பாராதவிதமாக ஆகாய மார்க்கமாக வந்து பேள் ஹாபரில் நின்ற கப்பற் படைக்கு குண்டு வீசி முழுமையாக அழித்து பெரும் நடடத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஜப்பான் இப்படி மூக்கை நுழைத்த காரணத்தால், மக்கள் தொகை குறைந்த ஹிரோஷிமாவில் முதலாவது அட்டாமிக் குண்டை அமெரிக்கா வீசியது.

புல்பூண்டு தொடக்கம் எல்லா உயிரினங்களும் எரிந்து அழிந்தன. ஜப்பான், மேலும் தாக்குதலை நிறுத்தாத காரணத்தால் நாலாம் நாள் நாகசாகி எனும் நகரம் ஒன்றில் அட்டாமிக் குண்டை வீசி சொல்ல முடியாதளவு சேதத்தை விளைவித்ததோடு ஜப்பான் முடங்கி இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவு பெற்றது.

துவாபர யுகத்தில் கூட, குந்திதேவியைக் காணலாம். முனிவரால் கொடுக்கப்பட்ட மந்திரங்களை உச்சரித்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தும் கன்னிப் பெண்ணாக இருந்தபோது மந்திரங்களுள் மூக்கை நுழைத்து ஒன்றைச் சொல்லவே கர்ணன் பிறந்தான்.

பாண்டு வம்சத்தின் மூத்த பையனாய் பிறந்து ஒரு இராம இராச்சியத்தையே கட்டியாளும் பெருமையை இழந்து பலராலும் எள்ளி நகையாடப் பெற்று, சேராத இடம் சேர்ந்து சோற்றுக் கடன் தீர்க்க போராடியவன் - குந்தி மந்திரத்துள் மூக்கை நுழைத்ததால்தானே உச்சத்தில் இருக்க வேண்டியவன் மாண அவமானங்களோடு வாழ நேர்ந்தது.

எனவே நமக்கு நன்மை தராத, நமக்குத் தேவையில்லாத விடயங்களுள் மூக்கை நுழைத்தால் அழிவே ஏற்படுகின்றது என்பது புரிகிறது.

தம் தகுதிக்கும் அப்பாலுள்ள விடயங்களுள் தலையிட்டு, தமக்கு எதுவிதத்திலும் தொடர்பும் இல்லாத விடயங்களுள் உதவி செய்வதாக செல்வதோ, அறிவுரை கூறுவதோ, வழி நடத்துவதோ கூடாது. பல தடவை யோசித்து அதற்கு தனக்குத் தகுதி உண்டா என்பதை சிந்திக்க வேண்டியது பகுத்தறிவு கொண்ட ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.●

மறைந்து வருகின்ற எழுத்தறிவு அடுத்த சந்ததியினரை இருட்டுலகுக்கு அழைத்துச் செல்வதாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. கணினிப் பாவனையால் இன்றைய இளம் பராயத்தினர் பலர் எழுத்துகளைப் பிழையின்றி எழுத முடியாதுள்ளனர். சிலர் தங்களின் கையெழுத்தையே பிழையின்றி நேர்த்தியாக எழுத முடியாது தவிக்கின்றனர்.

நஞ்சி திரு

அழுதாம் தொழுதாம் எழுதப் பழ(க்)குவோம்

இற்றைக்கு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எங்கள் நாட்டில் மாணவர்கள் எப்படி எழுதினார்கள், எவ்வாறு வீட்டுப் பயிற்சிகளைச் செய்தார்கள் என்பதை ஒருதடவை மீள நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

எங்களுக்கான வித்தியாரம்பம், ஒரு தட்டில் பரப்பிய அரிசியில் விரல்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பின்னர் நிலத்திலும் மணலிலும் உற்சாகமாக ஒரு விளையாட்டுப்போல அது தொடர்ந்தது.

பாடசாலையில் ஆசிரியர் கரும்பலகையில் எழுத நாங்கள் கற்பலகையில் (சிலேட்) எழுதினோம். ஒழுங்காகவும் நேர்த்தியாகவும் இடைவெளி விட்டும் எழுதிப்பழக இரட்டை மற்றும் நான்கு கோடுள்ள அப்பியாசக் கொப்பிகள் பயன்பாட்டுக்கு வந்தன.

மணிமணியாக எழுதுவது, அச்சுப்போல எழுதுவது, அலங்காரமாக எழுதுவது என்று மாணர்களுக்கிடையே எழுதுவதில் ஒரு போட்டிகூட நடாடப்பெறுவதுண்டு. ஒருவரது கையெழுத்தை வைத்தே அவரது தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கலாமெனச் சொல்வதுண்டு.

ஆனால், இன்று எல்லாமே தலைகீழாகிவிட்டது. 'எழுத்தை' ஆள்பவர்களே (எழுத்தாளர்கள்) கைகளால் எழுதாது கணினியில் தமது எழுத்துகளைப் பதிக்கும் காலத்தில் வாழுகின்றோம்.

"அதிகளவில் கம்பியூட்டர்கள் பாவனையில் இருக்கும் இக் காலகட்டத்தில், யார் நேரத்தை வீணடித்து ஒரு உபகரணத்தை தேடிப் பிடித்து எழுதுவார்கள்" என்று கையெழுத்து ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

இவ்வகை மனோபாவம், பாடசாலைகளிலே எழுத்தாற்றல் உள்ளவர்களை உருவாக்குவதில் ஒரு உறுதியான வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இச் செயற்பாடானது வயது வந்தவர்களினதும், சிறுவர்களினதும் கையெழுத்துகளை வாசிப்பதில் மிகுந்த கடினமான ஒரு நிலையினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நம்பமுடியாத அளவில் பிரபல்யமடைந்துள்ள e-mail எனப்படும் மின்னஞ்சலினதும், எழுத்துத் தொகுப்பில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் Word-processor எனப்படும் மென்பொருளினதும் பாவனை இருக்கும் பொழுது, கையெழுத்தை நாங்கள் ஏன்

கஷ்டப்பட்டு கற்பிக்க வேண்டுமென பல ஆசிரியர்கள் கேட்கின்றனர். இது சில அதிசயிக்கத்தக்க விடைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு நல்ல கேள்வி.

இதற்குரிய பதிலாக, சரித்திரத்தில் ஒரு பகுதியை முதலில் பார்ப்போம்: ஆயிரக் கணக்கான வருடங்களாக, மனிதர் தமது பாண்டித்தியத்தையும், சிந்தனாசக்தியையும் பயன்படுத்தி தமது கைகளினாலேயே மூலப் பத்திரங்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், கிரந்தம், வியாசம், கட்டுரை, Codies, பைபிள் போன்ற மத சம்பந்தமான நூல்கள், காதல் கடிதங்கள், சுதந்திரப் பிரகடனங்கள் போன்றவற்றை பதிவு செய்து வந்திருக்கின்றனர்.

இடைக் காலத்தில், இக் கையெழுத்துக் கலையில் விரிவான முறையிலும், கடின உழைப்பின் மூலமும் அடைந்த திறமையைப் பாவித்து எழுதிய பல திறமையாளர்களின் பலவகையான அழகானதும், நேர்த்தியானதுமான கையெழுத்துகள் மிகப் பெரிய அளவில் பேசப்பட்டுள்ளன.

19ம் நூற்றாண்டில், வட அமெரிக்காவில் எழுத்தாற்றலை வளர்க்கும் தனியார் வகுப்புகள் பல வெற்றிகரமாக நடந்தன. ஏனெனில், நல்ல கையெழுத்தானது ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்தையும், வசீகரத்தையும், தரத்தையும் காண்பிக்கும் ஒரு அடையாளமாக மதிக்கப்பட்டது.

கடந்த நூற்றாண்டின் கூடிய காலத்தில், பாடசாலை அமைப்பு முறையானது கையெழுத்தை ஒரு தவிர்க்கப்பட முடியாத 'கலாசாரத்தையும், எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவி' என மதிப்பளித்தது.

1948இல் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பும் ஒரு அறிக்கையை இந்த விடயத்தில் வெளியிட்டதுடன் கனடாவிற்கே அதிக புள்ளிகளையும் வழங்கியது. பொதுவாக சிறிய வகுப்புகளிலேயே நன்றாக எழுதுவதற்கு கற்பிக்கும் பொழுது அதை ஒரு பழக்கமாக நிலை நிறுத்தும் வரை போதுமான அளவு நேரத்தை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென அந்த அறிக்கை கூறுகின்றது.

கம்பியூட்டர் எவ்வாறு கையெழுத்தை ஓரங்கட்டுகிறது என்பதைப் பற்றிய ஒரு முன்னெதிர்வு கூறும் பத்திரிகைக்கான ஒரு கட்டுரையையோ அல்லது புரியாத மொழியாகக் காணப்படும் உங்கள் டாக்டரின் மருந்துச் சிட்டையையோ தவிர நீங்கள் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றைப் பார்ப்பதற்கு விரும்பினால், மிகுந்த பகீரதப் பிரயத்தனம் ஒன்றை

மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாவீர்கள், அவ்வாறான ஒன்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு.

கையெழுத்து பின்வரும் மூன்று மிக நல்ல காரணங்களுக்காக அதற்குரிய மதிப்பைப் பெற்றேயாக வேண்டும். Journal of Computing in Childhood Education என்னும் சஞ்சிகையின் அறிக்கையின்படி கம்பியூட்டர் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்குபவர்களுக்கு, ஒரு எழுத்துத் தளத்தை கொடுக்கவில்லை எனக் கூறுகிறது.

இச் சஞ்சிகை 8, 9 வயதுடையவர்களிடையே மூன்று வருட காலத்திற்கு அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பரிசோதித்தது. என்னவாக இருக்கும் என நினைக்கிறீர்கள்? மாணவர்கள் கம்பியூட்டரைப் பாவித்து எழுதியதிலும் பார்க்க நீண்டதும், நல்ல தரமானதுமான கட்டுரைகளை கைகளினால் எழுதும் போது எழுதினார்கள்.

'Computers in the Schools' என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையில் 1997 ஆண்டு வெளிவந்த ஆய்வொன்றில் 'கம்பியூட்டர்களைப் பயன்படுத்து எழுதும் சிறுவர்களின் எழுத்து வேலைகளின் தரம் அரைகுறையானதாகவும், முற்றுப் பெறாதனவாகவும் இருக்கின்றது' என்கின்றது.

நாங்கள் ஏன் கையெழுத்துக்கு மேலதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கான இரண்டாவது காரணம் கையெழுத்துச் செயலானது சிந்திக்கும் செயற்பாட்டை தூண்டுகிறது, இச்செயற்பாடு எழுதும் தன்மையைத் தொடர்வதற்கு ஆதரவாக இருக்கும்.

மூன்றாவதாக கையெழுத்துக் கற்பித்தலை பாடசாலைகளிலே தொடர்வதற்கான காரணம் தொழில்நுட்பவியலாகும். கையெழுத்தை அடையாளம் காணக்கூடியதான இலத்திரனியல் எழுத்துப் பலகைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் எழுதுவதற்கு உதவும் இலத்திரன் பேனாக்களும் பிரபலம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, எழுத்துகளைப் பிழையின்றி எழுதவும், மொழியாற்றலை வளர்க்கவும், வசனங்களை மனதில் தோன்றியவாறு கோர்வையாக எழுதவும் கைகளால் எழுதுவது உதவுகின்றது என்று ஆய்வாளர்கள் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

மறைந்து வருகின்ற எழுத்தறிவு அடுத்த சந்ததியினரை இருட்டுலகுக்கு அழைத்துச் செல்வதாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. கணினிப் பாவனையால் இன்றைய இளம் பராயத்தினர் பலர் எழுத்துகளைப் பிழையின்றி எழுதமுடியாதுள்ளனர். சிலர் தங்களின் கையெழுத்தையே பிழையின்றி நேர்த்தியாக எழுத முடியாது தவிக்கின்றனர்.

கையால் எழுதும் முறை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு செயற்பாடு. நாங்கள் இதனை ஓரங்கட்டி விடாமல் கட்டாயமாக இதை சிறுவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது 10 நிமிடங்களாவது கற்பித்தல் மிக அவசியமாகும். அவ்வேளை நாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து எழுதுவது, அவர்களுக்கு இவ்வழியே உற்சாகமூட்டுவதாக அமையும்.●

'தலைவர்' நா. சிவலிங்கம் இரண்டாவதாண்டு நினைவு வணக்க வைபவம்

கனடியத் தமிழர்கள் மத்தியில் நீண்டகால சமூக-சமய சேவையாளராகவும், இனப்பற்று நிறைந்த பொதுப்பணியாளராகவும் திகழ்ந்து 'தலைவர்' எனப் பலராலும் அன்பாக அழைக்கப்பட்டுவந்த திரு. நா. சிவலிங்கம் (சிவா) அவர்களின் இரண்டாவதாண்டு நினைவு தின வைபவம் அடுத்த மாதம் (மார்ச்) இரண்டாம் திகதி சனிக்கிழமை பிற்பகல் ஆறு மணி முதல் றிச்மன்ட்ஹில்

இந்து ஆலய திருமண மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது. மேற்படி ஆலயத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவரான சிவலிங்கம் அவர்கள் 2010 மார்ச் முதலாம் திகதி இறக்கும்வரை அதன் அறங் காவலர்களில் ஒருவராகவிருந்து அளப்பரிய பணிபுரிந்தவர்.

1978ஆம் ஆண்டு கனடா தமிழீழச் சங்கத்தைத் தமது இல்லத்தின் கீழ்த் தளத்தில் நிறுவி அதன் ஸ்தாபகத் தலைவராகவிருந்து அதனை உருவாக்கி வளர்த்தவர். 'தமிழர் தகவல்' நிறுவனத்தின் தலைவராக அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து தமது வாழ்வின் இறுதி நாள் வரை செயற்பட்டவர்.

இவைகளுக்கும் அப்பால் பல சேவை நிறுவனங்கள் ஊடாகத் தமது தன்னார்வப் பணிகளை விரிவாக்கி வந்த இவர், கனடிய லிபரல் கட்சியின் பல்வேறு குழுக்களிலும் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக இடம் பெற்றிருந்தவர்.

இவரது பணிகளையும் சேவைகளையும் நினைவுகூரும் வகையில் கனடாவில் இயங்கும் 'கருகம்பனை மக்கள் மன்றம்' இந்த நினைவு வணக்க நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

கனடிய நாடாளுமன்றாண்டுக்கு மேலும் 30 தொகுதிகள்

தற்போது 308 தொகுதிகளுடன் இயங்கும் கனடிய நாடாளுமன்றாண்டுக்கு மேலும் முப்பது தொகுதிகள் கிடைக்கவுள்ளன. இதனால் கனடிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகை 338 ஆகும். மாகாணங்களின் அடிப்படையில் ஒன்றாறியோவுக்கு 11, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவுக்கு 6, அல்பேர்ட்டாவுக்கு 6, கியுபெக்கிற்கு 3 என்று அதிகரிப்பு கிடைக்கும். ஒன்றாறியோவில் ரொறன்ரோ, மார்க்கம், டிரஹம், பிராம்டன் ஆகிய நகரங்களுக்கு புதிதாக இவ்விரண்டு தொகுதிகள் வழங்கப்படும். மிசிசாகா, ஓக்வில், யோர்க் பிரதேசங்களுக்கு மேலதிகமாக ஒவ்வொரு தொகுதிகள் கிடைக்கும். மத்திய அரசின் புதிய தொகுதிகளுக்கு ஏற்ப ஒன்றாறியோ மாகாண அரசாங்கமும் 11 தொகுதிகளை அதிகரிக்குமா என்பது இதுவரை தெரியவில்லை.

என்றை அவ வேலையாலை வரக் கொஞ்ச நேரமாகும்.
எண்டாலும் நீர் கேட்ட கோப்பி குடிக்கத்தான் வேணும்.

கதிர் துரைசிங்கம்

சுகமான கோப்பி

வா ருங்கோ வல்லிபுரம், வந்து வீட்டைப் பாருங்கோ!
வாங்கினியோ வீடு சிவா, வங்கிக் கடன் எடுத்தனியோ?

கடன் இன்றி காட் இன்றி கதை என்ன கனடாவில்
களைப்புக்கு என்ன கொண்டுவர குளிராயோ! சூடாயோ?
குளிருக்கு கொதிக்கின்ற கோப்பியைத்தான் கொண்டுவாரும்.

கோப்பி உள்ள கோப்பி உண்டு, கோப்பியில்லா கோப்பியும் உண்டு
Caffeinated, De-caffeinated இரண்டில் எதுவேணும் உமக்கு?
களைக்கு நல்லது Caffeinated, அதையே கொண்டுவாரும்.

அதிலேயும் Black எண்டும் White எண்டும் இரண்டுண்டு
எதுவேணும் என்று சொன்னால் இதமாகத் தந்திடலாம்.
வெறும் கோப்பி என்னத்துக்கு, பால்கோப்பியையே கொண்டுவாரும்.

ஆடையுள்ள பாலை இங்கே Cream எண்டு சொல்லுகினம்
ஆடை இல்லா பாலுக்கு Milk எண்டு பேர். இதிலை எது?
நிர்வாணப் பாலையே நிறையவிட்டுக் கொண்டுவாரும்.

ஒரு வீதம், இரு வீதம், நான்கு வீதம் என்று மூன்று
எந்த வீதம் உமக்கு வேண்டும் என்று சொல்லும்?
நாலுதான் நல்லது போட்டு நன்றாய்க் கொண்டுவாரும்.

மண்ணிறச் சீனி உண்டு வெண்ணிறச்சீனி உண்டு.
எந்தச் சீனி ஏற்றது என்று நீர்தான் முடிவு சொல்ல வேண்டும்.
மண்ணிறத்தை மறந்து விட்டோம், இனி என்ன வெள்ளை தானே.

சீனி உள்ள சீனி உண்டு, இல்லாமலும் சீனி உண்டு
Sugar ஆ Sweetener ஆ, இரண்டில் எதைப் போட்டுத்தர?
சர்க்கரை வியாதி சற்று உண்டு Sweetener தான் சரி.

மஞ்சள், நீலம், மண் என மூன்று நிறம், இவற்றில்
எது பிடிக்கும் என்று வல்லி நீர்தான் சொல்ல வேண்டும்?
நீல நிற Sweetener ஒன்று போதும் சிவா - இனி என்ன?

கேட்டீரோ வடிவு! இந்தக் கோப்பியினை போட்டுத்தாரும்
கொஞ்சம் பொறும், கொஞ்சம் பொறும், வல்லி நானும் மறந்து போனேன்.

என்றை அவ வேலையாலை வரக் கொஞ்ச நேரமாகும்.
எண்டாலும் நீர் கேட்ட கோப்பி குடிக்கத்தான் வேணும்.

வாரும் உங்கை Tim Hortons கடை இருக்கு பக்கத்தில்
ஆறுதலாய் போய் இருந்து அனுபவிச்சுக் குடித்திடலாம்.●

வாழ்வு சிலவேளைகளில் முதுமையில் இழப்புகளைத் தந்து உன்னைத் தனிமைப்படுத்தி துன்புறுத்தலாம். அப்போது, எனக்குப் பெரிதாக ஒன்றுமில்லையென அதை மறுக்காது, உன் தனிமையை இனங்கண்டு ஒப்புக் கொண்டு அதைத் தீர்க்க நீ முயல வேண்டும்.

லலிதா புருடி

முதுமையில் தனிமை

எனக்கு வலு பயமாய் கிடக்கு! நான் சாகப் போறன் போல இருக்கு! இப்ப இங்க ஒருத்தரும் இல்லை! நான் என்ன செய்ய?" என சில வருடங்களுக்கு முன் தொலைபேசியில் என்னிடம் அங்கலாய்த்த அந்த முதாட்டியின் அவலக்குரல் இப்போ எனது நினைவுக்கு வருகிறது. கொழும்பில் இளம் விதவையாய் கஷ்டப்பட்டு ஐந்து பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்கி யாவரையும் வியக்க வைத்த அவரின் அந்த அற்புத ஆளுமையை இந்தப் பொல்லாத முதுமை விரட்டியடித்து விட்டது.

எனது பால்யப் பிராய ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பதுகளில், ரவிக்கையில்லாத குறுக்குக்கட்டு, பாம்படப் பாரத்தினால் நீண்டு தொங்கும் வெற்றுக் காதுகள், வெற்றிலை பாக்கு உரல், கைத்தடி, பொக்கைவாய் புன்சிரிப்பு சகிதம், சின்னக்குட்டி ஆச்சி என்ற ஒரே பெயருடன் இரு முதாட்டிகள் எம் வீட்டிற்கு இடைக்கிடையே மாறி மாறி வந்து சில நாட்கள் தங்கிச் செல்வது எனக்கு ஞாபகம். அந்த இரண்டாம் உலக யுத்த உணவுத் தட்டுப்பாட்டுக் காலத்தில், ஆதரவற்ற முதியவர்கள் உறவினரை அடிக்கடி அண்டி தமது வயிற்றுப் பசியையும் தனிமையையும் இவ்வாறு தீர்ப்பது வழக்கமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

முதியோரின் ஆயுள் விகிதம் உலகெங்கும் உயர் உயர் அவர்களின் பிரச்சனைகளும் புதிது புதிதாக உருவகித்துப் பெருகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமானது முதுமையில் தனிமை எனலாம். ஏனெனில் தனிமையால் ஏற்படும் துன்பம், ஒருவரின் உடல் உள்ள ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கும் மிக முக்கிய நோய்க் காரணியாகின்றது.

அன்பானவர்களே! வாழ்வில் ஏதோ ஒரு காலத்தில் நிச்சயம் தனிமை உங்களைப் பாதிக்கலாம். ஆகவே முதுமையில் தனிமையால் அவதிப்படாமல், தனிமையை விரட்டியடிப்பது எப்படி, தனிமை வருமுன் தடுப்பது எப்படி என்று சற்று அலசுவோமா?

முதலில் உனது தனிமையைப் போக்க நீ என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன தவறுகளைத் திருத்த வேண்டும் என்பது உனக்குத்தான் மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே உடனடியாக நீ செய்ய வேண்டியதைப் பட்டியலிட்டு ஒவ்வொன்றாகச் செய்ய ஆரம்பி. வாசிப்பு, எழுத்து, வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவை பொழுதுபோக்க உதவுமே தவிர உனது தனிமையைத் தீர்க்காது. ஆனால் உனது உணர்வுகளையும் மனநிலையையும் விளங்கிப் புரிந்து உனக்கு உதவக்கூடிய ஒருவருடன் நேரடியாகப் பேசுவது

உனக்கு மனச்சாந்தி தந்து உனது மனத்துயரைக் குணப்படுத்தும். இவ்வாறு மனம் திறந்து பேசுவதனால் குணப்படுத்தி ஆற்றுப்படுத்தும் உளவளத்துணை உலகெங்கும் பரவி பலரின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கின்றது. உலகளாவிய உளவளத்துணை நிறுவனங்களாகிய Samaritans, Befrienders International, Colombo Friend in Need Society அநுசரணையுடன் யாழ்நகரில் சாந்திகம் உளவளத்துணை நிலையம் 1987 இல் உருவாகியது. கரவையூர் செல்வம் அருட்தந்தை கலாநிதி F.M. செல்வரத்தினம், அருட்தந்தை டேமியன் மனோவைத்திய கலாநிதி தயா சோமசுந்தரம் மற்றும் பல வைத்திய கலாநிதிகளுடன் 12 ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகச் சேர்ந்து தொண்டாற்றும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியதை எனது வாழ்வின் பெரும் பேறாக நான் கருதுகிறேன். யாழ் கச்சேரி அருகில் இயங்கும் சாந்திகம் தனது 25ம் ஆண்டு விழாவை 2012 இல் கொண்டாடியபோது, அங்கு பணியாற்றியவரின் காது கேட்காததால் வாய் பேசாத மகள் கிஷானியா ஸ்ரீகாந்தின் காது சத்திர சிகிச்சைக்கு உதவிட, நாம் ரொறன்ரோ பொதுமக்களிடமிருந்து \$4480 = ரூபாய் 566,000 சேர்த்து அனுப்பக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் மனநிறைவு தருகின்றது.

வாழ்வு சிலவேளைகளில் முதுமையில் இழப்புகளைத் தந்து உன்னைத் தனிமைப்படுத்தி துன்புறுத்தலாம். அப்போது, எனக்குப் பெரிதாக ஒன்றுமில்லையென அதை மறுக்காது, உன் தனிமையை இனங்கண்டு ஒப்புக் கொண்டு அதைத் தீர்க்க நீ முயல வேண்டும். என்னிடம் கெட்டித்தனம் இல்லை. நான் ஒன்றுக்கும் லாயக்கில்லாத ஒரு உதவாக்கரை எனும் தாழ்வு மனப்பான்மை, திருப்தியற்ற அந்தரங்க உறவுகள், மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பம், அபிவிருத்தியின்மை, பசி, தூக்கமின்மை, மனவிரக்தி, மனவுளைச்சல், பதட்டம், மனோவியாதி, தற்கொலை எண்ணம், தற்கொலை முயற்சி, உடற்பருமன், புகை பிடித்தல், மது, போதைவஸ்து போன்றவை உன்னைத் தனிமையில் துன்புறுத்தலாம். அப்போது உன் தனிமையைத் தீர்க்க நீ நிச்சயம் உதவியை நாட வேண்டுமென்பதை மறக்காதே. எம் தமிழர் சமுதாயம், பிரச்சனைத் தீர்விற்கு உளவளத்துணை தரும் நன்மைகள், அதன் அத்தியாவசியம் போன்றவற்றைப் புரியாது அதை இன்னும் புறக்கணிக்கும் நிலை நிச்சயம் மாற வேண்டும். நேருக்குநேர் பேசுவதனால் குணப்படுத்தும் உளவளத்துணை, தொலைபேசி அவசர உளவளத்துணைச் சேவை போன்றவை இன்னும் பரவலாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும். பல்கலாசார கனடா வைத்தியசாலைகளில் உளவளத்துணை பல்வேறு மொழிகளில் கிடைத்து

(100 ஆம் பக்கம் வருக)

என் அயல்வீட்டுப் பெண் அழகான இளங்குமரி. இந்திய சிப்பாயின் கைகளுக்குள் சீரழிய விரும்பவில்லை அந்தத் தமிழ்ச்சி. அருகிலிருந்த கிணற்றுள் பாய்ந்தாள். தன்னை அழித்துக் கொண்டாள்.

தம்பையா ஸ்ரீபதி
கனடிய சட்டத்தரணி

எங்களுக்கு நாங்கள் மட்டுமே!

அரைக் கம்பத்தில்
கொடிகள்
ஆறுதல் வார்த்தைகள்
அழுத கண்களுடன்
அரவணைத்த கரங்கள்
அதிபர் ஓபாமா முதல்
ஆண்டகை போப்பாண்டவர் வரை
அகில உலகமே கண்டித்தனர்

அப்படி
என்னதான் நடந்தது?
இரண்டு பத்து வயதுக்காரன்
இருபது பிஞ்சுகளை
தன் அன்னையை
தடுக்க வந்த ஆசிரியர்களை
கூட்டு தன்னையும் முடித்தான்

அமெரிக்க நாட்டுக்கு
ஆறுதல் வார்த்தைகள்
ஏன்! சில நாட்டு
சாத்தான்கள் கூட
சாந்தியடைய வேண்டினர்

அண்மையில்
பள்ளிக்கூட மாணவி
ஓடும் பேருந்தில்
பாலியலுக்கு ஆளாகி
அரை நிர்வாணமாய்
தூக்கி வீசப்பட்டாள்
இது இந்தியாவில்

நாட்டின்
மூலை முடுக்கெல்லாம்
ஆவேசம், போராட்டம்
தப்பு செய்தவர்களை
தண்டிக்க வேண்டுமாம்
மரணதண்டனை கொடு

நாம் வாழும்
பக்கத்து நாட்டிலும்
நாம் வாழ்ந்த
பக்கத்து நாட்டிலும்
நடந்து முடிந்தவை

காலம் கடந்தவை
என்று கழித்துவிடமுடியா
நெஞ்சையும்
அடிவயிற்றையும்
பிசையும் நினைவுகள்

என் அயல்வீட்டுப் பெண்
அழகான இளங்குமரி
இந்திய சிப்பாயின்
கைகளுக்குள் சீரழிய
விரும்பவில்லை
அந்த தமிழ்ச்சி
அருகிலிருந்த கிணற்றுள் பாய்ந்தாள்
தன்னை அழித்துக் கொண்டாள்

கம்பத்தில் கட்டி
நிர்வாணமாக்கி
வீரர்களை
காட்டிக் கொடுக்கவில்லை
என்று காரணம் சொல்லி
கைது செய்து
இராணுவப் பேய்களுக்கு
கூட்டிக் கொடுத்து
கொல்லப்பட்டவர்கள் எத்தனை?

செத்த பிணங்களையே
துகிலுரிந்து பார்த்த இராணுவ
துச்சாதனங்களை இன்றும்
துதிபாடும் துர்பாக்கியத்தினை
தூக்கத்திலும் நினைத்து
துடித்துப் போகின்றோம்

அண்மைக்கால சம்பவங்கள்
அநியாயமானவைதான்

ஒரு பெண்ணுக்காக
கொந்தளிக்கும் இந்தியா
இருபது குழந்தைகளுக்காக
இடிந்துபோன அமெரிக்கா
ஆனால்
நீங்கள் மறைமுகமாக
கைகோர்த்து செய்த சதியால்
நாங்கள் இழந்தவை
இரண்டு இருபத்து ஆயிரங்கள்

இலங்கை சென்ற
இந்திய இராணுவ அதிபர்
இலங்கை அதிபருக்கு
ஒரு புத்த பகவான்
சிலையைக் கொடுத்து
பரஸ்பரம் 'அவமரியாதை'
செய்து கொண்டனர்

கலங்க வேண்டாம்
நாங்கள் உங்களோடு
இப்படி ஆறுதல் சொல்ல
பல நாடுகள் உங்களுக்குண்டு
ஆனால் எங்களுக்கு
நாங்கள் மட்டுமே! ●

முதுமையில் தனிமை...

(98ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

எத்தனையோ விவாகரத்துகள், மனோவியாதிகள், தற்கொலைகள், வன்முறை நிகழ்வுகளை தடுப்பது எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பதை கனடா அரசிற்கு எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மூலம் நாம் தெரியப்படுத்த வேண்டும். எமது தேவைகளை நாம் அரசிற்குத் தெரிவிக்காவிடின், எமது குறைகளை அரசு நிவர்த்தி செய்வது எப்படி?

பிறருடன் உன்னை ஒப்பிட்டு மனம் குழம்புவது வாழ்வின் பிரச்சனைக்கு ஒரு முக்கிய காரணம். ஒவ்வொருவரும் தனித்துவத் திறமைகளுடன்தான் பிறக்கின்றார்கள். உனது திறமைகளை உணர்ந்து அவை கல்வி மட்டுமல்ல, தையல், மரவேலை, சமையல், ஓவியம், எதுவானாலும் சரி, உனக்கு விருப்பமானதைத் தேர்ந்தெடுத்து உனது வாழ்வைச் சிறப்பாக்கிக் கொள். செல்லப் பிராணிகள், விருப்பமான பொழுதுபோக்கு, சுற்றுலாப் பிரயாணம், தொண்டு செய்தல், விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி போன்றவையும் தனிமையைத் தீர்க்க உதவும்.

இனி தனிமை வருமுன் தடுப்பதைப் பற்றிப் பார்ப்போம். மனித மேம்பாடுகளாகிய சத்யம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை, அஹிம்சையைக் கடைப்பிடிக்கும் தார்மீக வாழ்வினால் வரும் சுயமதிப்பும் உயர்ந்த ஆளுமையும் நிறைந்த ஒருவருக்கு தனிமையும், பொறாமை, கோபம் போன்ற தீயகுணங்களும் பிரச்சனை கொடுப்பதில்லை. விரும்பிய வாழ்வு ஒருவருக்குமே அமைவதில்லை. வாழ்வு உனக்குத் தந்திருப்பதை நன்றியுடன் ஏற்று மனப்பூர்வமாக அங்கீகரிப்பது உனது இன்பத்திற்கு மிக மிக முக்கியம். இதுதான் நான், இது எனது முகம், நிறம், எனது பெற்றோர், குடும்பம், தாரம், பிள்ளைகள் என முதலில் உன்னையும் உனது குழலில் உள்ளவர்களையும் நீ ஏற்று நேசிக்க வேண்டும். சரியான மனநோக்குடன் மனம், சொல், செயல் மூன்றும் ஒருங்கிசைய உண்மையாக வாழ நீ பழக வேண்டும். இத்துடன் தியானம் பயின்றால் நீ உடல் அல்ல, மனமும் அல்ல இறைவனின் பொறியாம் ஆன்மஸ்வரூபி எனும் உண்மையும் உனக்கு விளங்கும். சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்வாமி சிவானந்தரின் Conquest of the mind – மனதை வெற்றி கொள்வது எப்படி' எனும் நூலிலிருந்து கற்றுக் கொண்ட மனக் கண்காணிப்பும், சுய அலசலுமே வாழ்வின் நெளிவு சுழிவுகளைச் சமாளிக்க எனக்கு உதவுகின்றன. எனது சிருஷ்டித் திறனை வெளிப்படுத்தி இருமொழிகளிலும் எழுத என்னை ஊக்குவிக்கின்றன. சோம்பலின்றி சுறுசுறுப்புடன், சரியான மனநோக்குடன் வாழப் பழகிவிட்டால் நேரப்பற்றாக்குறைதான் வரும். தனிமை நிச்சயம் பறந்தோடி விடும்.

சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் விலைக்கு வாங்க முடியாது. ஆனால் சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மனதைக் கண்காணித்துக் கடிவாளமிட்டுக் கட்டுப்படுத்தினால், தியானத்தில் மனம் குவியும்போது இன்பமும் அமைதியும் சித்திக்கின்றது. அன்பானவர்களே! வாழ்வின் உண்மையான குறிக்கோள் சுவர்க்கத்தை அடைவது என்பது உண்மைதான். ஆனால், அமுதமும் நித்யத்வமும் நிறைந்த எட்ட முடியாத ஒரு இடம் அல்ல இந்த சுவர்க்கம். இறைசக்தியினை சிறுபொறியாகிய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும், பக்திநிறை தார்மீக வாழ்வினால், இந்த வாழ்விலேயே எய்தக்கூடிய உன்னத மனோநிலைதான் பேரின்பம் தரும் அந்த சுவர்க்கம்.●

Section of Canadian 'human smuggling' law struck down by British Columbian Court

In a January 11, 2013 ruling, a Canadian judge in the provincial British Columbia Supreme Court struck down a section of the Canadian government's 'human smuggling' law for being "unnecessarily broad". The immediate effect is the adjournment of the trials of four Eezham Tamil refugees who arrived aboard the Ocean Lady in 2009.

All four had been charged with 'human smuggling' under Section 117 of the Canadian 'Immigration and Refugee Protection Act' (IRPA). Section 117 of the IRPA defines 'human smuggling' and imposes mandatory minimum sentences for convicted 'human smugglers.' However Justice Silverman's ruling in the R. v. Appulonappa case found Section 117 of the IRPA "over-broad" and a violation of the principles of fundamental justice guaranteed by Section 7 of the Canadian Charter of Rights and Freedoms.

Justice Silverman struck down Section 117, declaring it "to be of no force or effect."

Jury selections for the trials of Francis Appulonappa, Hamalro Handasamy, Jeyachandran Kanaharajah, and Vignaraja Theverajah were due to begin on January 16.

Canadian Prime Minister Stephen Harper had repeatedly promised legislation to target 'human smugglers' in response to the arrival of Tamil refugees aboard the Ocean Lady on October 17 2009, and the MV Sun Sea on August 13 2010.

Section 117 of the IRPA is the result of attempts by the Conservative Harper government to amend the IRPA following mass arrivals of Eezham Tamil refugees. Amendments to the IRPA to define 'human smuggling' and impose mandatory minimum sentences upon 'human smugglers' were first introduced as the failed Bill C-49 in the Canadian House of Commons in October 2010.

Once the Conservatives had secured a parliamentary majority, the IRPA was amended through Bill C-4, the 'Preventing Human Smugglers from Abusing Canada's Immigration System Act' which was introduced in June 2011.

When Bill C-4 was tabled in parliament it was criticized by refugee and human rights organizations like the Canadian Council for Refugees and the Canadian Civil Liberties Association as being anti-refugee rather than anti-smuggling.●

ஆக்க இலக்கியத்துறையில் கவிதைகளாகவும், கதைகளாகவும் பத்திரிகைகளில் அக்காலகட்டத்தில் வெளியாகிய பல படைப்புக்களில் ஒருசிறு பகுதியே பின்னாளில் நூலுருவில் நிலைகொண்டன. எஞ்சியவை கவனிப்பாரற்று சிற்றிலக்கிய ஏடுகளிலும், வாரப் பத்திரிகைகளினுள்ளும் முடங்கிவிட்டன.

என். செல்வராஜா
நூலியலாளர், லண்டன்

ஈழமண்ணில் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு: நூல்வழிப் பதிவுகள்

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் 1987 ஜூலை 29இல் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கும் - இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவுக்கும் இடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் இலங்கையில் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டி அமைதிக்காகும் படை என்ற பெயரில் இந்திய இராணுவம் ஜூலை 1987இல் எமது தாயகத்துக்குள் புகுந்து நிலைகொண்டது. முகம் மலர், மங்கள வாத்தியம் முழங்க, தளபதிகளின் நெற்றியில் திலகமிட்டு இந்திய அமைதிப்படையை எம்மவர்கள் ஈழத்தமிழ் மண்ணில் வரவேற்றார்கள். அதன்பின்னர் அமைதிப்படை-இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமாகி எமது அமைதியையே குலைத்த வரலாறு என்றமே ஈழத்தமிழர் மனதை விட்டு அழியப்போவதில்லை. இரு நாடுகளிலும் தொடர்ந்த தேர்தல்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் காய் நகர்த்தல்களினால் இந்தியாவில் வி.பி.சிங்கும், இலங்கையில் ஆர்.பிரேமதாசாவும் அரசியல் தலைமைத்துவத்தைப் பொறுப்பேற்றனர். அதன்பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலையின் மாற்றத்தால், 1989 தொடங்கி, படிப்படியாக இந்திய இராணுவம் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியது. மார்ச் 1990இல் இறுதி இராணுவ அணி இலங்கையைவிட்டு வெளியேறிச் சென்றது.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தையும், அதற்கான தேவையையும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்ட நடவடிக்கைகளையும் விரிவாக ஒருபக்கச் சார்பாகப் பதிவுசெய்யும் நடைமுறை வெற்றிகரமாக இந்திய அரசினதும், இந்திய இராணுவத்தினதும் சார்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த இந்திய இராணுவத் தளபதிகளான லெப்டினன்ட் ஜெனரல் திபேந்தர்சிங் Lieutenant General Depinder Singh, மேஜர் ஜெனரல் ஹார்கிரத்சிங் Major General Harkirat Singh, லெப்டினன்ட் ஜெனரல் சர்தேஷ் பாண்டே Lieutenant General S.C. Sardeshpande மற்றும் லெப்டினன்ட் ஜெனரல் ஏ.ஆர்.கல்கட் Lieutenant General A.R. Kalkat ஆகியோரின் பார்வையிலும் பிற இராணுவ ஆய்வாளர்கள், புலனாய்வு அதிகாரிகளின் பார்வையிலும் அவ்வப்போது ஆங்கில மொழியில் பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்து இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளரின் பார்வையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான தமது போரின் நியாயத்தன்மைபற்றி விரிவாகவே பேசப்பட்டிருந்தது.

ஈழத்தமிழர்களின் சார்பில், அவர்களது இழப்புகளுக்கும் அழிவுகளுக்கும் இடையேநின்று மாற்றுப் பார்வையை இந்திய அரசியலாளர்களுக்கு தமிழ் தவிர்ப்பு பிற மொழிகளில் போதிய அளவில் வழங்கப்படவில்லை என்பது பொதுவான

நிலைப்பாடாகும். இந்திய இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பால் உயிர் இழந்து, உடைமைகள் இழந்து, கதியற்றுப்போன ஈழத்துக் குடும்பங்கள் பல. அவர்களின் பார்வையில் இந்த ஆக்கிரமிப்பு வரலாற்றைப் பதிவுசெய்ய முன்வந்தவை- ஈழத்துப் படைப்பாளிகளினதும் இளம் போராளிகளினதும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளும், துணிச்சலும் அறிவும் கொண்ட ஒரு சில புத்திஜீவிகளின் ஆய்வுக்கட்டுரைகளுமே. ஆக்க இலக்கியத்துறையில் கவிதைகளாகவும், கதைகளாகவும் பத்திரிகைகளில் அக்காலகட்டத்தில் வெளியாகிய பல படைப்புக்களில் ஒருசிறு பகுதியே பின்னாளில் நூலுருவில் நிலைகொண்டன. எஞ்சியவை கவனிப்பாரற்று சிற்றிலக்கிய ஏடுகளிலும், வாரப் பத்திரிகைகளினுள்ளும் முடங்கிவிட்டன. ஈழத்தமிழரின் அந்த அவலம் நிறைந்த வாழ்வின் கொடுமையால், தாயகத்தைவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து அயல்நாடுகளுக்கு அகதியாகச் சென்றோர் ஏராளம். இந்திய இராணுவம் ஏற்படுத்திய ஆறாத வடுக்களைச் சுமந்து கொண்டு எம்மவரில் பலர் இன்றும் அந்தக் காயங்களின் வலிகளுடனும் வடுக்களுடனும் தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்திய அமைதிப்படையின் வரவை வரலாற்றுப்பதிவாக்கிய சில ஈழத்துப் பிரசுரங்கள் பற்றிய தொகுப்பே இக்கட்டுரையாகும். முடிந்தவரையில் முழுமையை நோக்கியதொரு தேடலாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ள போதிலும், என்னை வந்தடையாத நான் அறிந்துகொள்ளாத இன்னும் சில படைப்புக்களும் இருக்கக்கூடும்.

இலங்கை -இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தாவதற்கு முன்னர் இருந்த சூழலில், பின்னைய பாதக நிலைமைகள் பற்றிய எதிர்வுகூறல்களை ஒருசிலர் முன்வைத்திருந்தனர். இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியமும் இலங்கை இனப் பிரச்சினையும் என்ற நூல் உதயன் (மு.திருநாவுக்கரசு), விஜயன் (இ.ஜெயராஜா) ஆகிய இரு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் புத்திஜீவிகளால் இணைந்து மார்ச் 1987இல் (இந்திய இராணுவம் ஜூலையில் உள்நுழைவதற்கு முன்பாக) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்நூல் பின்னாளில் சென்னை ரோசா லக்ஷம்பேர்க் படிப்பு வட்டத்தினரால் மார்ச் 1988இல் மீள்பிரசுரமாக தமிழகத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. சர்வதேச உறவு, இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியமும் வல்லரசுகளும், இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியமும் இந்தியாவும், தென்னாசியப் பிராந்தியமும் இந்தியாவும், இந்தியாவும் இலங்கைப் பிரச்சினையும், தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமும் வெளிநாடுகளின் நிலையும், ஆகிய ஆறு அத்தியாயங்களில் இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தின் பின்னணியில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை ஆராயப்பட்டிருந்தது. இந்திய நிலைப்பாட்டின்

நல்லதொரு எதிர்வுகூறலாக இந்நூல் இன்றளவில் கருதப்படுகின்றது.

யாருக்காக இந்த ஒப்பந்தம்? என்ற மற்றொரு நூலும் இதே காலகட்டத்தில் மு.திருநாவுக்கரசுவினால் உதயன் என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டது. ஆகஸ்ட், 1987 வரை 3 பதிப்புகளை குறுகியகாலத்தில் கண்ட பிரபல்யமான சிறுநூல் இது. ஜே. ஆர். - ராஜீவ் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடும் தறுவாயில் அதன் பின்னணியில் மறைந்திருந்த தமிழர்களுக்கு எதிரானதும் தீங்கானதுமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்துமுகமாக இந்நூல் எழுதப்பட்டிருந்தது.

விடுதலை இயக்கங்களின் நிலைப்பாடு
இந்திய அமைதிகாக்கும்படை இலங்கை மண்ணில் இயங்கும் தீர்மானம் தொடர்பாக ஒரு சில விடுதலை இயக்கங்களின் கருத்துக்கள் அக்காலகட்டத்தில் நூலுருவில் வெளிவந்திருந்தன. அவ்வகையில் ஜுலை இருபத்தொன்பது உடன்பாடும் எழுத நிலையும் என்ற தலைப்பில் ஈழப்புரட்சி அமைப்பு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு பிரசுரத்தினை வெளியிட்டிருந்தது. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் தொடர்பான ஈரோஸ் அமைப்பின் கருத்துக்களும் அது பற்றி வெளிவந்த பத்திரிகைக் குறிப்புக்களினது தொகுப்புகளுமாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது.

இந்திய இராணுவத்தின் முக்கிய எதிரியாகக் கருதப்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினரின் ஒப்பந்தம் சார்ந்த கருத்துக்கள் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம்: விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு vd;w jலைப்பில் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளியிடப்பட்டது. வெளியிட்ட ஆண்டு குறிப்பிடப்படாத போதிலும், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தான பின்னர் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது அறிக்கை இதுவாகும். இந்திய அரசு தனது தேசிய, பூகோள நலன்களைக் கருதியே இந்த ஒப்பந்தத்தினைச் செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடும் இந்நூல், தமிழ் மக்களின் நலன்களை முற்றாகப் புறக்கணித்து, அவர்களது நியாயபூர்வமான அரசியல் கோரிக்கைகளை உதாசீனம் செய்து இந்திய அரசு இவ்வொப்பந்தத்தில் தனது பூகோள நலன்களுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதாக அந்நூல் குற்றஞ்சாட்டியுள்ளது.

பின்னாளில் சமாதானப்படை முற்றுமுழுதான தாக்கியுழிக்கும் படை என்ற நிலைக்கு வந்த வேளையில் விடுதலைப் புலிகள் தமது நிலைப்பாட்டை மீண்டும் ஒரு பிரசுரத்தின்மூலம் பதிவுசெய்திருந்தார்கள். இந்தியாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும்: சில உண்மை விளக்கங்கள் என்ற தலைப்பில் அது டிசம்பர் 1987இல் வெளிவந்திருந்தது. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படைக் குறைபாடுகளும், இந்திய அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே எழுந்த முரண்பாடுகளும் அதற்கான மூலகாரணமும், இந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்துப் போராடத் தாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதன் காரணமும் இந்நூலில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது.

இலங்கையின் இனப்போராட்டமும் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தமும் என்ற தலைப்புடன் தமிழ்ஈழ மக்கள் மன்றம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1988இல் விரிவான நூலொன்றை வெளியிட்டிருந்தது. இந்நூலின் முதற்பகுதி இலங்கை இனப்பிரச்சினை பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பினையும் இரண்டாம் பகுதி 1987 ஜூலை 29இல் கைச்சாத்தாகிய இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையையும் அது தொடர்பான விமர்சனங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

புத்திஜீவிகளின் நிலைப்பாடு

விடுதலை இயக்கங்களின் நிலைப்பாடுகளுக்கு ஈடாக ஒரு சில புத்திஜீவிகளும் சமூக விழிப்புணர்வுநோக்குடன் தமது கருத்துக்களை நூலுருவில் பதிவுசெய்யத் தலைப்பட்டனர். துர் அதிர்ஷ்டவசமாக, ஈழத்து அறிவுஜீவிகள் இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கை பற்றி முழு நூலாக அக்காலப்பகுதியில் எழுதும் குழல் இருக்கவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தேசியப் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக எழுதியிருந்த போதிலும், நூலுருவில் அவை தொகுக்கப்படவில்லை. அவ்வகையில் இமயவரம்பனின் இன ஒடுக்கலும் விடுதலைப் போராட்டமும் என்ற நூல் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சென்னையிலிருந்து புதிய பூமி வெளியீட்டகத்துடன் இணைந்து சுவத் ஏசியன் புகஸ், ஜூன் 1988இல் வெளியிட்ட இந்நூலில் இந்நூலில் 3 கட்டுரைகளும் இரு பின்னிணைப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை செம்பதாகை, புதியபூமி ஆகியவற்றில் வெளிவந்தவை. அதில் சமாதானமும் ஒப்பந்தமும் என்ற கட்டுரை இலங்கை-இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகும்.

மிக நீளமாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை 'தமிழர் தகவல்' மாத இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும். அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்களின் நூலியல் விபரங்கள் வருமாறு:

அக்கினிக் கரங்கள். நாவண்ணன். மன்னார்: ஸ்ரீனா வெளியீட்டகம், 89, புனித செபஸ்தியார் வீதி, 2வது பதிப்பு, 2005, 1வது பதிப்பு, ஐப்பசி 1995. (மன்னார்: ஸ்கை அச்சகம்), 149 பக்கம், விலை குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 19.5x13.5 சமீ.

அக்னி திரவம்: கனவுச் சிறையின் 3ம் பாகம். தேவகாந்தன். சென்னை 600024: பல்கலைப் பதிப்பகம், 25, தெற்குச் சிவன்கோவில் தெரு, கோடம்பாக்கம், 1வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2000. (சென்னை 600024: அலைகள் அச்சகம்), 312 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 100. அளவு: 21x14 சமீ. (மேலும் பார்க்க: கனவுச்சிறை, உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம், வினாக்காலம்)

அம்மாளைக் கும்பிடுறானுகள்: உண்மைக்கதைகள். தொகுதி 1. லண்டன்: வெளியீட்டுப்பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், 2வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 1997. 1வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 1994. (லண்டன்: வாசன் லித்தோ பிரின்ட்) 132 பக்கம். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 18x13.5 சமீ.

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம்: விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு. அரசியல் பிரிவு. அவுஸ்திரேலியா: அரசியல் பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், அவுஸ்திரேலியக் கிளை, ஆண்டு விபரம் தரப்படவில்லை. (அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை). 24 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x15 சமீ.

இந்தியம், ஈழம், நக்சலியம். சாலய் இளந்திரயன். சென்னை 86: சாலய் வெளியீடு, பேரவய் இல்லம், 11, திருவீதியான் தெரு, கோபாலபுரம், 2வது பதிப்பு, அக்டோபர் 1989, 1வது பதிப்பு, மே 1989. (சென்னை 86: சாலை அச்சகம், 11 திருவீதியான் தெரு, கோபாலபுரம்). 192 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 7.50, அளவு: 18x12.5 சமீ.

இந்தியாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும்: சில உண்மை விளக்கங்கள். தமிழீழம்: வெளியீட்டுப் பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 1987. (அச்சக விபரம் குறிப்பிடப்படவில்லை). 32 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 17.5x12 சமீ. இந்துசமுத்திரப்பிராந்தியமும் இலங்கை இனப் பிரச்சினையும். உதயன், விஜயன். (புனைபெயர்) யாழ்ப்பாணம்: வெளியீட்டாளர்

விபரம் குறிப்பிடப்படவில்லை, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 1987.
(யாழ்ப்பாணம்: நியூ ஈரா பப்ளிக்கேஷன்ஸ்), vi,132 பக்கம்.
விலை: ரூபா 20. அளவு: 21x13.5 சமீ.

இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியமும் இலங்கை இனப் -
பிரச்சினையும். உதயன், விஜயன். சென்னை 33: ரோசா
லக்ஷம்பேர்க் படிப்பு வட்டம், 2வது பதிப்பு, மார்ச் 1988.
(சென்னை 04: மிதிலா அச்சகம்) 175 பக்கம்,
விளக்கப்படங்கள். விலை: இந்திய ரூபா 15. அளவு: 21x14 சமீ.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை: தில்லியின் துரோகக்
கொள்கை. பழ.நெடுமாறன். சென்னை 600004: தமிழ்க்குலம்
பதிப்பாலயம், 33, நரசிம்மபுரம், மயிலாப்பூர், 2வது பதிப்பு. மே,
2001, 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1987. (மதுரை 625001:
விவேகாநந்தா அச்சகம், 48, மேலமாசி வீதி). 88 பக்கம்,
விலை: இந்திய ரூபா 10. அளவு: 18x12 சமீ.

இலங்கையில் சமாதானம் பேசுதல்: முயற்சிகள், தோல்விகள்,
மற்றும் பாடங்கள் தொகுதி 1. குமார் ரூபசிங்க
(தொகுப்பாசிரியர்). கொழும்பு 3: ஆய்வு மற்றும் ஆவண
நிலையம், சகவாழ்வுக்கான மன்றம், 105/3, ஐந்தாவது
ஒழுங்கை, 2வது பதிப்பு, பெப்ரவரி 2006, 1வது பதிப்பு, 2002.
(மகரகம்: இம்பல்ஸ் அச்சக மற்றும் வெளியீட்டாளர்கள்,
இல.83, பிலியந்தலை வீதி). xxxii, 464 பக்கம், விலை:
குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 22x14 சமீ., ISBN: 955-1358-
04-x.

இலங்கையில் சமாதானம் பேசுதல்: முயற்சிகள், தோல்விகள்,
மற்றும் பாடங்கள் தொகுதி 2. குமார் ரூபசிங்க
(தொகுப்பாசிரியர்). கொழும்பு 3: ஆய்வு மற்றும் ஆவண
நிலையம், சகவாழ்வுக்கான மன்றம், 105/3, ஐந்தாவது
ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, 2006. (மகரகம்: இம்பல்ஸ் அச்சக
மற்றும் வெளியீட்டாளர்கள், இல.83, பிலியந்தலை வீதி). xcix,
556 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 22x14 சமீ.,
ISBN: 955-1358-05-8.

இலங்கையின் இனப்போராட்டமும் இந்திய-இலங்கை
ஒப்பந்தமும். தமிழ்நாடு மக்கள் மன்றம். யாழ்ப்பாணம்: த.ஈ.ம.
மன்றம், 121 பருத்தித்துறை வீதி, 1வது பதிப்பு, 1988.
(யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ சண்முகநாதன் அச்சகம்). (4),70 பக்கம்.
விலை: ரூபா 12. அளவு: 20x14 சமீ.

இன ஒடுக்கலும் விடுதலைப் போராட்டமும். இமயவரம்பன்.
சென்னை 600002: புதிய பூமி வெளியீட்டகத்துடன் இணைந்து
சவுத் ஏசியன் புகல், 6/1 தாயார் சாஹிபு 2வது சந்து, 2வது
பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 1995, 1வது பதிப்பு, ஜூன் 1988. (சென்னை
41: சூரியா அச்சகம்). 176 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 30.
அளவு: 18x12.5 சமீ.

ஈழ மண்ணில் ஓர் இந்தியச் சிறை. எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம்.
மட்டக்களப்பு: World voice Publications, 1வது பதிப்பு,
ஆகஸ்ட் 2000. (மட்டக்களப்பு: ஈஸ்வரன் கிராபிக்ஸ் அச்சகம்).
170 பக்கம். விலை: ரூபா 150.00, அளவு: 21.5x15 சமீ.

உதிர்வின் ஓசை: கனவுச்சிறையின் நான்காம் பாகம்.
தேவகாந்தன். சென்னை 600024: பல்கலைப் பதிப்பகம், 25,
தெற்குச் சிவன் கோவில் தெரு, கோடம்பாக்கம், 1வது பதிப்பு,
டிசம்பர் 2001. (சென்னை 600002: அலைகள் அச்சகம்). 320
பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 100. அளவு: 21x14 சமீ.
(மேலும் பார்க்க: அக்னி திரவம், கனவுச்சிறை, ஒரு புதிய
காலம், வினாக்காலம்)

உயிர் கொல்லும் வார்த்தைகள். சேரன். நாகர்கோவில்: 629001:
காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669 கே.பி. சாலை, 1வது பதிப்பு,

டிசம்பர் 2001. (சென்னை 600005: மணி ஆப்ஸெட்). 224 பக்கம்,
விலை: இந்திய ரூபா 90. அளவு: 21x14 சமீ. (ISBN: 81 87477 17 2).

ஒரு புதிய காலம்: கனவுச் சிறையின் இறுதிப்பாகம்.
தேவகாந்தன். சென்னை 600024: பல்கலைப் பதிப்பகம், 1வது
பதிப்பு, டிசம்பர் 2001. (சென்னை 600024: அலைகள் அச்சகம்).
128 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 40. அளவு: 21x14 சமீ.
(மேலும் பார்க்க: அக்னி திரவம், கனவுச்சிறை, உதிர்வின்
ஓசை, வினாக்காலம்)

ஓ கனடா. பாரதிநேசன் (இயற்பெயர்: வீ.சின்னத்தம்பி).
வட்டுக்கோட்டை: வீ.சின்னத்தம்பி, சம்பந்தர் வீதி, வட்டு மேற்கு,
1வது பதிப்பு, மார்ச் 1994. (யாழ்ப்பாணம்: அருண் பிரின்டர்ஸ்,
15, 2வது ஒழுங்கை, மின்சார நிலைய வீதி).(4), 95 பக்கம்,
விலை: ரூபா 40., அளவு: 20.5x14.5 சமீ.

கனவுச்சிறை: முதலாம்பாகம்: திருப்படையாட்சி. தேவகாந்தன்.
சென்னை 600 094: இலக்கு நூல்கள், 1வது பதிப்பு, ஜூன்
1998. (சென்னை 600024: MLM Printers, 36, Arcot Road). 254
பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 75. அளவு: 21.5x14 சமீ.
(மேலும் பார்க்க: அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய
காலம், வினாக்காலம்)

குருதிக் குளியல். கலையார்வன். (இயற்பெயர்: கு.இராயப்படி).
யாழ்ப்பாணம்: நெயோ கல்சரல் கவுன்சில், 28/1, சென்.ஜேம்ஸ்
மேற்கு வீதி, 1வது பதிப்பு, ஆவணி 2007. (யாழ்ப்பாணம்
மாணவர் மறுதோன்றி அச்சகம்). xvi, 176 பக்கம், விலை:
ரூபா 250.00, அளவு: 21.5x14 சமீ., ISBN: 955-50063-0-X.

சகோதரப் படுகொலைகளும் தமிழினத் துரோகிகளும்.
கே.சி.என். (புனைபெயர்) இலங்கை: பிரச்சார வெளியீட்டுப்
பிரிவு, ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF),
1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 1988. (அச்சக விபரம்
தரப்படவில்லை). 32 பக்கம், விலை: ரூபா 5., அளவு: 21x15 சமீ.

சிதைந்த சித்தாந்தங்கள். ஆசிரியர் குழு. இலங்கை: சமூக
விஞ்ஞான கலை இலக்கியக் கழகம், 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல்
1990. (அச்சக விபரம் அறியமுடியவில்லை). (4), 44 பக்கம்,
விலை: ரூபா 7. அளவு: 18x12.5 சமீ.

சோகங்களிலும் துயரமனது. கௌரி. சென்னை 600 083: சமூக
ஆய்வு வட்டம், 264, 16ஆவது அவென்பூ, அசோக் நகர், 1வது
பதிப்பு, சித்திரை 1988. (சென்னை 600 086: ரோமா ஆப்ஸெட்
பிரின்டர்ஸ்). 66 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 7.00, அளவு:
16x10.5 சமீ.

தம்பி ஜெயத்திற்கு. காசி. ஆனந்தன். சென்னை 600017: காசி
ஆனந்தன் குடிஸ், A-6-1, வெள்ளிப் பூங்கா அடுக்ககம், 24
தணிகாசலம் தெரு, தியாகராய நகர், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர்
2009. (சென்னை 600005: மாசறு 28/8 முத்துக் காளத்தி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி). 187 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 120.00,
அளவு: 18x12 சமீ.

தமிழினப் படுகொலைகள் 1956-2008. வடகிழக்கு மனித
உரிமைகள் செயலகம் NESOHR. சென்னை 600 014: மனிதம்
வெளியீடு, Manitham-Human Rights Organisation, 274-GC,
அவ்வை சண்முகம் சாலை, இராயப்பேட்டை, 1வது பதிப்பு,
2009. (தமிழ்நாடு: அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை). xxiv, 360
பக்கம், புகைப்படங்கள், அட்டவணைகள், விலை: (நூலகப்
பதிப்பு) இந்திய ரூபா 399.00, (சாதாரண பதிப்பு) இந்திய ரூபா
299.00, அளவு: 22.5x15 சமீ., ISBN: 978-81-909737-1-7.
நினைவில் சில நிகழ்வுகள். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.
நோர்வே: தாய் நிலம் பதிப்பகம், Tamil Co-ordinating

Committee Norway, Post Boxes 1699, Vika, 0110 Oslo, 1வது பதிப்பு, ஓகஸ்ட் 1993. (அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை). (4), 54 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 22x14.5 சமீ.

நினைவுகளில் அகிலன். எஸ்.திருச்செல்வம் (தொகுப்பாளர்). கனடா: அகிலன் அசோஷியேட்டஸ், 1வது பதிப்பு, மே 1999. (கனடா: அகிலன் அசோஷியேற்றஸ்) 44 பக்கம். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு 28x21 சமீ.

நோயில் இருத்தல். மு.பொன்னம்பலம். சென்னை 600026: குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், 3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, வடபழநி, 1வது பதிப்பு, 1999. (சென்னை 600014: Monark Graphics) 290 பக்கம். விலை: இந்திய ரூபா 85.00, அளவு: 22x14 சமீ.

பிரம்படி: சிறுகதைகள். க.தணிகாசலம். கொழும்பு 11: தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன் இணைந்து சென்னை 2: சவுத் ஏஷியன் புகல், 6, தாயார் சாஹிப் 2ஆவது சந்து, 1வது பதிப்பு, ஜூலை 1988. (சென்னை: விசாலம் பிரிண்டிங் ஹவுஸ்). 195 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 17.00, அளவு: 18x12.5 சமீ.

பெயரறியாப் பெரியோன்: காலமும் கவிதையும். தி.உதயகுரியன். யாழ்ப்பாணம்: பட்டப் படிப்புகள் கல்லூரி, 57/13, ஸ்ரான்லி வீதி, 1வது பதிப்பு, ஆடி 2002. (யாழ்ப்பாணம்: திருவள்ளுவர் ஓப்செட் பிரிண்டிங், நல்லூர்). ஓலை, 44 பக்கம், சித்திரங்கள், விலை: ரூபா 70., அளவு: 20x14 சமீ.

போரும் சமாதானமும்: விடுதலைப் புலிகளின் போராட்ட வரலாறு. அன்றன் பாலசிங்கம். லண்டன்: பெயர்மக்ஸ் பதிப்பகம், த.பெ. 2454, மிச்செம், 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2005. (லண்டன் CR4 1WB: வாசன் அச்சகம், மிச்செம்).

மனம் போன போக்கில். ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரெட்டன். கொழும்பு 6: வேங்கடவன் பதிப்பகம், 13/3, அலெக்சாண்ட்ரா வீதி, 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1988. (சென்னை 600008: டார்வின் பிரிண்டிங் வெர்க்ஸ், 3, வேனல்ஸ் ரோடு, எழும்பூர்). (4), 24 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 18x12.5 சமீ.

மீண்டும் புதிதாய் பிறப்போம். இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன். யாழ்ப்பாணம்: டேவிட் லிகோரி, மீரா வெளியீடு, 38, வேம்படி வீதி, 1வது பதிப்பு, ஆனி 1992. (யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ லட்சுமி அச்சகம், 37 கண்டி வீதி). (4), 96 பக்கம், விலை: ரூபா 50., அளவு: 18.5x12.5 சமீ.

முறிந்த பனை: இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினை: உள்ளிருந்து ஒரு ஆய்வு. ராஜினி திரணகம, ராஜன் ஹூல், தயா சோமசுந்தரம், கே. ஸ்ரீதரன். யாழ்ப்பாணம்: மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், 1வது பதிப்பு, 1996. (கொழும்பு 4: பிரஸ் மேற், 90/7 லோரிஸ் வீதி) xvi, 576 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x14 சமீ. (ISBN: 955 944700 9)

மேஜர் கிண்ணி. கஸ்ரோ (இயற்பெயர்: வி.மணிவண்ணன்). பிரான்ஸ்: தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அனைத்துலகச் செயலகம், 2வது பதிப்பு, பெப்ரவரி 1997. 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 1992. (அச்சக விபரம் குறிப்பிடப்படவில்லை.) 72 பக்கம், புகைப்படம். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 18x12.5 சமீ.

மோசடித் தேர்தல் உண்மை விளக்கம். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள். தமிழீழம்: அரசியற் பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 1988. (அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை). 26 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 17.5x12 சமீ.

யாருக்காக இந்த ஒப்பந்தம்? உதயன். யாழ்ப்பாணம், 3வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட், 1987. (யாழ்ப்பாணம்: அச்சகம் குறிப்பிடப்படவில்லை) 12 பக்கம், விலை: ரூபா 1.00, அளவு: 21x14 சமீ.

யுத்த பூமி. செங்கை ஆழியான். (இயற்பெயர்: கந்தையா குணராசா). சென்னை 600098: New Century Book House, 41 B, சிட்கோ இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2006. (சென்னை 14: ஸ்ரீ மகேந்திரா கிராப்பிக்ஸ்).iv, 130 பக்கம், விலை: ரூபா 162.50, இந்திய ரூபா 50., அளவு: 21x14 சமீ., ISBN: 81-234-0972-9.

யுத்தத்தின் வரலாறு. சார்ள்ஸ் தயானந்தவின் கார்ட்டூன் சேகரிப்புகள். சார்ள்ஸ். தயானந்த. பேராதனை: National Integrated programme Unit and Media Circle, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2000. (கண்டி: லதா இம்பிரெஸ்) 76 பக்கம், கார்ட்டூன் சித்திரங்கள். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 30x22 சமீ.

வல்லைப் படுகொலைகள். வல்லை ந. அனந்தராஜ். வல்வெட்டித்துறை: நந்தி பதிப்பகம், இணைந்து வெளியீடுவோர் சென்னை: சோழன் பதிப்பகம், 2வது பதிப்பு, 2005., 1வது பதிப்பு, 1989. (இலண்டன்: வாசன் அச்சகம், மிச்செம்). 110 பக்கம், வண்ணப்படங்கள், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 20.5x14.5 சமீ.

விடுதலை: கட்டுரைத் தொகுப்பு. அன்றன் பாலசிங்கம். England: Fairmax Publishing Ltd, P.O.Box 2454, Mitchem, Surrey, CR4 1WB, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2003. (England, The Print, 45C Crusoe Road, Mitcham, Surrey, CR4 3LJ). (8), 256 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 9.50, அளவு: 21x15 சமீ. ISBN 1 903679 04 4.

வில்லுக்குளத்துப் பறவைகள். உண்மைக்கதைகள் தொகுதி 1. தமிழீழம்: தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வெளியீட்டுப் பிரிவு, 1வது பதிப்பு, ஆடி 1995. (அச்சகவிபரம் குறிப்பிடப்படவில்லை). (4), 160 பக்கம், விலை: ரூபா 60. அளவு: 17.5x13 சமீ.

வினாக்காலம்: கனவுச்சிறையின் இரண்டாம் பாகம். தேவகாந்தன். சென்னை: 600 094: இலக்கு வெளியீடு, 87, பஜனைக் கோவில் தெரு, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 1998. (சென்னை: எம்.எல்.எம். பிரிண்டர்ஸ்). 288 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 75., அளவு: 21x14 சமீ. (மேலும் பார்க்க: அக்னி திரவம், கனவுச்சிறை, உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம்)

வீதியெல்லாம் தோரணங்கள். தாமரைச் செல்வி. கொழும்பு 5: மீரா பதிப்பகம், C-3/5, அன்டர்சன் தொடர்மாடி, பார்க் வீதி, நாரஹேன்பிட்டி, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2003. (கொழும்பு 13: ஈ-குவாலிட்டி கிராப்பிக்ஸ், 315, ஜம்பெட்டா வீதி). எண்கை, 84 பக்கம், விலை: ரூபா 170., அளவு: 17.5x12.5 சமீ.

ஜூலை இருபத்தொன்பது உடன்பாடும் எமது நிலையும். ஈழப்புரட்சி அமைப்பு. யாழ்ப்பாணம்: ஆவணக்காப்பக வெளியீடு, ஈழப்புரட்சி அமைப்பு, 1வது பதிப்பு, 1987. (யாழ்ப்பாணம்: அச்சகம் குறிப்பிடப்படவில்லை) 24 பக்கம். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 18x12.5 சமீ.

The broken Palmyra: The Tamil crisis in Sri Lanka- An inside account/ Rajan Hoole, Daya Somasundaram, K. Sritharan, Rajani Thiranagama. Claremont, U.S.A: The Sri Lanka Studies Institute, 112, Harvard Avenue, Suite 66, CA 91711, 1st edition, July 1988, (California 91711, U.S.A:Harvey Mudd College Press, Claremont). xv, (3), 464p, US \$12.00, 21.5 x 14cm.●

தமிழ்மொழி சொல்வளம் கொண்டது. எந்தக் கருத்தையும் எளிமையாக சொல்லக் கூடிய ஆற்றல் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. வேர்ச்சொல் வளம் உண்டு. அதனால் காலந்தோறும் தமிழ்மொழி புதுச் சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டே வந்துள்ளது.

நக்கீரன்

தனித் தமிழ் இயக்கம் ஒரு மீள் பார்வை

எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித் தலைமுறைகள் பலகழித்தோம், குறைகளைந்தோம் இல்லை!

இப்படி மனம் நொந்து பாடியவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். பாரதிதாசன் பாரதியையும் விஞ்சி தமிழ் வளர்த்தவர். தமிழுக்கும் அமுதென்றுபேர்! அந்தத் தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்! என்று முழங்கியவர்.

தமிழ்மொழியில் இருந்த குறைகளை பல சான்றோர்கள் களைந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் இடம் பெறுவோர் பலராக இருந்தாலும் மறைமலை அடிகள், பரிதிமாக்கலைஞர், பாரதிதாசன், பெருஞ்சித்திரனார், தேவநேயப் பாவாணர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தமிழில் என்ன இருக்கிறது? தமிழில் அய்தெழுத்தைத் தவிர மீதியெல்லாம் சமற்கிருத்தலிருந்து வந்ததுதான் என்ற பெரிய சமற்கிருத அறிஞர்களின் வார்த்தைகள்தான் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தது.

தமிழ்மொழி, வடமொழிக் கலப்பால் தமிழ் பூத்துக் குலுங்கிய சேர நாடு இன்று கேரள நாடாக மாறிவிட்டது. தமிழர்களது ஆயிரமாண்டு எல்லை கூடக் குறைந்து, வட மாலவன் குன்றத்தையும் இழந்து ஒடுங்கிக் போய் விட்டது. ஒரு நூறாண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த பேச்சுநடை, எழுத்து நடை தொடர்ந்திருக்குமானால், இன்றைய தமிழகத்திலும் கூட தமிழ் ஒழிந்திருக்கும்!

மறைமலை அடிகள் தமிழில் படிந்து போன குறைகளைக் களைந்த தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார். தனித்தமிழ் இயக்கம் என்பது தமிழ் மொழியில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலக்காமல் தனித்தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும் அல்லது பேசப்பட வேண்டும் அவ்வாறு கலப்பதால் தமிழ்மொழிக்கு நன்மையில்லை, பெருந்தீமை என்று சொல்லும் இயக்கம் ஆகும். தமிழ் மொழி, இயற்கையாகவே தனித்தியங்கக் கூடியது அதற்குப் பிறமொழிகளின் துணை தேவையில்லை என்பது இக்கொள்கையின் அடிப்படையாகும்.

தமிழ்மொழி சொல்வளம் கொண்டது. எந்தக் கருத்தையும் எளிமையாக சொல்லக் கூடிய ஆற்றல் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. வேர்ச்சொல் வளம் உண்டு. அதனால் காலந்தோறும் தமிழ்மொழி புதுச் சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டே வந்துள்ளது.

தனித்தமிழ் இயக்கம் 1916 ஆம் ஆண்டளவில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மறைமலை அடிகள் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழிகளில் புலமை வாய்ந்திருந்தார். ஆதலால் ஆரியர்களின் மறை, உடன்கீழிருக்கை (உபநிடதம்) முதலியவற்றை நன்கு ஆய்ந்து உணர்ந்திருந்தார். 1905ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே தமிழர் - ஆரியர் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் அவர் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார். ஆரியர்க்குத் தமிழர் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை அவர்களுக்கு முற்பட்ட சிறந்த நாகரிகம் தமிழ்மக்கள் நாகரிகம் என்றெல்லாம் பேசியும் எழுதியும் வந்தார்.

மறைமலை அடிகளாரது இயற்பெயர் வேதாசலம். அவரின் பிள்ளைகளின் பெயர்களும் வடமொழியில் அமைந்திருந்தன. அவற்றை மாற்றும் செயலை அடிகளார் முதலில் செய்தார். வேதாசலம் என்பதை மறைமலையடிகள் என்று மாற்றினார். அவருடைய பிள்ளைகள் மற்றும் குடும்பப் பெயர்களையும் அவ்வாறே மாற்றினார்.

திருஞான சம்பந்தன் - அறிவுத் தொடர்பன்
மாணிக்கவாசகம் - மணிமொழி
சுந்தரமூர்த்தி - அழகுரு
திரிபுர சுந்தரி - முந்நகரழகி (தங்கை)
குஞ்சிதபாதம் - திருவடி (மருமகன்)

வடமொழிப் பெயர்கள் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றும் பெறுவதற்கு அருட்பிரகாச வள்ளலாரின் திருஅருட்பா பாடல்தான் ஏதுவாக இருந்தது.

பெற்ற தாய்தனை மகமறந்தாலும்
பிள்ளையைப் பெறுதாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந்தாலும்
உயிரை மேவிய உடல்மறந்தாலும்
கற்ற நெஞ்சகம் கலைமறந்தாலும்
கண்கள் நின்று இமைப்பதுமறந்தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந்து ஓங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மறவேனே!

இந்தப் பாடலை இசையோடு பாடிய மறைமலை அடிகளார் முதலடியை மீண்டும் இசைத்து உற்ற தேகத்தை என்று சொல்லிச் சற்றே தயங்கினார். தந்தை முகத்தை நோக்கினார் அவரது மகள் நீலாம்பிகை. நீலா! வள்ளலார் பாடிய இவ் வளமான பாடலில் தேகம் என்னும் சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. இது வடசொல். இவ்விடத்தில் யாக்கை என்னும் தென் சொல்லைப்

பெய்திருந்தால் பாடல் இன்னும் சுவையாகவும் நயமாகவும் இருந்திருக்கும்!

அப்பா! வடசொல் தமிழில் புகுவதால் சுவையும் நயமும் குறையுமா அப்பா?

சுவையும் நயமும் குறைவது மட்டுமில்லை, வழக்கில் உள்ள செந்தமிழ்ச் சொற்களும் படிப்படியாய் வழக்கில் இருந்து நீங்கிப் போகும்! அதனால் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து வழக்கற்ற சொற்களாகவும் போய்விடும்! அவ்விடத்தில் வேண்டாத வேற்றுச் சொற்கள் புகுந்து விடும்! அதனால் வேண்டியதை இழப்பதுடன் வேண்டாததை ஏற்கும்படியான இருமடங்குக் கேடும் உண்டாகும்!

அப்பா! அப்படியானால் நாம் வடமொழி முதலிய வேற்று மொழிச் சொற்கள் கலவாமல் பேசவும் எழுதவும் உறுதி கொள்ளலாமே? அது நம் மொழிக்குக் காவல் ஆகுமே?

ஆம் குழந்தாய்! என்னுள் ஆழமாக அமிழ்ந்து கிடந்த செய்தி இது. உன் வழியாக வெளிப்படுகின்றது. நல்லது! இன்று முதல் நம் எழுத்திலும் பேச்சிலும் பிற மொழிக் கலப்பில்லாத நடையைக் கடைப்பிடிப்போம்!

இடைக்காலத்தில் தமிழ்மொழிக்குப் பெருங்கேடு உண்டாயிற்று. அது மணிப்பவளம் எனப்படும் மணிப்பிரவாளம் ஆகும். மணி ஒன்றும் பவளம் ஒன்றும் அடுத்தடுத்துக் கோத்து உருவாக்கப்படும் மாலையைப் போலத் தமிழ்ச்சொல் ஒன்று வடசொல் ஒன்று என அடுத்தடுத்துப் பயன்படுத்தி எழுதுவது மணிப்பவளம் என்னும் கலப்படத் தமிழ் நடையாகும்.

ஆரியத்தை நீக்கிய தமிழ்த்திருமணம், திருவள்ளுவர் ஆண்டுமுறை, தமிழர் மதம், தமிழரின் நான்மறை முதலிய கோட்பாடுகள் முதன்முறையாகத் தமிழ் நிலத்தில் அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றைத் தம் குடும்பத்தில் பயன்படுத்தி மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்தார். மத மூடநம்பிக்கைகளையும் வேள்வி நிகழ்த்தல், ஆரியவழிபாடு முதலியவற்றையும் அவர் எதிர்த்தார்.

சமற்கிருத சொற்களும் மணிப்பிரவாள அல்லது மணிப்பவழி நடையும் தமிழில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சூழலில் தமிழ் மொழியை முன்னிறுத்தி 1916 இல் முன்னெடுக்கப்பட்ட இயக்கமே தனித்தமிழ் இயக்கமாகும். அப்போது அடிகளாருக்கு அகவை நாற்பது. மகளுக்கு அகவை பதின்மூன்று!

மறைமலையடிகளுக்கு முன் தனித்தமிழ்க் கொள்கைக்கு அரண் சேர்க்கும் மொழியியல் ஆராய்ச்சி இராபர்ட் கால்டுவெல் என்னும் வெளிநாட்டாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அயர்லாந்து நாட்டில் பிறந்து கிபி 1838 இல் திருநெல்வேலிக்கு வந்த அவர் 50 ஆண்டுக்காலம் அங்குத்தங்கிக் கிறித்தவச் சமயப்பணி ஆற்றினார். அவர் தமிழ் மொழியை வட மொழியுடனும் தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் போன்ற திராவிட மொழிகளுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்தார். அவருடைய ஆய்வு அதுவரை இருந்த மொழியியல் நம்பிக்கைகளை உடைத்தெறிந்தது.

அவர் காலத்துக்கு முன்னர் "வடமொழியே பிறமொழிகளுக்குத் தாய், அதிலிருந்தே மற்றமொழிகள் தோன்றின, அது தேவமொழி" என்னும் கருத்துக்களும் நம்பிக்கைகளும் தமிழ்ப் புலவர்கள், பண்டிதர்கள் மத்தியில் வலிமையாகப்

பரப்பப்பட்டிருந்தன. தமிழ் மொழி, வடமொழியின் துணையில்லாமல் இயங்க இயலாது என்ற நம்பிக்கை வேர் ஊன்றியிருந்தது. கால்டுவெல்லின் ஆராய்ச்சி வேறு உண்மைகளைக் கூறியது.

1856 இல் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலை எழுதி "வடமொழிக் குடும்பத்திலிருந்து தமிழ் வேறுபட்டது. அது, திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாய்மொழி. அதிலிருந்தே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற பல மொழிகள் தோன்றின. தமிழ் வடமொழியின் துணையில்லாமல் தனித்தியங்கும் தன்மை வாய்ந்தது என்றும் தமிழ், வடமொழியின் கலப்பை எந்த அளவுக்கு நீக்குகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தாய்மை அடைந்து சிறந்து விளங்கும்" என நிறுவினார். சிறந்தது எதற்கும் பார்ப்பன மூலங் கற்பிக்கும் தன்மை வடமொழிப்பண்டிதர்களின் இயற்கை என்னும் உண்மையையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

மனோன்மணியம் சுந்தரனாரும் அத்தகையதொரு மொழியியல் கருத்தைத் தாம் இயற்றிய மனோன்மணியம் நாடக நூலின் தமிழ்த்தெய்வ வணக்கப் பாடலில் கூறியிருந்தார். அதில் "கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவும் உன் உதரத்து உதித்தெழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடினும் ஆரியம் போல் உலக வழக்கு அழிந்தொழிந்து சிதையா உன், சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே" எனக் குறிப்பிட்டார். வடமொழி அழிந்து போன மொழி என்றும் தமிழ் என்றும் இளமையாக வாழும்மொழி என்றும் பாடிய அவர் கருத்தும் மறைமலையடிகளுக்கு முன்னோடிக் கருத்துக்களாக இருந்தன.

தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என்றும் வடமொழிக்கு முந்திப் பிறந்தது தமிழென்றும் நிறுவிய பெருமகனார் பரிதிமாற்கலைஞர். ஆரிய குலத்தில் பிறந்தாலும் வி.கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரி (1870 - 1903) என்ற வடமொழிப் பெயரை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே நீக்கிப் பரிதிமாற்கலைஞர் என்று தனித் தமிழில் பெயர் சூட்டிய பெருமகனார்.

வடமொழியைத் தந்தையாரிடமும் தமிழை மதுரை சபாபதி முதலியாரிடமும் கற்றார். இளவயது முதலே தமிழ் மொழியின் மீதும் இலக்கணத்தின் மீதும் இலக்கியத்தின் மீதும் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். இளங்கலை பட்டப்படிப்பில் தமிழ்மொழியிலும் மெய்யியலிலும் மாநிலத்திலேயே முதலாவதாகத் தேறியவர். சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களால் திராவிட கலைஞர் (சாஸ்திரி) எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டவர். வடமொழிக் கலப்பற்ற நல்ல தமிழ்மொழி வேண்டும் என்பதில் பெரும் முனைப்புப் காட்டியவர்.

பரிதிமாற்கலைஞர் தாம் எழுதிய தமிழ்மொழி வரலாறு என்னும் நூலில் பார்ப்பனர்களால் தான் தமிழ் கெட்டது என்பதை மறைக்காமல் எழுதியுள்ளார். "ஆரியர்கள் தமிழரிடமிருந்து பல அரிய விசயங்களையும் மொழிபெயர்த்து தமிழர் அறியும் முன்னரே அவற்றைத் தாமறிந்தன போலவும் வடமொழியினின்றும் தமிழிற்கு அவை வந்தன போலவும் காட்டிவிட்டனர். தமிழருக்கு ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வரும் முன்னரே எழுதப் படிக்கத் தெரியும். எழுத்து சுவடி யென்பன தனித்தமிழ் சொற்களாதலுங் காண்க!" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளே வாழ்ந்து மறைந்து போனார். இவர் மறைந்தபோது இவரது பேராசிரியர் மில்லர்

(108ஆம் பக்கம் வருக)

The usual goal of virtualization is to centralize administrative tasks while improving scalability and overall hardware-resource utilization.

Dr. T. Vasanthakumar

Computer Virtualization

Virtualization is one the hottest topics in computing circles nowadays because it helps open new doors not available previously; it takes computing to a whole new level.

This article gives a brief idea of the various stages it went through from stand-alone computers to reach this level.

A **stand-alone PC** is a desktop or laptop computer that is used on its own without requiring a connection to a local area network (LAN) or wide area network (WAN).

A **computer network** is a collection of computers and other hardware interconnected by communication channels that allow sharing of resources and information. A network is a group of devices connected to each other. In offices throughout the 1990s, millions of stand-alone PCs were hooked up to the local network for file sharing and mainframe access. Today, computers are commonly networked in the home so that family members can share an Internet connection as well as printers, scanners and other peripherals.

Cloud computing is the use of computing resources (hardware and software) that are delivered as a service over a network (typically the Internet). Cloud computing entrusts remote services with a user's data, software and computation.

Virtualization in Computing

In Computing, virtualization means to create a virtual version of a device or resource, such as a server, storage device, network or even an operating system where the framework divides the resource into one or more execution environments. Even something as simple as partitioning a hard drive is considered virtualization because you take one drive and partition it to create two separate hard drives. Devices, applications and human users are able to interact with the virtual resource as if it were a real single logical resource.

While a **physical computer** in the classical sense is clearly a complete and actual machine, both from the user's point of view and from the hardware system administrator's point of view, a **virtual machine** is a complete machine, but merely a set of files and running programs on an actual, physical machine. Virtualization can be viewed as part of an overall trend in enter-

prise IT that includes autonomic computing, a scenario in which the IT environment will be able to manage itself based on perceived activity, and utility computing, in which computer processing power is seen as a utility that clients can pay for only as needed. The usual goal of virtualization is to centralize administrative tasks while improving scalability and overall hardware-resource utilization. With virtualization, several operating systems can be run in parallel on a single central processing unit (CPU). This parallelism tends to reduce overhead costs and differs from multitasking, which involves running several programs on the same operating system.

Many types of Virtualizations are available.

Hardware Virtualization

Hardware virtualization refers to the creation of a virtual machine that acts like a real computer with an operating system. Software executed on these virtual machines is separated from the underlying hardware resources.

In hardware virtualization, the host machine is the actual machine on which the virtualization takes place, and the guest machine is the virtual machine. The words host and guest are used to distinguish the software that runs on the physical machine from the software that runs on the virtual machine.

Desktop Virtualization

Desktop virtualization is the concept of separating the logical desktop from the physical machine.

One form of desktop virtualization, virtual desktop infrastructure, can be thought as a more advanced form of hardware virtualization. Rather than interacting with a host computer directly via a keyboard, mouse, and monitor, the user interacts with the host computer using another desktop computer or a mobile device by means of a network connection, such as a LAN, Wireless LAN or even the Internet. In addition, the host computer in this scenario becomes a server computer capable of hosting multiple virtual machines at the same time for multiple users. Selected client environments move workloads from PCs and other devices to data center servers, creating well-managed virtual clients, with applications and client operating environments hosted on servers and storage in the data center. For users, this

means they can access their desktop from any location, without being tied to a single client device. Since the resources are centralized, users moving between work locations can still access the same client environment with their applications and data.

For IT administrators, this means a more centralized, efficient client environment that is easier to maintain and able to more quickly respond to the changing needs of the user and business. Virtualized desktop is useful in a secret / classified environment. This is especially useful for classified conference rooms, or other situations where different people are using the same computer, so there is not individual-accountability for the hard-drive.

Memory Virtualization

Memory virtualization, aggregating Random Access Memory resources from networked systems into a single memory pool.

Storage Virtualization

Storage virtualization, the process of completely abstracting logical storage from physical storage.

Network Virtualization

Network virtualization, creation of a virtualized network addressing space within or across network subnets.

Benefits of Virtualization

Software can be virtualized once and used by many people simultaneously.

A user can install a Remote Desktop Client and run any piece of software for which a Remote Desktop Protocol has been created. Since the processing is done remotely on the server, users with older and less powerful computers can run more resource intensive applications.

It allows an instructional computing model that is not reliant on a physical lab space. Hence students and faculty can access the virtual lab from anywhere and anytime via an Internet connection.

Drawbacks of Virtualization

Virtualized programs can operate more slowly than locally installed programs in cases of resource intensive activities. Since virtualization adds a layer of complexity, virtualized applications may need some extra configuration to run properly on a virtualized server.

The current marketplace creates tough problems for today's companies. To boost their competitiveness, organizations need to adopt resources that help them to handle these, such as like pc virtualization. Virtualization may be the IT industry's a reaction to the need for reference maximization amid financially trying situations. ●

தனித் தமிழ் இயக்கம்...

(ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்தவர்) பின்வருமாறு புலம்பி அழுதுள்ளது அவரது ஆளுமைக்குச் சான்றாகும்.

“என் புருவம் சுருக்கம் ஏறி, கண்களை மறைக்கும் முதுமையில் வாடுகின்றேன் நான். ஆனால், நடுவயது வருவதற்கு முன்னரே நற்றமிழ்ப்பரிதி அகன்றானே.”

தனித் தமிழியக்கம் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த எழுச்சியோடும் ஆற்றலோடும் இன்று இருக்கின்றதா? இல்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

தொடக்கத்தில் நாராயணசுவாமி நெடுஞ்செழியன் ஆகவும் இராமையா அன்பழகன் ஆகவும் கிட்டிணன் நெடுமாறன் ஆகவும் சின்னராசு சிற்றரசு ஆகவும் சாரங்கபாணி வீரமணி ஆகவும் மாறினார்கள். ஆனால் இன்று மீண்டும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வடமொழி எழுத்துக்களை கொண்ட பெயர்களை வைக்கிறார்கள். வடமொழிப் பெயர்களை வைப்பது பெருமை என நினைக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கழகம் நடத்திய தனித் தமிழ்ப் பெயர்களுக்கு 1,500 வெள்ளி பரிசுப் போட்டியில் கலந்து கொண்டவர்களில் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு வடமொழிப் பெயர்கள்.

அரிணி, தாமிரன், கவிநயா, ஆரன், தணிகா, சுஜேன், அவனி, மிதுசா, மாதினி, காவியா, காவியன், தாரகன், அகரன், கவிநயன், கார்த்திபன், கவின், சங்கவி, நிவேதினி, அகிலன், ஈசன், ஆரன், புகழாளன், மாதினி, காவியா, தாரகன், கார்த்திபன், சிறிலக்ஷ்மணா, மாதுமம், அஞ்சலி, ஓவியா, செல்வாகினி, ஒளிமயன், ஆரபி, நர்த்தகி, கார்த்திகன், கங்கா, தாமிரன், கவிஸ், அரிணி போன்ற பெயர்கள் காணப்பட்டன.

இந்தக் காலத்தில் பெரும்பான்மைத் தமிழ்ப் பெற்றோர் கிரந்த எழுத்துக்களான ஷ், ஸ், ஜ், ஹ், ஸ்ரீ இடம்பெறும் பெயர்களை விரும்பித் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வைக்கிறார்கள். காரணம் அதனைப் புதினம் அல்லது நாகரிகம் என நினைக்கிறார்கள். பல பெற்றோர்களுக்கு வட மொழிப் பெயர் எது தமிழ் மொழிப் பெயர் எது என்பது தெரியாமல் இருக்கிறது. இதனால் வடமொழிப் பெயர்களை தமிழ்ப் பெயர்கள் எனக் கருதி வடமொழிப் பெயர்களைத் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வைத்து விடுகிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக கஜன், டிலக்ஷ்ணா, டிலக்ஷன், சாதனா, ரதிஷா, ஷாரா, ஷிரோமி, யூரேனியா, ஜெனாத், தர்ஷா, ஜசோன், ஆசா, கோசா, வவியன், லட்சிகா, நிருஜா, நிருபிகா, அபிஷா, சுஜாதா, ஜீவிதன், நிரோஜன், நிரோஜி, சுரேஷ், சுரேஷி, வர்ஷன் போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தங்கள் தாய்மொழி தமிழுக்குச் செய்யக் கூடிய மிகக் குறைந்த தொண்டு தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தூய தமிழ்ப் பெயர்களை சூட்டுவதே. இதைச் செய்யாதவர்கள் தமிழர்கள் என்ற வரைவிலக்கணத்துக்குள் வரமுடியாது.

தமிழ்மொழிகளில் உள்ள குறைகளைக் களையுமுகமாக தனித் தமிழ் இயக்கத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்தெடுப்பதே தமிழ்மொழி மெல்லச் சாகாமல் தடுப்பதற்கு உகந்த வழியாகும். ●

RRSP இல் நீங்கள் வைப்பிலிடும் தொகையானது உங்கள் வருமானத்திலிருந்து குறைக்கப்படும். அதாவது நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி குறையும். இதனால் செலுத்திய வரியிலிருந்து ஒரு பகுதியை மீள்பெறும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றீர்கள். அல்லது செலுத்த வேண்டிய வரியைக் குறைக்க உதவும்.

தவா இளையதம்பி

ஒன்ராறியோ குடியிருப்பாளரின் வருமானவரி நடைமுறை

வருமானவரிப் பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது எந்த வருடத்திற்கான வருமானவரியைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதில் மிகவும் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். தனிநபர் வருமானவரி (personal Income Tax) தை மாதம் 1ம் திகதியிலிருந்து (Jan 1st) மார்ச்சு 31ம் திகதிக்கிடைக்கப்பட்ட (Dec 31) ஒரு வருட காலப் பகுதியாகும்.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரிப் பத்திரங்களை உரிய கால எல்லைக்குள் நிரப்பி அனுப்பினால் உங்களுக்கு பின்னர் ஏற்படும் பல பிரச்சனைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். எந்த வருடத்திலும் அந்த வருடத்திற்கான வரிப் பத்திரங்களை அடுத்த வருடம் சித்திரை 30ம் திகதிக்கு (April 30) முன்னர் கனடா வருமானவரித் திணைக்களத்திற்கு (CRA) அனுப்பி விட்டால் மேலதிக வட்டியையும் (Interest) தண்டனைப் பணத்தையும் (Penalty) செலுத்த வேண்டியேற்படாது. ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் வரிப் பத்திரங்கள் 16 வயதில் இருந்து ஆரம்பித்து நிரப்பி அனுப்ப முடியும். ஆனால் அதற்கு முன்னர் வருமானம் கிடைக்கப் பெற்ற இளம்பராயத்தவர்கள் வருமானவரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புவதால் தவறேதுமிராது. CRA இனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

வியாபார வருமானவரிப் பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும் காலமானது வேறுபாடான திகதிகளைக் கொண்டிருக்கும். நீங்கள் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்த (பதிவு செய்த) திகதியில் இருந்து (Business incorporation date) ஆரம்பமாகி ஒரு வருடத்திற்க்கிடைக்கப்பட்ட காலப்பகுதிக்கு வியாபார வரிப் பத்திரத்தை செய்து அனுப்புதல் வேண்டும். ஒரு வருட காலமானது நீங்கள் வியாபாரத்தை பதிவு செய்த திகதி சித்திரை 10ம் திகதி 2012 ஆக இருந்தால் உங்கள் வியாபாரப் பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும் ஆண்டானது (Fiscal year) சித்திரை 10ம் திகதி 2012 இல் இருந்து சித்திரை 09, 2013. (April 10, 2012 to April 09, 2013) வரையுள்ள காலப்பகுதியாகும். ஆனால் நீங்கள் இக்காலப் பகுதியை (January to December) ஆக மாற்றிக் கொள்ள முடியும் CRA இன் அனுமதி கிடைத்தால் மாத்திரம். வியாபார வருமானவரி பற்றி பின்னர் பார்க்கலாம்.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்போது 2012ம் ஆண்டில் (01-01-2012 to 31-12-2012) உங்களுக்குக் கிடைத்த எல்லா வருமானங்களையும் சீர் செய்து அவைகளில் தேவையானவற்றை வருமானவரிப் பத்திரத்தில் நிரப்பி அத்துடன் இணைத்து உரிய காலத்திற்குள் CRA க்கு கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும். நீங்கள் பூர்த்தி செய்த பத்திரங்களை CRA இன் தபாலுறையிலிட்டு (Envelopes for CRA) அனுப்பினால் ஏற்படும் தாமதங்களையும், தவறிய போதலையும் தவிர்க்க முடியும்.

2012ம் ஆண்டிற்கான வரிப்பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது கவனத்திலெடுக்க வேண்டிய பத்திரங்கள் (Slips)

Rc 62, RC 210, T3, T4, T5, T4A, T4A(P), T4A(OAS), T4A-RCA, T4E, T4Ps, T4RIF, T4RSP, T101, T2202..., T5004/3, T5007, T5008, T5013, TL11 & ETC.

இதில் கூறப்படாத ஏதாவது பத்திரம் (Slips or documents), அல்லது சலுகைப் பணம், சன்மானக் கொடுப்பனவுகள், காப்புறுதிக் கொடுப்பனவுகள் போன்றவைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். மேற்கூறியவைகளில் ஏதாவது (Slips or documents) பத்திரம் உங்களுக்குக் கிடைத்திருந்தால் அவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி சீர் செய்து 2012ம் ஆண்டிற்கான வரிப்பத்திரத்தில் உரிய இடங்களில் பதிவு செய்தல் வேண்டும். தேவைப்பட்டால் வரி ஆலோசகரின் ஆலோசனையுடன் மேற்கொள்ளலாம்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் உங்களுக்குக் கிடைத்த வருவாய்க்கான பத்திரங்கள் கிடைக்காதிருக்கலாம், கிடைத்தும் தவற விட்டிருக்கலாம் அல்லது உங்களுக்கு எந்த சம்பந்தமுமில்லாத சில பத்திரங்கள் (slips) கிடைத்திருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. இப்படியாக உங்களுக்குக் கிடைத்த பத்திரங்களை பரிசீலிப்பதுடன், கிடைக்காதவிடத்து CRA உடன் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அத்துடன் உங்களுக்கு ஏற்படும் செலவுகளில் வருமான வரிக்கு பொருந்தக்கூடிய செலவுகள் சிலவற்றைக் கீழ் காணலாம். Moving expenses, Union dues, professional fees, license fees, etc..., Childcare expenses, RRSP contribution slips, Support payments made, Caring charges and interest expenses, CPP contribution on self employment and other earnings, Other employment expenses, Public transit amount, Children's fitness amount, Children's arts amount, Home buyers' amount, Adoption expenses, Caregiver amounts, disability amounts (Self or transferred from a dependent), Interest paid on your student loans, Your tuition, education, and textbook amounts, Tuition, education, and textbook amounts transferred from a child, Medical expenses (you, spouse, dependent children under 18. Born in 1995 or later. (Minus \$2109 or 3%, whichever is less), Donation and gifts, Political contributions.

மேற்கூறப்பட்டவற்றில் உங்களிடமிருக்கும் எல்லாவற்றையும் செலவுகள் பகுதிகளில் பாவிக்க முடியும்.

வரிப்பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது ஏற்படும் தவறுகளும் அதற்கான முன்னேற்பாடுகளும்:

உங்கள் வரிப்பத்திரத்திற்கான முடிவுகள் (Notice of Assessment) Canada Revenue Agency இடமிருந்து கிடைக்கப் பெற்றாலும் அதன் பின்னர் மீளாய்வு செய்யப்படுவதற்கான அனைத்து உரிமையும் CRA இற்கு உண்டு. அதன்படி Notice of Assessment கிடைக்க வாய்ப்புகள் அதிகம். இதற்கான முக்கிய கீழ்வரும் காரணங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

வரிப்பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது ஏற்படும் கணக்குப் பிழை, உரிய இடங்களுக்குப் பதிலாக தவறான இடங்களில் பதிதல், பதிய வேண்டியவைகளைப் பதியத் தவறுதல், பிழையான தகவல்களைப் பதிவு செய்தல், வருமானங்களைப் பதிவு செய்தும், சில ஆவணங்களை இணைத்தனுப்பத் தவறுதல், கணவன் மனைவி இருவரது வருமான வரிப்பத்திரங்களை பூர்த்தி செய்யும்போது தவறுதலாக கணவனது வருமானத்தை மனைவியின் பத்திரத்திலும் மனைவியின் வருமானத்தை கணவனின் பத்திரத்திலும் மாற்றிப் பதிதல், பிள்ளைகளின் வருமானங்களைத் தாய், தந்தையரது வருமான வரிப்பத்திரத்தில் பதிந்து அனுப்புதல், வரிப் பத்திரங்களில் சரியான பதிவுகளை மேற்கொண்ட பின்னர் பிழையான பத்திரங்களை இணைத்தனுப்புதல் அல்லது இணைக்கத் தவறுதல், வருமானங்களை, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட முறை பதிதல் அல்லது குறைத்துப் பதிதல் அத்துடன் இலக்கங்களைப் பிழையாகப் பதிதல், வருமானமென நினைத்து property tax, Annual mortgage statement, Bank account statement போன்றவைகளையும் சிலர் பதிந்து அனுப்புகிறார்கள். கடந்த வருட Notice of Assessment இல் உள்ள இலக்கங்களையும் சேர்த்து அனுப்புவர்களும் உள்.

மேலும் பலவகையான சிக்கல்களையும், பிரச்சனைகளையும் CRA இற்கு ஏற்படுத்துகிறார்கள். இவைகளினால்தான் Notice of Reassessment and Re(re)assessment போன்றவைகள் கிடைக்கின்றன.

கீழ்வரும் பத்திரங்களும் சில தவறுகளைத் திருத்த உதவியாக இருக்கும். வருமானவரி ஆலோசகரிடம் ஆலோசிப்பது நல்லது.

Notice of Assessment (Previous Tax year), RRSP deduction limit & unused RRSP contributions, Unused tuitions credits (Federal & Provincial), HBP & LLP repayments, Capital gain and lossess (Sales & Stocks, bonds, real estate), Very last pay-slip for the Tax year (as of December 31), CRA correspondences, Disability Tax credit application, Rent (Property Tax), First time home Buyers's Tax credit, Tradesperson's Tool expenses (ex: Electrician's Tools Purchases), Document for caregiver claim, Safety deposit box.

மேற்கூறப்பட்ட ஆவணங்கள், பத்திரங்களில் உங்களிடமிருப்பவைகளையும், சேர்த்து உங்கள் வருமான வரிப்பத்திரத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்போது ஏற்படும் அதிகமான தவறுகளைத் தவிர்க்கக் கொள்வதுடன், வருமானவரி ஆலோசகருக்கு மிகவும் இலகுவாக உங்கள் வரிப் பத்திரங்களைச் செய்வதில் உதவியாக இருக்கும்.

அத்துடன் கனடிய வருமான வரி அலுவலகத்திடமிருந்து வரும் Notice of Assessment, Correspondances போன்றவற்றை பெறும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தாமல் செய்வது அல்லது குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

பதிவு செய்யப்பட்ட ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டம் - Registered Retirement Savings Plan (RRSP)
RRSP இல் நீங்கள் வைப்பிலிடும் தொகையானது உங்கள்

வருமானத்திலிருந்து குறைக்கப்படும். அதாவது நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி குறையும். இதனால் செலுத்திய வரியிலிருந்து ஒரு பகுதியை மீள்பெறும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றீர்கள். அல்லது செலுத்த வேண்டிய வரியைக் குறைக்க உதவும்.

ஒவ்வொரு வருடமும் உங்கள் வருமானத்தில் 18% வரையும் RRSP இல் முதலிடுவதற்கான தகுதியைப் பெறுகின்றீர்கள். ஆனால் Pension adjustment (PA) இருந்தால் முதலீடு செய்யும் தொகையானது குறைவடையும். இதை நீங்கள் Notice of Assessment இல் பார்க்க முடியும். உங்கள் Notice of Assessment இல் உள்ள தொகை வரையும் முதலீடு செய்ய முடியும் தேவையேற்படின். (இது தொடர்பான விபரங்களை பிற்தொரு கட்டுரையில் பின்னர் எழுதுவோம்).

வருமான வரியற்ற சேமிப்புக் கணக்கு Tax Free Saving Account (TFSA) வளர்ச்சிக்கு (interest) வருமான வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுகின்றது. அதாவது நீங்கள் வரி கட்ட வேண்டியதில்லை.

2013ம் ஆண்டிற்கான அதிகூடிய சேமிப்பு எல்லையானது \$5500 ஆகும். 2009ம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறையிலுள்ள இத்திட்டமானது \$500 வைப்பிலிடுவதற்கு சந்தர்ப்பமளிக்கின்றது.

நீங்கள் சேமிப்பிலிடத் தவறியதும் கடந்த வருடங்களில் விடுபட்டதுமாகிய எல்லாத் தொகைகளையும் தேவையான நேரங்களில் வைப்பிலிடலாம். சேமிப்பிலிருந்து மீள்பெறும் தொகையை மீண்டும் நிரப்ப முடியும். (உங்கள் சேமிப்பிற்கான இடவசதி இருந்தால் மாத்திரம்).

நன்கொடை - Donation

நீங்கள் நன்கொடை செலுத்த விரும்பினால், உங்களால் பணம் கொடுக்கும் charity முறையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை உறுதி செய்தபின்னர் பணம் கொடுத்தல் நல்லது. நீங்கள் பணம் கொடுத்த charity முறையாகப் பதிவு செய்யப்படாமலும் அல்லது பதிவு செய்து பின்னர் பதிவிலிருந்து விலக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தால் CRA உங்கள் நன்கொடையை ஏற்றுக் கொள்வதில் பிரச்சனைகள் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

நீங்கள் வருமான வரி செய்து பல வருடங்களின் பின்னர்தான் மறுபரிசீலனை செய்வார்கள் (5 வருடம் வரையும்). நீங்கள் 2009ம் வருடம் செய்த பத்திரங்களை 2013ம் வருடம் வரையும் CRA இனால் மீள்பரிசீலனை செய்ய முடியும். எனவே நீங்கள் நன்கொடை (Donation) மூலம் கிடைக்கின்ற வரிச் சலுகையைப் பெற்று 5 வருடங்களில் மீளாய்வு செய்து நீங்கள் பெற்ற வரிச் சலுகையை விடவும் இரண்டு மடங்கிற்கு மேற்பட்ட தொகையை செலுத்துமாறு கடிதம் அனுப்புவார்கள். ஏனெனில் வட்டியும் (interest) தண்டனைப் பணமுமாக சேர்த்து வரும். எனவே மிகவும் கவனமாகச் சரி பார்த்து நடந்து கொள்வதால் மேலதிக சிரமங்களையும், மேலதிக பண விரயத்தையும் தவிர்க்க முடியும்.

வதிவிடம் மாறும்போது ஏற்படும் செலவுகள் - Moving expenses

நீங்கள் ஒரு வதிவிடத்திலிருந்து வேறொரு வதிவிடத்திற்கு மாறும்போது ஏற்படும் பலதரப்பட்ட செலவுகளையும் சேர்த்து சலுகையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இச்சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு இடைப்பட்ட தூரம் 40 km இற்கு மேல் இருத்தல் வேண்டும். Moving expenses இற்கான தகுதியைப் பெறுபவர்கள் கீழ்வரும்

செலவுகளை moving expenses இல் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும். Transportation and storage costs for household effects, Travel expenses, Temporary living expenses (upto 15 days), Cost of cancelling lease, Incidental costs, Cost of selling old residence when vacant, Cost of purchasing new residence.

இவ்வகையான செலவுகளையும் இதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட மேலும் ஏதேனும் செலவுகள் இருந்தால் அவைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இச் செலவுகளை CRA இன் கணிப்பீட்டிற்கமைய கணக்கிட்டு பாவிக்க முடியும். ஏதாவது முற்பணம் கிடைத்திருந்தால் அதையும் கவனத்திலெடுத்து செலவுகளிலிருந்து குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஓய்வூதியம் எடுப்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவைகள் நீங்கள் ஓய்வூதியம் எடுப்பவராக இருந்தால், ஒரு ஆண்டிற்கான (2012) ஓய்வூதியப் பணம் வரி எல்லைக்கு மேல் இருந்தால், நீங்கள் வருமானவரி செலுத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் வருமான வரிச் சுமையைச் சமாளிப்பதற்காகச் சில வழிவகைகளைச் செய்ய முடியும்.

நீங்கள் ஓய்வூதிய அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு மாதாந்தம் உங்கள் ஓய்வூதியத்திலிருந்து உங்களால் முடிந்தளவு தொகையை கழிக்குமாறு (வருமானவரிக்கு) அறிவுறுத்தினால் முற்கூட்டியே உங்களால் உங்களுக்காக ஒரு தொகைப் பணம் வருமானவரிக்குச் செலுத்தப்பட்டிருக்கும். இதனால் வரிப் பத்திரம் பூர்த்தி செய்யும்போது கட்டிய வரிப் பணத்தைக் குறைத்து மிகுதியைச் செலுத்த முடியும்.

முற்பணமாகச் செலுத்திய வருமான வரிப் பணம் கூடுதலாக இருந்தால் மிகுதியை மீண்டும் பெற முடியும். நீங்கள் மனைவியுடன் வாழ்வவராக இருந்தால் உங்கள் இருவரில் வருமானம் கூடியவர் குறைந்த வருமானம் உடையவருக்கு பங்கீடு செய்ய முடியும் (elected split – pension amount).

பங்கீடு செய்யக்கூடிய உச்ச எல்லையானது 50 வீதம். வருமானம் கூடியவருடைய ஓய்வூதியம் வருமானத்திலிருந்து (ஓய்வூதியம்) 50 வீதம் வரையும் பங்கீடு செய்ய முடியும்.

இதனால் வருமானம் கூடியவர் செலுத்த வேண்டிய வருமான வரி குறையும். இதைச் செய்யும்போது இருவரதும் ஓய்வூதியத்திற்கு ஏற்புடையதாகத்தான் பங்கீடு செய்தல் வேண்டும். தவறான பங்கீடால் சிலசமயங்களில் நன்மையேற்படாது. பங்கீடு செய்வதை CRA இன் விதிமுறைக்கமைய செய்ய வேண்டும். அல்லது வருமானவரி ஆலோசகரது உதவியுடன் செய்தால் பிழைகளைத் தவிர்க்க முடியும்.

ஓன்ராறியோ நிலலியம் சலுகை - Ontario Trillium Benefit (OTB)

இச்சலுகையை 2011ம் ஆண்டு வருமான வரிப் பத்திரத்தை உரிய நேரத்தில் பூர்த்தி செய்தவர்கள் கடந்த ஆடி மாதத்திலிருந்து அனுபவிப்பார்கள். இத்தொகையானது (July 2012 இலிருந்து June 2013 வரை மாதாந்தமாக கிடைக்கும்).

2012ம் ஆண்டிற்கான வரிப் பத்திரத்தையும் உரிய நேரத்திற்கு (April 30, 2013) முன்னர் செய்தனுப்பினால் இச்சலுகையானது கால தாமதமின்றிக் கிடைக்கும்.

OTB ஆனது பின்வரும் சலுகைகளைச் சேர்த்து கொடுக்கப்படுவதாகும்.
Ontario sales tax credit (OSTC)
Ontario energy and property tax credit
Northern Ontario energy credit (NOEC)

மேற்கூறிய மூன்று வகையான சலுகைகளையும் கூட்டி கிடைக்கின்ற தொகையானது வருடாந்த OTB கொடுப்பனவாகும். இதை 12ஆல் வகுத்து மாதாந்தக் கொடுப்பனவாக மாதாமாதம் ஆண்டுதோறும் ஆடி மாதத்திலிருந்து அடுத்த ஆனி மாதம் வரையும் கொடுக்கப்படும். அதாவது July 2012 இல் இருந்து June 2013 வரையுமான காலத்தில் இப்பொழுது முதல் முறையாக மாதா மாதம் கிடைக்கின்றது.

2012ம் ஆண்டுக்கான வருமான வரிப் பத்திரங்களை உரிய நேரத்திற்கு செய்பவர்கள் இச் சலுகையை எதிர்வரும் ஆடி மாதம் தொடக்கம் அடுத்த ஆனி மாதம் வரையும் நேர காலத்திற்குப் பெறுவார்கள். அதாவது July 2013 இலிருந்து June 2014 வரையும்.

எனவே காலதாமதமின்றி உங்கள் வரிப் பத்திரங்களை நேர காலத்திற்கு முன்னர் பூர்த்தி செய்து அனுப்புதல் வேண்டும்.

ஓய்வூதியம் பெறுபவர் வீட்டுச் சொந்தக்காரராக இருந்தால் - Ontario senior homeowners' property tax grant (OSHPTG) சொந்த வீடு வைத்திருக்கும் ஓய்வூதியம் பெறும் senior ஆக இருப்பவர்களுக்கு சோலைவரி கட்டியிருந்தால் Property tax; அதிகூடிய தொகையாக \$500 வரையும் கிடைக்கும். இப்பணத்தை பெறத் தகுதியுடையவர்களுக்கு பணம் முழுமையாக ஒரே முறையில் கொடுப்பார்கள்.

பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கான செலவுகள் - Child care expenses

பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கு பணம் செலுத்தும் குடும்பங்கள் இச் சலுகையைப் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாவார்கள். கணவன், மனைவி இருவரும் வேலை செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் இருவரில் உழைப்பின் மூலம் பெறும் வருமானம் (earned income) குறைவாயுள்ளவர்தான் child care expenses ஐப் பாவிக்கும் தகுதியைப் பெறுவார்.

குடும்பத்தில் ஒருவர் மாத்திரம் (கணவன் அல்லது மனைவி) வேலை செய்யுமிடத்து இச்சலுகையைப் பெறும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகின்றனர்.

ஆனால் குடும்பத்தில் வேலை செய்யாதிருப்பவர் வேறு ஏதாவது ஒன்றில் தன்னை ஈடுபடுத்தி இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் சலுகையை வேலை செய்பவர் பாவிக்க முடியும். அதாவது முழு நேரமாகவோ அல்லது பகுதி நேரமாகவோ படிப்பது அல்லது தொண்டு செய்தல் (Education, volunteer service) போன்ற ஏதாவது ஒன்றில் ஈடுபட்டிருந்தால் இக்குடும்பத்தில் வேலை செய்பவர் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கான சலுகையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இதையும், வரிப் பத்திரங்களையும் பூர்த்தி செய்யும்போது வருமான வரி ஆலோசகரது ஆலோசனையைக் கேட்பது நன்று.●

பழககளைக் குப்பை என்று கொள்ளாதீர்கள். அவற்றுக்குள்தான் எங்கள் வரலாறும் மறைந்து இருக்கின்றது. குப்பை என எண்ணினால் அதனை வரலாறாக்கும் மனிதர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள் அவர்கள் குப்பைக்குள்ளும் குண்டுமணிகளைப் பொறுக்கித்தருவார்கள்.

‘வெற்றிமணி’ மு.க. சிவகுமாரன் - யேர்மனி

தாய் மண்ணில் சிதைந்துபோன சித்திரங்கள்

மரத்தால் ஒரு யானை செய்தார்கள். யானை அச்சாக அவ்வாறே இருந்தது. அது யானை என்று கருதிப் பார்த்தவர்களுக்கு அது மரம் என்று நினைக்கத் தோன்றவில்லை. அது மரம் என்று கருதிப் பார்த்தவர்களுக்கு அது யானை என்று நினைக்கத் தோன்றவில்லை. இதைத்தான் திருமந்திரம் என்ற நூல்

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை
(திருமந்: 2290)

என்று கூறுகிறது. இது சிற்பக்கலையின் பெருமையை உணர்த்துவது' இங்கே ஒருவன் கலைகளைப் பார்க்கும் விதத்தில் அதன் உயர்வு தங்கியுள்ளது புலனாகிறது.

சிற்பம் கலை அந்தக் கலையினூடாகச் சொல்லப்படும் செய்தி, அது அமைந்த காலத்தின் விம்பங்கள் யாவும் அதனை சிற்பமாக, கலையாகக் காண்பவனுக்கு மட்டுமே தெரியும். அதேபோன்றே சித்திரமும் கலையாக காலத்தைச் சித்திரிக்கும் கணினியாக விளங்கும். புரியாதவர்களுக்கு அது சுவராக வெறும் வண்ணக்கோலங்களாக மட்டுமே தெரியும்.

யுத்தமில்லாத பூமிகளில் கோடிக் கணக்கான ஆண்டுகளாக கலைகள் பூத்துக் குலுங்கும், கலை நடனம் புரியும், சிற்பங்களும் சித்திரங்களும் சரித்திரம் சொல்லும்.

எங்கள் தேசம் வரைபடத்தில் இருந்து தேய வேண்டும் என கங்கணம் கட்டும் காலம் இது. இக்காலத்தில் கலைகளையும், நம் சரித்திரம் பண்பாடு விழுமியங்களைக்கூறும் ஆதாரங்களை எப்படிக்க காப்பது.

எம் பெருமைகள் தெரிந்து நம் கலைவடிவங்களை எதிரிகள் அழிப்பது ஒரு புறம், அதன் பெருமைகள் அறியா நம்மவர்கள் கலைகளுக்கு மேல் வெள்ளையடிப்பது மறுபுறம்.

சிற்பங்கள் என்கின்ற போது தாயகத்தில் கற்சிற்பங்களைவிட மரச்சிற்பங்களே அதிகமாக அலங்கரிக்கின்றன. வீட்டின் கதவுகள் பெட்டகங்கள் கதிரைக்கால்கள் கைத்தடிகள் என மரச்சிற்பங்கள் ஆட்சி புரிகின்றன. இவற்றிற்கும் மேலாக கோவில் தேர்களிலும் மஞ்சங்களிலும் வாகனங்களிலும் இச்சிற்பங்கள் சிற்ப சித்திரக் கண்காட்சியையே நடத்தி விடுகின்றன.

தேர்களில் உள்ள சிற்பம், இதிகாசக்கதைகளை கூறினும் அவற்றை தனித்தவமான தமிழர்களின் கலைவெளிப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. ஆடை அலங்காரம், ஆபரணங்கள் யாவும் தனித்துவமானதாக மிளிர்கின்றது.

எமது பாரம்பரிய சிற்பங்களும் சித்திரங்களும் யுத்த காலத்தில் பல அழிந்து விட்டன. மிகவும் உக்கிரமாக நடந்த யுத்தத்தின் போது (20.10.1990) யாழ்ப்பாணத்தில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் இருந்து எந்த ஒரு பொருளையும் எடுக்காமல் அனைவரும் திடுதிப்பென வெளியேறினர். பின் 15.05.1996 ஆண்டு ஆலயத்தின் ஆதீனகர்த்தாவை ஆலயத்தைப் பார்வையிட இராணுவம் அனுமதித்தது.

ஆலயத்தைப் பார்வையிட்டபோது கொள்ளை அழகுமட்டுமல்ல, கொள்ளையும் போயிருந்தது.

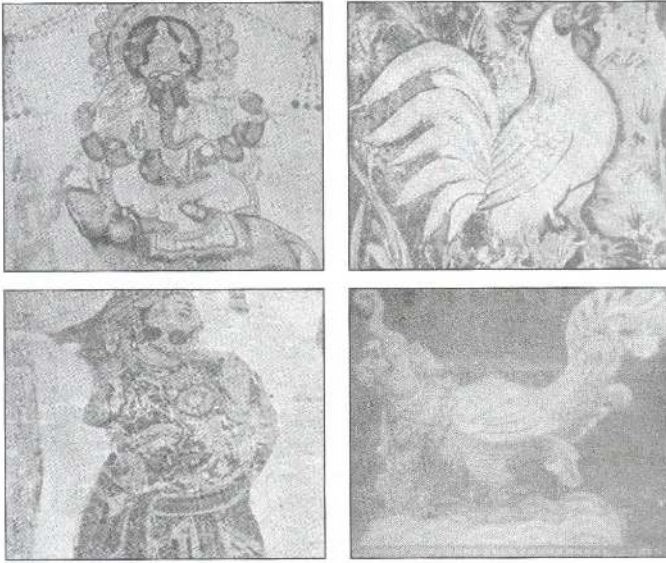
எண்பது கிலோ எடையுள்ள தங்கவிக் கிரகம் மற்றும் 180 கிலோ எடையுள்ள கொடிக்கம்பம் இவற்றுக்கும் மேலாக 350 ஒலைச்சுவடிகள் யாவும் மாயமாயின. 1782 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் முதன் முதலாக நிர்மானிக்கப்பட்ட முகோத்தர மஹாரதம் கறையான் அரித்து சேதமானது. (1990 வரை பாவனையில் இருந்த இரதம் இது) தேர் என்று குறிப்பிடுவது இங்கு ஒரு மாபெரும் பாரம்பரிய சிற்பக்கலைத்திறன் என்று கொள்ளவேண்டும். இத்தேரின் சேதம் தமிழ்கலைகளின் சேதமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

வசந்த மண்டபக் கூரை தரையில் கிடந்தது. நான்கு அழகிய தேர்களும்கூட ஒரு பெரிய சப்பரமும் விறகுக்காகக் கொத்தி எரிக்கப்பட்டுவிட்டன.

வசந்த மண்டபத்தை அலங்கரித்த 180 வருட பழமையாய்ந்த ஓவியங்கள் அழிந்தன. (முக்கியமாக அரசனும் அரசியும், சேனாதிபதி ஆகியோரது ஓவியங்கள்) கம்பீரமும் நம்மவர் மரபுகளைத் தழுவின ஆடை ஆபரணங்களுடன் ஆடைமேலங்கி ஆகியவற்றின் மடிப்புக்கள் கோடுகளின் மடக்கங்களால் காட்டப்பட்டிருப்பது நம்நாட்டு ஓவியமுறையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்கின்றார் இந்த ஓவியங்களை அன்று கண்டு இரசித்த கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை அவர்கள் (யாழ்ப்பாணத்து பிற்காலச் சுவரோவியங்கள்)

இந்த ஓவியங்கள் பற்றி குறிப்பிடுகையில் நம்மவர் கலாஇரசனை பற்றியும் கவலையுடன் கலாகேசரி குறிப்பிட்டு இருந்தார். அதாவது 1982ஆம் ஆண்டு அந்த ஓவியங்களைப் பார்க்கச் சென்றபோது அரசிளங்குமாரனது தலையில் ஒரு பகுதியையும், சேவகனையும் அப்போதே வெள்ளையடித்து மறைத்துவிட்டனர்.

சட்டநாதர் சிவன்கோவில் ஓவியங்கள்!

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட முதல் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி நல்லூர் நகரை அமைத்தபோது அதற்குக் காவலாக அதன் வடதிசைக்குச் சட்டநாதேசுவரர் கோயிலை அமைப்பித்ததாகக் கூறுகிறது. இதுவே இன்றைய சட்டநாதர் சிவன் கோயில் என்பது பல வரலாற்றாளர்களது கருத்து. யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத் தொடர்பு கொண்ட மந்திரி மனை, சங்கிலித் தோப்பு, பண்டாரக் குளம் ஆகியவற்றுக்கு மிக அண்மையில் இக் கோயில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1620ஆம் ஆண்டில் போர்த்துகீசர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றித் தமது நேரடி ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வந்த பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சகல இந்துக் கோயில்களையும் அவர்கள் இடித்து விட்டனர். அப்போது, சட்டநாதர் கோயிலும் அழிந்து போய்விட்டது. தற்போதுள்ள கோயில் பிற்காலத்தில் முன்னைய கோயில் இருந்த அதே

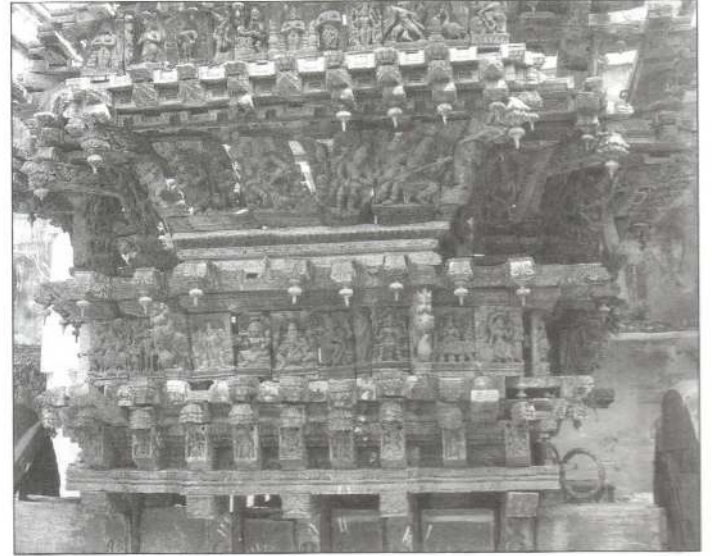
இடத்தில் கட்டப்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது.

இது சட்டநாதர் கோயில் பற்றிய சிறு வரலாறு.

சரி அங்குள் ஓவியங்கள் பற்றி வருவோம். யாழ்ப்பாணம் சட்டநாதர் ஆலயத்தில் 130 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட ஓவியம் அக்காலத்து பிரபல ஓவியர் துரைசாமி அவர்கள் வரைந்தது. அந்த ஓவியங்களுக்குமேல் வெள்ளையடித்து அழகுபடுத்திவிட்டனர். அழகிய - கூவும் சேவலும் தன் குரலை இழந்துவிட்டது. இந்த அழிப்பு வேலை (1990 முற்பகுதியில் இடம்பெற்றது.

இதனால் அழகுபடுத்தல் என்ற கோணத்தில் எம்மவர்கள் ஓவியங்களையும் பழமைக்கலைகளையும் கொன்று அழித்துவிட்டனர்.

பழையவற்றை அழகில்லாமல் வரைந்தவற்றை பழசு என்று ஒரே காரணத்திற்காக ஏன் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று கருதி அழித்துவிட்டு, இன்று புதிய படங்கள் சிவனின் 108 கரணங்கள் சட்டநாதர் ஆலயத்தின் வடக்கு வீதிச் சுவரில் வரையப்பட்டு உள்ளன. அத்துடன் தெற்கு வீதிச் சுவரில் 64 நாயன்மார்களது ஓவியம் வரையப்பட்டுள்ளது.

ஓவியம் பழசு உண்மைதான். ஆனால் அவை சித்திரத்தை மட்டும் சித்தரிக்கவில்லை. இன்றைக்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த மக்களது சிந்தனைகள் செயற்பாடுகளையும் எதோ ஒரு மூலையில் வெளிப்படுத்தியே இருக்கும். இன்று வரைந்த ஓவியம் இன்னும் 100 வருடங்களின் பின் பழசு என்று அழித்தால் இக்காலத்து ஓவியத்திற்காக கருக்களும் அதனைச் சுற்றி இருக்கும் பொருட்களும் கலைந்துவிடும்.

ஆலயத்தின் மேற்பகுதிக்கு டிஜிட்டலில் படங்களை அச்சு எடுத்து மேல் கட்டப்பட்டு உள்ளதாகவும் அறிகின்றேன். இந்த டிஜிட்டல் படங்கள் ஆயிரம் கோவில்களிலும் ஒரேமாதிரித்தான் இருக்கும். எனவே அது ஒருமாதிரி இல்லையா? சிற்பங்கள் சித்திரங்கள் வெறும் கலைப்படைப்பு மட்டுமல்ல. இவை பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய கணினிகள். இவை

இன்று கணினியில் பதித்து வைப்பது போன்று அன்று சிற்பத்திலும் சித்திரத்திலும்தான் உணர்வுகள் பதிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டன. இந்த உண்மை யாவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதொன்றாகும்.

மேலைநாடுகளிலும், சிங்கள பெளத்த அரசும் தனது கலைப்பாரம்பரியத்தைக் காக்கவும், பலவற்றைத் தமதாக்கவும் எவ்வளவு திட்டமிட்டு செலவு செய்து வருகின்றது என்பது நோக்கத்தக்கது. எமது மண்ணில் அழிந்து போன கலைவடிவங்களை மீட்க முடியாவிட்டாலும் அவற்றின் ஆதாரங்களாக இருக்கும் படங்களையும் செய்திகளையும் ஆவணப்படுத்தல் காலத்தின் தேவையாகிறது. அதன் ஒரு சிறு வெளிப்பாடாக என்னிடம் இருக்கும் சில சித்திரங்களையும் சிற்பங்களையும் இங்கு பதிவு செய்கின்றேன்.

பழசுகளைக் குப்பை என்று கொள்ளாதீர்கள். அவற்றுக்குள்தான் எங்கள் வரலாறும் மறைந்து இருக்கின்றது. குப்பை என எண்ணினால் அதனை வரலாறாக்கும் மனிதர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள் அவர்கள் குப்பைக்குள்ளும் குண்டுமணிகளைப் பொறுக்கித்தருவார்கள். இது நீங்கள் செய்யும் அளப்பெரிய கலைத் தொண்டாகவும் அமையும்.

ஓரே பார்வையில் சிதைந்துபோன சித்திரங்கள்!
இனவாதிகளால் எரிக்கப்பட்ட தேர்கள்: குரும்பசிட்டி அம்மன் ஆலயத்தேர். மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் தேர். நாகபூசணி அம்மன் நயினாதீவு தேர்.

சிதைந்துபோன நிலையில் இருக்கும் சித்திரத் தேர்கள்: சுழிபுரம் பறாளை விநாயகர் கோவில் தேர், பொன்னாலை வரதராஜர் தேர்.

அழிக்கப்பட்ட ஓவியம் (சுவருக்கு மைபூசி எம்மவர் அழித்த ஓவியங்கள்) யாழ்ப்பாணம் சட்டநாதர் சிவன் கோவில் (சுவும் சேவலும் விநாயகப்பெருமானும் அழிக்கப்பட்டன) மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் வசந்தமண்டபத்தின் சுவரில் இருந்த அரசன் அரசி மற்றும் கம்பீரமான தோற்றமுடைய சேனாதிபதி. (அழித்ததன் நோக்கம்: யுத்தகால அழிவில் சுவரில் இருந்த ஓவியங்கள் சேதமுற்றவை. அல்லது புதிய சுவர்கள் எழுப்புவதற்காக)

கட்டுரைக்கு உதவிய நூல்கள்: மாவிட்டபுரத் திருத்தல வரலாறு, யாழ்ப்பாணத்து பிற்காலச் சுவரோவியங்கள்: நேர்கண்டு விபரங்களை உறுதிப்படுத்தி உதவியவர்கள். சிவத்திரு. சிவபாலன் திருமதி வலன்ரீனா இளங்கோவன் (வெற்றிமணி (யாழ்) உதவி ஆசிரியர்)●

தமிழ் மொழியின் சொற்சிறப்பு - 1

உலக மொழிகளிலே தமிழ் மொழியை த்தான் மூன்றாக வகைப்படுத்திச் சிறப்பித்து முத்தமிழ் என்றார்கள். தமிழ்மொழிக்குள்ள சிறப்புகளுள் சொற்சிறப்பு என்பதும் ஒன்று. ஓர் எழுத்தே சொல்லான விந்தை தமிழில் தான் இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டுக்கு சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. ஆ - பசு
2. நா - நாக்கு
3. கோ - மன்னன்
4. தீ - நெருப்பு
5. ஈ - ஓர்உயிர்
6. பூ - மலர்
7. மா - குதிரை
8. மை - கண்மை
9. பா - பாடல்
10. தை - மாதம்

ஆங்கில மொழியில் ஓர் எழுத்துச் சொல் அர்த்தம் கொண்டவையாக இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை என்பதே பதில். ஆனால் தமிழில் மட்டும் ஓரெழுத்து சொல்லான விந்தை உண்டு.

பிறமொழிச் சொற்கள் வெறுமனே

உருவத்தை மட்டுமே காட்டுகின்றன. ஆனால், தமிழ்மொழிச் சொற்கள் உருவத்தையும் பருவத்தையும் சேர்த்தே காட்டக் கூடியன. காட்டுக்கு சில:-

1. பாலன் - 7- வயதுக்கும் கீழ்
2. மீனி - 10- வயதுக்கும் கீழ்
3. மறவோன் - 14 - வயதுக்கும் கீழ்
4. திறலோன் - 14 - வயதுக்கு மேல்
5. காளை - 18- வயதுக்கு மேல்
6. விடலை - 30- வயதுக்குக் கீழ்
7. முதுமகன் - 30- வயதுக்கு மேல்

இந்த ஏழு பருவத்தை

1. பிள்ளை - குழந்தைப் பருவம்
2. சிறுவன் - பால பருவம்
3. பையன் - பள்ளிப்பருவம்
4. காளை - காதற்பருவம்
5. தலைவன் - குடும்பப் பருவம்
6. முதியோன் - தளர்ச்சிப் பருவம்
7. கிழவன் - மூப்புப் பருவம்

என்றும் சொல்லலாம். இதே போன்று பெண்களின் ஏழு பருவத்தையும் வெவ்வேறு சொற்களில் அழைக்கின்றனர்.

1. பேதை - 5 வயதுக்கும் கீழ்
2. பெதும்மை - 10 வயதுக்கும் கீழ்

3. மங்கை - 16 வயதுக்கும் கீழ்
4. மடந்தை - 25 வயதுக்கும் மேல்
5. அரிவை - 30 வயதுக்கும் கீழ்
6. தெரிவை - 35 வயதுக்கும் கீழ்
7. பேரிளம்பெண் - 55 வயதுக்கு கீழ்

மனிதனின் இந்த ஏழு பருவத்துக்கும் சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகிற ஆங்கிலச் சொற்கள் என்ன? 'baby' யும் 'Child' ம் ஓரே அர்த்தம் கொண்டவை. அப்புறம் 'young Boy' என்றும் 'Adult Man' என்றும் 'Young Man' என்றும் 'old Man', 'old lady' என்றும் சொல்வது தமிழைப்போல் பருவத்திற்கு ஏற்ப பொருந்துமா?

ஒரு பூவை எடுத்துக் கொண்டால் கூட உருவத்தையும் அதன் பருவத்தையும் காட்ட பலமொழிகளுக்குச் சொற்பஞ்சம். தமிழில் அவ்வாறு இல்லை

1. அரும்பு - அரும்பும் நிலை
2. மொட்டு - மொட்டு விடும் நிலை
3. முகை - முகிழ்க்கும் நிலை
4. மலர் - பூ நிலை
5. அலர் - மலர்ந்த நிலை
6. வீ - வாடும் நிலை
7. செம்மல் - இறுதி நிலை●

Papers records tend to be held by physicians or institutions. An electronic record can be shared with patients and personalized to suit their needs or particular healthcare demands. This idea is known as the personal health record (PHR).

Kulamakan Kulasegaram

The Rise of Electronic Health Record

The yearly physical or the drop-in visit with the flu – all of our healthcare encounters with our family physicians usually revolves around extensive documentation. Our health is recorded and managed from the time of our birth. A large file with extensive notes on symptoms, diagnoses, prescriptions, test results, and patient encounters is constantly updated by the family physician. For most people born in the late 20th century, this record management consisted of paper records. Now a new trend of the digital age is changing how our health history is managed: electronic health records (EHRs).

The idea is fairly simple and stems from the problems of the previous paradigm of managing health records. A patient's health record is essential in updating new health professionals when providing care. Modern healthcare is a team-based exercise: physicians, nurses, allied professionals, social workers, and supporting staff. Furthermore, much of healthcare when serious issues are at stake involves a series of patient handovers: family practice to specialist, to surgeon, to physiotherapist etc.

While a paper record fulfills the basic function of providing information, it has several drawbacks. Firstly, they are not portable: paper records are heavy and must be physically sent via the patient or by courier from healthcare to healthcare worker. Secondly, they tend to be organized chronologically but not conceptually. While this gives a good indication of a person's life course it makes it difficult to parse the information for specific patterns or trends. For example, a physician might want to graph lifetime BMI or average blood sugar as tracked at yearly physicals. Extracting that information from paper records can be laborious. And of course, with any form of paper recording, they tend to be incomplete and can easily be lost – especially during handover or if they disappear into the filing system.

A paperless health record has the advantages of being easy to organize, available on-demand for professionals and patients. The EHRs are a conceptual shift in how healthcare is conducted. Like many other fields, healthcare is increasingly becoming data driven. Many laypersons are shocked to find out how many healthcare interventions are widely used with adequate evaluation or testing.

Over the last 30 years, a strong movement in healthcare research and practice known as evidenced based practice has required rigorous data collection and testing of healthcare practices – intervention, management, professional activities etc. EHRs are bringing the data collection and management approach right down to patient care level. Patient care must not only be reflective of evidence gathered through scientific activity, but also grounded in the background and health trends of the individual patient. EHRs allow the conceptual and thematic organization of patient level data.

More importantly, they make it easy to share this information with other practitioners. If they are using the same system, sending a patient history or test result for a patient moving from Kamloops to Halifax is just a click of a button.

EHRs are already very common in healthcare practice. Nearly 10 million Ontarians have one form or another of an EHR. If you are reading this article, you probably have one already; even if your family physician is analog, many walk-in clinics and quite a few major hospitals have EHR systems.

Beyond the benefits of healthcare, should individual patients be concerned about the rise of EHR systems? Are there any issues that patients should be aware of or raise with their healthcare practitioners? There are three: privacy, ownership, and literacy.

As with all things digital, the risk of confidentiality breach is

higher. Break-ins to doctors' offices for the purpose of stealing health information are a highly specialized and rare crime. The damage also tends to be limited as only the patients' whose records are stored at the location will be affected. EHRs have the capability of housing province wide information on a single server or network. A potential hack would that the confidential information of millions would be available publicly. Besides the gross violation of privacy, the financial implications for employment or insurance purposes are massive.

The privacy concern has always been the most important issue when dealing with EHRs. The Government of Ontario and other jurisdictions have enacted supporting regulations to ensure that EHR management is supported by strong privacy measures, secured storage, and by the regular rules covering government agencies. Most EHR systems are well protected but it is always worthwhile asking (especially when dealing with small healthcare practices) how your health records are stored.

Papers records tend to held by physicians or institutions. An electronic record can be shared with patients and personalized to suit their needs or particular healthcare demands. This idea is known as the personal health record (PHR). The PHR allows a patient to have some degree of control and access to their healthcare history in the detailed level available to healthcare professionals. While not all EHRs are PHRs, many PHRs interface with the official record or are the actual EHR but held collaboratively between the physician and the patient. This allows the patient to take their healthcare records while traveling, getting second opinions, or moving.

More importantly, it is philosophical shift in the responsibility for providing good health care; a recognition that health is process enacted by patients and professionals. The possibilities of PHRs – especially with the rise of mobile computing through tablets and smart phones are endless. One can imagine an application that interfaces with the PHR throughout the day providing updated information on a patient's diet and blood pressure for the physician. Or a reminder to take prescriptions or do exercise and recording compliance.

Still, these advantages may accrue to only a sub-set of healthcare consumers. This is because EHRs and PHRs depend on the digital literacy of the patients and practitioners. For all digital migrants – anyone who did not grow up in the digital age – the learning curve for new technology is

high. Without adequate familiarity and fluency on how to work digitally, a PHR is useless and likely a source of stress. Senior citizens for example, may find the EHR system especially difficult to navigate.

And not just patients, but also healthcare practitioners who are not digitally literate may find new systems daunting challenges both in resourcing and in use. This raises the potential of inaccurate or incomplete recording and possibly the chance of medical error.

Regardless, these challenges maybe transient as younger people start becoming health professionals and patients. eHealth Ontario for example, has an extensive EHR agenda for the province that seeks to create massive health record umbrellas and join the citizens to these networks. The future of healthcare record keeping – like so many things – looks to be increasingly digital.

The best resources to navigate this new (and occasionally confusing) system is to partner closely with your health professional to find out about the ins and outs of how your health information is managed. Remember, it is your health and your information – it is your responsibility to know where it is kept. ●

World Population

The world population is the total number of living humans on Earth. As of today, it is estimated to number 7.063 billion by the United States Census Bureau (USCB). The USCB estimates that the world population exceeded 7 billion on March 12, 2012. According to a separate estimate by the United Nations Population Fund, it reached this milestone on October 31, 2011.

The world population has experienced continuous growth since the end of the Great Famine and the Black Death in 1350, when it stood at around 370 million. The highest rates of growth – global population increases above 1.8% per year – were seen briefly during the 1950s, and for a longer period during the 1960s and 1970s. The growth rate peaked at 2.2% in 1963, and had declined to 1.1% by 2011. Total annual births were highest in the late 1980s at about 138 million and are now expected to remain essentially constant at their 2011 level of 134 million, while deaths number 56 million per year, and are expected to increase to 80 million per year by 2040.

ஒரு LED குமிழின் வருடாந்த முதலீட்டுச் செலவு 40 சதமாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. 25 வருடங்கள் பாவிக்கக்கூடிய ஒரு குமிழின் செலவை 25ஆல் பிரித்து ஒரு வருடச் செலவைக் கணிப்பிடுவதுதான் நியாயமானது.

வேலா சுப்பிரமணியம்

மின்சார்ப் பாவனை

அதிகரித்து வரும் சனத்தொகை, இயந்திரமயமாக்கல், கட்டிடங்கள், வீடுகள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளால் குறிப்பாக ஒன்றாயினோ மாகாணத்தில் மின்சாரத்தின் தேவை கட்டுக்கடாங்காத நிலையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 20 ஆண்டுகளில் சுமார் 25,000MW மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய வழி-வகைகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் பல மில்லியன் டாலர்களை முதலீடு செய்யவும் மத்திய, மாகாண அரசுகள் திட்டமிட்டு வருகின்றன. அதேவேளை தற்போது கிடைக்கும் மின்சாரத்தை எவ்வளவு சிக்கனமாகப் பாவித்து நுகர்வோர் தேவையையும் கிடைக்கும் வளத்தையும் சம்பந்தத்தலாம் என்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அதன் ஒரு அங்கமே SMART METER. காலத்திற்குக் காலம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் rebates மற்றும்மொரு அங்கம். அந்தவகையில் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நாமும் அத்தகைய திட்டங்களில் பங்கு கொண்டு பலன் அடையும் சந்தர்ப்பங்களை தவறவிடக்கூடாது

மின்சாரச் செலவைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகள்:

பொதுப்படையாகக் கூறுவதானால் பாவனையில் இல்லாத உபகரணங்களை நிறுத்தி விடுங்கள். ("If You Aren't Using It - Shut It Off") இங்கு வானொலி, கம்பியூட்டர், குளிநுட்டிகள், தொலைக்காட்சி உட்பட மின் விளக்குகளுக்கும் உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

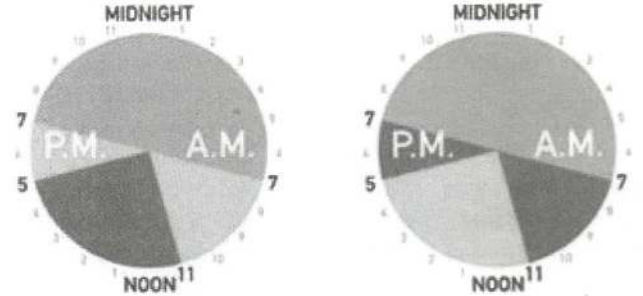
SMART METER & TIME-OF-USE (TOU)

தற்போது மாதாந்த மின்சாரக்கட்டணத்தை தீர்மானிப்பதில் SMART METER ன் பங்கு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒன்றாயினோவில் பெரும்பாலான இடங்களுக்கு Smart Meterன் பாவனை நடைமுறைக்கு வந்திருப்பது பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். காலத்தின் மாற்றத்திற்கேற்ப எங்கள் பழக்க வழக்கங்களையும் நாங்கள் மாற்ற வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அதாவது மின்சாரப் பாவனைக்கான கட்டணம் எவ்வளவு பாவிக்கின்றோம் என்ற அடிப்படையில் இல்லாது எப்போது பாவிக்கின்றோம் என்ற அடிப்படையில் தற்போது கட்டணம் அறவிடப்படுகின்றது.

அதாவது அதிகரித்த தேவையின் காரணமாக இரவில் பாவிக்கும் மின்சாரத்தைவிட பகலில் பாவிக்கும் மின்சாரத்திற்கு இரட்டிப்பு கட்டணம் அறவிடப்படுகிறது.

அதனடிப்படையில் தற்போது கோடை, மாரிகாலங்களுக்குரிய நியமங்கள் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன

கோடைகாலம் **May 1- October 31** - மாரி காலம் **November 1 -April 30**

Effective November 1, 2012, the Ontario Energy Board's (OEB) time-of-use pricing includes

Day of the Week & Time	Time	Price Period	Price (C/kWh)
Weekends & Holidays	(All day) (Off-Peak)	Lowest price	6.3
Summer Weekdays (May 1 - Oct 31)	7:00 a.m. - 11:00 a.m.	Mid price (Mid-Peak)	9.9
	11:00 a.m. - 5:00 p.m.	Highest price (On-Peak)	11.8
	5:00 p.m. - 7:00 p.m.	Mid price (Mid-Peak)	9.9
	7:00 p.m. - 7:00 a.m.	Lowest price (Off-Peak)	6.3
Winter Weekdays (Nov 1 - April 30)	7:00 a.m. - 11:00 a.m.	Highest price (On-Peak)	11.8
	11:00 a.m. - 5:00 p.m.	Mid price (Mid-Peak)	9.9
	5:00 p.m. - 7:00 p.m.	Highest price (On-Peak)	11.8
	7:00 p.m. - 7:00 a.m.	Lowest price (Off-Peak)	6.3

உதாரணமாக காலை 11 மணிக்கு 11.8 சதமாக /KWH இருக்கும் கட்டணம் மாலை 7 மணிக்குப் பின்னர் 6.3 சதமாக /KWH இருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். சூரியன் மேலே உயர் உயர் கட்டணமும் கூடிப் பின்னர் மாலையில் குறைவடையத் தொடங்கும். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் கட்டணம் மேலும் குறைவாக இருக்கும். இத்தகைய சூழலுக்கேற்றவாறு நாமும் எமது பழக்கவழக்கங்களை முடிந்தளவு மாற்றுவதன் மூலம் மிகுந்த பலனை அடையமுடியும்.

சில செயற்பாடுகளை கட்டணம் குறைந்த நேரங்களில் மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் அதிக பலன் பெறமுடியும். உதாரணமாக உடுப்பு துவைத்தல், பாத்திரம் கழுவும் இயந்திரங்களைப் பாவித்தல், அதிக மின்சாரத்தை நுகரக்கூடிய பாண் தயாரிக்கும் இயந்திரங்களைப் பாவித்தல் அல்லது BAKING செய்தல் போன்றவற்றை இரவு நேரத்திற்கு மாற்றி விடுதல் பலன் தரக்கூடியது. மேலும் கூறுவதானால் தானாக இயங்கும் TIMER ஐ பொருத்துவதன் மூலம் நாம் நித்திரையாக இருக்கும்போது இவை விழித்திருந்து செயற்பட்டு எமது செலவினைக் கட்டுப்படுத்த துணை புரியும். குறைந்த விலையில் TIMER களை வாங்க முடியும் என்பதனை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகிறது. \$10 டாலருக்கு குறைவாக இவற்றை வாங்கமுடியும். சிறிய முதலீடு காலப்போக்கில் பாரிய சேமிப்புக்கு வழிவகுக்கும்.

மின்சாரப் பாவனையில் LED குமிழ்களின் முக்கியத்துவம்

LED மின்குமிழ்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி மாற்றுவது அவசியம்தானா? இவற்றை மாற்றுவதன் மூலம் உண்மையான இலாபம் கிடைக்குமா என்று பலரது மத்தியிலும் ஒரு கேள்வி இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. 300 - 400 டாலர்கள் மின்குமிழ்களுக்கு

மட்டும் செலவழிப்பது சரியா? அச்செலவில் இருந்து மாதாந்த கட்டணச் செலவைக் குறைப்பதன் மூலம் இலாபம் அடைவது சாத்தியமா? இவ்வாறு பல கேள்விகளை மனதில் வைத்திருப்பர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

இத்தகைய சந்தேகம் உள்ளவர்களின் வீடுகளில் பெரும்பாலானவை இருட்டில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. அவர்களும் இருட்டில்தான் வாழ்கிறார்கள். எல்லாரும் Pot Lights போடுகிறார்கள் என்று ஆசைப்பட்டு வீடு முழுக்க 30-40 Pot Lights போட்டிருப்பார்கள் ஆனால் அவற்றைப் போடுவதற்குப் பயங்கரத் தயக்கம். மின்சாரக் கட்டணம் அதிகம் வந்துவிடும் என்ற பயம். இவ்வாறான நிலைமை மாறி எல்லோரையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிக முக்கியமான தரவுகளைக் கணிப்பிட்டு தந்திருக்கிறேன்.

சுமார் 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோமஸ் எடிசன் கண்டுபிடித்த மின்குமிழ்கள் தற்போதும் நன்றாகவே ஒளிதருகின்றன. ஆனால் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் நாம் கண்டுகொள்ளாது இருந்தால் நஷ்டம் எங்களுக்குத் தான்.

குறிப்பாக LED தொழில்நுட்பம் எல்லோரையும் மெய்சிலிர்த்த வைக்கும் அளவிற்கு சகல துறைகளிலும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது. LED மின்விளக்குகள், மின்குமிழ்கள் பல ஆண்டுகாலம் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டவை. சுமார் 50,000 மணித்தியாலங்கள் தொடக்கம் 100,000 மணித்தியாலங்கள்வரை தொழிற்படக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தன. அதாவது ஒரு தடவை வீட்டிற்கு இவற்றை மாற்றினால் 25 - 30 வருடங்களுக்கு திருப்பி மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. LED குமிழ்களின் கொள்வனவு விலை

சற்று அதிகமாகக் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் ஆயுட்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு அதன் விலையை 25 அல்லது 30 ஆண்டுகளால் பிரித்து 1 வருடத்திற்கான செலவை உற்று நோக்கினால் தான் உண்மை நிலை புரியும்.

கடந்தகாலங்களில் LED குமிழ்கள் சக்தி குறைந்த 1-2 watts அளவுகளில் இருந்தமையும் அவற்றின் விலை 25 - 30 டாலருக்கு மேல் இருந்தமையும் எல்லோரையும் அதன்பக்கம் போகத் தயக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கும் என்பது நியாயமே. Home Depot, Lowes போன்ற இடங்களில் இவற்றின் விலை தற்போதும் 20 டாலருக்கு மேலேயே காணப்படுகின்றன.

ஆனால் இணையத்தளங்கள் மூலம் ஆச்சரியப்படத்தக்க விலையில் இத்தகைய LED குமிழ்களைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்புகள் வந்துவிட்டன. சாதாரண கடைகளில் 20-30 டாலர்வரை விற்கும் LED குமிழ்கள் இணையத்தளங்களில் 4.99 - 7.99 க்கு வாங்கக் கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது.

Pot Lights க்கு குமிழ் மாற்ற முற்படும் போது சற்று அவதானம் தேவை. MR16, GU10, PAR 16, PAR 20, PAR 30, PAR 38 என பல்வேறுபட்ட வகைகளிலும் அளவுகளிலும் உள்ளன. குறிப்பாக PAR வகைப்பட்டவை எல்லாம் சாதாரண புரியுடன் கூடியவையாக இருந்த போதும் அதன் இலக்கங்கள் முக விட்டத்தைக் குறிப்பவை. அதாவது அவ்விலக்கங்களை 1/8 ஆல் பிரித்தால் விட்டத்தை அறியலாம். உதாரணமாக: PAR 16=2", PAR 30=3.75". அத்துடன் சாதாரண குமிழ்கள் போட வேண்டிய விளக்குகளுக்கு சாதாரண LED குமிழ்களை பொருத்தமானவை என்பதையும் மனதில் கொள்ளவும்.

கீழ்வரும் அட்டவணையில் ஒரு சாதாரண குமிழை 1 வருடம் பாவிப்பதற்கு ஏற்படக் கூடிய செலவு CFL குமிழுடனும் LED குமிழுடனும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மழைகாலத்திற்குரிய TOU - Mid Peak 9.90சதம்/KWH என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, அத்துடன் இதற்கான விநியோகச் செலவு, இதர செலவுகள், வரி என்பவற்றையும் உள்ளடக்கி 16 சதம்/KWH ஆக கணிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குமிழ் தினமும் 5 மணித்தியாலம் பாவிக்கப்பட்டால் என்பது அண்ணளவானது. ஒவ்வொருவரதும் வாழ்க்கை முறைக்கும், பழக்க வழக்கங்களுக்கும் ஏற்ப இது சற்று கூடிக்குறையும் என்பதையும் கருத்திற் கொள்ளவும்.

ஒரு LED குமிழின் வருடாந்த முதலீட்டுச் செலவு 40 சதமாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. 25 வருடங்கள் பாவிக்கக்கூடிய ஒரு குமிழின் செலவை 25 ஆல் பிரித்து 1 வருடச் செலவைக் கணிப்பிடுவதுதான் நியாயமானது.

மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவென்றால் ஒரு வீட்டில் இருக்கக்கூடிய 20 மின்குமிழ்களை மாற்றுவதன் மூலம் வருடமொன்றிற்கு ஏறக் குறைய \$350 டாலர்களைச் சேமிக்க முடியும் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கலாம். முதல் வருடத்திலேயே LED குமிழ்களுக்கான முதலீட்டுச் செலவு 200 டாலர் நீங்கலாக பாவனைச் செலவிலும் \$150 டாலர்கள் சேமிக்க முடியும் என்றால் சிந்தித்து உடனே செயற்பட வேண்டியது அவசியம் அல்லவா?

INCANDESCENT vs. COMPACT FLUORESCENT BULBS and LED

Bulb Type	60W Incandescent	13W Compact Fluorescent (=60W)	LED 5W (=60W)
Purchase Price	\$0.75	\$3.00	\$10.00
Life of the Bulb	750 hours	5,000 hours	50000-100000 hrs.
Number of Hours	5 hours	5 hours	5 hours
Burned per Day			
Life span	6 months	3 years	25 years
Annual Cost of Bulbs	\$1.50	\$1.00	\$0.40
Annual Cost of Electricity per bulb - 16cents/kwh	\$17.52	\$3.80	\$1.17
Annual Total Cost	\$19.02	\$4.80	\$1.57
Total Annual Cost for 20 bulbs per House	\$380.40	\$95.90	\$31.36
Total Savings in a Year		\$284.50	\$349.04

குளிர் ஊட்டிகள் (Air conditioning)

கோடைகாலத்தில் குறிப்பாக கனடாவில் வெப்ப அலைகளின் (HEAT WAVE) தாக்கத்திற்கு முகங்கொடுக்கத் தயாராக வேண்டும். இதற்குப் பலவிதமான ஆலோசனைகள் கூறப்படுகின்றன. ஒரு சில மாதங்கள் ஆனாலும் வீட்டில் இருக்கும் வெப்பத்தின் தாக்கத்தால் பலரும் அவதிப்படுவது உண்டு.

பலரும் கோடைகாலத்தில் AIR CONDITION ஐப் பாவிப்பது வழக்கம். வீட்டில் நாம் பாவிக்கும் மின்சார உபகரணங்களில் மிக அதிக அளவு மின்சாரத்தை நுகரக் கூடியதும் அதிக செலவை ஏற்படுத்தக் கூடியதும் குளிர்நட்டிகள் என்றால் அது மிகையல்ல. எனவே இதனை மிகத் தேவையான நேரங்களில் மட்டும் பாவித்து அதற்கான பதிலீட்டு வழிகளில் ஈடுபடுத்தல் நல்லது.

மிக அதிகளவு மின்சாரத்தை நுகர்வதனால் மிக அதிகளவு செலவை ஏற்படுத்தக் கூடியவை குளிர்நட்டிகள். எனவே அவற்றை மிக அவசியமானபோது மட்டும் பாவிப்பது நல்லது. THERMOSTAT CONTROLLER ஐ 25-26C பாகைக்கு மேல் இயங்கும் விதத்தில் பாவித்தல் சிறந்ததும் லாபகரமானதும் ஆகும். தவிர இயற்கையான முறைகளில் வெப்பத்தை தணிக்க வழி காண்பது மேலும் பலன் தரவல்லது.

சிந்தித்துச் செயற்படச் சில குறிப்புகள்:

- 1 வீடு சூடேறாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளல். அதாவது மாலை தொடக்கம் இரவு நேரங்களில் சாளரங்கள் ஊடாக குளிர்காற்றை உள்வாங்கி, பகல் வேளைகளில் உள் வாங்கப்பட்ட குளிர் காற்றை தப்பித்து விடாத பார்த்துக் கொள்ளல். ("Keep the heat out & invite the cool air in")
- 2 உட்காணக் கூடிய வேளைகளில் சூடான காற்றை காற்றாடி மூலம் வெளியேற்றல்.
- 3 திரைச் சேலைகளை பகலில் மூடி இரவில் திறந்து விடல்.
4. ATTIC பகுதியில் கோடை காலத்தில் வெப்பம் மிக அதிகமாக இருக்கும். அந்த வெப்பத்தை தணிக்க பல மணி

நேரம் குளிர்நட்டிகள் இயங்க வேண்டி இருக்கும். ATTIC ல் தலைக்கு மேலே அடைபட்டிருக்கும் வெப்பமான காற்றை வெளியேற்ற காற்றாடிகள் (FAN) போடப்பட்டால் உங்களது மின்சாரச் செலவில் பாரிய வித்தியாசத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியும். அத்துடன் இத்தகைய காற்றாடிகள் கூரையின் ஆயுட்காலத்தைக் கூட்டவும் உதவும். ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய் என்பது இங்கு சாலவும் பொருந்தும்.

5. நிலக்கீழ் அறை உள்ளவர்கள் கோடை காலத்தில் அங்கு அடைபட்டிருக்கும் குளிர்காற்றை மேற் பகுதிக்குப் பரப்புவதன் மூலம் வீடு வெப்பமாவதைக் குறைக்க முடியும்.
6. FURNACE உடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் காற்றாடியைத் தனியாகப் பாவிப்பதில் எந்தவித தப்பும் கிடையாது. குளிர்நட்டியுடன் ஒப்பிடும்போது மிகக் குறைந்தளவு மின்சாரத்தை மட்டுமே காற்றாடிகள் நுகர்கின்றன.

சமையலறையில் மின்சாரத்தின் பங்கு:

எம்மவர் மத்தியில் சமையற்கலை மிகப் பிரபல்யமானது. நீண்ட நேரம் சமைப்பதில் பலருக்கு இன்பம். ஆனால் மாதாந்த கட்டணங்கள் செலுத்தப்படும்போது அதன் தார்ப்பரியம் பலருக்கும் புரிவதில்லை. தொடர் மாடிக் கட்டிடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இதனைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. பிறரது செலவில் சமையல் செய்து சம்பாதிப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் சில தொடர் மாடிக் கட்டிட குடியிருப்பாளர்கள். எது எப்படியாயினும் சமையல் துறையில் மின்சாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த சில ஆலோசனைகள்:

1. மின்சாரத்தில் இயங்கும் அடுப்புகளைவிட GAS ல் இயங்கும் அடுப்புகள் சிக்கனம் வாய்ந்தவை. அத்துடன் பழைய அடுப்புகளைவிட புதிய அடுப்புகள் (ENERGY EFFICIENT) குறைந்த அளவு மின்சாரத்தை உள் வாங்கி அதிகளவு வெப்பத்தைத் தரக்கூடியவை. எனவே பழைய அடுப்புகளைத் திருத்துவதை விட புதிய சிறந்த அடுப்புகளை பிரதியீடு செய்வது பற்றியும் சிந்திக்கலாம்.
2. அடுப்புச் சூடாக இருக்கும் போதே மேலதிக உணவுகளை தயார் செய்யலாம். அடிக்கடி போடுவதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.
3. சூடாக இருக்கும் போதே OVEN ஐ சுத்தம் செய்வது நல்லது. இங்கு குறிப்பிடப்படுவது தானே சுத்தமாக்கும் அடுப்புகள். (SELF CLEANING OVEN)
4. சமைக்கும் போது மூடிச் சமைத்தல் விரயத்தைத் தவிர்க்கக் கூடியது. அத்துடன் சூழலையும் பாதுகாக்கும்.
5. அழுக்க முறையில் இயங்கும் பாத்திரங்கள் (PRESSURE COOKER) மிக இலாபகரமானது. நேரத்தையும், பணத்தையும் சேமிக்கக் கூடியவை.
6. MICROWAVE ன் பாவனையைக் கூட்டுவது இலாபகரமானது. சாதாரண MICROWAVE, 1.6 KW மின்சாரத்தை நுகர்ந்து 600kw சக்தியை உருவாக்குகிறது. நேரத்தை மீதப்படுத்தும் அதேவேளை சாதாரண அடுப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது 50% - 75% வரை செலவைக் குறைக்கவல்லது என சில ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன.
7. அடுப்பில் பாத்திரங்களை வைக்கும் போது பாத்திரத்தின் அளவுக்குத் தகுந்த மாதிரியான அளவான அடுப்பைப் பாவிப்பதும், அவை பொருந்தக் கூடிய விதத்தில் நடுவில் வைப்பதும் வீணான வெப்ப விரயத்தைத் தவிர்க்க வழிவகுக்கும். உதாரணமாக அப்பச் சட்டியை சாதாரண அடுப்பில் வைத்தால் நுகரப்படும் வெப்பத்தை விட

விரயமாகும் வெப்பம் தான் அதிகமாக இருக்கும். புத்திசாலியான சிலர் அதற்கென சில உலோக வளையங்களைப் பாவிக்கிறார்கள்.

வெளிப்புற விளக்குகள் (Exterior Lights)

SOLAR LIGHTS:

(சூரியக்கதிரில் இயங்குபவை)

வீட்டிற்கு வெளியே பாவிக்கக்கூடிய சூரிய ஒளியில் இயங்கக் கூடிய பூந்தோட்ட விளக்குகள் பிரபல்யம் அடைந்து வருகின்றன. பகலில் உள்வாங்கும் சூரிய ஒளியை சேமித்து இரவில் வெளிச்சம்

தரும் இத்தகைய விளக்குகள் மிக இலாபகரமானவை. மிக அழகான பல்வேறு வடிவங்களில் இவை சந்தைப்படுத்தப் படுகின்றன. இவற்றைப் பொருத்துவதும் மிக இலகு. மாதிரிப்படங்களை கீழே காணலாம்.

SENSOR LIGHTS / MOTION LIGHTS:

அசைவுகளைக் கண்டதும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு தானே இயங்கி தானாக நிற்கும் மின்விளக்குகளும் பயன் உள்ளவை. வீட்டிற்கு வெளியிலும் வாசல் போன்ற பகுதிகளிலும் இவற்றைப்

பயன்படுத்தலாம். இவை மின்சாரத்தைச் சேமிக்க உதவும் அதேவேளை பாதுகாப்பையும் (Security) தரவல்லவை. பொருத்தமான இடங்களில் வீட்டிற்கு உள்ளும் இவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். குறிப்பாக நிலக்கீழ் அறைக்குச் செல்லும் படியில் உள்ள விளக்குகள் பல வீடுகளில் நீண்ட நேரம் எரிவதை அவதானிக்க முடியும். படியை அண்மிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் தானே ON ஆகி சில நிமிடத்தில் தானே நிறுத்தப்படுமானால் அது

காலப்போக்கில் குறிப்பிட்ட சேமிப்பிற்கு வழி வகுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இரவு நேரத்தில் தானே ON ஆகி சூரிய ஒளியைக் கண்டதும் நிறுத்தப்படும் விளக்குகளும் பாவனையில் உள்ளன. தானே இயங்கி, தானாக நிறுத்தப்படும் தன்மை

வாய்ந்தவை. ஆனாலும் இரவு முழுவதும் தொடர்ந்து எரிவது அவசியமா என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். சில பூந்தோட்ட விளக்குகள் இரவில் தானே ON ஆகிய போதிலும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு பின்னர் நிறுத்தப்படக்கூடிய கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டவை. (1மணி, 2மணி, 3மணி) இவற்றை உரிய முறையில் பாவித்தால் அதன் மூலம் பயன் பெறமுடியும்.●

யோக அப்பியாசம்

கச்சீலா ராஜதுரை

இன்றைய கால கட்டத்தில் உலகம் எங்கும் குறிப்பாக மேலைத்தேசங்களிலும் யோக அப்பியாசம் முதல் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு இருப்பதை யாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்த யோகப் பயிற்சி என்றால் என்ன இது எங்கு இருந்து வந்தது இதை நாமும் செய்யலாமா என்ற கேள்விகள் எமக்கு தோன்றுவதில் வியப்பில்லை. இந்த யோக கலை பற்பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக ஒருசாராரும் சீனாவில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இன்னும் ஒரு சிலரும் கூறுகின்றனர். எது எப்படியோ எமது ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இந்த யோக பயிற்சி மிக முக்கியமாகிறது. நாம் நாளாந்தம் செய்யும் எல்லா வேலைகளுமே ஒரு விதமான பயிற்சிதான். உடம்பை வளைத்து குனிந்து நிமிர்ந்து பக்க வாட்டில் சரிந்து செய்கின்றோம். இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள தசைநார்களும் தசைகளுமே பயிற்சி பெறுகின்றன.

யோக அப்பியாசத்தில் முக்கியமாக நாம் எங்கள் சுவாசத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை (மூச்சு) சுவாசிக்கின்றோம். சுத்தமான பிராணவாயுவை உள் எடுத்து அசுத்தமான கரியமிலவாயுவை வெளி விடுகின்றோம் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. நாம் வளர வளர மேலோட்டமாக எம்மை அறியாமல் இயற்கையாகவே வழக்கப்படுத்தி ஏதோ சுவாசிக்கின்றோம். யோக பயிற்சியில் நாம் செய்யும் அப்பியாசங்களின் போது உள்விடும் வெளிவிடும் மூச்சுக்களிலும் கவனம் செலுத்தி இயன்ற அளவு கழிவுப் பொருளாக கரியமில வாயுவையும் அதோடு நமக்கு ஏற்படும் நம்பிக்கையின்மை, பயம், மனச் சஞ்சலம் ஆகியவற்றையும் வெளியேற்றுவதாக பாவனை செய்து வெளிவிடும் மூச்சின் மூலம் வெளியேறுகின்றோம். மீண்டும் சுத்தமான பிராணவாயுவை சுவாசிக்கும்போது நாம் புத்துணர்ச்சி பெறுவதுடன் இரத்தோட்டம் சீராக அமைவதற்கும், நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தி அதிகரிப்பதற்கும் ஏதுவாகிறது. அதுமட்டுமன்றி நம்பிக்கை, எதையும் தாங்கும் மன உறுதி, பயமின்மை ஆகியவற்றையும் பெறுகின்றோம்.

யோக அப்பியாசம் எந்த வயதினரும் செய்யலாம். பிறந்த குழந்தை செய்யும் பயிற்சி எல்லாமே அதனுடைய யோக பயிற்சிதான். அது இறைவன் கொடுத்த வரம். வளர வளர அதை மறந்து வருகிறோம். எமது உடல் நிலை எந்த அளவிற்கு ஈடு செய்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நாங்கள் யோகபயிற்சி செய்யலாம். அதை செய்யும் போது மூச்சு பயிற்சியிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தொடக்கத்தில் ஒரு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியரின் கண்காணிப்பில் செய்வது நன்று. பின்னர் நாம் தனியாகவே செய்யலாம். கூட்டாக ஒன்று சேர்ந்து செய்யும் போது சோர்வின்றி அப்பியாசம் செய்ய ஊக்குவிக்கப்படுகின்றோம்.●

தமிழர்களது புலம்பெயர் வாழ்வின் கல்வெட்டாகவிருந்து... பல தலைமுறைகளின் புலம்பெயர் பரிணாமங்களின், வாழ்வியல் தொடர்ச்சிகளின் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தும் வரலாற்றுத் தொகுப்பாக விளங்கப்போவது 'தமிழர் தகவல்' மட்டுமே.

வீணைமைந்தன் கே. ரி. சண்முகராஜா

'தமிழர் தகவல்' தமிழர் அறிவுக் கூடாரம்

வெள்ளி விழா நோக்கி
வீறு நடை போடு....!

“அவருக்கும் உமக்கும் ஏதும் பிரச்சனையோ...!”
“இல்லை. அவர் இப்ப வேறு கூடாரத்திலை இருக்கிறார். அந்தக் கூடாரத்திலை இருக்கிறவையோடே எனக்குச் சரிப்பட்டு வராதே!”

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் வாழும் ஒரு பெரிய மனிதருக்கும், ரொறன்ரோவிலிருந்து வெளிவரும் வாரப் பத்திரிகையொன்றை வெளியிடுபவருக்குமிடையே (ஊடகவியலாளர்) நடைபெற்ற உரையாடலொன்றின் ஒரு பகுதிதான் நீங்கள் மேலே வாசித்தது.

நான் நிலத்தை விட்டு புலத்துக்கு வந்து சுமார் முப்பத்தினான்கு ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இதில் கனடியப் புலத்தில் பாதம் பதித்து கால் நூற்றாண்டாகிவிட்டது.

மேலே 'அவர்' என்று விழிக்கப்பட்ட எனக்கும், பத்திரிகை வெளியீட்டாளரான நண்பருக்கும், மதிப்புக்குரிய 'தமிழர் தகவல்' ஆசிரியருக்கும் அறிமுகம், பழக்கம், நட்பு ஆகியன ஏற்பட்டு இருப்பதுமூன்று ஆண்டுகளாகிவிட்டன.

அன்றுபோல இன்றுவரை 'தமிழர் தகவல்' ஆசிரிய நண்பருடனான எனது தொடர்பும் இணக்கமும் அவருடைய சஞ்சிகை போல ஆரோக்கியமாகவே தொடர்கின்றது.

'தமிழர் தகவல்' ஆசிரியருடன் எனக்கு முன்னமே நட்புக்கொண்டு, அவரால் பத்திரிகை உலகில் கால் ஊன்றி அனுபவங்களைப் பெற்றவரும், தமிழர் தகவல் ஆண்டு விழாவிலும் பல நிகழ்வுகளிலும் கலந்ததால் பலருடனும் அறிமுகமாகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவருமான அந்தப் பத்திரிகை வெளியீட்டு ஊடகவியலாளரான நண்பர்தான். இப்போது என்னை 'வேறு கூடாரத்தில் இருப்பதாக' வேடிக்கை பேசுகிறார்.

அவர் குறிப்பிட்ட 'வேறு கூடாரம்' என்பது, தமிழர் தகவல் என்னும் தமிழர் அறிவுக் கூடாரம்.

இந்தக் கூடாரத்திலிருந்ததனால் அறிமுகமானவர்கள், அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள் பல நூறு பேர். அவர்களுள் ஒருவரே அவரும் என்பது ஊடகத்துறை நண்பர்களுக்கு

மட்டுமன்றி படைப்பாளிகள், சமூக ஆர்வலர்கள், வணிகர்கள் என்று அனைவருக்கும் தெரியும்.

இத்தகைய புகழ்வாய்ந்த 'தமிழர் கூடாரம்' எனக்குப் பல பிரபல பெரியவர்களையும், இலக்கியத் தோழர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தது எனப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்வேன். உதாரணமாக, பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் பாமா இராஜகோபால் அவர்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடு, அவரது 'ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன்' நூலை மொன்றியலில் அறிமுகம் செய்யும் அரிய வாய்ப்பை எனக்குத் தந்தவர் தகவலின் மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் திரு. திருச்செல்வம் அவர்களே.

ஆரோக்கியமாக, எழுத்து நாகரிகம் கொண்டு தவறாது இயங்கி வரும் தமிழர்களுக்கும், வாசிப்புப் பிரியர்களுக்கும், எழுத்தர்களுக்கும் பெருமை தரும் கூடாரமாக 'தமிழர் தகவல்' மிளிர்வது உலகறிந்த தகவல். இக்கூடாரத்தில் குளிர் காய்ந்து, தம்மை வளர்த்துத் தன்னிலை மறந்தவர்கள் முகவரி இழந்தவர்களாவர் என்பதற்குப் பலர் சான்றாகவுள்ளனர்.

பொதுவாக நமது தமிழ் உறவுகள் விரைவாக ஞாபகசக்தியை இழந்து விடுகிறார்கள். அல்லது அப்படியாக நடிக்கிறார்கள் - நன்றி மறந்தவர்களாகிறார்கள். இத்துர்ப்பாக்கிய நிலையிலிருந்து நாம் மீள வேண்டும்.

சரி, இனி 'தமிழர் கூடார' விடயத்துக்கு வருவோம்!

நான் மேலே குறிப்பிட்டவாறு எனக்கும் தகவலுக்குமுள்ள உறவு 23 ஆண்டுகளைக் கொண்ட தொடர்ச்சியானது. புலம்பெயர் தமிழரின் அடையாளமாக இது இன்று தன்னை வளர்த்து நிற்கின்றது. எங்கள் முகவரியும் இதுவே எனலாம்!

ஒரு நூற்றாண்டுக்குப்பின், தமிழர்களது புலம்பெயர் வாழ்வின் கல்வெட்டாகவிருந்து... பல தலைமுறைகளின் புலம்பெயர் பரிணாமங்களின், வாழ்வியல் தொடர்ச்சிகளின் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தும் வரலாற்றுத் தொகுப்பாக விளங்கப்போவது 'தமிழர் தகவல்' மட்டுமே என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கிடமிருக்க முடியாது.

பல்வேறு துறைகளில் ஆற்றலும் அனுபவமும் கொண்ட முதிய - புதிய எழுத்தாளர் ஆக்கங்களையும், மாதாந்த சமூக - அரசியல் தகவல் புதினங்களையும் தாங்கிவரும் ஒரேயொரு

சஞ்சிகை 'தமிழர் தகவல்' என்பது தமிழர் பெருமைகொள்ளும் விடயம்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து அவ்வப்போது இதில் எழுதி அறிமுகமான தகவலின் எழுத்தாளர்களுள் நானும் ஒருவன் என்பதை நன்றியுடன் நினைவுகொள்வது மகிழ்வான உணர்வாகும். முடிந்தவரை ஆண்டுமலர்களில் எழுதுவதை தக்கவைத்துக் கொண்டு வருகிறேன்.

புலத்திலிருந்து நிலத்துக்கு - தாயக புண்ணிய பூமியின் புழுதிகளைப் பூசிக்கொள்வதற்கும், காதல் தேசத்தின் காற்று வீச்சுகளைச் சுவாசித்து மகிழ்வதற்கும், உறவுகளின் உணர்வுகளை, அழகைகளை, துன்பியல்புகளைக் கண்டும் கேட்டும் ஆறுதல் பகிர்வதற்கும் - சுமார் 34 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் என் மண்ணுக்கு வந்துள்ளேன்.

தாயகம் பயணம் எனக்குச் சொல்லும்-சொல்லப்போகும் கதைகள் 'தமிழர் தகவல்' இதழ்களில் வரும்.

வெள்ளி விழா இதழ் நோக்கி வீறு நடை பயிலும் 'தமிழர் தகவல்' ஏதும் நிர்வாகமும், ஐம்பதாண்டு அனுபவத்தை பத்திரிகை/ஊடகத்துறையில் எட்டிப்பிடிக்கவிருக்கும் அஞ்சா நெஞ்சமும், சிதையா நினைவாற்றலும், மறவா நன்றியுணர்வும் கொண்ட முதன்மை ஆசிரியர் நண்பர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களுடைய எழுத்துப் பணியும் ஏறு போல் பீறு நடை போட வாழ்த்துகிறேன்.●

'ஜூன் கால்வூட்' ஞாபகார்த்த முதன்மைச் சாதனை விருது

'June Callwood' Outstanding Achievement Award

கனடாவின் 2012ஆம் ஆண்டுக்கான 'ஜூன் கால்வூட்' ஞாபகார்த்த முதன்மைச் சாதனை விருது (Outstanding Achievement Award) தமிழர் தகவல் முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ரொறன்ரோ 'ஆல்ஸ்ரீம்' மண்டபத்தில் இதற்கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சிறப்பு வைபவமொன்றில், ஒன்ராறியோ பிரஜாவரிமை குடிவரவு அமைச்சராகவிருந்த சார்ள்ஸ் சூசா இந்த விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தார். கனடாவிலுள்ள இருபது வரையான மைய அமைப்புகளில் கடந்த இரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக இவர் ஆற்றி வருகின்ற தன்னார்வப் பணிக்காக இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. கனடாவில் 2008ம் ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்படுகின்ற இந்த விருதினைப் பெற்ற முதலாவது தெற்காசிய சமூகத்தவர் திருச்செல்வம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1998ல் கனடிய பலவின ஊடகவியலாளர் சங்கத்தின் அதிசிறந்த பத்திரிகையாளர் விருது, 2007ல் ஒன்ராறியோ அரசாங்கத்தின் முதலாவது 'புதிய குடிவரவாளர் சாம்பியன் விருது' (Newcomer Champion Award) உட்பட பல விருதுகளையும் கௌரவங்களையும் பெற்றுள்ள இவர் அரசியல் ஆய்வாளராகவும், கலை-இலக்கிய விமர்சகராகவும் விளங்குகின்றார்.

Veteran journalist, political analyst and editor in chief of Canada Tamils' Information is the first Canadian Tamil honoured with Ontario Government's 'June Callwood Outstanding Achievement Award' - 2012. Ontario Minister of Citizenship and Immigration Charles Sousa presented this prestigious award to Mr. Thiruchelvam. He is the founder, publisher and editor in chief of Tamils' Information monthly magazine. The magazine has flourished for the past 22 years without missing an issue. Over the years he served on the boards of numerous community organizations. Thiru volunteers over a hundred hours a month with many main stream service groups. He has committed himself to enhancing and enriching the lives of others. Thiru sets himself as an example to show how timely efforts benefit one and all. Mr. Thiruchelvam was awarded as an outstanding editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) in 1998, and one of the first recipients and first South Asian of the Ontario government's 'Newcomer Champion Award' in 2007.

Life has its Rewards
Work has its Awards

வாழும்போதே வாழ்த்தி மதிப்பளிப்போம்!

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக தமிழர் தகவல் விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், வீடு, உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்தலில் பணியாற்றுவவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் 'தமிழர் தகவல்' விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த இருபத்து இரண்டு ஆண்டுகளில் சமூக-சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பவைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களே அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருதினை ஆறு சாதனையாளர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோர்/மாணவர்களும், சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பதினாறு தமிழ்ப்பிரமுகர்கள், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழரல்லாத சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக் (Kim Phuc) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கனடாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான 'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த இருபத்துஇரண்டு ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கனடா தின விழாவினாலும் சேர்த்து 196 பிரமுகர்கள் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் ஒன்பது பேர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை இருநூறு என்ற எண்ணிக்கையைத் தாண்டி 206 ஆகின்றது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

களடியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் தமிழர் தகவலே முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைக் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது

Coming together is Beginning
Keeping together is Progress
Working together is Success

2013

கனடா 'தமிழர் தகவல்' விருது விழா - 2012

முதன்மை விருந்தினர் - ஒன்ராறியோ அமைச்சர் கிளென் முறே

கலைத்துறை: க. பாலேந்திரா

வாழ்நாள் சாதனையார்: Dr. குமார் கிருபாநந்தன்

கலைத்துறை: நிரோதினி பரராஜசிங்கம்

சமூக-சமயப்பணி: சாமி அப்பாத்துரை

கலைத்துறை: அஜந்தி மதனாகரன்

வணிகத்துறை: ருபி தம்பையா

வணிகத்துறை: எஸ். சுந்தரலிங்கம்

இலக்கியத்துறை: குரு அரவிந்தன்

வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது Lifetime Achievement Award

கலைஞர், இயக்குனர், படைப்பாளி, விமர்சகர்
ஒலிபரப்பு-ஒளிபரப்பில் துறைதேர்ந்த திறலாளர்

பதினம் வயதென்று கூறப்படும் பத்தொன்பதாவது வயதில் (1970ஆம் ஆண்டு) ஒலிபரப்புத் துறையில் காலடியெடுத்து வைத்து, இருபத்தொன்பதாவது வயதில் (1982) ஒளிபரப்பு ஊடகத்தில் பாதம் பதித்து, மின்னியல் சாதனத்துறையில் நாற்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து இருதுறைகளிலும் துறைபோந்த திறலாளராக இன்று கனடிய மண்ணில் அதே துறையில் இயங்கி வருகிறார் திரு. பி. விக்னேஸ்வரன்.

ஒலிபரப்பு/ஒளிபரப்புச் சாதனத்தில் தாம் கற்றுக் கொண்டவைகளும் தாம் பெற்றுக் கொண்டவைகளும் தம்மோடு போய்விடக்கூடாது என்ற உன்னத நோக்கில் அடுத்த தலைமுறையினரை இத்துறைகளில் பயிற்றுவித்து, ஆரோக்கியமான ஊடக உலகை உருவாக்குவதில் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்படும் 'விக்' கலைஞர் - இயக்குனர் - படைப்பாளி - விமர்சகர் என்ற பன்முக ஆளுமைகளைக் கொண்டவர்.

காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் இளம் மாணவனாக இருக்கையிலேயே 'முளையில் தெரியும் வளரும் பிள்ளை' என்று ஆசிரியர்களாலும் பெரியோராலும் அடையாளம் காணப்பட்ட ஒருவர் இவர். விளையாட்டுப் போட்டி, இலக்கியப் போட்டி, நாடகப் போட்டி என்று சகலவற்றிலும் முதற் பரிசை இவரே தட்டிக்கொள்வார். காங்கேசன்துறை இளந்தமிழர் மன்றத்தின் உருவாக்கத்தில் இவருக்கு நிறையப் பங்குண்டு.

'கலையார்வ மாணவன்' என்ற திறமை ஒலிபரப்புத்துறைக்கு இவரை இழுத்து வந்து, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளராக வானொலி நிலையக் கதவைத்

திறந்து விட்டது. அதேசமயம், பகுதி தேர அறிவிப்பாளராகவும் தெரிவானார். பல்வேறு சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கிய இளைஞர் விக்னேஸ்வரன், ஆரம்பத்தில் பரீட்சார்த்த நாடகங்களைத் தயாரித்துப் பெற்ற வெற்றியின், காரணமாக, அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற சில்லையூர் செல்வராஜனின் 'தணியாத தாகம்', ராமதாஸ் குழுவினரின் 'கோமாளிகள்' மற்றும் கும்மாளம்' போன்ற தொடர்நாடகங்களின் அதிகாரபூர்வ நிலையத் தயாரிப்பாளராகப் பணியாற்றி கலையுலகில் தமது பெயரை நிலைபெறச் செய்தார்.

நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பாளர், நிலைய நாடகத் தயாரிப்பாளர், முதலாம் தரச் செய்தி வாசிப்பாளர் என்ற பல மகுடங்களைத் தாங்கிய இவரது திறமைகளை வெளிக்கொணர அரிய வாய்ப்பாக அமைந்தது, இலங்கையில் உருவான தொலைக்காட்சி (ரெலிவிஷன்) நிலையம்.

1982ல் இலங்கையில் 'ரூபவாஹினி' தொலைக்காட்சிச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதில் பணியாற்ற இலங்கை வானொலியிலிருந்து தெரிவான ஒரு குழுவில் இவர் முக்கியமானவர். வானொலி நிலைய தமிழ்ச் சேவையில் பிரதிப் பணிப்பாளராகவிருந்த திருமதி ஞானம் இரத்தினம் (தற்போது ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கிறார்) தலைமையில் 'ரூபவாஹினி'க்குத் தெரிவான குழுவினர் தொலைக்காட்சிப் பயிற்சிக்கென மலேஷியா அனுப்பப்பட்டபோது இவரும் இதில் ஒருவராகச் சென்றார்.

பயிற்சி முடிந்த பின்னர், 'ரூபவாஹினி'யின் சகல மொழிகளுக்கும்மான நாடகப் பிரிவுப் பொறுப்பாளராக விக்னேஸ்வரன் நியமிக்கப்பட்டார். சில வருடங்களில்

வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது Lifetime Achievement Award

திருமதி இரத்தினம் சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற, சேவையின் மூப்பு மற்றும் தகுதி - தராதரம் - திறமை ஆகியவைகளின் அடிப்படையில் தமிழ்மொழிச் சேவையின் தலைமைப் பொறுப்பு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்திய 'விக்கி', பல புதுமையான, பரீட்சார்த்த நிகழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்றார். சிறந்த நாடகத் தயாரிப்பாளருக்காக வழங்கப்பட்ட 'விஜயரூபவாஹினி' விருது, திரைப்படக் கூட்டுத்தானம் நடத்திய நாடக பிரதிப் போட்டியில் பெற்ற முதற் பரிசு என்பவை அக்காலத்தில் முதன்மையானவையாக விளங்கின.

கே. எம் வாசகர், க. பாலேந்திரா, ஹெலன் குமாரி ஆகியோரின் சிறந்த நாடகங்களான முறையே 'சுமதி', 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்', 'கரி ஓன் டைரக்டர்' போன்ற நாடகங்களைத் தொலைக்காட்சிக்காக வடிவமைத்து ஒளிபரப்புச் செய்ததும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய சாதனை.

1990 செப்டம்பரில் மேலதிக பயிற்சிக்காக ஜேர்மனியின் பேர்லினிக்கு 'ஸ்கொலர்ஷிப்' பெற்றுச் சென்ற விக்னேஸ்வரன், நான்கு மாதங்களின் பின்னர் 'ரூபவாஹினி' சேவையிலிருந்து விலகி, கனடாவுக்கு வந்தார்.

இவரது கனடிய வருகை இங்கு இவர் சார்ந்த சில பணிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகுத்தது. 1991ல் இவரது இளைய சகோதரர் ஞானேஸ்வரன் ஆரம்பித்த 'தேமதுரம்' வானொலியிலும், வேறு சில தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவைகளிலும் கடமையாற்றினார். அதேசமயம் தமக்கென ஒரு நிரந்தரத் தொழிலாக தனியார் நிறுவனமொன்றில் நிதித்துறைப் பொறுப்பாளராக இணைந்து இன்று வரை சேவையாற்றி வருகிறார்.

தமிழ்தேசியப்பற்று நிறைந்தவர்கள் சமூக நிதியுதவியுடன் 2001ல் ரொறன்ரோவில் ஆரம்பித்த ரி.வி.ஐ தொலைக்காட்சியும், சில வருடங்களின் பின்னர் தமிழர்களின் கூட்டு முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட சி. எம். ஆர் என்னும் பல்கலாசார வானொலி நிலையமும் விக்னேஸ்வரனின் திறமைக்குச் சரியான களங்களாக அமைந்தன.

தன்னார்வத்துடன் முன்அனுபவம் எதுவுமின்றி இவ்விரு ஊடகங்களிலும் பணியாற்ற வந்தவர்களுக்கான சிறந்த பயிற்சி வழங்குனராகவும், அவர்களை நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்திச் சரியான தடத்தில் பயணிப்பதற்கான ஆசானாகவும் 'விக்கி'யே திகழ்கின்றார் என்பது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. ரி.வி.ஐ தொலைக்காட்சியின் நிறைவேற்று இயக்குனராக கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ந்து இவர் பணியாற்றி வருவது ஒரு சாதனை.

இவ்விரு ஊடகத்துறைகள் சம்பந்தமான பல கட்டுரைகளைத் தமது அனுபவத்தின் துணைகொண்டு 'தமிழர் தகவலின்' கடந்த ஆண்டு மலர்கள் பலவற்றில் இவர் எழுதியுள்ளார் அவைகளை விரிவுபடுத்தி ஒரு நூலாக்கும் முயற்சியிலும் இவர் ஈடுபட்டிருப்பது ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி.

2004ல் இலங்கையில் 'சுனாமி' அழிவு ஏற்பட்டபோது ரி. வி. ஐ குழுவோடு வட-கீழ் மாகாணங்களுக்குச் சென்று சிறப்பான விவரண நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தது, அங்கு தமிழரின் தேசிய தொலைக்காட்சி நிலைய அமைப்புக்கு வேண்டிய தள ஆலோசனைகளை வழங்கியது என்பவை வரலாற்றுப் பதிவுகள்.

கனடாவுக்கான இவரது வருகை இங்கு தமிழ் நாடகத்துறையில் ஒரு மாற்றத்தையும், பெருவளர்ச்சியைக் காட்டியது. தாயகத்தில் புகழ்பெற்ற மேடை - வீதி நாடகங்களுக்கு இங்கு புத்துயிர் கொடுத்து, பலரை முதற் தடவையாகப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

கனடாவில் திரைப்படத் துறைக்கான 'அகேனம்' விருது, 'தமிழ் மிறர்' பத்திரிகையின் சிறப்பு விருது ஆகியவை இவருக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. பி. விக்னேஸ்வரனின் பல்துறை ஆளுமைகளை வியந்தும், சிறப்பாக - ஒலி/ஒளிபரப்புத் துறையில் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலான சேவைகளைப் பாராட்டியும் தமிழர் தகவலின் இவ்வருடத்துக்கான 'வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது' வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் தங்கப் பதக்கமும் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகின்றார்.

எமது யாரம்பரியங்களைத் தேடும் மருத்துவ கலாநிதி

1983ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக மருத்துவ பீட மாணவனாகி, அன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையால் அடிக்கடி பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டபோதும் கற்றலைக் கைவிடாது தொடர்ந்து படித்து, சமூகத்துக்குப் பல்துறை வழியாலும் பணியாற்றும் மருத்துவராகியவர் இராமநாதன் லம்போதரன்.

இன்றைய தலைமுறையினருக்கு இவரது இளமைக்கால வாழ்வும் இன்றைய சமூக-சமய-பொதுப்பணிகளும் நல்லதொரு முன்மாதிரி. தாயாதி வழி, தந்தை வழி என்னும் இருவழியும் தாய சைவசித்தாந்த பாரம்பரியங்களைக் கொண்டவை.

வட்டுக்கோட்டை திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாலயமும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியும் இவரது கல்விக்கு மூலமாயமைந்த கல்விக்கூடங்கள். இவரது தமிழ் எழுத்து நடையும், பேச்சு நடையும் அப்போதே பலரையும் கவர்ந்து இவரது எதிர்காலத்துக்குக் கட்டியும் கூறின. மருத்துவக் கல்லூரியில் தம்முடன் கல்விகற்று டாக்டரான சதுமலையைச் சேர்ந்த அருணாவைத் திருமணம் செய்து சாயிகீதன், வாசுதேவன், பவானி அம்மா என்னும் மூன்று பிள்ளைகளையும் சைவத்தமிழ் மரபில் வளர்த்து வருகின்றனர்.

மருத்துவரான பின்னரான இவரது சமூக வாழ்க்கை பலராலும் வியந்து பாராட்டப்பட்டது. போர்ச்சுமூலாலும் வன்முறைகள் சித்திரவதைகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் முதலாவதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட உளவளத் துணை நிலையமான சாந்திகம் அமைப்பின் நிறுவனர்களில் டாக்டர் லம்போதரனும் ஒருவர். இன்று சாந்திகம் பல்லாயிரம் தொண்டர்களுடன் தாயகத்தில் பெரும்பணியாற்றி வருகின்றது.

உள்நாட்டு இடப்பெயர்வுகள் அடிக்கடி இடம்பெற்றபோது, பாடசாலை மண்டபங்களை தற்காலிக தங்குமிடங்களாக்கி அவர்களுக்கான தேவைகளை நிறைவேற்றும் இளைஞர் குழாமில் முக்கியமான ஒருவராக இவர் விளங்கினார்.

இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பமாக திருமலையிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான அகதிகள் முல்லைத்தீவுக்கு நகர்ந்த வேளையில், சொந்தப் பாதுகாப்பற்ற நிலையையும் பொருட்படுத்தாது செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தொண்டர் மருத்துவராகச் சேவையாற்றியதுடன், தொடர்ந்து வந்த நெருக்கடி காலங்களில் வன்னியில் சுகாதார மற்றும் முதலுதவி வகுப்புகளையும், கருத்தரங்குகளையும் நடத்தி மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். நோர்வேயின் 'போரூட்' நிறுவனத்துடன் இணைந்து வறுமைக் கோட்டின் கீழ்

வாழ்ந்த மக்களுக்குப் பல பணிகளைப் புரிந்துள்ளார்.

இது தொடர்பான பல கட்டுரைகளை யாழ்ப்பாண வெளியீடுகளில் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார். இந்த எழுத்துப் பணியை இப்போது கனடாவிலும் செய்து வருகின்றார். அமெரிக்காவில் தலைமையகத்தைக் கொண்டிருக்கும் அனைத்துலக மருத்துவ அமைப்பின் கனடாக் கிளை இவரது அயரா முயற்சியால் 2008ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தாயகத்தில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சிறப்பான சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சைவ சமயத்தையும் அதன் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தையும் எழுதியும், பேசியும், கற்பித்தும், தக்காரை இதனைச் செய்ய ஊக்குவித்தும் வருகின்ற பணியை மருத்துவத் துறையின் ஊடாகவும், மற்றும் தாம் நடத்தி வருகின்ற சக்தி வாழ்வியல் வழிகாட்டல் மையத்தின் உளவளத்துணைப் பயிற்சிகள், ஆலோசனைகள் மூலமாகவும், இளைஞர்களுக்கு நடத்தும் எமது 'பாரம்பரியத்தை அறிவோம்' (knowing our Roots) அமைப்பின் பிரசுரங்கள், கட்டுரைகள், புத்தகங்கள், வகுப்புகள், கலந்துரையாடல்கள், வழிகாட்டல்கள் வாயிலாகவும் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

உலக சமயப் பேரவையின் கனடாக் கிளை, சுகாதார சைவியல் ஆத்மீக சேவைக்கான சைவச் சபை ஆகியவற்றின் நிர்வாக இயக்குனர்களில் ஒருவராகவும், மற்றும் இவ்வழி சார்ந்த பல அமைப்புகளின் ஆலோசகராகவும், வகுப்புகள் கலந்துரையாடல்களின் ஏற்பாட்டாளராகவும் டாக்டர் லம்போதரன் இயங்குகின்றார். உலகளாவிய ரீதியிலான பல்வேறு சமய மாநாடுகளில் 2007ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தொடர்ந்து பங்குபற்றி வருகின்றார்.

எமது சிறுவர்களும் இளையவர்களும் வைசமயக் கொள்கைகளை விளங்கவும் அதன் உண்மைகளைப் புரியவும் மொழி ஒரு தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதை உணர்ந்து கனடாவில் முதன்முறையாக ஆங்கிலத்தில் இதற்கான முக்குளிப்பு அனுபவம் வழங்கும் வார இறுதி வகுப்புகளை நடத்தி வருவதை இவரது சேவையின் முத்தாரமாகக் கொள்ளலாம்.

தமது மருத்துவ சேவைக்கும் அப்பால் அதனுடன் இணைந்த இவரது சமய-சமூக-பொதுப் பணிகளை வியந்து தமிழர் தகவலின் சிறப்பு விருதும் தங்கப் பதக்கமும் டாக்டர் லம்போதரனுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

புலமைக்குள் புதுமை தேடும் இலக்கியவாதி

கனடாவில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் தமிழ் இலக்கியமும் தமிழ் இலக்கணமும் நன்கறிந்து, அவ்வழியே பயனுள்ள கருத்துகளை முன்னிறுத்தும் பண்பு நிறைந்த எழுத்தாளராகத் திகழ்பவர் இரா. சம்பந்தன். இணுவிலைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற (அமரர்) பண்டிதர் இராசையா-சின்னம்மா தம்பதிகளின் புதல்வரான இவரது பதிவுப் பெயர் ஞானசம்பந்தன்(53 வயது).

இலங்கையில் இளைஞராகவிருந்த காலத்திலேயே கவிதைகளும் காவியங்களும் புனைந்து பிரதான பத்திரிகைகளில் அவற்றை வெளியிட்டு மூத்தவர்கள் பலரின் பாராட்டையும் பெற்றவர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது தினசரியான 'ஈழநாடு', கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் 'தினகரன்' பத்திரிகைகள் இவருக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தன. தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வெளியான 'இதயத்தின் கதவுகள்' நாடளாவிய ரீதியில் சம்பந்தன் என்ற எழுத்தாளனை அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச் சேவை ஒன்றில் இவரது நாடகங்கள் பல அரங்கேறியுள்ளன.

இவரது தந்தையார் பண்டிதர், ஆசிரியர், சிறந்த கவிஞர், இலக்கிய சமயச் சொற்பொழிவாளர். சகோதரி ஆதிலட்சுமி சிவகுமார் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர். போட்டிகளில் பல பரிசுகள் பெற்றவர். ஈழத்தில், தமிழரின் தேசிய வானொலியில் கதை, கவிதை, விமர்சனம், கருத்தரங்கு என்று சகலகலாவல்லுனராக விளங்கியவர் ஆதிலட்சுமி. 'புயலை எதிர்க்கும் பூக்கள்' கதைத் தொகுப்பின் ஆசிரியர்.

இப்படியான குடும்பப் பாரம்பரியத்தில் வந்த இரா. சம்பந்தன் அவப்பொழுதுகளையெல்லாம் தமது எழுத்தால் தவப்பொழுதாக்கி வருகிறார். கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை வாயிலாக இங்குள்ள வாசகர்களுக்கு அறிமுகமான இவரது 'வித்தும் நிலமும்' சிறுகதைத் தொகுதி ஈழநாடு பதிப்பக வெளியீடாகவே மலர்ந்தது.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு விழாவில் சம்பந்தனின் எழுத்துப் பணிக்கு மதிப்பளித்து கேடயம் வழங்கப்பட்டது.

இவரது 'விழியும் துளியும்' சிறுகதைத் தொகுதியும், 'ஆத்மாவின் ராகங்கள்' குறுங்காவியமும் விரைவில் வெளியீடு காணவிருக்கின்றன. இக்காவியம், கனடாவின் மூத்த ஒலிபரப்பாளர்களில் ஒருவரான ஞானபண்டிதனால் நடத்தப்பட்ட 'தமிழரங்கம்' வானொலியில் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பப்பட்டு நேயர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது.

இது தவிர சி.ரி.பி.சி என அழைக்கப்படும் கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன அலைவரிசையிலும் இவரது ஆக்கங்கள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையில் கடந்த மூன்று வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக மாதாமாதம் இவர் எழுதி வரும் கட்டுரைகள், இவரது அறிவையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி, திருக்குறள், ஐம்பெரும் காப்பியங்கள், சங்கப் பாடல்கள் ஆகியவற்றுள் நுழைந்து அதன் புலமைக்குள் இவர் தேடிக்கொணர்கின்றது. இதன் ஊடாக, எழுத்தாளரான இரா. சம்பந்தன் இலக்கிய உலகின் இளவரசனாக இனம் காணப்படுகின்றார்.

"தரமான நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்தால் மட்டும் போதாது; தரமான வாசகர்களையும் அந்த நூல்கள் உருவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த எழுத்தாளன் தனது குறிக்கோளை அடைந்து, தனது எழுத்தால் பெருவட்டத்தை ஆளுபவனாகின்றான்" என்பது சம்பந்தனின் ஆழ்மனக் கருத்து.

'அறம் தவறிய செயல்களுக்குத் துணை போகமாட்டார்; நெறி தவறிய எழுத்துகளைப் படைக்கவும் மாட்டார்' இவர் என்பதற்கு இவரது வாழ்வும் எழுத்துமே நின்று காட்டும் உதாரணங்கள்.

ஆனைப் பிரசவம் போன்று இலக்கியப் படைப்புலகில் இயங்கிவரும் இரா. சம்பந்தனுக்கு தமிழர் தகவலின் இவ்வருட இலக்கிய-எழுத்துப் பணிக்கான விருது வழங்கப்படுவதுடன், இவர் தங்கப் பதக்கமும் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகின்றார்.

நாதஸ்வர 'இன்னிசை வேந்தன்' என். பி. நாகேந்திரன்

ஈழத்தமிழர் போற்றி வளர்க்கும் தமிழ்க்கலைகளின் வரிசையில், பரம்பரை வழியான பாரம்பரிய வாத்திய வடிவங்களில் நாதஸ்வரம் தலைமை வாத்தியமாகத் தொன்றுதொட்டு மிளிர்கின்றது.

வடதமிழீழத்தில் நாதஸ்வரக்கலை வளர்ப்பில் மாவிட்டபுரம், அளவெட்டி, இணுவில் ஆகிய இடங்களுக்கு நிகரான புகழைப்பெற்றுத் துலங்குவது தென்மராட்சியின் சாவகச்சேரி. இப்பெயரை உச்சரிக்கும்போது அதனோடு சேர்ந்து வருவது பஞ்சாபிகேசன் என்ற 'உயர்ந்த' மனிதனின் பெயர்.

நாதஸ்வர இசையுலகில் தனக்கெனத் தனியான ஓரிடத்தை வகுத்து, அதனை வரலாற்றில் பதிவு செய்துள்ள இக்கலைஞனுக்கு யாழ். பல்கலைக்கழகம் அவரது 87வது வயதில், 2011ஆம் ஆண்டு சிறப்புக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி மதிப்பளித்தது இன்னொரு வரலாறு. இதனால் கலைஞர் பஞ்சாபிகேசனுக்குப் பெருமை சேர்ந்தது என்பதைவிட, யாழ் பல்கலைக்கழகமே தனது அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொண்டது என்பதே உண்மை.

அற்புதமான இந்தக் கலைஞனின் உத்தம வாரிசாகப் பிறந்து, கனடிய மண்ணில் இன்று வாழ்ந்துகொண்டு, உலகம் முழுவதும் பறந்து திரிந்து நாதஸ்வர இசையை ஆர்வலர் இதயத்துள் தேனாக ஊட்டிக் கொண்டிருப்பவர் என். பி. நாகேந்திரன். சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி மாணவனாக இருக்கையிலேயே தமது தாத்தா முருகுப்பிள்ளையிடமும், தந்தையிடமும் குருகுல முறைப்படி இக்கலையைப் பயில ஆரம்பித்த நாகேந்திரன், பதினைந்தாவது வயதில் அளவெட்டி எம். பி. பாலகிருஷ்ணனை குருவாகக் கொண்டு அவரது வீட்டில் தங்கியிருந்து அவரிடம் மேலும் பயின்று, பின்னர் அவருடன் இணைந்து நாதஸ்வரம் வாசிக்கலானார்.

இந்தியாவின் திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் அவரோடு ஒன்றாக வாசித்ததும், பிரபல தவில் வித்வான் இணுவில் என். ஆர். சின்னராஜாவுடன் ஜோடியாக மலேஷியா சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று கச்சேரி செய்ததும் ஆரம்பகாலச் சாதனைகள்.

பிரபல நாதஸ்வரமேதை என். கே. பத்மநாதனுடன் இணைந்து ஆஸ்திரேலியா, சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங்

நாடுகளுக்குச் சென்று கச்சேரி செய்ததை மிக உயர்வாக நினைவில் வைத்திருக்கிறார் கலைஞர் நாகேந்திரன்.

சமூகத்தில் இக்கலையின் அவசியம் அதிகரிக்க, 1970ல் தனயான ஒரு குழுவை இவரே ஆரம்பித்தார். தமது சொந்தக் கலைஞர் குழுமுடன் சுவிஸ், தாய்லாந்து, ஜேர்மனி, டென்மார்க், நோர்வே, ஹொலாந்து, லண்டன், பிரான்ஸ் உட்பட பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆலயங்களுக்கும் மங்கல வைபவங்களுக்கும் ஏராளம் கச்சேரிகளைச் செய்துள்ள இவர், 1998ல் கனடா வந்து மொன்றியல் ஆலயத்தில் நிகழ்ச்சி வழங்கியுள்ளார்.

ஆஸ்திரேலியாவின் சிட்னி முருகன் ஆலயத்துக்கு 1999ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்திலிருந்து கடந்த 13 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வருடாவருடம் சென்று உற்சவத்துக்கு வாசிப்பது முருகன் கொடுத்த வரம் என்கிறார். "2008ல் சுவிஷ் நாட்டில் முதல் நாள், மறுநாள் லண்டனில், அடுத்த நாள் அமெரிக்காவின் நியூஜேர்சியில், அதற்கடுத்த நாள் கனடாவில் கச்சேரி..." - உண்மையிலேயே இது ஒரு சாதனைதான்.

ஒரு நாறுக்கும் மேலான பட்டங்கள் இதுவரை இவருக்கு கிடைத்துள்ளன. கலைஞர் நாகேந்திரனின் மனசுக்குப் பிடித்தது 'இன்னிசை வேந்தன்' பட்டமே. அறுபது வரையான தங்கப் பதக்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் ஆறு மட்டுமே நாதஸ்வரத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

அளவெட்டி தவில் வித்துவான் குமரகுரு அவர்களின் புதல்வியைத் திருமணம் செய்து ஆறு பிள்ளைகளின் பெற்றோராகத் திகழும் நாகேந்திரன் தம்பதியர், இப்போது கனடாவில் நிரந்தரமாகக் குடியேறியுள்ளனர். ஆனாலும் அரைவாசி நாட்கள் வேற்று நாடுகளில் கச்சேரியில் போகிறது. இப்போது ஜோடியாக இவருக்கு நாதஸ்வரம் வாசிப்பது இவரது வாரிசு நிருபன். மற்றொரு புதல்வன் நிர்மலன் தவில் கலையில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்.

இவ்வருடம் ஐன் மாதம் மணிவிழாக் காணவுள்ள 'இன்னிசை வேந்தன்' என். பி. நாகேந்திரன் அவர்களின் நான்கு தசாப்த கால நாதஸ்வர கலைத்துறைப் பணியை வியந்து, தமிழர் தகவலின் இவ்வாண்டுக்கான கலைத்துறை விருதுடன் தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்படுகின்றது.

சலசலப்பில்லாத சங்கீதபூஷணம்

இந்தியாவின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான்கு வருடங்கள் இசைக்கல்வி பயின்று 'சங்கீத பூஷணம்' பட்டம் பெற்ற பின் தாயகம் திரும்பி, கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இரண்டு வருடங்கள் இசையாசிரியப் பயிற்சி பெற்று இலங்கையில் பதினாறு வருடங்கள் இசையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர் திருமதி கமலாதேவி சண்முகலிங்கம்.

இந்தியாவிலிருந்து 'சங்கீத பூஷணம்' பட்டத்துடன் தாய்மண் திரும்பிய இவரது அரங்கேற்றம், தென்மராட்சி இசைக்கலைமன்ற திறந்த வெளியரங்கில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் இடம்பெற்று ஒரு வரலாறு படைத்தது.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'தமிழர் தகவல்' இசைத்துறை விருது பெற்ற இன்னிசை அரசி பூமணி இராசரத்தினம் அவர்களின் அபிமான மாணவியான கமலாதேவி, தமது குருவுடன் இணைந்து நல்லூர் முருகன், செல்வச்சந்தி, தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் உட்பட பல ஆலயங்களின் திருவிழாக் காலங்களில் இசைக்கச்சேரி செய்துள்ளார்.

தமிழகத்தில் திருவையாறு தியாகராஜர் உற்சவம், சிதம்பரம் நடராஜன் கோவில் மகாசிவராத்திரி உற்சவம் ஆகியவைகளில் இவரது இசைக்கச்சேரி இடம்பெற்றன. சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சுவாதித் திருநாள் விழாவில் இடம்பெற்ற போட்டியில் முதலிடம் பெற்று தங்கப் பதக்கம் பெற்றுள்ளார்.

சாவகச்சேரியில் நுணாவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது இராகஞானம் மற்றும் தாளலயம் பற்றி குருவான பூமணி இராஜரத்தினம் வெகுவாகப் பாராட்டி வியந்து கூறியுள்ளதுடன், 1995ல் தமது குடும்பத்துடன் கனடாவில் கமலாதேவி சண்முகலிங்கம் குடியேறியபோது அவரை வரவேற்று ஒளிமயமான எதிர்காலத்துக்கு வாழ்த்தும் கூறியுள்ளார்.

கனடாவுக்கு வந்த நாட்களிலிருந்து தமது இசைப்பணியைப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் தம்மால் நிறுவப்பட்ட 'ஓம்சீர் சக்கர ஞானசபா' வாயிலாகவும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றார். இவரது மாணவர்கள் தமிழ் இசைக் கலாமன்றம், தமிழ்க் கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

ஆகியவை நடத்தும் இசைப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி திறமைச் சித்தி, அதிதிறமைச் சித்திகள் பெற்று வருகின்றனர். இவர்களைப் பரீட்சைக்குத் தயார் பண்ணுவதில் காட்டும் ஆசிரியரின் அக்கறையும் அதிசிரத்தையுமே இவர்களின் வெற்றியின் ரகசியம்.

கனடா இந்து மாமன்ற உறுப்பினரான இவர், அதன் பண்ணிசைப் போட்டிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை வழங்கி வருகின்றார். தமிழீழச் சங்கத்தின் சங்கத் தமிழ் மாலை, முத்தமிழ் விழா, தமிழ் மொழி வாரம் ஆகிய நிகழ்வுகளில் தொடர்ச்சியாக தமிழிசை நிகழ்ச்சியை அளித்து வருகிறார்.

கடந்த பதினைந்து வருட கனடியச் சேவையில் நால்வரை ஆசிரிய மாணவர்களாக உருவாக்கிய பெருமை இவருக்குண்டு. தமிழ் இசைக் கலா மன்றம் நடத்திய வாய்ப்பாட்டு இசைப் பரீட்சையில் இவரது மாணவன் ஒருவரே முதன்முதலாக 'ஆசிரியர் தரத்தில் விசேட சித்தி' பெற்றது முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது.

இவரது மாணவர்கள் கனடாவில் மட்டுமன்றி சர்வதேச அளவிலும் பல பரிசுகளையும், விருதுகளையும் பெற்றுச் சாதனை புரிந்து தமது ஆசிரியையின் புகழை நிலைநாட்டி வருகின்றனர்.

இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச அளவிலான போட்டியில் 'கானக்குயில்' பட்டத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்ட லஷ்சமி சிவனேஸ்வரலிங்கம் இவரது அபிமான மாணவர்களில் ஒருவர்.

மாணவர்களின் இறைவழிபாட்டுக்கும் தமிழைப் பயிலுவதற்குமாக வாரத்தில் இரு நாட்களை பஜனைப் பாடல்களைக் கற்பித்து வரும் கமலாதேவி அவர்கள் ரொறன்ரோ கல்விச் சபையின் கீழான தமிழ் ஆசிரியையாகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

தமிழிசை, பண்ணிசை ஆகிய இரண்டையும் தூய்மையாகக் கற்றுக் கொடுக்கும் பணியில் முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக ஈடுபட்டுவரும் சங்கீதபூஷணம் திருமதி. கமலாதேவி சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு இவ்வருட இசைக்கலைத் துறைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், தங்கப்பதக்கமும் வழங்கப்படுகின்றது.

வணிகப் பரம்பரையில் ஒரு துருவம் 'அபிராமி' செல்வராஜா

கனடாவின் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலுள்ள ஈழத்தமிழரின் உணவகங்களில் சுவையும் சுத்தமுமானவை என்று சொல்லக்கூடிய - வைகளில் முக்கியமான ஒன்றாக விளங்குவது 'அபிராமி கேட்டரிங்'. ஸ்காபரோ எக்ஸிர்ரன் வீதியில் மிட்லன்ட் சந்திப்புக்கு அருகாமையில் இது அமைந்துள்ளது.

வணிகப் பரம்பரையில் வந்த திரு. என். செல்வராஜா இதன் உரிமையாளர். இலங்கையின் நல்லதம்பி ஸ்டோர், ராஜா ஸ்டோர், மலர் ஸ்டோர் ஆகிய நிறுவனங்களினதும், கொழும்பு பூந்தோட்ட வீதி 'ஜெயலட்சுமி விலாஸ்' உணவகத்தினதும் உரிமையாளர் இவரது தந்தையாரான நல்லதம்பி.

கனடியத் தமிழரின் வணிகத்துறையில் திரு. செல்வராஜா அவர்கள் இவ்வருடம் வெள்ளி விழாக்காண்கிறார். 1987 பெப்ரவரியில் ரொறன்ரோ நகர மத்தியிலுள்ள குயின்/லான்ட்ஸ்ரவுண் பகுதியில் ஜே அன்ட் எஸ். சூப்பர் மார்க்கட்டை நிறுவி வெற்றிகரமாகத் தொழில் புரிந்தபின், 1990-1998 காலப்பகுதியில் ஸ்காபரோ விக்டோரியா பார்க் அவினியுவில் 'துவாரகான்' பலசரக்கு நிறுவனத்தை நடத்தியவரும் இவரே.

1998ஆம் ஆண்டிலேயே 'அபிராமி கேட்டரிங்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கனடாவில் தமிழர் சனத்தொகை லட்சங்களை எட்டியுள்ள வேளையில், அவர்களின் இயந்திர வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடிய உணவக வணிகத்தில் இறங்க நேர்ந்தது காலத்தின் தேவையாக அமைந்தது.

கணவன்-மனைவி, இரு பிள்ளைகள் என்று குடும்பம் சார்ந்ததாக ஆரம்பமான 'அபிராமி கேட்டரிங்' உணவகத்தில் தற்போது பலர் பணி புரிகின்றனர். நாளொன்றுக்கு சுமார் பதினைந்து மணித்தியாலங்களுக்கும் மேலாக இவர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். கடின உழைப்பினாலும் தரமான சேவையாலும் நிரந்தரமான ஒரு வாடிக்கையாளர் கூட்டம் 'அபிராமி'க்குண்டு. பலர் தூர இடங்களிலிருந்து பலர் இங்கு வருவதையும் பார்க்கலாம்.

"வாடிக்கையாளர்கள் திருப்தியடைவது போல, நாங்களும் செய்தொழிலில் மிகுந்த திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம்" என்று கூறும் தமிழ்த் தேசியப் பற்றாளர் திரு. என் செல்வராஜா, 'தமிழர் தகவலின்' இவ்வருட வணிக முன்னோடி விருதுடன், தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப் பெறுகிறார்.

தமிழர் சமூக முதலாவது 'வீடு மதிப்பீட்டாளர்' பாலேஸ்

சுயமுயற்சியாலும் இடைவிடாத உழைப்பினாலும் முன்னேறிய ஒருவர் எஸ். கே. பாலேஸ் என்று அறிமுகமான காசிப்பிள்ளை பாலேஸ்வரன்.

ஆரம்பத்தில் வாகன சாரதிப் பயிற்சியாளராக இங்கு சுயதொழிலை ஆரம்பித்தார். பின்னர், வீடு விற்பனை முகவராகவும் வர்த்தக நிறுவனங்களின் விற்பனை முகவராகவும் பன்னிரண்டு வருடங்களும், (Residential and Commercial Real Estate Broker) ஒன்றாறியோ Real estate Council லைசன்ஸ் பெற்று இத்துறையில் துணிவுடன் கால் பதித்தார்.

2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து Canadian Residential Appraiser எனப்படும் கனடிய வீடு மதிப்பீட்டாளராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். அத்துடன் Canadian Home Appraisals Inc. நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் செயலாற்றுகின்றார். கனடா முழுவதும் நாடளாவிய ரீதியில் இந்நிறுவனம் பணியாற்றி வருகின்றது.

திரு. பாலேஸ் தற்போது ஒரு Certified Appraisal Reviewer (CAR) ஆகவும், Market Value Appraiser-Residential (MIV) ஆகவும் Certified Real Estate Specialist (CRES) ஆகவும்

பணியாற்றுகின்றார். வீடுகள், சொத்துகள் பிரிவினை மற்றும் பங்கீடு போன்ற விடயங்கள் நீதிமன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது திரு. பாலேஸ் மூலம் அவற்றின் பெறுமதியை மதிப்பீடு செய்யும் அறிக்கையை வழக்கறிஞர்கள் பெறுகின்றனர். இவரது நேர்மையான பாரபட்சமற்ற மதிப்பீடுகளை வழக்கறிஞர் நிறுவனங்கள் பாராட்டிச் சான்றிதழ் வழங்கியுள்ளன.

வங்கிகள், வழக்கறிஞர்கள், குடிவரவு மதிப்பீட்டாளர்கள், வங்குறோத்து சட்ட நிறுவனங்கள், வீடு உரிமையாளர்கள், அவற்றை வாங்க/விற்க விரும்புபவர்கள், மத்திய நிதி நிறுவனங்கள் போன்றவைக்கான வீடு மதிப்பீடு அறிக்கைகளை இவர் தயாரித்து வழங்குகின்றார்.

'செஞ்சரி 21' வீடு விற்பனை நிறுவனத்தின் Silver Award, Ruby Award ஆகியவைகளைப் பெற்றுள்ள இவர் சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதய முன்னாள் மாணவர். கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் முதலாவது வீடு மதிப்பீட்டாளராக பணியாற்ற ஆரம்பித்த திரு. எஸ். கே. பாலேஸ்வரனுக்கு, 'தமிழர் தகவலின்' இந்த வருட வணிக முன்னோடி விருதுடன் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகிறது.

பன்முக இளம் கலைஞர் ஐஸ்வரியா

பியர் எலியட் ரூடோ உயர் பாடசாலையின் பதினொராம் தர மாணவியான ஐஸ்வரியா சந்துரு, பரதம் - வாய்ப்பாட்டு - வயலின் - Western Flute music ஆகிய கலைகளில் முன்னணி வகிக்கும் உன்னத மாணவியாகத் திகழ்கின்றார்.

சுருதிலயா அக்கடமியில் வயலின் இசை கற்ற இவர் கனடா கலைமன்ற நுண்கலைப்பீட பரதக்கலை மாணவி. இவரது அரங்கேற்றம் 14 வயதில், இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்றது. ஆசிரியதரப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று 'நிருத்த நிறைஞர்' பட்டத்தைப் பெற்று தற்போது நடனத்தைக் கற்பிக்கும் தரத்தைப் பெற்றுள்ள ஐஸ்வரியா, தமது தாயாரும் குருவுமான நிறைஞ்சனா சந்துரு அவர்களுடன் பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளில் ஒத்தாசை புரிந்து வருகிறார்.

ஒன்பது வயதாகவிருக்கும்போது தமிழிசைக் கலா மன்றப் பரீட்சையில் தங்கப்பதக்கம் பெற்ற இவரை இரண்டு தடவைகள் 'ஓமனி' பல்கலாசார தொலைக்காட்சி செவ்வி கண்டு ஒளிபரப்புச் செய்தது. ஆடலுடன் பாடலைத் தாமே இசைத்து மேடை நிகழ்ச்சி வழங்கிய முதலாவது வடஅமெரிக்க நடனத்

தாரகை என்ற பெயர் பெற்றவர். புகழ்பெற்ற நடனக் கலைஞர் ஜனக் ஹென்றி நடனக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் இவரை, 'Young, Talented and Exceptional' என்று ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சுதர்சனன் பாராட்டியுள்ளார்.

கடந்தாண்டு பிரபல இந்திய பாடகர்கள் எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம், சந்தோஷ் ஹரிகரன் ஆகியோர் கனடா வந்திருந்தபோது அவர்களுடன் இணைந்து பாடிய பெருமை இவருக்குண்டு. 2012ஆம் ஆண்டு ரி.வி.ஐ தொலைக்காட்சி நடத்திய 'ராகசங்கமம்' பாடல் போட்டியின் Title Winner என்னும் பட்டம் பெற்ற வெற்றியாளர் ஐஸ்வரியா.

ஆங்கிலம், தமிழ், பிரெஞ்ச் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற இவர், வாஷிங்டன், நியூயோர்க் உட்பட பல நகரங்களில் தமது நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியுள்ளார். பாடசாலைக் கல்வியில் தொடர்ந்து அதிசிறந்த தரத்தில் முன்னணி வகிப்பது சிறப்பான விடயம்.

இளம் பராயத்தில் கலைத்துறையில் பாரிய சிறப்புகளையும் பெற்றுத் திகழும் ஐஸ்வரியா சந்துரு, இவ்வருட 'தமிழர் தகவல்' சாதனை மாணவர் விருதுடன், தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்பெறுகின்றார்.

பிரகாச இளம் வீராங்கனை ஹனுஜா

பாடசாலைக் கல்வியில் மட்டுமன்றி, நடனம் வாய்ப்பாட்டு பியானோ என்று கலைத்துறைகளிலும், பல்வகை விளையாட்டுகளிலும் முன்னணியில் திகழும் 'வெற்றி மாணவி' ஹனுஜா கணேஷ், ஸ்காபரோ போப் ஜோன் போல் 11 உயர்தர பாடசாலையில் IB Program மாணவியாக இப்போது கல்வி கற்கின்றார்.

நான்கு வயதில் பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்கேற்றுப் பரிசில் பெற்று, ஆறாவது வகுப்பில் பியானோ கற்க ஆரம்பித்து ஐந்தாம் தரத்தில் அதிசிறப்புச் சித்தி பெற்று, சங்கங்கள் மன்றங்களின் கணிதம் மற்றும் பொதுஅறிவுப் போட்டிகளில் முன்னணியில் திகழ்ந்து, பாடசாலையின் volley ball, basket ball, soccer, flag foot ball, track and cross country ஆகிய விளையாட்டுக் குழுக்களில் ஓர் உறுப்பினராகி பல்துறை வித்தகியாக விளங்குகின்றார் ஹனுஜா.

ஐந்து வயதில் நடனம், வாய்ப்பாட்டு ஆகியவைகளைக் கற்க ஆரம்பித்த இவர், தமிழிசைக் கலாமன்ற பரீட்சையில் அதிசிறப்புச் சித்தி (distinction) பெற்றவர். தற்போது ஐந்தாம் தரப் பரீட்சைக்குத் தயாராகி வருகிறார். நடனத்தை திருமதி

குமுதினி சிறீகாந்தனுடமும், வாய்ப்பாட்டை பொன் சுந்தரலிங்கம் அவர்களிடமும் கற்று வருகின்றார். வயலின் இசையை மூன்று வருடங்கள் ஆசிரியர் கேசவமூர்த்தியிடம் கற்று குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த வருட நடுப்பகுதியில் தமது இளைய சகோதரியுடன் இணைந்ததாக இவரது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது.

நீச்சல் போட்டி, கராத்தே பயிற்சி ஆகியவைகளையும் இவர் விட்டு வைக்கவில்லை. நான்கு வயதிலிருந்து உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி வருகின்ற ஹனுஜா சான்றிதழ் பெற்ற உதைபந்தாட்ட நடுவர் என்பதும் வலைப்பந்தாட்ட பயிற்றுனர் என்பதும், பாடசாலை rugby குழுவின் முன்னணி வீரர் என்பதும், ஒன்ராறியோ தேசிய வலைப்பந்தாட்டக் குழுவில் மூன்று வருடங்கள் பங்கேற்றவர் என்பதும் பலருக்கும் தெரியாதது.

மாணவப் பராயத்தில் இத்தனை சிறப்புகளையும், குறிப்பாக விளையாட்டுத்துறையில் முன்னணியில் திகழும் ஹனுஜா கணேஷ் இவ்வருட 'தமிழர் தகவல்' சாதனை மாணவர் விருதுடன், தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்பெறுகின்றார்.

இலங்கை ஜனநாயக சுதந்திரதீவு என்பதால் யாரும் எங்கேயும் குடியேறலாம் என்ற கொள்கையை மிகவும் அதிகமாகவே பெரும்பான்மையினர் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள்.

குரு அரவிந்தன்

எமது நிலம் எமக்காக வேண்டும்

எமது நிலம் எமக்கு வேண்டும் என்ற கோஷத்தோடு பிரித்தானிய இளைஞர்களும் ஏராளமான பொதுமக்களும் கலந்து கொண்டு தங்கள் வாய்களைக் கறுப்புத் துணிகளால் கட்டிக் கொண்டு வீதிவழியே பவனி வந்தபோது பலரின் கவனத்தையும் திருப்பியிருந்தனர். தமிழர் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் இப்படியான தொடர் ஊர்வலங்கள் சமீபகாலமாக நடைபெறுகின்றன. தமிழரின் பாரம்பரிய நிலங்கள் பறிபோவதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவே இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. நாம் தமிழராய் ஒன்றிணைவோம், நமக்கான மண்ணை நாமே காப்பாற்றுவோம் என்ற தார்மீகக் கடமையோடு நடந்த அமைதியான ஊர்வலங்களாக இருந்தாலும் பலரையும் சிந்திக்க வைத்த நிகழ்வாகவும் இவை அமைந்திருந்தன. யாருடைய நிலத்தையும் அத்துமீறிப் பறிக்கவில்லை, எமது நிலத்தை எம்மிடம் திருப்பித் தாருங்கள் என்பதே அவர்களின் கோரிக்கைகளாக இருந்தன. ஏன் இப்படியான பவனி ஊர்வலங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன என்று சற்றுப் பின்நோக்கிப் பார்ப்போம்.

இலங்கைத்தீவின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பாரம்பரிய பிரதேசங்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இதற்கான சரித்திரச்சான்றுகளும் நிறையவே இருக்கின்றன. இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பிருந்த ஆவணங்களும் சரி, அதன்பின் உள்ள ஆவணங்களும் சரி இதை ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கின்றன. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள கிராமங்கள், ஆறுகள் மலைகள் எல்லாம் தமிழ் பெயரையே கொண்டிருந்தன என்பதும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய விடயமாகும். தேவாரப் பதிகங்களில் இடம்பெற்ற (7ம் நூற்றாண்டு) ஈஸ்வரங்கள் இலங்கையில் இருந்ததற்கான குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், அருணகிரிநாதர் போன்றவர்களின் பாடல்களில் இவை தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. புராதன இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட தென்குமரி என்ற மலை இலங்கையில்தான் இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்டது போல அப்படி ஒரு மலையும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பூகோள ரீதியாக ஏற்பட்ட அனர்த்தத்தில் இந்தியக் கண்டத்தில் இருந்து இலங்காபுரி என்ற இடம் தனியாகப் பிரிந்து காலப்போக்கில் ஒரு தீவாக மாறிவிட்டது. எனவே புராதன காலத்தில் குறிப்பிட்ட தமிழரின் பாரம்பரிய பிரதேசமான தென்குமரி பிரிந்து சென்ற இலங்கைத் தீவில்தான் இப்போதும் இருக்கின்றது.

1948ம் ஆண்டு பிரித்தானியர்களிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, இந்த இலங்கைத்தீவு ஒரு ஜனநாயக நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக நாடு என்பது ஜனநாயக முறைப்படி தெரிவு செய்யப்படும் மக்களால் ஆளப்படும் நாடாகும். ஒரு நாடு ஜனநாயக நாடாக இருந்தாலும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்புக் கிடைக்காவிட்டால், அவர்கள் இரண்டாம் தரநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடுவார்கள். சிறுபான்மையினர் என்றால் இனரீதியாகவோ அல்லது மதரீதியாகவோ அல்லது வேறு சில காரணிகளுக்காகவோ பெரும்பான்மையினரால் ஒதுக்கப்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. எனவே அது ஒரு ஜனநாயக நாடுதானே அங்கே எல்லோரும் சரிசமனாகத்தானே பாவிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று நினைப்பது மிகவும் தவறானதாகும். அனேகமான நாடுகளில் சிறுபான்மையினரைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஜனநாயகமுறை என்பது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமையவில்லை. தொடக்கத்தில் அது சிறப்பாக அமைந்திருந்தாலும் காலப்போக்கில் நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்றதாக மாறிவிடுகின்றன. காரணம் பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் மூன்றில் இரண்டு அதிகப்படியான வாக்குகளைக் கொண்டு தங்கள் நலன் கருதி சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான சட்டங்களையே நடைமுறைப்படுத்துகின்றார்கள். இலங்கைத் தீவைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலைதான் அங்கு நீடித்திருக்கின்றது.

பிரித்தானியர் ஆட்சி முடிவிற்கு வந்தபோது அவர்கள் செய்த மாபெரும் தவறு என்னவென்றால் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தபோது சிறுபான்மையினரின் நலன்களைக் கவனத்தில் எடுக்காமல் விட்டு விட்டது. இலங்கை ஜனநாயக சுதந்திரதீவு என்பதால் யாரும் எங்கேயும் குடியேறலாம் என்ற கொள்கையை மிகவும் அதிகமாகவே பெரும்பான்மையினர் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள். தொடக்கத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த சில கரையோரப் பகுதிகளைப் பெரும்பான்மையினர் 'கரைவலை' என்ற பெயரில் ஆக்கிரமித்தனர். மீன்பிடித் தொழில் காரணமாக இந்த இடங்களில் அவர்கள் வந்து தங்கியிருந்து மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். மெல்ல மெல்ல அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். இதைவிட குடியேற்றத்திட்டங்கள் என்ற வகையிலும் அரசின் உதவியோடு இப் பெரும்பான்மையினரின் குடியேற்றங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் நடைபெறுகின்றன.

இப்படியான தமிழரின் பாரம்பரிய நிலத்தில் நடைபெற்ற

குடியேற்றத் திட்டங்களில் கல்லோயா கந்தளாய் திட்டங்களை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். சரித்திரங்கள் அடிக்கடி மறைக்கப்படுவதால் இதை ஆவணப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் எமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக அடுத்த தலைமுறையினர் இதை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். சுமார் 50 வருடங்களுக்குள் இவை எல்லாம் திட்டமிட்ட முறையில் முடிமறைக்கப்பட்டுவிட்டன. பெரும்பான்மை இனத்தைக் கொண்ட இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியினர் 1956ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி சிங்கள மொழியை அரசமொழியாக்க உறுதி பூண்டனர். அப்போது அறவழிப்போராட்டத்தின் மூலம் தமிழ் மக்கள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். கிழக்கு மாகாணத்தில் ஓடிய கல்லோயா ஆறு அணை கட்டப்பட்டு விவசாயத்திற்காக திறந்து விடப்பட்டது. தமிழர்களின் பூர்வீக நிலத்தில் 50 விகிதத்திற்கும் மேற்பட்ட பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். அதைத் தொடர்ந்து பூர்வீக தமிழ் மக்களுக்கும் குடியேற்றப்பட்ட பெரும்பான்மை மக்களுக்கும் இடையே அவ்வப்போது கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. 1956ம் ஆண்டு ஜூன் 11ம் திகதி இப்பகுதியில் கலவரம் ஆரம்பமாகி பல தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

மீளக் குடியமர்தல் என்ற போர்வையில் மீண்டும் பெரும்பான்மை இனத்தவரின் குடியேற்றங்கள் விரைவாக நடைபெறுகின்றன. 1983ம் ஆண்டுக்குப்பின் மகாவலி திட்டத்தின் கீழ் பல இடங்களில் பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். அரியகுண்டான, நெடுங்கேணி, கொக்கைச்சாண்குளம் போன்றவை இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். இதைவிட நெல்லுக்குளம், கொக்கிளாய், கொக்குத்தொடுவாய், கருநாட்டுக்கேணி போன்ற இடங்களிலும் மீன்பிடித் தொழிலைக் காரணம் காட்டிக் குடியேற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன.

நீர்கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளப் பகுதிகளில் தமிழர் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் விரைவாகவே அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. சில வருடங்களுக்குமுன் நீர்கொழும்பு தமிழ் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயர்ப்பலகை கறுப்பு வர்ணம் பூசப்பட்டு சிங்கள மகாவித்தியாலயம் என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டிருந்ததை நேரடியாகவே என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. அப்போது நீர்கொழும்பில் தபால்திராக இருந்த சின்னத்துரை என்பவர் என்னை அழைத்துச் சென்று இந்த மாற்றத்தைக் கட்டாயம் ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். இது போன்று இப்போது எந்த ஒரு தடையுமின்றி மாற்றங்கள் விரைவாகவே தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்றன. இதைவிட வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் உயர் பாதுகாப்பு வலையம் என்ற பெயரில் தமிழர்களின் பாரம்பரிய நிலங்கள், குறிப்பாக மீன் வளம் நிறைந்த கரையோரப்பகுதிகள் அபகரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் திட்டமிட்ட முறைப்படி தமிழரின் விகிதாசாரத்தைக் குறைப்பதில் அரசு அதிக கவனம் செலுத்துகின்றது. இதன் மூலம் தமிழரின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் இருந்து தெரிவாகும் பிரதிநிதிகள் இனிமேல் பெரும்பான்மை இனத்தவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கணிப்பே நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தில் சொற்ப காலத்திற்குள் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தை அவதானித்தால் நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். பெரும்பான்மையினரின் குடியேற்றங்களால் எத்தனையோ

தமிழ்ப் பிரதிநிதத்துவத்தை இழந்தோம், இழந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மயிலே மயிலே இறகுபோடு என்றால் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபோதே அந்த மயில் இறகைப் போட்டிருக்கும். தூங்குபவனைத் தான் தூக்கத்தால் எழுப்பலாம் ஆனால் தூங்குவது போல நடிப்பவனை ஒருபோதும் தூக்கத்தால் எழுப்ப முடியாது என்பதால் இனி எடுக்கப்போகும் அமைதியான நகர்வுகளை முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோல கவனமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எனவே நாம் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்பதை நினைவிற் கொண்டு செயற்படுவோம்.●

கனடாவில் இந்தாண்டின் கட்டண அதிகரிப்புகள்

கனடாவில் சாதாரண உள்நாட்டுத் தபால்களுக்கான முத்திரைக் கட்டணம் கடந்த மாதம் (ஜனவரி) 14ஆம் திகதியிலிருந்து இரண்டு சதத்தினால் அதிகரித்துள்ளது. தற்போது ஒரு முத்திரையின் விலை 63 சதம். அத்துடன் எச்.எஸ்.ரி வரியும் 13 வீதம் செலுத்த வேண்டும். இதேபோல, அமெரிக்காவுக்கான முத்திரை ஐந்து சதத்தாலும், சர்வதேச முத்திரை ஐந்து சதத்தாலும் அதிகரித்துள்ளது.

ஐந்தாண்டுகளுக்குச் செல்லுபடியாகும் வளர்ந்தோருக்கான கனடிய கடவுச்சீட்டு (பாஸ்போர்ட்) க்கான கட்டணம் 97 டாலர்களிலிருந்து 120 டாலர்களாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வருட ஜூலை முதலாம் திகதியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரும். பத்து வருடங்கள் செல்லுபடியாகும் கடவுச் சீட்டைப் பெற 160 டாலர்கள் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கான கடவுச் சீட்டுக் கட்டணம் 37 டாலர்களிலிருந்து 57 டாலர்களாக அதிகரிக்கின்றது.

வேலைக்காப்புறுதிக்கு (Employment Insurance) வேலை புரிபவர்களும் வேலை வழங்குளரும் செலுத்தும் தொகையின் வீதம் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வருடமொன்றுக்கு வேலைபுரிபவர் ஆகக்கூடிய தொகையாக 52 டாலர்கள் வரை மேலதிகமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

கனடிய பென்சன் (CPP) திட்டத்தின் கீழ் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் இந்தாண்டில் 1.8 வீதம் கூடுதலாகப் பெறுவர். இதன்படி, மாதமொன்றுக்கு ஆகக்கூடிய தொகையாக 1012 டாலர் 30 சதமாகப் பெறுவர்.

வயோதிப கால ஓய்வூதியத்தில் (Old Age Security Benefits) .2 வீத அதிகரிப்பு காணப்படும். இதன் காரணத்தால் (பாதிப்பு) மற்றைய கொடுப்பனவுகளில் குறைவை ஏற்படுத்தும்.

எமது பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றில் நாம் எமது பேச்சிலும், எழுத்திலும் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கவேண்டிய பத்து வகையான குற்றங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

‘மருத்துவ கலாநிதி’ இ. லம்போதரன்

பழந்தமிழ் நூல்களின் பத்துக் கட்டளைகள்

எமது பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றில் நாம் எமது பேச்சிலும், எழுத்திலும் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கவேண்டிய பத்து வகையான குற்றங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழிந்தும் அவை இன்றும் எமக்கும், எமது இளந்தலைமுறையினருக்கும் புத்தம் புது அறிவுரைகள் போலப் பொருந்தும் விதத்தில் அமைந்துள்ளமை எம்மை அசக்க வைக்கின்றது.

முதலாவதாக இன்று எமக்குக் கிடைக்கும் தமிழ் நூல்களிலேயே மிகவும் பழமையான நூலான தொல்காப்பியம் என்ன சொல்லுகின்றது என்று பார்ப்போம்.

சிதைவு எனப்படுபவை வசை அற நாடின கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல் குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல் பொருள்இல கூறல் மயங்கக் கூறல் கேட்போர்க்கு இன்னா யாப்பிற்று ஆதல் சிதைவு எனப்படுபவை வசை அற நாடின கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல் குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல் பொருள்இல கூறல் மயங்கக் கூறல் கேட்போர்க்கு இன்னா யாப்பிற்று ஆதல் பழித்த மொழியான் இழுக்கம் கூறல் தன்னான் ஒருபொருள் கருதிக் கூறல் என்ன வகையினும் மனக்கோள் இன்மை அன்ன பிறவும் அவற்று விரி ஆகும்
-தொல்காப்பியம்-1608

இதிலே கூறப்படும் குற்றங்களாவன:

1. கூறியது கூறல் – Repetition
2. மாறுகொளக் கூறல் – Contradicting
3. குன்றக் கூறல் - Not revealed enough
4. மிகைபடக் கூறல் – Exaggeration
5. பொருள் இல கூறல் – Meaningless talk
6. மயங்கக் கூறல் – Ambiguous talk
7. கேட்போர்க்கு இன்னா யாப்பிற்று ஆதல் – Hurting words
8. பழித்த மொழியால் இழுக்கம் கூறல் – Insulting words
9. தன்னால் ஒரு பொருள் கருதிக் கூறல் – Talking on his or her own assumption
10. என்ன வகையிலும் மனக்கோள் இன்மை – Firm-less talk

இதேபோல நன்னூலிலும், குவலயானந்தத்திலும் காணப்படுகின்ற ஒரே பாடல் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல் கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்

வழுஉச் சொல் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல் வெற்று எனத் தொகுத்தல் மற்று ஒன்று விரித்தல் சென்று தேய்ந்து இறுதல் நின்று பயன் இன்மை என்று இவை ஈர் ஐங் குற்றம் நூற்கே
- நன்னூல் சூத்திரம் -12, - குவலயானந்தம் -271

- 1) குன்றக் கூறல் - Not revealed enough
- 2) மிகைபடக் கூறல் - Talking in excess
- 3) கூறியது கூறல் - Repetition
- 4) மாறுகொளக் கூறல் - Contradicting with his or her own words
- 5) வழுஉச் சொல் புணர்த்தல் - Misnomer
- 6) மயங்க வைத்தல் - Ambiguous
- 7) வெற்று எனத் தொகுத்தல் - Verbose or coinage of unwanted words
- 8) மற்று ஒன்று விரித்தல் - Irrelevancy
- 9) சென்று தேய்ந்து இறுதல் -Reducing the importance by overdoing
- 10) நின்று பயன் இன்மை - No purpose of used words

இதேபோல தன்னைத் தானே புகழ்தலும் ஒரு குற்றமாகும் என்று நன்னூல் கூறுகின்றது.

தோன்றா தோற்றித் துறை பலமுடிப்பினும் தான் தற்புகழ்தல் தகுதி அன்றே

Even if you are excelled in various fields It is not appropriate to praise yourself.

- நன்னூல், சூத்திரம் -52

ஆயினும் பின்வரும் நான்கு சந்தர்ப்பங்களில் தன்னுடைய புகழைத் தானே எடுத்துரைத்தல் குற்றமன்று என்று இதற்கு விதிவிலக்குகளையும் நன்னூல் கூறுகின்றது.

1. மன்னுடை மன்றத்து ஓலை தூக்கினும்
When you are on a political mission- eg: Election
2. தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்
When others don't know about you- eg: interview or in resume
3. மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்
When you are victorious in a forum of competition.
4. தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
When you are insulted by others

தன்னைப் புகழ்தலும் தகும் புலவோற்கே
It is acceptable to praise the self.

- நன்னூல் சூத்திரம் - 53

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இத்தமிழ் இலக்கண நூல்களில் பொறுக்கியெடுத்த சில முத்துக்கள் இவை. ●

ஓர் இனத்தின் தனித்துவம் பேணி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாயின் ஓர் அரசு தேவை என்பதனை இது வரலாற்று அடிப்படையில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கென ஓர் அரசு அமையாதது துரதிரஸ்டவசமானதாகும்.

வே. விவேகானந்தன்

கனடிய மண்ணில் ஈழத்தமிழரின் தனித்துவம்

கனடிய மண்ணில் ஈழத்தமிழர்கள் காலடி பதித்து அரை நூற்றாண்டை கடந்துவிட்ட போதிலும், 1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்தின் பின்பே பெருமளவில் தடம் பதித்தனர். எனவே 30 ஆண்டு கால வரலாற்றை கொண்ட இனமாக நாம் இம்மண்ணில் வாழ்ந்து வருகிறோம்.

உலகத்திலேயே பல்கலாசாரத்துக்கு சிறந்த ஒரு உதாரணமாக கனடிய தேசம் விளங்குவதனை யாவரும் அறிவர். ஏனைய இனக்களுடன் சேர்ந்து வாழும் அதேவேளை, நாம் எமது தனித்துவத்தினை பேணிப்பாதுகாக்கவும், பின்பற்றவும் சட்டத்தின் பிரகாரம் உரிமையுடையவர்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு இனம் தனித்துவமான இனமாக அடையாளப்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் அலகுகள் அல்லது கூறுகள் அந்த இனத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கைமுறை, மொழிநடை, கலை, கலாசார விழுமியங்கள், சமய வழிபாட்டு முறைகள், கல்வி போன்றனவாகும்.

எமது வரலாற்றை பின் நோக்கி பார்க்கும் போது இலங்கையில் நம் தனித்துவத்தினை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கு முன்னரே, இலங்கையை ஆட்சி செய்த ஒல்லாந்தர் புரிந்து கொண்டனர். அதாவது 1704 ஆம் ஆண்டு சைமன்ஸ் (Simons) என்பவர் டச்சு கவர்னராக பணியாற்றினார்.

அவர் அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் திசாவையாக பணியாற்றிய கிளாஸ் ஐசாக் (Class Isaac) என்பவரை அழைத்து, யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து தொகுக்கும்படி பணித்தார். அப்பணியை கிளாஸ் ஐசாக் பூரணப்படுத்த, அது மீண்டும் சரி பார்க்கப்பட்டு 1708 ஆம் ஆண்டு தேசவழமை சட்டம் என்ற பெயரில் சட்டமாக்கப்பட்டது.

தேசவழமை சட்டத்தில் குறைபாடுகள் காணப்பட்ட போதிலும் தமிழ் இனம் ஓர் தனித்துவமான இனம் என்பதற்கு இது ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ் மக்கள் பூர்வீக குடிகளாக வாழ்ந்த போதிலும், யாழ்ப்பாணத்து மக்களை மையமாக வைத்து தேசவழமை சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு காரணம் தமிழ் மக்களுக்கு

உரித்தான தனித்துவம் அங்குதான் இறுக்கமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அதற்கு மூல காரணம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு (வட மாகாணம்) யாழ்ப்பாண ராச்சியம், வன்னி ராச்சியம் என அரசுகள் இருந்தமையாகும்.

ஓர் இனத்தின் தனித்துவம் பேணி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாயின் ஒரு அரசு தேவை என்பதனை இது வரலாற்று அடிப்படையில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கென ஓர் அரசு அமையாதது துரதிரஸ்டவசமானதாகும். இது புலம் பெயர் வாழ் ஈழத்தமிழர்களுக்கும் ஓர் பலவீனமாகும்.

ஓர் அரசு அற்ற நிலையில் எமது தனித்துவத்தினை பேணிப் பாதுகாப்பது இலங்கையிலும் சரி புலம் பெயர் வெளிநாடுகளிலும் சரி ஒவ்வொரு ஈழத் தமிழ்மகனினை கடமையும் பொறுப்புமும் ஆகிவிடுகிறது. சிலவேளைகளில் போராட்டமுமாகி விடுகிறது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் குறிப்பாக கனடாவில் நாம் எமது தனித்துவத்தினைப் பேணிப்பாதுகாக்கவும், பின்பற்றவும் சட்டரீதியாக உரிமையும் சுதந்திரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை நாம் பயன்படுத்தாவிட்டால் அவை இல்லாமல் போய்விடும். தவறாக பயன்படுத்தினாலும் பறிக்கப்பட்டுவிடும். இலங்கையிலும் சரி, புலம் பெயர் நாடுகளிலும் சரி எமக்கிருந்த உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் தக்கவைத்துக்கொள்ள தெரியாது இழந்துவிட்டு, இழந்த உரிமைகளுக்காக போராடும் இனமாக தமிழினம் விளங்குவது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும்.

ஓர் இனம் தனது தனித்துவத்தினை உறுதிப்படுத்த தனது கலாசாரத்தோடு இணைந்த இன்னுமோர் இனத்தோடு தொடர்பை ஏற்படுத்தி கொள்ளல் இயல்பானதொன்றாகும். அந்த வகையில் ஈழத்தமிழர்களுக்கும் இந்தியாவில் தமிழக தமிழர்களுக்கும் இடையிலான கலை, கலாசார தொடர்புகள் மிக நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளன.

எனினும் இவ்வகையிலே தமிழர்களின் தனித்துவம் பாதுகாப்பாக இருந்தது. யுத்தம் காரணமாக ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து பல்வேறு நாடுகளிலும் குடியேறிய போதிலும் தொடர்ந்தும் தமிழகத்துடனேயே கலை, கலாசார தொடர்பினை பேணி வந்தனர்.

குறிப்பாக கனடாவில் பெருந்தொகையில் குடியேறிய

ஈழத்தமிழர்கள் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக தமிழகத்துடன் கலை, கலாசார தொடர்புகளை பேணி வருகின்றனர். போர்க் காலத்தில் தமிழகத்துக்கு இடம் பெயர்ந்த பல இளைஞர்கள் தமிழக பெண்களை திருமணம் செய்து தமது வாழ்க்கையினையும் ஆரம்பித்தனர்.

பலர் அங்கு கல்வி பயின்று தமிழக வாழ்க்கை முறைக்கு பரிச்சயமாகினர். இவர்கள் பின்னர் கனடாவுக்கு குடிபெயர்ந்- தமையும் தமிழக கலாசாரம் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற முக்கிய காரணமாகும்.

மேலும் தமிழகத்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் திரைப்படங்கள், தொடர் நாடகங்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என அனைத்தும் ஈழத்தமிழரின் தனித்துவத்துக்கு சவாலாகவே உள்ளன. அதன் செல்வாக்கினை ஈழத்தமிழரின் கலை, கலாசாரம், வாழ்க்கை முறை, மொழிநடை போன்றன அனைத்திலும் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

இன்று தமிழக கலைஞர்கள் பங்குபெறாத ஈழத்தமிழர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளே இல்லை எனலாம். பெரும் முதலீட்டுடன் பெருந்தொகை வருமானத்தை எதிர்பார்த்து முன்பு கோடைகாலங்களில் மட்டும் நடைபெற்று வந்த தென்னிந்திய கலைஞர்களின் இன்னிசை நிகழ்ச்சிகள் தற்போது முழுவருட (year round) நிகழ்ச்சிகளாக மாறிவிட்டன.

இசை நடன அரங்கேற்றங்கள் பெற்றோரின் பண பலம், அரசியல் செல்வாக்கு, சமூக அந்தஸ்து போன்றவை பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன.

செய்தி ஊடகங்களில், குறிப்பாக வானொலி நிகழ்ச்சிகள், விளம்பரம் போன்றவற்றில் தமிழக மொழிநடையினை அவதானிக்கலாம். இலங்கையை போலல்லாது புலம் பெயர் நாடுகளில் தமிழக கலாசாரம் எமது தனித்துவத்துக்கு ஒரு சவாலாக மாறிவருவதை நாம் தெளிவாக உணரக்கூடியதாய் உள்ளது.

கனடாவில் பல்கலாசாரப் பண்பின் கீழ் எமது தனித்துவத்தைப் பேணி வளர்க்கவும், பாதுகாக்கவும் போதிய இடமுண்டு. பரதக்கலையோடு எமக்கே உரித்தான கிராமிய நடனம், நாட்டுக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு, நாட்டுப்பாடல் போன்ற கலை வடிவங்களுக்கும் புத்துயிர் அளிக்கவேண்டும்.

தமிழக கலைஞர்களுடன் தொடர்பை பேணிப்பாதுகாப்பது போலவே இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள கலை இலக்கிய அமைப்புகளுடனும் இசைக் கலைஞர்களுடனும் தொடர்புகளை பலப்படுத்த வேண்டும். யுத்தம் அற்ற சூழ்நிலை இதற்கு மேலும் சாதகமாயுள்ளது.

கனடிய மண்ணிலே எமது தனித்துவத்தினை நிலைநாட்ட பலம்வாய்ந்த அமைப்பு ஒன்று அவசியமாகும். 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடா தமிழீழ சங்கம் ஈழத்தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு பலம் வாய்ந்த அமைப்பாக செயல்பட்டது.

பொதுநல நோக்கும், சேவை மனப்பான்மையும் கொண்ட அமரர் நா. சிவலிங்கம், திரு சிறீகுகன் சிறீஸ்கந்தராஜா, அருள். அருளையா போன்றவர்களால் அது வழிநடத்தப்பட்டது. கனடிய அரசின் நன்மதிப்பையும், கௌரவத்தையும் பெற்ற ஓர் அமைப்பாகவும் விளங்கியது.

ஆனால் அந்நிலை நீடிக்கவில்லை. அரசியலுக்கு அப்பால் சமூக நோக்கும், இன உணர்வும் கொண்ட அனைத்து தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக ஒரு அமைப்பு அவசியமான ஒன்றாகும்.

இறுதியாக எமது தனித்துவத்தினை நிறுத்த எமக்கென்றோர் கலாசார மண்டபத்தின் தேவையும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இத்தகைய முயற்சியை ஓர் அமைப்புரீதியாகவே முன்னெடுக்க முடியும். எம்மவர் மத்தியில் கட்டட கலைஞர்கள் உள்ளனர். பணம் படைத்தவர் உள்ளனர். செயல்பாடுகளுக்கு கைகொடுத்து உதவ அரசியல்வாதிகளும் உள்ளனர். முழுமையான ஆதரவினை வழங்க எம்மக்கள் உள்ளனர். எமது தேவையினை நாம்தான் பூர்த்தி செய்யவேண்டும்.

எமது கலைஞர்களுக்கு நாம் முன்னுரிமையளிப்போம், எமது படைப்புகளுக்கு நாம் ஊக்கமளிப்போம். நமது பெருமைகளை நாம் அறிவோம், எமது தனித்துவத்தை நாம் காப்போம் என ஒவ்வொரு ஈழத்தமிழ் மகனும் உறுதி பூண்டால் அனைத்தும் சாத்தியமாகும்.●

கனடாவின் சனத்தொகை முப்பத்தைந்து மில்லியன்

கனடாவின் சனத்தொகை 35 மில்லியனாகியுள்ளதாக அதிகாரபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கனடாவில் குடியேறுவோரினாலேயே சனத்தொகை அதிகரிப்பதாகவும், கனடியர்களின் இயற்கையான பங்களிப்பு (பிறப்பு வீதம்) மிகக்குறைவென்றும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. 2026ல் கனடாவின் சனத்தொகை 40 மில்லியனாகலாமெனவும், 2054ல் 50 மில்லியனாகலாமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

கனடிய கடவுச்சீட்டுக் கட்டணம் அதிகரிப்பு

கனடிய கடவுச்சீட்டு (பாஸ்போர்ட்) கட்டணம் இந்த வருடத்தில் அதிகரிக்கப்படவுள்ளது. தற்போது 87 டாலர்களாகவிருக்கும் வளர்ந்தோருக்கான ஐந்து வருட கடவுச்சீட்டின் கட்டணம் 120 டாலர்களாக அதிகரிக்கும். சிறுவர்களுக்கான கட்டணம் 20 டாலர்களால் அதிகரித்து 57 டாலர்களாகும். தொலைந்த அல்லது திருடப்பட்டவைக்கான மாற்றீடுக் கடவுச்சீட்டுக்கு 45 டாலர்கள் அறவிடப்படும். இவ்வருடம் ஜூலை மாதத்தில் அறிமுகமாகவுள்ள பத்து வருட பாவனைக்கான கடவுச்சீட்டின் கட்டணம் 160 டாலர்களாகவிருக்கும்.

முதுமை வந்துவிட்டால் பார்வை மங்கிவிடும், செவிப்புலன் குறைந்துவிடும், கை கால்கள் செயலிழந்து விடும், பேச்சு குறைந்துவிடும். இவைகளுடன் குறைந்த பட்சம் இரண்டு நோய்களும் சேர்ந்துவிடும்.

த. சிவலோகநாதன்

முதியோர்கள் நிலைமையும் அவர்களின் தேவைகளும்

இன்றைய தமிழ் கனடிய சமுதாயத்தில் பெரும்புள்ளிகளாகவும், வாழ்வின் உச்சத்தை எட்டியவர்களாகவும், சகல துறைகளிலும் முன்னணியில் திகழ்கின்றவர்களுமான தலைமுறையை உருவாக்கிய பெற்றோர்கள் இன்று முதியவர் என்ற பருவத்தை அடைந்து பலவித தேவைகளை எதிர் நோக்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து பராமரிப்பது என்பது ஒரு பாரிய வேலைப்பாடு இது ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் கடமையும் கடனுமாகும். அவர்களின் முதுமைக்காலத்தை அன்பாகவும், பண்பாகவும், பாதுகாப்பாகவும், அரவணைத்து, அன்பு செலுத்தி கடைசி-வரை பராமரித்தால் பிள்ளைகள் பெற்றோரிடம் பட்ட கடனை திருப்பி செலுத்தியவர்களாவர். இதிலிருந்து தவறுமிடத்து கடனாளியாகவே மரணிப்பர் என்பது வெளிப்படை.

“காடு வா வா என்கிறது வீடு போ போ என்கிறது” என்ற முதுமொழிக்கிணங்க முதுமை வந்துவிட்டாலே பல வித பிரச்சனைகளும் கூடவே வந்து விடுகின்றன. ஐம்புலன்கள் சரியாகவே இயங்க மறுக்கின்றன அதனால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய பராமரிப்பு என்ற உதவி தேவைப்படுகின்றது. அம்மா அப்பா வந்தால் எமக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்நாட்டுக்கு அழைப்பித்த பிள்ளைகள் அவர்களின் உதவியை இனியும் பெற முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்து இப்போ அவர்களுக்கு உதவ வேண்டிய நிலை உருவாகிவிட்டது. இது மனித வாழ்க்கைச்சக்கரத்தின் ஒரு அங்கம். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை ஆனால் இதை அனுபவத்தினூடாக பார்க்கும்போது புதிதாக தென்படுகிறது.

முதுமை வந்துவிட்டால் பார்வை மங்கிவிடும், செவிப்புலன் குறைந்துவிடும், கை கால்கள் செயலிழந்து விடும், பேச்சு குறைந்துவிடும் இவைகளுடன் குறைந்த பட்சம் இரண்டு நோய்களும் சேர்ந்துவிடும். குறிப்பாக முதியவர்களை தாக்கும் நோய்களான ALZHIEMER, PARKINSON போன்ற நோய்கள் முதியவர்களின் கடைசி காலத்தை ஆக்கிரமித்து தமதாக்கி விடுகின்றன.

இந்நிலையில் முதியவர்களின் தேவைகளை புரிந்துகொண்டு அவர்களின் எஞ்சிய காலத்தை மகிழ்ச்சியாக களிக்க அவர்களுக்கு தேவையானவற்றை செய்து கொடுப்பது அவர்களால் பெற்று வளர்த்து வாழ்வு அளிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் கடமையென்றாலும் கனடிய அரசாங்கமும் முதியோருக்கென பல திட்டங்களை வகுத்து பல சேவைகளுடன் பண உதவிகளும் செய்து வருகின்றது.

தமிழருக்கென பல முதியோர் சங்கங்கள் உருவாகி முதியோருக்கென பல சேவைத்திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. உடற்பயிற்சி, கணினி பயிற்சி, தையல் வகுப்பு, உள்ளூர் வெளியூர் சுற்றுப்பயணங்கள் கசினோ என பலவகைப்பட்ட திட்டங்கள் இவற்றில் அடங்கும்.

இங்குள்ள சகல முதியவர்களும் இத்திட்டங்களில் பங்கு பற்றி தமது முதுமைக்கால குதூகலங்களை அனுபவிக்கிறார்களா? என்று ஆராய்ந்தால் பங்குபற்றி பயனடைபவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் பார்க்க பல மடங்கு முதியோர் வீடுகளில் முடங்கி கிடக்கிறார்கள் என்ற உண்மை வெளிப்படுகிறது. இவர்கள் பிள்ளைகளின் கட்டுப்பாட்டில் வாழ்கிறார்கள், வெளி உலகம் தெரிந்தும் வாயில்லாப் பிராணிகள்போல் காலத்தை ஒட்டுகிறார்கள். பேரப்பிள்ளைகளை கவனிக்கும் கடமைகள் ஒருபக்கம், வேலையால் களைத்துப்போய் வரும் பிள்ளைகள், மருமக்களுக்கு சமைத்துப்போடும் கடமை மறுபக்கமென இருக்கும் ஒரு பகுதி முதியோர் மத்தியில், இப்படியான முதியோர் சங்கங்களுக்கு போனால் இந்த பெற்றோர் நாலு விடயங்களை அறிந்து தமக்கு இடைஞ்சலையும் தங்கள் திட்டங்களுக்கு தடையையும் ஏற்படுத்தி விடுவார்கள் என்ற குறுகிய மனப்பான்மையுடன் இவற்றில் பங்குபற்றுவதில் தடைபோட்ட பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள்.

இயலாத காலத்தில் பேசாமல் வீட்டில் இருக்கவேண்டியதுதான் சரி மற்றவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கின்ற முதியவர்கள் பலர் உண்டு. அதேபோல் போனால் பிள்ளைகளுடன் வெளியே போவதுதான் சரி என நினைக்கும் முதியோர் அரசாங்கம் கொடுக்கும் தமது முதுமைக்கால கொடுப்பனவுகளையும் பிள்ளைகளின் தேவைகளுக்காக கொடுத்துவிட்டு தமது சாதாரண தேவைகளுக்கு கூட கேட்கமுடியாத நிலையிலும் இருக்கிறார்கள்.

முதுமை முற்றி படுக்கையில் விழுந்து விட்டால், முதியவர்களின் தேவைகள் கட்டாயமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. இவற்றைக்கவனிக்க பிள்ளைகளுக்கு நேரம் இல்லை, இப்படி நடக்குமென சிறிதும் எதிர்பார்க்காத பிள்ளைகளுக்கு இவற்றை முகம் கொடுத்து சமாளிப்பதென்பது சிரமமான காரியமாகிறது. ஒரு பிள்ளையை மட்டும் பெற்ற பல பெற்றோர் முதியவராகியதும் நன்றாக கவனிக்கப்படுகிறார்கள் ஆனால் பல பிள்ளைகளைப்பெற்ற முதியோர் பலர் மிகவும் அல்லல்படுகின்றனர். இப்பெற்றோர்

தாம் பெற்ற எல்லாப் பிள்ளைகளையும் ஒரே மாதிரி அன்பு செலுத்தி வளர்க்கவில்லையோ என்னவோ? முதியோருக்கென நாடு கடந்த கலாசாரம் என்று ஒன்று உண்டு, பெற்றோரை அழைப்பித்தவர் எவரோ? அவர்தான் இவர்களுக்கு பொறுப்பு என்று அந்த கலாசாரம் உருவாகிவிட்டது.

தங்களால் பராமரிக்க முடியாத தம் முதுமையடைந்த பெற்றோர்களை சில பிள்ளைகள் முதியோர் இல்லங்களில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள், முதியோர் இல்லங்கள் பல இங்கே ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வேற்று இன மக்களின் கலாசாரத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பல முதியோர் இல்லங்களில் சேர்க்கப்பட்ட பல தமிழ் முதியோர் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள் எண்ணிலடங்காதவை. காலாசார வேறுபாடு, மொழிப்பிரச்சனை, விருப்பமில்லா உணவு, தனிமை என்று பல வகைப்பட்ட கஸ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஞாபகமறதி போன்ற வியாதிகளும் சேர்ந்து வாட்டிவதைக்கும் இந்த முதியவர்கள் தம்மை தாமே நோவதா? இல்லை தங்களை இந்த முதியோர் இல்லங்களில் சேர்த்துவிட்ட பிள்ளைகளை நோவதா?

முதியவர்கள் சிறுபிள்ளைகளுக்கு சமன், சிறு பிள்ளைகளை எப்படியெல்லாம் கவனிக்கிறோமோ அதே போல இந்த முதியோர் இல்லங்களில் விடப்பட்ட தம் பெற்றோரை நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சென்று பார்த்து கவனித்து உணவூட்டி பிறந்த தின விழாக்கள் போன்ற நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி இந்த முதியோர்களை தாங்கள் தனியே கைவிடப்படவில்லை என்ற உள்நுணர்வையும் நம்பிக்கையையும் உருவாக்க வேண்டும். இதனால் பராமரிப்பாளர்களுக்கும் தமது கடமையிலும் பார்க்க மேலேயும் கவனிக்கிறோம் என்று காட்ட ஏதாவது முயற்சிக்க தூண்டுகோலாக அமையும்.

இப்படியான வேற்றின முதியோர் இல்லங்களில் பராமரிப்பு கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த கருணை உள்ளம் கொண்ட ஓரிரு

தமிழ் தாதிமார் அங்கே விடப்பட்டு மிகவும் அல்லல்படும் பல தமிழ் முதியோர்களை அவதானித்து தங்களாலான உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனை சகிக்க முடியாத பல அதிரடி நடவடிக்கைகள் எடுத்ததன் பலனாக இன்று தமிழ் முதியோருக்கென முதியோர் இல்லங்கள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன அதில் ஒன்றுதான் அன்னை இல்லம் முதியோர் காப்பகம். இங்கே பயிற்றப்பட்ட தமிழ் மொழி பேசும் தாதிமார் (RPN) தனிப்பட்ட பராமரிப்பாளர்கள் (PSW) போன்றோர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டு முதியோர்கள் கவனிக்கப்படுகிறார்கள். முதியோர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிலையில் இருக்கிறார்கள். உடல் ரீதியாகவும் உளநிலை ரீதியாகவும் வெவ்வேறு நிலையில் காணப்படும் முதியோரை பராமரிப்பதென்பது மிகவும் கடினமானதொரு கைங்கரியம். கடவுளுக்கு சேவகம் செய்வது போல் தம்மை அர்ப்பணம் செய்தவர்களால் மட்டுமே இதை புனிதமான சேவையென கருதி செய்யமுடியும். குளிப்பாட்டுதல், உடைமாற்றுதல், உணவூட்டுதல், நேரகாலத்தில் மருந்து கொடுக்க உதவுதல் போன்றவற்றை கவனிக்கும்போது சிறந்த திறமையும், அனுபவமும் தேவை. இந்த தமிழ் காப்பகத்தில் தமிழ் வானொலி, தமிழ் தொலைக்காட்சி, தமிழ் கலாசார உணவு என்பனவற்றுடன் பிரார்த்தனைகள், பஜனைகள், இளைஞர்களின் நேரடி கலை நிகழ்வுகள், முதியோர் சங்கங்களின் தொண்டர்களின் கலந்துரையாடல் போன்றவை நடைபெறுகின்றன.

இதுபோன்று பல முதியோர் இல்லங்கள் தமிழ் முதியோருக்கென உருவாக்கப்பட வேண்டும். வசதி படைத்தவர்கள் இப்படியான முன்னெடுப்புகளுக்கு உதவவேண்டும், அரசாங்க உதவிகள் பெறப்பட வேண்டும். தமிழ் முதியோரின் முதியோர் இல்ல வாழ்க்கை மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்னும் ஐந்திலிருந்து பத்து வருடத்தில் தமிழ் முதியோரின் தேவைகள் பூதாகாரமாய் அதிகரிக்கும். பல முதியோர் இல்லங்கள் உருவாக்க தயாராவோம்.●

தமிழ் மொழியின் சொற்சிறப்பு - 2

உலக மொழிகளிலே தமிழ்மொழியைத்தான் மூன்றாக வகைப்படுத்திச் சிறப்பித்து முத்தமிழ் என்றார்கள். தமிழ்மொழிக்குள்ள சிறப்புகளுள் சொற்சிறப்பு என்பதும் ஒன்று. ஓர் எழுத்தே சொல்லான விந்தை தமிழில் தான் இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டுக்கு மேலும் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். (114 ஆம் பக்கத் தொடர்)

இலைகளுக்கும் பல பருவங்களுக்கேற்பத் தமிழில் சொற்கள் வருகின்றன

1. கொழுந்து - குழந்தைப் பருவம்
2. தளிர் - இளமைப்பருவம்
3. இலை - காதற்பருவம்
4. பழுப்பு - முதுமைப்பருவம்
5. சருகு - இறுதிப்பருவம்

இந்த இலை என்ற சொல்சூட ஆல், அரசு, அத்தி, பலா, மா, வாழை போன்ற மரங்களின் இலைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். இதுவெல்லாம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் தமிழில் சொற்களுக்குப் பஞ்சமே இல்லை.

அறிவியலுக்கும் உகந்த மொழி

தமிழின் வரலாற்றிலேயே அறிவியல் இருந்திருக்கிறது. தேனைத் தொட்டு நாக்கில் தடவிப்பார்த்தால் அதன் சுவை புரியும். தேன் கூட்டில் இருக்கும் போது அதன் சுவையை எப்படி சுவைக்க முடியும்? தமிழைப் படிக்காத தமிழர்களால் அதன் பெருமையை எவ்வாறு உணர முடியும்? சிலர் தமிழில் உள்ள சொற்கள் புரியவில்லை என்கிறார்கள். புரியும் மொழி, புரியா மொழி என எந்த மொழியிலும் இல்லை. ஒருமொழி புரியவில்லை என்றால் அந்த மொழியைச் சரியாகக் கற்கவில்லை என்றுதான் பொருள்படும். தமிழைப் படித்துக் கொண்டே போனால் அதன் கதவுகள் திறந்து கொண்டே போகும்.●

அன்பை ஆகர்சிக்க வேண்டுமாம்...
அகிம்சையோடிருக்க வேண்டுமாம்....
நல்லிணக்கத்தில் இனி இன்புற வேண்டுமாம்....
சொல்கின்றார்கள்!

மா. சித்திவினாயகம்

இனி ஏன் எனக்கு மொழி?

சோடியாய்ப் பிறந்தும்
மலடாய்க் கிடக்கிறது - என் செருப்பு
இன்று அதைவிடவும் கேவலமாய் நான்

செத்துவிழும் பிணங்களும்
பிணங்களின் நாற்றமும்
குற்றுயிர்ப்பும், குண்டு விழும் சத்தமும்
இப்போது இல்லையாம்.....

சாவைச் சுமந்து, சுமந்து
சலித்துப் போன எனக்கு - இனிச்
செத்துவிழும் நெருக்குவாரம்
இல்லை என்கின்றார்கள்.

முருங்கை மரம் பூக்கிறது....
மெல்லிய காற்றிற்கு
"நெல்" ஆடி மகிழ்கின்றது.....
வாழைக்குலைகள் சந்தைக்குப் போகின்றன.....
மாண்ட மாடுகளுக்குப் பதிலாக
புதிய எருமைகள் வயலுழுக்கின்றன.....
ஒவ்வொரு மூலையும் - இன்று
ஒவ்வொரு புதுமையுள் உறைகின்றது!!!

சீமான்கள் உரத்த சிரிப்போடு எல்லாம்
சகஜமெனப் பிரகடனப் படுத்துகின்றார்கள்.
ஒவ்வொரு சிரிப்பினுள்ளும் ஒவ்வொரு சங்கதி
முடுக்கி விடப்படுகின்றது.
கையில் துவக்கோடிருப்பவனைவிடவும்.....
சிரிப்போடிருப்பவன்தான் - என்
தலைவியைத் தின்கின்ற காரியவாதி!!!

நிணவாற்றில் குளித்து வந்த மேனியர்கட்கு
கருணை, அன்பு, அறம், இணக்கம், இரக்கம் எனப்
புதிய புதிய கயிறுகள் திரிக்கப்படுகின்றன!!!

மூளீயாய்ப் போன என் இடக்காலை....
இருக்கிறாளா? இல்லையா? என்று அறியமுடியாதிருக்கிற
மகளை.....
கண்ணுறங்கும் வேளையெல்லாம்
காப்பாற்றுகாப்பாற்று... என்று கதறும்
செத்துப் போன என் உறவுகளை,
சாகாமற் செத்த செல்லம்மா அக்காவை....
சடுதியாய் இன்று சந்தியில் வந்து குந்தியிருக்கும் புத்த
தேவனை.....

புரிந்தும் புரியாதிருக்கவும்.....
தெரிந்தும் தெரியாதிருக்கவும்.....
அறிந்தும் அறியாதிருக்கவும்.....
சமரச வேதம் ஓதப்படுகின்றது!!!

அன்பை ஆகர்சிக்க வேண்டுமாம்...
அகிம்சையோடிருக்க வேண்டுமாம்....
நல்லிணக்கத்தில் இனி இன்புற வேண்டுமாம்....
சொல்கின்றார்கள்!!!

முள்ளிவாய்க்கால் முதலை விழுங்கித் துப்பிய - நான்
அவர்களை மறுதலிக்க முடியாது.
அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு என்னால்
புரண்டு படுக்கலாம் என்றா எண்ணுகின்றீர்கள்????

தலைவியை தின்கின்ற அவர்களின்
சிரிப்பிற்குள் நான் கட்டுண்டு போகின்றேன்.
என் தொடையின் இடுக்குகளில்
கட்டு விரியன்கள் ஏறுகின்றன.....
கண்மூடி இரு என்கின்றனர் சிரிப்புகளின் தூதர்கள்.

எதைகண்டும் இணக்கத்தோடும், இயல்போடும்
இருக்கச் சொல்கின்றது எனக்கான சட்டம்.....

உடைந்த இதயம்...
நலிந்த உடம்பு....
முடிந்த உறவுகள்.....
பேச்சுவராத வாய்.....

இனி ஏன் எனக்கு மொழி???

மலையில்லா மண்மேட்டில்
எதைச் சாதித்துவிடும் இந்தச்
செல் விழுந்து பட்ட மரம் ????

என் காலடியில்
சோடியாய்ப் பிறந்தும்
மலடாய்க்கிடக்கிறது என் செருப்பு!
அவர்களின் காலடியில்
அதைவிடக் கேவலமாய் நான்!!!!!!●

தமிழர் வரலாற்றில் தைமாதம் ஆண்டின் முதல்மாதமாக என்றுமே எண்ணப்படவில்லை. முன்னர் ஒருகாலத்தில் ஆவணி மாதமே புத்தாண்டின் முதல் மாதமாக இருந்துவந்துள்ளது என்பதை உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் அறியத்தந்துள்ளார்.

கலாநிதி பால சிவகடாட்சம்

தைப்பொங்கலும் சித்திரைப் புத்தாண்டும்

தைப்பொங்கலைப் பற்றியும் தமிழ்ப் புத்தாண்டு பற்றியும் எத்தனையோ வாதப்பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்றுவிட்டன. சர்ச்சை இன்னமும் முடிந்தபாடில்லை. அரசியல் தலையீடும் நிர்ப்பந்தங்களும் நடுநிலையான ஆய்வுகள் இடம்பெறுவதற்கான உந்துதல்களை ஆய்வாளர்க்குக் கொடுக்கத் தவறிவிட்டன.

“சித்திரைப் புத்தாண்டு தமிழர்களின் புத்தாண்டாக இருக்கமுடியாது. அது ஆரியர்களின் காலக்கணித முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது” என்பது தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பேசுபவர்களின் வாதம். இவர்களது வாதத்தின்படி பண்டைத்தமிழருக்கே உரிய காலக் கணிதமுறை ஒன்று உள்ளது என்று அர்த்தம் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எனினும் இதற்கான ஆதாரம் எதுவும் இல்லை.

புமியைச் சுற்றிக் காணப்படும் விண்வெளி வட்டத்தை இருபத்தேழு நட்சத்திர மண்டலங்களாகப் பிரித்தனர் பண்டைய இந்திய வானியல் ஆய்வாளர்கள். காலக்கணிப்பில் பயன்படுத்தப்பெறும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுக்கும் தூயதமிழ்ப்பெயர்கள் சங்ககாலத்திலிருந்தே வழக்கில் இருந்துவந்துள்ளன. நட்சத்திரத் தொகுதியின் வடிவத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக இவற்றின் தமிழ்ப்பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக அறுமீன் (கார்த்திகை) கைமீன் (அத்தம்) நுகம் (மகம்), எலி (பூரம்), காக்கை (அவிட்டம்) என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். புறநானூற்றில் கூடலூர் கிழார் என்பவர் ஆக்கிய பாடல் ஒன்றில் முடப்பனை (அனுஷம்) கடைக்குளம் (உத்திராடம்) என்னும் நட்சத்திரங்கள் பற்றிய குறிப்புடன் அரசன் ஒருவனின் இறப்பை எதிர்வுகூறும் வானியல் நிகழ்வு பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

கி.பி. 1178இல் திருக்கடவுரைச் சேர்ந்த திருக்கோட்டி நம்பியால் ஆக்கப்பெற்ற சூடாமணி உள்ளமுடையான் என்னும் சோதிடநூல் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுக்குமான தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் பலவற்றைப் பட்டியல் இடுகிறது. ‘நாளும் கோளும் நலிந்தோர்க்கு இல்லை’ என்பது பழமொழி. நாள் என்பது நட்சத்திரம் கோள் என்பது கிரகம்.

புகல் உறு பரி மா வாசி புரவியே துரகம் சென்னி
இகல் உறு குதிரை முன்நாள் இரலை ஐப்பசியின் பேராம்
அகல் இய தாழி பூதம் அடுப்பொடு தராசு கங்குல்
பகல் வறு கிழவன் சோறு பரணியின் பெயராமே.

பரி, மா, வாசி, புரவி, துரகம், சென்னி, குதிரை, முன்நாள், இரலை என்பன அசுவின் நட்சத்திரத்தின் வேறு பெயர்கள்

என்பதையும் தாழி, பூதம், அடுப்பு, தராசு, கங்குல், கிழவன், சோறு என்பன பரணி நட்சத்திரத்தின் பெயர்கள் என்பதையும் மேற்காணும் பாடல் அறியத்தருகின்றது. இவ்வாறே மேடம் முதலான பன்னிரண்டு ஓரை (இராசி)களுக்கும் ஏழுகோள்(கிரகம்)களுக்கும் தூயதமிழ்ப்பெயர்கள் உள்ளன.

நட்சத்திரங்களினதும் இராசிகளினதும் தமிழ்ப்பெயர்களுக்கும் இவற்றின் வடமொழிப் பெயர்களுக்கும் மிகுந்த ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இதுமட்டுமின்றி இவற்றின் வடிவங்களுக்கும் பெருத்த ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை. புராதன கிரேக்கர்களின் இராசிகளின் பெயர்களும் வடிவங்களும் இந்திய காலக்கணிதர் கூறும் இராசிகளின் பெயர்களும் வடிவங்களும் ஒன்றாகவே உள்ளன என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. இவ்வாறிருக்கையில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் வடக்கிலும் தெற்கிலும் வாழ்ந்தவர்கள் ஒரேமாதிரியான காலக்கணிதமுறையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை.

வானியல், காலக்கணிதம் பற்றிய பண்டைய தமிழ்நூல்கள் அழிந்துபோனநிலையில் அவற்றை மீண்டும் ஆக்கும் முயற்சிகள் தமிழகத்தில் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலும், ஈழத்தில் பதினான்காம் நூற்றாண்டிலும் ஆரம்பிக்கப்பெற்றன. ஈழத்தில் ஆக்கப்பெற்று இன்றும் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ்நூல்களில் மிகப்பழையது சோதிடம் பற்றியதாகும்.

சகவருடம் ஆயிரத்திருநூற்று முப்பத்திரண்டு வைகாசி மாதம் புதன்கிழமையும் அனுஷ நட்சத்திரமும் சேர்ந்த நன்னாளில் தம்பதெனிய மன்னன் பராக்கிரமபாகு சபாமண்டபத்தில் சரசோதிமாலை என்னும் நூலை போசராசன் என்னும் பிராமணப் புலவர் அரங்கேற்றினார் என்ற தகவலை இந்நூலில் காணமுடியும்.

உரைத்தசகவருடம் உறும் ஆயிரத்து இரு நூற்று
ஒருநாலெட்டில் இலகு வசந்தம் தன்னில்
தரித்திடு வைகாசி புதன் பணையின் நாளில்
தம்பைவளர் பராக்கிரமபாகு பூபன்
இருத்த அவையில் சரசோதிமாலை
ஈராறு எய்து படலம் நூற்றொன்பான் நான்காம்
விருத்தம் அரங்கேற்றினன் நாற் போசராச
விஞ்சைமறை வேதியனாம் புலவரேறே

இதன்படி சரசோதிமாலை என்னும் தமிழ்ச் சோதிடநூலானது, கி.பி. 1310ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பத்தாம் திகதி புதன்கிழமை, இலங்கையின் தென்பகுதியில் தம்பதெனிய

இராச்சியத்தை ஆண்ட மன்னன் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சரசோதிமாலை ஆசிரியர் தமது நூலில் சித்திரைப் புத்தாண்டு பற்றி மிகத்தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். மேட்சங்கிராந்தி நாளான சித்திரை மாதத்து முதல்நாளே புதுவருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சித்திரைப் புத்தாண்டு பிறக்கவிருக்கும்போது மருத்துநீர் காய்ச்சி அந்த நீரில் தலையை நனைத்து நீராடி, புத்தாடை புனைந்து, உணவு உட்கொள்ளும்படி சரசோதிமாலையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தாழம்பூ, பீர்க்கு, அறுகு, கோரோசனை, கோமயம், கோசலம், பூமாதுளை, மா, வில்வம், பால், தாமரை, மஞ்சள், திரிகடுகம் (சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி) என்பவற்றை நீரில் கலந்து காய்ச்சிய மருத்துநீரை சிரசினில் வைத்து நீராடினால் துயரங்கள் அற்றுப்போகும் என்கிறார் இந்நூலாசிரியர்.

கூடும் தாளை பீர்க்கு அறுகு கோரோசனை கோமயம் கோநீர் தேடும் தாதுமாதுளை மாறே வில்வம் பால் கமலம் நீடு மஞ்சள் முக்கடுகம் நீரிகலந்து நெறிகாய்ச்சி நாடு மருத்து நன்னீரால் நனைக்கச் சிரசைத் துயர் அறுமே சரசோதிமாலை

சுபாசுப்படலம்: பாடல் 69

சித்திரைப் புதுவருட தினத்தன்று மருத்துநீர் சிரசில் வைத்து நீராடும் வழக்கம் கண்டிமன்னர் காலத்தில் பௌத்தர்கள் மத்தியில் இருந்தது என்பதை பிறநாட்டவர்கள் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புக்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. பாற்சோறு பொங்கி, பலவித சிற்றுண்டிகள் செய்து விருந்தினர்களுக்கு உணவளித்துப் புதுவருடம் கொண்டாடும் வழக்கத்தை இன்றும் சிங்களமக்கள் மத்தியில் காணமுடியும். சித்திரைப் புத்தாண்டு இன்று தமிழர்க்கும் சிங்களர்க்கும் பொதுவாக இருப்பதற்கு அந்நாட்களில் சிங்கள மன்னர்க்கு ஆசிரியர்களாக இருந்த போசரச பண்டிதர் போன்றோரே காரணம் என்பது ஆய்வாளர் பலரினதும் கருத்தாகும்.

தமிழர் வரலாற்றில் தைமாதம் ஆண்டின் முதல்மாதமாக என்றுமே எண்ணப்படவில்லை. முன்னர் ஒருகாலத்தில் ஆவணி மாதமே புத்தாண்டின் முதல் மாதமாக இருந்துவந்துள்ளது என்பதை உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் அறியத்தந்துள்ளார்.

“காலவுரிமையெய்திய ஞாயிற்றுக்குரிய சிங்கவோரை (ஆவணி மாதம்) முதலாகத் தண் மதிக்குரிய கற்கடகவோரை (ஆடி மாதம்) ஈறாக வந்துமுடியும் துணையும் ஓராண்டாம் ஆதலின் அதனை இம்முறையானே அறுவகைப்படுத்தி இரண்டு திங்கள் ஒரு வருடம் ஆக்கினார்” என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர்.

இந்த வழக்கம் கி.மு. 500-க்கு முற்பட்டது என்பதும் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளாக சித்திரை மாதமே ஆண்டின் முதல் மாதமாக எண்ணப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதும் கா.சு.பிள்ளை என்ற ஆய்வாளரின் கருத்தாகும். எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழரும் சிங்களரும் சித்திரை மாதத்தையே ஆண்டின் முதல் மாதமாகக் கணித்து சித்திரை வருடப்பிறப்பைக் கொண்டாடி வந்துள்ளனர் என்ற உண்மையை ஈழத்தில் எழுதப்பெற்ற தமிழ்நூலான சரசோதிமாலை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

சித்திரைப்புத்தாண்டு, தீபாவளி, நவராத்திரி, விளக்கீடு போன்ற

பண்டிகை நாட்கள் பற்றியும் சிவராத்திரி, கந்தசட்டி, வினாயகசதுர்த்தி, கௌரிவிரதம் போன்ற பல்வேறு தெய்வவிரதநாட்கள் பற்றியும் விரிவாக விளக்கியுள்ள சரசோதிமாலையின் ஆசிரியர் தை முதல் நாளில் இன்று தமிழ்மக்களால் கொண்டாடப்பெறும் பொங்கல் பண்டிகைபற்றி எதையுமே குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, நெல் அறுவடை முடிந்தபின் புதியது உண்ணும் பொங்கல் நாளாக தைப்பூச நாளையே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருஉலாவு தைத்திங்களில் பூசநாள் மருவு பூரணையின் மகிழ்ந்து யாவரும் பொருவிலாத புதியது அருந்திடிற் பெருகு தானியம் யாவும் பெறுவரே.

சரசோதிமாலை ஏர்மங்கலப்படலம்:
-பாடல் 24

தைப்பூச நாளன்று வயலில் முற்றிய நெற்கதிரகளைக் கொய்தெடுத்து அந்த நெல்மணிகளைக் குற்றி எடுத்த அரிசியில் பொங்கல் செய்து புதிது உண்ணும் வழக்கம் இன்றும் யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையே காணப்படுகிறது.

சைவ நாயன்மார்களுள் ஒருவரான சம்பந்தர் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியவராக எண்ணப்படுகிறார். அவரது காலப்பகுதியில் மகளிர் கொண்டாடும் தைப்பூசப் பொங்கல் திருநாள் பற்றித் தேவாரம் ஒன்றில் பாடியுள்ளார். இறந்துபோன பூம்பாவை என்ற இளம்பெண்ணை உயிர்த்தெழுச்செய்யச் சம்பந்தர் பாடிய தேவாரம் இது என்கிறார் சேக்கிழார்.

மைப்பூசும் ஒண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக் கைப்பூசு நீற்றான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான் நெய்ப்பூசும் ஒண் புழுக்கல் நேரிழையார் கொண்டாடும் தைப்பூசும் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

“மயிலாப்புரில் உள்ள கபாலீச்சரம் என்னும் கோயிலில் கைகளில் நிறுபூசியவனாய் அமர்ந்துள்ள பெருமானுக்கு அணிகலன் பூண்டுள்ள மகளிர் நெய்யொழுக்கும் சிறந்த பொங்கல் படைத்துக் கொண்டாடும் தைப்பூசுவிழாவைக் காணாது போவாயோ பூம்பாவாய்” என்பது இப்பாடலின் பொருளாகும்.

நெல் அறுவடையுடன் தொடர்புடையதே தைப்பொங்கல் திருநாள். தைப்பூசத்தன்று நெல்பறை அளப்பு நாள் என்று ஒன்று இன்றும் கேரளாவில் கொண்டாடப்படுகிறது. தைமுதல்நாளில் பொங்கல் பண்டிகை கொண்டாடும் வழக்கம் முன்னாளில் இருந்திருக்கவில்லை என்பதையும் தைமுதல்நாள் தமிழ் வருடப்பிறப்பாகக் கருதப்படவில்லை என்பதையும் சரசோதிமாலை மூலம் உறுதி செய்து கொள்ள முடிகிறது.

மாசி மகத்தைப்போல் பங்குனி உத்தரத்தைபோல் தைமாதத்தின் சிறந்தநாள் தைப்பூசம். பூசநட்சத்திரத்தின் பழந்தமிழ்பெயர்களுள் ஒன்று தையம் (குடம் தரா கொடியு தையம் பார்மதி பூசப்பேராம்). இவற்றை நோக்குமிடத்து ஆதியில் தைப்பூசநாளே பொங்கல் திருநாளாக இருந்திருக்கவேண்டும் என ஊக்கிக்கமுடிகிறது.

தைப்பூசத்தன்று நடைபெற்று வந்த பொங்கல் பண்டிகையினைத் தைமுதல் நாளில் கொண்டாடும் வழக்கம் என்று தொடங்கியது என்பதை இன்றுவரை அறிய முடியவில்லை.●

சிலர் தைப்பொங்கல் தமிழர் வருடப்பிறப்பு என்கிறார்கள். வேறுசிலர் தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் திருவள்ளூர் பிறந்தது என ஒரு கற்பனை திகதியைக் கூறி தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள்தான் தமிழர் வருடப்பிறப்பு என்கிறார்கள்.

சிவ. ஞானநாயகன்

தமிழ்ப் புத்தாண்டு எது?

கா லங்காலமாக தமிழ் மக்களின் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் விஞ்ஞானத்துடன் அதாவது வான சாத்திர இயற்கை நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புபடுத்தியே கொண்டாடப்படுகிறது.

தைப்பொங்கல்

தமிழர்களால் எந்த சமயத் தொடர்புகளும் இன்றி கொண்டாடப்படும் தமிழிற்கு தை முதலாந் திகதியான தைப்பொங்கல் தமிழர்களின் நன்றி நவிலும் நாளாகும். வழக்கமாக விவசாயத்தை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்களால் புதிதாக அறுவடை செய்யப்பட்ட புது நெல்லிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அரிசியில் முற்றத்தில் பொங்கி தங்களுக்கு உதவிய சூரியனுக்குப் படைத்து நன்றி செலுத்துவதற்காக செய்யப்படும் விழா இந்தத் தைப்பொங்கல்.

இதைத் தொடர்ந்து விவசாயத்திற்கு தங்களுக்கு உதவிய மாடுகளுக்கு நன்றி செலுத்துவது தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் வரும் மாட்டுப் பொங்கலாகும். இப் பொங்கல் விழாவை உலகெங்கும் வசிக்கும் தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்லாமல் ஆசியாவில் நெல் விளையும் இடங்களில் வாழும் அரிசியைப் பிரதான உணவாகக் கொண்ட எல்லா மக்களாலும் அறுவடை முடிந்தவுடன் நன்றி தெரிவிக்கும் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இவ்விழா வெவ்வேறு பெயரில் வெவ்வேறு கலாசார மக்களால் கொண்டாடப்படுகிறது.

பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா மக்களால் Lohri விழாவாக நெருப்பு மூட்டி அக்கினிக்கு ஐந்து வகை உணவை பிரசாதமாக நெருப்பிலிட்டு நன்றி தெரிவித்து கொண்டாடப்படுகிறது. அசாம் மாநிலத்தில் Bengali Bihu என்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் போகி என்றும், கர்நாடகா மற்றும் கேரளா மாநிலங்களில் சங்கிராந்தி என்றும் கொண்டாடப்படுகிறது. பர்மா, கம்போடியா, கொரியா நாடுகளிலும் இவ்வறுவடை விழா நன்றி நவிலும் நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

தமிழில் தை மாதம் முதலாந் திகதி கணிப்பதற்கு இந்த சமய சார்பற்ற ஒரு வானசாத்திர முறையை கையாள்கிறார்கள். பூமி சூரியனை சுற்றி வரும்போது பூமியிலிருந்து சூரியனைப் பார்க்கும்போது சூரியன் நிற்கும் இடத்தைக் குறிப்பதற்கு சூரியனுக்குப் பின்னால் வெகு தொலைவில் உள்ள அசையாது இருக்கும் (தொடர்பு வேகம்)

நட்சத்திரக் கூட்டங்களை அக்காலத்து மக்கள் அடையாளமாக வைத்தார்கள். இந்த நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் தமிழில் இராசிகள் (constellations) எனக் கூறப்படும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் சூரியன் நிற்கும் இடத்திற்குப் பின்னால் உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்கள், அக்கூட்டங்கள் எவ்வழியில் மக்களின் கண்களுக்குப் புலப்பட்டதோ அவ்வடிவங்களின் பெயரில் அழைக்கப்பட்டது. உதாரணமாக நட்சத்திரக் கூட்டமொன்று தராசு வடிவில் தெரிந்ததால் அது துலாம் (Libra) எனவும் இன்னொன்று மீன் வடிவில் தெரிந்ததால் மகரம் (Capricorn) எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறுதான் 12 இராசிகளும் வந்தன. அதாவது சூரியன் ஒவ்வொரு மாதமும் நிற்கும் இடத்திற்குப் பின்னால் உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களின் வடிவத்தில் அந்த இராசிகளை பெயரிட்டு அழைத்தார்கள்.

தைப்பொங்கல் அல்லது தை மாதம் முதலாம் திகதி என்பது சூரியன் மகர இராசிக்குப் போகும் முதலாம் நாளாகும். அதாவது வானசாத்திரப்படி இயற்கையாகப் பூமியில் இருந்து பார்ப்போருக்கு சூரியன் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு (மகர இராசிக்கு) போகும் நாளே தமிழர்களுக்கு தை மாதம் முதலாம் திகதி.

12 இராசிகள் இருக்கும்போது ஆசிய மக்கள் ஏன் சூரியன் மகர இராசிக்கு போவதை மட்டும் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதா? சூரியன் மகர இராசிக்கு போவதில் என்ன சிறப்புள்ளது எனப் பார்க்கலாம். இதற்கு வானசாத்திரம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இது எந்த மதங்களுக்கும் மொழிக்கும் அப்பாற்பட்ட விடயம் அல்லவா?

பூமி சூரியனைச் சுற்றும்போது அது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை வடக்கு நோக்கி கடக இராசி வரையும் (Cancer) சென்று பின்னர் தெற்கு நோக்கி மகர இராசி வரையும் (Capricorn) வருவதாகத் தெரியும். இது பூமியின் அச்சு 22½ பாகை சரிந்து இருப்பதால் நடைபெறும் இயற்கை நிகழ்வு.

தை மாதம் முதலாம் திகதியை கொண்டாடும் ஆசிய மக்கள் எல்லோரும் பூமத்திய ரேகைக்கு வடக்கில் உள்ளவர்கள். இவர்களுக்கு சூரியன் பூமத்திய ரேகையில் இருந்து வடக்கு நோக்கி கடக இராசி வரைக்கும் செல்லும் காலம் வசந்த காலமாகவும் (spring) பின்னர் கடக இராசியிலிருந்து பூமத்திய

ரேகைவரை வரும் காலம் கோடை காலமாகவும் (summer) இருக்கும். பின்னர் பூமத்திய ரேகையிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும்போது இலையுதிர் காலம் (fall) ஆரம்பித்துவிடும். இவ்வாறு தெற்கு நோக்கிப் போகும் சூரியன் மகர இராசியைத் தொட்டவுடன் அதாவது தை மாதம் முதலாம் திகதி வந்தவுடன் தனது தெற்கு நோக்கிய பயணத்தை முடித்து விட்டு வடக்கு நோக்கி திரும்பி வர ஆரம்பிக்கும். இதுவே ஆசிய மக்களின் கொண்டாட்டத்திற்கான காரணமாகும்.

தெற்கு நோக்கிப் பயணித்த சூரியன் தொடர்ந்தும் தெற்கு நோக்கிச் சென்று மக்களுக்குத் துன்பத்தை (நீண்ட இரவு, குளிர்) கொடுத்து விடுவானோ எனப் பயந்த அக்காலத்து மக்களுக்கு சூரியன் வடக்கு நோக்கித் திரும்பியவுடன் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால் சூரியனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக இந்த விழா ஆசிய மக்களால் கொண்டாடப்பட்டது.

இவ்வாறு சூரியன் தனது வடக்கு (உத்தராயணம்) நோக்கிய பயணத்தை ஆரம்பித்த முதலாவது நாள்தான் தைப்பொங்கல் நாள் ஆகும். தமிழில் தை மாதம் முதலாம் திகதியை கணிப்பது அல்லது தைப்பொங்கல் தினத்தைக் கணிப்பது ஒரு விஞ்ஞான இயற்கை நிகழ்வை வைத்தேயன்றி எந்தவொரு சமய நம்பிக்கையையும் வைத்து அல்ல என்பதை நீங்கள் இப்போது அறிந்திருப்பீர்கள்.

சித்திரை வருடப்பிறப்பு

இனி தமிழர்களுடைய வருடப்பிறப்பான சித்திரை முதலாம் திகதியைப் பற்றிப் பார்ப்போம். சூரியன் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு இராசியாக பன்னிரண்டு இராசிகளுக்குப் பன்னிரண்டு மாதங்களில் செல்கின்றது. சூரியன் மேட இராசிக்கு (Aries) போகும் முதல் நாளே சித்திரை வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

அதாவது தைப்பொங்கல்போல் சித்திரை வருடப்பிறப்பும் எந்த சமயத்திற்கோ அல்லது எந்த மொழிக்கோ சம்பந்தமில்லாதது. வானசாத்திரப்படி இயற்கையாகச் சூரியன் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு (மேட இராசிக்கு) போகும் நாளே சித்திரை மாதம் முதலாம் திகதி. முன்னர் கூறியதுபோல் பன்னிரண்டு இராசிகள் இருக்க தமிழ் மக்கள் ஏன் சூரியன் மேட இராசிக்குப் போவதை வருடப்பிறப்பாகக் கொள்கிறார்கள் எனப் பார்ப்போம். இதற்கு வானசாத்திரம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இதுவும் எந்த மதங்களுக்கும் மொழிக்கும் அப்பாற்பட்ட விடயம் அல்லவா?

முதலில் சூரியன் வருடத்திற்கு ஒரு தடவை பூமத்திய ரேகைக்கு வடக்கேயும் பின்னர் தெற்கேயும் செல்வதாகப் பார்த்தோம். சூரியன் வடக்கு நோக்கி வரும்போது பூமியை சரிபாதிக்க வெட்டி செல்லும் பூமத்திய ரேகைக்கூடான தளத்தை தொடும் நாள் அதாவது மேட இராசியை அடையும் நாள்தான் சித்திரை முதலாம் நாள்.

பனிக்காலம் (winter) முடிவடைந்து வசந்தகாலம் (spring) ஆரம்பிக்கும் முதல் நாள் ஆகவும் இது இருக்கிறது. இதைவிட இதிலிருக்கும் முக்கிய விஞ்ஞான தத்துவமொன்றையும் பார்ப்போம். பூமியை சரிபாதிக்க வெட்டும் பூமத்திய ரேகைக்கூடான தளமும், பூமி சூரியனை சுற்றி செல்லும் பாதையூடான தளமும் சந்திக்கும் கோட்டில்

வடமுனையில் உள்ளதுதான்.

வானசாத்திரத்திலேயே மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த விஞ்ஞானிகளால் “First point of Aries” என அழைக்கப்படும் மேட இராசியின் தொடக்கப் புள்ளியாகும். இவ்வாறு விஞ்ஞானிகளால் வானசாத்திரத்திலேயே மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த தொடக்கப் புள்ளி எனக் கருதப்படும் ‘first point of aries’ இற்கு சூரியன் செல்லும் நாளே தமிழர்களது வருடப்பிறப்பான சித்திரை முதலாம் நாள்.

உலகிலுள்ள மற்ற சமயங்கள், கலாசாரங்கள் எல்லாம் ஒருவர் பூமியில் பிறந்த தினத்தையோ அல்லது பூமியில் ஒரு சம்பவம் நடந்த தினத்தையோ வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாட தமிழ் சமுதாயம் மட்டும் இயற்கையோடு அமைந்த விஞ்ஞான நிகழ்வைத் தனது வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாடுவது எமது முதாதையரின் விஞ்ஞான அறிவின் முதிர்ச்சியைக் காட்டி நிற்கிறது.

இந்த ‘First point of Aries’ எனப்படும் தொடக்கப்புள்ளி பற்றி பல விஞ்ஞான விடயங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக சூரியன் இப்புள்ளியில் வரும்போது பூமியின் சரி நடுவில் நிற்கிறது. இப்புள்ளியிலிருந்துதான் சூரியன் வடக்கு நோக்கி 77½ பாகையும் பின்னர் தெற்கு நோக்கி 77½ பாகையும் பயணம் செய்கிறது.

இதைவிட வருங்கால விஞ்ஞானம் வேறு கிரகங்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தும்போது அக்கிரகங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு பூமியின் கால அளவை (வருடங்களை) கணித்து கூற சூரியன் First point of Aries இலிருந்து செல்வதை வைத்தே கணிக்க வேண்டியிருக்கும். நிச்சயமாக ஒருவர் பூமியில் பிறந்த தினத்திலிருந்தோ அல்லது பூமியில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்ற நாளில் இருந்தோ கணித்த வருடங்களை வேறு கிரகவாசிகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தும்போது கூற இயலாது.

தமிழ் முறையில் சித்திரை வருடப்பிறப்பிலிருந்து ஆண்டுகளைக் கணிப்பதே விஞ்ஞானத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதும், அண்டம் முழுவதிலுமுள்ள எல்லா இடங்களிலிருந்தும் பூமியின் வருடங்களைக் கணித்துக் கூறுவதும், மற்ற கிரகங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது பாவிக்கக் கூடியதுமான ஒரு விஞ்ஞான கணிப்பு முறையாகும்.

தமிழர்கள் கொண்டாடும் தைப்பொங்கலும், சித்திரை வருடப்பிறப்பும் சூரியனின் முக்கிய இயற்கை நிகழ்வுகளிலிருந்து விஞ்ஞான முறையில் கணிக்கப்படுகிறது. உண்மை இவ்வாறிருக்க ஒரு சிலர் தைப்பொங்கல் தமிழர்களுடையது.

ஆனால் சித்திரை வருடப்பிறப்பு சமய சார்புடையது, ஆரியர்களுடையது என தமிழர்களை ஏமாற்ற முயல்வது அவர்களது விஞ்ஞான அறிவுக் குறைவைக் காட்டுகிறது.

சிலர் தைப்பொங்கல் தமிழர் வருடப்பிறப்பு என்கிறார்கள். வேறுசிலர் தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் திருவள்ளூர் பிறந்தது என ஒரு கற்பனை திகதியைக் கூறி தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள்தான் தமிழர் வருடப்பிறப்பு என்கிறார்கள். இவ்விரு பகுதியினருமே தமிழ் மக்களை தமது அரசியல் நலனுக்காக குழப்ப முயல்கின்றனர்.

வள்ளுவர் ஆண்டு

சித்திரை முதலாம் திகதி எவ்வாறு விஞ்ஞான முறை மூலம் தமிழ் வருடப்பிறப்பாக வந்தது என மேலே பார்த்ததுபோல் வள்ளுவர் பிறந்த கற்பனைத் திகதி எவ்வாறு வள்ளுவர் ஆண்டு என வந்தது எனப் பார்ப்போம்.

1920களில் ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிரான சுதந்திரப் போராட்டம் இந்தியாவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்போது தமிழ் நாட்டில் வ. உ. சிதம்பரப்பிள்ளை (கப்பலோட்டிய தமிழன்), சுப்பிரமணியசுவம் போன்ற பழுத்த அரசியல்வாதிகள் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வேண்டி ஆங்கில அரசிற்கு எதிராக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பின் மூலம் பொதுமக்களைத் திரட்டி போராடி வந்தார்கள். இதைக் கண்டு பயந்த ஆங்கில அரசு இத்தலைவர்கள் எல்லாரும் பிராமணர்களாக இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு தனது பிரித்தாளும் கொள்கையை தமிழர்களிடம் புகுத்த முயன்றது.

பிராமணர்கள் அல்லாத மறைமலையடிகள், கல்யாணசுந்தர முதலியார் போன்றவர்களை சேர்த்து பிராமணர்கள் தமிழர்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற கொள்கையை பரப்பி தமிழர்களை ஆங்கில அரசிற்கு சார்பாக இருக்க 'Justice party' என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்கள்.

இந்த ஆங்கில அரசிற்கு சார்பான இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு எதிரான 'Justice party' ஐ சேர்ந்தவர்களே 1921 இல் கூடி சித்திரை வருடப்பிறப்பு பிராமணர்களுடையது (ஆரியர்களுடையது) தமிழர்கள் வள்ளுவர் பிறந்ததினத்தையே வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டுமென அரசியல் சார்பான ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள்.

இவர்கள் எந்த அரசியல் கூட்டத்தில் எந்த ஒரு ஆய்வு அறிக்கையின்படியோ அல்லது எந்த ஒரு அகழ்வாராய்ச்சிகளின் முடிவின்படியோ அல்லாமல் முழுக்க முழுக்க அரசியல் காரணங்களுக்காக திருவள்ளுவர் பிறந்தது கி.மு. 31ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15ம் திகதி (பொங்கலுக்கு அடுத்த நாள்) என ஒரு கற்பனை திகதியை கூறி தமிழ் வருடப்பிறப்பை அதில் இருந்துதான் கணிக்க வேண்டுமென தீர்மானம் எடுத்தார்கள். இது ஆங்கில அரசை ஆதரிக்க, தமிழர்களை பிரிக்க, பிராமணர்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட முடிவு.

ஆகையால் இது தமிழ் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. சிறப்பாக இலங்கை தமிழ் மக்கள் ஒருவராலும் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இதை தற்போது சமயங்களுக்கு எதிராக பரப்புரை செய்யும் சிலர் மீண்டும் தமிழ் மக்களிடம் திணிக்க முயல்கின்றனர்.

பொங்கல் புதுவருடம்

1921 இல் வள்ளுவர் ஆண்டு தமிழர் வருடப் பிறப்பாக ஜனவரி 15, கி.மு 3 இல் இருந்து ஆரம்பித்து எண்ணப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தமிழ் மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பின்னர், 2008 இல் தமிழ் நாட்டை ஆட்சி செய்த தி.மு.க அரசு தனது சமயத்திற்கு எதிரான பிரசாரத்தின் ஒரு கட்டமாக தை மாதத்தின் முதலாம் திகதியை அதாவது தைப் பொங்கலை (திருவள்ளுவர் பிறந்த தினத்தை அல்ல) தமிழ் வருடப் பிறப்பாக கொண்டாட வேண்டும் என ஒரு சர்வாதிகார சட்டமூலத்தை நிறைவேற்றியது.

அச்சட்டமூலத்தின்படி தைப்பொங்கல் தமிழர்களுடைய வருடப் பிறப்பாக இருந்தாலும் தமிழ் வருடங்களை வள்ளுவர் பிறந்தது என 1921 கூறப்பட்ட கற்பனையாண்டான கி.மு. 31இல் இருந்தே கணிக்க வேண்டும். இச்சட்டமூலத்தை தற்போதைய அ.தி.மு.க அரசு மாற்றி தமிழர்கள் தாம் விரும்பியபடி வருடப்பிறப்பை கொண்டாடலாம் என அறிவித்தது.

இவ்வாறு சமயத்திற்கு எதிரானவர்கள், தாங்களே தங்களை புகுத்தறிவுவாதிகள் எனக் கூறுவோர் தமிழர்களுடைய வருடப் பிறப்பை வள்ளுவர் பிறந்தது எனக் கூறப்படும் கற்பனை திகதியான ஜனவரி 15, கி.மு 31இல் கொண்டாட வேண்டும் என ஒரு சாராரும், தைப்பொங்கல் தினத்தன்றுதான் தமிழர்களுடைய வருடப் பிறப்பை கொண்டாட வேண்டும் என இன்னொரு சாராரும் கூறுகிறார்கள்.

தமிழ் புத்தாண்டு

இப்பொழுது நீங்கள் முடிவு செய்யுங்கள். வாணசாத்திரத்தில் 'முதற் புள்ளி' எனக் கருதப்படும் இடத்திற்கு சூரியன் வரும் சித்திரை முதலாம் திகதியை வருட ஆரம்பம் என்கிறதா? அல்லது பூமியின் தெற்குப் பக்கத்திற்கு சூரியன் போகும் இறுதி இடத்தை சூரியன் அடையும் தை முதலாம் திகதியை வருட ஆரம்பம் என்கிறதா? அல்லது பூமியில் ஒருவர் பிறந்தது என ஒரு கற்பனை திகதியை வைத்துவிட்டு ஒவ்வொரு வருடமும் அந்த கற்பனை திகதி வரும் நாளை வருடப் பிறப்பு என்கிறதா? நீங்கள் சிந்தித்து முடிவு எடுங்கள்.

தமிழர்களுடைய வருடப் பிறப்பை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விஞ்ஞான முறையில் கணித்த எமது முத்தாயர்களது விஞ்ஞான அறிவை மெச்சுங்கள்.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பதறிவு -திருக்குறள்●

கனடிய சனத்தொகையில் தமிழர் ஒரு வீதமும் இல்லை

கனடாவின் தற்போதைய சனத்தொகை 35 மில்லியன் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கனடாவில் தமிழரின் சனத்தொகை பற்றி அதிகாரபூர்வமான கணக்கெடுப்பு எதுவுமில்லை. வீட்டில் தமிழைப் பேசுவோர் தொகை என்ற வகையில் இரண்டு லட்சத்துக்கும் குறைவானவர்களே தமிழர்களென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இங்கு மூன்று லட்சம் தமிழர்களுக்கு மேல் இருக்க முடியாதென கூறப்படுகின்றது. இது கனடிய சனத்தொகையில் .86 ஆகும் (அதாவது ஒரு வீதமும் இல்லை).

ஆனால் எம்மவரில் சிலர் எழுதும் போதும் மேடைகளில் உரையாற்றும் போதும் 'கனடாவில் நான்கு லட்சத்துக்கும் அதிகமான தமிழர்கள் இருக்கின்றனர்' என்று தெரிவித்து வருகின்றனர். இந்த எண்ணிக்கை எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்பதை அவர்களால் விளக்க முடியாதிருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

வந்தபின் கவலைப்படுவதிலும் வருமுன் காப்போராகப் பெற்றோர் செயற்பட்டால் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பிழையான வழிகளில் செல்லாது பாதுகாக்க முடியும்.

கலாநிதி எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி

வளரும் குற்றச்செயல்களும் அவற்றைத் தடுப்பதும்

கனடா ஒரு சிறந்த ஜனநாயக நாடு. இங்குவாழும் மக்கள் சமாதானமாகவும் சந்தோசமாகவும் வாழப் பல வழிகளுள்ளன. வலு இழந்தோர், வாழ்க்கைக்கு வழியற்றோர், வயோதிப நிலையடைந்தோர், தொழிலற்றோர் எனப் பலருக்கும், அரசு பலவழிகளில் உதவி வருகிறது. சுயமாகப் பல தொழில்களைச் செய்து வாழக்கூடிய வழிவகைகளும் நிறையவேயுள்ளன. அரசு உதவிகளும் கிடைக்கின்றன. படிக்கும் மாணவர்களுக்கான கடன் வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றது. மக்களுக்கான பாதுகாப்புச் சேவைகளும் சிறப்பாகவேயுள்ளன. பல நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் சமாதானமாக ஒற்றுமையாக வாழுகிறார்கள்.

இவ்வாறு பல நன்மைகளைப் புரியும் கனடா நாட்டிற்கு விசுவாசமாகவும் நன்றியாகவும் இருக்க வேண்டியவர்கள் இந்நாட்டு மக்கள். இப்படியிருந்தும் ஒரு சிலரின் தவறான செயல்களால் பல மக்களின் நிம்மதி குறையவும், பாதிப்புகள் உண்டாகவும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. இங்கு நேர்மையாக வாழ்பவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழமுடியும்.

இன்று கனடாவில் குற்றச்செயல்கள், கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி, பாலியல் தாக்குதல், கடத்தல்கள், கடன் அட்டை மோசடிகள், வங்கிக் கொள்ளைகள், மது போதையில் வாகனங்களை ஓட்டுதல் எனப் பல மட்டங்களிலும் வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். 2012ஆம் ஆண்டிலும் பல துப்பாக்கிச் சூடுகளும், கத்திக்குத்துச் சம்பவங்களும் பல உயிர்களைப் பலிகொண்டமையையும் அறிந்தோம். இவற்றுக்கான காரணங்களில் பல தனிப்பட்ட பகைகளும், குடும்பத் தகராறுகளும், குழு மோதல்களும், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளும் காரணமாகவிருக்கலாம் என அறியப்பட்ட போதும் இவற்றில் சிக்கிப் பலியாகும் அப்பாவி மக்களும் சிலர் அடங்குகின்றனர். கொலையாளிகள் பொது இடங்களான வியாபார நிலையங்களென்றோ, அல்லது பலரும் கூடும் படமாணிகைகளென்றோ, பல்கலைக்கழகங்களென்றோ, வாகனத்தரிப்பிடங்களென்றோ அல்லது பொதுவான விழா நிகழும் இடங்களென்றோ பாராது தம் கொலை வெறிகளைக் காட்டுகின்றனர்.

இன்னும் சில மக்களின் வீடுகளிலும், வியாபார நிலையங்களிலும் மக்களில்லாதபோது பல திருட்டுக்கள் நடைபெற்றுள்ளன. சில கொள்ளைகள் மக்கள் வீடுகளில் இருக்கும் போதே துப்பாக்கியைக் காட்டிப் பயமுறுத்தியும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றைவிட வழியால் செல்லும் பாதுகார்களைப் பெண்களிடம் அவர்களின் தங்க

நகைகளையும் சிலர் பறித்துச் சென்றுள்ளனர். இவைபோதாதென்று ஆண்டவனைத் தொழச் செல்லும் பக்தர்களிடமே ஆலயங்களில் வைத்தும் நகைகளைத் திருடிச் சென்றுள்ளனர். இன்று பாலியல் குற்றவாளிகளும் ஆங்காங்கே பயமின்றித் தலைகாட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். பூங்காக்களுக்குச் செல்லும் பெண்களிடமும் தனியாக பஸ்தரிப்புகளில் நிற்கும் பெண்களிடமும், பல்கலைக்கழக மாணவிகளிடமும் இப்பாலியல் குற்றங்களைப் புரிந்துள்ளனர். இவற்றைவிடச் சில சமூக விரோதச் செயல்களான கடன்டை மோசடிகளும், ஏமாற்றுதல் போன்ற குற்றச் செயல்களும் தாராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறான பல குற்றச்செயல்கள் போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையானவர்களாலும், பகைமைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையவர்களாலும், குடும்பத் தகராறுகளுக்கு உட்பட்டவர்களாலும், பொருளாதாரக் காரணங்களையுடையவர்களாலும் கூடுதலாகச் செய்யப்படுகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவற்றைத் தடுப்பதற்காக ரொறன்ரோ பொலிசார் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். பொதுமக்களுக்கான கவன எச்சரிக்கைகள் பலவும் விடுத்துள்ளார்கள்.

இவையாவும் இருந்தபோதிலும் பொதுமக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சியும் இவற்றைத் தடுப்பதற்கான மனோபாவமும் ஏற்படாவிட்டால் இவற்றைத் தடுப்பதில் பல பின்னடைவுகளை ஏற்படும். குற்றச் செயல்களால் பாதிக்கப்படும் ஒவ்வொருவரின் தாக்கங்களையும் மக்கள் தமக்கு நேர்ந்ததாகவோ அன்றேல் தமக்கும் இவை நிகழக்கூடும் என்றோ உணர்ந்து இவற்றைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் இறங்குவதோடு பொலிசாருக்கும் சிறந்த முறையில் ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். நடைபெறும் ஒவ்வொரு குற்றச் செயலையும் அவை நமக்கில்லையே என்று வாழாதிருப்போமேயானால் அவை மேலும் வளர்ச்சி பெற்று எல்லா மக்களையும் தாக்கக் கூடியனவாகவும் மாறலாம்.

தங்கள் பிள்ளைகளின் நடமாட்டங்களிலும், சினேகிதங்களிலும் பெற்றோர் கவனஞ் செலுத்தவேண்டும். தங்கள் பிள்ளைகளின் செயற்பாடுகள் தவறானவையெனக் காணுமிடத்து அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லி அவர்களை அவ்வாறான குழுக்களிலிருந்தோ, செயற்பாடுகளிலிருந்தோ விலகிச் செல்ல வழி நடத்தவேண்டும். தனிஇடங்களுக்குப் பிரயாணங்கள் செய்யும்போதும், பூங்காக்களுக்குச் செல்லும்போதும் பெண் பிள்ளைகள் தனியாகச் செல்லாது பெற்றோருடனோ அன்றேல்

தக்க பாதுகாப்புக்களுடனோ செல்லவேண்டும். தனிமையாகச் செல்பவர்கள் சந்தேகத்துக் கிடமானவர்களைக் கண்டால் விலகிச் செல்வதே மேலானது. வர்த்தக நிலையங்களை நடத்துபவர்கள் தங்கள் வர்த்தக நிலையங்களின் பாதுகாப்பில் அதிக கவனஞ் செலுத்தவேண்டும். வீடுகளிலுள்ளவர்கள் வீடுகளை விட்டுச் செல்லும்போது தங்களின் பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்களை பாதுகாப்பாக வைத்துவிட்டோ அன்றேல் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டோ வெளியில் செல்ல வேண்டும். வீட்டின் முன்னாலோ பக்கத்திலோ அகால வேளைகளில் நடமாடுவோர் பற்றிச் சந்தேகம் ஏற்பட்டால் பொலிசாருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

வெளியில் செல்லும் பொழுது தனியாகச் செல்லும் பெண்கள் ஆடம்பரமான தங்க நகைகளை அணிந்து செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் தங்கத்தின் விலை அதிகரித்துள்ளதனால் தங்க நகைகளைக் குறிவைத்துத் திருடர்கள் வீடுகளில் கொள்ளையடிப்பதையும், ஆலயங்களில் சனநெரிசல் அதிகரிக்கும் விழாக்காலங்களில் திருடுவதையும், வழியில் செல்பவர்களிடம் போலி நகைகளைக் காட்டித் தங்க நகைகளை வலோற்காரமாகப் பிடுங்கிச் செல்வதையும் கேள்விப் படுகின்றோம்.

இவற்றோடு சில தந்திரங்களையும் கையாண்டு ஆண்கள் பெண்கள் என்ற வேறுபாடின்றிப் போலி நகைகளைக் காட்டித் தங்க நகைகளைப் பறித்துச் செல்வதும் நடைபெறுகிறது. இவற்றைத் தடுப்பதில் பாதுகாவற் துறையினருக்கு எவ்வளவு பொறுப்புக்களிருக்கின்றனவோ அதேபோல் பொதுமக்களின் செயற்பாடுகளும் அவர்களின் விழிப்புணர்ச்சியும் முக்கியமானவையாகும். ஆகவே பொதுமக்களாகிய நாம் இப்பிரச்சனைகள் மேலும் வளர்ச்சியடையாதிருப்பதற்கு, அவதானமாயிருப்பதோடு நம்மாலான ஒத்துழைப்பையும் பாதுகாவல் துறையினருக்கு வழங்க முன்வர வேண்டும்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளின் நாளாந்தச் செயற்பாடுகளிலும் கவனஞ் செலுத்தவேண்டும். மதுபோதையில் கார் ஓட்டுவதையோ, அனுமதிப் பத்திரமின்றி வாகனங்கள் ஓட்டுவதையோ தவிர்ப்பதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்க வேண்டும். வயது வந்த பிள்ளைகளின் நண்பர்களின் செயற்பாடுகளையும் அவதானத்திற் கொள்வதோடு காலம் தாழ்த்திக் காரணமின்றி இரவு நேரங்களில் வீடு வந்து சேரும் பிள்ளைகளைப் பற்றியும் கவனஞ்செலுத்த வேண்டும்.

வந்தபின் கவலைப்படுவதிலும் வருமுன் காப்போராகப் பெற்றோர் செயற்பட்டால் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பிழையான வழிகளில் செல்லாது பாதுகாக்க முடியும். பொதுவாக ஒரு நாட்டிலோ அன்றேல் சமூகத்தினரிடமோ குற்றச் செயல்கள் வளராதிருக்கப் பெற்றோரின் விழிப்புணர்ச்சியும் சமூகத்தினரது கண்காணிப்புச் செயற்பாடுகளும் முக்கியமானவையாகும்.

வேறு சில நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் கனடா, குற்றச்செயல்கள் குறைந்த நாடாகத் திகழ்கின்ற போதும், பெற்றோரும், சமூகமும் விழிப்புணர்ச்சியோடு இயங்கினால் இவ்வாறான குற்றச் செயல்களைத் தடுத்து கனடாவை மேலும் ஒரு சிறந்த குற்றச் செயல்களற்ற மகிழ்ச்சியான நாடாகத் திகழ வைக்கலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.●

வெற்றோரைப் பராமரிக்க தவறும் பிள்ளைகளுக்கு சீனாவில் சிறை

பெற்றோர்களை பராமரிக்க தவறும் பிள்ளைகளுக்கு எதிராக சிறைத்தண்டனை விதிக்கும் புதிய சட்டமொன்றை சீன அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சீனாவில் பிள்ளைகளால் பராமரிக்கப்படாமல் தனியே விடப்படும் பெற்றோரின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து செல்கிறதாக சீன ஊடகமொன்று செய்தி வெளியிட்டுள்ளது.

சீனாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றில், இங்கு 60 வயதுக்கு மேலான முதியவர்கள் 16 கோடியே 70 இலட்சம் பேரும் 80 வயதுக்கு மேல் 10 இலட்சம் பேரும் உள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

கடந்த 30 ஆண்டுகளாக பெற்றோருக்கு ஒரு குழந்தை சட்டம் சீனாவில் அமுலில் உள்ளது. இதனால், ஒரு பிள்ளை மட்டுமே கொண்ட குடும்பங்களில் அப்பிள்ளை வளர்ந்து தம் இருப்பிடம்விட்டு வேறு இடங்களுக்கு செல்வதால் பெற்றோர் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படும் நிலை அதிகரித்துள்ளது.

இவர்கள் தங்களின் இறுதிகாலத்தில் ஆதரவின்றி அனாதைகளாக மரணம் அடைவதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. சீனாவில் முதியவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்நிலைமை, சீனர்களின் கலாசாரத்துக்கு எதிரானதாக கருதப்படுகிறது.

எனவே, எந்தச் சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரைக் கட்டாயம் நேரில் சென்று சந்திக்க வேண்டும், அவர்களை வாழ்நாள் முழுவதும் தம்முடன் வைத்து காப்பாற்ற வேண்டும் போன்ற விதிகளுடன் சீன அரசு இந்த புதிய சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இச்சட்டத்தின்படி, பெற்றோரைக் கவனிக்காமல் தனியாக விடும் பிள்ளைகள் மீது வழக்கு தொடர வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளதோடு, குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் சிறைத் தண்டனை வழங்கவும் இச்சட்டம் வழிவகை செய்கிறது.

குறிப்பு: கனடாவிலும் இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பது பல பெற்றோரின் விருப்பம்.

ஒரே நேரத்தில் பலவிடயங்களில் பிள்ளைகளுக்கு ஆவல் ஏற்படுவது, ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் அவர்களின் மனஉறுதியை வளர்ப்பதற்குப் பெருத்த சவாலாக அமைகிறது.

யூரஞ்சனி

புத்தியுள்ள மனிதரல்லாம் வெற்றி காண்பதில்லை

“புத்தியுள்ள மனிதரல்லாம் வெற்றி காண்பதில்லை வெற்றி பெற்ற மனிதரல்லாம் புத்திசாலியில்லை”

சந்திரபாபு பாடிய ஒரு பழைய தமிழ்ச் சினிமாப்பாடல் இது.

வாழ்க்கையில் ஒருவர் வெற்றியடைவதற்கு அவருடைய புத்திக்கூர்மை மட்டும் போதுமானதல்ல. எமது அனுபவங்கள் மூலம் நாம் அறிந்த ஒரு உண்மை இது. அதேவேளையில் வெற்றி கிடைப்பதற்கு அதிர்ஷ்ட தேவதையின் கடைக்கண் பார்வை நம் பக்கம் இருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம். அதனால் தான், பெரும்பாலான நேரங்களில் எதிர்பார்த்த வெற்றி கிட்டாத போது, நமக்கு அதிர்ஷ்டம் இல்லை என அதிர்ஷ்டத்தின் மேல் பழியைப் போட்டு விடுகின்றோம்.

குறிப்பிட்ட ஒருவரது வெற்றியின் இரகசியம்தான் என்ன? அவரின் வெற்றிக்கு காரணமாக இருப்பது அவரது திறமையா? இல்லை, அவர் எடுத்துக்கொண்ட பயிற்சியா? அல்லது அவரின் மன உறுதிப்பாடா? என நாம் சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், அவரது புத்திக் கூர்மைக்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் அவருடைய பல நல்ல இயல்புகள்தான் அந்த வெற்றியின் அடிப்படை என்பதை எம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அத்துடன் ஒருவரின் புத்திக்கூர்மை அவரின் வெற்றிக்கான காரணிகளில் ஒரு சிறிய பகுதியாக மட்டும் தான் இருக்கின்றது என்பதைச் சரித்திரமும் உளவியலும் எமக்குத் தெளிவாகச் சொல்கின்றன.

பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழக உதவிப் பேராசிரியரும் உளவியலாளருமான Dr. Angela Duckworth, ‘வெற்றி அடைவதற்கு எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய சுய கட்டுப்பாடும், நீண்டகால இலட்சியங்களை அடைவதற்கு, விடாமுயற்சியுடன் தொடர்ச்சியாகத் தொழிற்படக்கூடிய ஆர்வம் மிகுந்த மனவுறுதியும் ஒருவருக்கு மிகவும் அவசியம்’ என்கிறார். அத்துடன் சலனம், விரக்தி, கவனம் திசை திருப்பப்படல் போன்றவற்றை எதிர்கொள்ளக்கூடிய, சூழலுக்கு ஏற்ற நடத்தைகளை விருத்தி செய்யக்கூடிய நனவுநிலை உத்திகளும், வெற்றியை நிர்ணயிக்கின்றன என்பதை அவரது ஆய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன.

‘மனவுறுதி காணப்படாத பிள்ளைகளில் அதை விருத்தி செய்ய முடியுமா?’ என்ற கேள்விக்கு, ‘நிச்சயமாக முடியும்’ என்கிறார், Dr. Duckworth. ‘ஒருவருக்கு ஒரு விடயத்தில் ஆர்வமும் விடாமுயற்சியும் இருந்தால் மனவுறுதி தானாக வந்துவிடும்’ என்று மேலும் குறிப்பிடும் அவர், ‘ஆர்வம் தான் வளர்ப்பதற்கு கடிமான ஒரு இயல்பு’ என்கிறார்.

எமது விருப்பத்துக்காக அன்றி வருமானத்துக்காக, அந்தஸ்துக்காக, அல்லது இன்னொருவரைச் சந்தோஷப்படுத்துவது போன்ற வேறு பிழையான காரணங்களுக்காக நாம் எமது பாடங்களை அல்லது தொழிலைத் தெரிந்தெடுப்பதுதான், அவற்றின் மீது எங்களால் ஆர்வம் கொள்ள முடியாமைக்கான காரணமாகின்றது. எனவே எதுவானாலும் எங்களுக்கு ஆர்வம் இருக்கும் ஒரு விடயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது முக்கியம். இதனையே பிள்ளை வளர்ப்பிலும் நாம் பின்பற்ற வேண்டும். பிள்ளைகளின் பாதையை நாமே நிர்ணயிக்காமல், அவர்களுக்கு வேண்டிய வழிகாட்டலை மட்டும் வழங்கி, தேர்வினை அவர்களின் கையிலேயே விட்டுவிட வேண்டும். அப்போதுதான் மனவுறுதிக்குத் தேவையான முக்கியமான தூண்டலைப் பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்ததாக, ‘நம்பிக்கையான மனப்பாங்கு இருந்தால் மனவுறுதிக்குத் தேவையான இரண்டாவது காரணியான விடாமுயற்சி இயல்பாகவே வந்துவிடும். எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு நம்பிக்கை எமக்கு இருந்தால், எம் பாதையில் வரும் பின்னடைவுகள் எங்களின் நோக்கத்துக்குத் தடையாக இருக்கமாட்டா. எனவே அந்த நம்பிக்கை மனப்பாங்கு, எங்களிடம் இல்லாவிட்டால் எங்களுடன் நாங்கள் கதைக்கும் முறையை மாற்றி அந்த நம்பிக்கையை எம்மிடத்தே உருவாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்’ என்கிறார், Dr. Duckworth. எதிர்மறையாக நாங்கள் எங்களுடன் கதைக்க நேரிட்டால் கூட உடனடியாக அதைத் திருத்திக் கொள்ளவில்லை கவனமாக இருக்க வேண்டும். உதாரணத்துக்கு, ‘நான் ஒரு முட்டாள’ என்றோ, ‘என்னால் முடியாது’ என்றோ சொல்வதற்குப் பதிலாக ‘நான் முயற்சி செய்வேன், இந்தத் திறமையை என்னால் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்’ என நேர்மறையாக எமக்குள் நாமே சொல்லிக்கொள்ளப் பழகவேண்டும். நம்பிக்கையான மனப்பாங்கு உள்ளவர்களுடன் பழகுவதும் இவ்வியல்பை வளர்த்துக் கொள்ள உதவும். அவ்வகையில் ஒரு பாதகமான சூழலிலும் கூட சாதகமான அம்சங்களைக் காணப் பிள்ளைகளையும் பழக்கி எடுத்தல் பயன்மிக்கதொரு செயலாகும்.

மேலாக, அர்த்தமுள்ள இலக்குகளும், அவற்றை அடைவதற்கான திட்டமும் மனவிராக்கியத்தை வளர்ப்பதற்குத் தேவையாக உள்ளன. அதற்கு எவை எம்மால் எட்டக்கூடிய இலக்குகள் என்ற தெளிவு எமக்கு அவசியம். அத்துடன் குறித்த இலக்கை படிப்படியாக அடைவதற்கான ஒரு கால நேரத்தை வரையறுப்பதும், அந்த இலட்சியத்தை அடைவது ஏன் முக்கியம் என எழுத்தில் எழுதுவதும், அதைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதும் கூட அந்த இலக்கை நாம் அடையப் பெரிதும் கைகொடுக்கும். மின் அஞ்சல், இணையத்தில் வணிகம், கைத்தொலைபேசி

மூலமான செய்தி போன்ற நவீனதொழில் நுட்பவசதிகள் உள்ள இந்தக் காலத்தில் நாம் வாழும் வாழ்வு, எந்த ஒரு காரியமும் விரைவாக நடந்தேறுவதை எதிர்பார்க்கவும், அவ்வாறு நிகழாது விட்டால் அதை இலகுவில் கைவிடவும்தான் எங்கள் பிள்ளைகளைப் பழக்கப்படுத்தி விடுகின்றன. அத்துடன் மனிதர்களாகிய நாங்கள், பழக்கங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்கின்ற உயிரினங்களாக இருக்கின்றோம். அதனால் எதையும் வேகமாகச் செய்யவேண்டிய தேவை ஏற்படும் போது, உடனடிப் பலாபலனை வேண்டி, வழமையான முறைகளையும் (patterns), ஏற்கனவே கையாண்ட நடைமுறைகளையும், தெரிந்த குறுக்கு வழிகளையும் பின்பற்றிக் கொள்ளவே மனம் எங்களைத் தூண்டும். எனவே, இதனைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு மாறுபட்ட வகையான பயிற்சிக்கு எம்மையும் எமது பிள்ளைகளையும் நாம் பழக்கப்படுத்த வேண்டிய தேவை அதிகமாக இருக்கின்றது.

மேலும், வளர்ச்சியடைந்துள்ள தொழில்நுட்பமும் விஞ்ஞானமும் எமது வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கான தெரிவுகளை பெருமளவில் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. அதனால் எது உண்மையான தேவை என அறிய முடியாமல், சுலபமாக அப் பெருந்தொகையான தெரிவுகளுள் தொலைந்து போவதற்கும் பிள்ளைகளுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரே நேரத்தில் பலவிடயங்களில் பிள்ளைகளுக்கு ஆவல் ஏற்படுவது, ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் அவர்களின் மனஉறுதியை வளர்ப்பதற்குப் பெருந்த சவாலாக அமைகிறது. அத்துடன் நீண்ட கால இலக்குகளை உருவாக்குவதற்கும், தெரிவுகள் ஏராளமாக இருப்பது ஒரு தடையாக உள்ளது என்று மேலும் விளக்குகிறார் Dr.Duckworth.

அதே போல், சுயகட்டுப்பாடும் பயிற்சி மூலமே எம்மை வந்தடைகின்றது. அவ்வகையில் Dr. Angela Duckworth ன் ஆய்வினை அடிப்படையாக வைத்து அமெரிக்காவில் உள்ள பாடசாலைகள், KIPP (Knowledge Is Power Program) ஊடாக, பேரார்வம், சுயகட்டுப்பாடு, நன்றியுணர்வு, வேட்கை, நம்பிக்கை, மனவுறுதி, சமுதாய நுண்ணறிவு என ஏழு நல்ல பண்புகளை மாணவர்களில் வளர்க்க முயற்சி செய்கின்றன.

1. பேரார்வம் (வாழ்க்கையை உற்சாகத்துடனும் ஆற்றலுடனும் அணுகல் உயிர்ப்புடன் செயல்படல்)
 - தீவிரமாக பங்கேற்றல்
 - உற்சாகம் காட்டல்
 - மற்றவர்களை உற்சாகப்படுத்தல்

2. சுய கட்டுப்பாடு (உணர்வுகளையும் செயல்பாடுகளையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தல்; தயார்நிலையில் இருத்தலும் பிறருடனான தொடர்பை சரிவரப் பேணுதலும்)

சுய கட்டுப்பாட்டுக்கும் வெற்றிக்கும் இடையேயிலான தொடர்பு, புத்திக்கூர்மைக்கும் வெற்றிக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அதிகமாக இருப்பதை ஆய்வுகள் சுட்டுகின்றன.

பாடசாலை வேலை

- வகுப்புக்குத் தயாராக வருதல்
- கவனம் செலுத்தல், கவனத் திசை திருப்பல்களைத் தடுக்கக்கூடிய திறனுடன் இருத்தல்
- வழமையான செயல்முறைகளை நினைவு வைத்திருத்தல், அவற்றைச் சரிவரப் பின்பற்றுதல்
- பாடசாலை வேலைகளைத் தள்ளிப்போடாமல் உடனடியாகச் செய்தல்

ஒருவருக்கொருவர் இடையேயான தொடர்பு

- விமர்சிக்கப்படும்போது அல்லது தூண்டப்படும்போது கூட அமைதியாக இருத்தல்
 - மற்றவர்கள் பேசும்போது குறுக்கீடு செய்யாமல் இருத்தல்
 - சக மாணவர்களுடனும் வயதுக்கு வந்தவர்களுடனும் கண்ணியமாக நடத்தல்
 - மன நிலையைச் சீராகப் பராமரித்தல்
3. நன்றியுணர்வு (கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் பற்றியும் நடக்கும் நல்ல விடயங்கள் பற்றியும் விழிப்பாகவும் நன்றியாகவும் இருத்தல்)
 - மற்றவர்களை அங்கீகரித்தலும் பாராட்டலும்
 - தனது வாய்ப்புக்களை அங்கீகரித்தலும் மதித்தலும்
 4. வேட்கை (தனது சொந்த நலனுக்கான அனுபவத்தைப் பெறுவதிலும் புதிய விடயங்களைக் கற்பதிலும் ஆவல் காட்டல்; விடயங்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக வசீகரிப்பதாக உணர்தல்)
 - புதிய விஷயங்களை ஆராய்வதில் ஆர்வம்
 - ஆழமான விளக்கத்துக்காக கேள்விகள் கேட்டலும் பதில் அளித்தலும்
 - செயலூக்கத்துடன் மற்றவர்களைக் கவனித்தல்
 5. நம்பிக்கை (எதிர்காலத்தில் சிறப்பை எதிர்பார்த்து, அதை அடைவதற்கு உழைத்தல்)
 - முடிந்தவரையில் ஏமாற்றத்தையும் பின்னடைவுகளையும் மேவுதல்
 - முயற்சி, எதிர்காலத்தை முன்னேற்றும் என நம்புதல்
 6. மனவுறுதி (தொடங்கியதை நிறைவுசெய்தல் தடைகள் இருந்தாலும் அவற்றை மேவும் இயல்பு; மனஉறுதிப்பாடு மற்றும் தோல்வியிலிருந்து மீளும் திறன் ஆகியவற்றின் ஒரு சேர்க்கை)
 - ஆரம்பிக்கும் பணி எதுவாயினும் அதை முடித்தல்
 - தோல்வி வந்த பின்பு மேலும் கடுமையாக முயற்சித்தல்
 - மனதை ஒருமுகப்படுத்தி மனஉறுதிப்பாட்டுடன் செயல்படல்
 7. சமுதாயம்சார் நுண்ணறிவு (காரணம் கற்பிக்கக் கூடிய விதத்தில் தன்னுடைய மற்றும் மற்றவர்களுடைய நோக்கங்கள், உணர்வுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு)
 - மற்றவர்களுடன் முரண்பாடுகள் வரும் போது தீர்வுகளை காணக் கூடிய இயல்பு
 - மற்றவர்களின் உணர்வுகளை மதிக்கும் தன்மை

எமது பிள்ளைகளிலும் இந்த நல்ல இயல்புகளை வளர்க்க முயற்சிப்பதன் மூலம் அவர்களின் வெற்றிக்கு நாம் உதவலாம்.

அத்துடன் பிள்ளை ஒரு விடயத்தைத் திறமையாகச் செய்து முடிக்கும் போது, 'நீ நல்ல கெட்டிக்காரி' எனப் பாராட்டுவதை விடுத்து, அதை செய்துமுடிப்பதற்கு பிள்ளை எடுத்த முயற்சியைப் பாராட்டுதல் மிகுந்த பயனளிக்கும். அப்போது பிள்ளைக்கு மேலும் முயற்சி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை வருவதுடன், முயற்சி பெறுபேற்றைத் தருகிறது என்ற விளக்கமும் கிடைக்கும். மாறாக, 'நீ கெட்டிக்காரி' என்ற பாராட்டு, பிள்ளையினால் இன்னொன்றைச் செய்ய முடியாது போகும் போது, தன்னால் முடியவில்லையே என்ற மன விரக்தியைத்தான் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கும். எனவே எமது தொடர்பாடல் முறையில் நாம் விழிப்பாக இருக்க முயற்சித்தலும் பிள்ளைகளின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும்.●

கனடாவில் சராசரியாக ஒரு குடும்பம் 41,000 டாலர்கள் பெறுமதியான அரசாங்க சேவையினைப் பெறுவதாக ஒரு புள்ளிவிபரம் கூறுகின்றது.

காந்தி செல்வராஜா

வரிச் சுமையிலிருந்து விடைபெறும் நாள்

ஒரு நாட்டிலுள்ள மக்கள் அந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா வகைப்பட்ட அரசு அமைப்புக்களுக்கும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ செலுத்தவேண்டிய வரித் தொகையைச் செலுத்திய பின்னர், நமக்காக உழைக்கத் தொடங்கும் நாளே வரிச் சுமையில் இருந்து விடைபெறும் நாள் (Tax Freedom Day) என அழைக்கப்படுகிறது.

அதாவது ஒரு வருடத்தின் தொடக்க நாளாக தைமாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து எத்தனை மாதங்கள் அல்லது நாட்கள் வரிக்காக உழைக்க வேண்டியிருக்கின்றதோ அத்தனை நாட்களும் வரிச் சுமைக்காக உழைக்கும் நாளாகக் கருதப்படுகின்றது.

அதன் பின்தான் மக்கள் தமக்காக உழைக்கும் நாளாகக் கருதப்படுகிறது.

அமெரிக்காவில் 1937ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட Tax Foundation என்கின்ற இலாபநோக்கமற்ற அமைப்பு 1941ஆம் ஆண்டு இப்படியான ஒரு கணிப்பீட்டினை முதல் முதலாக ஆரம்பித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இத்தகைய கணிப்பு முறை ஏனைய நாடுகளிலும் பரவியது. தற்பொழுது கனடாவிலும் Fraser Institute என்னும் நிறுவனம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

பொதுவான விதிமுறையாக சமூக நலத்திட்டங்கள், பொருளாதார நலத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கான செயல்பாட்டுக்கு அதிக செலவுகளை மேற்கொள்ளாத நாடுகளில் வரிகளின் தாக்கம் குறைவாகக் காணப்படுவதற்கு சாத்தியங்கள் உண்டு.

இதனால் வரிச்சுமை குறைவாக இருக்கும். எனவே, Tax Freedom Day வரிச்சுமையில் இருந்து விடுபடும் நாள் விரைவாக வந்துவிடும்.

இதேபோன்று, இதற்கு எதிர்மறையான சூழல் அமைகின்ற போது, வரிவிடுதலை நாட்கள் நீண்டுகொண்டு செல்வதற்கான சூழ்நிலை காணப்படும்.

கனடாவில் சராசரியாக ஒரு குடும்பம் 41,000 டாலர்கள் பெறுமதியான அரசாங்க சேவையினைப் பெறுவதாக ஒரு புள்ளிவிபரம் கூறுகின்றது.

அது பாடசாலை, வைத்தியசாலை, பொதுப் போக்குவரத்து, பூங்காக்கள், சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் செலவு, வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்களுக்கான வீட்டு, சுகாதார ஏனைய வசதிகள் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட செலவின் தொகுப்பாக அமைகின்றது. இத்தகைய சமூக நல செலவீடுகள் அயல்நாடான அமெரிக்காவுடன் ஒப்பீடு செய்கையில் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இதனால் அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடும்பொழுது கனடாவின் வரிவிலக்கு நாள் (Tax Freedom Day) நீண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.

கனடாவில் 2012ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரி விலக்கு நாள் ஜூன் 11ஆம் திகதியாக அமைய, அமெரிக்காவில் இது ஏப்பிரல் 17 ஆகக் காணப்படுகின்றது. சராசரியாகக் கனடியர்கள் தமது வருமானத்தில் 44 சதவீதத்தினை எல்லா வகையான வரியாகச் செலுத்தும் அதேவேளை அமெரிக்க மக்கள் 29.2 சதவீதத்தினையே வரியாகச் செலுத்துகின்றனர்.

கனடாவின் மாகாண அடிப்படையில் 2012ஆம் ஆண்டு Fraser Institute என்னும் நிறுவனம் கணிப்பீடு செய்த வகையில் வரிவிலக்கு நாள் முன்பின்னாக வேறுபட்டு அமைகின்றது. காரணம் மாகாண அரசுகளின் வரிவிதிப்பு வீதம், வரிகளின் தன்மை, அதன் எண்ணிக்கைகள் மற்றும் அந்த மாகாண அரசுகளுக்குள் இருக்கும் உள்ளூராட்சி அரசுகள் (Municipal Government) என்பவற்றின் சொத்துவரி (Property tax) என்பவற்றின் விகிதாசாரம் போன்றவற்றின் தாக்கம் காரணியாக அமைகின்றது.

2012ஆம் ஆண்டு மாகாண அடிப்படையில் அமைந்த வரிவிலக்கு நாள் பின்வருமாறு:

Alberta – May 22, 2012
 Prince Edward Island – June 2, 2012
 New Brunswick – June 6, 2012
 British Columbia - June 8, 2012
 Ontario - June 10, 2012
 Saskatchewan - June 12, 2012
 Nova Scotia - June 12, 2012
 Quebec – June 17, 2012
 New Found Land & Labrador– June 21, 2012

(152 ஆம் பக்கம் தருக)

எமது மூதாதையர்கள் கிழமையில் ஐந்து நாட்கள் வேலை மீதி இரண்டு நாட்கள் ஓய்வு என்று வாழ்ந்தது போலன்றி, இன்றைய எமது வாழ்க்கை முறை மிகவும் வேறுபடுகின்றது. வாரம் முழுவதும் இயந்திரத் தன்மையான அழுத்தம் நிறைந்த சூழலில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

செல்வா வெற்றிவேல்

சிந்திப்பதற்கான நேரம் Thinking Time

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது எல்லா வயதினருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கையில் ஏதோவொரு காலகட்டத்தில் ஏற்படும் ஆர்வம். ஆனால் எல்லோராலும் வெற்றி பெற முடிவதில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பினும், அவரவரது சிந்தனையின் பாங்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைகிறது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியாயினும் அல்லது ஒரு சாதாரண தொழிலாளியாயினும் எந்தவித ஏற்றத்தாழ்வும் இன்றி எல்லோருக்கும் சமமாகக் கிடைப்பது ஒரு நாளின் 24 மணி நேரம். இதில் நாம் சொந்த நேரம் (personal time), வேலை நேரம் (work time), கற்கும் நேரம் (study time), பொழுது போக்கும் நேரம் (fun time) இப்படிப் பல மாதிரியாக எமது தேவைக்கேற்றவாறு நேரத்தை ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். ஆனால் மனிதனால் மட்டுமே செய்யக்கூடிய, மனிதனுக்கு மட்டுமேயுரிய சிறப்பு அம்சமான சிந்தனைக்குக் குறிப்பாகப் பலர் நேரம் ஒதுக்குவது கிடையாது. சிந்தனைக்காக நேரம் ஒதுக்குவது என்ற கருத்தே பலருக்குத் தெரியாத விடயமாக உள்ளது.

நமது சிந்தனையின் தன்மையைப் பல வகுப்புகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன: Big picture thinking, Focussed thinking, Creative thinking, Realistic thinking, Strategic thinking, Possibility thinking, Reflective thinking, Popular thinking, Shared thinking, Unselfish thinking.

பல வகையான சிந்தனைகள், நாமே அறியாமல் ஒவ்வொருவரும் எப்படியெல்லாம் சிந்திக்கிறோம். வாழ்க்கை, வியாபாரம், கல்வி எதுவாக இருப்பினும் எமது சிந்தனையே எம்மை வழி நடத்துகிறது. எமது வெற்றி தோல்விக்கும் எமது சிந்தனையே அடிப்படைக் காரணமாக அமைகிறது. ஒரே விடயத்தைப் பற்றிய வெவ்வேறு மனிதர்களின் எப்படியெல்லாம் வேறுபடுகிறது. மனிதனின் சிந்தனை ஏன் வேறுபடுகிறது என்பதற்குப் பல காரணங்களைக் கூற முடியும்.

ஆரம்பத்தில், குழந்தைப்பருவம்; இதிற் பெரும் பங்கு அன்னையின் அரவணைப்பு, குடும்ப மகிழ்ச்சி மற்றும் உடன் பிறந்தோரின் தொடர்பாடல் ஆகியவற்றின் தாக்கங்கள். தொடர்ந்து வளரும் சூழல்; நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களின் பிரதிபலிப்பு. மேலும் எமக்கு அறிமுகமாகும் புத்தகங்கள், புதிய அனுபவங்கள், எமக்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் இப்படிப் பல காரணங்கள் இருப்பினும் இவை எல்லாவற்றையும் மீறி ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்

இயற்கையாகவே சிந்திக்கும் விதம் வேறுபடுகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனின் வேறுபட்ட சிந்தனைப் போக்கிற்கும் அவரவரது பார்வையே காரணமாகும். ஒரே விடயத்தை இரண்டு வேறுபட்ட மனிதர்கள் வெவ்வேறு விதமாக இரு வேறு கோணங்களில் பார்க்கும் போது அவர்களது சிந்தனையும் வேறுபடுகிறது.

Why do we need to schedule a time for thinking?

சிந்தனைக்கு அல்லது சிந்திப்பதற்கென்று நேரம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?

சாதாரணமாக நாங்கள் அறிந்தவரை கவிதை எழுதுவதற்காக ஒரு கவிஞன் நந்தவனத்தைத் தேடிச் செல்வதும், கதாசிரியர் ஒருவர் யாருமற்ற அமைதியான இடங்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதும் போல சாதாரண வாழ்க்கை வாழும் மனிதன், தான் சிந்திப்பதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்குவது குறைவு.

எமது மூதாதையர்கள் கிழமையில் ஐந்து நாட்கள் வேலை மீதி இரண்டு நாட்கள் ஓய்வு என்று வாழ்ந்தது போலன்றி, இன்றைய எமது வாழ்க்கை முறை மிகவும் வேறுபடுகின்றது. வாரம் முழுவதும் இயந்திரத் தன்மையான அழுத்தம் நிறைந்த சூழலில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு தேவைகளின் அழுத்தம் காரணமாக வாழ்க்கையின் முக்கியமான பல முடிவுகளை, செயற்பாடுகளை அதற்குரிய சரியான தருணங்களில் எடுக்கவோ, முடிக்கவோ முடியாமற் தள்ளிப் போடவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்த, தகுந்த தருணத்தில் செயலாற்றாத அல்லது செயற்பட முடியாத நிலை அவர்களின் வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரத்தையே அடியோடு அசைக்கும் வகையான பாதிப்புகளைக்கூட ஏற்படுத்துகிறது. சரியான சிந்தனையும் அதனுடான செயலாக்கமும் இன்றி வெற்றிப்படிக்களைச் சில அங்குல வித்தியாசத்திலே தவற விட்டவர்களாக இவர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

எந்தவொரு செயலும் அல்லது முடிவும் அதற்குரிய சரியான தருணத்தைத் தவற விடும்போது சரியான பலனைக் கொடுப்பதில்லை. மாறாக, மிக விபரீதமான முடிவுகளைக்கூடக் கொண்டு வந்து விடுவதைப் பல தருணங்களிற் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

இதற்கான காரணம் என்ன? அன்றாட வாழ்க்கையின் அழுத்தம், முக்கியமற்ற அன்றாடத் தேவைகளில்

விரையமாகும் நேரம், அதிலும் தகுந்த முடிவுகள் எடுப்பதற்கு அவசியமான, சிறந்த சிந்தனைக்குரிய பெறுமதியான நேரம், சரியான ஒதுக்கீட்டின்மை காரணமாக, சாதாரண அன்றாடத் தேவைகளில் செலவிடப்படும் போது, சிந்திப்பதற்கான தகுந்த நேர ஒதுக்கீடு இன்றிப் பல முக்கிய முடிவுகள் அவை தொடர்பான செயற்பாடுகள் எமது நிகழ்ச்சி நிரல்களில் தகுந்தவிடம் பெறாமற் பின்னே தள்ளப்படுவதன் காரணமாகப் பிற்போடப்பட்டு அப்படியே மறக்கப்பட்டுவிடுகின்றன.

இப்படிச் சரியான தருணங்களைத் தவறவிட்ட பலரும்சூட கடைசி நேரத்தில் தமது சிந்தனை விழிப்படைந்ததன் காரணமாகச் சங்கடமான, அசந்தர்ப்பமான நிகழ்வுகளைக்கூடத் திறமையுடன் கடந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கேயுரிய பாணியில் ஒரே விடயத்தை வெவ்வேறு விதமாகச் சிந்திக்கிறார்கள். பொதுவாக வெற்றி பெற்ற மனிதர்களை அவதானிப்பின் அவர்கள் பெரும்பாலும் தமது சிந்தனைப் போக்கில் ஒத்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இன, மத, மொழி பேதங்களற்று, கல்வியறிவு மற்றும் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசங்களைக் கடந்து வெற்றியாளர்கள் எல்லோரும் அனேகமாக ஒரே மாதிரியான சிந்தனைப் போக்கு உள்ளவர்களாக இருப்பது அவதானிக்கப்படக்கூடியதாகவுள்ளது.

இதில் பலரும் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவது என்னவெனில், தமக்கு மிகச் சிறந்த முடிவுகள் எடுப்பதற்கு கைகொடுக்கும் சீரிய சிந்தனைகள் தனியாக வாகனம் ஓட்டிச் செல்லும் போதோ அன்றி குளியலறையில் shower ன் கீழ் நிற்கும் போதோதான் பெரும்பாலும் தோன்றுகின்றன என்பதே. சீரிய சிந்தனைகள் தனிமையில் அழுத்தம் குறைந்த சூழ்நிலைகளிலேயே தோன்றுகின்றன.

அண்மைய ஆய்வொன்றில், பிரபல அமெரிக்கக் company களின் CEOக்கள் போன்ற உயர் பதவிகள் வகிப்பவர்களின் நேர அட்டவணைகள் (schedules) ஆராயப்பட்டபோது கிடைத்த ஆச்சரியப்படத்தக்க தகவல் இது. அனைவரின் அட்டவணைகளிலும் ஒரு பொதுவான விடயம் அவதானிக்கப்படக் கூடியதாகவிருந்தது அது என்னவெனில், அனைவரின் அட்டவணையிலும், கிழமையில் ஒரு நாளிலாவது குறிப்பிட்ட ஒரு நேர அளவைச் சிந்திப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததே ஆகும். அத்துடன் இதில் பலர் வருடத்தில் ஒரு முழு நாளை யே கூட Thinking Day எனக் குறிப்பிட்டு ஒதுக்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எண்ணித் துணிக் கருமம் துணிந்த பின்
எண்ணுவமென்பது இழுக்கு

- திருக்குறள்

How successful people think?

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவர்கள் எப்போதும் சரியான சந்தர்ப்பங்களில் சரியாகச் சிந்தித்திருக்கிறார்கள்.

Change your thoughts change your life.

எமது சிந்தனையை மாற்றுவது என்பது மிகவும் கடினமான விடயம். ஆனால், நாமிருக்கும் நிலையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற ஒவ்வொருவரும் முதலில் செயல் மற்றும் திறன் இரண்டையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தலாகும். எமது சிந்தனையை மாற்றுவது என்பது மிகவும் கடினமான விடயம்.

How can we change our thoughts?

நாம் எவ்வாறு எமது சிந்தனையை மாற்ற முயற்சிக்க முடியும்?

முதலில் எமது சூழலை அதற்கேற்றவாறு தயார் செய்ய வேண்டும். சிந்திப்பதற்கென்று ஒரு தனியான இடத்தையும் அழுத்தமற்ற அமைதியானவொரு நேரத்தையும் ஒதுக்குவது மிகவும் அவசியமாகும்.

நல்ல சிந்தனைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியதான புத்தகங்கள் வாசிப்பதைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய, ஆக்கபூர்வமான அனுபவங்களைத் தரக்கூடிய பயிற்சிப் பட்டறைகள், சுற்றுலாக்கள் போன்றவற்றுக்கு செல்லப் பழக வேண்டும்.

ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகள் கொண்ட நட்பினரோடு பேசுவது எமது சிந்தனையையும் பண்படுத்த உதவி செய்யும்.

அமைதியான இடமும் அழுத்தமற்ற சூழலும் நல்ல சிந்தனைகளை உருவாக்கும். சிறப்பான சிந்தனை உயர்வாகச் செயற்படத் தூண்டும். உயர்வு மனிதனைத் திடமாக்கும். சிறந்த சிந்தனை சாதாரண மனிதனைச் சாதனயாளனாக்குகின்றது.●

வரிச்சுமையிலிருந்து...

மாகாண அடிப்படையில் அல்பேட்டா மாகாணம் மிகவும் விரைவாகவும் நியூபவுன்லாந்து & லபரடோர் மாகாணம் கடைசியாகவும் இந்த வரிவிலக்கு நாள் என்பதனை எட்டியிருக்கின்றன.

இத்தகைய கணிப்பீட்டில் GST, HST மற்றும் மாகாண வரிகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தாலும் மறைமுகவரியாக மதுபானத்திலும், எரிபொருளிலும் மறைந்திருக்கின்ற வரிகள் இந்தக் கணிப்பீட்டில் உள்ளடக்கப்படவில்லையென்பது கவனிக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

உலக நாடுகளுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் இந்திய மக்கள் தமக்கான வரி விடுதலையை மார்ச் மாதம் 14ஆந் திகதி 2011ஆம் ஆண்டில் பெற்றிருக்கின்றார்கள். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் முதலாம் இடத்தைப் பிடித்திருப்பது அமெரிக்காவாகும். 2011ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிபரப்படி, சித்திரை மாதம் 9ஆந் திகதியாகும்.

அடுத்த நிலையில் இருப்பது அவுஸ்திரேலியாவாகும். நீண்ட காலத்துக்கு வரிவிலக்குப் பெறாமல் இருக்கும் நாடுகளில் நோர்வே, சுவீடன், ஜேர்மனி என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வரிவிடயத்தில் கனடா மக்கள் ஏறத்தாழ 5 மாதங்களுக்கு மேல் உழைக்க வேண்டியிருந்தாலும் அத்தகைய வரிப்பணம் பல்வேறு வழிகளில் சமூகநலத் திட்டங்களின் மூலம் மக்களைச் சென்றடைவதால், நீண்ட காலமாக உலகில் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தினைக் கொண்ட நாடுகளில் ஒன்றாக கனடா விளங்குகின்றது.●

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது பூங்குன்றன் வாக்கு. யாம் எங்கெங்கு வாழினிலும் தாய்மையைப் பழிப்பதோ, மறுப்பதோ மரியாதையன்று. ஈழத்தமிழரின் முதுசொற்களைப் பேணிப் பராமரிப்பது நம் கடமையும் உருமையுமாம்.

‘ஆழ்கடலான்’ முருகவே பரமநாதன்

பிறந்த மண்ணும் பேசும் மொழியும்

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவானிலும் நனி சிறந்தனவே

- பாரதி

ஆங்கிலத்திலே mother land, mother tongue, mother language என்றெல்லாம் பாவிக்கப்படுவதெல்லாம் பொருண்மியம் நிறைந்த பொருட் பொருத்தம் உடையனவே. எல்லாமே பெற்றவளோடு எம்மையின்ற அன்னையோடு பிறிவறியாம் பெற்றியனவே. ஒவ்வொரு ஆணுக்கும், ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் சொந்தபந்த இரத்த உறவால் வந்தது. தாய்மைச் சின்னங்கள் இவை. தாய்ப் பாலோடு தொடர்புடையன. எங்களைப் பெற்ற அன்னை, அப்பா, அம்மா என முதல் அறிமுகம் செய்த வாஞ்சல்ய உணர்வோடு அழைத்த மொழியே எம் தமிழ்மொழி. பிறந்த வீடு, புகுந்த வீடு என்கிறோம். புகக்கம், தாய்மனை என்பதெல்லாம் இரத்த உறவோடு தொடர்புடையனவே. பூமியைத் தாய் என்கிறோம். அதுவே பூமித்தாய். கங்கையைத் தாயாகப் பேணுகின்றோம். மொழியால், உறவால் உணர்வால், குருதியால் ஒன்றுபட்ட இனம் தமிழினம். எனவே இனத்தாலும் நாம் தமிழரே தான்.

தாயெழிற் தமிழை நாம் பிரிந்து வாழ முடியாது. எம் தாய்த் துடிப்பு இதற்கு அத்தாட்சி. ஆக “ஈழமண்டல நாடெங்கள் நாடே, இங்கிதற்கீடில்லை நிகரே” என்பது ஒரு தேசிய கீதம். ஈழத்தமிழினம் காலத்தின் கட்டாயத்தாற் தூரதேயங்களில் வாழ்ந்தாலுத் தமிழர்கள்தான். இப்படியான கண்ணோட்டத்திற் தமிழர் நாகரிகம் தொன்மையானதும், மேம்பாடுடையதுமாம். மொழிவழி நம்மை ஒன்றிணைப்பது தமிழ். ஆதலின் தமிழையும் தாய்மண்ணையும் நேசிக்க வேண்டியது அரும் கடமையன்றோ? தொன்மையான ஒரு இனத்தின் குழந்தைகள் நாங்கள். எனவே எமக்குத் தேசாபிமானம், மொழியபிமானம் (பாஷாபிமானம்), இன அபிமானம், சமயாபிமானம் முக்கியமாம்.

நாவலர் பெருமான் இதை எப்பவோ உணர்த்தி விட்டார். ஆக, வாழையடி வாழையாய் அமைந்த பாரம்பரியங்களை, பண்பாடுகளை, கலை

கலாசாரங்களை, உடை நடை பாவனைகளை, மேம்பாடுகளைப் போற்றி புறங்காப்போமாக. புரட்சிப் புலவன் தமிழையும் தாய்நாட்டையும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். அவனுடைய இலக்கியப் பாணியினைச் சிறிது சிந்திப்போமாக. பெற்றவளான அன்னையோடு தொடர்புடைய பாவனையே இதற்குச் சான்றாகும்.

தாய்நாடு, தாய்மொழி என்பது போலத் தகப்பன் நாடு, தகப்பன் மொழியென, ஆதி முதல் இத்தேதிவரை பாவித்ததாய்த் தெரியவில்லை. ஓர் கட்டத்திலேதான் ‘தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார் பாரதி. திருமகளை, சரசுவதியைத் தாய்த் தெய்வமாக அன்றோ பாவிக்கின்றோம். முதலில் நாட்டைப் பற்றி நோட்டம் விடுவோம். பின்னர் மொழியைப் பற்றிப் பார்ப்போம். எங்கள் மொழி தமிழ், எங்கள் விழி தமிழ், எங்கள் வழியும் இதே.

ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி - எனில் அன்னியர் வந்துபுகலென்ன நீதி - ஓர் தாயின் வயிற்றில் பிறந்தோர் - தம்முள் சண்டை செய்தாலும் சகோதரர் - அன்றோ, வந்தே மாதரம்

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே - அதன் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததும் இந்நாடே நாட்டு வணக்கம்

பாருக்குள்ளே நல்லநாடு - எங்கள் பாரதநாடு ஞானத்தி லேபர மோனத்திலே - உயர் மானத்திலே அன்ன தானத்திலே கானத்திலே அமுதாக நிறைந்த கவிதையிலே உயர்நாடு

பாரதநாடு

பொன்னொளிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே போற்றுவம் இஃதை எமக்கிலை ஈடே எங்கள் நாடு

செந்தமிழ் நாடெனும் போதின்லே - இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே
செந்தமிழ் நாடு

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது பூங்குன்றன்
வாக்கு. யாம் எங்கெங்கு வாழினினும் தாய்மையைப்
பழிப்பதோ, மறுப்பதோ மரியாதையன்று. ஈழத்தமிழரின்
முதுசொற்களைப் பேணிப் பராமரிப்பது நம் கடமையும்
உருமையுமாம். ஆக நம்முன்னோர் தமிழின்
மேன்மையைப் பாட்டிசைத்தனர்.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்
புகழிலே கிடந்து சங்கத்து
இருப்பிலே இருந்து வைகைஏட்
டிலே தவழ்ந்து பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர்
நினைவிலே நடந்து ஓர் ஏன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை
மருங்கிலே வளருகின்றான்

பாரதம்

கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும்
கழக மோடமர்ந்து
பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த
இப்பசுந்தமிழ் ஏனை
மண்ணிடைச் சில இலக்கண
வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணிடம் படக் கிடந்தா
எண்ணவும் படுமா

பரஞ்சோதியார்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணேன்
பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டு இங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நலமோ? சொல்லீர்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

பாரதி

“சாலைகளிற் பல தொழிலும் செழிக்க வேண்டும்
சபைகளிலே தமிழ் எழுந்து முழங்க வேண்டும்”
கவிமணி

“இனிமையும் நீர்மையும்
தமிழ் எனல் ஆகும்”

பிங்கலந்தையார்

நீர்மை - ஒழுங்கான இயல்பு

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யு மாறே

திருமந்திரம் - 82

தமிழ் செய்தல் - அன்பு செய்தல், ஆகமத்தைத்
தமிழில் வடித்தனம்
செந்தமிழ் சொல் நாலுகவி தைக்கார
திருப்புகழ் 96

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்” அந்தத்
தமிழின்பத் தமிழ்எங்கள் - உயிருக்குநேர்
தமிழுக்கு நிலவென்று பெயர் - இன்பத்
தமிழெங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்குநீர்
தமிழுக்கு மணமென்றுபேர் - இன்பத்
தமிழெங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த - ஊர்
தமிழுக்கு மதுவென்றுபேர் - இன்பத்
தமிழெங்கள் உரிமைச் செம் பயிருக்கு - வேர்”
பாரதிதாசன்

புனிதமான தமிழை, பைந்தமிழ், பசுந்தமிழ், ஒண்டமிழ்,
வடிதமிழ், வண்டமிழ், மதுரமொழுகிய தமிழ், மதுரமினிய
தமிழ், தென்தமிழ், தீந்தமிழ், தேன்தமிழ், ஞானத்தமிழ்,
செஞ்சொற்றமிழ் என்றெல்லாம் வாய் மணக்க
அழைக்கிறோம்.

எனவே நம் மொழியைப் பேண, பிறரை அழைப்பதா.
தமிழ் அறிஞர் நிறைந்த பூமியில் நாம் உதித்தோம்.
ஈழத்தமிழினம் எதிலும் தரம் பார்ப்பவர். உடைகள்,
நகைகள், வாகனங்கள் என்று ஆங்கிலத்தைக்கூடத்
தரத்தோடு பேசுவர். சேக்ஸ்பியர் நாகலிங்கம்,
சேக்ஸ்பியர் சுப்பிரமணியம் என அம்மேதைகள்
அழைக்கப்பட்டனர்.

எனவே நாமும் தரத்திற்குரிய தமிழைப் பேச நம்மைத்
தயார் பண்ண வேண்டும். இலகு தமிழ், எளிய தமிழெ-
ழனத் தமிழ்மொழியின் தரத்தைக் குறைப்பது நல்ல
ஆரோக்கியமான சூழல் அன்று. தமிழறிஞர்
சண்முகவேல் ஐயா அவர்கள் கூறியபடி தமிழை
மலின்படுத்தாமல் திறமாக எழுத வேண்டிய
முயற்சிகளை நாம் முன்னெடுக்க வேண்டும். நல்ல
தமிழ் பேசுவோம். தரமான தமிழை எழுதுவோம்.
பிழையறப் பேசுவோம். தமிழகத்தில் நல்ல வசன நடை
எழுதுவோர் இருந்தனர், இருக்கின்றனர்.

ஈழவள நாட்டிலும் பண்டிதமணி நல்ல தமிழ்
ஆட்சியுள்ளவர். எனவே தரமான தமிழை ஆள
முயல்வோம். பிறர் போற்றும் அளவுக்கு நம் தமிழ்
வளத்தை உயர்த்துவோமாக.

இது எம் சொந்த மொழி. இதை
அந்நியப்படுத்தாதீர்கள்●.

உயிரோடு இருந்தபோது பணம் பொருள் பண்டமா கேட்டார்கள். அம்மா, அப்பா என்று நான்கு அன்பான வார்த்தைகள் கேட்கத்தானே ஏங்கிக் கிடந்தார்கள். ஐந்து சதமும் செலவில்லாத அன்பைச் செலுத்த முடியாத பிள்ளைகள் இறந்தபின் இத்தனை ஆடம்பரங்களைச் செய்து தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றுகின்றார்கள்.

நுணாவிலூர் நாக கணபதிப்பிள்ளை

வெற்றார் பிள்ளைகளுக்கு சொத்தா? சுமையா?

பழமையும், பெருமையும், பாரம்பரியமும் மிக்கது எமது கலாசாரம். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று தாய் தந்தையர், ஆசிரியர் ஆகியோருக்கு தெய்வத்திற்கும் மேலாக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது எமது இனம்.

படித்தவர், பாமரர், செல்வந்தர், வறியவர் என்ற பேதம் ஏதுமில்லாது, பெற்றோரும், பெரியவர்களும் பிள்ளைகளால் பெரும் பொக்கிஷமாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டமை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

ஊரிலே ஏதாவது விசேடமென்றால், மங்கலமோ, அமங்கலமோ, கோயிற் திருவிழாவோ, உற்சவமோ எதுவானாலும் ஊர்ப் பெரியவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுசூடி எடுக்கும் முடிவே இறுதியான முடிவாக இருக்கும். “பழையவர் காணும் எனும் அயலார்கள்” என்று ஊரிலுள்ள முத்தோருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார் பட்டினத்தார்.

பிள்ளைகள் பெரும் பதவியில் இருந்தாலும் அம்மா, அப்பா எடுக்கும் எந்த முடிவிற்கும் மறு பேச்சின்றிக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது என்பது எழுதா விதியாக இருந்தது.

வாலிப மகன், ஐநூறு, ஆயிரம் பேர் அவனிற்குக் கீழ் வேலை செய்யும் பெரும் பதவியில் இருப்பவன், ஒரு பெண்ணை விரும்புகின்றான். அப்பாவுடன் கதைத்து சம்மதம் கேட்பதற்கு என்ன சொல்வாரோ என்ற பயமும் தயக்கமும், தன் தாயாரின் முன்னும் பின்னும் திரிந்து, தாயார் மூலம் தந்தையார் சம்மதம் பெற முயற்சிக்கின்றான்.

இப்படிக்கண்ணியமாகவும் கட்டுக்கோப்புடனும் வாழ்ந்த ஒரு இனத்தின் இன்றைய நிலை என்ன? எமது கலாசாரம் அனைத்தும் மழுங்கடிக்கப்பட்டு, ஒரு விலங்கினக் கலாசாரம் ஒங்கி வளர ஆரம்பித்தது. அண்ணனைத் தம்பி கொல்ல அப்பனைப் பிள்ளை கொல்ல, மனித நேயமே இல்லாத ஒரு இழிநிலை ஏற்பட்டது.

நாட்டில் ஏற்பட்ட பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை காரணமாக, காணி பூமி, நகைநட்டு அனைத்தையும் விற்று தம் பிள்ளைகள் உயிர் தப்ப வேண்டுமென்று பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் திருமணம் செய்வதற்கு பெண்ணையும் பார்த்து அனுப்பி மனநிறைவு அடைகின்றார்கள்.

திருமணம் செய்து ஓரிரு குழந்தைகளுடன் மகிழ்ச்சியோடு

வாழும் பிள்ளைகள், பெற்றோர் இங்கு வந்தால் தங்களிற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று அவர்களை இங்கே அழைக்கின்றார்கள்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் கொடுத்த அரச அரவணைப்பும், சலுகைகளும், விதி நெகிழ்ச்சிகள் அனைத்தும் இவர்களின் பழமையை மறக்கச் செய்து எடுப்பான ஒரு வாழ்க்கைக்கு இவர்களை இட்டுச் செல்கின்றது.

வட்டி அறவிடுவதையே குறியாகக் கொண்ட வங்கிகளும், கடன் அட்டை நிறுவனங்களும் கவர்ச்சிகர விளம்பரங்களைப் போட்டு, போட்டி போட்டுக் கொண்டு கடன்களையும், கடன் அட்டைகளையும் தாராளமாக கொடுத்தன.

ஊரிலே அடுத்த வீட்டிற்குச் சென்று பத்து அங்குல கறுப்பு வெள்ளை தொலைக்காட்சி பார்த்தவர்கள் இங்கு வந்ததும் வராததுமாக 32 அங்குல தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை வாங்குகிறார்கள். சரி இதோடு திருப்தியடைந்தால் பரவாயில்லை, ஏதோ நீண்டகால ஆசையை நிறைவேற்றுகிறார்களென்று கூறி விடலாம்.

ஆனால் நடப்பது என்ன? எதிர் வீட்டுக்காரன், பலரை ஏமாற்றிப் பிழைப்பவன் 52 அங்குல கலர் தொலைக்காட்சி வாங்கி விட்டானென்று மனைவி நச்சரிக்க இவன் ஓடிச் சென்று 57 அங்குல தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, புதிய தொலைபேசி, கைத்தொலைபேசி, மடி கணினி, சமையற்கட்டு நவீன உபகரணங்கள் அனைத்தையும் வாங்கிக் குவிக்கின்றான். இரண்டு அறை வாடகை வீட்டில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தவன், நேற்று வந்தவன் புதிய வீடு வாங்கிவிட்டான் என்ற கொதிப்பில் இரண்டு குளியல் அறை கொண்ட மூன்று அறை வீட்டை விலைக்கு வாங்குகிறான்.

மாதம் முடிந்ததும், வங்கிக்கடன், கடன் அட்டைகள், மின்சாரம், தொலைபேசி வீட்டுக்கடன் நகரசபை வரி பாடசாலை வரி என்று அனைத்தும் வந்ததும் முச்சுத் திணறுகின்றான். வீட்டில் இருக்கவோ, கொள்வனவு செய்த பொருட்களை அனுபவிக்கவோ முடியாது.

கணவனும் மனைவியும் ஓயாத வேலை. ஒரு வேலை செய்தும் சரி செய்ய முடியாத நிலையில் இரண்டு மூன்று வேலைகள். பிள்ளைகள், சமையல் அனைத்தும் அம்மா அப்பா பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு இவர்கள் இருவரும் முச்சுவிட முடியாத வேலை. மொழிப் பிரச்சனை, மாறுபட்ட சுவாத்தியம்

காரணமாக வீட்டை விட்டு வெளியேற முடியாது அடைபட்டுக் கிடக்கும் பெற்றோரை வைத்தியரிடம் அழைத்துச் செல்வதற்கே நேரமில்லாத நிலையில், தாய் தந்தையர் பிள்ளைகளுக்கிடையில் தவிர்க்க முடியாத மனக்கசப்பும் இடைவெளியும்.

அதிகாலையில் எழுந்து வீடுவாசல் முற்றம் பெருக்கி, மாட்டுக்கட்டை, ஆட்டுக்கட்டை சுத்தமாக்கி கிணற்றிலே குளித்து, கிணற்றடியில் நிற்கும் செவ்விளநீர் ஒன்று பிடுங்கிக் கொண்டு கால் போத்தல் பால், கால்படி அரிசி எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு பக்கத்திலே உள்ள பிள்ளையார் கோயிலிற்குச் சென்று ஐயரிடம் கொடுத்து அமுது வைத்து அபிஷேகம் செய்து வீடு திரும்புகையில் வேலியில் படர்ந்திருக்கும் முல்லை, முசுட்டை மொசு மொசுக்கை ஆகியவற்றை கொய்து கொண்டு வந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டு சிவனே என்று நிம்மதியாக இருந்தவர்கள் இங்கே வந்து அவற்றை எண்ணி எண்ணிக் கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள்.

இங்கே மனநிம்மதியைத் தவிர அனைத்தும் உண்டு. ஆனால் அனைத்திற்கும் ஒரு விலை. கோயிலில் ஒரு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் முன்பதிவு உள்ளதா என்று கேட்கிறார்கள். இல்லை என்றால் லீவாக இருக்கும் ஒரு நாளில் பணம் செலுத்தி பதிவு செய் என்பார்கள்.

முத்தோர் இணையம் ஒன்று இருக்காம். அங்கே போனால் பலரைச் சந்தித்து ஆறுதலாகக் கதைக்கலாம். போக வேண்டுமென்று கேட்டால் “அங்கைபோய் நாள் முழுவதும் கிடந்தால் இங்கை வீட்டை ஆர் பார்க்கிறது பிள்ளையானை ஆர் பார்க்கிறது. அங்கை போய் என்ன வம்பா பேசப் போறியன் ஒரு இடமும் போக வேண்டாம் பேசாம கிடவுங்கோ” என்று மகளோ மருமகளோ மகளோ ஏசுகிறார்கள்.

எத்தனை வசதிகள் இருந்தும் மனநிம்மதியும் நிறைவும் இல்லா வாழ்க்கையும் ஒரு வாழ்க்கையா என்ற மன அழுத்தம் காரணமாக நோய்வாய்ப்படுகின்றார்கள். ஓரிரு தடவைகள் வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் பிள்ளைகள் பொறுமை இழந்து வைத்தியசாலையில் சேர்த்துவிட்டு வாரம் ஒருதடவையோ இருதடவையோ வந்து பார்த்தவர்கள் காலப்போக்கில் வாரம் ஒரு தடவை என்றாகி கடைசியில் மண்டையைப் போட்ட செய்தி கிடும்.

அதன்பின் நடக்கும் ஆரவாரமும் ஆர்ப்பாட்டமும் சொல்லி மாளாது. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் முழுப்பக்க மரண அறிவித்தல். வானொலி, தொலைக்காட்சி எல்லாம் மரண அறிவித்தல். கடைகளில் எல்லாம் கண்ணீர் அஞ்சலியும் இறுதிக் கிரியை விபரமும் கொண்ட அறிவித்தல். பாசமிகு, தெய்வத்தாய், தந்தை என்ற பதங்களெல்லாம் பரவலாகப் பாவிக்கப்படும்.

பெயர் பெற்ற பிரபலமான மண்டபத்தில் இரண்டு தினங்கள் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டு, சவக்கிரிகையுடன் கூடிய இறுதிக் கிரிகைகள். உற்றார், உறவினர், ஊரவர், நண்பர்கள் அனைவரையும் அழைத்து பெரிய கல்யாண மண்டபத்தில் கல்வெட்டு அடித்து அமுது புலம்பி அறுசுவை உணவோடு அந்தியேட்டி.

உயிரோடு இருந்தபோது பணம் பொருள் பண்டமா கேட்டார்கள். அம்மா, அப்பா என்று நான்கு அன்பான வார்த்தைகள் கேட்கத்தானே ஏங்கிக் கிடந்தார்கள். ஐந்து சதமும் செலவில்லாத அன்பைச் செலுத்த முடியாத பிள்ளைகள் இறந்தபின் இத்தனை ஆடம்பரங்களைச் செய்து தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றுகின்றார்கள்.

இந்தநிலையில் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு சொத்தல்ல சமையே என்று அடித்துக் கூறிவிடலாம். எந்த விடயமானாலும் ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு என்ற நிலையில் இதிலும் விதிவிலக்கு உண்டு. எப்பேர்ப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் பெற்றோரைப் பெரும் சொத்தாகப் பாவிக்கும் பிள்ளைகளும் இல்லாமல் இல்லை.

இந்த இடத்திலே நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் ஒன்று உண்டு. எம்முடைய காலம் போலல்லாது இன்றைய குழந்தைகள், பெற்றோர், அயலவர் அனைவரது நடைமுறைகள் அனைத்தையும் உன்னிப்பாகக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நாம் எமது பெற்றோரை எப்படி நடத்துகின்றோமோ அதற்குச் சற்றும் குறையாது எம்மை எம் பிள்ளைகள் நடத்துவார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு, வயது வந்த பெற்றோருக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் உயிர் வாழக்கூடிய சொற்ப காலத்திற்கு அவர்களை அன்புடன் அரவணைத்து எந்த நிலையிலும் அவர்கள் எமக்குச் சமை அல்ல பெரும் சொத்தே என்று அன்பு காட்டி வழி அனுப்பி வைப்பது பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரது கடமையுமாகும்.●

43 வகை தொழில்களுக்கு 3000 வெளிநாட்டவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர்

கனடாவில் காலியாகவிருக்கும் சில தொழில்களுக்குத் தகுதியான வெளிநாட்டவர்களை விரைவாகத் தெரிந்தெடுக்கும் விண்ணப்பங்கள் கோரல் ஆரம்பமாகியுள்ளது. New Federal Skilled Trades Program என்ற இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த வருடத்தில் (2013) மூவாயிரம் விண்ணப்பங்கள் ஏற்கப்படும். தச்சுத் தொழில், மின்சாரத்துறைசார் தொழில், வெல்ஷிங் தொழில் உட்பட 43 தொழிற்புறங்களில் உடனடியாக காலியிடங்கள் உள்ளன. ஆங்கிலம் அல்லது பிரெஞ்சு மொழியாற்றலுடன் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலில் பயிற்சியும் அனுபவமும் உடையவர்கள் விண்ணப்பங்களை அனுப்பலாம்.

அதிக உடல் எடையுடன் 1.6 மில்லியன் சிறுவர்

கனடாவில் 1.6 மில்லியன் சிறுவர் அதிக உடல் எடையுடன் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. விடுமுறை காலங்களில் குழந்தைகள் அதிக உணவை உண்பதே முக்கிய காரணமெனக் கூறப்படுகின்றது. அதிக உடல் எடையினால் இதய நோய்களும் நீரிழிவும் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. உலகம் முழுவதும் இதுவொரு பெரிய பிரச்சனையாகி வருகின்றது.

உலகளாவிய ரீதியில் எயிட்ஸ் நோய்ப் பரவலைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு துறையினரும் பலமுனைத் தடுப்பு இயக்கங்களைத் தொடங்கினால் மட்டும் போதாது. அவற்றினூடு மக்கள் மத்தியில் நிலவும் அறியாமை அகற்றப்பட்டு நோய் பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவதே இன்றைய காலத்தின் தேவை.

சிவபாலசிங்கம் கஜந்தன்

மென்மையான அணுகுண்டு : மனிதருக்கான ஒரு சவால் !

மனித வர்க்கம் இயற்கைக்கு மாறாக, வெகு வேகமாக இயங்கி வருகிறது. இயற்கைக்கு மாறான தனது ஆதிக்கத்தின் உச்ச நிலையில் இன்று மனிதன் எதிர்கொள்ளும் நேரடி, மறைமுக விளைவுகள் ஏராளம்.

நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, உடனடியாகவோ, காலந்தாழ்த்தியோ ஈற்றில் மனிதன் தான் பாதிக்கப்படுகின்றான் என்று தெரிந்தும் கண்மூடித்தனமான மனித நடவடிக்கைகளின் விளைவு ஆபத்துக்களை விரைவுபடுத்துகின்றன, விரிவுபடுத்துகின்றன.

அந்தவகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒட்டுமொத்த உலகையும் தன்பக்கம் திருப்பிய எயிட்ஸ் எனப்படும் ஏமக்குறைபாட்டு நோய்கூட இயற்கை அன்னையின் தீர்ப்பு என்றுதான் கூறவேண்டும். எயிட்ஸ் நோய் பரவத் தொடங்கி இன்று கால்நூற்றாண்டு கடந்துவிட்ட நிலையிலும் ஆற்றிவு படைத்த மனித சமூகம் அதன் முன் தோற்றுவிட்டது என்றுதான் கூற வேண்டியுள்ளது.

“வருங்காலத்தை நாம் ஊகிக்க முடியாது; ஆனால் அதற்காக ஆயத்தப்படுத்த முடியும்” என்று வேதியலறிஞர் இலியா பிரிகோகின் கூறியதைப்போல், எயிட்ஸின் பிடியிலிருந்து தப்புவதற்காக மக்களை ஆயத்தப்படுத்துவதன் மூலமே அதன் பிடியிலிருந்து உலகைக் காப்பாற்ற முடியும்.

காலமாற்றம், நாகரிகம் என்ற போர்வையில் அடிக்கடி துணைவன்/துணைவியை மாற்றுவதும், நாகரிக வளர்ச்சியின் உச்சியில் இருக்கிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு, மனக்கட்டுப்பாடற்ற மனித வாழ்க்கை போன்ற ஈனச் செயல்கள் எயிட்ஸ் எனும் பெருவிருட்சத்தை வேரூன்றி கிளை பரப்ப வைத்துவிட்டது. இன்று அது பல்கிப் பெருகி பெரும் நெருக்கடியாகிவிட்டது.

பிந்தைய தரவுகளின்படி உலகளாவிய ரீதியில் இன்று 34 மில்லியனுக்கு மேற்பட்டோர் இந்த நோயின் பிடியில் சிக்கியுள்ளனர். மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் 7000 இற்கும் மேற்பட்டோர் அதாவது ஒவ்வொரு நிமிடமும் 5 பேர் புதிதாய் இந் நோய்த் தொற்றுக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர்.

அன்றைய மெய்ஞானமாகட்டும், இன்றைய விஞ்ஞானமாகட்டும் கூறும் விடயங்கள் ஒன்றுதான். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே இயற்கையின் நியதி. “வாழ்ந்தால் உன்னோடு வாழ்ந்திருப்பேன்” என்று வனம் விடுத்த சீதையும், “உரைசால் உயர்ந்த

பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏற்றுவர்” எனப் புகழப்பட்ட கற்புக்கரசி கண்ணகி, “பிறன்மனை விழையாமை” எனும் அதிகாரம் படைத்த வள்ளுவன் காலத்திற் கூறப்பட்ட கருத்துகளையே மீண்டும் கண்ணதாசன், வைரமுத்து, வாலியும்சூட திரையிசைப் பாடல்களிலும் கூறி வருகின்றனர். பல காலம் எயிட்ஸ் பற்றி கூறப்பட்டவைகள் உண்மையா? என்ற ஐயத்தில் நாம் கண்மூடி மோனத் தவமிருந்து விட்டோம்.

வெள்ளம் வருமுன் அணைகட்டத் தவறிய மனித சமூகம் அதன் பாதிப்பிலிருந்தாவது விலக எத்தனிக்க வேண்டும். விழிப்புணர்வு பெற வேண்டும். எயிட்ஸ் நோய்த் தடுப்பு பற்றிய செய்திகளைப் பரப்புவதில் செய்தித் தொடர்பாடல் சாதனங்களின் ஆற்றல் விருத்தி பெற வேண்டும். அதன் செயற்பாடுகள் மக்களை விழித்தெழ வைக்க வேண்டும்.

மேலும் தடுப்புக் கல்வியானது பயனளிக்கக் கூடிய வகையில் ஆண், பெண், இளைஞர், சிறுவர் என ஒவ்வொரு வகையினருக்கும் தனித்தனியே வெவ்வேறு விதங்களில் நோய் பற்றி விளக்கப்படல் வேண்டும். இளைஞர்தான் இந்நோய்க்கு அதிகம் ஆளாகக் கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு இந்நோய் பற்றிய கல்வியைக் கூட்டாக அளிப்பது எளிதல்ல, எனவே பக்குவமான வயதில் தடுப்புக் கல்வியை புகட்ட ஏற்ற இடம் பள்ளிதான்.

குறிப்பாக தாயகத்திலும் ஏனைய தென் ஆசிய நாடுகளிலும் ஆசிரியர்கள் தயக்கம், தடையுணர்வு என்பனவற்றைத் தாண்டி ‘எயிட்ஸ்’ எனும் பாடத்தை எவ்வாறு கையாள்வது என விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆசிரியர்களிடமாவது மாணவர்கள் பரஸ்பரமாக கலந்து தங்கள் சந்தேகங்களையும் கவலைகளையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும்.

உலகளாவிய ரீதியில் எயிட்ஸ் நோய்ப் பரவலைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு துறையினரும் பலமுனைத் தடுப்பு இயக்கங்களைத் தொடங்கினால் மட்டும் போதாது; அவற்றினூடு மக்கள் மத்தியில் நிலவும் அறியாமை அகற்றப்பட்டு நோய் பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவதே இன்றைய காலத்தின் தேவை.

குறிப்பாக Commercial sex workers எனப்படும் விலை மாதர்கள் மத்தியில் எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட வழிசெய்தல் வேண்டும். (159ஆம் பக்கம் வருக)

செம்பழுப்பூறிய இலையுதிர்கால
பறவைகள் போலவே
விடைபெற்றுப் போயிற்று
என்வாழ்வின் பெரும் பகுதி!

திருமாவளவன்

அறம்... சிறை... பசி... பின் மழைக் காலம்...

1. அறம்

இரட்டைக் கோபுரம் நொருங்கிப் பொடிபட
எழுந்தான் அரசன்
உலகதிர.

அவன் நடந்த காலடிக்குள்
நசுங்கிச்
சிதைந்தன பழம்பெரும் தேசங்கள்
இரண்டு.

மூச்சுக்காற்று
பட்ட இடமெல்லாம் பொசுங்கி
நாறிச்
சாம்பலாயிற்று.

மூலம் இவனே என்றுரைத்து
நடு இரவில்
ஒருவனை கொன்று வீசினான்
கடலில்

ஒரு தசாப்தப் பெருநினைவில் கூடிக்
கலைய
கடலிருந்தெழுந்து
'சாண்டி'ப் புயல்!

இம்மியளவும் பிசுகாது குறிவைத்தடித்தது
மீள
அஃதே இரட்டைக் கோபுரப் பட்டணம் பொடிபட்டு
முடங்க.

அரசன்
அறம்
பிழைக்கின்
புதுப்புது படைக்கலன் இருந்தென்ன
முப்பது முக்கோடி சேனைகள் இருந்தென்ன?

2. சிறை

நான் அந்த ஓவியத்தை வரையத்தொடங்கிய போது
வானம் கருக்கொண்டிருந்தது.
மழை மேகவண்ணத்தால் பின்புலத்தை தீட்டினேன்

காற்று குதிரையில் பாயும் முகில்களுக்கிடையே
சின்னதோர் விரிசல்
ஒளி பாய்ந்தது
அதையே பிடித்து வாயில் சமைத்தேன்
கரிய பறவைகள் தென்திசை பார்த்து ஊடறுத்தன
கம்பிக்கிராதிகளால் கதவு சமைத்தேன்

வீழ்ந்தது இருள்
அதை தூரிகையில் தோய்த்து
பெரியதோர் பூட்டுடை தொங்கவிட்டேன்

கொடிய
சிறைக்கூடம் அமைந்தது திரையில்

ஒரிரு நட்சத்திரங்கள் மின்னத் தொடங்கின
இரண்டைப் பிடித்து கண்களில் பொருத்தி
வாயிலில் ஒருவனை காவல் நிறுத்தி
அவனது கைகளில் துவக்கை எழுதினேன்

இருந்தும்
வெறுமை உணர்த்த
தூரிகையை வைத்துவிட்டு
உள்ளே நுழைந்து அமர்ந்துகொண்டேன்.

பார்ப்பவரெல்லாம்
தத்ருபமாக இருக்கிறது ஓவியம் என்கிறார்கள்

இப்போ
மனசில் பதட்டம்

உள்ளேயிருந்து
தவிக்கிறேன்
திறவுகோலை தீட்டமறந்த நான்.

3. பசி

அசேதனங்கள் பொசுங்கி நாளும்
காற்று
தூர்ந்து சிதைந்த பதுங்கு குழி.
உடல் சிதறி திரிபுற்ற முண்டம்.
நாய் உருட்ட
இலையான் காக்கங்குடன் அலையும்
தலை.
குழிக்குள் இறுகிய விழி.
குருதி உறைந்து காய்ந்த மதகு.
ஆயுதக் கரங்கள் பன்னிரண்டும்
முறித்து
மூளியாய் நிற்கும் கடவுள் சிலை.
இன்னும்
நம்பிக்கையெடுக்கும் முடவன்.
பரட்டைப் பாலை.
பட்ட மரத்தின் நிழல்.

முலை பொச்சடிக்கும் குழந்தை
நினைவு
உறுத்த
நீருற்றி நெகிழ்ந்து நொதித்துப் பிழித்த
பழைய சோற்றை
அள்ளி விழுங்குகிறாள்
தாய்.

4. பின் மழைக் காலம்

அந்தி சாய்கிறது
யன்னலினோரம் வெளியை வெறித்திருக்கிறேன்
இன்னும் மழை.
மரங்களில்
பறவைகள்விட்டுப் போன வெறும்சூடுகள் மேல்
கருமை கவிகிறது.
செம்பழுப்புறிய இலையுதிர்கால
பறவைகள் போலவே
விடைபெற்றுப் போயிற்று
என்வாழ்வின் பெரும் பகுதி.
தீர்ந்துபோன மதுக்குப்பிபோல
வெறுமை மண்டிக்கிடக்கிறேன்
கொடும் பனிக்காலத்து நெடிய இரவை
நான் கடந்தாகவேண்டும்.
இருள்மண்டி
மனசு துயருறுமிக்கணத்தில்
விளக்கில் ஒளியூட்டி
தன் பிஞ்சு மகவை கைகளில் தருகிறாள்
என் மகள்.
சிறு புலுனிக்குஞ்சென
மெல்லிதழ் நெளித்துப் பூக்கிறாள்
புன்னகை
நீளக் கொடிவிட்டு வீழ்கிறது
மின்னல்
என்னுள்.●

மென்மையான...

கல்வி உத்திகளைப் பயன்படுத்தி தனிமனித மற்றும் சமூக அளவில் பொருத்தமான மனப்போக்குகளையும் நடத்தைகளையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் செயற்படுதல் வேண்டும். இவற்றின் முன்னோடித் திட்டங்களாக நிபுணத்துவ ஆலோசனை (counselling) வழங்கலும், மாநாடுகள் நடத்தலும், ஆசிரியர் பயிலரங்குகளை ஏற்படுத்துதலும் புலம்பெயர்ந்துள்ள மக்களாலாவது தாயகத்தில் 'கிரமமாக' நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் மட்டுமல்ல, சாரணர், சமூகப் பணியாளர், உழவர் சங்கங்கள், பெண் இயக்கங்கள், சமூகச் சிந்தனையாளர்கள் போன்ற எல்லாத் துறையினருக்கும் எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய அச்சுறுத்தல்கள் விளக்கப்படல் வேண்டும். எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய கருத்தியற் சிந்தனைகள் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகிவிட்ட நிலையில், இன்றும் மூடி மறைக்கப்பட வேண்டியதொன்றல்ல.

மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய மதத் தலைவர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், அரசியல்வாதிகள், இசை விற்பன்னர் என பலரும் இணைந்து எயிட்ஸின் பிடியிலிருந்து எம்மக்கள் விமோசனம் பெற வழிசமைக்க வேண்டும்.

அறிவாற்றலைவிட அனுபவங்களே மனிதனை பெரிதும் மாற்றத்திற்குட்படுத்துவதை அறிந்து நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உணர்வுகள் மக்கள் மத்தியில் உச்சரிக்கப்படல் வேண்டும். தடுப்புக் கல்வியானது பயனளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இருக்க வேண்டுமாயின், சில சமூகத் தடைக்கற்கள் தாண்டப்படல் வேண்டும்.

வளர்முக நாடுகளை நோக்கும்போது, இன்று மாறிவரும் நிலை காணப்படுகிறது. அநேக நாடுகளில் எயிட்ஸ் கல்வியானது பாடத்திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம் நாடான இந்தோனேஷியாவில் "இனப்பெருக்கச் சுகாதாரக் கல்வி" என்ற சொற்றொடரில் அதைப் பிரயோகம் செய்கிறது. ஆபிரிக்க சமூகத்தில் "குடும்ப வாழ்க்கை" என்ற தலைப்பில் மாணவர் மத்தியில் ஆராயப்படுகிறது. தாயகத்தில் எயிட்ஸ் கல்வியானது இன்னும் தொடக்க நிலையில் இருப்பதைத்தான் ஆராய முடிகிறது.

சிறுவர் மத்தியில் பாலியலைப் பற்றிப் பேச அங்கு எவரும் தயாராயில்லை. பெற்றோர்கள் அது தாம் செய்யும் காரியமல்ல என ஆசிரியர்களிடம் தள்ளுவதும், ஆசிரியர்கள் இவை பெற்றோரால் கூறப்பட வேண்டியவை எனத் தள்ளி நிற்பதும், தொடருமேயானால் பரிதவிக்கப் போவது நம் சிறுவர்களே.

"ஏமக்குறை நோயைக் குணப்படுத்த விஞ்ஞானிகள் தவறுவார்களேயானால், இக்கொள்ளை நோய் மனித வாழ்வின் ஒரு மென்மையான அணுகுண்டாய் அமையும்" இது சாம்பியாவின் குடியரசுத் தலைவர் ஆபிரிக்க மக்களுக்கு மட்டும் விடுத்த அறைகூவல் அல்ல என்பதை கருத்தில் இருத்தி விழித்தெழுமோம், விடிவு பெறுவோம்.●

சீன வானொலியின் தமிழ் ஒலியர்ப்பாளர் 'கலைமகள்' எழுதிய 'சீனாவில் இன்ப உலா' நூல் வெளியீடு

Zhao Jiang's first Tamil book makes debut at the Chennai Book Fair, last month (January 2013).

For Zhao Jiang, who prefers to go by her Tamil name Kalaimakal, writing a book in Tamil would have seemed unthinkable when she first began learning what appeared to be an undecipherable script in a Chinese university classroom some 15 years ago.

Today, as a fluent Tamil-speaker and the director of the government-run China Radio International's (CRI) Tamil station, which commands an impressive audience of more than 25,000 dedicated listeners in Tamil Nadu alone, Ms. Zhao has taken it upon herself to foster closer ties between China and southern India, a usually overlooked destination for Chinese travellers.

This week, Ms. Zhao's first book in Tamil — which, as far as she knows, might even be the first ever Tamil book authored by a Chinese — was debut at the Chennai Book Fair, which runs until January 23 at the YMCA College Ground in Nandanam. The book will be available at the Gowtham Pathippagam- the publishers.

Titled China's Travel Attractions, the book provides an introduction of the history and culture of Beijing, Shanghai and Tibet. "The idea I had was to introduce the special features of China for a Tamil audience," Ms. Zhao told The Hindu in an interview.

Her inspiration, she said, came from the listeners of CRI, who sent in thousands of letters wanting to know more about travelling in China.

CRI's Tamil station receives as many as five lakh letters every year — more than any other of the station's 60

international channels — from listeners in India, Sri Lanka, Malaysia, Singapore and Europe.

The book, Ms. Zhao says, introduces the changes the Chinese capital has seen in its recent history, from its thriving new 798 art district to its modern subway system. It also provides an introduction to China's most famous historical sites. The book includes sections on Shanghai's architecture and a guide to travelling in Tibet, written with an Indian audience in mind.

Ms. Zhao has been a broadcaster with CRI for 13 years, joining the channel after completing her undergraduate degree in Tamil at the Communications University of China. The university is the only school in Beijing that teaches Tamil; it caters largely to the hiring needs of CRI and the official Xinhua news agency.

Ms. Zhao, who has travelled extensively in Tamil Nadu in 2003 and 2004 on trips aimed at engaging with CRI's more than 500 listeners' clubs, now plans to spend a year studying in Tamil Nadu. She is also considering writing a book, based on her upcoming travels in India, to introduce south India to Chinese travellers, who usually only head to New Delhi or Buddhist pilgrimage sites in the north.

"After the success of the film 'Life of Pi' in China [parts of which were shot in Puducherry], there is an increasing interest in south India among Chinese," Ms. Zhao said. ●

SILVER SPONSORS

Ambal Trading
Parliament & Wellesley
416-928-6665

Shankar Manickam
Homelife/Future
416 453 6666

Sri Sakthy
Nakai Maalikai /Jewellers
416 755 0559

Shri P. Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa
905 405 0011 & 905 501 0011

Shri P. Vijayakumara Kurukkal
Sri Gowri Managala Service
416 266 3333 & 416 291 8500

Shri S. Kanthan Kurukkal
Kanapathy Kriya Bhavanam
416 -917-7717

S. Ganthiy
RESP & Tax Services
416 -955- 9303 & 416 841 1866

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic
416 266 5161

Kubera Tax Services
100 Coppard Avenue, Markham
905 201 0896

Siva Kanapathypillai
Children Education Trust
416 438 0660

Fancy Florist
5633 Finch Ave. E., #6
416 288 1419

Mahesan Subramaniam
Broker, Via Realty Inc. Brokerage
416 321 9400 & 905 502 6667

Suren Sornalingam
Credit Recovery Specialist
627 274 2832

Heaven Cares
Maranam.com
416 431 3600

Ragavan Ramanathan AMP
Morgage Dev. Manager - Scotia Bank
416 579 7533

S.P.Importers
Grocery - Furniture - Fish & Meat
416 261 3881 - 416 266 3077

Kanagambikai Gold House
Leading Jewellers
416 269 7198

R.G Education Centre
3852 Finch Av, East, #401
416 609 9508

Sinna S. Rajagopal
HomeLife/Future Realty Inc.
416 264 0121 & 416 727 8647

6 Kumars
Silk House - Scarborough
416 261 3666

Fashion Florist
Fresh Flower Experts
416 754 8282

Vijaya Silk
Leading Textile Compound
905 273 7997

Ahilan Associates
Printers & Publishers
416-920-9250

M. Kasipillai & Sons
Money Transfer Pioneers
416 267 8221 / 416 321 8221

Dr. Illango & Associates
Dental Office
416 292 7004 & 905 457 1700

Jude Anthonypillai
Barrister, Solicitor, Notary Public
416-332-8547

Yaso Sinnadurai
Law Office
416 265 3456

Dr. Coomar Kirupananthan
Obstetrician/Gynaecologist
416 609 1199

Thamor
Jewellers & Money Transfer
905 290 8318

Thava Eliyathamby
Member Broker, Century 21 Affiliate
416 992 7989 & 416 665 4756

R & S Autos
Top Quality Used Car Dealer
416 412 3838

Ketha
NKS Draperies & Blinds
416 321 6420

Kannan
Everest Furnitures
416 285 1651

Nimal Vinayagamoorthy
CGA
416 494 4777 / 416 888 1128

Siva Trading
Thirunelvely Market
416 321 2739

S. K. Bales
Canadian Home Appraisals Inc.
For Residential and Commercial
416-801-3219

Punch Sockalingam
21st Century Agent
416 786 2463

PROMAR
Awards & Promotions Ltd
416 291 2344

Abhirami Catering
Always first in the line
416 266 5372

Raj Balan
Mortgage Agent - Invis
416 727 3843

Computek College
Three Campuses
416 321 9911 416 285 9941 905 471 3344

Ranjan Francis
Red Carpet Royal Realty
416 816 1220

Haran Graph
Hara Type Foundry
haragraph.com

R. R. Rajkumar
JRB Universal
647 289 6164